

દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને
ભાવ પ્રતિક્રમણ કેવી
રીતે બનાવશો

સંપાદક

પ.પૂ. મુનિરાજ શ્રી ભાવેશરણ વિજયજી મ.સા.

॥ ॐ ह्रीं श्री शंभेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

द्रव्य प्रतिष्ठमणने भावप्रतिष्ठमण केवी रीते ज्ञानावशो ?

(प्रतिष्ठमण सूत्रादिना सरण अर्थ)
शब्दोना कम प्रमाज्ञो अर्थ, शब्दार्थ, गाथानो पूरो अर्थ

● दिव्य कृपा ●

कर्मसाहित्य निष्ठात पू. प्रेमसूरीश्वरञ्ज महाराज + ३०० वर्षना छतिहासमां
अज्ञोऽ शासनप्रभावक पू. रामचन्द्रसूरीश्वरञ्ज महाराज + तपस्वी सम्राट पू.
राजतिलक सूरीश्वरञ्ज म.सा. + मधुरभाषी जिनप्रभसूरीश्वरञ्ज म.सा.

● शुभ आशीर्वाद ●

वर्धमान तपोनिधि पू. आचार्यदेव श्रीमद्
विजय कमलरत्न सूरीश्वरञ्ज महाराज तथा
समर्थ विद्वान पू.आ. दर्शनरत्न सूरीश्वरञ्ज महाराज तथा
तर्क सम्राट पू.आ.श्री अण्णतरत्न सूरीश्वरञ्ज म.

● संपादकश्री ●

पूज्यपाद आचार्यदेव श्रीमद् विजय
रामचन्द्रसूरीश्वरञ्ज महाराजना समुदायना सरण स्वभावी
पू. कमलरत्न सूरीश्वरञ्ज महाराजना शिष्य, गुणरत्नावृत्ति प्रज्ञेता
पू. दर्शनरत्न सूरीश्वरञ्ज महाराजना शिष्यरत्न
१३० अक्षमना तपस्वी, विद्वान

मुनि श्री भावेशरत्न विजयञ्ज म.सा. तथा

सह संपादकश्री

तेमना शिष्य सरण स्वभावी मुनिश्री प्रशमरत्न वि.ञ्ज. म.सा.

દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવપ્રતિક્રમણ કેવી રીતે બતાવશો ?

: સંપાદક :

મુનિ શ્રીભાવેશરત્ન વિજયલ મ.સા.

આભાર દર્શન

પ.પૂ. ગરુડાધિપતિ શ્રીહેમભૂષણસૂરીશ્વરલ મ.સા.ના આજ્ઞાવર્તી પૂ.સાદવીલ શ્રી શીલધર્માશ્રીલના સુશિષ્યા સાદવીલ શ્રી ચાઢ્યર્માશ્રીલ મ.સા.એ આ પુસ્તકનું પ્રુઢ સંશોધન કરેલ છે, તે બદલ ભાભર જૈન સંઘ તેઓનો હૃદયથી આભાર માને છે.

પ્રકાશન સૌજન્ય

પ.પૂ.મુનિરાજ શ્રી ભાવેશરત્ન વિ.મ.સા.ના વિ.સં.૨૦૬૨ના ભાભર નગરના યશસ્વી યાતુમસિ નિમિત્તે ગુરૂભક્તો તરફથી

નકલ : ૨૦૦૦

આવૃત્તિ : તૃતીય

પ્રકાશન : વિ.સં.૨૦૬૨

★ સર્વ હક્ક પ્રકાશકને સ્વાધીન

પ્રાસિસ્થાન

- (૧) શા. દિનેશકુમાર એન્ડ પ્રવીણકુમાર પૂનમચંદ
મુ. હરિયાવાડા, પો. ઓઢવા, વાયા : દાંતીવાડા, તા.દાંતીવાડા
વિ. બનાસકાંઠા (ગુજરાત) ફોન : (૦૨૭૪૮) ૨૭૨૦૪૮
ફોન : નં. (૦૨૦) ૫૩૮૪૩૪૫ (પુના)
- (૨) શા. હરિલાલ ચમનલાલ
મુ.પો.જેગોલ, તા. દાંતીવાડા
વિ. બનાસકાંઠા, ફોન : (૦૨૭૪૮) ૨૭૨૦૫૩
- (૩) શા. પોપટલાલ ચમનલાલ
મુ.પો.જેગોલ, તા. દાંતીવાડા
વિ. બનાસકાંઠા, ફોન : (૦૨૭૪૮) ૨૭૨૦૬૬
- (૪) શા. અશોકકુમાર ચમનલાલ
મુ.પો.જેગોલ, તા. દાંતીવાડા
વિ. બનાસકાંઠા, ફોન : (૦૨૭૪૮) ૨૭૨૦૫૪
- (૫) શા. ભીખચંદ સરૂપજી
સદાશીવ પેઠ, ગાયાળી ચોક, જૈન મંદિરની પાસે, પુના-૩૦
ફોન : (૦૨૦) ૪૪૭૮૫૬૧

ટાઈપ સેટીંગ : રાજ આર્ટ્સ, રાજેશ શાહ, ઊંઝા : ૦૨૭૬૭-૩૨૦૫૭૮

મદ્રક : નવકાર ઓફસેટ, રાજેશ શાહ, પાલડી, અમદાવાદ : ૦૮૪૨૭૪ ૭૦૭૭૩, ૦૮૮૭૮૫ ૫૪૫૭૮

નિવેદન

‘દુષ્ક્રમણે જિનબિંબ જિનાગમ ભવિયણ કો આધારા.’

અનંત ઉપકારી શ્રી કેવળજ્ઞાની એવા તીર્થંકર ભગવાને પ્રતિક્રમણની મહાનતા બતાવી અને બીજબુદ્ધિના ઘણી શ્રી ગણધર ભગવંતોએ ત્રિપદીને ઝીલીને સૂત્રરૂપે સંરચના કરી ચૌદ પૂર્વધર શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામિજીએ એ સૂત્રોના અર્થને સ્પષ્ટ કરતી આવશ્યક નિર્યુક્તિ રચી. પછી આચાર્યદેવ શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજાએ પૂર્વોનો વિચ્છેદ થતાં પૂર્વકાલીન પદાર્થોનો સંગ્રહ કરીને ૧૪૪૪ ગ્રંથરત્નો લખીને જૈન સંઘને ભેટ ધરી છે. તેમાં આ પ્રતિક્રમણના સૂત્રોના રહસ્યોને ખોલતી બૃહદ્ વૃત્તિ પણ છે.

અજોડ જ્ઞાન દર્શન-ચારિત્રાદિ ગુણોથી વર્તમાન જૈન સંઘો ઉપર જોરદાર ભાવોપકાર કરનાર ૩૦૦ વર્ષમાં અજોડ શાસનપ્રભાવના કરનાર પૂજ્યપાદ વ્યાખ્યાન વાયસ્પતિ શ્રીમાન્ રામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજા ઘણીવાર કહેતા કે શ્રી હરિભદ્ર સૂરીશ્વરજી મહારાજા ન થયા હોત તો, એમણે આટલા ગ્રંથો ન બનાવ્યા હોત તો, છત્રે આગમે આંધળા જેવા હોત. સાર એ છે કે આગમના રહસ્યો આપણા હાથમાં આવ્યા ન હોત.

આ જ પરમોપકારી શ્રી હરિભદ્ર સૂરીશ્વરજી મહારાજાએ ‘યોગવિંશિકા’ નામનો એક ૨૦ ગાથાનો નાનકડો ગ્રંથ પણ બનાવ્યો છે. જેમાં જૈન શાસનના યોગની લોકોત્તર અદ્ભુત વાતોનો ટૂંકમાં સંગ્રહ કર્યો છે અને આ ગ્રંથ ઉપર કલિકાલમાં શ્રુત કેવળીની ગરજ સારનાર મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી ગણિવરે વિશાળ આશયવાળી ટીકા બનાવીને એ ગ્રંથના ભાવોને અત્યંત સ્પષ્ટ કરી આપ્યા છે.

અનંત દુઃખવાળા સંસારથી છૂટીને અનંત સુખવાળા મોક્ષે પહોંચવા માટે જ્ઞાનીઓએ બે સાધનો બતાવ્યા છે. (૧) જ્ઞાન અને (૨) ક્રિયા. આ સાધનો, એ મોક્ષમાર્ગે આગળ વધારનાર એવા સંયમરચના બે પૈંડા છે. બેય પૈંડાં ચાલતાં જોઈએ. બેયમાં પરસ્પર સરખાપણું જોઈએ. બેમાંથી એક પણ અટકે તો પરિણામે સાધના અટકી જાય. હા બને કે બેમાંથી એક સમયે એક પૈંડુ ગૌણત્વ ધારણ કરે બીજું મુખ્યત્વ પણ જરૂર તો બેયની.

જ્ઞાનને ક્રિયાનો ટેકો જોઈએ અને ક્રિયામાં જ્ઞાનની ચેતના જોઈએ. આ જો થઈ જાય તો કામ થઈ જાય. બસ ! એ જ સામંજસ્યની ખૂબી એ યોગવિંશિકા ગ્રંથમાં બતાવેલી છે. ત્યાં કહ્યું છે કે ક્રિયાને યોગ બનાવવો હોય અર્થાત્ પ્રધાન દ્રવ્યક્રિયાને ભાવક્રિયા બનાવવી હોય તો ચાર વાતો એમાં ભળવી જોઈએ. (૧) સ્થાન, (૨) વર્ણ, (૩) અર્થ અને (૪) આલંબન.

સ્થાનમાં આસન અને મુદ્રા આવે, વર્ણમાં સૂત્રોચ્ચારની શુદ્ધિ આવે. અર્થમાં વિવિધ દૃષ્ટિએ સૂત્રનો અર્થ વિચારાય અને આલંબનમાં યોગ્ય લક્ષ્યને (ધ્યેયને) આકૃતિરૂપે ચિત્તપટ પર સ્થાપવાનું હોય છે.

આ બધું બને તો ક્રિયા યોગ બને છે, એટલે ક્રિયા ભાવરૂપ બને છે. અને ક્રિયા ભાવરૂપ ન બને ત્યાં સુધી પ્રધાન દ્રવ્યક્રિયા તો થવી જ જોઈએ. પ્રધાન દ્રવ્યક્રિયા એ ભાવક્રિયાનું કારણ બને છે. માટે પરમોપકારીશ્રી પૂ. મહોપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજાએ ‘ઉપદેશ રહસ્ય’ નામના ગ્રંથમાં પ્રધાન દ્રવ્ય ક્રિયાના ૪ લક્ષણો બતાવ્યા છે. (૧) તદર્થાલોચન

(૨) ગુણાનુરાગ. (૩) અપ્રાપ્ત પૂર્વ હર્ષ અને (૪) વિધિ ભંગે ભવનો ભય.

પહેલું લક્ષણ 'તદર્થાલોચનમાં ક્રિયાસૂત્રોના અર્થની ઊંડાણથી વિચારણા કરવી કે જેથી સૂત્રોમાં રહેલા ભાવોને બુદ્ધિથી સમજીને પછી હૃદયથી સ્વીકારીને અને પછી તે ભાવોને અંતરમાં પેદા કરે.

બીજું લક્ષણ 'ગુણાનુરાગ'માં સૂત્રનો અર્થ જાણવાથી આત્મિક ભાવો જેમ જેમ વધે તેમ તેમ સૂત્ર, અર્થ અને સૂત્રના ઉપદેશક અરિહંત ભગવંતો તથા ગણધર ભગવંતો ઉપર ખૂબ રાગ ઉત્પન્ન થાય છે, અને એમ થાય છે કે, સૂત્ર બતાવનાર અરિહંતો તથા સૂત્ર બનાવનારા ગણધર ભગવંતો જ ખરી રીતે આત્માનુ ભલું કરનારા છે. એવા વિચારથી તેઓ પ્રત્યે ખૂબ બહુમાનભાવ પેદા થાય છે.

ત્રીજું લક્ષણ 'અપ્રાપ્તપૂર્વનો હર્ષ'માં સૂત્ર બતાવનારા એવા અરિહંતાદિ પ્રત્યે ખૂબ અનુરાગ થવાથી અનાદિકાળથી ભટકતા એવા મારા જેવા દરિદ્રને મહાનિધાનરૂપ એવી ક્રિયા કરવાનું ક્યારેય પ્રાપ્ત થયું ન હતું પણ આજે પ્રાપ્ત થવાથી હું કૃતાર્થ-બડભાગી થયો છું એવો હૈયામાં-પ્રમોદભાવ આવે અને વચનથી પણ બોલે.

ચોથું લક્ષણ 'વિધિ ભંગે ભવનો ભય'માં અરિહંતાદિ પ્રત્યે પ્રીતિ કે ભક્તિ પેદા થઈ તો તેઓના વચનનું આસેવન વિધિપૂર્વક કરવાનું મન થાય, તે સ્વભાવિક છે અને અવિધિથી કરશું તો આ વસ્તુ નહિ મળે એવી સાચી સમજણ આવવાથી અવિધિનો ભય સતત લાગતો હોય છે. તેવી રીતે અહીં (ધર્મક્રિયાઓમાં) પણ પ્રમાદાદિથી અવિધિ આદિથી વિધિમાર્ગનું ઉલ્લંઘન થતું હોય ત્યારે અરે રે આનાથી તો મારો સંસાર ઘટવાને બદલે વધી જશે અને આ ઉત્તમ ક્રિયાઓ ફરી પ્રાપ્ત નહિ થાય એવો ભય રહે છે. આવા ભયથી સાવધાની આવે છે. માટે ભાવ વિનાની ક્રિયાઓ સંમૂર્ચિમ જેવી છે અને મોક્ષ ન પહોંચાડી શકે અને ઉપરની ક્રિયાકારકની બેદરકારીથી એવી ક્રિયા વિપરીત ફળને પણ આપનારી બની જાય છે. તો પૂર્વે કહેલ જ યોગાંગમાંથી. ત્રીજા 'અર્થ' નામના યોગાંગને લક્ષ્યમાં રાખીને આ પુસ્તક દ્વારા પ્રયત્ન કરીએ છીએ. સૂત્ર બોલતી વખતે મનમાં એ સૂત્રનો સૂચિત અર્થ યાદ લાવવા માટે આમાં સૂત્રાનુસારે જ ક્રમ ગોઠવવામાં આવ્યો છે. એ એની આગવી વિશેષતા છે. જ્ઞાન ભણવાથી-સદ્દેહવાથી, આચરવાથી દ્રવ્યક્રિયા એ ભાવક્રિયા બની જાય છે. અને ભાવપ્રતિક્રમણનું સાક્ષાત્ ફળ તો મોક્ષ છે. અને મોક્ષ ન મળે ત્યાં સુધી વિશિષ્ટ-વિશિષ્ટ કોટિની આત્મવિશુદ્ધિ એ એનું તત્કાળ ફળ છે.

આ પુસ્તકની પ્રથમ આવૃત્તિ છે. તેની ઉપયોગિતા માટે વધુ ન લખતા વાંચન મનન અભ્યાસ દ્વારા પરમાત્માએ પ્રકાશલ ભાવપ્રતિક્રમણના સંભાગી બનવા દ્વારા પાંચમા અનાલંબન યોગની અપ્રતિપાતિ પ્રાપ્તિ કરીને અંતે મોક્ષસુખના સંભાગી બનીએ એજ અભિલાષા. આ પુસ્તકના સંપાદનની પ્રેરણા સં. ૨૦૫૯ના પાલિતાણાના ચાતુર્માસ દરમિયાન પન્ના-રૂપાના આરાધકો દ્વારા થઈ તેના ફળ સ્વરૂપે આ દળદાર પુસ્તક પ્રગટ થઈ શક્યું છે. આ પુસ્તકના મુકું સંશોધક અમારી સંસારી ભત્રીજી સાધ્વીજી લલીતગુણાશ્રીજીની શિષ્યા સાધ્વીજી રક્ષિતગુણાશ્રીજી તથા વિસનગરના જૈન શિક્ષિકાબહેન જશુમતીબેન ભરતભાઈ ચોકસીનો સહયોગ પ્રાપ્ત થયો છે. એ સાથે વિસનગરના આદરણીય તથા પ્રામાણિક વ્યક્તિ વિનુભાઈ - હ. શાહ (નિવૃત્ત શિક્ષક)ના ઉપયોગી સૂચનોનો લાભ મળ્યો છે. તે બદલ તે સર્વને અભિનંદન અર્પું છું. નિવેદક : મુનિ ભાવેશરત્નવિજયજી મ.સા.

(૪)

પ્રસ્તાવના

ક્રિયાની મહાનતા + પ્રતિક્રમણા હેતુઓ

પ્રતિક્રમણ શબ્દ ક્રિયાને સૂચવે છે. આવશ્યક શબ્દનો અર્થ સાધુ શ્રાવક આદિ ચતુર્વિધ સંઘે અવશ્ય કરવા યોગ્ય અર્થાત્ જ્ઞાનાદિ ગુણોને તથા મોક્ષને સમસ્ત રીતે વશ કરે તે આવશ્યક છે. પ્રતિક્રમણાદિ એવી આવશ્યક ક્રિયાઓ શ્રુત કેવળી ૧૪ પૂર્વધર મહાપુરુષોએ બતાવી છે. અને પોતાના જીવનમાં આચરેલી છે અને પછી થયેલા સર્વ સુવિહિત મહર્ષિઓએ પણ મહત્તા દર્શાવી છે. અધ્યાત્મસાર ગ્રંથમાં પૂ. ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજે કહ્યું છે કે

યા નિશ્ચયૈકલીનાનાં, ક્રિયાનાતિપ્રયોજનાઃ ।

વ્યવહારદશાસ્થાનાં તા ઈવાડતિગુણાવહાઃ ॥૧૯॥

= નિશ્ચયમાં લીન બનેલાઓને નિમિત્તો મળતાં પણ ન ડગે તેવાઓને ક્રિયાની જરૂર નથી, પણ જેનું મન સ્થિર નથી તેને તો જરૂર છે જ, કારણ કે મન ચંચળ હોવાથી વારંવાર વિષયોમાં ચાલ્યું જાય છે, તો એવા મનને સ્થિર કરવા કુળવધૂ અને ભૂતની વાત દ્વારા શ્રી આવશ્યકાદિ ક્રિયાઓ ખૂબ જ લાભકારી છે.

શ્રી ગણધર રચિત સૂત્રોના શબ્દોનો અર્થિત્ય મહિમા છે. એના અક્ષરો સાંભળવાથી પણ ખૂબ લાભ થાય છે. સૂત્ર, અર્થ બંને ન આવડતા હોય પરંતુ વિનય અને બહુમાન પૂર્વક શ્રદ્ધાથી હાથ જોડવાથી સૂત્રની મુદ્રાઓ, વાંદણાની આર્વતવિધિ, સંડાસા, ઈત્યાદિ સાચવીને પ્રતિક્રમણ કરનારો ઘણું પાપ ધુવે છે.

જ્ઞાનીઓએ મનની ચંચળ વૃત્તિઓને જીતીને ધર્મમાં મન સ્થિર બને માટે ક્રિયાઓ બતાવી છે, માટે દરેકે રોજ આદરથી પ્રતિક્રમણ કરવું જ જોઈએ. આજે કેટલોક અજ્ઞાની વર્ગ પોતાની અલ્પ બુદ્ધિથી, દુર્બુદ્ધિથી ક્રિયાઓ જડ છે એમ કહી ક્રિયાની ઉપેક્ષા કરે છે. પરંતુ તેવા લોકોએ સમજવું જોઈએ કે અનાદિકાળથી આત્મા અશુભ ક્રિયાઓથી અશુભકર્મને બાંધીને રખડ્યો છે. તેથી શુભ ભાવો પેદા કરવા શુભ ક્રિયાઓ કરવી ખૂબ જરૂરી છે. આ વાત શાસ્ત્ર સાક્ષેપ છે અને અનાદિની છે. પૂ. ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મ.સા.એ અધ્યાત્મસારમાં કહ્યું છે,

વ્યવહારાડવિનિષ્ણાતો યો ઝીપ્સતિ વિનિશ્ચયમ્ ।

કાસારતરણાસક્તઃ સાગરં સ તિત્તીર્ષતિ ॥૭૨॥

= જે વ્યવહારને સમજ્યો નથી અને નિશ્ચયને જાણવાની મહેનત કરે છે. અર્થાત્ વ્યવહારનયથી બતાવેલી ક્રિયાઓ જીવનમાં આચરીને પચાવી નથી અને

નિશ્ચયનય મુજબની આત્મામાં લીન બનવાની વાતને અપનાવે છે તે તળાવને તરવા માટે અસમર્થ એવો તે દરિયો તરવાની ઈચ્છા કરનાર જેવો મહામૂર્ખ છે. વ્યવહારનું પાચન તે જ નિશ્ચયમાં લીન બનવાની ભૂમિકા છે.

શાસ્ત્રોમાં ધર્મક્રિયા બે રીતની છે. (૧) દ્રવ્યક્રિયા અને (૨) ભાવક્રિયા. (અમૃતક્રિયા) તે ક્રિયાઓ કહેલી મુદ્રા પ્રમાણે તથા જે ચાલતી ક્રિયાના સૂત્રોના તે જ અર્થના ઉપયોગપૂર્વક તથા પ્રણિધાનાદિપૂર્વક કરવામાં આવે તો તે ધર્મક્રિયાને ભાવક્રિયા કહી છે. ભાવક્રિયા અતિ ઉત્તમ છે. તત્કાળ ફળપ્રાપ્તિ કરાવે છે. પ્રણિધાન આદિ વિનાની અને ઉપયોગાદિ વિનાની ધર્મક્રિયા “અણુવઓગો દવ્વ” (ઉપયોગ ન હોવાથી દ્રવ્ય) વચનથી દ્રવ્યક્રિયા બને છે, માટે જ્ઞાનીઓએ કહ્યું છે કે “ઉપયોગે ધર્મઃ” = ક્રિયાઓમાં ઉપયોગ રાખવાથી ધર્મ થાય છે. અને તેથી ઉપયોગથી દ્રવ્યક્રિયાઓ - ભાવક્રિયા બને છે. એમ સાર છે. દ્રવ્યક્રિયાને ભાવક્રિયા બનાવવા માટે અર્થ જાણીને સૂત્ર બોલતી વખતે અર્થ બરાબર ઉપસ્થિત થાય તે રીતે પ્રતિક્રમણ કરવું જોઈએ.

વળી ઘણીવાર આરાધકોની એવી ભૂમ આવે છે કે ઉપયોગ એક ધાર્યો જળવાતો નથી, તો તે ઉપયોગનું સાતત્ય જળવાય, તે માટે પ્રતિક્રમણ સૂત્રના હેતુઓ છે તથા બીજી ક્રિયાના સૂત્રના ક્રમનો હેતુ શું છે તે જણાવ્યા (બતાવ્યા) છે તેથી ઉપયોગ સતત જળવાઈ રહે તેમજ એક પછી બીજી ક્રિયાનું અનુસંધાન પણ જળવાઈ રહે. શ્રી જયચંદ્ર ગણિ મહારાજા વિરચિત “પ્રતિક્રમણ હેતુ ગર્ભ” નામના ગ્રંથમાંથી તેના સારરૂપે મુદ્દાઓ અહીં આપ્યા છે જે ઉપયોગપૂર્વક ભાવક્રિયા કરવામાં ઉપયોગી થશે.

— સંપાદક

સંદર્ભ ગ્રંથ સૂચિ

અ.નં.	પુસ્તકનું નામ	લેખકનું નામ
૧	શ્રી પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર વિવેચન સહિત પંડિત શ્રી પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ	
૨	ભાવ પ્રતિક્રમણનું તાળું ખોલો	સંપાદક પૂ. દિવ્યકીર્તિ વિ.જી.મ.સા.ના શિષ્ય મુનિશ્રી પુણ્યકીર્તિવિજયજી મ.સા.
૩	સાર્થ શ્રી આવશ્યક સૂત્રો	પૂ.આ.શ્રી ચંદ્રગુપ્ત સૂરિશ્વરજી મ.સા.
૪	સૂત્ર સંવેદનો	સંકલન : સાધ્વીજી શ્રી પ્રશમિતાશ્રીજી
૫	શ્રી ભદ્રકર જિનગુણ સ્તવનાવલી	સંપાદક : મુનિશ્રી તત્ત્વપ્રભ વિ.જી.મ.સા.
૬	શ્રી ઉપદેશ રહસ્ય	પ.પૂ.ઉ.શ્રી યશોવિજયજી મહારાજા
૭	શ્રી આવશ્યક સૂત્રની ટિકા	પ.પૂ.હરિભદ્રસૂરિશ્વરજી મહારાજા
૮	શ્રી પંચપ્રતિક્રમણ સાર્થ	પ્રકાશક : શ્રી યશોવિજયજી સંસ્કૃત પાઠશાળા, મહેસાણા

ઉપરોક્ત ગ્રંથો + ગ્રંથ સર્જકોનો, સંપાદકો આદિનો ઋણ સ્વીકાર કરું છું.

- સંપાદક

પંચ પ્રતિક્રમણના હેતુઓ

દેવસિદ્ધ પ્રતિક્રમણના હેતુઓ (કારણો)

દેવસિદ્ધ પ્રતિક્રમણ સાંજે કરવામાં આવે છે. તે (૧) ઉપાશ્રય અને (૨) ગુરુનિશ્રામાં કરવું જોઈએ. સૌથી પહેલાં ઉપાશ્રયાદિને જયજ્ઞાપૂર્વક પૂજીને ગુરુ સાક્ષીએ પ્રતિક્રમણ કરવું. ● ગુરુના અભાવે સ્થાપનાચાર્યની સાક્ષીએ કરવું.

પ્રશ્ન-૧ : ગુરુ પાસે પ્રતિક્રમણ કરવાનું કારણ શું ?

જવાબ : ગુરુ પાસે કરવાથી અનુષ્ઠાન વંધુ દઢ થાય છે અને જગતમાં સસાક્ષિક વ્યવહાર નિશ્ચલ ગણાય છે. આજે ન્યાયાલયોમાં પણ સાક્ષીથી સિદ્ધિ થાય છે.

પ્રશ્ન-૨ : પ્રતિક્રમણ શબ્દ શેને માટે રૂઢ (વપરાયેલો) છે ?

જવાબ : પ્રતિક્રમણ શબ્દ એ છ આવશ્યક માટે વપરાયેલો છે. (શ્રાવકે દરરોજ છ આવશ્યક કરવા જોઈએ.) ● શ્રાવકના ઉદ્ધ કર્તવ્યોમાં લખ્યું છે કે (છવિહ આવસ્સયમિ ઉજ્જુત્તો હોઝ પઙ્કિદિવસં) શ્રાવક હંમેશાં છ આવશ્યકમાં ઉદ્યમશીલ હોય છે. આ છમાંથી ૪થું આવશ્યક પ્રતિક્રમણ છે. પરંતુ આમ છનું ભેગું નામ પ્રતિક્રમણ છે.

પ્રશ્ન-૩ : પ્રતિક્રમણ કરવાનું કારણ શું છે ?

જવાબ : પંચાચાર (જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર અને વીર્યાચાર)ની શુદ્ધિ માટે છે.

પ્રશ્ન-૪ : પ્રતિક્રમણમાં છ આવશ્યકના કયા સૂત્ર વડે કયા આચારની શુદ્ધિ થાય છે ?

જવાબ : (૧) સામાયિકથી ચારિત્રાચારની (૨) ચઉવિસત્થો (લોગસ્સ)થી દર્શનાચારની (૩) વાંદણાથી જ્ઞાનાદિઆચારની (૪) પ્રતિક્રમણ (વંદિતુ)થી જ્ઞાનાદિ આચારના અતિચારની (૫) કાઉસ્સગ્ગથી પ્રતિક્રમણમાં (વંદિતામાં) બાકી રહી ગયેલ અતિચારની અને (૬) પચ્ચક્ખાણથી તપાચારની શુદ્ધિ થાય છે અને આ છએ વડે વીર્યાચારની શુદ્ધિ થાય છે.

● પ્રતિક્રમણ યથાકાલે (સમયસર) કરવું જોઈએ ●

પ્રશ્ન-૫ : પ્રતિક્રમણનો કાળ (સમય) ઉત્સર્ગ અને અપવાદથી શું છે ?

જવાબ : ઉત્સર્ગથી. દેવસી પ્રતિક્રમણનો કાળ - સૂર્ય અર્ધો રૂબે ત્યારે વંદિતુ આવવું જોઈએ. સૂર્યાસ્તથી ૨૦થી ૨૨ મિનિટ પહેલાં સાંજનું પ્રતિક્રમણ ચાલુ કરવું) તથા રાઈ પ્રતિક્રમણ - સૂર્યોદયે પુરું થાય તે રીતે ચાલુ કરવું. હવે ● અપવાદથી (કારણથી) સાંજનાં પ્રતિક્રમણ (દેવસી)નો સમય - મધ્યાહ્નથી મધ્ય રાત્રિ સુધી અને સવારના પ્રતિક્રમણ (રાઈ)નો સમય - અડધી રાતથી બપોર સુધી.

● નોંધ : અપવાદમાર્ગ - ખરેખરા કારણથી જ સેવાય છે.

● હવે ઉપર કહેલા ટાઈમે શુદ્ધ કપડાં પહેરી પ્રતિક્રમણ કરવું. ●

સૌથી પહેલાં સામાયિક લેવું.

પ્રશ્ન-૬ : પ્રતિક્રમણમાં સૌથી પહેલા સામાયિક શા માટે લેવામાં આવે છે ?

જવાબ : સામાયિક એ વિરતિ છે. એ વિરતિપણામાં કરેલી ક્રિયા પુષ્ટિકારક અને ફળદાતા બને છે, તેથી પહેલું સામાયિક લેવાય છે. (તે પછી મુહપત્તિ પડિલેલી વાંદણાં દઈને પર્યક્ષખાણ લેવું.)

પ્રશ્ન-૭ : પર્યક્ષખાણ એ છટ્ટુ આવશ્યક છે, તો પર્યક્ષખાણ ત્યાંને બદલે અહીં સામાયિક લીધા પછી શા માટે લેવામાં આવે છે ?

જવાબ : દડા આવશ્યક સુધી પહોંચતા પર્યક્ષખાણનો સમય વીતી જાય છે. માટે ચૈત્યવંદન ચાલુ થયા પહેલાં પર્યક્ષખાણ લેવાય છે.

(નોંધ : સાંજના પર્યક્ષખાણમાં દિવસ ચરિમં લખ્યું છે તેથી પર્યક્ષખાણ સૂર્યાસ્ત પહેલાં લેવું જોઈએ. ● છટ્ટા આવશ્યકે પણ મુહપત્તિ પછી વાંદણા દેવાય છે. એ હેતુથી અહીં પણ (સામાયિક પછી તરત મુહપત્તિ વાંદણા દેવાય છે.) ●

● તે પછી ૪ થોયનું દેવવંદન કરવું.

(અને પૂ. હરિભદ્ર સૂરીશ્વરજી મહારાજાએ પણ લલિત વિસ્તરા ગ્રંથમાં પેજ નંબર ૧૧૩ ઉપર લખ્યું છે. ભાવાનુષ્ઠાનમાં ચોથી થોય બોલાય છે.)

પ્રશ્ન-૮ : પ્રતિક્રમણની શરૂઆતમાં જ ૪ થોયનું દેવવંદન શા માટે કરાય છે ?

જવાબ : પ્રતિક્રમણની ધર્મક્રિયા દેવ-ગુરુને વંદન-વિનય, બહુમાન કરવાથી સફળ થાય છે. માટે ૪ થોયથી દેવવંદન કરાય છે.

● ચૈત્યવંદન ભાષ્યમાં કહેલા ૧૨ અધિકારોથી દેવવંદન કરવું જોઈએ.

પ્રશ્ન-૯ : દેવવંદનમાં સૂત્ર બોલતા ૧૨ અધિકારો આવે છે તે કયા કયા છે ?

જવાબ :	અધિકાર	કોને વંદન-સ્મરણ થાય છે	પહેલા વગેરે પદ
	૧લો	ભાવજિન	નમુત્યુણ્થી જિઅભયાણં સુધી
	૨જો	દ્રવ્યજિન	જેઅ અઈયાસિદ્ધાથી તિવિહેણ વંદામિ સુધી
	૩જો	એકચૈત્ય સ્થાપનાજિન	અરિહંત ચેઈઆણં
	૪થો	નામજિન	લોગસ્સ
	૫મો	ત્રણે ભુવનના સ્થાપનાજિન	સવ્વલોએ
	૬હો	વિહરમાનજિન	પુક્કખરવરટીવહેથી નમંસામિ સુધી
	૭મો	શ્રુતજ્ઞાન	તમતિમિર
	૮મો	સર્વસિદ્ધ ભગવંતો	સિદ્ધાણંબુદ્ધાણંથી સવ્વસિદ્ધાણં સુધી
	૯મો	તીર્થાધિપતિ શ્રી વીર	જો દેવાણવિદેવોથી નરંવનારિંવા સુધી
	૧૦મો	ઉજજયંત (ગિરનાર)	ઉજિજંત સેલથી નમંસામિ સુધી
	૧૧મો	અષ્ટાપદ તીર્થ	ચત્તારિથી દિસંતુ સુધી
	૧૨મો	સુદંષ્ટિદેવ (સમક્રિતિદેવ)	વેયાવચ્ચ ગરાણં

- દેવવંદન કરીને ચાર ખમાસમણ વડે ગુરુને વંદન કરવું. ●

દુનિયામાં પણ મોટા માણસ એવા રાજા-મંત્રીના બહુમાનથી કાર્ય સિદ્ધ થાય છે તેમ અહીં સૌથી મહાન રાજા એવા તીર્થંકર ભગવાન અને સૌથી મહાન મંત્રી રૂપ આચાર્યાદિ.

પ્રશ્ન-૧૦ : ચાર ખમાસમણમાં “ભગવાનહં” આદિનો અર્થ શું છે ?

જવાબ : ‘ભગવાનહં’નો અર્થ જેની નિશ્રામાં પ્રતિક્રમણ કરીએ છીએ એવા એક આચાર્યને વંદન કરું છું તથા આચાર્યહંનો અર્થ - સર્વ આચાર્યોને વંદન કરું છું વગેરે. (નોંધ : ‘ભગવાનહં’ એ આર્ષ ષષ્ટી એ.વ. છે.)

● ત્યારપછી ઈચ્છકારી સમસ્ત શ્રાવક વંદુ તેમ શ્રાવકોએ સભામાં બધા સાંભળે તે રીતે બોલવું જોઈએ. ●

પછી અતિચારરૂપી ભારથી ભરેલો હોય તેમ કાયાને નમાવી મસ્તક જમીનને અડાડીને હાથ ખુલ્લો સ્થાપીને સંપૂર્ણ પ્રતિક્રમણના બીજ રૂપ તથા સમસ્ત અતિચારના બીજરૂપ એવું ‘સવ્વસ્સવિ દેવસિઅ’ સૂત્ર બોલવું. - આ સૂત્રનો અર્થ આ રીતે છે. દિવસના સર્વ અતિચાર હવે દુશ્ચિંતિત એટલે દ્વેષ આદિ વડે દુષ્ટ ચિંતવન રૂપ (વિચાર) હોય તે, દુર્ભાષિત એટલે - ઉપયોગ વિના. અનિષ્ટ એવી દુષ્ટાદિ ભાષા બોલવાથી થયા હોય તે, દુશ્ચેષ્ટિત - એટલે ઉપયોગ વગર હાલવા ચાલવા આદિ કાર્યો તથા કામવાસના વગેરે કાર્યની દુષ્ટ ચેષ્ટારૂપ પ્રવૃત્તિ કરવાથી અતિચારો થયા હોય તે મિથ્યા થાઓ (નાશ થાઓ).

પ્રશ્ન-૧૧ : “સવ્વસ્સવિ દેવસિઅ” સૂત્રને બીજ સૂત્ર શા માટે કહેવાય છે ?

જવાબ : આખા પ્રતિક્રમણની સંક્ષિપ્ત વિગત આ સૂત્રમાં જ છે અને પ્રતિક્રમણમાં આ સૂત્રમાં કહેલી બાબતોને (ક્રિયાઓને) વિસ્તારથી કરવાની છે માટે આ સૂત્રને બીજરૂપ (બીજસૂત્ર) કહેવાય છે.

● પછી ઊભા થઈને. પ્રથમ (પહેલા) ચારિત્રાચારની શુદ્ધિને માટે કરેમિભંતે અને ઈચ્છામિઠામિ (શ્રાવક શ્રાવિકા ગુરુ નિશ્રામાં પ્રતિક્રમણ કરતા હોય ત્યારે ‘કરેમિભંતે, ઈચ્છામિ ઠામિ’ વિગેરે સૂત્રો દરેક સ્થળે પોતાના અલગ ધારી લેવા જોઈએ તથા પ્રતિક્રમણના સૂત્રો પણ ભણાવનારની સાથે પોતે મનમાં ધારવાના છે. આ વાતને ન ભૂલે) વગેરે સૂત્રો કહી કાયોત્સર્ગ કરવો.

પ્રશ્ન-૧૨ : પાંચે આચારમાં સૌથી પહેલા ચારિત્રાચારની શુદ્ધિ કેમ કરાય છે ?

જવાબ : (૧) પાંચેય આચારમાં ચારિત્રાચાર મોટો છે. (૨) મુક્તિનું નજીકનું (ડાયરેક્ટ) કારણ છે. અને જ્ઞાનાદિ તો પરંપરા એ કારણ છે. તે આ રીતે ચારિત્ર ૧૪મે ગુણઠાણે છે. ૧૪મા પછી તત્કાળ (તરત) અવશ્ય મુક્તિ થાય છે અને કેવળજ્ઞાન

જ્યારે ૧૨મા ગુણઠાણાના અંતે થવા છતાં તરત મુક્તિ પ્રાપ્ત થતી નથી માટે ગવાણું કે - કડી - ચારિત્ર વિણ નવિ મુક્તિ રે. (૩) ચારિત્ર વગરનાને સમકિત હોય કે ન હોય, પણ ચારિત્રવાળાને તો સમકિત હોય જ છે. વળી (૪) ચારિત્ર વિના જ્ઞાન દર્શન સંપૂર્ણ ફળને આપતા નથી પરંતુ જ્ઞાનદર્શન, તો ચારિત્રથી યુક્ત હોય તો સંપૂર્ણ ફળ આપે છે. (૫) કેવળજ્ઞાનથી ચારિત્ર અધિક ગણાય છે. કારણ કે ગૃહસ્થાવાસમાં રહેલ કેવળી હોય અને દીક્ષા લીધેલ કોઈ સાધુ હોય તો - બંનેમાંથી વંદન કોને કરશો ? જેની પાસે વ્યવહાર ચારિત્ર (વેશ+ગુણ) હશે તેને જ. અને કેવળ જ્ઞાની એવા ગૃહસ્થને દેવો પણ નમતા નથી. માટે ચારિત્ર શ્રેષ્ઠ છે. માટે પ્રથમથી જ ચારિત્રાચારની શુદ્ધિ માટે શ્રાવકને નાણંમિનો કાઉસ્સગ્ગ કરાય છે તથા સાધુને ગાથાનો કાઉં કરાય છે.

આ કાઉં દિવસ દરમ્યાન જે દોષ લાગ્યા હોય તે દોષોને પણ શ્રાવકો અને સાધુઓએ યાદ કરીને ધારી રાખવાના છે. કારણ કે તે પછી દેવસિઅં આલોઉં બોલતી વખતે - ગુરૂની સમક્ષ થયેલ દોષોની આલોચના કરવાની છે. અર્થાત્ દોષોને ધોવાના છે માટે પહેલા, નાના દોષો પછી મોટા દોષો કહેવાના છે. માટે મનમાં એ રીતે ગોઠવી રાખે.

લોકવ્યવહારમાં પણ રાજાદિકને મુદ્દાસર ગોઠવીને કહેવાનું હોય છે તેમ અહીં પણ સમજી લેવું.

અહીં ગાથાના કાઉંનું ચિંતવન વડીલ સાધુને બે વાર કરવાનું છે. નાના (શિષ્યાદિ)ઓને. એકવાર કરવાનું છે. કારણ કે નાનાઓને ક્રિયા કાર્ય સંબંધી ઘણું યાદ કરવાનું છે. તેથી તેમ થવાથી શિષ્યોને પૂરતો સમય મળી શકે અને શ્રાવકોએ પાંચ આચારના જે અતિચારો કહેલા છે તેમાંના તે દિવસમાં પોતાને જે લાગ્યા હોય તે અતિચારોને મનમાં ક્રમથી ગોઠવીને ધારી રાખવાના છે.

પછી કાઉં પારી લોગસ્સ (ચોવીસસ્તવ) કહેવો. અહીં બીજું આવશ્યક (ચઉવિસત્થો) સૂચિત થાય છે.

તે પછી મુહપત્તિનું પડિલેહણ કરી વાંદણા આપે. અહીં ત્રીજું આવશ્યક વાંદણા સૂચિત થાય છે.

પ્રશ્ન-૧૩ : અહીં ત્રીજું આવશ્યક એવા વાંદણા આપવાનો હેતુ શું છે ?

જવાબ : નાણંમિના કાઉંમાં તથા સયણાસણત્તની ગાથામાં ધારેલા (યાદ રાખેલા) અતિચારોની આલોચના કરવાની છે. (દિવસિઅં આલોઉંથી) અર્થાત્ અતિચારો ગુરુને કહેવાના છે. માટે કહ્યા પહેલા વિનય પ્રદર્શિત કરવા માટે વાંદણા આપવાના છે.

● ૩૨ દોષરહિત ● ૧૭ સંડાસાપૂર્વક અને ૨૫ આવશ્યકથી યુક્ત એવા વિશુદ્ધ વાંદણા આપવા જોઈએ. ● ગુરુવંદન ભાષ્યમાં કહ્યું છે કે ૨૫ આવશ્યકમાંથી એકને

પણ વિરાધે અથવા ઓછું દે તો વાંદણા દેવાના નિર્જરાકળને તે પામી શકતો નથી તેથી ૨૫ આવશ્યકોને જાણીને જાળવવા બરાબર ઉપયોગ રાખવો જોઈએ.

પ્રશ્ન-૧૪ : આ આવશ્યક એટલે શું ? અને વાંદણાના ૨૫ આવશ્યક કયા છે ?

જવાબ : અવશ્ય સાચવવાના તે આવશ્યક કહેવાય. વાંદણાના ૨૫ આવશ્યકો આ પ્રમાણે છે. ૨ અવનત + ૧ યથાજાત + ૧૨ આવર્ત + ૪ શિરનમન + ૩ ગુપ્તિ + ૨ પ્રવેશ + ૧ નિષ્કમણ = ૨૫. તેની વિગત આ મુજબ છે : ● (૨ અવનત વાંદણામાં બે વાર શરીરનો ઉપરનો ભાગ નમાવવો, પહેલું વાંદણુ દેવા માટે અવગ્રહમાં પ્રવેશ કરવાની આજ્ઞા માગતા એટલે ‘અણુજાણહ મે મિઉગ્ગહં’ એ પદ બોલતાં શરીરનો ઉપરનો ભાગ નમાવવો. તે ૧ અવનત થયું. બીજી વાર વાંદણામાં બીજું થાય - એ બે અવનત રૂપે બે આવશ્યકો થયા.) + ● (૧ યથાજાત - એટલે જે રીતે દીક્ષામાં જન્મ થયો હતો. અર્થાત્ ઓઘો મુહપત્તિ અને ચોલપટ્ટો એટલું જ રાખી સાધુ થયેલો, તો તેટલું જ રાખી હાથ જોડે... અથવા જન્મતો બાળકના બે હાથ જોડેલા હોય તેમ કરસંપુટ કરેલા હાથને લલાટે લગાડે તે યથાજાત આવશ્યક કહેવાય.) + ● (૧૨ આવર્ત : એક વાંદણામાં ૬ આવર્ત. આવે તો બે વાંદણા થઈને ૧૨ થાય. તે આ પ્રમાણે છે. પ્રથમ ૩ આવર્ત ‘અહો કાયં કાય.’ એ બે બે અક્ષરો થાય એટલે ‘અ’ બોલતા બે હાથની દશ્ય આંગળીઓ નખના સ્પર્શ વગર ગુરુચરણે લગાડે (ગુરુચરણની સ્થાપના શ્રાવક મુહપત્તિથી અને સાધુ મુહપત્તિ દ્વીયણ પર મુકી ઓઘાથી કરે.) તથા ‘હો’ ઉત્તાન હાથે (સવળા હાથે) પોતાના લલાટને સ્પર્શે, એમ બે બે અક્ષરના ત્રણ પદો બોલતાં ૩ આવર્ત થયા. પછી હાથ જોડી ‘વઈર્કકંતો’ સુધી બોલે અને ત્યાંથી બીજા ૩ આવર્ત ૩-૩ અક્ષરના જતાભે જવણિ જજં ચભે જાણવા. તેમાં પહેલો અક્ષર ‘જ’ ગુરુચરણે અવળો હાથ લગાડતાં. ‘તા’ ઉત્તાન (સવળા) બંને હાથે વચ્ચે વિશ્રામરૂપ કહે અને ત્રીજે અક્ષર ‘ભે’ લલાટના ભાગે હાથ લગાડતાં બોલે આ એક આવર્ત થયો તે જ રીતે ‘જવણિજ્’ અને ‘જંચભે’ના ૩-૩ અક્ષરો એ ઉપર મુજબ આવર્ત કરવા. એમ ૩ આવર્ત થયા. ● આમ પહેલે વાંદણે ૬ આવર્ત અને તે મુજબ જ બીજા વાંદણે ૬ આવર્ત મળીને કુલ ૧૨ આવર્ત થયા) + ● (૪ શિરનમન એટલે ૪ વખત માથું નમાવવું તેમાં પહેલા ૩ આવર્ત થયા પછી ‘સંકાસં’ બોલતાં ૧લી વાર અને બીજા ૩ આવર્ત થયા પછી ‘ખામેમિ’ બોલતાં ૨જી વાર એમ એક એક વાંદણામાં ૨ વખત અને બે વાંદણા થઈને ૪ શિરનમન થયા.) + ● (૩ ગુપ્તિ - વાંદણા દેતાં મન-વચન-કાયાની ગુપ્તિ રાખવી. (કાયાને ઠેકાણે રાખવી)) + ● ૨ પ્રવેશ + અને ૧ નિષ્કમણ. એટલે બે વાર ગુરુની આજ્ઞા માંગી અવગ્રહમાં પ્રવેશ કરવો. અને એક નિષ્કમણ એટલે અવગ્રહની બહાર નીકળવું. તે આ પ્રમાણે પ્રથમ વાંદણે આજ્ઞા માંગી

‘નિસીહિ’ કહી સંડાસા (સાંધા) અને જમીન પૂંજી અવગ્રહમાં પ્રવેશ કરે... પછી ‘આવસ્સિયાએ’ કહી પાછળ પૂંજી અવગ્રહથી બહાર નીકળવાનું પછી બીજા વાંદણામાં પ્રવેશ કરે. પણ બહાર નીકળે નહિ એટલે ‘આવસ્સિયાએ’ કહે નહિ. આમ ૨ વાર પ્રવેશ થયો અને ૧ વાર નીકળવું (નિષ્કમણ) થયું. આ રીતે કુલ ૨૫ આવશ્યક વાંદણામાં જાળવવા જોઈએ. ● વિધિપૂર્વક વાંદણા દઈ (અહીં બીજા વાંદણામાં અવગ્રહમાં પ્રવેશ કર્યા પછી બહાર નીકળવાનું નથી. અવગ્રહમાં રહ્યા છતાં જ પછીની ક્રિયા દેવસી અતિયાર (દેવસિઅં આલોઉં), વંદિતુ ‘અબ્બુકિઓમિ આરાહણાએ’ સુધી કરવાનું છે. જુઓ પ્રશ્ન-૧૮ આ મુજબ. પરંપરા છે. બીજી પ્રચલિત આચારણા મુજબ બીજા વાંદણાં પૂરા થયા પછી અવગ્રહની બહાર નીકળી જવું. પછી આગળની ક્રિયા કરવી તથા આ મુજબ દરેક વાંદણાઓમાં બીજું વાંદણુ આપ્યા પછી અવગ્રહની બહાર નીકળી જવું.)

હવે પૂર્વે ધારી રાખેલા દિવસસંબંધી અતિયારોની ચારિત્રની વિશુદ્ધિ માટે સારી રીતે કાયાને નમાવીને ‘ઈચ્છા. સદિ. ભ. દેવસિઅં આલોઉં. બોલતો ગુરુસમક્ષ અતિયારોની આલોચના કરે. આ સૂત્ર પછી સાધુ ઠાણે કમણે ચંકમણે સૂત્ર અને શ્રાવક સાત લાખ બોલી, મનમાં ધારેલા અતિયાર ગુરુ સામે પ્રકાશે. (આલોચે.)

પ્રશ્ન-૧૫ : ત્યાર પછી ‘સવ્વસ્સવિ દેવસિઅં’ સૂત્ર કયા હેતુથી ઉચ્ચરાય છે ?

જવાબ : આ સૂત્ર દિવસના મનવચનકાયાના સર્વ અતિયારનું સંગ્રહ કરનારું છે. માટે ગુરુ પાસે દંડ (પ્રાયશ્ચિત) માંગે છે. પછી ગુરુ ‘પડિક્કમેલ’ એ પ્રમાણે કહી પ્રતિક્રમણ રૂપ બીજા પ્રાયશ્ચિતનો ઉપદેશ કરે છે. શિષ્ય તે પ્રાયશ્ચિતના સ્વીકાર સ્વરૂપે ‘ઈચ્છં તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કંડં’ કહે છે. (૧૦ પ્રકારના પ્રાયશ્ચિતમાં પ્રતિક્રમણ નામનું બીજું પ્રાયશ્ચિત છે.) તે પછી વિધિપૂર્વક યોગમુદ્રાપૂર્વક વીરાસનમાં બેસી સમભાવમાં રહીને ઉપયોગવાળા મનથી પદે પદે સંવેગની પ્રાપ્તિ કરતાં ડાંસમચ્છરના ડાંસને નહિ ગણતા. સાધુ શ્રમણ સૂત્ર (પગામસજ્જાયા) અને શ્રાવક વંદિતા સૂત્રને કહે.

પ્રશ્ન-૧૬ : મુનિ શ્રમણસૂત્ર કહે તે પહેલાં પ્રારંભમાં નવકાર, કરેમિભંતે, ચત્તારિ મંગલં, ઈચ્છામિ ઠામિ અને ઈરિયાવહીયં સૂત્ર કયા હેતુથી કહે છે ?

જવાબ : બધા કાર્યો પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર પૂર્વક કરવાના છે. માટે પ્રારંભમાં નવકાર મંત્ર ભણે છે. સમભાવમાં સ્થિર થઈને પ્રતિક્રમણ કરવું જોઈએ માટે ‘કરેમિભંતે’ (સામાયિક સૂત્ર) કહે છે. પછી માંગલિકને માટે ચત્તારિ મંગલમ્, બોલે છે. પછી દિવસના અતિયારોને આલોચવા માટે ‘ઈચ્છામિ પડિક્કમિઉં’ સૂત્રને કહે છે, અને જવા આવવાના અતિયારની આલોચના માટે ‘ઈરિયાવહીયં’ સૂત્રને મુનિ બોલે છે અને

બાકીના સમસ્ત અતિયારથી પાછા પડવા માટે મુનિ શ્રમણસૂત્રને બોલે છે. શ્રાવક - નવકાર, કર્મિભંતે, અને 'ઈચ્છામિ પડિક્કમિઉ' એ ત્રણ સૂત્રો બોલીને વંદિતા સૂત્રને કહે છે.

પ્રશ્ન-૧૭ : શ્રાવકને વંદિતા પહેલાં ૩ સૂત્રો જ કેમ બોલાય છે ?

જવાબ : શ્રાવક : ઉપરોક્ત હેતુથી પોતાની પરંપરા પ્રમાણે ૩ સૂત્રો બોલીને વંદિતા સૂત્રને કહે છે.

પ્રશ્ન-૧૮ : 'અબ્ભુટ્ઠિઓમિ આરાહણાએ'થી શ્રમણ સૂત્રકે વંદિતુ સૂત્ર ઊભા ઊભા કેમ બોલાય છે ?

જવાબ : અતિયાર, રૂપ પાપના ભારથી હલકો થયો છે, માટે ઊભા થવાનું છે. પણ બે રીતે ઊભા થવાનું છે. (૧) દ્રવ્યથી ઊભા થઈને (૨) ભાવથી આરાધના કરવા માટે ઊભો થયો છું એમ સૂચવા માટે. અબ્ભુટ્ઠિઓમિ આરાહણાએથી ઊભા થઈને અવગ્રહની બહાર નીકળીને પૂર્વની જેમ વાંદણમાં ગુરુ પાસે પ્રતિક્રમણ આવશ્યક કરવા. અવગ્રહમાં પ્રવેશ કર્યો હતો તે કાર્ય પૂરું થતાં હવે અવગ્રહની બહાર નીકળે. મુનિ શ્રમણસૂત્રને અને શ્રાવક વંદિતા સૂત્રને પૂરું કરે. ● અહીં જથું આવશ્યક પ્રતિક્રમણ (વંદિતુ) પૂરું થાય છે. આ પ્રતિક્રમણ વડે ચાર પ્રકારના કર્મ - સ્પૃષ્ટ, બદ્ધ, નિષ્પત્ત અને નિકાચિતમાંથી પ્રથમના બે પ્રકારના પાપકર્મ દૂર થાય છે.

● તે પછી વાંદણા આપે

પ્રશ્ન-૧૯ : વંદિતા પછી તરત વાંદણા અપાય છે તે કયા હેતુથી ?

જવાબ : તસ્સ ધમ્મસ્સ કેવલિ પ્રત્તસ્સ સુધી અતિયારનું પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી ગુરુ પ્રત્યે થયેલા પોતાના અપરાધને ખમાવવાને માટે અને પાપથી પાછા પડવા માટે. વંદિતા પછી તરત વાંદણા વડે વંદન કરાય છે. ● વંદન આઠ કારણે કરાય છે. (૧) પ્રતિક્રમણ, (૨) સજ્જાય (સ્વાધ્યાય), (૩) કાઉસ્સગ કરવા, (૪) અપરાધ ખમાવવા, (૫) પરોણા સાધુ આવે ત્યારે, (૬) આલોચના લેતા (૭) પચ્ચક્ખાણ લેતા, અને (૮) અણસણ કરતી વખતે તેમાં અહીં ૧લા અને ૪થા કારણે વાંદણા અપાય છે.

હવે તે પછી "અબ્ભુટ્ઠિઓ"ના પાપથી ગુરુને ખમાવવા. (તેમાં પાંચ ઉપર મુનિરાજો હોય તો ગુરુ સહિત ત્રણને ખમાવવા) પછી...

પ્રશ્ન-૨૦ : અબ્ભુટ્ઠિઆ પછીના બે વાંદણા કયા હેતુથી દેવાય છે ?

જવાબ : આઠ કારણોમાંનાં ૩જા કારણ એવા, કાઉસ્સગ કરવા માટે ફરી બે વાંદણા દેવાના છે.

● તે પછી ભૂમિને પૂંજીને અવગ્રહમાંથી બહાર નીકળીને 'આયરિય ઉવજ્જાય' સૂત્ર ૩ ગાથા રૂપ બોલે.

પ્રશ્ન-૨૧ : અહીં આયરિય, ઉવજ્જાયામાં ખમાવવાનું હોવા છતાં પણ અવગ્રહની બહાર કયા હેતુથી નીકળાય છે ?

જવાબ : આયરિય ઉવજ્જાયા સૂત્રમાં 'જે મે કેઈ કસાયા' અક્ષરોથી એટલે ૪ કષાયોથી પાછા હઠવું છે. એવું સૂચવા માટે અહીં આયરિય ઉવજ્જાયા પૂર્વના વાંદણામાં અવગ્રહની બહાર નીકળાય છે.

પ્રશ્ન-૨૨ : 'આયરિય ઉવજ્જાયા' સૂત્ર કયા હેતુથી બોલાય છે ?

જવાબ : આ સૂત્ર પછી ચારિત્ર આદિના અતિચારોની શુદ્ધિ કરવા માટે બે લોગ૦ આદિ કાઉસ્સગ્ગો કરવાના છે. પરંતુ કષાયો ભારે હોય તો ચારિત્રનો પર્યાય શેરડીના કુયાની જેમ નિષ્ફળ ન જાય માટે ચારિત્રની સફળતા માટે કષાયોને ઠારવા માટે 'આયરિય ઉવજ્જાયા' સૂત્ર બોલાય છે.

પ્રશ્ન-૨૩ : બે લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : શ્રમણસૂત્ર કે વંદિત્તામાં ચારિત્રાચારની રહી ગયેલી અશુદ્ધિને દૂર કરવા માટે બે લોગ૦નો કાઉ૦ કરાય છે. આ કાઉ૦ને કરવા (આયરિય ઉવજ્જાએ સૂત્ર પછી પહેલું કરેમિભંતે, ઈચ્છામિઠામિ, તસ્સ ઉત્તરી એ ત્રણ સૂત્ર કહીને પ્રથમ ચારિત્રાચારની વિશુદ્ધિ માટે ૨ લોગ૦નો કાઉ૦ કરાય છે.

પ્રશ્ન-૨૪ : સાંજનું પ્રતિક્રમણ ઠાવ્યા પછીનું પહેલું કરેમિભંતે, તથા વંદિતુ (ચોથું આવશ્યક) બોલતા પહેલાંનું બીજું કરેમિભંતે કહી ગયા છતાં અહીં ત્રીજું કરેમિભંતે કયા હેતુથી બોલાય છે ?

જવાબ : બધી ધર્મક્રિયાઓ સમતામાં રહેલાને સફળ થાય છે. વારંવાર આ વાત યાદ રહે માટે આદિ, મધ્ય અને અંતમાં કરેમિભંતે બોલાય છે.

પ્રશ્ન-૨૫ : બે લોગ૦નો કાઉ૦ પાર્યા પછી જ્ઞાનાચાર અને દર્શનાચારની વિશુદ્ધિ માટે એક-એક લોગ૦નો કાઉ૦ કરાય છે તો આ બંનેમાં પહેલો કોનો કાઉ૦ કરવો ? અને શા માટે ?

જવાબ : પહેલી દર્શનાચારની વિશુદ્ધિ કરવાની છે. કારણ કે જેમ કતકનું ચૂર્ણ મેલા પાણીને શુદ્ધ કરે છે, અંજન જેમ આંખને ચોકખી કરે છે, તેમ દર્શન એ જ્ઞાનને નિર્મળ કરે છે. વળી દીવો અને અજવાળું (પ્રકાશ) એ બંને સાથે પેદા થાય છે, પરંતુ અજવાળું થવાનું કારણ તો દીવો તેમ દર્શન અને જ્ઞાન બંને સાથે ઉત્પન્ન થાય છે. પરંતુ જ્ઞાન પ્રમાણભુત થવામાં કારણ તો સમ્યગ્દર્શન જ છે. માટે દર્શનાચાર વિશુદ્ધિનો કાઉ૦ પહેલો કરવો અને નજીકના ઉપકારી એવા ઋષભ આદિ ૨૪ તીર્થંકરોની સ્તુતિરૂપ લોગ૦ તથા સવ્વલોએ અરિહંત ચેઈયાણં સૂત્રો કહીને ૧ લોગ૦નો કાઉ૦

કરવો. ● અને ૧ લોગ૦ના કાઉ૦ને પારીને જ્ઞાનાચારની વિશુદ્ધિને માટે પુક્રમર વરદીવઢે અને સુઅસ્સભગવઓ સૂત્ર કહીને બીજો ૧ લોગ૦નો કાઉ૦ કરવો.

પ્રશ્ન-૨૬ : ત્રણ કાઉસ્સગ્ગોમાં પહેલો બે લોગ૦નો અને પછીના બે એક-એક લોગસ્સના કાઉસ્સગ્ગ કરાય છે એ કયા હેતુથી ?

જવાબ : પૂર્વે કહેલ યુક્તિ મુજબ ચારિત્રાચારની વિશેષતા હોવાથી પ્રથમ ૨ લોગ૦નો કાઉ૦ છે અને પછી ૧-૧ લોગ૦નો કાઉ૦ કરાય છે.

ત્રણે કાઉસ્સગ્ગ પૂર્ણ કરી સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં સૂત્ર કહેવું.

પ્રશ્ન-૨૭ : ત્રણે કાઉસ્સગ્ગ પૂરા કર્યા પછી સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં કયા હેતુથી બોલાય છે ?

જવાબ : ચારિત્રાચાર-દર્શનાચાર અને જ્ઞાનાચારની વિશુદ્ધિ કરીને ખૂબ ઉત્કૃષ્ટ ફળ (નિર્જરા રૂપફળ) મેળવ્યું છે. તેથી ઉત્કૃષ્ટફળની પ્રાપ્તિ કરનારા એવા સિદ્ધભગવંતોને યાદ કરવા માટે તેઓની સ્તુતિ રૂપ સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં' સૂત્ર બોલાય છે. બધી સારી ક્રિયાઓનું ફળ.

શાશ્વત સિદ્ધિરૂપ મોક્ષ મળે છે તેમ જિનેશ્વરોએ કહ્યું અને સંસારમાં પણ દેવ મનુષ્યના ઊંચા સુખો મળે છે. ખેતરમાં ખેડૂતને ધાન્ય સાથે ઘાસ પણ મળે છે. તેમ આનુષંગિક ફળ સમજવા.

પ્રશ્ન-૨૮ : મોક્ષસુખની મુખ્યતા છે. તો તે મોક્ષની સ્તુતિરૂપ 'સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં' શરૂઆતમાં ન કહેતાં અંતે (છેલ્લે) કયા હેતુથી કહેવાય છે ?

જવાબ : કોઈપણ ક્રિયાનું ફળ - ક્રિયા કર્યા પછી છેલ્લે (અંતે) જ મળે છે જેમ વૃક્ષમાં રસની પ્રાપ્તિ માટે ૧લું મૂળ. પછી થડ થડથી શાખા. પ્રશાખા, પાંદડુ ફૂલ ફળ હોય. તેમ અહીં પણ સમજવું તેથી ૧લી ગાથામાં ધર્મ ક્રિયાના ફળરૂપ સિદ્ધિ (મોક્ષ)નું સ્મરણ કરાય છે. બીજામાં પછી નજીકના ઉપકારી શ્રી વીરપ્રભુ વિશેષ સ્મરણીય હોવાથી પછી ગિરનાર (ઉજ્જયંતગિરિ) મહાતીર્થ હોવાથી તેના ભૂષણરૂપશ્રી નેમનાથ ભ.ને પછી અષ્ટાપદ તીર્થને નમસ્કારરૂપ ગાથા કહીને આ પ્રમાણે અતિચારની શુદ્ધિ કરી શ્રુતદેવતાનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.

પ્રશ્ન-૨૯ : શ્રુતદેવતાનો કાઉ૦ શા માટે કરાય છે ? અને ૧ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કેમ કરાય છે ?

જવાબ : બધી ધર્મક્રિયાનો આધારરૂપ શ્રુત છે. તેથી આપણામાં શ્રુતજ્ઞાન વધે માટે શ્રુતદેવતાનો કાઉ૦ કરાય છે અને દેવો થોડી મહેનતે સિદ્ધ થતા હોવાથી ૮ શ્વાસોશ્વાસવાળો (એક જ નવકારનો) કાઉ૦ કરાય છે. શ્રુતદેવતાની સ્તુતિ રૂપ 'સુઅ દેવયા ભગવઈ'ની સ્તુતિ કહેવી.

પ્રશ્ન-૩૦ : શ્રુતની વૃદ્ધિ માટે શ્રુતને બદલે શ્રુતદેવ (વ્યંતરદેવ)નો કાઉસ્સગ્ગ કેમ કરો છો ?

જવાબ : શ્રુતદેવતાના વિષયસંબંધી એવો આત્માનો શુભ પરિણામ સ્મરણકર્તાના કર્મ ખપાવે છે.

● તે પછી ક્ષેત્રદેવતાનો કાઉં કરવો ●

પ્રશ્ન-૩૧ : ક્ષેત્રદેવતાનો કાઉં કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : આપણે રહેલા ક્ષેત્રના નાયક છે માટે તેઓને કૃતજ્ઞતારૂપે યાદ કરવામાં આવે છે. ત્રીજા મહાવ્રતની ભાવનામાં - માલિકની જગ્યાએ વારંવાર પૂછીને લેવાની છે તેથી ક્ષેત્રદેવના સ્મરણરૂપ કાઉં કરાય છે.

પ્રશ્ન-૩૨ : શ્રુતદેવતા અને ક્ષેત્રદેવતાના કાઉંમાં મિથ્યાત્વ લાગે કે નહિ ?

જવાબ : પૂર્વધરોના કાળમાં પણ આ કાઉં થતો હતો તો મિથ્યાત્વ લાગે એવું બોલવું. યોગ્ય નથી. આવશ્યક સૂત્રની બૃહદ્વૃત્તિમાં પ્રારંભમાં જ પૂ. હરિભદ્રસૂરિજીએ શ્રુતદેવતાને નમસ્કાર કર્યો છે.

પદ્મિનસૂત્રાદિ તથા આવશ્યક સૂત્રની પંચાગીમાં શ્રુતદેવતાદિનો કાઉં કરવો એવું બતાવેલું છે. આ કાઉંથી તો મિથ્યાત્વ તો ન જ લાગે પરંતુ ગુણની ઉપબૃંહણા કરાય છે, અર્થાત્ જ્ઞાનાચારનું પાલન થાય છે. તે પછી એક નવકાર ગણી બેસી મુહપત્તિ પરિલેહી બે વાંદણા આપવા.

પ્રશ્ન-૩૩ : આ ચોથી વખતે અહીં વાંદણા દેવાય છે એ કયા હેતુથી ?

જવાબ : રાજાની આજ્ઞાથી કાર્ય પૂરું કર્યા પછી પણ સેવકો રાજાને નમનપૂર્વક નિવેદન કરે છે. તેમ ગુરુ આજ્ઞાથી ચારિત્રાદિકની શુદ્ધિ કરનારા એવા ૬ આવશ્યકો પુરા કર્યા છે એમ જણાવવા માટે આ છેલ્લા (૪થા) વાંદણા અપાય છે ! સામાયિક-ચઉવીસથો, વાંદણા, પ્રતિકમણ કાઉસ્સગ્ગ, પચ્ચક્રખાણ કર્યું છે જી એમ નિવેદન કર્યું છે. અહીં ષડ્આવશ્યક રૂપ પ્રતિકમણ પૂરું થયું છે પછી 'ઈચ્છામો અણુસકિં' કહે છે.

પ્રશ્ન-૩૪ : ઈચ્છામો અણુસકિંનો અર્થ શું છે ?

જવાબ : હું અનુશાસ્તિ(આજ્ઞા)ને ઈચ્છું છું. ગુરુની આજ્ઞા છે કે મનથી (ઉપયોગથી) પ્રતિકમણ કરવું પરંતુ વેઠ ન વાળવી તેથી મેં ગુર્વાજ્ઞા મુજબનું પ્રતિકમણ કર્યું છે તેવો ઈચ્છામો અણુસકિંનો અર્થ છે. તેથી ગુરુએ અધ્યાહારથી હા કહ્યું છે માટે શિષ્ય ગુરુવચનના સ્વીકાર રૂપ 'નમો ખમાસમણાણં બોલે' તે પછી 'નમોહર્લત્' પૂર્વક નમોહસ્તુ વર્ધમાનાય'ની ત્રણ સ્તુતિ ઊંચા સ્વરે બધા સાથે બોલે.

પ્રશ્ન-૩૫ : નમોહસ્તુ વર્ધમાનાય કયા હેતુથી બોલાય છે ?

જવાબ : વીર પ્રભુનું શાસન વર્તે છે. તેમની આજ્ઞાથી પ્રતિક્રમણ કરવાનું છે તે નિર્વિઘ્ને પૂરું થયું છે તેથી આનંદને વ્યક્ત કરવા તથા માંગલિકને માટે એકરાગે ઊંચેથી બોલાય છે.

પ્રશ્ન-૩૬ : નમોડસ્તુની આ ત્રણ સ્તુતિઓને ઊંચા સ્વરે બોલવાનું કારણ શું છે ?

જવાબ : કૃતજ્ઞોનો વ્યવહાર છે કે કામ સારી રીતે નિર્વિઘ્ને પૂરું થવાથી દેવ-ગુરુની સ્તુતિરૂપ વખાણ જોરદાર કરવો જોઈએ. તથા (૨) દુનિયામાં રાજ્ય કે લગ્નમાં આનંદદાયક કરવા વાજા વગડાવે છે અને (૩) મોટે અવાજે નૃત્યપૂર્વક ગીતો ગવડાવે છે. તેમ અહીં પૂજ્યની પૂજા પણ કરાય છે તથા પૂજ્ય એવા વર્ધમાન સ્વામિની. વધતા (ઊંચા) સ્વરે જોસથી કમસર વધતા અક્ષરોવાળી ડ સ્તુતિઓ આનંદને વ્યક્ત કરવા માટે બોલાય છે.

દેવસિ પ્રતિક્રમણમાં ગુરુના વિનય માટે ગુરુ પ્રથમ એક સ્તુતિ બોલે ત્યાં સુધી બધા બેસે પછી બધા સાથે બોલે પદ્મી આદિમાં ગુરુના વિશેષ વિનય માટે શરૂથી ડ સ્તુતિ સુધી સાથે બોલતા નથી પછી બધા બોલે છે.

પ્રશ્ન-૩૭ : પૂ. સાધુ ભગવંતો અને શ્રાવકોને ‘નમોડર્હત્’ અને ‘નમોડસ્તુ વર્ધમાનાય’ બોલાય છે પણ પૂ.સાધ્વીજી મ. અને સ્ત્રીઓને નથી બોલાતા. પરંતુ ‘સંસાર દાવા’ બોલાય છે તે કયા કારણથી ?

જવાબ : તે સૂત્રો પૂર્વમાંથી ઉદ્ભૂત છે. માટે ન બોલાય. સ્ત્રીઓને દૃષ્ટિવાદ કે પૂર્વ ભણવાનો અધિકાર નથી તેથી ‘સંસારદાવા’ બોલાય છે.

પ્રશ્ન-૩૮ : સ્ત્રીઓને દૃષ્ટિવાદ આદિસૂત્રો ભણવાનો અધિકાર કેમ નથી ?

જવાબ : દૃષ્ટિવાદમાં ઊંચી વિદ્યાઓના ઘણા અતિશયો (પ્રભાવો) છે તથા સર્વ કામનું વર્ણન છે. તેથી (૧) સ્ત્રીઓ યોગ્યતા વિનાની છે, (૨) અલ્પ સત્વવાળી છે. (૩) તુચ્છ છે. (૪) થોડું હોય તો પણ ઘણું અભિમાન આવી જાય છે અને (૫) અધીરી હોય છે માટે ઉત્થાન, સમુત્થાન શ્રુત, અરુણોપપાત, વરુણોપપાત. આદિ અધ્યયનો તથા દૃષ્ટિવાદ આદિ સૂત્રો ભણાવાતા નથી.

તે પછી નમુત્યુણં કહી મનોહર સ્વર વડે પ્રાચીન મહાપુરુષોએ રચેલું સ્તવન કહેવું, તે પછી ‘વરકનક’ની ગાથા સાથે કહીને ચાર ખમાસમણ વડે ગુર્વાદિકને વાંદે.

પ્રશ્ન-૩૯ : અહીં દેવ-ગુરુને વંદન કયા હેતુથી છે ? (અહીં નમુત્યુણં તથા સ્તવન અને ચાર ખમાસમણા કયા હેતુથી છે ?)

જવાબ : પ્રતિક્રમણની શરૂઆતમાં અને અંતમાં દેવ-ગુરુને વંદન કરવું જોઈએ. માટે નમુત્યુણંથી દેવને વંદન કર્યું અને ચાર ખમાસમણથી ગુર્વાદિકને વંદન કર્યું. કારણ

કે છેલ્લે પણ મંગળ કરવું જોઈએ. ધર્મ હૈયામાંથી નીકળી ન જાય માટે તે પછી શ્રાવક 'અઠ્ઠાઈજજેસુ' કહી અઠી દ્વિપના સર્વે મુનિને વાંદે. (મુનિને તે સૂત્ર શ્રમણસૂત્રમાં આવી જાય છે. માટે બોલવાનું નથી.) તે પછી 'દેવસિઅ પાયચ્છિત્તનો કાઉં કરવો.

પ્રશ્ન-૪૦ : પહેલા અતિચારોની શુદ્ધિ માટે કાઉંસ્સગ્ગ કર્યો હતો છતાં અહીં ૪ લોગોનો કાઉં ફરી કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : પહેલાં અતિચારોની વિશુદ્ધિ માટે કાઉં કર્યો હતો છતાં બીજી વખત કરવાથી. તે વિશુદ્ધિ મજબૂત (દઢ) થાય છે. (માટે ૪ લોગોનો કાઉં ફરી કરાય છે. પછી લોગસ્સ બોલાય છે તે મંગળ માટે છે. તે પછી બે ખમા. દર્દને સજ્જાય સંદિસાહુ અને સજ્જાય કરું ? એમ આદેશ માંગી માંડલીમાં બેસી નવકાર કહી સજ્જાય બોલી. નવકાર કહેવો. તે પછી 'દુક્ખકખય કમ્મકખય નિમિત્ત કાઉં કરું ? ઈચ્છં, દુક્ખકખય કમ્મકખય નિમિત્ત કરેમિ કાઉંસ્સગ્ગં, અત્તથ કહી ૪ લોગોનો સંપૂર્ણ કાઉં કરવો, લઘુશાંતિ કહેવી અને પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો.

તે પછી શ્રાવકને સામાયિક પારવાની અંતર્ગત ચઉક્કસાયનું ચૈત્યવંદન જયવીયરાય સુધી કરવું.

રાઈઅ પ્રતિકમણના હેતુઓ

દેવસિઅ કરતાં રાઈઅ પ્રતિકમણના હેતુઓમાં જે ફરક છે તે અહીં કહેશું. બાકી દેવસિઅ પ્રતિકમણની જેમ સમજી લેવા.

રાત્રિના છેલ્લા પ્રહરે ઊઘને ત્યજી ઉપાશ્રયમાં આવી શુદ્ધ કપડાં પહેરી દાગીના છોડી સ્થાપનાચાર્ય સ્થાપી ઈરિયાવહિયં કરી સામાયિક લેવાની વિધિ કરે.

પ્રશ્ન-૧ : પહેલી ઈરિયાવહિયં કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : ઈરિયા વગર ચૈત્યવંદન, સજ્જાય, આવશ્યક આદિ કરવું કલ્પતું નથી. એવું શ્રી મહાનિશીથ સૂત્રમાં કહ્યું છે. દ્રવ્ય પૂજા કરવા માટે શરીરની બાહ્યશુદ્ધિ કરાય છે તેમ ભાવપૂજા કરવા માટે. આત્માની અંતરશુદ્ધિ કરાય છે માટે ● આ પ્રમાણે સાધુ ઈરિયાવહિયં કરી અને શ્રાવક સામાયિક લઈ અને ખમાસમણ પૂર્વક ઈચ્છા. સંદિસહ ભગવન્ કુસુમિણ દુસુમિણ ઉઝાવણી રાઈય પાયચ્છિત વિસોહણત્યં કાઉં કરું ? ઈચ્છં કુસુમિણ દુસુમિણ ઉઝાવણી રાઈય પાયચ્છિત વિસોહણત્યં કરેમિ કાઉંસ્સગ્ગં અત્તથ, ઈત્યાદિ કહી ૪ લોગોનો ૧૦૦ શ્વાસોચ્ચવાસ પ્રમાણ કાઉં કરવો પરંતુ સ્ત્રીના રાગ વાળું સ્વપ્ન તે કુસુમિણ કહેવાય. દ્વેષવાળું સ્વપ્ન તે દુસુમિણ કહેવાય. (હવે સ્ત્રીને રાગ વડે સ્વપ્નમાં જોઈ હોય તો તે દૃષ્ટિ વિપર્યાસ કહેવાય છે. અને સ્વપ્નમાં સ્ત્રીનું સેવન તે સ્ત્રી વિપર્યાસ કહેવાય છે. (સ્ત્રીને સ્વપ્નમાં રાગથી જોવાથી રાગ થવાથી

૪ લોગ૦ ચંદેસુ સુધી ગણવા તથા સ્ત્રીને સ્વપ્નમાં આસેવન કરવાથી ૪ લોગ૦ સાગરવર ગંભીરા સુધી ગણવા.)

● આ કાઉસસગ્ગ ખરાબ સ્વપ્ન આદિથી પેદા થયેલા પાપોની શુદ્ધિ માટે પ્રાયશ્ચિત રૂપે છે અને તે કાઉ૦ રાઈ પ્રતિકમણથી જુદો છે. કારણ કે દુઃસ્વપ્ન (સ્ત્રી સેવનરૂપ સ્વપ્ન)ના પ્રાયશ્ચિત રૂપે હોવાથી.

તે પછી સર્વ ધર્મક્રિયા શ્રી દેવ-ગુરુને વંદનપૂર્વક કરે તો સફળ થાય છે માટે પૂર્વે કહ્યું તે મુજબ પ્રથમ “જગચિંતામણિ” ચૈત્યવંદન જયવીયરાય સુધી કરવું. તે પછી ચાર ખમાસમણા વડે ગુર્વાદિકને વંદન કરી સજ્જાય સંદિસાહુ અને સજ્જાય કરું નો આદેશ માંગી નવકાર કહી પછી ભરહેસરની સજ્જાય કહેવી (વાસ્તવમાં છેલ્લા પ્રહરમાં ઉઠેલા સાધુ કે શ્રાવક રાઈઅ પ્રતિકમણનો સમય થાય ત્યાં સુધી સ્વાધ્યાય, કાયોત્સર્ગાદિ કરે.) પછી ઈચ્છકાર સુહરાઈ વડે સુખશાતા પૃચ્છા કરી રાઈઅ પડિકમણે ઠાઉ ? આદેશ માંગી સલ્વસ્સવિ રાઈય. રાત્રિક અતિચારનું બીજક સૂત્ર કહેવું તે પછી “નમુત્યુણં” વડે સંક્ષિપ્ત દેવવંદન કરવું.

પ્રશ્ન-૨ : પૂર્વે ‘જગચિંતામણિ’ વડે દેવવંદન કર્યું છે તો અહીં ફરીથી સંક્ષિપ્ત (સોટ) દેવવંદન કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : જગચિંતામણિનું ચૈત્યવંદન (દેવવંદન) એ સ્વાધ્યાય આદિ કરવા માટે માંગલિક તરીકે હતું અને શોર્ટ દેવવંદન (નમુત્યુણં) એ રાત્રિ પ્રતિકમણના પ્રારંભમાં મંગળ કરવા માટે છે.

પ્રશ્ન-૩ : સાંજના પ્રતિકમણમાં પ્રતિકમણ ઠાવ્યા પછી કરેમિભંતે બોલાય છે તો સવારના પ્રતિકમણમાં નમુત્યુણં પછી કરેમિભંતે કયા હેતુથી બોલાય છે ?

જવાબ : રાત્રિપ્રતિકમણના પ્રારંભમાં નમુ૦ માંગલિક માટે છે - તેથી સર્વત્ર દેવ (પ્રભુ) ભક્તિ કરવા જેવી છે તથા તેવી પરંપરા છે માટે નમુત્યુણં શરૂમાં આવ્યું અને પછી કરેમિભંતે કહેવું.

આ મુજબ નમુત્યુણં કહી ઊભા થઈ કરેમિભંતે કહી ચારિત્રાચાર, દર્શનાચાર અને જ્ઞાનાચારના અતિચારની વિશુદ્ધિ માટે અનુક્રમે ત્રણ કાયોત્સર્ગ કરવા ૧લામાં એક લોગ૦ ૨જામાં એક લોગ૦ અને ૩જામાં નાણંમિની ૮ ગાથા ગણવી.

પ્રશ્ન-૪ : દેવસિ પ્રતિ૦માં ચારિત્રાચારની શુદ્ધિ માટે ૨ લોગ૦નો કાઉ૦ કર્યો હતો તો સવારના પ્રતિકમણમાં ૧ લોગ૦નો કાઉ૦ છે એ કયા હેતુથી ?

જવાબ : રાત્રિમાં ગમન આદિ થોડું (અલ્પવ્યાપાર) હોવાથી ચારિત્રાચારના અતિચાર ઓછા લાગે છે માટે ૧ લોગ૦ છે.

પ્રશ્ન-૫ : સાંજના પ્રતિકમણમાં પ્રતિકમણ ઠાવ્યા પછી તરત જ શરૂઆતમાં

જ ચારિત્રાચારના અતિચારનો કાઉં (નાણાંમિનો કાઉં) મુક્યો છે તો સવારના પ્રતિક્રમણમાં છેલ્લે કેમ મૂક્યો ?

જવાબ : શરૂઆતમાં નિદ્રાથી લથડતો હોવાથી સારી રીતે અતિચાર ન વિચારી શકાય માટે નાણાંમિનો કાઉં છેલ્લે મૂક્યો છે. નોંધ : મુનિને ‘સયણાસણાનપાણો’ની ગાથા ગણવી. તે પછી ‘સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં’ કહી મુહપત્તિ પડિલેહવી, પછી વાંદણા દેવા. અહીંથી આચરિય ઉવજ્જાએ, કરેમિભંતે, ઇચ્છામિછામિ, તસ્સ ઉત્તરી ઇત્યાદિ પ્રશ્ન-૧૩થી ૨૩ સુધી બધી વિધિ, હેતુ વિગરે સાંજના પ્રતિક્રમણની જેમ સમજવું. • તે પછી તપચિંતવણીનો કાઉં કરવો.

પ્રશ્ન-૬ : પૂર્વે ચારિત્ર-દર્શન અને જ્ઞાનની અતિચારની વિશુદ્ધિનો કાઉં કયો હોવા છતાં અહીં ફરી તપ ચિંતવણીનો કાઉં કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : પૂર્વે શુદ્ધિ કરતાં પણ બાકી રહી ગયેલી એવી અતિચારની અશુદ્ધિની અહીં ભેગી (સમૂહરૂપે) શુદ્ધિ માટે આ કાઉં છે. • તે કાઉંસ્સગ્ગમાં તપ ચિંતવન આ પ્રમાણે કરવાનું છે.

પ્રભુ મહાવીર સ્વામિએ ઉત્કૃષ્ટ તપ છ મહિનાનો કર્યો તો હે જીવ ! કરી શકીશ ? ભાવના છે. શક્તિ નથી પરિણામ નથી, પછી ૫ ઓછા એવો છમાસી તપ કરી શકીશ ? ભાવના છે, શક્તિ નથી પરિણામ નથી તે રીતે આગળ ૧૦ ઓછા - ૧૫ ઓછા, ૨૦ ઓછા, ૨૫ ઓછા, છમાસી તપ કરી શકીશ. એમ દરેક વખતે ભાવના છે. શક્તિ નથી પરિણામ નથી, એમ ચિંતવવું પછી ૫ માસી તપ કરી શકીશ ? ૫ ઓછા, ૧૦ ઓછા, ૧૫ ઓછા, ૨૦ ઓછા, ૨૫ ઓછા પછી. ચારમાસી એ પ્રમાણે ઉતરતા ત્રણ માસી, બે માસી સુધી ૧ માસી તપ કરી શકીશ ? ભાવના છે. શક્તિ નથી, પરિણામ નથી. એમ ચિંતવવું પછી. ૧ ઉપ૦ ઓછો, એવો ૧ માસી તપ કરી શકીશ ? ભાવના છે, શક્તિ નથી, પરિણામ નથી, એ પ્રમાણે ૨ ઓછા, ૩ ઓછા, યાવત્ ૧૩ ઓછા પછી ૩૪ ભક્ત કરી શકીશ, ૩૨ ભક્ત, ૩૦ ભક્ત યાવત્ અક્રમ, છટ્ટ, ચઉત્યભક્ત, ઉપવાસ, આયંબિલ, નીવી, એકાસણું, બિયાસણું, અવઠ્ઠ, પુરિમઠ્ઠ, સાઢપોરિસી., પોરિસી, નવકારશી સુધી ચિંતવવું, હવે જે તપ કરેલો હોય પણ આજે કરવાનો ન હોય ત્યાંથી ભાવના છે. શક્તિ છે, પરિણામ નથી એમ ચિંતવવું અને જે તપ આજે કરવાનો છે ત્યાં ભાવના છે, શક્તિ છે, પરિણામ છે એમ ચિંતવવું પછી નમો અરિહંતાણં બોલી કાઉંસ્સગ્ગ પારવો.

કાઉંનું આવું ચિંતવન જેને ન આવડતું હોય તેણે ૧૬ નવકારનો કાઉંસ્સગ્ગ કરવો. કાઉં પારી લોગ૦ કહી પછી મુહપત્તિ પડિલેહી વાંદણા દઈને, “સકલતીર્થ” વડે તીર્થોની વંદના કરીને પછી. પૂર્વે ચિંતવેલ પચ્ચફ્ખાણ કરે અને “સામાયિક, ચઉવીસત્યો, વાંદણા, પડિક્કમણું, કાઉંસ્સગ્ગ, પચ્ચફ્ખણ કર્યું છે જી” એમ બોલે,

પચ્ચક્રખાણ ન આવડતું હોય તો ધારી લે અને અંતે ‘ધાર્યું છે જી’ એમ બોલે તે પછી ‘ઈચ્છામો અણુસંક્રિં’ કહીને વિશાલ લોચન દલ’ની ત્રણ ગાથા વીર પ્રત્યુની સ્તુતિ રૂપ બોલે નમોડસ્તુની જેમ ઊંચે સ્વરે નહિ પણ અહીં મંદસ્વર વડે બોલે તે “લઘુ ચૈત્યવંદના’ સમજવી.

પ્રશ્ન-૭ : વિશાલલોચન દલને મંદ સ્વરે બોલવાનો હેતુ શું છે ?

જવાબ : આ સૂત્ર જનહિ પરંતુ આખું રાઈઅ પ્રતિક્રમણ જ મંદ (ધીમા) સ્વરે (અવાજે) કરવાનું છે. જો રાત્રે ઊંચા અવાજે બોલવું, ઉધરસ ખાવી, હુંકારા કરવા, અને ખોંખારા ખાવા આદિની પણ ના પાડી છે. કારણ કે તે અવાજોથી ગરોળી વગેરે હિંસક જીવો જાગીને માખી આદિને ખાઈ જવાના હિંસાદિ કાર્યો કરવા માંડે છે, તથા ધોબી, લુહાર આદિ પણ આરંભના કાર્યમાં વહેલા પ્રવર્તે છે, માટે સવારમાં જોસથી બોલવામાં અનેક દોષો લાગે છે.

પ્રશ્ન-૮ : છેલ્લે કલ્લાણ કંદં આદિ-૪ થોયવાળું દેવવંદન કરવાનું જ છે, તો લઘુ ચૈત્યવંદન (વિશાલલોચન દલ) કયા હેતુથી છે ?

જવાબ : લઘુ ચૈત્યવંદન એ છ આવશ્યકના છેડે છેલ્લા (લાસ્ટ) મંગળ માટે છે તથા ચાર થોયનું દેવવંદન એ કાળવેળા પ્રતિબદ્ધ છે માટે વિશેષ માંગલિક માટે છે.

તે પછી નમુત્યુણં કહી ૪ થોયનું દેવવંદન કહીને નમુત્યુણં કહીને ચાર ખમાસમણ વડે ગુર્વાદિકને વંદન કરીને (પૌષ્ઠમાં રહેલો શ્રાવક તથા મુનિ. ચારખમાસમણાની પહેલા જ ઈચ્છાં સંદિં ભં બહુવેલ સંદિસાહુ? અને બહુવેલ કરશું. તે બે આદેશ મંગાય છે.) અને બે આદેશ માંગ્યા પછી ચાર ખમાસમણ વડે ગુર્વાદિકને વાંદે એ બહુવેલના બે આદેશોનો અર્થ શું છે? મુનિએ તથા પોષાર્થીએ બધુકાર્ય ગુરુ મહારાજને પૂછીને જ કરવાનું છે. પરંતુ આખા દિવસમાં ક્ષણે ક્ષણે શ્વાસ લેવો તે નાના કાર્યો બહુવાર (ઘણીવાર) ગુરુને પૂછવાનું અશક્ય છે, તેથી શ્વાસ લેવો આદિ એવા નાના કાર્યોની સંમતિ ગુરુ પાસેથી મેળવી લે છે. માટે નાના કાર્યોની અનુમતિ માટે - આ બહુવેલના બે આદેશો છે.) શ્રાવક અઠ્ઠાઈજજેસુ બોલે તે પછી વિહરમાન (વિચરતા) જિન શ્રી સીમંધર સ્વામિ જિન આરાધનાર્થે અને શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થ આરાધનાર્થે ચૈત્યવંદન કરવાનું પ્રવર્તન સામાચારી. (પરંપરા = આચરણ = રૂઠી) પ્રમાણે તથા સામાયિકની બે ઘડી (૪૮ મિનિટ)નો સમય પૂરો કરવા જાણવું. અહીં સવારના પ્રતિક્રમણની વિધિ પૂરી થાય છે.

રાઈ પ્રતિક્રમણમાં પણ છ આવશ્યક કયા સૂત્રથી સૂચિત થાય છે તથા પંચાચારની શુદ્ધિ વિગેરે તથા બીજા હેતુઓ પણ દેવસિંઅ પ્રતિં મુજબ સમજવા.

પાક્ષિક પ્રતિક્રમણના હેતુઓ

- દરેક ચૌદશે પક્ષિ પ્રતિક્રમણ કરવું જોઈએ. ●

પ્રશ્ન-૧ : દેવસિ તથારાઈ પ્રતિ૦ દરરોજ કરવાથી ૧૫ દિવસના પાપની શુદ્ધિ થઈ ગઈ તો પછી ચૌદશ પક્ષિ પ્રતિ૦ કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : સવાર-સાંજનું પ્રતિ૦ રોજ કરવા છતાં પણ બાકી રહી ગયેલ દોષની શુદ્ધિ માટે ચૌદશનું પ્રતિક્રમણ કરાય છે. તેલ વિગેરેથી શરીરને ચમકતું કરવા છતાં પણ પાવડર, વિલેપન અને દાગીના વડે, અધિક શોભાયમાન કરાય છે તથા ઘરને રોજ સાફ કરવા છતાં પણ હોળી દિવાળી આદિ પર્વાદિમાં ચારે બાજુથી ખૂણે ખાંચરેથી સાફ કરાય છે તેમ અહીં પણ સમજવું.

● ચૌદશના પ્રતિ૦માં પ્રારંભથી, પુરુ વંદિતુ કહે ત્યાં સુધીમાં દેવસિ પ્રતિ.ની જેમ વિધિ તથા હેતુઓ વિગેરે જાણવા, તે પછી ખમા. દઈને દેવસિઅ આલોઈઅ પરિક્રંતા ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! પક્ષિ મુહપત્તિ પરિલેહું ? એમ બોલીને મુહપત્તિ પરિલેહી વાંદણા દેવા.

પછી સંબુદ્ધા ખામણેણં અબ્ભુટ્ટિઓમિ અબ્ભિમંતર પક્ષિઅં ખામેઉં ? ઈચ્છં ખામેમિ પક્ષિઅં કહી ગુરુ સહિત ત્રણને પણ બે શેષ (બાકી) રહેતા હોય તો અનુક્રમે અબ્ભુટ્ટિઓ કરવો.

પ્રશ્ન-૨ : અહીં સંબુદ્ધા કહી અબ્ભુટ્ટિઓ કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : ક્ષમા પ્રધાન એવી સર્વ ક્રિયા સફળ થાય છે એમ જણાવતા સંબુદ્ધ એવા ગુર્વાદિકને ખમાવવા માટે આ અબ્ભુટ્ટિઓ બોલાય છે.

પછી ઊભા થઈ ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ પક્ષિઅં આલોઉં ? ઈચ્છં, આલોએમિ જોએ પક્ષિઅઓ, ઈત્યાદિ કહી પાક્ષિક અતિચાર કહે, પછી સવ્વસ્સવિ પક્ષિઅઅ ઈત્યાદિ સૂત્ર કહી, ઈચ્છકારી ભગવન્ પસાય કરી પક્ષિ તપ પસાય કરાવશોજી કહી પક્ષિનું પ્રાયશ્ચિત માગે અને ગુરુ ચઉત્થેણં કહી પક્ષિ લેખે પ્રાયશ્ચિત આપે, તે પૂરો કર્યો હોય તો ‘પઈટ્ટિઓ’ કહે. કરી આપવાનો હોય તો ‘તહત્તિ’ કહે, નહિ તો મૌન રહે. પછી વાંદણા દઈ ઈચ્છા. સંદિ. ભ. પ્રત્યેક ખામણેણં અબ્ભુટ્ટિઓમિ અબ્ભિમંતર પક્ષિ ખામેઉં ? ઈચ્છં કહી ગુરુ આદિ ત્રણને બે શેષ રહેતા હોય તો અનુક્રમે ખમાવે, તે પછી વાંદણા દઈને ‘દેવસિઅં આલોઈઅ પરિક્રંતા, ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ પક્ષિઅં પરિક્રમ્માવેહ, કહે ત્યારે ગુરુ ભગવંત ‘સમ્મં પરિક્રમેહ’ કહે પછી, કરેમિમંતે તથા ઈચ્છામિ પરિક્રમિઉં ! જો મે પક્ષિઅઓ... કહીને ખમાસમણ આપીને ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભ૦ પક્ષિઅસુતં સંભળેમિ ? ઈચ્છં કહી પછી પક્ષિઅસૂત્ર બોલનાર

પૂઠ સાધુ ભઠ ખમાસમણ આપીને ઈચ્છાઠ સંદિઠ ભઠ પડ્ડિખસુતઠ કહું ? ઈચ્છં કહીને પડ્ડિખ સૂત્ર ઠોલે... ગુરુ નિશ્રા વિના શ્રાવકો કરતા ઠોય ત્યારે પડ્ડિખસૂત્રને સ્થાને વંદિતુસૂત્ર ઠોલે તેના અંતમાં સુઅદેવયા ભગવઈ સૌ સાથે ઠોલી ઠેસીને વંદિતુસૂત્ર (મુનિ શ્રમણસૂત્ર) ઠોલે. શેષ ગાથા ઠિભા થઈને દેવસિઅ મુજબ સમજવું.

તે પછી કરેમિભંતે ! ઈચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગ, તસ્સ ઉત્તરીઠ અન્નત્થ કહી ૧૨ લોગઠનો કાઉઠ કરે.

પ્રશ્ન-૩ : પડ્ડિખમાં ૧૨ લોગઠનો કાઉઠ કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : વંદિતુ ઠોલ્યા છતાં અશુદ્ધ રહેલા ઠેવા અતિચારોની શુદ્ધિ માટે ૧૨ લોગઠ કાઉઠ કરાય છે તે પછી પ્રગટ લોગઠ કહી મુહપત્તિ પરિલેહી વાંદણા દઈ ઈચ્છાઠ સંદિઠ ભઠ સમત્ત ખામણેણં અબ્ભુટ્ઠિઓમિ અબ્ભિતર પડ્ડિખઅં ખામેઉં, ? કહી અબ્ભુટ્ઠિઓ કરે.

પ્રશ્ન-૪ : પૂવે સંબુદ્ધ અને પ્રત્યેક કહી સામાન્ય તથા વિશેષથી અપરાધ ખમાવેલ છે છતાં વળી ઠજી વાર ખમાવવું ઠે કયા હેતુથી છે ?

જવાબ : છેલ્લે ૧૨ લોગઠના કાઉઠમાં જ શુભ ઠેકાઠ્ર ભાવ દ્વારા કોઈ યાદ આવેલા અપરાધને ખમાવવા માટે અથવા અહીં પડ્ડિખ પ્રતિઠ પૂરું થાય છે તેથી પહેલાના અબ્ભુટ્ઠિઓ (પ્રત્યેક અબ્ભુટ્ઠિઓ) પછી કાંઈ અપ્રીતિકર (અરુચતું) થયું ઠોય તથા વિતથ ક્રિયા થઈ ઠોય તેને ખમાવવા માટે અથવા તેવી વિધિ જ છે. (તે કર્મક્ષયના કારણરૂપ છે.) તેથી ઠજી અબ્ભુટ્ઠિઓ ઠોલાય છે તે પછી ચાર ખમાસમણ વડે પાક્કિ ખામણાં ખામે.

પ્રશ્ન-૫ : આ ચારે ખામણા કરવાનો હેતુ શું છે ?

જવાબ : ચારમાંથી ૧લા ખામણા દ્વારા ગુરુને કહેવાનું કે આપના ૧૫ દિવસ તો સારી રીતે પસાર થયા છે તેમ ઠાકીના દિવસો પણ ઠે રીતે પસાર થાઓ. આવી રીતે ગુરુનું મંગળ થાય માટે ઠહુમાન અપાય છે. આ રીતે આચાર્યનો પાક્કિ વિનયનો વ્યવહાર ‘પિઅં યમે’ ઠેવા ખામણાના પ્રથમ સૂત્રથી કરાય છે.

ઠીજા ખામણાથી ચૈત્યવંદન અને સાધુવંદન સંબંધી જે થયું છે તે ઠધું ગુરુને કહેવા માટે ઠીજું છે તે ‘પુલ્લિં ચેઈયાઈ’થી શરૂ થાય છે.

ત્રીજું ખામણે પોતાનું જે ઠન્યું છે તે ઠધું ગુરુને જણાવવા માટે ‘ઉવટ્ઠિઓહં’થી શરૂ થાય છે.

ચોથું ખામણે-શિષ્યે જે શિખામણો લીધી છે તેમાં ગુરુનો ઉપકાર છે અને ઠહુ માનને ઈચ્છતો ‘અહમ પુલ્લાઈ’થી શરૂ થાય છે.

આ ચારે ખામણામાં દરેક ખામણાની અંતે અનુક્રમે (૧) તુબ્ભેહિં સમં (૨) અહમવિ વંદામિ ચેઈયાઈ (૩) આયરિય સંતિઅં (૪) નિત્થારગ પારગ્ગા ઠોહ, ઠે ચારે વચનો કમથી ગુરુ મહારાજ કહે છે. શિષ્ય દરેક વખતે ઈચ્છં કહે અને સર્વને

અંતે ‘ઈચ્છામો અણુસક્રિં’ કહો. શ્રાવક-શ્રાવિકા ગુરુનિશ્રા વિના પ્રતિક્રમણ કરતા હોય તો ચાર ખમા. દઈ દરેક વખતે ખામણાંના ઠેકાણે નવકાર બોલે. અહીં પાક્ષિક વિધિ પૂર્ણ થાય છે.

તે પછી વંદિતા પછીના વાંદણાથી બાકીની વિધિ, દેવસિઅ મુજબ જાણવી. ફરક એટલો છે કે શ્રુતદેવતાને સ્થાને ભવનદેવતાનો કાઉં કરવો.

પ્રશ્ન-૬ : અહીં શ્રુતદેવતાને સ્થાને ભવનદેવતાનો કાઉં કયા હેતુથી છે ?

જવાબ : પદ્મિસૂત્રને છેડે સુઅ દેવયાથી શ્રુતદેવતાને યાદ કરી લીધા છે માટે અહીં ભવન દેવતાને યાદ કરાય છે.

પ્રશ્ન-૭ : ખિત્તદેવયા (ક્ષેત્રદેવતા)ની રોજની સ્તુતિમાં ભવનનું ક્ષેત્રનો સમાવેશ થઈ જાય છે માટે ખરેખર રોજ ભવનદેવતાની સ્મૃતિ થાય જ છે તો પછી અહીં ભવન દેવતાનો અલગ કાઉં કયા હેતુથી કરાય છે ?

જવાબ : ક્ષેત્રમાં ભવન સમાઈ જાય છે છતાં પર્વદિવસે વિશેષ (અધિક) સ્મૃતિ માટે ક્ષેત્રદેવતાની જગ્યાએ ભવનદેવતાનો કાઉં સાક્ષાત્ (ભવનની સામે) કરાય છે.

● સ્તવનની જગ્યાએ અજિતશાંતિ સ્તોત્ર અને

● સજગ્રામની જગ્યાએ ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્ર + સંસાર દાવાની ૪ ગાથા બોલવી

તથા

● લઘુશાંતિની જગ્યાએ. બૃહત્ (મોટી) શાંતિ બોલવી.

યોમાસી અને સંવત્સરી પ્રતિક્રમણના હેતુઓ

યોમાસી અને સંવત્સરી પ્રતિક્રમણમાં ક્રમવિધિ તથા હેતુઓ પદ્મિની જેમ સમજવા પણ ફક્ત શબ્દોમાં જ ફરક સમજવો. (એટલે જ્યાં પદ્મિઅં છે ત્યાં ચઉમાસિઅં કે સંવત્સરિઅં બોલવું. ● કાઉંમાં ૧૨ લોગસ્સની જગ્યાએ ૨૦ લોગ ૪૦ લોગ ૦ + ૧ નવકાર નહિ તો (ન આવડે તો) ૧૬૦ નવકાર ગણવા. ● અબ્બુક્રિઓ ખામવામાં જો બે મુનિ શેષ રહે તેમ યોમાસીમાં ૫ મુનિને ખામવા તથા સંવત્સરીમાં ૭ મુનિને ખામવા.

લિ. “સૂરિ રામ”ના સમુદાયના કમલરત્નસૂરિજીના

શિષ્ય દર્શનરત્નસૂરિજીના વિનેય

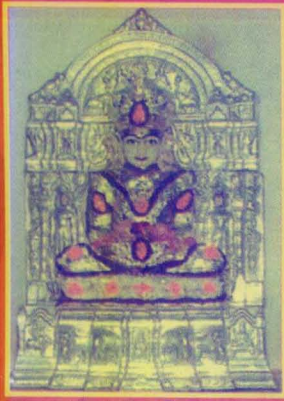
(શિષ્ય) મુનિ ભાવેશરત્ન વિજયજી મ.સાહેબે

એ સ્પષ્ટ સારરૂપ લખાણ લખેલ છે.

શ્રી જયચંદ્રગણિ વિરચિત “પ્રતિક્રમણ હેતુ ગર્ભ ગ્રંથ આદિના આધારે

વંદના...

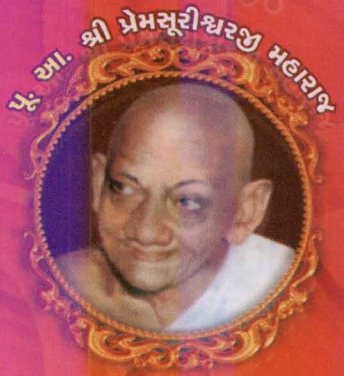
ભાભર મંડણ
શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી

વંદના...

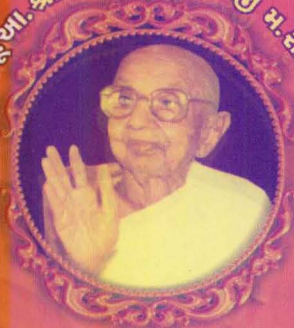
શ્રી ગૌતમસ્વામી

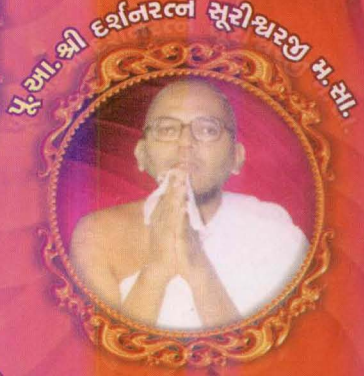
પ્ર. આ. શ્રી પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજ

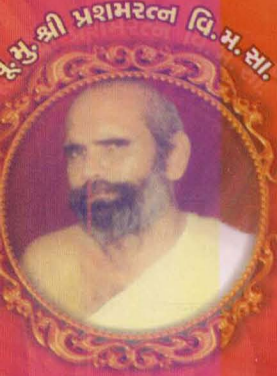
શ્રી કમલરત્ન સૂરીશ્વરજી મ.સા.

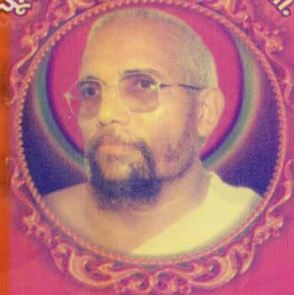
પ્ર. આ. શ્રી રામચંદ્ર સૂરીશ્વરજી મ.સા.

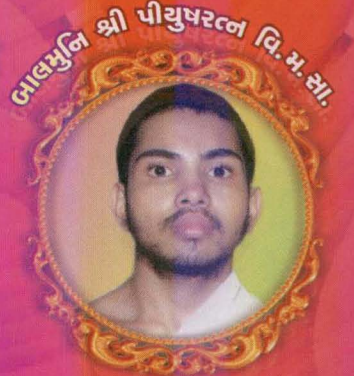
પ્ર. આ. શ્રી ધર્શનરત્ન સૂરીશ્વરજી મ.સા.

પ્ર. મુ. શ્રી પ્રશમરત્ન વિ. મ. સા.

પ્ર. મુ. શ્રી ભાવેશરત્ન વિ. મ. સા.

બાલમુનિ શ્રી પીયુષરત્ન વિ. મ. સા.

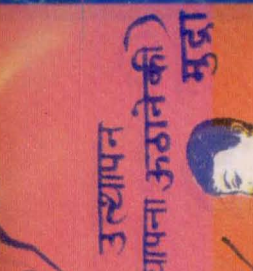
माला कित्ति की मुद्रा →

मुक्तो च्यारण योगमुद्रा से

पंचा द्धन - प्रणिपाल - (खमासमण्डं)

उत्थापन (स्थापना ऊठानेकी) मुद्रा

अब्जुट्टि ओ खामणे - राइयं

चैत्य- बन्दना ने दो गोडे श्रमि

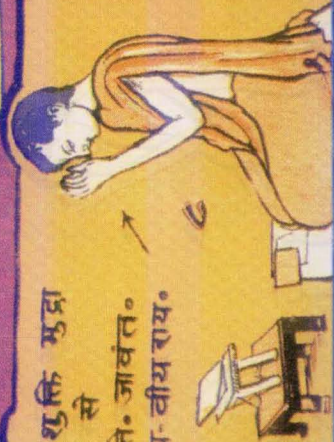
पर या बाया गोडा खडा रख पेट पर दोक्षेवी मे अजलि योगमुद्रासे

स्थीपना - मुद्रा

मुक्ता शुक्ति मुद्रा से जावंति. जावंत. जय-वीय राय.

जिन - मुद्रा से कायोत्सर्ग ध्यान

શ્રી મુનિસુવ્રત-શાંતિનાથ-પાર્શ્વનાથ-વાસુપૂજ્ય-સંભવનાથાય નમોનમઃ
 ॐ દ્વી શ્રી અરિહંત ઉવજગાય ગૌતમસ્વામિને નમઃ
 શ્રી કનકપ્રભસૂરિ ગુરુભ્યો નમઃ

પૂ.આ.કનકપ્રભ સૂરીશ્વરજી મ.સા.

પૂજ્ય શ્રી સ્વભાવથી શાંત, પરગજુ હતા.
 દયા ગુણ તો તેઓના રોમરોમમાં ઓતપ્રોત થયેલો હતો,
 કોઈના પણ દુઃખને પોતે ખેઈ શકતા ન હતા.

સ્વ. ચૈ. વ. ૭, વિ. સં. ૨૦૪૬ (હાડેયા)

સ્વ. ગઢેયા તારાચંદભાઈ પ્રેમચંદભાઈ પરિવાર, વજાપુરવાળા (હાલ ભાભર)

સુઆવક તારાચંદભાઈ અને ચોથીબેન અનેક ગુણોથી સુશોભિત હતા, દયાળુ હતા. ધર્મશીલતા અને ઉદારતા અમને વરેલી હતી. શીલ અને સદાચારના ખપી હતા અને નિંદા આદિથી તેઓશ્રી પર હતા. અને પૂ. કનકપ્રભસૂરિ મ.સા.ના પરમ ગુરુભક્ત હતા અને તેઓશ્રીએ પાલિતાણા, સમેતશીખર, પાવાપુરી, રાણકપુર આદિ અનેક તીર્થોની યાત્રા કરીને સમ્યગ્દર્શન ગુણને નિર્મળ બનાવ્યો હતો.

સ્વ. તારાચંદભાઈ
 આ. વ. ૧૩, વિ. સં. ૨૦૪૪

ગઢેયા ચોથીબેન
 જન્મ : વિ. સં. ૧૯૯૯

હરગોવનભાઈ અને પ્રેમીલાબેનનું જીવન અનેક ગુણોથી મધમધાયમાન છે. હરગોવનભાઈએ સખેડે ઉપધાન તપ આદિની અરાધના કરેલ છે. તથા પ્રેમિલાબેનેમાસક્ષમણ, ૧૬ ભવુ, ૧૦ ઉપવાસ, બે અહુઈ, ક્ષીરસમુદ્ર, નવપદની ૧૧ ઓળી આદિની તપશ્ચર્યા કરીને જીવનને ધન્ય બનાવ્યું છે. તથા બીજા દરેક ધર્મ કાર્યોમાં ઉદારતાથી લાભ લીધેલ છે. ૨૪-૦૯-૦૬, રવિવારે શ્રી હરગોવનભાઈ સમાધિ પૂર્વક દેવલોક થયા.

સ્વ. હરગોવનભાઈ
 આ. સુ. ૨, વિ. સં. ૨૦૬૨

ગઢેયા પ્રેમીલાબેન
 જન્મ : પો. વ. ૩, વિ. સં. ૨૦૦૩

આ ઘનના પ્રેરક ગઢેયા તારાચંદભાઈ પ્રેમચંદભાઈ પરિવારના ઉપકારી સદ્ગુણેશક મુ. શ્રીયોગરત્નવિ. મ.સા. તથા સા. શ્રીયોગદર્શિતાશ્રીજી (બેન-બનેવી આદિ)

હસ્ત

ગઢેયા હરગોવનદાસ તારાચંદભાઈ	પૌત્ર - ઉમંગ, હર્ષ, પૌત્રી-રિધ્ધી, રાજવી, પ્રાજંલ
ધર્મપત્નિ ગઢેયા પ્રેમિલાબેન હરગોવનદાસ	૦૨૭૩૫- ૨૨૩૧૪૭ (R) સંદિપભાઈ
પુત્ર - ગઢેયા સંદિપકુમાર હરગોવનદાસ	૨૨૩૧૪૮(O) સંદિપભાઈ
ગઢેયા ભરતકુમાર હરગોવનદાસ	૨૨૩૪૦૦ (O) ભરતભાઈ, રાજેષભાઈ
ગઢેયા રાજેષકુમાર હરગોવનદાસ	૨૨૨૪૦ (R) સંદિપભાઈ
પૂત્રવધૂ - હિનાબેન સંદિપકુમાર ગઢેયા	(M) ૯૪૨૬૦૪૧૧૦૮ (સંદિપભાઈ)
દિપ્તીબેન ભરતકુમાર ગઢેયા	૯૮૨૪૦૩૮૨૪૦ (ભરતભાઈ)
પ્રીયાબેન રાજેષકુમાર ગઢેયા	૯૪૨૭૦૪૪૮૭૯ (રાજેષભાઈ)

રાજવી ટ્રેડીંગ કંપની
 ગાંધીનગર, ભાભર.
 સંદિપ ગઢેયા - ૦૨૭૩૫/૨૨૩૧૪૮

વિજય કચિયાણા સ્ટોર્સ
 વાવ રોડ, ભાભર.
 રાજેશભાઈ ગઢેયા
 M : ૯૮૨૨૨૨૨૨૨૨

રાજવી ટ્રેડર્સ
 વાવ રોડ, ભાભર.
 ભરતભાઈ ગઢેયા
 M : ૯૮૨૨૨૨૨૨૨૨

શ્રી મુનિસુવત-શાંતિ-શંખેશ્વર-પાર્શ્વ-વાસુપૂજ્ય-સંભવનાથાય નમો નમઃ

પ.પૂ.આ.શ્રી શાંતિચંદ્ર સૂરીશ્વરજી મ.સા.
સ્વ.જે.વ.જ,વિ.સં.૨૦૨૯ (ભાભર)

સ્વ. રોલીયા કકલદાસ કપુરચંદ પરિવાર, ભાભર

સ્વ. રોલીયા કકલદાસ
ક.વિ.સં.૨૦૪૦

સુશ્રાવક કકલદાસભાઈ અને મથુબેન અનેક ગુણોથી સુશોભિત હતા. જીવદયા અને કરૂણાના પ્રેમી હતા. ધર્મ ભાવના અને ઉદારતા એમને વરેલી હતી. કુટુંબમાં ધર્મની આરાધના ખુબ જ થાય તેવા ઘગશવાળા હતા. કોઈની જિંદા ક્યારેય ન કરતા, પણ તેઓ શ્રીના ગુણ જ જોતા અને તેઓના વખાણ જ કરતા. આપણે પણ એ બધા ગુણને પામીએ એવી શ્રદ્ધાંજલિ અર્પીએ

સ્વ. રોલીયા મથુબેન
આ.સુ.૨,વિ.સં.૨૦૩૭

સ્વ. પન્નાલાલ
ક.વિ.સં.૨૦૬૨

ભાભર જૈનસંઘના ટ્રસ્ટી, સુશ્રાદ્ધ પન્નાભાઈ તથા ભીખીબેન અનેક ગુણોથી ચમકતા હતા.પન્નાભાઈમાં ગંભીરતા, ક્ષમા તથા લોકપ્રિયતા આદિ અનેક ગુણો હતા. તેમણે શાસનના સમાજના અનેક કાર્યો કરીને જીવનને સુગંધમય બનાવ્યું હતું. તેઓએ પોતાના જીવનમાં આયંબીલશાળા, પાંજરાપોળ, પાઠશાલા, ભોજનશાળા, જૈન મહાવીર બોર્ડિંગ, સાધર્મિક ભક્તિ આદિથી રોલીયા કુટુંબમાં સુસંસ્કારોને ટકાવી રાખ્યા. કોઈના ઘરમાં પણ ટી.વી.ન આવવા દીધી. તથા તેમના ઘરોમાં કોઈ મહેમાનને પણ

રોલીયા ભીખીબેન

ત્યાર સુધી રાત્રીભોજન કરાવ્યું નથી. તથા સત્તરગામ સમાજમાં સંસ્કારો ટકે, વધે તે માટેના મના અથાગ પ્રયત્નો રહ્યા હતા. પોતે લોકપ્રિય હોવાથી ગામના સરપંચ તરીકે પણ ચુંટાણા હતા, અને તેનાથી તેઓએ ધર્મના અને સમાજના અનેક કાર્યો કર્યા. એ કુલ-ચાલ્યું ગયું પણ તેની વાસને મુક્તું ગયું. પન્નાભાઈનો મોટામાં મોટો ગુણ તો એ હતો કે તેમણે જૈનસંઘની એકતાને કાવી રાખી. એ આત્માની ખાટને શાસનદેવ પુરે અને એમના આત્માને શાસનદેવ શાંતિ અર્પે એ અભ્યર્થના

લિ. રમેશભાઈ કે.

સ્વ. રોલીયા પન્નાલાલ કકલદાસ પરિવાર

ઈઓ - બાલચંદભાઈ, મુક્તિભાઈ, જિનદાસભાઈ, રમેશચંદ્ર

ઓ - મહેન્દ્રભાઈ, શૈલેષભાઈ, કુમારભાઈ, પીયુષભાઈ

વધૂઓ - જયોત્સનાબેન (સસરાજીની અદ્ભુત સેવા કરનાર), ભાવનાબેન મોહિનીબેન, રંજનબેન

બી - હંસાબેન (સા.શ્રી સુકુલ પૂર્ણાશ્રીજી મ.સા.), સુશીલાબેન, ઉર્મિલાબેન, ભાવનાબેન, ચેતનાબેન

મ - ચિરાગ, ચિંતન, અક્ષર, યશ, જૈનમ્

બી - પૂજા, સોલી, ભક્તિ

નં. ૨૨૨૪૬૫૫ | મો. ૯૯૯૦૦૪૪૭૯૮, ૯૨૨૫૫૭૨૯

www.jainelibrary.org

અનુક્રમણિકા

વિભાગ : ૧

(સૂત્રો - સૂત્રાર્થ - વિધિઓ - પરચક્રખાણો - તવસ્મરણો)

ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર	ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર
૧.	શ્રી નમસ્કાર સૂત્ર (પંચ મંગલ સૂત્ર)	૧	૨૬.	શ્રી દેવસિંઘ પરિક્રમણો ઠાઉં (જઘન્ય પ્રતિક્રમણ) સૂત્ર	૪૫
૨.	શ્રી પંચિદિવ (ગુરુ સ્થાપના) સૂત્ર	૫	૨૭.	શ્રી ઈચ્છામિ ઠામિ (પ્રતિક્રમણ ગર્ભિત કાયોત્સર્ગ) સૂત્ર	૪૬
૩.	શ્રી ભમાસમણ (પંચાંગ પ્રણિપાત) સૂત્ર ..	૮	૨૮.	શ્રી નાણમિ (પંચાચારના અતિચારનું) સૂત્ર ..	૪૮
૪.	શ્રી ઈચ્છકાર (સુગુરુને સુખશાતા પૃચ્છા) સૂત્ર	૮	૨૯.	શ્રી સુગુરુ વાંદણાં (દ્વાદશાવર્ત ગુરુ વંદના) સૂત્ર	૫૩
૫.	શ્રી ઈરિયાવલિયં (ઈરિયા પથિકી) સૂત્ર	૯	૩૦.	શ્રી દેવસિંઘ આલોઉં (દિવસના અતિચાર બોલવાનું) સૂત્ર	૫૭
૬.	શ્રી તસ્સ ઉત્તરી (કાઉસ્સગ્ગના હેતુઓનું) સૂત્ર	૧૨	૩૧.	શ્રી સાત લાખ (જીવ હિંસાની આલોચના કરવાનું) સૂત્ર	૫૮
૭.	શ્રી અત્તત્થ (કાઉસ્સગ્ગના આગારોનું) સૂત્ર ..	૧૨	૩૨.	શ્રી અઢાર પાપસ્થાનક (અઢાર પાપની માફી માગવાનું) સૂત્ર	૫૯
૮.	શ્રી લોગસ્સ (નામસ્તવ) સૂત્ર	૧૪	૩૩.	શ્રી વંદિતુ (શ્રાવક પ્રતિક્રમણ) સૂત્ર	૬૦
૯.	શ્રી કરેમિ ભંતે (સામાયિકનું) પરચક્રખાણ સૂત્ર	૧૮	૩૪.	શ્રી અબ્બુકિઓ (ગુરુને ક્ષમાપના કરવાનું) સૂત્ર	૮૨
૧૦.	શ્રી સામાઈઅ વય જુત્તો (સામાયિક પારવાનું) સૂત્ર	૧૯	૩૫.	શ્રી આપરિય ઉવજ્જાએ સૂત્ર	૮૪
૧૧.	શ્રી જગચિતામણી ચૈત્યવંદન સૂત્ર	૨૧		(મધ્યમ પ્રતિક્રમણના કાયોત્સર્ગ નામના પાંચમા આવચકની શરૂઆતનું સૂત્ર)	
	(ગોતમસ્વામીએ અષ્ટાપદ તીર્થની યાત્રા સમયે બનાવેલ ચૈત્યવંદન)		૩૬.	શ્રી શ્વૃતદેવતા (સરસ્વતી દેવી)ની સ્તુતિ (થોય)	૮૫
૧૨.	શ્રી જંકિચિ સૂત્ર	૨૫	૩૭.	શ્રી ક્ષેત્રદેવતા (પ્રતિક્રમણની જગ્યાના માલિક દેવતા)ની સ્તુતિ (થોય)	૮૬
૧૩.	શ્રી નમુત્થણં (શકસ્તવ) સૂત્ર	૨૫	૩૮.	શ્રી કમલદલ (બહેનોને માટે બોલાતી સરસ્વતી દેવી)ની સ્તુતિ (થોય)	૮૬
૧૪.	શ્રી જાવંતિ ચેઈઆઈ (સર્વ ચૈત્યોને વંદન) સૂત્ર	૩૦	૩૯.	શ્રી નમોસ્તુ વર્ધમાનાય સૂત્ર	૮૭
૧૫.	શ્રી જાવંત કેવિ સાહુ (સર્વ સાધુઓને વંદન) સૂત્ર	૩૦		(પ્રતિક્રમણ નિર્વિઘ્ને પૂર્ણ થયું તેના આનંદમાં બોલાતી પ્રભુ મહાવીરની સ્તુતિ રૂપ સૂત્ર)	
૧૬.	શ્રી નમોહૃત્ત (સંક્ષિપ્ત પંચ પરમેષ્ઠી નમસ્કાર) સૂત્ર	૩૧	૪૦.	શ્રી વિશાલ લોચન સૂત્ર	૮૮
૧૭.	શ્રી ઉવસગ્ગહરં સ્તવન (કષો નાશ કરનાર સ્તોત્ર) સૂત્ર	૩૧		(નિર્વિઘ્ને પ્રતિક્રમણ પૂરું થયાના આનંદને વ્યક્ત કરવા માટે મંદ સ્વરે બોલાતી મહાવીર સ્તુતિ રૂપ સૂત્ર)	
૧૮.	શ્રી જયવીપરાય (પ્રાર્થના) સૂત્ર	૩૩	૪૧.	શ્રી વરકનક (૧૭૦ તીર્થકરોની સ્તુતિ) સૂત્ર	૯૦
૧૯.	શ્રી અરિહંત ચેઈઆણં (ચૈત્ય-સ્તવ) સૂત્ર ..	૩૫	૪૨.	શ્રી અઢાઈજજેસુ (અઢી દિવિપના સર્વ મુનિઓને વંદન) સૂત્ર	૯૧
	(શ્રી અર્હત ચૈત્યોને કાયોત્સર્ગથી વંદનના હેતુરૂપ સૂત્ર)				
૨૦.	શ્રી કલ્લાણ કંદં (ચાર થોયો) સૂત્ર	૩૬			
૨૧.	શ્રી સંસારદાવાનલ સ્તુતિઓ (ચાર થોયો) ..	૩૮			
૨૨.	શ્રી પુક્રમરવરદીવઢે (શ્વૃતસ્તવ) સૂત્ર	૪૦			
૨૩.	શ્રી સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં (સિદ્ધસ્તવ) સૂત્ર	૪૩			
૨૪.	શ્રી વેયાવચ્ચગરાણં સૂત્ર	૪૫			
૨૫.	શ્રી ભગવાનાદિ વંદન સૂત્ર	૪૫			

ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર	ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર
૪૩.	શ્રી લઘુશાંતિ સ્તવ (નાની શાંતિ સ્તોત્ર)	૧૮૨	૬૭.	દેવવંદનની વિધિ	૨૦૭
૪૪.	શ્રી ચંદ્રક્રમ (પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન)	૧૦૦	૬૮.	રાઈ મુહપત્તિની વિધિ	૨૦૮
૪૪-અ.	રાઈઅ પ્રતિકમણના સૂત્રો	૧૦૧	૬૯.	પચ્ચક્રમાણ પારવાની વિધિ	૨૦૮
૪૫.	શ્રી ભરહેસરની સજ્જાય સૂત્ર	૧૦૨	૭૦.	સાંજના પડિલેહણની વિધિ	૨૦૯
	(સવારના પ્રતિકમણમાં સ્વાધ્યાયની સૂચક બોલાતી સજ્જાય)		૭૧.	માંડલાની વિધિ	૨૦૯
૪૬.	શ્રી સકલ તીર્થ વંદના (સમસ્ત તીર્થોને વંદના)	૧૦૪	૭૨.	પૌષ્પ વગર તપમાં પડિલેહણ	૨૧૦
૪૭.	શ્રી મગ્ધ જિજ્ઞાસા સજ્જાય સૂત્ર	૧૧૩	૭૩.	સ્થાપનાચાર્ય (સ્થાપનાજી)ની પડિલેહણની વિધિ	૨૧૦
	(શ્રાવકને હંમેશાં કરવાના છત્રીસ કર્તવ્યો રૂપ સૂત્ર)		૭૪.	સંચારા પોરિસી વિધિ (અર્થ સહિત)	૨૧૧
૪૮.	શ્રી સંતિકરં સ્તવન	૧૧૫	: વિવિધ પરચક્રમાણો (અર્થ સહિત) :		
૪૯.	શ્રી સકલાહત સ્તોત્ર (પદ્મિખ પ્રતિકમણનું ચૈત્યવંદન)	૧૨૦	૭૫.	(A) નવકારશીનું પચ્ચક્રમાણ	૨૧૭
૫૦.	શ્રી સ્નાતસ્થાની સ્તુતિ (ચાર થોથો)	૧૩૩		(B) પોરિસી-સાદ પોરિસીનું પચ્ચક્રમાણ	૨૧૮
૫૧.	શ્રી પાશ્વિકાદિ અતિચાર	૧૩૬		(C) પુરિમઠ, અવઠનું પચ્ચક્રમાણ	૨૧૯
૫૨.	શ્રી ભુવન (ભવન) દેવતાની સ્તુતિ (થોથ)	૧૫૦		(D) એકાસણા-બિયાસણાનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૦
૫૩.	શ્રી ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ (થોથ)	૧૫૦		(E) આર્ધબિલનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૧
૫૪.	શ્રી અજીતશાંતિ સ્તવન	૧૫૧		(F) તિવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૧
૫૫.	શ્રી બૃહચ્ચંતિ (મોટી શાંતિ) સ્તોત્ર	૧૭૭		(G) ચંદ્રવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૨
	: વિધિઓ :			(H) પાણહારનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૩
૫૬.	ગુરુવંદનની વિધિ	૧૯૦		(I) ચંદ્રવિહારનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૩
૫૭.	સામાયિક લેવાની વિધિ	૧૯૧		(J) તિવિહારનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૩
૫૮.	સામાયિક પારવાની વિધિ	૧૯૧		(K) દુવિહારનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૪
૫૯.	ચૈત્યવંદનની વિધિ	૧૯૨		(L) દેશાવકાશિકનું પચ્ચક્રમાણ	૨૨૪
૬૦.	દેવસિઅ પ્રતિકમણની વિધિ	૧૯૩		: નવ સ્મરણો :	
૬૧.	રાઈઅ પ્રતિકમણની વિધિ	૧૯૫	૭૬.	(૧) શ્રી નવકાર	૧
૬૨.	પદ્મિખ પ્રતિકમણની વિધિ	૧૯૭		(૨) શ્રી ઉવસગહરં સ્તોત્રમ્	૩૧
૬૩.	ચંદ્રમાસી પ્રતિકમણની વિધિ	૧૯૮		(૩) શ્રી સંતિકરં સ્તવનમ્	૧૧૨
૬૪.	સંવચ્છરી પ્રતિકમણની વિધિ	૧૯૯		(૪) શ્રી તિજય પહુત સ્તોત્રમ્	૨૨૪
૬૫.	છીંકના કાઉસ્સગ્ગની વિધિ	૧૯૯		(૫) શ્રી નમિહિણ સ્તોત્રમ્	૨૨૫
૬૬.	પોસહની વિધિ	૧૯૯		(૬) શ્રી અજિતશાંતિ સ્તવનમ્	૧૫૧
	(A) સવારની પોરિસી ભણાવવાની વિધિ	૨૦૨		(૭) શ્રી ભક્તામર સ્તોત્રમ્	૨૨૬
	(B) પૌષ્પધની અંતર્ગત આવતી ક્રિયાઓ	૨૦૩		(૮) શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્રમ્	૨૨૯
	(C) માત્રુ- (પેશાબ) જવાની વિધિ	૨૦૪		(૯) શ્રી મોટી શાંતિ સ્તોત્રમ્	૧૭૭
	(D) સ્થંડિલ (હલ્લે) જવાની વિધિ	૨૦૪		: વિભાગ-૨ :	
	(E) સત્તર સંગાસા (પ્રમાર્જના)ની વિધિ	૨૦૪		(સ્તુતિઓ - દુહાઓ - ચૈત્યવંદનો - સ્તવનો - હાલરકું - થોથો - સજ્જાયો)	
	(F) પૌષ્પમાં આલોચના ક્યારે આવે ? ૨૦૫			: સ્તુતિઓ :	
	(G) પોસહ પારવાની વિધિનું સૂત્ર	૨૦૬	૭૭.	ભગવાનની આગળ બોલાતી સંસ્કૃત અને ગુજરાતી સ્તુતિઓ	૨૩૩
				: દુહાઓ :	
			૭૮.	(૧) શ્રી સીમંધર સ્વામીના ચૈત્યવંદન પૂર્વે બોલાતા દુહાઓ	૨૩૬

ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર	ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર
	(૨) શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થના ચૈત્યવંદનની પૂર્વે બોલાતા દુહાઓ	૨૩૬	૯૨.	શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન	૨૪૫
	: ચૈત્યવંદનો :			(મહા સુદિ આઠમ દિને...)	
૭૯.	(૧) શ્રી સીમંધરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન (શ્રી સીમંધર જગદાણી...)	૨૩૭	૯૩.	શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન (શાસન નાથક વીરજી...)	૨૪૫
	(૨) શ્રી સીમંધર આદિ વીસ વિહરમાન જિનનું ચૈત્યવંદન (શ્રી સીમંધર યુગમંધર પ્રભુ...)	૨૩૮	૯૪.	શ્રી પર્યુષણ પર્વનું ચૈત્યવંદન (પર્વ પર્યુષણ ગુણ નીલો)	૨૪૬
૮૦.	શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થના ચૈત્યવંદનો		૯૫.	શ્રી સિદ્ધયક્ષ્ણનું ચૈત્યવંદન (અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો)	૨૪૬
	(૧) શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર દીઠે દુર્ગતિ વારે	૨૩૮	૯૬.	સામાન્ય જિન ચૈત્યવંદનો	
	(૨) સોના રૂપાને ફૂલડે સિદ્ધાયલને વધાવું	૨૩૮		(૧) જગન્નાથને તે નમું હાથ જોડી... ૨૪૭	
	(૩) ઋષભની પ્રતિમા મણિમયી ભરનેથરે કીધી	૨૩૯		(૨) આજ દેવ અરિહંત નમું... ૨૪૮	
૯૧.	શ્રી આદિનાથજીના ચૈત્યવંદનો			(૩) જિનવર બિંબને પૂજતાં... (પૂજાના ફળનું)	૨૪૮
	(૧) અરિહંત નમો ભગવંત નમો ... ૨૩૯		૯૭.	શ્રી વીશસ્થાનકનું ચૈત્યવંદન (પહેલે પદ અરિહંત નમું...)	૨૪૯
	(૨) આદિદેવ અલવેસરું	૨૪૦	૯૮.	ચોત્રીસ અતિશય વર્ણન ગર્ભિત ચૈત્યવંદન (અદ્ભુત અતિશય જેહને...)	૨૪૯
૯૨.	શ્રી પુંડરીકસ્વામીજીનું ચૈત્યવંદન (આદીશ્વર જિનરાયનો ગણધર ગુણવંત)	૨૪૦	૯૯.	શ્રી દેરાસર જવાના ફળનું ચૈત્યવંદન (પ્રણમું શ્રી જિનરાજ આજ...)	૨૫૦
૯૩.	શ્રી રાયણપગલાંનું ચૈત્યવંદન (આદિ જિનેશ્વર રાયના, છે પગલા મનોહાર)	૨૪૦		: સ્તવનો :	
૯૪.	શ્રી ઘેટી પગલાંનું ચૈત્યવંદન (સર્વ તીર્થ શિરોમણી, શત્રુંજય સુખકાર)	૨૪૧	૧૦૦.	શ્રી સીમંધર સ્વામીના સ્તવનો	
૯૫.	શ્રી પંચતીર્થનું ચૈત્યવંદન (સુખદાયી, શ્રી આદિનાથ, અષ્ટાપદ વંદો)	૨૪૧		(૧) કોટ કોટારો કેવડો હો સાહેબ (મારવાડી રાગ)	૨૫૧
૯૬.	શ્રી ધર્મનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન (ભાનુનંદન ધર્મનાથ સુપ્રતા ભવી માત)	૨૪૧		(૨) શ્રી સીમંધર સાહિબા, હું કેમ આવું તુમ પાસ	૨૫૨
૯૭.	શ્રી શાંતિનાથજીનું ચૈત્યવંદન (શાંતિ જિનેશ્વર સોળમા...)	૨૪૧		(૩) તુમે મહાવિદેહ ક્ષેત્રે જઈ કહેજો ચાંદલિયા	૨૫૩
૯૮.	શ્રી નેમનાથજીનું ચૈત્યવંદન (નેમનાથ બાવીસમા...)	૨૪૨		(૪) સ્વામી સીમંધરા વિનંતી	૨૫૩
૯૯.	શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના ચૈત્યવંદનો			(૫) વીસ વિહરમાન તીર્થકરનું સ્તવન	૨૫૪
	(૧) સકલ ભવિજન ચમત્કારી	૨૪૨		(સિમંધર યુગમંધર બાહુ)	
	(૨) ઝું નમઃ પાર્શ્વનાથાય વિશ્વ ચિંતામણીયતે	૨૪૩	૧૦૧.	શ્રી સિદ્ધગિરિ મહાતીર્થના સ્તવનો	
	(૩) સેવો પાર્શ્વ શંખેશ્વરો	૨૪૩		(૧) જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ . ૨૫૫	
	(૪) આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી	૨૪૪		(૨) આજ મારો નયણાં સફળ થયાં ૨૫૫	
૯૦.	શ્રી મહાવીરસ્વામીજીનું ચૈત્યવંદન (સિદ્ધારથ સુત વંદીએ)	૨૪૪		(૩) સિદ્ધાયલનો વાસી પ્યારો લાગે મોરા રાજીદા	૨૫૬
૯૧.	શ્રી જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન (શ્યામલ વાન સોહામણા...)	૨૪૪		(૪) ભવજલ પાર ઉતાર જિણંદજી . ૨૫૬	
				(૫) તુમે તો ભલે બિરાજોજી	૨૫૭
				(૬) વંદના વંદના વંદના રે	૨૫૭
				(૭) સૌ ચાલો સિદ્ધગિરિ જઈએ ... ૨૫૮	
			૧૦૨.	શ્રી આદિનાથજીના સ્તવનો	

ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર	ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર
	(૧) દાદા આદીશ્વરજી, દૂરથી આવ્યો ૨૫૮		૧૨૧.	શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીજીનું સ્તવન ૨૭૨	
	(૨) સુણ જિનવર શેત્રુંજી ઘણીજી .. ૨૫૮			(મુનિસુવ્રત મન મોહું મારું)	
	(૩) ડુંગરે ડુંગરે તાહરા દેહરા ૨૬૧		૧૨૨.	શ્રી નેમિજિન સ્તવન ૨૭૩	
૧૦૩.	શ્રી અજીતનાથ જિન સ્તવનો			(અરજ સુણો હો નેમ નગીના)	
	(૧) પ્રીતલડી બંધાણી રે ૨૬૧		૧૨૩.	(૧) શ્રી શંભેશ્વર પાર્શ્વ જિન સ્તવન	
	(૨) જીવડા વિષમ વિષયની હેવા . ૨૬૨			(અ) (તારા નયના રે પ્યાલા	
૧૦૪.	શ્રી સંભવ જિન સ્તવનો			પ્રેમના ભર્યા છે) ૨૭૩	
	(૧) સાહેબ સાંભળો રે ૨૬૨			(બ) (નિત્ય સમયું સાહિબ	
	(૨) હાં રે હું તો મોઘો રે ૨૬૩			શયણો) ૨૭૫	
૧૦૫.	શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન ૨૬૪		(૨)	શ્રી પંચાસર પાર્શ્વજિન સ્તવન . ૨૭૪	
	(અભિનંદન સ્વામી હમારા)			(શરણ તુમારે આયો જિજ્ઞંદરાય)	
૧૦૬.	શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન ૨૬૪		(૩)	શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવન	
	(સુમતિનાથ ગુણશું મિલિજી)			(અ) (તમે બોલો બોલોને	
૧૦૭.	શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી જિન સ્તવન ૨૬૪			પારસનાથ) ૨૭૪	
	(પદ્મપ્રભ પ્રાણ સે પ્યારા)			(બ) મુજ સરીખા મેવાસીને .. ૨૭૬	
૧૦૮.	શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન ૨૬૫		૧૨૪.	શ્રી મહાવીર જિન સ્તવનો	
	(ક્યું ન હો સુનાઈ સ્વામી)			(૧) વીરકુંવરની વાતડી કેને કહીએ ! . ૨૭૬	
૧૦૯.	શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન ૨૬૫			(૨) વીર વહેલા આવો ને ગૌતમ	
	(દેખણ દે રે સખી)			કહી બોલાવોને ૨૭૭	
૧૧૦.	શ્રી સુવિધિ જિન સ્તવન ૨૬૬		(૩)	શ્રી વીરપ્રભુનું ૨૭ ભવનું સ્તવન	
	(સુવિધિ જિનેશ્વર સાંભળો રે)			(ઢાળ-પાંચ)	
૧૧૧.	શ્રી શીતલનાથ જિન સ્તવન ૨૬૬			(શ્રી શુભવિજય સુગુરુ નમી) . ૨૭૮	
	(શીતલ જિનવર સાહિબ વિનવું)		(૪)	વીર હમણાં આવે છે મારે	
૧૧૨.	શ્રી શ્રેયાંસ જિન સ્તવન ૨૬૭			મંદિરીયે ૨૮૨	
	(શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી)		(૫)	મહાવીર સ્વામી રે વિનંતી	
૧૧૩.	શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન ૨૬૭			સાંભળો ૨૮૩	
	(સ્વામી તુમે કાંઈ કામણ કીધું)		૧૨૫.	આત્મ સ્વભાવનું સ્તવન ૨૮૩	
૧૧૪.	શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવનો			(પ્રભુ વીરનો પંથડો વ્યાલો હો રાજ) ૨૮૩	
	(૧) સેવો ભવિયાં વિમલ જીણેશર . ૨૬૮		૧૨૬.	શ્રી સામાન્ય જિન સ્તવનો	
	(૨) દુઃખ દોહડગ દૂરે ટળ્યાં રે ૨૬૮			(૧) જિન તેરે ચરણકી શરણ પ્રહું .. ૨૮૪	
૧૧૫.	શ્રી અનંત જિન સ્તવન ૨૬૯			(૨) કામ સુભટ ગયો હારી રે ૨૮૪	
	(કરુણાપર પ્રભુ વિનવું રે)		૧૨૭.	શ્રી પ્રતિમા સ્થાપનાનું સ્તવન ૨૮૫	
૧૧૬.	શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન ૨૬૯			(ભરતાદિકે ઉદ્ધાર જ કીધો)	
	(ધર્મ જિણેશર, ધર્મ પુરંધર)		૧૨૮.	શ્રી પર્યુષણના સ્તવનો	
૧૧૭.	શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવનો			(૧) સુણજો સાજન સંત, પશુપણ	
	(૧) સુણ દયાનિધિ ! તુજપદ પંકજ ૨૭૦			આવ્યાં રે. ૨૮૬	
	(૨) શાંતિ જિનેશ્વર સાચો સાહિબ .. ૨૭૧			(૨) પ્રભુ વીર જિજ્ઞંદ વિચારી ૨૮૬	
૧૧૮.	શ્રી કુંથુ જિન સ્તવન ૨૭૧		૧૨૯.	શ્રી નવપદજીનાં સ્તવનો	
	(મનડું કિમ હિ ન બાજે)			(૧) અવસર પામીને રે કીજે ૨૮૭	
૧૧૯.	શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન ૨૭૨			(૨) નવપદ ધરજો ધ્યાન ૨૮૮	
	(અરનાથકો સદા મોરી વંદના રે)		૧૩૦.	શ્રી અષ્ટમીના સ્તવન (ઢાળ બે)	
૧૨૦.	શ્રી મહિલનાથ જિન સ્તવન ૨૭૨			(૧) હાં રે મારે કામ ધરમના સાડા	
	(પ્રભુ મહિલ જિજ્ઞંદ શાંતિ આપજો)			પચવીશ દેશ જો ૨૮૯	

ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર	ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર
	(૨) વીર જિનવર ઈમ ઉપદિશે	૨૯૦	૧૪૦.	શ્રી જ્ઞાનપંચમીની સંસ્કૃત ઠ થોયો	
૧૩૧.	શ્રી વીરપ્રભુનું હાલરતું	૨૯૧		શ્રી નેમિ: પંચરૂપ ત્રિદશ પતિકૃત	૩૦૧
	(માતા ત્રિશલા ગુલાવે પુત્ર પારણે રે)		૧૪૧.	શ્રી એકાદશીની સંસ્કૃત ઠ થોયો	
	: યોથો :			શ્રી ભાગ્ નેમિર્ભભાષે	૩૦૨
૧૩૨.	શ્રી સીમંધર જિનવરની થોયો		૧૪૨.	શ્રી પર્યુષણની ઠ થોયો	
	(૧) શ્રી સીમંધર જિનવર સુખકર			(૧) વરસ દિવસમાં અષાઢ ચોમાસું	૩૦૨
	સાહિબ દેવ	૨૯૩		(૨) પુણ્યવંત પોશાળે આવે	૩૦૩
	(આ થોય ચાર વખત બોલી શકાય)		૧૪૩.	શ્રી સિદ્ધ્યક્ષ્ણ (નવપદજી)ની ઠ થોયો	૩૦૪
	(૨) શ્રી સીમંધર મુજને વ્યાલા			પ્રહ ઊઠી વંદુ, સિદ્ધ્યક્ષ સદાય	
	(ચાર થોયો)	૨૯૪	૧૪૪.	શ્રી નવતત્વની ઠ થોયો	૩૦૫
	(૩) અજુવાલી તે બીજ સોહાવે રે			જીવાજીવા પુણ્યને પાવા	
	(ચાર થોયો)	૨૯૪	૧૪૫	શ્રી ચાર શાશ્વતા જિનની ઠ થોયો	૩૦૫
૧૩૩.	શ્રી શત્રુંજય તીર્થની થોયો			ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે	
	(૧) શ્રી શેત્રુંજે આદિ જિન આવ્યા .	૨૯૪	૧૪૬.	શ્રી વીશ સ્થાનક તપની ઠ થોયો	૩૦૬
	(૨) પ્રણમો ભવિચા રિસહ જિનેસર			વીશ સ્થાનક તપ વિશ્વમાં મોટો	
	(ચાર થોયો)	૨૯૫	૧૪૭.	રાત્રિ ભોજનની ઠ થોયો	
	(૩) સકલ મંગલ લીલા મુનિ ધ્યાન	૨૯૫		શાસન નાયક વીરજી એ, પામી પરમ	
૧૩૪.	શ્રી આદિનાથજીની ચાર થોયો			આધાર તો.	૩૦૬
	પ્રહ ઊઠી વંદુ, ઋષભદેવ ગુણવંત ..	૨૯૬	૧૪૮.	શ્રી અધ્યાત્મની ઠ થોયો	૩૦૭
૧૩૫.	શ્રી શાંતિનાથજીની (એક એક વાક્યવાળી)			ઊઠી સવેળા સામાયિક લીધું	
	ચાર થોયો		૧૪૯.	વિવિધ થોયો (પ્રત્યેક થોય ચાર વખત	
	(૧) દઘાદર્હનુ શાંતિ: શાંતિમ્			બોલી શકાય)	
	(ચાર થોયો)	૨૯૭		(૧) પુંડરિક ગણધર પાય પ્રણમી જે	૩૦૮
	(૨) શ્રી શાંતિ સુહકર સાહિબો			(૨) શ્રી આદિ શાંતિ નેમિ પાસ ...	૩૦૮
	(ચાર થોયો)	૨૯૭		(૩) અષ્ટ મહાપ્રતિહારસુ એ	૩૦૮
૧૩૬.	શ્રી નેમનાથજીની થોયો			(૪) શંખેશ્વર પાર્શ્વજુહારીએ	૩૦૮
	(૧) રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી			: સજ્જાય :	
	(ચાર થોયો)	૨૯૭	૧૫૦	શ્રી અમકા (અંબિકા) સતીની સજ્જાય	૩૦૮
	(૨) શ્રી ગિરનાર શિખર શણગાર		૧૫૧.	નટવાની (આત્મચિંતનની) સજ્જાય ..	૩૧૦
	(ચાર થોયો)	૨૯૮	૧૫૨.	શ્રીમતી વહુ (સતી)ની સજ્જાય	૩૧૧
	(૩) રાજુલ રાણી ગુણમણિ ખાણી		૧૫૩.	શ્રી હીરસુરિજીની સજ્જાય	૩૧૧
	(ચાર થોયો)	૨૯૯	૧૫૪.	શ્રી જંબુચામીજીની સજ્જાય	
	(૪) ગિરનારે ગૌરવો વ્યાલો નેમિ			(મારવાડી ભાષામાં)	૩૧૩
	જિસંદ	૨૯૯	૧૫૫.	શ્રી ધન્નાજીની સજ્જાય	૩૧૪
૧૩૭.	શ્રી પાર્શ્વનાથજીની થોયો (ચાર થોયો)	૨૯૯	૧૫૬.	શ્રી ચેલણા સતીની સજ્જાય	૩૧૬
	(શંખેશ્વર પાસજી પૂજીએ)		૧૫૭.	શ્રી મૂગાપુત્રની સજ્જાય	૩૧૬
૧૩૮.	પોષ દશમીની થોયો (ચાર થોયો) ...	૩૦૦	૧૫૮.	શ્રી શાલિભદ્રની સજ્જાય (ગાથા ૫૦)	૩૧૯
	પોષ દશમી દિન પાસ જિનેશ્વર		૧૫૯.	શ્રી ગજસુકુમાલની સજ્જાય	૩૨૨
૧૩૯.	શ્રી મહાવીર જિનની થોયો		૧૬૦.	શ્રી રહનેમિની સજ્જાય	૩૨૩
	(૧) સર હરર ખલખલ દ્રસગ છબછબ		૧૬૧.	શ્રી વિજયશેઠ - વિજયા શેઠાણીની	
	(ચાર થોયો)	૩૦૦		સજ્જાય	૩૨૪
	(૨) વીરમ્ દેવમ્ નિત્યમ્ વંદે		૧૬૨.	શ્રી કૃષ્ણ-વાસુદેવની સજ્જાય (ઢાળ-૫)	૩૨૪
	(ચાર થોયો)	૩૦૧			

ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર	ક્રમ	વિષય : સૂત્રો	પૃષ્ઠ નંબર
૧૬૩.	શ્રી મેતારજ મુનિની સજ્જાય	૩૨૯	૧૯૮.	આઠમની સજ્જાય	૩૫૪
૧૬૪.	શ્રી મેઘકુમારની સજ્જાય.....	૩૩૦	૧૯૯.	અગિયારશની સજ્જાય.....	૩૫૪
૧૬૫.	શ્રી બળદેવ (શ્રીકૃષ્ણના મોટાભાઈ) મુનિની સજ્જાય.....	૩૩૦	૨૦૦.	સાડા ત્રણસો ગાથાના સ્તવનની ઢાળ ૧લી (સજ્જાય)	૩૫૫
૧૬૬.	શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સજ્જાય.....	૩૩૧	૨૦૧.	સમક્રિતના ત્રણ લિંગની સજ્જાય ઢાળ..... બીજી	૩૫૫
૧૬૭.	શ્રી અનાથી મુનિની સજ્જાય.....	૩૩૧	૨૦૨.	સમક્રિતના દશ વિનયની સજ્જાય	૩૫૭
૧૬૮.	શ્રી અરણિક મુનિની સજ્જાય	૩૩૨		ઢાળ ત્રીજી	૩૫૭
૧૬૯.	શ્રી સીતા સતીની સજ્જાય	૩૩૩	૨૦૩.	સમક્રિતના આઠ પ્રભાવકની સજ્જાય	૩૫૭
૧૭૦.	શ્રી દ્રૌપદી (કડવા તુભડા)ની સજ્જાય .	૩૩૩		ઢાળ છઠ્ઠી	૩૫૭
૧૭૧.	શ્રી અઈમુત્તા મુનિની સજ્જાય.....	૩૩૪			
૧૭૨.	વૈરાગ્યની સજ્જાય (૧) તે તરિયા ભાઈ તે તરિયા.....	૩૩૫		: વિભાગ-૩ : (નૂતન સ્તવનો-પારણું-ગીત-ગદુલી- દીક્ષાગીતો-અન્ય ગીત) : પ્રકિર્ણ - નૂતન સ્તવનો :	
	(૨) હનું બાળકપણું પછી નિશાળે ભણવું.....	૩૩૫	૨૦૪.	શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન (૧) ધોમ પરે રે ધરતી તપે રે (મારવાડી ભાષામાં)	૩૫૮
	(૩) તન ધન જોબન કારમું જી રે	૩૩૬		(૨) મત જાઓ મારા મહાવીર સ્વામી (મારવાડી)	૩૫૮
	(૪) ઊંચા તે મંદિર માળિયા.....	૩૩૬	૨૦૫.	દાદા તારું મંદિર તો આ જગનો સહારો છે. (અર્વાચિન સ્તવન)	૩૫૯
	(૫) માનમાં માનમાં માનમાં રે.....	૩૩૭		: પારણું :	
૧૭૩.	ઉત્તમ મનોરથની સજ્જાય	૩૩૭	૨૦૬.	સક સાંઈ રે સોના રૂપારો પારણો	૩૫૯
૧૭૪.	કર્મ વિંબણાની સજ્જાય.....	૩૩૮		: ગીત :	
૧૭૫.	આઠ કર્મની સજ્જાય	૩૩૯	૨૦૭.	આત્માને શિખામણું ગીત	૩૬૦
૧૭૬.	નરક દુઃખની સજ્જાય	૩૩૯		(ભોલી આત્માને ડાગ લગાઈ જો મતિ)	
૧૭૭.	અધ્યાત્મની સજ્જાય.....			: ગદુલી :	
	(નાવમેં નદીયાં ડુબી જાય)	૩૪૦	૨૦૮.	જેના રોમ રોમથી ત્યાગ અને સંયમની વિલસે ધારા, આ છે અણગાર અમારા.	૩૬૦
૧૭૮.	વિનયની સજ્જાય	૩૪૧		: દીક્ષા ગીતો :	
૧૭૯.	શ્રાવક કરણીની સજ્જાય	૩૪૧	૨૦૯.	(૧) જા સંયમ પંથે દીક્ષાર્થી, તારો પંથ સદા ઉજમાળ બને	૩૬૧
૧૮૦.	ધૈયુન પાપસ્થાનકની સજ્જાય	૩૪૩		(૨) ઓઘો છે અણમૂલો, એનું ખૂબ જતન કરજો	૩૬૨
૧૮૧.	પરિગ્રહ પાપસ્થાનકની સજ્જાય	૩૪૪		(ઓઘો હાથમાં આવે ત્યારે ગાવા માટે)	
૧૮૨.	અવ્યાખ્યાન પાપસ્થાનકની સજ્જાય ..	૩૪૪		: અન્ય ગીત :	
૧૮૩.	મુનિ ગુણની સજ્જાય	૩૪૫	૨૧૦.	ઉપકારી ગુરુદેવનું ગીત (કલેક્ટર રચિત).....	૩૬૩
૧૮૪.	ધર્મ દંડતાની સજ્જાય	૩૪૬		: અન્ય :	
૧૮૫.	શ્રી પરિક્કમણાની સજ્જાય	૩૪૬	૨૧૧.	અંજના સુંદરીની સજ્જાય	૩૬૪
૧૮૬.	શ્રી પરિક્કમણાના કળની સજ્જાય	૩૪૭	૨૧૨.	વૈરાગ્યની સજ્જાય	૩૬૫
૧૮૭.	શ્રી સામાયિકના લાભની સજ્જાય	૩૪૮	૨૧૩.	શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન	૩૬૬
૧૮૮.	શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની સજ્જાય.....	૩૪૮	૨૧૪.	શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન	૩૬૬
૧૮૯.	સાચા જૈનત્વની સજ્જાય	૩૪૯	૨૧૫.	શુદ્ધિપત્રક વિચારણા	૩૭૦
૧૯૦.	આગમ આશાનનાની સજ્જાય.....	૩૪૯			
૧૯૧.	છઠ્ઠા આરાની સજ્જાય	૩૫૦			
૧૯૨.	શ્રી પર્યુષણા પર્વની સજ્જાય	૩૫૧			
૧૯૩.	અનિત્ય ભાવનાની સજ્જાય	૩૫૧			
૧૯૪.	અશરણ ભાવનાની સજ્જાય	૩૫૨			
૧૯૫.	એકત્વ ભાવનાની સજ્જાય	૩૫૨			
૧૯૬.	અન્યત્વ ભાવનાની સજ્જાય	૩૫૩			
૧૯૭.	પાંચમની સજ્જાય	૩૫૩			

ॐ ह्रीं श्री जेगोल तीर्थपतिश्री धर्मनाथ स्वामिने नमः

॥ श्री पार्श्वनाथाय नमः ॥

॥ नमो नमः श्रीगुरुरामयन्द्रसूरये ॥

(१) श्री नमस्कार (पंचमंगलरूप) सूत्र

(प६-८, संप६-८, गुरु अक्षर-७, लघु अक्षर-६१, सर्व अक्षर-६८)

नमो अरिहंताणं ॥१॥

नमस्कार करुं छुं अरिहंत भगवंतोने

नमो सिद्धाणं ॥२॥

नमस्कार करुं छुं सिद्ध भगवंतोने

नमो आयरियाणं ॥३॥

नमस्कार करुं छुं आचार्य भगवंतोने

नमो उवजूआयाणं ॥४॥

नमस्कार करुं छुं उपाध्याय भगवंतोने

नमो लोके सव्वसाहूणं ॥५॥

नमस्कार करुं छुं लोकमां रહેल सर्व साधु भगवंतोने

असो पंच नमुक्कारो ॥६॥

आ पांच (परमेष्ठि)ने करेल नमस्कार

सव्वपावप्पणासणो ॥७॥

सर्व पापनो नाश करनार छे.

मंगलाणं य सव्वेसिं ॥८॥

मंगलोमां अने सर्व

पढमं हवध मंगलं ॥९॥

प्रथम छे मंगल

शब्दार्थ :- नमो-नमस्कार, अरिहंताणं-अरिहंत भगवंतोने, सिद्धाणं-सिद्ध भगवंतोने, आयरियाणं-आचार्य भगवंतोने, उवजूआयाणं-उपाध्याय भगवंतोने, लोके-लोकमां, सव्वसाहूणं-सर्व साधुभगवंतोने, असो-आ, पंच-पांच, नमुक्कारो-नमस्कार, सव्व-सर्व, पावप्पणासणो-पापनो नाश करनार, मंगलाणं-मंगलोमां, य-अने, सव्वेसिं-सर्व, पढमं-प्रथम, हवध-छे, मंगलं-मंगल.

अर्थ : *अरिहंत भगवंतोने नमस्कार करुं छुं, सिद्ध भगवंतोने नमस्कार

ॐ नमो नमः श्रीगुरुरामयन्द्रसूरये ॥
द्वय प्रतिभमणं लाव प्रतिभमणं छेवी नीते भजावशो ? १

કરું છું, આચાર્ય ભગવંતોને નમસ્કાર કરું છું, ઉપાધ્યાય ભગવંતોને નમસ્કાર કરું છું, લોકમાં રહેલ સર્વ સાધુભગવંતોને નમસ્કાર કરું છું. આ પાંચને કરેલ નમસ્કાર સર્વ પાપનો નાશ કરનાર છે અને સર્વ મંગલોમાં પ્રથમ મંગલ છે. કેવળજ્ઞાન પામીને ભવ્ય જીવોને બોધ આપતા તે શ્રી અરિહંત ભગવંત બાર ગુણ સહિત છે. (આઠ પ્રતિહાર્ય અને ચાર અતિશય.)

૧. અશોકવૃક્ષ - જ્યાં ભગવંતનું સમવસરણ રચાય ત્યાં ભગવંતના દેહથી બારગણું આસોપાલવનું વૃક્ષ દેવતા રચે છે. જેની નીચે બેસી ભગવંત ધર્મોપદેશ આપે છે તે.

૨. સુરપુષ્પવૃષ્ટિ - એક યોજન પ્રમાણ સમવસરણ ભૂમિમાં જળ સ્થળમાં ઉત્પન્ન થયેલા સુગંધી પંચવર્ણા સચિત્ત ફૂલોની વૃષ્ટિ ઠીંચણ પ્રમાણ દેવતા કરે છે તે.

૩. દિવ્ય ધ્વનિ - ભગવંતની વાણીને માલકોશ રાગ, વીણા, વાંસળી, આદિકના સ્વર વડે દેવતા પૂરે તે.

૪. ચામર - રત્નજડિત સુવર્ણની ઠાંડીવાળા ચાર જોડી શ્વેત ચામરો સમવસરણમાં દેવતાઓ ભગવંતને વીંઝે છે તે.

૫. આસન - ભગવંતને બેસવાને રત્નજડિત સુવર્ણમય સિંહાસન દેવતાઓ સમવસરણમાં રચે છે તે.

૬. ભામંડળ - ભગવંતના મસ્તકની પાછળ શરદઋતુના સૂર્યના કિરણ જેવું ઉગ્ર તેજવાળું ભામંડળ (તેજનું માંડલું) દેવતા રચે છે તે. ભગવંતના તેજને પોતાના તેજમાં સંહરી લે છે, તે ન હોય તો ભગવંતના મુખ સામે જોઈ શકાય નહિ.

૭. હુંદુભિ - ભગવંતના સમવસરણ વખતે દેવતાઓ દેવહુંદુભિ વગેરે વાજંત્રો વગાડે છે તે એમ સૂચવે છે કે હે ભવ્યો ! તમે શિવપુરના સથવારા તુલ્ય આ ભગવંતને સેવો !

૮. છત્ર - સમવસરણમાં ભગવંતના મસ્તક ઉપર ઉપરાઉપર શરદઋતુના ચંદ્ર તુલ્ય ઉજ્જવલ અને મોતીના હારોએ સુશોભિત ત્રણ ત્રણ છત્રો દેવતાઓ રચે છે તે. ભગવંત સમવસરણમાં પૂર્વાભિમુખે બેસે છે અને બીજી ત્રણ દિશાઓમાં ભગવંતના જેવા ત્રણ પ્રતિબિંબો દેવતાઓ સ્થાપે છે. તેથી બાર છત્ર સમવસરણમાં હોય છે. એ એમ સૂચવે છે કે ત્રણ ભુવનના સ્વામી એવા આ ભગવંતને હે ભવ્યો ! તમે સેવો. સમવસરણ ન હોય ત્યારે પણ આઠ પ્રતિહાર્ય તો હોય જ છે.

ચાર અતિશય નીચે મુજબ છે.

(૧) અપાયાપગમાતિશય - અપાય=ઉપદ્રવ, અપગમ=નાશ. પોતાને

* કેવળજ્ઞાન પામીને ભવ્ય જીવોને બોધ આપતા અથવા આપવાને વિચરતા તે શ્રી અરિહંત બાર ગુણ સહિત છે - આઠ પ્રતિહાર્ય અને ચાર અતિશય.

૨ દ્વય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી સીતે બલાવશો ?

(૨) આઠ કર્મનો ક્ષય કરીને સિદ્ધિપદ-મોક્ષપદ પ્રાપ્ત કર્યું છે તે શ્રી સિદ્ધ ભગવંતના આઠ ગુણ.

૧. અનંત જ્ઞાન - જ્ઞાનાવરણીય કર્મનો ક્ષય થવાથી આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે. આથી લોકાલોકના સ્વરૂપને સમસ્ત પ્રકારે જાણે છે.

૨. અનંતદર્શન - દર્શનાવરણીય કર્મનો ક્ષય થવાથી આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે. આથી લોકાલોકના સ્વરૂપને સમસ્ત પ્રકારે દેખે છે.

૩. અવ્યાભાધ સુખ - વેદનીય કર્મનો ક્ષય થવાથી સર્વ પ્રકારની પીડારહિત નિરુપાધિકપણું પ્રાપ્ત થાય છે.

૪. અનંત ચારિત્ર - મોહનીય કર્મનો ક્ષય થવાથી આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે. આમાં ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ અને યથાખ્યાત ચારિત્રનો સમાવેશ થાય છે. આથી સિદ્ધ ભગવાન સ્વ સ્વભાવમાં સદા અવસ્થિત રહે છે તે જ ત્યાં ચારિત્ર છે.

૫. અક્ષયસ્થિતિ - આયુઃ કર્મનો ક્ષય થવાથી નાશ નહિ થાય એવી અનંત સ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય છે. સિદ્ધની સ્થિતિની આદિ છે, પણ અંત નથી. તેથી સાદિ અનંત કહેવાય છે.

૬. અરૂપીપણું - નામ કર્મનો ક્ષય થવાથી વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ રહિત થાય છે, કેમ કે શરીર હોય તો એ ગુણો રહે છે, પણ સિદ્ધને શરીર નથી તેથી અરૂપીપણું પ્રાપ્ત થાય છે.

૭. અગુરુલઘુ - ગોત્રકર્મનો ક્ષય થવાથી આ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે. તેથી ભારે હળવો ઊંચ અથવા નીચપણાનો વ્યવહાર રહેતો નથી.

૮. અનંતવીર્ય - અંતરાયકર્મનો ક્ષય થવાથી અનંત દાન, અનંત લાભ, અનંત ભોગ, અનંત ઉપભોગ અને અનંત વીર્ય-શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે - સમસ્ત લોકને અલોક અને અલોકને લોક કરી શકે તેવી શક્તિ સ્વાભાવિક સિદ્ધમાં રહે છે. છતાં તેઓ તેવું વીર્ય કદી ફોરવતા નથી અને ફોરવશે નહિ, કેમ કે પુદ્ગલ સાથેની પ્રવૃત્તિ એ તેમનો ધર્મ નથી. એ ગુણથી પોતાના આત્મિક ગુણોને, છે તેવાના તેવા રૂપે ધારી રાખે, (ફેરફાર થવા દે નહિ).

(૩) પાંચ આચારને પાળે અને બીજાને પળાવે તથા ધર્મના નાયક એવા શ્રી આચાર્ય ભગવંતના ૩૬ ગુણ પંચિંદિય સૂત્રના અર્થમાં છે.

(૪) સિદ્ધાંત ભણે અને બીજાને ભણાવે તે શ્રી ઉપાધ્યાય-ભગવંતના ૨૫ ગુણ છે. ઉપાધ્યાયને પાઠક અને વાચક પણ કહેવાય છે.

(૧) આચારાંગ, (૨) સૂચગડાંગ (૩) ઠાણાંગ, (૪) સમવાયાંગ, (૫) ભગવતી, (૬) જ્ઞાતા-ધર્મકથા, (૭) ઉપાસક દર્શાંગ, (૮) અંતગડ દર્શાંગ, (૯) અનુત્તરોવવાઈ, (૧૦) પ્રશ્ન વ્યાકરણ, (૧૧) વિપાક-એ અગ્યાર અંગ અને (૧) ઉવવાઈ, (૨) રાયપસેણી, (૩) જીવાભિગમ, (૪) પત્રવણા, (૫) જંબૂદ્વીપ

૪ દૈવ્ય પ્રતિભમણાને ભાવ પ્રતિભમણા હેવી ત્રીતે બનાવશો ?

તહ *નવવિહ - - બંભયેર ગુત્તિધરો ।

તથા નવ પ્રકારના બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિને ધારણ કરનાર,

ચઉવિહ *કસાય - મુક્કો,

ચાર પ્રકારના કષાયથી મુક્ત,

ઈઅ અઠ્ઠારસ - ગુણોહિં સંજુતો ॥૧૧॥

આ અઠાર ગુણોથી સંયુક્ત.

શબ્દાર્થ - પંચિદિય-પાંચ ઈન્દ્રિય, સંવરણો-રોકનાર, તહ-તથા, નવવિહ-નવ પ્રકારની, બંભયેર-બ્રહ્મચર્યની, ગુત્તિધરો-ગુપ્તિને ધારણ કરનાર, ચઉવિહ-ચાર પ્રકારના, કસાય-કષાયથી, મુક્કો-મુક્ત, ઈઅ-એ, અઠ્ઠારસગુણોહિં-અઠાર ગુણો વડે, સંજુતો-સંયુક્ત.

અર્થ - પાંચ ઈન્દ્રિયો (ના વિષયો)ને રોકનાર તથા નવ પ્રકારની બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિને ધારણ કરનાર, ચાર કષાયથી મુક્ત, એ અઠાર ગુણોથી સંયુક્ત.

*પંચ - મહવ્યયજુતો,

- પાંચ મહાવ્રતથી યુક્ત.

* બ્રહ્મચર્ય-શીયળની નવ પ્રકારની ગુપ્તિ - વાઠ નીચે પ્રમાણે છે. ખેતરનું જેમ વાઠથી રક્ષણ થાય તેમ બ્રહ્મચર્યનું આ નવ વાઠોથી રક્ષણ થાય છે.

(૧) સ્ત્રી, પશુ, નપુંસક જયાં ન હોય ત્યાં વસે. (૨) સ્ત્રીની સાથે રાગથી વાતો ન કરે. (૩) સ્ત્રી બેઠી હોય તે આસને પુરુષ બે ઘડી બેસે નહિ અને પુરુષ બેઠો હોય તે આસને સ્ત્રી પણ ત્રણ પ્રહર સુધી બેસે નહિ. (૪) રાગ વડે સ્ત્રીનાં અંગોપાંગ જુએ નહિ. (૫) સ્ત્રી પુરુષ સૂતા હોય અગર કામભોગની વાત કરતા હોય ત્યાં ભીંતના આંતરે રહે નહિ. (૬) અગાઉ ભોગવેલા વિષયાદિને સંભારે નહિ. (૭) સ્નિગ્ધ આહાર કરે નહિ. નીરસ એવો પણ અધિક આહાર કરે નહિ. (૮) શરીરની શોભા-ટાપટીપ કરે નહિ.

* સંસારની પરંપરા જેનાથી વધે તે કષાય. કષ-સંસાર, આય-લાભ તેથી કષાય-સંસારનો લાભ. તે ચાર પ્રકારે છે. ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ.

* પાંચ મહાવ્રત -

(૧) સર્વથા પ્રાણાતિપાત વિરમણ-સર્વથા - સર્વ રીતે પ્રાણ-જીવને, અતિપાત-મારવાથી, વિરમણ-અટકવું.

(૨) સર્વથા મૃધાવાદ વિરમણ - મૃધા-જૂઠ, વાદ-બોલવાથી, વિરમણ-અટકવું.

(૩) સર્વથા અદત્તાદાન વિરમણ - અદત્ત-નહિ આપેલું, આદાન-લેવાથી, વિરમણ-અટકવું.

(૪) સર્વથા મૈથુનવિરમણ - મૈથુન-વિષય સુખના ભોગવટાથી, વિરમણ-અટકવું.

(૫) સર્વથા પરિગ્રહ વિરમણ - પરિગ્રહ-ધન-ધાન્ય વગેરે વસ્તુના સંગ્રહથી વિરમણ-અટકવું.

૬ દ્રવ્ય પ્રતિહમલાળે ભાવ પ્રતિહમલા ઈવી રીતે બજાવશો ?

(૩) શ્રી ખમાસમણ (પંચાંગ પ્રણિપાત) સૂત્ર

(ગુરુ અક્ષર-૩, લઘુ અક્ષર-૨૫, સર્વ અક્ષર-૨૮)

ઘચ્છામિ ખમાસમણો ॥૧૧॥

હું ઈચ્છું છું કે હે ક્ષમાશ્રમણ !

વંદિઉં જાવણિજજાએ નિસીહિયાએ ॥૨૧॥

વંદન કરવાને માટે શરીરની શક્તિ સહિત (તથા) પાપ વ્યાપારને તજીને.

મત્યએણ *વંદામિ ॥૩૧॥

મસ્તક વડે વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - ઈચ્છામિ-હું ઈચ્છું છું, ખમાસમણો-હે ક્ષમાશ્રમણ, વંદિઉં-વાંદવાને, જાવણિજજાએ-શક્તિ સહિત એવા, નિસીહિયાએ-પાપવ્યાપાર ત્યાગ કર્યો છે એવા શરીર વડે, મત્યએણ-મસ્તકથી, વંદામિ-હું વંદના કરું છું.

અર્થ - હે ક્ષમાશ્રમણ ! શરીરની શક્તિ સહિત અને પાપવ્યાપારને તજીને હું વંદન કરવાને માટે ઈચ્છું છું (અને) મસ્તક વડે વંદન કરું છું.

(૪) શ્રી ઘચ્છકાર (સુગુરુને સુખશાતા પૃચ્છા) સૂત્ર

(ગુરુ અક્ષર-૪, લઘુ અક્ષર-૪૮, સર્વ અક્ષર-૫૨)

ઘચ્છકાર સુહરાઈ ? સુહદેવસિ* ?

ઈચ્છા કરું છું (આપ) સુખે રાત્રિ, સુખે દિવસ,

સુખતપ ? શરીર નિરાભાધ ?

સુખે તપશ્ચર્યામાં, શરીર સંબંધી રોગરહિતપણામાં,

સુખ સંજમજાત્રા નિર્વહો છો જુ ?

સુખે સંયમયાત્રામાં પ્રવર્તો છો જ,

સ્વામી શાતા છે જુ ?

હે સ્વામિન્ ! આપને શાતા છે જ ?

ભાત-પાણીનો લાભ દેજો જુ ॥૪॥

ભાત-પાણીનો લાભ આપજો જ.

* અહીં બે ઢીંચણ, બે હાથ અને મસ્તક એમ પાંચ અંગ ભૂમિને લગાડી નમસ્કાર થાય છે.

* મધ્યાહ્ન પહેલા સુહરાઈ અને પછી સુહદેવસિ કહેવું.

૮ ઘચ્છ પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણા છેવી રીતે બનાવશો ?

શબ્દાર્થ - ઈચ્છકાર-ઈચ્છા કરું છું, સુહરાઈ-સુખે રાત્રિ, સુહદેવસિ-સુખે દિવસ, સુખતપ-સુખે તપશ્રય્યામાં, શરીરનિરાબાધ-શરીરે રોગરહિતપણું, સુખસંજમજાત્રા-સુખે સંયમયાત્રામાં, નિર્વહો છો જી-પ્રવર્તો છો જી.

અર્થ - (હે ગુરુજી !) સુખે રાત્રિ, સુખે દિવસ, સુખે તપશ્રય્યામાં, શરીર સંબંધી રોગરહિતપણામાં, સુખે સંયમયાત્રામાં પ્રવર્તો છો જી, એમ ઈચ્છું છું. હે સ્વામિન્ ! શાતા છે જી ? ભાત-પાણીનો લાભ આપશોજી.

(૫) શ્રી ઈરિયાવહિયં (ઈરિયા પથિકી) સૂત્ર

(૫૬-૨૬, સંપદા-૭, ગુરુ અક્ષર-૧૪, લઘુ અક્ષર-૧૩૬, સર્વ અક્ષર-૧૫૦)

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્,

ઈચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો હે ભગવન્ !

ઈરિયાવહિયં પડિક્કમામિ^૧ ?

ચાલવાના માર્ગમાં (જે પાપ લાગ્યું હોય તેનાથી) પાછો ફરું ?

ઈચ્છં^૨, ઈચ્છામિ પડિક્કમિઉં ॥૧॥

આજ્ઞા પ્રમાણ છે, હું ઈચ્છું છું, પાછો ફરવા માટે.

ઈરિયાવહિયાએ, વિરાહણાએ ॥૨॥

માર્ગમાં ચાલતાં જે વિરાધના થઈ હોય.

શબ્દાર્થ - ઈચ્છાકારેણ-ઈચ્છાપૂર્વક, સંદિસહ-આજ્ઞા આપો, ભગવન્-હે ભગવન્ ! ઈરિયાવહિયં-ઈરિયાવહિ-ગમનાગમન કરતાં થયેલ જીવબાધાટિ પાપક્રિયા, પડિક્કમામિ-હું પડિક્કમું (પાછો હઠું) ? ઈચ્છં-આજ્ઞા પ્રમાણ છે, ઈચ્છામિ પડિક્કમિઉં-હું પડિક્કમવા (પાછો હઠવા)ને ઈચ્છું છું, ઈરિયાવહિયાએ-માર્ગમાં ચાલતા, વિરાહણાએ-જીવની વિરાધના થઈ હોય.

અર્થ - હે ભગવન્ ! આપ ઈચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો, માર્ગમાં ચાલતાં જે પાપ થયું હોય તેનાથી પાછો ફરું. આજ્ઞા પ્રમાણ છે હું પાપથી પાછો ફરવા ઈચ્છું છું - માર્ગમાં ચાલતાં જે વિરાધના થઈ હોય.

ગમણાગમણે ॥૩॥ પાણકમણે, બીચકમણે,

જતાં, આવતાં, જીવ પગ નીચે આવવાથી, ધાન્ય બીજ (ઘઉં, તુવેર વગેરે આખા ધાન્ય) પગ નીચે આવવાથી,

૧. ગુરુ 'પડિક્કમેહ' કહે.

૨. ગુરુ મહારાજના આદેશના સ્વીકાર માટે 'ઈચ્છં' કહેવાય છે.

ક્રવ્ય પ્રતિહમણે ભાવ પ્રતિહમણે ઠેવી સીતે બજાવશો ? ૯

હરિયક્કમણે, ઓસા-ઉત્તિંગ-પણગદગ,

લીલી વનસ્પતિ પગ નીચે આવવાથી, ઝાકળ, કીડીના નગરાં, પાંચ રંગની લીલકૂગ, સચિત્ત પાણીયુક્ત

મઢી-મક્કડા-સંતાણા સંકમણે ॥૪॥

સચિત્ત માટી (કાદવ) કરોળિયાની જાળ પગ નીચે આવવાથી અથવા મસળવાથી.

શબ્દાર્થ - ગમણાગમણે-જતાં આવતાં પાણકમણે-પ્રાણી (જીવ) ચાંપ્યા હોય, બીયક્કમણે-બીજ ચાંપ્યા હોય, હરિયક્કમણે-લીલી વનસ્પતિ ચાંપી હોય, ઓસા-ઝાકળ, ઉત્તિંગ-કીડિયારું, ઉત્તિંગા, પણગદગ-સેવાળ તથા કાર્યું પાણી, મઢી-માટી, મક્કડાસંતાણા-કરોળિયાની જાળ, સંકમણે-પગ નીચે આવી હોય.

અર્થ - જેમ કે જતાં, આવતાં, જીવો પગ નીચે આવવાથી, ધાન્યનાં બીજ પગ નીચે આવવાથી, લીલી વનસ્પતિ પગ નીચે આવવાથી, ઝાકળ, કીડીનાં નગરાં, પાંચ રંગની લીલકૂગ, સચિત્ત માટીયુક્ત સચિત્ત પાણી, કરોળિયાની જાળ પગ નીચે આવવાથી.

જે મે જીવા વિરાહિયા ॥૫॥

જે જીવોની મેં વિરાધના કરી હોય (ક્યા જીવોની ?)

એગિંદિયા, બેઈદિયા, તેઈદિયા, ચઉરિંદિયા, પંચિંદિયા ॥૬॥

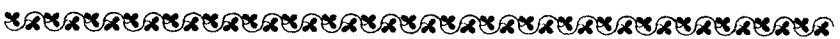
એક ઈન્દ્રિયવાળા, બે ઈન્દ્રિયવાળા, ત્રણ ઈન્દ્રિયવાળા, ચાર ઈન્દ્રિયવાળા, પાંચ ઈન્દ્રિયવાળા.

શબ્દાર્થ - જે-જે, મે-મેં, જીવા-જીવો, વિરાહિયા-વિરાધ્યા (દુઃખી કર્યા) હોય, એગિંદિયા-એકેન્દ્રિય જીવો, બેઈદિયા-બેઈદ્રિય જીવો, તેઈદિયા-ત્રણ ઈન્દ્રિયવાળા, ચઉરિંદિયા-ચાર ઈન્દ્રિયવાળા, પંચિંદિયા-પાંચ ઈન્દ્રિયવાળા.

અર્થ - જે જીવોની મેં વિરાધના કરી હોય તે પાપથી પાછો ફરવા ઈચ્છું છું. (જીવોના કેટલા પ્રકાર અને કેવી રીતે વિરાધના થઈ હોય તે જણાવે છે), એકેન્દ્રિય, બેઈન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય, ચઉરિન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય જીવોને.

નોંધ : જે સૂત્રમાં ગાથા ન હોય છતાં આંકડા આપ્યા હોય તે સંપદાના સમજવા.

નોંધ : આ ઈરિયાવહિયં સૂત્રમાં જે પાપ થયેલ છે, તેની ૧૮, ૨૪, ૧૨૦ (અઢાર લાખ ચોવીસ હજાર એકસોને વીસ) રીતે માફી માગેલ છે. તે આ પ્રમાણે - એકેન્દ્રિય, બેઈન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય, ચઉરિન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય, આ પાંચ પ્રકારના જીવોના ઉત્તરભેદ જીવવિચારની અપેક્ષાએ ૫૬૩ ભેદ થાય છે.

૧૦ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણને ભાવ પ્રતિભ્રમણ કૈવી રીતે બતાવશો ?

અભિહયા^૧, વત્તિયા^૨, લેસિયા^૩, સંઘાઈયા^૪, સંઘટ્ટિયા^૫,

(૧) લાતે માર્યા હોય (સામે આવતા હણ્યા હોય) (૨) ધૂળ નીચે ઢાંક્યા હોય, (૩) જમીન સાથે ઘસ્યા હોય, (૪) માંહેમાંહે શરીર એકઠા કર્યા હોય, (૫) થોડા સ્પર્શથી દુઃખ ઉપજાવ્યું હોય.

પરિયાવિયા^૬, કિલામિયા^૭, ઉદવિયા^૮, ઠાણાઓ ઠાણં સંકામિયા^૯

(૬) પરિતાપ ઉપજાવ્યો હોય, (૭) મરેલા જેવા કર્યા હોય, (૮) ત્રાસ પમાડ્યા હોય, (૯) એક સ્થાનેથી બીજે સ્થાને મૂક્યા હોય.

જીવિયાઓ વવરોવિયા^{૧૦} તસ્સ મિચ્છામિદુક્કંડં ॥૭૧૧**

(૧૦) જીવિતથી જુદા કર્યા હોય. (આવા જે પાપ કર્યા હોય) તે મિચ્છા થાઓ. મારું દુષ્કૃત (તેની હું માફી માગું છું.)

શબ્દાર્થ - અભિહયા-લાતે માર્યા, વત્તિયા-ધૂળ વડે ઢાંક્યા, લેસિયા-જમીન સાથે ઘસ્યા, સંઘાઈયા-ભેગા કર્યા, સંઘટ્ટિયા-સ્પર્શ કર્યા હોય, પરિયાવિયા-પરિતાપ ઉપજાવ્યા, કિલામિયા-ખેદ પમાડ્યા, ઉદવિયા-બીવરાવ્યા (ત્રાસ પમાડ્યા), ઠાણાઓ ઠાણં-એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે, સંકામિયા-મૂક્યા, જીવિયાઓ વવરોવિયા-જીવિતથી ચૂકાવ્યા (મારી નાખ્યા) તસ્સ-તે, મિચ્છા-મિચ્છા થાઓ, મિ-મારું, દુક્કંડં-દુષ્કૃત.

અર્થ - લાતે માર્યા હોય, ધૂળે કરીને ઢાંક્યા હોય, જમીન સાથે ઘસ્યા હોય, માંહેમાંહે એકઠા કર્યા હોય, થોડા સ્પર્શથી દુઃખી કર્યા હોય, પરિતાપ ઉપજાવ્યા હોય, મરેલા જેવા કર્યા હોય, ત્રાસ પમાડ્યા હોય, એક સ્થાનથી બીજે સ્થાને મૂક્યા હોય, જીવિતવ્યથી જુદા કર્યા હોય તે સંબંધી મારું દુષ્કૃત મિચ્છા થાઓ એટલે એ પાપની માફી માગું છું.

એકેન્દ્રિય-૨૨, બેઈન્દ્રિયના-૨, તેઈન્દ્રિયના-૨, ચઉરિન્દ્રિયના-૨, પંચેન્દ્રિયના-૪ ભેદ છે, તેમાં

(૧) નરકના-૧૪ (૨) દેવોના-૧૯૮ (૩) મનુષ્યના-૩૦૩ (૪) તિર્યંચના-૨૦ ભેદ મળી કુલ : ૨૨+૨+૨+૨+૧૪+૧૯૮+૩૦૩+૨૦ = ૫૬૩ જીવભેદ થાય. વિસ્તાર રૂચિવાળા જીવોએ જીવવિચાર જોવા.

એ ૫૬૩ જીવોની હિંસા રાગથી અને દ્વેષથી એમ બે પ્રકારે થાય. (૨) તે જીવોની હિંસા અભિહયા, વત્તિઆ વગેરે (૧૦) પ્રકારે થઈ શકે છે. મનથી, વચનથી, કાયાથી થાય છે. (૩) હિંસા કરવી, કરાવવી અને અનુમોદવી એમ (૩) પ્રકારે થઈ શકે છે. ભૂતકાળમાં હિંસા થઈ હોય, વર્તમાનમાં થતી હોય અને ભવિષ્યમાં થવાની હોય એમ (૩) પ્રકારે માફી માગવામાં આવે છે અને તે માફી અરિહંત, સિદ્ધ, સાધુ, દેવ ગુરુ, આત્મા એમ (૬)ની સાક્ષીએ માગવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે ૫૬૩x૨x૧૦x૩x૩x૩x૬ = ૧૮,૨૪,૧૨૦ રીતે માફી મંગાવ્ય છે.

જીવ પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઉવ્વી રીતે બનાવશો ? ૧૧

(૬) શ્રી તસ્સ ઉત્તરી (કાઉસ્સગ્ગના હેતુઓનું) સૂત્ર*

(૫૬-૬, સંપદા-૧, ગુરુ અક્ષર-૧૦, લઘુ અક્ષર-૩૯, સર્વ અક્ષર-૪૯)

તસ્સ ઉત્તરીકરણેણં,

તે પાપને વિશેષ શુદ્ધ કરવા માટે,

પાયશ્ચિત્તકરણેણં, વિસોહીકરણેણં, વિસલ્લીકરણેણં,

પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે (ગુરુ પાસે આલોચના કરવા માટે), આત્માની વિશુદ્ધિ કરવા માટે (અંતરમેલને ટાળવા માટે), આત્માને શલ્યથી રહિત કરવા માટે.

પાવાણં કમ્માણં, નિગ્ધાયણદ્વાએ, ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં ॥૧॥

પાપકર્મોનો ઘાત કરવા માટે, કરું છું કાઉસ્સગ્ગ.

શબ્દાર્થ - તસ્સ-તેની, ઉત્તરીકરણેણં-ફરીને શુદ્ધિને અર્થે, પાયશ્ચિત્તકરણેણં-પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે, વિસોહીકરણેણં-વિશેષ શુદ્ધિએ કરી, વિસલ્લીકરણેણં-શલ્યરહિતપણે કરી, પાવાણં કમ્માણં-પાપકર્મોને, નિગ્ધાયણદ્વાએ-ઘાત કરવાને માટે, ઠામિ-કરું છું, કાઉસ્સગ્ગં-કાઉસ્સગ્ગ.

અર્થ - (જે પાપ થયું હોય) તે પાપને વિશેષ શુદ્ધ કરવા માટે, પ્રાયશ્ચિત્ત માટે, આત્માની વિશુદ્ધિ કરવા માટે, આત્માને શલ્ય રહિત કરવા માટે, પાપકર્મોનો ઘાત કરવા માટે (કાયોત્સર્ગ-કાયા + ઉત્સર્ગ - કાયાનો ત્યાગ, અહીં કાયાના ત્યાગમાં કેટલી છૂટ રહે છે તે અત્રત્થ સૂત્રમાં જણાવેલ છે.) કાયોત્સર્ગ કરું છું.

(૭) શ્રી અણ્ણત્થ (કાઉસ્સગ્ગના આગારોનું) સૂત્ર

(૫૬-૨૮, સંપદા-૫, ગુરુ અક્ષર-૧૩, લઘુ અક્ષર-૧૨૭, સર્વ અક્ષર-૧૪૦)

અણ્ણત્થ ઊસસિએણં, નીસસિએણં, ખાસિએણં,

(અહીં બાર આગાર (છૂટ)નું વર્ણન કરવામાં આવે છે (તે) સિવાય કાયવ્યાપારનો ત્યાગ કરું છું.) તે બાર આગારનાં નામ :

(૧) ઊંચો શ્વાસ લેવા વડે (૨) નીચો શ્વાસ મૂકવા વડે (૩) ઉધરસ આવવાથી.

હીએણં, જંભાઈએણં, ઉકુએણં, વાયનિસગ્ગેણં, ભમલીએ

પિત્તમુચ્છાએ ॥૧॥

* પાપથી લેપાયેલ આત્મા ઈરિયાવહિયંથી શુદ્ધ થાય છે, તે છતાં જેટલો અશુદ્ધિવાળો બાકી રહ્યો હોય તેને વિશેષ શુદ્ધ કરવાને માટે આ સૂત્ર છે.

૧૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમણં ભાવ પ્રતિભમણં ઇવી ચીતે બનાવશો ?

(૪) છીંક આવવાથી, (૫) બગાસું આવવાથી, (૬) ઓડકાર આવવાથી, (૭) વાછૂટ થવાથી, (૭) ચક્કર આવવાથી, (૯) પિત્તના પ્રકોપ વડે મૂર્ચ્છા આવવાથી.

શબ્દાર્થ - અન્નત્ય-બીજે (નીચેની બાર બાબતો સિવાય), ઊસસિએણં-ઊંચો શ્વાસ લેવાથી નીસસિએણં-નીચો શ્વાસ લેવાથી, ખાસિએણં-ઉધરસ આવવાથી, છીએણં-છીંક આવવાથી, જંભાઈએણં-બગાસું આવવાથી, ઉડુએણં-ઓડકાર આવવાથી, વાયનિસગ્ગેણં-વાછૂટ થવાથી, ભમલીએ-ચકરી આવવાથી, પિત્તમુચ્છાએ-પિત્ત વડે મૂર્ચ્છા આવવાથી.

અર્થ - (૧) ઊંચો શ્વાસ લેવા વડે, (૨) નીચો શ્વાસ મૂકવા વડે, (૩) ઉધરસ આવવાથી, (૪) છીંક આવવાથી, (૫) બગાસું આવવાથી, (૬) ઓડકાર આવવાથી, (૭) વાછૂટ થવાથી, (૮) ચક્કર આવવાથી, (૯) પિત્તના પ્રકોપ વડે મૂર્ચ્છા આવવાથી.

સુહુમેહિં અંગ સંચાલેહિં, સુહુમેહિં ખેલ સંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિહ્ચિ સંચાલેહિં ॥૨૧॥

(૧૦) સૂક્ષ્મ શરીરનો સંચાર થવાથી, (૧૧) સૂક્ષ્મ રીતે થૂંક અથવા કફ ગળવાથી, (૧૨) સૂક્ષ્મ દષ્ટિના સંચારથી. (હાલવાથી)

શબ્દાર્થ - સુહુમેહિં-સૂક્ષ્મ, અંગસંચાલેહિં-અંગ ચાલવાથી, ખેલસંચાલેહિં-થૂંક અથવા કફ આવવાથી, દિહ્ચિસંચાલેહિં-દષ્ટિ (આંખ) ચાલવાથી.

અર્થ - સૂક્ષ્મ શરીરનો સંચાર થવાથી, સૂક્ષ્મ રીતે થૂંક અથવા કફ ગળવાથી, સૂક્ષ્મ દષ્ટિના સંચારથી.

એવમાઈએહિં, આગારેહિં, અભગ્ગો અવિરાહિઓ, હુજ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો ॥૩॥

એ વગેરે (બીજા પણ ચાર) આગારો સિવાય ભાંગ્યા વગરનો (અખંડિત) વિરાધના વગરનો હોજો મારો કાયોત્સર્ગ.

શબ્દાર્થ - એવમાઈએહિં-એ વગેરે, આગારેહિં-આગારો ટાળીને, અભગ્ગો-અખંડિત, અવિરાહિઓ-અવિરાધિત, હુજ્જ-હો, મે-મારો, કાઉસ્સગ્ગો-કાઉસ્સગ્ગ.

અર્થ - આ આગાર તથા બીજા* ચાર આગાર સિવાય મારો કાયોત્સર્ગ અખંડિત અને વિરાધના વગરનો હોજો.

*** બીજા ચાર આગાર :** (૧) અગ્નિના ઉપદ્રવથી બીજે સ્થાને જવું પડે તથા વીજળીના પ્રકાશથી વસ્ત્રાદિ ઓઢવું પડે. (૨) બિલાડી, ઉંદર વગેરે આડાં ઊતરતા હોય અથવા પંચેન્દ્રિય જીવનું છેદન-ભેદન થતું હોય તો બીજે સ્થાને જવું પડે. (૩) અકસ્માત ચોરની ધાડ આવી પડે અથવા રાજાદિકના ભયથી બીજે જવું પડે. (૪) સિંહ વગેરે ઉપદ્રવ કરતા હોય અથવા સર્પાદિક દંશ કરે તેમ હોય અથવા ભીંત પડે તેવી હોય તો બીજે સ્થાને જવું પડે.

હવ્થ પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઠેલી રીંતે બજાવશો ? ૧૩

જાવ અરિહંતાણં ભગવંતાણં નમુક્કારેણં ન પારેમિ ॥૪॥

જ્યાં સુધી અરિહંત ભગવંતને નમસ્કાર વડે ન પારું.

તાવ કાયં ઠાણેણં મોણેણં ઝાણેણં અપ્પાણં વોસિરામિ ॥૫॥

ત્યાં સુધી કાયાને સ્થાન વડે, મૌન વડે, ધ્યાન વડે પોતાની વોસિરાવું છું.
(ત્યાગ કરું છું)

શબ્દાર્થ - જાવ-જ્યાં સુધી, અરિહંતાણં-અરિહંત, ભગવંતાણં-ભગવંતોને, નમુક્કારેણં-નમસ્કાર કરીને, ન પારેમિ-ન પારું, તાવ-ત્યાં સુધી, કાયં-કાયાને, ઠાણેણં-સ્થાન વડે, મોણેણં-મૌન પણે, ઝાણેણં-ધ્યાન વડે, અપ્પાણં-પોતાની, વોસિરામિ-વોસિરાવું છું.

અર્થ - જ્યાં સુધી અરિહંત ભગવંતને નમસ્કાર કરવા વડે ન પારું ત્યાં સુધી મારી કાયાને સ્થાન વડે, મૌન વડે, ધ્યાન વડે વોસિરાવું છું.*

* કાયોત્સર્ગના ૧૯ દોષ : આ કાઉસ્સગ્ગ ૧૯ દોષ છોડીને કરવાનો છે. તે આ પ્રમાણે-

(૧) ઘોડાની પેઠે એક પગ ઊંચો રાખે, વાંકા પગ રાખે તે ઘોટકદોષ.

(૨) જેમ વાયરાથી વેલડી હાલે તેમ શરીરને ધુણાવે તે લતાદોષ.

(૩) થાંભલા પ્રમુખને ઓઠીંગણ દઈ રહે તે સ્તંભાદિદોષ.

(૪) ઉપર મેડી અથવા માળ હોય તેને મસ્તક ટેકાવી રહે તે માલદોષ.

(૫) ગાડાની ઉંધની પેઠે અંગુઠા તથા પાની મેળવીને પગ રાખે તે ઉદ્ધિદોષ.

(૬) નિગડ (બેડી)માં પગ નાખ્યાની પેઠે પગ પહોળા રાખે તે નિગડદોષ.

(૭) નગ્ન ભીલડીની જેમ ગુહ્ય સ્થાને હાથ રાખે તે શબરીદોષ.

(૮) ઘોડાના ચોકડાની જેમ હાથ રજોહરણયુક્ત આગળ રાખે તે ખલિણદોષ.

(૯) નવ પરિણીત વધૂની જેમ માથું નીચું રાખે તે વધૂદોષ.

(૧૦) નાભિની ઉપર અને ઢીંચણથી નીચે લાંબુ વસ્ત્ર રાખે તે લંબોત્તરદોષ.

(૧૧) ડાંસ મચ્છરના ભયથી, અજ્ઞાનથી અથવા લજ્જાથી હૃદયને આચ્છાદન કરી સ્ત્રીની જેમ ઢાંકી રાખે તે સ્તનદોષ.

(૧૨) શીતાદિકના ભયથી સાધ્વીની જેમ બંને સ્કંધ ઢાંકી રાખે એટલે સમગ્ર શરીર આચ્છાદિત રાખે તે સંચત્તિદોષ.

(૧૩) આલાવો ગણવાને અર્થે અથવા કાયોત્સર્ગની સંખ્યા ગણવાને અંગુલિ તથા પાંપણના ચાળા કરે તે ભમુહુંગુલિદોષ.

(૧૪) કાગડાની જેમ ડોળા ફેરવે તે વાયસદોષ.

(૧૫) પહેરેલાં વસ્ત્ર જૂ અથવા પરસેવે કરી મલિન થવાના ભયથી કોઠની જેમ ગોપવી રાખે તે કપિત્થદોષ.

(૧૬) યક્ષાવેશિતની જેમ માથું ધુણાવે તે શિરઃકંપદોષ.

(૧૭) મૂંગાની જેમ હું હું કરે તે મૂકદોષ.

(૧૮) આલાવો ગણતાં મદિરા પીધેલની જેમ બડબડાટ કરે તે મદિરાદોષ.

(૧૯) વાનરની જેમ આસપાસ જોયા કરે, ઓષ્ટપુટ હલાવે તે પ્રેક્ષદોષ.

૧૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે છેવી સીતે બજાવશો ?

(૮) શ્રી લોગસ્સ (નામસ્તવ) સૂત્ર

(૫૬-૨૮, સંપદા-૨૮, ગુરુ અક્ષર-૨૭, લઘુ અક્ષર-૨૨૮, સર્વ અક્ષર-૨૫૬)

લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરે, ધમ્મતિત્થયરે જિણે ।

(કેવળજ્ઞાન વડે) લોકનો ઉઘોત કરનાર, ધર્મતીર્થના કરનાર, રાગદ્વેષને જીતનારા,

અરિહંતે કિત્તઘસ્સં, ચઉવીસંપિ કેવલી ॥૧॥

અરિહંત ભગવંતનું હું કીર્તન કરીશ, ચોવીશે પણ કેવળજ્ઞાની,

ઉસભમજિયં ચ વંદે, સંભવમભિણંદણં ચ સુમઘં ચ ।

ઋષભદેવ તથા અજીતનાથને હું વંદું છું, સંભવનાથને, અભિનંદનસ્વામીને તથા સુમતિનાથને,

પઉમપ્પહં સુપાસં, જિણં ચ ચંદપ્પહં વંદે ॥૨॥

પદ્મપ્રભસ્વામીને, રાગદ્વેષને જીતનારા સુપાર્શ્વનાથને તથા ચંદ્રપ્રભસ્વામીને વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - લોગસ્સ-લોકને, ઉજ્જોઅગરે-ઉઘોત કરનારા, ધમ્મતિત્થયરે-ધર્મરૂપ તીર્થના કરનારા, જિણે-જીતનારા, અરિહંતે-અરિહંત ભગવંતોને, કિત્તઈસ્સં-હું સ્તવીશ, ચઉવીસંપિ-ચોવીશે, કેવલી-કેવળી ભગવંતોને, ઉસભમજિયં-શ્રી ઋષભદેવને, શ્રી અજીતનાથને, ચ-અને, વંદે-હું વંદના કરું છું, સંભવમભિણંદણં ચ-સંભવનાથ તથા અભિનંદનસ્વામીને, સુમઘં-સુમતિનાથને, પઉમપ્પહં-પદ્મપ્રભસ્વામીને, સુપાસં-સુપાર્શ્વનાથને, ચંદપ્પહં-ચંદ્રપ્રભસ્વામીને.

અર્થ - લોકમાં ઉઘોત કરનારા, ધર્મરૂપ તીર્થને કરનારા, રાગદ્વેષને જીતનારા, કેવળજ્ઞાની એવા ચોવીશે તીર્થકરોનું હું કીર્તન કરીશ. શ્રી ઋષભદેવને તથા શ્રી અજીતનાથને હું વંદન કરું છું. શ્રી સંભવનાથને, શ્રી અભિનંદનસ્વામીને, શ્રી સુમતિનાથને, શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામીને, શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીને તથા જિનેશ્વર શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીને હું વંદન કરું છું.

સુવિહિં ચ પુફ્ફદંતં, સીઅલ સિજ્જંસ વાસુપૂજ્જં ચ ।

સુવિધિનાથ એટલે પુષ્પદંતસ્વામીને અને શીતલનાથને, શ્રેયાંસનાથને, વાસુપૂજ્જયસ્વામીને,

વિમલમણંતં ચ જિણં, ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ ॥૩॥

વિમલનાથને, અનંતનાથને, (રાગદ્વેષને) જીતનારા ધર્મનાથને તથા શાંતિનાથને વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - સુવિહિં-સુવિધિનાથને, પુફ્ફદંતં-(૯મા પ્રભુનું બીજું નામ) પુષ્પદંતને, સીઅલ સિજ્જંસ-શીતલનાથ તથા શ્રેયાંસનાથને, વાસુપૂજ્જં-વાસુપૂજ્જયસ્વામીને,

વંદ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ હેવી નીતે બજાવશો ?

૬૪

વિમલમણંતં-વિમલનાથ તથા અનંતનાથને, જિણં-જિનને, ધમ્મં-ધર્મનાથને, સંતિ-શાંતિનાથને.

અર્થ - શ્રી સુવિધિનાથને (જેમનું બીજું નામ) પુષ્પદંતસ્વામીને, શ્રી શીતલનાથને, શ્રી શ્રેયાંસનાથને, શ્રીવાસુપૂજ્યસ્વામીને, શ્રીવિમલનાથને, શ્રીઅનંતનાથને, જિનેશ્વર શ્રીધર્મનાથને તથા શ્રીશાંતિનાથને હું વંદન કરું છું.

કુંથું અરં ચ મલ્લિં, વંદે મુણિસુવ્વયં નમિજિણં ચ ।

કુંથુનાથને, અરનાથને તથા મલ્લિનાથને વંદન કરું છું, મુનિસુવ્રતસ્વામીને તથા નમિજિનેશ્વરને,

વંદામિ રિક્કનેમિં, પાસં તહ વદ્ધમાણં ચ ॥૪૪॥

હું વંદન કરું છું અરિષ્ટનેમિનાથને, પાર્શ્વનાથને તથા શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને.

શબ્દાર્થ - કુંથું-કુંથુનાથને, અરં-અરનાથને, મલ્લિં-મલ્લિનાથને, મુણિસુવ્વયં-મુનિસુવ્રતસ્વામીને, નમિજિણં-નમિજિનને, વંદામિ-હું વંદના કરું છું, રિક્કનેમિં-અરિષ્ટનેમિને, પાસં-પાર્શ્વનાથને, વદ્ધમાણં-વર્ધમાનસ્વામીને.

અર્થ - શ્રી કુંથુનાથને, શ્રી અરનાથને, શ્રી મલ્લિનાથને, શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીને અને શ્રી નમિનાથને વંદન કરું છું. શ્રી અરિષ્ટનેમિનાથને, શ્રી પાર્શ્વનાથને અને શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને વંદન કરું છું.

એવં મએ અભિથુઆ, વિહુયરયમલા પહીણજરમરણા ।

એ પ્રકારે મેં (નામપૂર્વક) સ્તવના કરી, (કર્મરૂપ) રજ તથા મળ છોડી દીધા છે (જેમણે) એવા, જરા અને મરણ સર્વથા ક્ષીણ થઈ ગયા છે,

ચઉવીસંપિ જિણવરા, તિત્થયરા મે પસીયંતુ ॥૫૫॥

ચોવીશે પણ જે સામાન્ય કેવળીઓમાં શ્રેષ્ઠ છે એવા એ તીર્થકરો મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ.

શબ્દાર્થ - એવં-એવી રીતે, મએ-મેં, અભિથુઆ-સ્તવ્યા, વિહુય-ટાળ્યા છે, રયમલા-કર્મ રૂપ રજ અને મલ જેમણે, પહીણ-વિશેષ ક્ષય કર્યા છે, જરમરણા-જરા અને મરણ જેમણે, જિણવરા-સામાન્ય કેવળીઓમાં શ્રેષ્ઠ, તિત્થયરા-તીર્થકરો, મે-મને, પસીયંતુ-પ્રસન્ન થાઓ.

અર્થ - આ રીતે મારા વડે સ્તવના કરાયેલા, કર્મરૂપ રજ અને મલ દૂર કર્યા છે એવા, જરા અને મૃત્યુ સર્વથા ક્ષીણ થયા છે એવા, ચોવીશે જિનેશ્વર શ્રી તીર્થકરદેવો મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ.

કિત્તિય વંદિય મહિયા, જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા ।

(જેમને ઈન્દ્રાદિએ) સ્તવ્યા છે, વંદન કર્યા છે, પૂજ્યા છે અને જેઓ લોકમાં ઉત્તમ સિદ્ધ થયા છે.

આરુગ્ગ-બોહિલાભં, સમાહિવરમુતમં દિંતુ ॥૬૫॥

૧૬ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે કેવી રીતે બજાવશો ?

(૯) શ્રી કરૈમિ ભંતે (સામાયિકનું પરચક્રખાણ) સૂત્ર

(ગુરુ અક્ષર-૭, લઘુ અક્ષર-૬૯, સર્વ અક્ષર-૭૬)

કરૈમિ ભંતે સામાયઁ સાવજં જોગં પરચક્રખાણિ

હું કરું છું હે ભગવંત સામાયિક *સાવઘ (પાપવાળા) યોગનું પરચક્રખાણ કરું છું.

જાવ નિયમં પજજુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણં, મણેણં, વાયાએ, કાએણં, ન કરૈમિ, ન કારવેમિ

જ્યાં સુધી નિયમમાં રહેલો છું (ત્યાં સુધી) બે રીતે ત્રણ પ્રકારે એટલે મનથી, વચનથી અને કાયાથી (પાપ વ્યાપારને) ન કરું અને ન કરાવું,

તસ્સ ભંતે પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ.

તે સંબંધી હે ભગવંત ! (પૂર્વે કરેલા) પાપથી હું પાછો ફરું છું, (આત્મસાક્ષીએ) નિંદું છું, (ગુરુ સાક્ષીએ) વિશેષ નિંદું છું અને એ આત્માનો ત્યાગ કરું છું.

શબ્દાર્થ - કરૈમિ-કરું છું, ભંતે-હે ભગવન્ ! સામાઈઁ-સામાયિક, સાવજં-પાપકારી, જોગં-યોગને, પરચક્રખામિ-પરચક્રખાણ કરું છું, નિયમં-નિયમને, પજજુવાસામિ-પર્યુપાસું સેવું, દુવિહં-બે પ્રકારે, તિવિહેણં-ત્રણ પ્રકારે, મણેણં-મન વડે, વાયાએ-વચન વડે, કાએણં-કાયા વડે, ન કરૈમિ-ન કરું, ન કારવેમિ-ન કરાવું, તસ્સ-તે (પૂર્વે કરેલ અપરાધ) થકી, પડિક્કમામિ-પાછો હડું છું, નિંદામિ-આત્મસાક્ષીએ નિંદું છું, ગરિહામિ-ગુરુ સાક્ષીએ વિશેષ કરી નિંદું છું, અપ્પાણં-મારા આત્માને, વોસિરામિ-ત્યાગ કરું છું.

અર્થ - હે ભગવંત ! હું સામાયિક કરું છું તેમાં પાપ વ્યાપારનું પરચક્રખાણ કરું છું. જ્યાં સુધી નિયમમાં રહેલો છું ત્યાં સુધી બે રીતે, ત્રણ પ્રકારે એટલે મનથી, વચનથી, કાયાથી (પાપ વ્યાપારને) હું કરીશ નહિ અને કરાવીશ નહિ અને

* અવઘ-પાપ, સ-સહિત, સાવઘ-પાપસહિત.

૧૮ દ્વિવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી રીતે બજાવશો ?

ભૂતકાળમાં કરેલા તે પાપોથી ભગવંત ! હું પાછો ફરું છું, તેની નિંદા કરું છું, ગર્હા કરું છું અને (પાપરૂપ) આત્માનો ત્યાગ કરું છું.*

* અહીં જે પાપ-વ્યાપાર (ક્રિયા)નું પચ્ચક્રખાણ બતાવ્યું છે, તેના ૪૯ ભાંગા થાય છે તે આ પ્રમાણે -

૧. મનથી કરવું.	૨૬. વચનથી કરવું, અનુમોદવું.
૨. મનથી કરાવવું.	૨૭. કાયાથી કરવું અનુમોદવું.
૩. મનથી અનુમોદવું.	૨૮. મનથી કરાવવું અનુમોદવું.
૪. વચનથી કરવું.	૨૯. વચનથી કરાવવું અનુમોદવું.
૫. વચનથી કરાવવું.	૩૦. કાયાથી કરાવવું અનુમોદવું.
૬. વચનથી અનુમોદવું.	૩૧. મનથી કરવું કરાવવું અનુમોદવું.
૭. કાયાથી કરવું.	૩૨. વચનથી કરવું કરાવવું અનુમોદવું.
૮. કાયાથી કરાવવું.	૩૩. કાયાથી કરવું કરાવવું અનુમોદવું.
૯. કાયાથી અનુમોદવું.	૩૪. મન વચનથી કરવું કરાવવું.
૧૦. મન વચનથી કરવું.	૩૫. મન કાયાથી કરવું કરાવવું.
૧૧. મન વચનથી કરાવવું.	૩૬. વચન કાયાથી કરવું કરાવવું.
૧૨. મન વચનથી અનુમોદવું.	૩૭. મન વચનથી કરવું અનુમોદવું.
૧૩. મન કાયાથી કરવું.	૩૮. મન કાયાથી કરવું અનુમોદવું.
૧૪. મન કાયાથી કરાવવું.	૩૯. વચન કાયાથી કરાવવું અનુમોદવું.
૧૫. મન કાયાથી અનુમોદવું.	૪૦. મન વચનથી કરાવવું અનુમોદવું.
૧૬. વચન કાયાથી કરવું.	૪૧. મન કાયાથી કરાવવું અનુમોદવું.
૧૭. વચન કાયાથી કરાવવું.	૪૨. વચન કાયાથી કરાવવું અનુમોદવું.
૧૮. વચન કાયાથી અનુમોદવું.	૪૩. મન વચનથી કરવું કરાવવું અનુમોદવું.
૧૯. મન વચન કાયાથી કરવું.	૪૪. મન કાયાથી કરવું કરાવવું અનુમોદવું.
૨૦. મન વચન કાયાથી કરાવવું.	૪૫. વચન કાયાથી કરવું કરાવવું અનુમોદવું.
૨૧. મન વચન કાયાથી અનુમોદવું.	૪૬. મન વચન કાયાથી કરવું કરાવવું.
૨૨. મનથી કરવું, કરાવવું.	૪૭. મન વચન કાયાથી કરવું અનુમોદવું.
૨૩. વચનથી કરવું, કરાવવું.	૪૮. મન વચન કાયાથી કરાવવું અનુમોદવું.
૨૪. કાયાથી કરવું, કરાવવું,	૪૯. મન વચન કાયાથી કરવું કરાવવું -
૨૫. મનથી કરવું, અનુમોદવું.	અનુમોદવું.

(૧૦) શ્રી સામાર્થઅ વચબુતો (સામાયિક પારવાનું) સૂત્ર

(ગાથા-૨, ગુરુ અક્ષર-૭, લઘુ અક્ષર-૬૭, સર્વ અક્ષર-૭૪)

સામાર્થઅ વચબુતો, જાવ મણે હોઈ નિયમસંબુતો ।

સામાયિક વ્રતથી યુક્ત જ્યાં સુધી મન હોય નિયમથી સંયુક્ત (ત્યાં સુધી),

છિન્નઈ અસુહં કમ્મં, સામાર્થઅ જતિઆ વારા ॥૧૧॥

છેદે છે અશુભ કર્મને સામાયિક જેટલી વાર કરે.

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ? ૧૯

શબ્દાર્થ - સામાઈઅ-સામાયિક, વયજુત્તો-વ્રતથી સહિત, જાવ-જયાં સુધી, મણો-મન, હોઈ-હોય, નિયમસંજુત્તો-નિયમથી યુક્ત, છિન્નઈ-છેદાય છે, અસુહં-અશુભ, કમ્મ-કર્મ, સામાઈઅ-સામાયિક, જત્તિઆ વારા-જેટલી વાર.

અર્થ - સામાયિક વ્રતથી યુક્ત જીવનું મન જ્યાં સુધી નિયમથી સંયુક્ત હોય ત્યાં સુધી જેટલી વાર સામાયિક કરે છે, તેટલી વાર અશુભ કર્મને છેદે છે.

સામાઈઅંમિ ઉ કએ, સમણો ઇવ સાવઓ હવઈ જમ્હા ।

સામાયિક વળી કરતી વખતે સાધુ જેવો શ્રાવક થાય છે જે કારણથી, એએણ કારણેણં, બહુસો સામાઈઅં કુજ્જા ॥૨ા॥

એ કારણથી બહુ વાર સામાયિક કરવું જોઈએ.

શબ્દાર્થ - સામાઈઅંમિ-સામાયિક, ઉ-વળી, કએ-કર્યે છેતે, સમણો ઈવ-સાધુની જેવો, સાવઓ-શ્રાવક, હવઈ-થાય છે, જમ્હા-જે કારણથી, એએણ-એ, કારણેણં-કારણથી, બહુસો-બહુ વાર, કુજ્જા-કરવું.

અર્થ - વળી સામાયિક કરતી વખતે જે કારણથી શ્રાવક સાધુ જેવો થાય છે એ કારણથી બહુવાર સામાયિક કરવું જોઈએ.

સામાયિક વિધિએ લીધું, વિધિએ પાર્યું, વિધિ કરતાં જે કોઈ અવિધિ હુઓ હોય તે સવિહુ મન, વચન, કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥

*દશ મનના, દશ વચનના, બાર કાયાના - એ બત્રીસ દોષમાં જે કોઈ દોષ લાગ્યો હોય તે સવિહુ મન, વચન, કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં. ॥

* સામાયિકમાં બત્રીસ દોષનો ત્યાગ કરવાનો છે તે દોષ આ પ્રમાણે -

મનના દશ-૧. વૈરી દેખી દેષ કરે. ૨. અવિવેક ચિત્તવે. ૩. અર્થ ન ચિત્તવે. ૪. મનમાં ઉદ્વેગ ધરે. ૫. યશની વાંછા કરે. ૬. વિનય ન કરે. ૭. ભય ચિત્તવે. ૮. વ્યાપાર ચિત્તવે. ૯. ફળનો સંદેહ રાખે. ૧૦. નિયાણું કરે.

વચનના દશ-૧. કુવચન બોલે. ૨. હુંકારા કરે. ૩. પાપ આદેશ આપે. ૪. લવારો કરે. ૫. કલહ કરે. ૬. આવો જાઓ કહે. ૭. ગાળ બોલે. ૮. બાળક રમાડે. ૯. વિકથા કરે. ૧૦. હાંસી કરે.

કાયાના બાર-૧. આસન ચપળ હોય. ૨. ચારે દિશાએ જુએ. ૩. સાવધ કામ કરે. ૪. આળસ મરડે. ૫. અવિનયે બેસે. ૬. ઓઠું લઈ બેસે. ૭. મેલ ઉતારે. ૮. ખરજ ખણે. ૯. પગ ઉપર પગ ચઢાવે. ૧૦. અંગ ઉઘાડું મૂકે. ૧૧. અંગ ઢાંકે. ૧૨. ઊંધે.

એ સર્વ મળી બત્રીસ દોષ સામાયિકમાં અચતનાથી લાગે છે તે તજવા.

૨૦ દુચ્ચ પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવી નીતે બનાવશો ?

(૧૧) શ્રી જગચિંતામણિ ચૈત્યવંદન સૂત્ર

(ગૌતમ સ્વામિજીએ અષ્ટાપદ તીર્થની યાત્રા સમયે બનાવેલ ચૈત્યવંદન)

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છં

ઇચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો હે ભગવંત ! હું ચૈત્યવંદન કરું ? (ગુરુ 'કરેહ' એ પ્રમાણે આજ્ઞા આપે એટલે શિષ્ય કહે) આજ્ઞા પ્રમાણ છે.

શબ્દાર્થ - ઇચ્છાકારેણ-ઇચ્છાપૂર્વક, સંદિસહ-આજ્ઞા આપો, ભગવન્-હે ભગવંત, ઇચ્છં-આજ્ઞા પ્રમાણ છે.

અર્થ - હે ભગવંત ! ઇચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો. હું ચૈત્યવંદન કરું ? આજ્ઞા પ્રમાણ છે.

જગચિંતામણિ જગનાહ, જગગુરુ, જગરક્ષમણ,

ભવ્ય જીવોને ચિંતામણિરત્ન સમાન, ભવ્ય જીવોના નાથ, જગતના ગુરુ, છ જીવનિકાયના રક્ષક,

જગબંધવ, જગસત્યવાહ, જગભાવવિચક્ષમણ,

સકળ જંતુના બંધુ, મોક્ષાભિલાષીના સાર્થવાહ, જગતમાં રહેલ છ દ્રવ્યને કહેવામાં વિચક્ષણ.

***અટ્ટાવય સંઠવિચ રૂપ, કમ્મટ્ટ વિણાસણ,**

અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર સ્થાપન કરેલું છે રૂપ (પ્રતિબિંબ) જેમનું, આઠ કર્મનો નાશ કરનાર એવા,

ચઉવીસંપિ જિણવર જયંતુ અપ્પડિહયસાસણ ॥૧૧॥

ચોવીશે પણ જિનવરો જયવંતા વર્તો, જેમનું શાસન કોઈથી ન હણાય તેવું છે.

શબ્દાર્થ - જગચિંતામણિ-ભવ્ય જીવોને ચિંતામણિ રત્ન સમાન, જગનાહ-ભવ્ય જીવોના નાથ, જગગુરુ-સર્વ લોકના હિતનો ઉપદેશ કરનાર, જગરક્ષમણ-છ જીવ નિકાયના રક્ષક, જગબંધવ-સમાન બોધવાળાના તથા સકળ જંતુના બંધુ, જગસત્યવાહ-મોક્ષાભિલાષીના સાર્થવાહ, જગભાવ-ષટ્દ્રવ્ય તથા નવ તત્ત્વના સ્વરૂપને કહેવામાં, વિચક્ષમણ-વિચક્ષણ, અટ્ટાવય-અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર, સંઠવિચ-જેમનાં બિંબ સ્થાપન કરેલાં છે, કમ્મટ્ટ-આઠ કર્મને, વિણાસણ-નાશ કરનારા, જિણવર-તીર્થકરો, જયંતુ-જય પામો !, અપ્પડિહય-કોઈથી હણાયું નથી, સાસણ-શાસન જેમનું.

અર્થ - ભવ્ય જીવોને ચિંતામણિરત્ન સમાન, ભવ્ય જીવોના નાથ, જગતના

* અષ્ટાપદ ઉપર શ્રી ઋષભદેવના પુત્ર ભરત યકીએ ચોવીશે તીર્થકરની મણિમય પ્રતિમા સ્થાપન કરેલ છે. તે દરેક તીર્થકરોની પોતપોતાની કાયાના માપે પ્રતિમા છે, સૌની નાસિકા સરખી લાઈનમાં છે, બેઠકની પાટલી ઊંચી નીચી છે. * કોઈ કહે છે કે આંખ સરખી લાઈનમાં છે.

જગજીવનિકાયના રક્ષક જગબંધવ તથા સકળ જંતુના બંધુ, જગસત્યવાહ-મોક્ષાભિલાષીના સાર્થવાહ, જગભાવ-ષટ્દ્રવ્ય તથા નવ તત્ત્વના સ્વરૂપને કહેવામાં, વિચક્ષમણ-વિચક્ષણ, અટ્ટાવય-અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર, સંઠવિચ-જેમનાં બિંબ સ્થાપન કરેલાં છે, કમ્મટ્ટ-આઠ કર્મને, વિણાસણ-નાશ કરનારા, જિણવર-તીર્થકરો, જયંતુ-જય પામો !, અપ્પડિહય-કોઈથી હણાયું નથી, સાસણ-શાસન જેમનું.

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેલી નીતે બનાવશો ? ૨૧

ગુરુ, છ જીવનિકાયના રક્ષક, સકળ જીવના (નિષ્કારણ) બંધુ, મોક્ષાભિલાષીના સાર્થવાહ, જગતમાં રહેલ છ દ્રવ્યને કહેવામાં વિચક્ષણ, અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર સ્થાપન કરેલા છે પ્રતિબિંબ જેમના, આઠ કર્મનો નાશ કરનારા, જેમનું શાસન કોઈથી ન હણાય તેવું છે એવા ચોવીશે તીર્થકરો જયવંતા વર્તો.

કમ્મભૂમિહિં કમ્મભૂમિહિં

(અસિ, મપી, કૃષિ એ) કર્મવાળી ભૂમિ કર્મભૂમિને વિષે

પટમ સંઘયણિ, *ઉક્કોસય સતરિસય,

પ્રથમ સંઘયણવાળા, ઉત્કૃષ્ટથી એકસો સિત્તેર,

જિણવરાણ વિહરંત લબ્ભઈ,

જિનેશ્વરો વિચરતા મળે છે,

નવકોડિહિં કેવલિણ, કોડિસહસ્સ નવ સાહૂ ગમ્મઈ,

નવ કોડ કેવલજ્ઞાની, કોડ હજાર નવ (નવ હજાર કોડ) સાધુ જાણીએ,

*સંપઈ જિણવર વીસ મુણિ, બિહું કોડિહિં વરનાણ,

વર્તમાનમાં (શ્રી સીમંધરસ્વામી આદિ) તીર્થકર વીશ, મુનિયો બે કોડ કેવળજ્ઞાન ધારણ કરનારા,

સમણહ કોડિ સહસ્સ દુઅ, થુણિજજઈ નિચ્ય વિહાણિ ॥રા

સાધુઓ કોડ હજાર બે (બે હજાર કોડ) તેમની સ્તવના કરીએ છીએ નિત્ય સવારે.

શબ્દાર્થ - કમ્મભૂમિહિં-જ્યાં કર્મ વર્તે છે એવા, કમ્મભૂમિહિં-કર્મભૂમિના ક્ષેત્રોને વિષે, પટમસંઘયણિ-પહેલા સંઘયણવાળા, ઉક્કોસય-ઉત્કૃષ્ટપણે, સતરિસય-એકસો સિત્તેર, જિણવરાણ-તીર્થકરો, વિહરંત-વિચરતા, લબ્ભઈ-પામીએ, નવકોડિહિં-નવ કોડ, કેવલિણ-કેવળી, કોડિસહસ્સ-કોડ હજાર, નવ-નવ સાહૂ-સાધુઓ, ગમ્મઈ-જાણીએ, સંપઈ-વર્તમાનકાળે, વીસ-વીશ, મુણિ-મુનિઓ, બિહું કોડિહિં-બે કોડ, વરનાણ-ઉત્તમ (કેવળ) જ્ઞાનવાળા, સમણહ-સાધુઓ, કોડિસહસ્સદુઅ-બે હજાર કોડ, થુણિજજઈ-સ્તવના કરીએ, નિચ્ય વિહાણિ-નિત્ય પ્રભાતે.

અર્થ - અસિ, મપી, કૃષી એ કર્મ છે તેવી કર્મભૂમિને વિષે પ્રથમ સંઘયણવાળા

* ૫ ભરત, ૫ ઐરાવત અને ૫ મહાવિદેહની પૂર્વ પશ્ચિમની મળી ૧૬૦ વિજય એમ ૧૭૦ ઠેકાણે એકેક તીર્થકર ઉત્કૃષ્ટ કાળે હોય, શ્રી અજિતનાથ સ્વામીના સમયે તે પ્રમાણે હતા.

* જઘન્યકાળે વીશ તીર્થકરો હોય તે પ્રમાણે હાલ મહાવિદેહની ૮-૯-૨૪-૨૫મી વિજયમાં એકેક છે, એટલે જંબૂદ્વીપમાં ચાર, ધાતકી ખંડમાં (બે મહાવિદેહ માટે) ૮ અને પુષ્કરાર્ધમાં ૮ મળી ૨૦ છે. વિજયના આંક દરેક વખતે બદલાયા કરે છે.

૨૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ કેવી રીતે બનાવશો ?

ઉત્કૃષ્ટથી એકસો સિત્તેર જિનવરો વિચરતા મળે છે. નવ કોડ કેવલજ્ઞાની અને નવ હજાર કોડ સાધુ વિચરતા મળે. હાલમાં વીશ તીર્થંકર, બે કોડ, કેવળજ્ઞાન ધારણ કરનારા મુનિઓ, બે હજાર કોડ સાધુઓ વિચરે છે તેમની નિત્ય સવારે સ્તવના કરીએ છીએ.

જયઉ સામિચ જયઉ સામિચ રિસહ સતુંજિ,

જય પામો સ્વામી જય પામો સ્વામી, ઋષભદેવ શત્રુંજય ઉપર

ઉજિંજિતિ પહુ નેમિજિણ, જયઉ વીર સચ્ચઉરિમંડણ,

ગિરનાર ઉપર પ્રભુ નેમિ જિનેશ્વર, જય પામો મહાવીરસ્વામી સાચોર નગરને શોભાવનાર.

ભરુઅચ્છહિં મુણિસુવ્વચ, *મુહરિ પાસ દુહ દુરિચ ખંડણ,

* શ્રી મુહરી પાર્શ્વનાથ હાલ ટીટોઈ ગામમાં બિરાજમાન છે. શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની પ્રતિમાની યાદ અપાવે તેવી પ્રાચીન ભવ્ય મૂર્તિ છે. વિશાળ જિનાલયમાં આરસની ચોવીશી અને પરિકર મધ્યે સાત મોહકણાથી અલંકૃત મૂળનાયક પરમાત્મા શ્રી મુહરી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રગટ પ્રભાવી ચમકારી દેદીપ્યમાન ઉત્કૃષ્ટની ભવ્ય મૂર્તિ શોભી રહી છે. એ ટીટોઈ ગામ સાબરકાંઠા જિલ્લામાં મોડાસા અને શામળાજી વચ્ચે આવેલું છે. હિંમતનગરથી ૪૦ કિ.મી. દૂર છે. નેશનલ હાઈવે નં. ૮ થી ૩ કિ.મી. દૂર આ ગામ આવેલું છે.

શ્રી મુહરી પાર્શ્વનાથ માટે કોઈક પ્રતિક્રમણના અર્થના પુસ્તકમાં જણાવ્યું છે કે સોનામહોર આપવાથી દર્શન આપતા હોવાથી મુહરી નામ પડ્યું છે. કોઈક પુસ્તકમાં મથુરામાં બિરાજમાન એ મુહરી પાર્શ્વનાથ એવો અર્થ કરેલો છે, જ્યારે તપાગચ્છીય શ્રી વિજયસેનસૂરિસંતાનીય મુનિ શ્રી જયવિજયજી વિરચિત 'ષડાવશ્યક બાલાવબોધ' જે વિ.સં. ૧૭૫૧ની સાલમાં - રચાયેલ છે. તેમાં 'શ્રી જગચિંતામણિ સૂત્ર'ના બાલાવબોધમાં પાના નં. ૬૧ ઉપર મુહરી ગામમાં બિરાજતા શ્રી પાર્શ્વનાથ એવો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ છે. એટલે સોનામહોર અને મથુરા નગરીનો ઉલ્લેખ અસંગત જણાય છે.

આ ભવ્ય પ્રતિમા પહેલાં મુહરી ગામમાં હતી. આજે પણ તે શામળાજી નજીક 'દેવની મોરી' ગામ છે અને પ્રાચીન જિનાલયના અવશેષ પણ જોવા મળે છે. શ્રી ગૌતમસ્વામી અષ્ટાપદ પર ગયા ત્યારે આ સૂત્રની રચના થયેલ છે, એટલે એ વખતે મુહરી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ એ મુહરી ગામમાં બિરાજતા હતા. ક્યારે એ મંદિરનો નાશ થયો એ ઉલ્લેખ નથી. પરંતુ હાલ જે ટીટોઈમાં બિરાજમાન છે, ત્યાં વિ.સં. ૧૯૨૮ની સાલમાં પ્રતિષ્ઠા થયેલ છે. બાલાવબોધ વિ.સં. ૧૭૫૧માં રચાયેલ તે વખતે 'મુહરી' ગામ વિદ્યમાન હોવું જોઈએ.

આ પ્રતિમા ૨૫૦૦ વર્ષ ઉપરાંત જુની છે. આજે પણ શામળાજી નજીક મેશ્વો સરોવર ડેમ ખોદાખો ત્યારે ત્યાંથી શ્રી બુદ્ધના અસ્થિ અને વાળ નીકળેલ, એના પરથી અનુમાન થાય કે આ 'મુહરી' નગરી પરમાત્મા મહાવીર સ્વામીના સમયમાં હતી. ભગવાન મહાવીર સ્વામી અને શ્રી બુદ્ધ સમકાલીન છે.

ટીટોઈ ગામના રહીશને દેવીએ સ્વપ્ન આપી આ પ્રતિમાજી મુહરી ગામમાંથી હાલ ટીટોઈમાં પધરાવેલ છે.

જીવ્ય પ્રતિષ્ઠમણે ભાવ પ્રતિષ્ઠમણે હેવી ચીતે બજાવશો ? ૨૩

ભરૂચમાં મુનિસુવ્રતસ્વામી મુહરી ગામમાં પાર્શ્વનાથ દુઃખ અને પાપનો નાશ કરનારા.

અવરવિદેહિં તિત્યચરા, ચિહું દિસિ વિદિસિ જિંકેવિ,

બીજા (પાંચ) મહાવિદેહને વિષે જે તીર્થકરો (તથા) ચાર દિશાઓ અને વિદિશાઓમાં જે કોઈ પણ, (ખૂણાઓમાં)

તીઆણાગય સંપર્ધઅ, વંદું જિણ સવ્વે વિ ॥૩॥

ભૂતકાળ, ભવિષ્યકાળ અને વર્તમાનકાળમાં વંદન કરું છું જિનેશ્વર સર્વેને પણ.

શબ્દાર્થ - જયઉ સામિય-સ્વામી જય પામો, રિસહ-ઋષભદેવ ભગવાન, સતુંજિ-શત્રુંજય ઉપર, ઉજિંજતિ-શ્રી ગિરનાર પર્વત ઉપર, પહુ-પ્રભુ, નેમિજિણ-નેમિનાથ ભગવાન, વીર-શ્રી વીર ભગવાન, સચ્ચઉરિ-સત્યપુરી (સાયોર) નગરના, મંડણ-આભૂષણ રૂપ, ભરુઅચ્છહિં-ભરૂચને વિષે, મુણિસુવ્વય-મુનિસુવ્રત સ્વામી, મુહરિ-મુહરી ગામમાં, પાસ-શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન, દુહ-દુઃખ, દુરિય-પાપના, ખંડણ-ખંડન કરનાર, અવર-બીજા, વિદેહિં-પાંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે, તિત્યચરા-તીર્થકરો, ચિહું-ચાર, દિસિ-દિશાઓમાં, વિદિસિ-વિદિશાઓમાં (ખૂણાઓમાં), જિંકેવિ-જે કોઈપણ, તીઅ-અતીત (ભૂત)કાળ સંબંધી, અણાગય-અનાગત-ભવિષ્યકાળ સંબંધી, સંપર્ધઅ-વર્તમાનકાળ સંબંધી, વંદું-હું વંદના કરું છું, જિણ-જિનેશ્વરોને, સવ્વેવિ-સર્વ પણ.

અર્થ - શત્રુંજય ઉપર ઋષભદેવ, ગિરનાર પર્વત ઉપર પ્રભુ નેમિ જિનેશ્વર, જયવંતા વર્તો, સાયોર નગરને શોભાવનાર મહાવીર સ્વામી, ભરૂચમાં શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી અને દુઃખ અને પાપનો નાશ કરનારા, મુહરી (હાલ ટીંટોઈ) ગામમાં બિરાજમાન શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામી જય પામો. બીજા પાંચ મહાવિદેહને વિષે તીર્થકરો હોય તથા ચાર દિશામાં અને વિદિશાઓમાં ભૂતકાળ, ભવિષ્યકાળ અને વર્તમાનમાં જે કોઈ પણ જિનેશ્વરો હોય તે સર્વેને પણ હું વંદન કરું છું.

સત્તાણવર્ધ સહસ્સા, લક્ખા છપ્પન અહ્ક કોડિઓ ।

સત્તાણુ હજાર, લાખ છપ્પન, આઠ કોડ,

બત્તિસય બાસિઆઇં, તિઅલોએ ચેઈએ વંદે ॥૪॥

બત્રીશ સો બ્યાસી, ત્રણ લોકને વિષે જિનમંદિર છે તેને વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - સત્તાણવર્ધ-સત્તાણુ, સહસ્સા-હજાર, લક્ખા-લાખ, છપ્પન-છપ્પન, અહ્ક-આઠ, કોડિઓ-કોડ, બત્તિસય-બત્રીશ સો, બાસિઆઈં-બ્યાસી, તિઅલોએ-ત્રણ લોકને વિષે, ચેઈએ-ચૈત્યોને, વંદે-હું વંદના કરું છું.

અર્થ - ત્રણે લોકમાં રહેલા આઠ કોડ, સત્તાવન લાખ, બસો ને બ્યાસી (૮,૫૭,૦૦,૨૮૨) જિનમંદિરોને વંદન કરું છું.

૨૪

૨૪ દ્રવ્ય પ્રતિહમલાળે ભાવ પ્રતિહમલા ઠેવી ત્રીતે બનાવશો ?

પનરસ કોડિ સયાઈ, કોડિ બાયાલ લકખ અડવણા ।

પંદરસો કોડ (પંદર અબજ), કોડ બેંતાલીશ લાખ અઢાવન,

છતીસ સહસ અસિઈ, સાસય બિંબાઈં પણમામિ ॥૫૧॥

છત્રીશ હજાર એંસી (પૂર્વ કહેલ જિનમંદિરને વિષે રહેલા) શાશ્વત જિનબિંબોને પ્રણામ કરું છું.

શબ્દાર્થ - પનરસ-પંદર, કોડિસયાઈં-સો કોડ, બાયાલ-બેંતાલીશ, લકખ-લાખ, અડવણા-અઢાવન, છતીસ-છત્રીશ, સહસ-હજાર, અસિઈં-એંસી, સાસય-શાશ્વતા, બિંબાઈં-બિંબોને, પણમામિ-હું પ્રણામ કરું છું.

અર્થ - તે જિનમંદિરોને વિષે રહેલા પંદર અબજ, બેંતાલીશ કોડ, અઢાવન લાખ, છત્રીસ હજાર અને એંસી (૧૫,૪૨,૫૮,૩૬,૦૮૦) શાશ્વત બિંબોને (પ્રતિમાઓને) પ્રણામ કરું છું.

(૧૨) શ્રી જંકિંચિ સૂત્ર

જંકિંચિ નામતિત્થં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસે લોએ ।

જે કોઈ નામ રૂપે તીર્થો છે. સ્વર્ગમાં, પાતાળમાં, મનુષ્યલોકમાં,

જાઈં જિણબિંબાઈં, તાઈં સવ્વાઈં વંદામિ ॥૧૧॥

જેટલા જિનેશ્વરના બિંબો છે તે સર્વને વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - જંકિંચિ-જે કોઈ, નામતિત્થં-નામરૂપ તીર્થો છે, સગ્ગે-સ્વર્ગલોકમાં, પાયાલિ-પાતાળ લોકમાં, માણુસે લોએ-મનુષ્ય લોકમાં, જાઈં-જેટલા, જિણબિંબાઈં-જિનબિંબોને, તાઈં-તે, સવ્વાઈં-સર્વને, વંદામિ-વાંદું છું.

અર્થ - સ્વર્ગમાં, પાતાળમાં અને મનુષ્યલોકમાં જે કોઈ નામરૂપ તીર્થો છે, (તેમાં) જેટલા જિનેશ્વરના બિંબો છે તે સર્વને હું વંદન કરું છું.

(૧૩) શ્રી નમુત્યુણં (શકસ્તવ) સૂત્ર

(૫૬-૩૩, સંપદા-૯, ગુરુ અક્ષર-૩૩, લઘુ અક્ષર-૨૬૪, સર્વ અક્ષર-૨૯૭)

નમુત્યુણં અરિહંતાણં ભગવંતાણં ॥૧૧॥

નમસ્કાર થાઓ *અરિહંત ભગવંતોને.

* અરિહંત પરમાત્મા ૩૪ અતિશય યુક્ત હોય છે જે નીચે પ્રમાણે છે -

૧. શરીર અનંતરૂપમય, સુગંધમય, રોગરહિત, પરસેવારહિત અને મલરહિત હોય.
૨. રૂધિર તથા માંસ ગાયના દૂધ સમાન ધોળા અને દુર્ગંધ વગરના હોય.
૩. આહાર તથા નિહાર ચર્મચક્ષુથી અદૃશ્ય હોય.
૪. શ્વાસોચ્છ્વાસમાં કમળ જેવી સુગંધ હોય.

દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણાને ભાવ પ્રતિક્રમણા ઠેવીં નીંતે બનાવશો ? ૨૫

આઈગરાણં, તિત્યચરાણં, સયંસંબુદ્ધાણં ॥૨૧॥

ધર્મની આદિના કરનારને, તીર્થના સ્થાપનારને, પોતાની મેળે બોધ પામનારને.

પુરિસુતમાણં, પુરિસસીહાણં,

પુરુષને વિષે ઉત્તમને, પુરુષને વિષે સિંહ સમાનને,

પુરિસવરપુંડરીઆણં, પુરિસવરગંધહત્થીણં ॥૩૧॥

આ ચાર અતિશય જન્મથી જ હોય છે, માટે સ્વાભાવિક-સહજાતિશય કહેવાય છે.

૫. યોજન પ્રમાણ સમવસરણમાં મનુષ્ય, દેવ અને તિર્થચની કોડા કોડી સમાય અને તેમને બાધા થાય નહિ.
૬. ચારે બાજુ પચીશ પચીશ યોજન સુધી પૂર્વોત્પન્ન રોગ ઉપશમે અને નવા રોગ થાય નહિ.
૭. વૈરભાવ જાય.
૮. મરકી થાય નહિ.
૯. અતિવૃષ્ટિ એટલે હદ ઉપરાંત વરસાદ થાય નહિ.
૧૦. અનાવૃષ્ટિ એટલે વરસાદનો અભાવ થાય નહિ.
૧૧. દુર્ભિક્ષ એટલે દુકાળ ન પડે.
૧૨. સ્વચક અને પરચક (સ્વરાજ્ય અને પરરાજ્ય)નો ભય ન હોય.
૧૩. ભગવંતની વાણી મનુષ્ય, તિર્થચ અને દેવતા પોતપોતાની ભાષામાં સમજે. (વાણી પાંત્રીશ ગુણવાળી હોય છે તે ગુણ નવકારની ટીપ્પણીમાં જોવા.)
૧૪. એક યોજન સુધી સરખી રીતે ભગવંતની વાણી સંભળાય.
૧૫. સૂર્યથી બાર ગણા તેજવાળું ભામંડળ પ્રભુની પાછળ મસ્તક પાસે હોય. આ અગિયાર (૫ થી ૧૫) અતિશયો કેવળજ્ઞાન થાય ત્યારે ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી તે કર્મક્ષયજાતિશય કહેવાય છે. ૬ થી ૧૨માં જણાવેલા રોગાદિક સાત ઉપદ્રવ ભગવંત વિહાર કરે ત્યારે પણ ચાર દિશાએ ફરતા પચીશ પચીશ યોજન સુધી ન હોય.
૧૬. આકાશમાં ધર્મચક્ર હોય.
૧૭. બાર જોડી (ચોવીશ) ચામર અણવીંઝ્યાં વીંઝાય.
૧૮. પાદપીઠ સહિત સ્ફટિક રત્નનું ઉજ્જવળ સિંહાસન હોય.
૧૯. ત્રણ છત્ર (સમવસરણ વખતે દરેક દિશાએ) હોય.
૨૦. રત્નમય ધર્મધ્વજ હોય. (તેને ઈન્દ્રધ્વજ પણ કહે છે.)
૨૧. નવ સુવર્ણ કમળ ઉપર ચાલે. (બે ઉપર પગ મૂકે અને સાત પાછળ રહે, તેમાંથી વારાફરતી બે બે આગળ આવે.)
૨૨. મણિ, સુવર્ણ અને રૂપાના એ રીતે ત્રણ ગઢ હોય.
૨૩. ચાર મુખે કરી ધર્મદેશના દે છે એમ દેખાય. (પૂર્વ દિશાએ ભગવંત બેસે, બાકીની ત્રણ દિશાએ ત્રણ પ્રતિબિંબ વ્યંતરદેવ સ્થાપે.)
૨૪. સ્વચરીરથી બારગણું ઊંચું અશોકવૃક્ષ, છત્ર, ઘંટા (ટોકરીઓ) પતાકા આદિથી યુક્ત હોય.

૨૫. કાંટા અધોમુખ એટલે અવળા થઈ જાય.

૨૬. પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી રીતે બળાવશો ?

પુરુષને વિષે ઉત્તમ પુંડરીક (કમળ) સમાનને, પુરુષને વિષે પ્રધાન ગંધલસ્તિ સમાનને.

શબ્દાર્થ - નમુત્યુષાં-નમસ્કાર હો, અરિહંતાણાં-અરિહંતોને, ભગવંતાણાં-ભગવાનોને, આઈગરાણાં-ધર્મની આદિ કરનારને, તિત્થયરાણાં-ધર્મતીર્થના પ્રવર્તવનારાને, સયંસંબુદ્ધાણાં-પોતાની મેળે તત્ત્વના જ્ઞાનારાને, પુરિસુત્તમાણાં-પુરુષોમાં ઉત્તમને, પુરિસસીહાણાં-પુરુષોમાં સિંહ સમાનને, પુરિસવર-પુરુષોમાં પ્રધાન, પુંડરીઆણાં-કમળ સમાનને, ગંધલત્થીણાં-ગંધલસ્તી સમાનને.

અર્થ - *ધર્મની શરૂઆત કરનાર^૧, તીર્થના સ્થાપનાર^૨, સ્વયં બોધ પામનાર^૩, પુરુષોમાં ઉત્તમ^૪, પુરુષોમાં સિંહ સમાન^૫, પુરુષોમાં શ્રેષ્ઠ પુંડરીક કમળ સમાન^૬, પુરુષોમાં પ્રધાન ગંધલસ્તિ સમાન^૭ અરિહંત ભગવંતને^૮ નમસ્કાર હો.

લોગુત્તમાણાં, લોગનાહાણાં, લોગહિયાણાં,

લોકને વિષે ઉત્તમ, લોકના નાથ, લોકનું હિત કરનાર,

લોગપર્થવાણાં, લોગપજ્જોઅગરાણાં ॥૪॥

લોકના વિષે દીપક સમાન, લોકમાં પ્રકાશ કરનાર.

અભયદયાણાં, ચક્ષુબુદયાણાં, મગ્ગદયાણાં,

અભયદાન આપનાર, (શ્રુતજ્ઞાન રૂપ) ચક્ષુ આપનાર, (મોક્ષ) માર્ગને આપનાર,

શરણદયાણાં, બોહિદયાણાં ॥૫॥

શરણ આપનાર, સમકિત આપનાર.

૨૬. ચાલતી વખતે સર્વ વૃક્ષ (પ્રભુને) નમી પ્રણામ કરે.

૨૭. ચાલતી વખતે આકાશમાં દુંદુભિ વાગે.

૨૮. યોજન સુધીમાં અનુકૂળ વાયુ હોય.

૨૯. મોર વગેરે શુભ પક્ષીઓ પ્રદક્ષિણા કરતાં ફરે.

૩૦. સુગંધી જળની વૃદ્ધિ થાય.

૩૧. જળ-સ્થળમાં ઊપજેલા પાંચ વર્ણવાળાં સચિત ફૂલની દીંચણ સુધી વૃદ્ધિ થાય.

૩૨. કેશ, રોમ, દાઢી, મૂછના વાળ અને નખ (સંયમ લીધા પછી) વધે નહિ.

૩૩. જઘન્યપણે ચાર નિકાયના કોડ દેવતા પાસે રહે.

૩૪. સર્વ ઋતુઓ અનુકૂળ રહે.

આ છેલ્લા ૧૬ થી ૩૪ એટલે ઓગણીશ અતિશયો દેવતા કરે તેથી તે દેવકૃતાતિશય કહેવાય છે. આ યોગીસ અતિશયનો જે ચાર અતિશયમાં સમાવેશ થાય છે તે અરિહંતના ગુણનું વર્ણન કરતાં અગાઉ જણાવી ગયા છીએ તે સમજવા.

* આ સૂત્રમાં શ્રી અરિહંતની ૩૬ વિશેષણો દ્વારા સ્તુતિ કરી છે, જે આંકડા દ્વારા બતાવેલ છે.

૩૬વ્ય પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી સીતે બજાવશો ? ૨૭

શબ્દાર્થ - લોગુત્તમાણં-લોકમાં ઉત્તમને, લોગનાહાણં-લોકના નાથને, લોગહિઆણં-લોકના હિતકારીને, લોગપર્ઠવાણં-લોકને વિષે દીપક સમાનને, લોગપજ્જોઅગરાણં-લોકને વિષે ઉઘોત કરનારાને, અભયદયાણં-અભયદાન આપનારાને, ચક્ખુદયાણં-અંતરચક્ષુના ઉઘાડનારાને, મગ્ગદયાણં-મોક્ષમાર્ગ આપનારાને, શરણદયાણં-શરણ આપનારાને, બોહિદયાણં-બોધિબીજને આપનારાને.

અર્થ - લોકમાં ઉત્તમ^૯, લોકના નાથ^{૧૦}, લોકનું હિત કરનાર^{૧૧}, લોકમાં દીપક સમાન^{૧૨}, લોકમાં પ્રકાશ કરનાર^{૧૩}, અભયદાન આપનાર^{૧૪}, શ્રુતજ્ઞાન રૂપ ચક્ષુ આપનાર^{૧૫}, મોક્ષમાર્ગ આપનાર^{૧૬}, શરણ આપનાર^{૧૭}, સમકિત આપનાર^{૧૮} (અરિહંત ભગવંતને નમસ્કાર થાઓ).

ધમ્મદયાણં, ધમ્મદેસયાણં, ધમ્મનાયગાણં,

ધર્મને આપનાર, ધર્મનો ઉપદેશ કરનાર, ધર્મના નાયક,

ધમ્મસારહીણં, ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણં ॥૬૫॥

ધર્મના સારથિ, ધર્મ (દાન-શીલ-તપ-ભાવ) રૂપ શ્રેષ્ઠ ચાર ગતિનો અંત કરનાર ચક્રવર્તી.

અપ્પહિયવરનાણ-દંસણધરાણં વિઅટ્ટહઉમાણં ॥૭૧॥

કોઈથી હણાય નહિ એવા શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન અને દર્શનને ધારણ કરનાર, ચાલ્યું ગયું છે છદ્મસ્થપણું (નહિ જાણવાપણું) જેમનું.

શબ્દાર્થ - ધમ્મદયાણં-ધર્મના આપનારાને, ધમ્મદેસયાણં-ધર્મનો ઉપદેશ કરનારાને, ધમ્મનાયગાણં-ધર્મના નાયકને, ધમ્મસારહીણં-ધર્મના સારથીને, ધમ્મવર-ધર્મ રૂપી શ્રેષ્ઠ, ચાઉરંત-ચાર ગતિનો અંત કરનાર, ચક્કવટ્ટીણં-ચક્રવર્તીને, અપ્પહિહય-કોઈથી હણાય નહીં તેવા, વરનાણ-કેવળજ્ઞાન, દંસણ-કેવળ દર્શનને, ધરાણં-ધારણ કરનારને, વિઅટ્ટ-નિવર્ત્યું છે, હઉમાણં-છદ્મસ્થપણું જેમનું.

અર્થ - ધર્મને આપનાર^{૧૯}, ધર્મનો ઉપદેશ કરનાર^{૨૦}, ધર્મના નાયક^{૨૧}, ધર્મના સારથિ^{૨૨} (રથ ચલાવનારને સારથિ કહેવાય છે) ધર્મના શ્રેષ્ઠ ચાર ગતિનો અંત કરનાર ચક્રવર્તી^{૨૩}, હણાય નહિ તેવા શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન, દર્શનને ધારણ કરનાર^{૨૪}, ચાલ્યું ગયું છે છદ્મસ્થપણું જેમનું^{૨૫} (તેવા અરિહંત ભગવંતોને નમસ્કાર થાઓ).

જિણાણં જવયાણં, તિન્નાણં તારયાણં,

રાગદ્વેષને જીતનાર, (તથા) જિતાડનાર, તરનાર, તારનાર,

બુદ્ધાણં બોહયાણં, મુતાણં મોઅગાણં ॥૮૧॥

તત્ત્વના જાણનાર, જણાવનાર, કર્મથી મુક્ત મૂકાવનારા.

શબ્દાર્થ - જિણાણં-જીતનારને, જવયાણં-જીતાડનારને, તિન્નાણં-તરનારને,

તારયાણં-તારનારને, બુદ્ધાણં-તત્ત્વ જ્ઞાણનારને, બોહયાણં-બોધ આપનારને, મુત્તાણં-પોતે કર્મથી મૂકાયેલાને, મોઅગાણં-બીજાને કર્મથી મૂકાવનારને.

અર્થ - રાગદ્વેષને જીતનાર^{૨૬}, જિતાડનાર^{૨૭}, તરનાર^{૨૮}, તારનાર^{૨૯}, તત્ત્વના જ્ઞાણનાર^{૩૦} જણાવનાર^{૩૧}, કર્મથી મુક્ત^{૩૨}, મૂકાવનાર^{૩૩}, (અરિહંત પરમાત્માને નમસ્કાર થાઓ)

સવ્વગ્રૂણં, સવ્વદરિસીણં,

સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી,

સિવ-મયલ-મરુઅ-મણંત-મકખય-મવ્વાબાહ,

કલ્યાણરૂપ, અચળ, રોગરહિત, અનંત, અક્ષય, અવ્યાબાધ,

મપુણરાવિત્તિ સિદ્ધિગઈ નામઘેયં ઠાણં સંપત્તાણં,

ફરીથી પાછા આવવાનું નથી એવી સિદ્ધિગતિ નામને ધારણ કરનારા સ્થાનને પામેલા (એવા અરિહંત પરમાત્માને નમસ્કાર થાઓ)

નમો જિણાણં જિઅભયાણં ॥લા॥

નમસ્કાર થાઓ રાગદ્વેષને જીતનારને તથા સર્વ ભયને જીતનારને.

શબ્દાર્થ - સવ્વગ્રૂણં-સર્વજ્ઞોને, સવ્વદરિસિણં-સર્વદર્શીને, સિવં-ઉપદ્રવ રહિતને, અયલં-અચળને, અરુઅં-રોગ રહિતને, અણંતં-અનંતને, અકખયં-અક્ષયને, અવ્વાબાહં-બાધા રહિતને, અપુણરાવિત્તિ-જ્યાંથી ફરી અવતાર લેવો નથી એવું, સિદ્ધિગઈનામઘેયં-સિદ્ધિગતિ નામના, ઠાણં-સ્થાનને, સંપત્તાણં-પામેલાને, નમો-નમસ્કાર હો, જિણાણં-જિનેશ્વરોને, જિઅભયાણં-જીત્યા છે ઈહલોકાદિ સાત ભય જેમણે એવાને.

અર્થ - સર્વજ્ઞ^{૩૪}, સર્વદર્શી^{૩૫}, કલ્યાણરૂપ, અચળ, રોગરહિત, અનંત, અક્ષય, અવ્યાબાધ, જ્યાંથી ફરીથી પાછા આવવાનું નથી એવી સિદ્ધિગતિ નામને ધારણ કરનારા સ્થાનને પામેલા^{૩૬} અરિહંત પરમાત્માને નમસ્કાર થાઓ. રાગદ્વેષને જીતનાર અને સર્વ ભયને જીતનારને નમસ્કાર થાઓ.

જે અ અઈઆ સિદ્ધા, જે અ ભવિસ્સંતિણાગએ કાલે,

જે ભૂતકાળમાં સિદ્ધ થયા છે, જે થશે ભવિષ્ય કાળમાં,

સંપઈઅ વહ્માણા, સવ્વે તિવિહેણ વંદામિ ॥૧૦॥

હમણાં વર્તમાનકાળમાં છે સર્વેને ત્રણ પ્રકારે (મન, વચન, કાયાથી) હું વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - જે-જેઓ, અઈઆ-અતીતકાળે, સિદ્ધા-સિદ્ધ થયા. ભવિસ્સંતિ-થશે, અણાગએ કાલે-અનાગતકાળને, વિષે, સંપઈઅ-વર્તમાન કાળે, વહ્માણા-

સવ્વ પ્રતિષ્ઠમણે ભાવ પ્રતિષ્ઠમણે ઠેવીં સીંતે બજાવણો ? ૨૯

વિદ્યમાન છે, સર્વે-તે (દ્રવ્યજિન) સર્વેને, તિવિહેણ-ત્રિવિધે મન, વચન, કાયાએ કરી, વંદામિ-હું વંદના કરું છું.

અર્થ - ભૂતકાળમાં જે સિદ્ધ થયા છે, ભવિષ્યકાળમાં જે થશે અને હમણાં વર્તમાનમાં જે છે તે સર્વેને ત્રિવિધે હું વંદન કરું છું.

(૧૪) શ્રી જાવંતિ ચેઈઆઈ (સર્વ ચૈત્યોને વંદન) સૂત્ર*

(૫૬-૪, સંપદા-૪, ગાથા-૧, ગુરુ અક્ષર-૩, લઘુ અક્ષર-૩૨, સર્વ અક્ષર-૩૫)

જાવંતિ ચેઈઆઈ, ઉડ્ટે અ અહે અ તિરિઅલોએ અ ।

જેટલી જિનપ્રતિમાઓ છે, ઉર્ધ્વલોકમાં, અધોલોકમાં અને તિચ્છાલોકમાં.

સવ્વાઈ તાઈ વંદે, ઇહ સંતો તત્થ સંતાઈ ॥૧॥

સર્વેને તેને વંદન કરું છું, અહીં રહેલો ત્યાં રહેલીને.

શબ્દાર્થ - જાવંતિ-જેટલી, ચેઈઆઈ-જિનપ્રતિમાઓ છે, ઉડ્ટે-ઉર્ધ્વલોકને વિષે, અહે-અધોલોકને વિષે, તિરિઅ લોએ-તિચ્છાલોકને વિષે, સવ્વાઈ-સર્વેને, તાઈ-તેને, વંદે-હું વંદના કરું છું, ઇહ-અહીં, સંતો-રહેલો, તત્થ-ત્યાં, સંતાઈ-રહેલીને.

અર્થ - ઉર્ધ્વલોકમાં, અધોલોકમાં અને તિચ્છાલોકમાં જેટલી જિનપ્રતિમાઓ છે તેને અહીં રહેલો હું ત્યાં રહેલી સર્વેને વંદન કરું છું.

(૧૫) શ્રી જાવંત કે વિ સાહૂ (સર્વ સાધુઓને વંદન) સૂત્ર*

(૫૬-૪, સંપદા-૪, ગાથા-૧, ગુરુ અક્ષર-૧, લઘુ અક્ષર-૩૭, સર્વ અક્ષર-૩૮)

જાવંત કે વિ સાહૂ, ભરહે-રવય-મહાવિદેહે અ ।

જેટલા કોઈપણ સાધુઓ ભરત ક્ષેત્રમાં, ઐરવત ક્ષેત્રમાં અને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં,

સવ્વેસિં તેસિં પણાઓ, તિવિહેણ તિદંડવિરયાણં ॥૧॥

સર્વેને તેઓને નમેલો છું, ત્રિવિધે (મન, વચન, કાયાથી) ત્રણ દંડથી વિરામ પામેલાને.

શબ્દાર્થ - જાવંત-જેટલા, કેવિ-કોઈપણ, સાહૂ-સાધુઓ, ભરહ-ભરતક્ષેત્રને વિષે, ઐરવય-ઐરવત ક્ષેત્રને વિષે, મહાવિદેહે-મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે, સવ્વેસિં-સર્વેને, તેસિં-તેને, પણાઓ-નમ્યો, તિવિહેણ-કરવું, કરાવવું અનુમોદવું એમ ત્રણ

* આ બંને સૂત્ર મુક્તાશુક્તિ મુદ્રામાં બોલાય છે.

૩૦ દ્રવ્ય પ્રતિભમણને ભાવ પ્રતિભમણ હેવી સીતે બજાવશો ?

તસ્સ ગહ-રોગ મારી, દુઃક-જરા જંતિ ઉવસામં ॥૨ાા

તેના ગ્રહ, રોગ અને મરકી, દુષ્ટ તાવ પામે છે શાંતિને.

શબ્દાર્થ - વિસહર કુલિંગમંતં-વિષધર સ્ફુલિંગ નામના મંત્રને, કંઠે-કંઠમાં, ધારેઈ-ધારણ કરે, જો-જે, સયા-હમેશાં, મણુઓ-મનુષ્ય, તસ્સ-તેના, ગહ-ગ્રહ, રોગ-રોગ, મારી-મરકી, દુઃક-નઠારો, જરા-તાવ, જંતિ-પામે છે, ઉવસામં-શાંતિને.

અર્થ - જે કોઈ મનુષ્ય વિષધર સ્ફુલિંગમંત્રને કંઠમાં સદા ધારણ કરે છે તેના ગ્રહ, રોગ, મરકી અને દુષ્ટ તાવ શાંતિને પામે છે.

ચિક્કઉ દૂરે મંતો, તુજ્ઞ પણામો વિ બહુફલો હોઈ ।

રહો દૂર મંત્ર તમને નમસ્કાર પણ ઘણા ફળવાળો થાય છે,

નરતિરિએસુ વિ જુવા, પાવંતિ ન દુક્ખ-દોગચ્યં ॥૩ાા

મનુષ્ય તિર્યચને વિષે પણ જીવો, પામે નહીં દુઃખ ને દુર્ભાગ્ય.

શબ્દાર્થ - ચિક્કઉ-રહો, દૂરે-દૂર, મંતો-મંત્ર, તુજ્ઞ-તમારો, પણામો વિ-નમસ્કાર પણ, બહુફલો-ઘણાં ફળવાળો, હોઈ-થાય છે, નર-મનુષ્ય, તિરિએસુવિ-તિર્યચને વિષે પણ, જીવા-જીવો, પાવંતિ-પામે, ન-નહીં, દુક્ખ-દુઃખ, દોગચ્યં-દુર્ભાગ્ય.

અર્થ - તે મંત્ર-દૂર રહો, તમને કરેલો નમસ્કાર પણ ઘણા ફળવાળો થાય છે, મનુષ્ય, તિર્યચ ગતિને પામેલા પણ જીવો દુઃખ અને દુર્ગતિને પામતા નથી.

તુહ સમ્મત્તે લલ્લે, ચિંતામણિ-કપ્પપાયવબ્ભહિએ ।

તમારું દર્શન પામે છતે ચિંતામણિ રત્ન કલ્પવૃક્ષથી અધિક,

પાવંતિ અવિગ્ઘેણં, જુવા અચરામરં ઠાણં ॥૪ાા

પામે છે નિર્વિઘ્નપણે જીવો અજરામર સ્થાનને.

શબ્દાર્થ - તુહ-તમારું, સમ્મત્તે-સમકિત-દર્શન, લલ્લે-પામ્યે છતે, ચિંતામણિ-ચિંતામણિ રત્ન, કપ્પપાયવબ્ભહિએ-કલ્પવૃક્ષથી અધિક, પાવંતિ-પામે છે, અવિગ્ઘેણં-નિર્વિઘ્નપણે, જીવા-જીવો, અચરામરં-અજરામર, ઠાણં-સ્થાનને,

અર્થ - ચિંતામણિ રત્ન (અને) કલ્પવૃક્ષથી અધિક એવું તમારું સમ્યગ્દર્શન પામે છતે જીવો નિર્વિઘ્નપણે અજરામર (મોક્ષ) સ્થાનને પામે છે.

ઈઅ સંથુઓ મહાયસ ! ભત્તિબ્ભરનિબ્ભરેણ હિચએણ ।

એ પ્રકારે સ્તવેલા હે મોટા યશવાળા ! ભક્તિના સમૂહે કરી પરિપૂર્ણ એવા હૃદય વડે,

તા દેવ ! દિજ્જ બોહિં, ભવે ભવે પાસ જિણચંદ ॥૫ાા

તેથી હે દેવ ! આપો બોધિબીજ ભવો ભવને વિષે શ્રી પાર્શ્વ જિનચંદ્ર !

૩૨ દુઃખ પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણ કેવી રીતે બનાવશો ?

ત્યાં સુધી, અખંડા-અખંડ.

અર્થ - લોક વિરુદ્ધનો ત્યાગ^૪, વડિલ જનની પૂજા^૫, પરોપકાર કરવાપણું^૬, સદ્ગુરુનો યોગ^૭, તેમના વચનોની સેવા^૮, સંસારમાં છું ત્યાં સુધી અખંડપણે થાઓ.

વારિજજઘ જઘવિ નિઆણબંધણં વીચરાય ! તુહ સમથે ।

વારેલું (અટકાવેલું) છે જો કે નિયાણાનું બાંધવું હે વીતરાગ ! તમારા સિદ્ધાંતમાં,

તહવિ મમ હુજજ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણં ॥૩૧॥

તો પણ મને હોજો સેવા ભવોભવને વિષે તમારા ચરણની.

શબ્દાર્થ - વારિજજઘ-નિષેધ્યું છે, જઘવિ-જો કે, નિઆણબંધણં-નિયાણાનું બાંધવું, તુહ-તમારા, સમથે-સિદ્ધાંતમાં તહવિ-તોપણ, મમ-મને, હુજજ-હોજો, સેવા-સેવા, ભવેભવે-ભવોભવને વિષે, તુમ્હ-તમારા, ચલણાણં-ચરણની.

અર્થ - હે વીતરાગ ! તમારા સિદ્ધાંતમાં જો કે નિયાણાનું બાંધવું અટકાવેલું છે તો પણ મને “ભવોભવના વિષે તમારા ચરણોની સેવા હોજો.

દુકખખઓ કમખઓ, સમાહિમરણં ચ બોહિલાભો અ ।

દુઃખનો ક્ષય, કર્મનો ક્ષય, સમાધિ મરણ અને બોધિબીજનો લાભ,

સંપજજઉ મહ એઅં, તુહ નાહ ! પણામકરણેણં ॥૩૨॥

પ્રાપ્ત થાઓ મને, એ, તમને હે નાથ ! પ્રણામ કરવાથી.

શબ્દાર્થ - દુકખખઓ-દુઃખનો ક્ષય, કમખઓ-કર્મનો ક્ષય, સમાહિમરણં-સમાધિ મરણ, બોહિલાભો-બોધિબીજનો લાભ, સંપજજઉ-પ્રાપ્ત થાઓ, મહએઅં-મને એ, તુહ-તમને, નાહ-હે નાથ ! પણામકરણેણં-પ્રણામ કરવાથી.

અર્થ - હે નાથ ! તમને પ્રણામ કરવાથી મને દુઃખનો ક્ષય^૧, કર્મનો ક્ષય^૨, સમાધિમરણ^૩ અને બોધિબીજનો^૪ લાભ એ (ચાર) પ્રાપ્ત થાઓ.*

સર્વ-મંગલ-માંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણમ્ ।

સર્વ મંગલોમાં મંગળરૂપ, સર્વ કલ્યાણોનું કારણ,

પ્રધાનં સર્વ-ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥૩૩॥

પ્રધાન એવું સર્વ ધર્મોમાં જૈન જય પામે છે શાસન.

શબ્દાર્થ - સર્વમંગલ-સર્વ મંગલમાં, માંગલ્યં-મંગળરૂપ, સર્વકલ્યાણ-સર્વ કલ્યાણનું, કારણં-કારણરૂપ, પ્રધાનં-પ્રધાન એવું, સર્વધર્માણાં-સર્વ ધર્મોમાં, જૈનં-

* આ સૂત્રમાં પરમાત્માના પ્રભાવથી આઠ વસ્તુઓની પ્રાર્થના-માંગણી કરવામાં આવી છે અને તેમને પ્રણામ કરવા વડે ચાર વસ્તુની પ્રાર્થના કરવામાં આવેલ છે. આ સૂત્ર મુક્તાશુક્તિ મુદ્રામાં બોલાય છે.

૩૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે હેવી ત્રીતે બનાવશો ?

જૈન, જયતિ-જય પામે છે, શાસન-શાસન.

અર્થ - સર્વ મંગળોમાં મંગળરૂપ, સર્વ કલ્યાણોના કારણરૂપ, સર્વ ધર્મોમાં પ્રધાન (એવું) જૈન શાસન જય પામે છે.

(૧૯) શ્રી અરિહંત ચૈદ્યાણં (ચૈત્યસ્તવ) સૂત્ર

(શ્રી અરિહંત ચૈત્યોને કાયોત્સર્ગથી વંદનના હેતુરૂપ સૂત્ર)

(૫૬-૧૫, સંપદા-૩, ગુરુ અક્ષર-૧૬, લઘુ અક્ષર-૭૩, સર્વ અક્ષર-૮૮)

અરિહંતચૈદ્યાણં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ॥૧॥

અરિહંતની પ્રતિમાને (વંદનાદિ માટે) હું કરું છું કાયોત્સર્ગ.

વંદણવત્તિયાએ, પૂઅણવત્તિયાએ, સક્કારવત્તિયાએ,

વંદનને નિમિત્તે, પૂજા કરવાને નિમિત્તે, સત્કારને નિમિત્તે,

સમ્માણવત્તિયાએ, બોહિલાભવત્તિયાએ, નિરુવસગ્ગ-

વત્તિયાએ ॥૨॥

સન્માનને નિમિત્તે, સમ્યગ્દર્શનને પ્રાપ્તિ નિમિત્તે, ઉપસર્ગરહિત (મોક્ષ) સ્થાન પામવાને નિમિત્તે.

શબ્દાર્થ - અરિહંત ચૈદ્યાણં-અરિહંતની પ્રતિમાને (વંદનાદિ નિમિત્તે) વંદણવત્તિયાએ-વાંદવાને નિમિત્તે, પૂઅણવત્તિયાએ-પૂજા કરવાને નિમિત્તે, સક્કારવત્તિયાએ-સત્કાર કરવાને નિમિત્તે, સમ્માણવત્તિયાએ-સન્માનને નિમિત્તે, બોહિલાભવત્તિયાએ-બોધિલાભને નિમિત્તે, નિરુવસગ્ગવત્તિયાએ-ઉપસર્ગરહિત સ્થાનક (મોક્ષ) પામવા નિમિત્તે.

અર્થ - હું અરિહંતની પ્રતિમાને વંદના કરવા માટે, પૂજા કરવા માટે, સત્કારને માટે, સન્માનને માટે, સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિ માટે, ઉપસર્ગરહિતસ્થાન પામવા માટે કાયોત્સર્ગ કરું છું.

સદ્ધાએ, મેહાએ, ધિઈએ, ધારણાએ,

શ્રદ્ધાથી, બુદ્ધિપૂર્વક, ધીરજપૂર્વક, ધારણાપૂર્વક,

અણુપ્પેહાએ, વડ્ઠમાણીએ, ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં ॥૩॥

અનુપ્રેક્ષાપૂર્વક (વારંવાર વિચારણા કરવાપૂર્વક) વધતા પરિણામે કરું છું કાયોત્સર્ગ.

શબ્દાર્થ - સદ્ધાએ-શ્રદ્ધાથી, મેહાએ-નિર્મળ બુદ્ધિથી, ધિઈએ-ચિત્તની સ્થિરતાથી, ધારણાએ-ધારણાપૂર્વક, અણુપ્પેહાએ-વારંવાર વિચારીએ, વડ્ઠમાણીએ-
વધતી પ્રતિબંધને ભાવ પ્રતિબંધના હેતુની રીતે બનાવશો ? ૩૫

વધતા પરિણામે.

અર્થ - વધતા પરિણામે શ્રદ્ધાથી, બુદ્ધિપૂર્વક, ધીરજપૂર્વક, ધારણાપૂર્વક, વારંવાર વિચારણાપૂર્વક હું કાયોત્સર્ગ કરું છું.

* (૨૦) શ્રી કલ્લાણકંદં (ચાર થોયો) સૂત્ર

કલ્લાણકંદં પટમં જિણિંદં, સંતિં તઓ નેમિજિણં મુણિંદં ।

કલ્યાણના મૂળ, પ્રથમ જિનેશ્વરને, શાંતિનાથ તથા નેમિ જિનેશ્વરને મુનીન્દ્રને

પાસં પયાસં સુગુણિક્કઠાણં, ભત્તીઈ વંદે સિરિ વલ્લમાણં ॥૧૧॥

પાર્શ્વનાથને પ્રકાશ કરનાર, સારા ગુણોના એક સ્થાન, ભક્તિથી વંદન કરું છું શ્રી વર્ધમાન સ્વામીને.

શબ્દાર્થ - કલ્લાણકંદં-કલ્યાણના મૂળ, પટમં-પહેલા, જિણિંદં-શ્રી જિનેન્દ્રને, સંતિં-શ્રી શાંતિનાથને, તઓ-તે પછી, નેમિજિણં-શ્રી નેમિજિનને, મુણિંદં-મુનિઓના ઈન્દ્રને, પાસં-શ્રી પાર્શ્વનાથને, પયાસં-ત્રણ ભુવનને પ્રકાશ કરનારા, સુગુણિક્કઠાણં-સારા ગુણોના એક સ્થાનરૂપ, ભત્તીઈ-ભક્તિથી, વંદે-હું વંદના કરું છું, સિરિવલ્લમાણં-શ્રી વર્ધમાન સ્વામીને.

અર્થ - કલ્યાણના મૂળ શ્રી પ્રથમ જિનેશ્વરને, મુનિઓના ઈન્દ્ર શ્રી શાંતિનાથને તથા શ્રી નેમિજિનેશ્વરને, પ્રકાશ કરનારા અને સારા ગુણોના એક સ્થાનરૂપ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીને, શ્રી વર્ધમાન સ્વામીને ભક્તિપૂર્વક હું વંદન કરું છું.

અપારસંસાર સમુદ્ધપારં, પત્તા સિવં દિંતુ સુઈક્કસારં ।

પાર ન પમાય એવા સંસાર સમુદ્રના પારને પામેલા મોક્ષને આપો, સારી વસ્તુઓમાં એક સારભૂત,

સલ્લે જિણિંદા સુરવિંદવંદા, કલ્લાણ-વલ્લીણ-વિસાલ-કંદા ॥૨૧॥

સર્વે જિનેશ્વરો દેવોના સમૂહથી વંદાયેલા, કલ્યાણરૂપી વેલડીના વિશાળ મૂળ સમાન.

શબ્દાર્થ - અપાર-જેનો પાર નથી એવો, સંસાર સમુદ્ધ-સંસારરૂપ સમુદ્રના, પારં-પારને, પત્તા-પામેલા, સિવં-મોક્ષને, દિંતુ-આપો, સુઈક્કસારં-સર્વ પવિત્ર વસ્તુઓને વિષે સારરૂપ, સલ્લે-બધા, જિણિંદા-જિનેન્દ્રો, સુરવિંદ-દેવતાના સમૂહથી, વંદા-વંદાયેલા, કલ્લાણવલ્લીણ-કલ્યાણરૂપ વેલના, વિસાલકંદા-વિશાળ મૂળિયારૂપ.

* દરેક ચાર થોયના જોડામાં પહેલી સ્તુતિ અમુક તીર્થકર અગર તીર્થકરોની હોય, બીજી સર્વજિનોની, ત્રીજી જ્ઞાન અગર સિદ્ધાંતની અને ચોથી શાસનના અધિષ્ઠાયક યક્ષ-યક્ષિણીની હોય છે.

૩૬ દ્વય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ હેવી રીતે બનાવશો ?

અર્થ - પાર ન પમાય એવા સંસાર સમુદ્રના પારને પામેલા, દેવોના સમૂહથી વંદાયેલા, કલ્યાણરૂપ વેલડીના વિશાળ મૂળ સમાન સર્વે જિનેશ્વરો, સારી વસ્તુઓમાં એક સારભૂત, મોક્ષને આપો.

નિવ્વાણમગ્ગે વરજાણકપ્પં, પણાસિયાસેસ કુવાઈદપ્પં ।

નિર્વાણ માર્ગમાં શ્રેષ્ઠ વાહન (રથ) સમાન, નાશ કર્યા છે સઘળા કુવાદીઓના અભિમાનને.

મયં જિણાણં શરણં બુહાણં, નમામિ નિચ્યં તિજગપ્પહાણં

॥૩॥

મત (સિદ્ધાંત) જિનેશ્વરોનો, શરણ પંડિતોને, નમસ્કાર કરું છું, નિત્ય ત્રણે જગતમાં પ્રધાન.

શબ્દાર્થ - નિવ્વાણમગ્ગે-મોક્ષ માર્ગને વિષે, વરજાણકપ્પં-શ્રેષ્ઠ વાહન સમાન, પણાસિય-નાશ કર્યો છે, અસેસ-બધા, કુવાઈ-કુવાદિઓના, દપ્પં-ગર્વને, મય-મતને, જિણાણં-જિનેશ્વરોના, સરણં-આધારરૂપ, બુહાણં-તત્ત્વવેત્તાઓને, નમામિ-હું નમું છું, નિચ્યં-હંમેશાં, તિજગપ્પહાણં-ત્રણ જગતને વિષે પ્રધાન.

અર્થ - નિર્વાણમાર્ગમાં જવા માટે શ્રેષ્ઠ વાહન સમાન, નાશ કર્યું છે સઘળા કુવાદીઓનું અભિમાન જેણે, પંડિતોને શરણરૂપ, ત્રણે જગમાં પ્રધાન એવા જિનેશ્વરોના સિદ્ધાંતને હું નિત્ય નમસ્કાર કરું છું.

કુંદિંદુગોક્ખીરતુસારવપ્પા, સરોજહત્થા કમલે નિસન્ના ।

મયકુંદ (મોગરો), ચંદ્ર, ગાયનું દૂધ, ઝાકળના સમાન વર્ણવાળી, કમળ છે હાથમાં જેને, કમળ ઉપર બેસેલી.

વાએસિરિ પુત્થયવગ્ગહત્થા, સુહાય સા અમ્હ સયા પસત્થા ॥૪॥

શ્રુતદેવી, પુસ્તકનો સમુદાય હાથમાં છે જેને, સુખ માટે, તેણી, અમને, સદા, કલ્યાણ કરનારી.

શબ્દાર્થ - કુંદ-મયકુંદના ફૂલ, ઈન્દુ-ચંદ્ર, ગોક્ખીર-ગાયનું દૂધ, તુસાર-હિમના જેવા, વપ્પા-વર્ણવાળી, સરોજ-કમળ, હત્થા-જેના હાથમાં છે, કમલે-કમળને વિષે, નિસન્ના-બેઠેલી, વાએસિરી-શ્રુતદેવી, પુત્થય-પુસ્તકનો, વગ્ગ-સમૂહ, હત્થા-જેના હાથમાં છે, સુહાય-સુખને, માટે, સા-તે, અમ્હ-અમને, સયા-હંમેશાં, પસત્થા-ઉત્તમ.

અર્થ - મયકુંદ, ચંદ્ર, ગાયનું દૂધ અને ઝાકળના જેવા રંગવાળી, હાથમાં કમળ છે જેને, કમળ ઉપર બેસેલી, પુસ્તકનો સમુદાય હાથમાં છે જેને, કલ્યાણ કરનારી એવી તે ઉત્તમ શ્રુતદેવી અમને સદા સુખ માટે થાઓ.

દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠમણે ભાવ પ્રતિષ્ઠમણે ઠેવી રીતે બજાવશો ? ૩૭

* (૨૧) શ્રી સંસારદાવાનલ (ચાર થોયો) સ્તુતિઓ

(૫૬-૧૬, સંપદા-૧૬, ગાથા-૪, ગુરુ અક્ષર કેટલા ?

લઘુ અક્ષર કેટલા ? સર્વ અક્ષર-૨૫૨)

સંસારદાવાનલદાહનીરં, સંમોહધૂલીહરણેસમીરં ।

સંસારરૂપ દાવાનળના તાપને ઓલવવામાં પાણી સમાન, મોહરૂપી ધૂળને દૂર કરવામાં પવન સમાન,

માયા-રેસા-દારણ-સાર-સીરં, નમામિ વીરં ગિરિસાર-ધીરં ॥૧૧॥

માયારૂપ પૃથ્વીને ખોદવા માટે તીક્ષ્ણ હળ સમાન, હું નમસ્કાર કરું છું, વીરપ્રભુને, મેરુ પર્વત જેવા ધીર.

શબ્દાર્થ - દાવાનલ-દાવાનળના, દાહ-તાપને (ઓલવવામાં), નીરં-પાણી સમાનને, સંમોહ-મોહરૂપી, ધૂલી-ધૂળને, હરણે-દૂર કરવામાં, સમીરં-પવન સમાનને, માયા-કપટરૂપી, રસા-પૃથ્વીને, દારણ-ખોદવામાં, સાર-તીક્ષ્ણ, સીરં-હળ સમાનને, નમામિ-હું નમું છું, વીરં-શ્રી વીર ભગવાનને, ગિરિસાર-મેરુપર્વત જેવા, ધીરં-ધીરને.

(અહીં વીરપ્રભુને જુદીજુદી ઉપમા દ્વારા સ્તુતિ કરે છે.)

અર્થ - સંસારરૂપ દાવાનળના દાહ માટે પાણી સમાન, મોહરૂપ ધૂળને દૂર કરવા માટે પવન સમાન, માયારૂપ પૃથ્વી ખોદવા માટે તીક્ષ્ણ હળ સમાન અને મેરુપર્વત જેવા ધીર એવા શ્રી વીરપ્રભુને નમસ્કાર કરું છું.

ભાવાવનામસુરદાનવમાનવેન,

ભાવથી નમેલા દેવ-દાનવ અને મનુષ્યના સ્વામી,

ચૂલાવિલોલકમલાવલિમાલિતાનિ ।

મુગટને વિષે રહેલા ચપળ એવા કમળની શ્રેણીઓથી પૂજાએલા,

સંપૂરિતાભિનતલોકસમીહિતાનિ,

સારી રીતે પૂરા કર્યા છે નમસ્કાર કરનાર લોકના મનોવાંછિત જેણે,

કામં નમામિ જિનરાજપદાનિ તાનિ ॥૨૧॥

સ્વેચ્છાએ નમસ્કાર કરું છું જિનેશ્વરના ચરણોને તે.

શબ્દાર્થ - ભાવ-ભાવપૂર્વક, અવનામ-નમસ્કાર કરનારા, સુર-દેવ, (વૈમાનિક) દાનવ-દાનવ, માનવ-મનુષ્યના, ઈન-સ્વામીઓના, ચૂલા-મુગટને વિષે રહેલા,

* આ સ્તુતિ શ્રીહરિભદ્રસૂરિએ રચી છે. તે સમ સંસ્કૃત ભાષામાં છે.

૩૮ દ્વચ પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

વિલોલ-ચપળ એવા, કમલ-કમળોની, આવલિ-શ્રેણીથી, માલિતાનિ-પૂજાએલા, સંપૂરિત-સારી રીતે પૂરેલા છે, અભિનત-નમેલો ભક્ત, લોક-લોકોના, સમીહિતાનિ-વાંછિતો જેણે, કામં-સ્વેચ્છાએ, નમામિ-હું નમસ્કાર કરું છું, જિનરાજ-જિનેશ્વર ભગવંતોના, પદાનિ-ચરણોને, તાનિ-તે.

(અહીં જિનેશ્વરોના ચરણોની સ્તુતિ કરી છે.)

અર્થ - ભાવથી નમેલા દેવ-દાનવ અને મનુષ્યના સ્વામીના મુગટ ઉપર રહેલા ચપળ એવા કમળની શ્રેણીઓથી (વડે) પૂજાએલા, સારી રીતે પૂરા કર્યા છે નમસ્કાર કરનાર લોકના મનોવાંછિત જેણે, એવા તે જિનેશ્વરોના ચરણોને હું સ્વેચ્છાએ નમસ્કાર કરું છું.

બોધાગાઘં સુપદપદવી-નીરપૂરાભિરામં,

જ્ઞાનથી ગંભીર, સારા પદોની રચના રૂપ પાણીના સમૂહ વડે મનોહર,

જીવાહિંસાવિરલલહરીસંગમગાહદેહં ।

જીવની અહિંસારૂપ આંતરારહિત તરંગોના પરસ્પર સંગમથી અગાધ-ઊંડો છે દેહ જેનો,

ચૂલાવેલં ગુરુગમમણીસંકુલં દૂરપારં,

સિદ્ધાંતની ચૂલિકારૂપ વેલવાળા, મોટા એવા સરખા પાઠરૂપ રત્નોથી ભરેલો છે દૂર છે કિનારો જેનો (દુઃખે કરીને પાર પામી શકાય એવો)

સારં વીરાગમજલનિધિં સાદરં સાધુ સેવે ॥૩૧॥

પ્રધાન વીરપ્રભુના આગમરૂપ સમુદ્રને, આદરપૂર્વક સારી રીતે હું સેવું છું.

શબ્દાર્થ - બોધાગાઘં-જ્ઞાનથી ગંભીર, સુપદ-સારા પદોની, પદવી-રચનારૂપ, નીરપૂર-જળના પૂર વડે, અભિરામં-મનોહર, જીવાહિંસા-જીવોની અહિંસારૂપ, અવિરલ-આંતરા રહિત, લહરી-તરંગોના, સંગમ-મળવાથી, અગાહ-અગાધ, દેહં-સ્વરૂપવાળા, ચૂલા-સિદ્ધાંતોની ચૂલિકારૂપ, વેલં-વેલવાળા, ગુરુ-મોટા, ગમ-પાઠરૂપ, મણી-રત્નોથી, સંકુલં-ભરપૂર, દૂર પારં-દૂર છે કાંઠો જેનો, સારં-પ્રધાન, વીરાગમ-વીરભગવાનના આગમરૂપ, જલનિધિં-સમુદ્રને, સાદરં-આદર સહિત, સાધુ-સારી રીતે, સેવે-હું સેવું છું.

અર્થ - જ્ઞાનથી ગંભીર, સારા પદોની રચનારૂપ પાણીના સમૂહ વડે મનોહર, જીવની અહિંસારૂપ આંતરારહિત તરંગોના પરસ્પર સંગમથી ઊંડો છે દેહ જેનો, સિદ્ધાંતોની ચૂલિકારૂપ વેલવાળા, મોટા એવા સરખા પાઠરૂપ મણિથી ભરેલા, દૂર છે કિનારો જેનો તથા પ્રધાન એવા વીરપ્રભુના આગમરૂપ સમુદ્રને આદરપૂર્વક સારી રીતે હું સેવું છું.

દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠમણે ભાવ પ્રતિષ્ઠમણે ઠેવી નીતે બજાવશો ? ૩૯

આમૂલાલોલધૂલી-બહુલ-પરિમલા-લીટ-લોલાલિમાલા-,

મૂળ સુધી ડોલતા, પરાગની (સુગંધી કણીઆની) અત્યંત સુગંધમાં લીન થયેલ ચપળ ભમરાઓની શ્રેણીના,

ઝંકારારાવસારામલદલ કમલાગારભૂમિ-નિવાસે ।

ઝંકારના શબ્દોથી શ્રેષ્ઠ, નિર્મળ પાંદડાંવાળા કમળ ઉપર ભવનની ભૂમિમાં નિવાસ કરનારી,

છાયાસંભારસારે વરકમલકરે તારહારાભિરામે,

કાંતિના સમૂહ વડે શોભતી, સુંદર કમળ હાથમાં છે જેને એવી, દેદીપ્યમાન હાર વડે મનોહર,

વાણીસંદોહદેહે ભવવિરહવરં દેહિ મે દેવિ ! સારં ॥૪૥॥

(દ્વાદશાંગીરૂપ) વાણીના સમૂહરૂપ દેહવાળી, સંસારના વિરહનું વરદાન આપો મને હે શ્રુતદેવી ! પ્રધાન.

શબ્દાર્થ - આમૂલ-મૂળ સુધી, આલોલ-ડોલતું, ધૂલી-પરાગના-રજના, બહુલ-ઘણાં, પરિમલ-સુગંધને વિષે, આલીટ-આસક્ત, લોલ-ચપળ, અલિ-ભમરાઓની, માલા-પંક્તિઓના, ઝંકાર-ઝંકારના, આરાવસાર-શબ્દોથી શ્રેષ્ઠ, અમલ-નિર્મળ, દલ-પત્રવાળાં, કમલ-કમળરૂપ, અગાર-ઘરની, ભૂમિ-ભૂમિમાં, નિવાસે-જેનો નિવાસ છે એવી, છાયા-કાંતિના, સંભાર-સમૂહથી, સારે-સુશોભિત, વર-પ્રધાન, કમલકરે-કમળ જેના હાથમાં છે, તાર-દેદીપ્યમાન, હાર-હાર વડે, અભિરામે-મનોહર, વાણી-દ્વાદશાંગીરૂપ વાણીનો, સંદોહદેહે-સમૂહ જેનો દેહ સ્વરૂપ છે, ભવવિરહ-મોક્ષરૂપ, વરં-વરદાન, દેહિ-આપો, મે-મને, દેવિ-દેવિ, સારં-પ્રધાન.

અર્થ - મૂળ સુધી ડોલતા, પરાગની અત્યંત સુગંધમાં આસક્ત થયેલા ચપળ ભમરાઓની શ્રેણીના ઝંકાર (એવા ગુંજારવના) શબ્દોથી શ્રેષ્ઠ, નિર્મળ પાંદડાંવાળા કમળ ઉપર ભવનની ભૂમિમાં નિવાસ કરનારી, કાંતિના સમૂહ વડે શોભતી, સુંદર કમળ હાથમાં છે જેને એવી, દેદીપ્યમાન હાર વડે મનોહર, દ્વાદશાંગીરૂપ વાણીના સમૂહરૂપ દેહવાળી, હે શ્રુતદેવી ! મને સંસારના વિરહનું એટલે પ્રધાન એવા મોક્ષનું વરદાન આપો.

(૨૨) શ્રી પુકખરવરદીવડ્ટે (શ્રુતસ્તવ) સૂત્ર

(૫૬-૧૬, સંપદા-૧૬, ગાથા-૪, ગુરુ અક્ષર-૩૪, લઘુ અક્ષર-૧૮૨, સર્વ અક્ષર-૨૧૬)

પુકખરવરદીવડ્ટે, ધાયઈ સંડે અ જંબૂદીવે અ ।

૪૦ દ્વચ પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ હેવી સીતે બજાવશો ?

પુષ્કરવરદ્વીપના અર્ધભાગના, ધાતકીખંડના અને જંબૂદ્વીપના,

ભરહેરવયવિદેહે, ધમ્માઈગરે નમંસામિ ॥૧॥

ભરતક્ષેત્ર, ઐરાવતક્ષેત્ર અને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં ધર્મની શરૂઆત કરનારને નમસ્કાર કરું છું.

શબ્દાર્થ - પુષ્કરવર-પુષ્કરવર નામના, દીવહે-અર્ધ દ્વીપમાં, ધાયઈસંડે- ધાતકી ખંડને વિષે, જંબૂદીવે-જંબૂદ્વીપની અંદર, એરવય-ઐરાવતક્ષેત્રને વિષે, વિદેહે-મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે, ધમ્માઈગરે-ધર્મની આદિ કરનાર, નમંસામિ-હું નમસ્કાર કરું છું.

અર્થ - પુષ્કરવરદ્વીપના અર્ધ ભાગના, ધાતકીખંડના અને જંબૂદ્વીપના કુલ પાંચ ભરતક્ષેત્ર, પાંચ ઐરાવતક્ષેત્ર અને પાંચ મહાવિદેહક્ષેત્રમાં ધર્મની શરૂઆત કરનારને હું નમસ્કાર કરું છું.

તમતિમિરપડલવિહ્લંસણસ્સ સુરગણનરિંદમહિયસ્સ ।

અજ્ઞાન સ્વરૂપ અંધકારના સમૂહનો નાશ કરનાર, દેવતાઓના સમૂહ અને મનુષ્યોના ઈન્દ્રોથી (સ્વામીથી) પૂજાયેલા,

સીમાધરસ્સ વંદે, પ્ફોડિઅમોહજાલસ્સ ॥૨॥

મર્યાદામાં રાખનારને વંદન કરું છું મોહની જાળ તોડી નાખનાર.

શબ્દાર્થ - તમ-અજ્ઞાનરૂપી, તિમિર-અંધકારના, પડલ-સમૂહનો, વિહ્લંસણસ્સ-નાશ કરનારને, સુરગણ-દેવતાના સમૂહના, નર-મનુષ્યોના, ઈંદ-ઈન્દ્રોએ, મહિઅસ્સ-પૂજેલાને, સીમાધરસ્સ-મર્યાદામાં રાખનારને, વંદે-હું વંદના કરું છું, પ્ફોડિઅ-તોડી નાંખી છે, મોહજાલસ્સ-મોહજાળ જેણે.

અર્થ - અજ્ઞાનસ્વરૂપ અંધકારના સમૂહને નાશ કરનાર, દેવતાઓના સમૂહ અને મનુષ્યોના સ્વામીથી પૂજાયેલા, આત્માને મર્યાદામાં રાખનાર, મોહની જાળ તોડી નાખનાર એવા (સિદ્ધાંતને) હું વંદન કરું છું.

જઈજરામરણસોગપણાસણસ્સ, કલ્લાણપુકખલ-

વિસાલસુહાવહસ્સ ।

જન્મ, જરા, મૃત્યુ અને શોકનો અત્યંત નાશ કરનાર, કલ્યાણ અને સંપૂર્ણ વિશાળ (મોક્ષના) સુખને આપનાર,

કો દેવદાણવનરિંદગણચ્ચિઅસ્સ, ધમ્મસ્સ સારમુવલલ્લ

કરે પમાયં ? ॥૩॥

કોણ દેવ, દાનવ અને મનુષ્યના ઈન્દ્રોના (સ્વામીના) સમૂહથી પૂજાયેલ ધર્મના સારને પામીને કરે પ્રમાદ ?

દ્વ્ય પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા ઠેવી સીતે બનાવશો ? ૪૧

શબ્દાર્થ - જાઈ-જન્મ, જરા-વૃદ્ધાવસ્થા, મરણ-મૃત્યુ, સોગ-શોકને, પણાસણસ્સ-નાશ કરનારને, કલ્લાણ-કલ્યાણ, પુકખલ-સંપૂર્ણ, વિસાલ-વિશાળ, સુહાવહસ્સ-મોક્ષ સુખના આપનારા, કો-કોણ, દેવ-દેવતા, દાણવ-દાનવ, નર-મનુષ્યો, ઈદ-ઈદ્રોના, ગણ-સમૂહ, અચ્ચિઅસ્સ-પૂજેલા, ધમ્મસ્સ-શ્રુત ધર્મનો, ઉવલભ્ભ-પ્રાપ્ત કરીને, કરે-કરે, પમાયં-પ્રમાદને.

અર્થ - જન્મ, જરા, મૃત્યુ અને શોકનો અત્યંત નાશ કરનાર, કલ્યાણ અને સંપૂર્ણ વિશાળ સુખને આપનાર, દેવ-દાનવ અને મનુષ્યોના સ્વામીના સમૂહથી પૂજાએલ એવા ધર્મના (શ્રુતધર્મના) સારને પામી કોણ પ્રમાદ કરે ?

સિદ્ધે ભો પયઓ ઇમો જિણમએ, નંદી સયા સંજમે,

(સર્વ નયથી) સિદ્ધ હે લોકો ! આદરપૂર્વક નમસ્કાર કરો જિનમતને, મંગલ કરનાર છે સદા ચારિત્રધર્મમાં.

દેવંનાગસુવત્તકિત્તરગણ, સ્સભ્ભૂઅભાવચ્ચિએ ।

વૈમાનિક-ભવનપતિ-જયોતિષી અને વ્યંતરદેવોના સમૂહથી સત્યભાવે પૂજાએલ છે,

લોગો જત્થ પઈકિઓ જગમિણં, તેલુક્કમચ્ચાસુરં,

સંપૂર્ણ લોકનું જેમાં પ્રતિષ્ઠા પામેલ આ જગત, ત્રણ લોકમાંના મનુષ્યો, દેવો વગેરેનું નિરુપણ છે,

ધમ્મો વડ્ડઉ સાસઓ વિજયઓ ઇમ્મુત્તરં વડ્ડઉ ॥૪॥

શ્રુતધર્મ વૃદ્ધિ પામો શાશ્વત વિજયપૂર્વક ઉત્તર ધર્મની વૃદ્ધિને કરો.

શબ્દાર્થ - સિદ્ધે-સિદ્ધ એવા, ભો-હે જ્ઞાનવંત લોકો, પયઓ-આદર સહિત, ઇમો-હું નમસ્કાર કરું છું, જિણમએ-શ્રી જિનમત (સિદ્ધાંત)ને, નંદી-વૃદ્ધિ થાઓ, મંગલકારી, સયા-હંમેશાં, સંજમે-ચારિત્ર ધર્મને વિષે, દેવ-વૈમાનિક દેવ, નાગ-ભવનપતિ દેવ, સુવત્ત-જયોતિષી દેવ, કિત્તર-વ્યંતર દેવતાના, ગણ-સમૂહથી, સ્સભ્ભૂઅભાવ-સત્ય ભાવે કરીને, અચ્ચિએ-પૂજાએલા, લોગો-સર્વ લોકનું જ્ઞાન, જત્થ-જેમાં, પઈકિઓ-રહેલ છે, જગમિણં-આ જગત, તેલુક્ક-ત્રણ લોક, મચ્ચ-મનુષ્ય, અસુરં-ભવનપતિ, વડ્ડઉ-વૃદ્ધિ પામો, સાસઓ-શાશ્વતો, વિજયઓ-વિશેષ જયપૂર્વક, ઇમ્મુત્તરં-દેશવિરતિ સર્વવૈરતિ આદિ બીજા ધર્મને, વડ્ડઉ-વૃદ્ધિ પામો.

અર્થ - હે લોકો ! સર્વનયથી સિદ્ધ થયેલ ચારિત્ર ધર્મમાં સદા મંગલ કરનાર, જે વૈમાનિક-ભવનપતિ-જયોતિષી અને વ્યંતરદેવોના સમૂહથી સત્યભાવે (ખરેખરા ભાવે) પૂજાએલ છે. જેમાં સંપૂર્ણ લોકનું તથા આ જગતના ત્રણ લોકમાંના મનુષ્યો, દેવો વગેરેનું જ્ઞાન પ્રતિષ્ઠા પામેલ છે. એવા જિનેશ્વરનો મત શ્રુતધર્મરૂપ સિદ્ધાંતને

૪૨ **હવ્થ પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા હેવી રીતે બજાવશો ?**

આદરપૂર્વક નમસ્કાર કરો. તે શાશ્વત એવો શ્વૃતધર્મ-સિદ્ધાંત વિજયપૂર્વક વૃદ્ધિ પામો અને દેશવિરતિ-સર્વવિરતિ આદિ બીજા ધર્મની વૃદ્ધિ કરો.

સુઅસ્સ ભગવઓ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં* વંદણવત્તિયાએઠ

શ્વૃતનો હે ભગવન્ ! કરું છું કાયોત્સર્ગ.

શબ્દાર્થ - સુઅસ્સ-શ્વૃતને, ભગવઓ-પવિત્ર, કરેમિ-કરું છું, કાઉસ્સગ્ગં-કાયોત્સર્ગ.

અર્થ - પવિત્ર શ્વૃતધર્મને આરાધવા માટે હું કાઉસ્સગ્ગ કરું છું.

(૨૩) શ્રી સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં (સિદ્ધસ્તવ) સૂત્ર

(પદ-૨૦, સંપદા-૨૦, ગાથા-૫, ગુરુ અક્ષર-૨૫,
લઘુ અક્ષર-૧૫૧, સર્વ અક્ષર-૧૭૬)

સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં, પારગયાણં પરંપરગયાણં ।

સિદ્ધોને, બોધ પામેલાને, સંસારસમુદ્રથી પાર પામેલાને, ગુણસ્થાનકના ક્રમે ચડી મોક્ષે પહોંચેલાને.

લોઅગ્ગમુવગયાણં, નમો સયા સવ્વસિદ્ધાણં ॥૧॥

લોકના અગ્ર ભાગને પામેલાને નમસ્કાર થાઓ સદા સર્વ સિદ્ધોને.

શબ્દાર્થ - સિદ્ધાણં-સિદ્ધોને, બુદ્ધાણં-બુદ્ધોને, પારગયાણં-સંસારસમુદ્રના પાર પામેલાને, પરંપરગયાણં-ગુણસ્થાનકના ક્રમે ચડી મોક્ષે પહોંચેલાને, લોઅગ્ગં-લોકના અગ્ર ભાગને, ઉવગયાણં-પામેલાને, નમો-નમસ્કાર કરું છું, સયા-હંમેશાં, સવ્વસિદ્ધાણં-સર્વ સિદ્ધોને.

અર્થ - સિદ્ધને, બોધ પામેલાને, સંસાર સમુદ્રના પાર પામેલાને, ગુણસ્થાનકના ક્રમે ચડી મોક્ષે પહોંચેલાને, લોકના અગ્રભાગને પામેલાને એવા સર્વ સિદ્ધોને હું સદા નમસ્કાર કરું છું.

જો દેવાણ વિ દેવો, જં દેવા પંજલી નમંસંતિ ।

જે દેવોના પણ દેવ છે, જેને દેવતાઓ અંજલી કરીને નમસ્કાર કરે છે,

તં દેવદેવમહિણં, સિરસા વંદે મહાવીરં ॥૨॥

તે દેવોના દેવથી (ઇંદ્રોથી) પૂજાયેલા, મસ્તક વડે હું વંદના કરું છું, મહાવીર સ્વામીને.

શબ્દાર્થ - જો-જે, દેવાણવિ-દેવોના પણ, દેવો-દેવ છે, જં-જેને, દેવા-દેવતાઓ, પંજલી-બે હાથ જોડીને, નમંસંતિ-નમસ્કાર કરે છે, તે-તે, દેવદેવ-

* આ સૂત્ર (૨૨મું) પછી વંદણવત્તિયાએ સૂત્ર બોલવામાં આવે છે.

૨૩
દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી ચીતે બજાવશો ? ૨૩

દેવના દેવોએ (ઇંદ્રોએ), મહિઅં-પૂજેલા, સિરસા-મસ્તક વડે, વંદે-હું વંદના કરું છું, મહાવીરં-મહાવીર સ્વામીને.

અર્થ - જે દેવોના પણ દેવ છે, જેને દેવતાઓ અંજલી કરીને નમસ્કાર કરે છે તે દેવોના દેવથી પૂજાયેલા તે મહાવીર સ્વામીને હું મસ્તક વડે વંદના કરું છું.

ઇક્કોવિ નમુક્કારો, જિણવરવસહસ્સ વદ્ધમાણસ્સ ।

એક માત્ર નમસ્કાર જિનવરમાં શ્રેષ્ઠ એવા વર્ધમાન સ્વામીને,

સંસારસાગરાઓ, તારેઈ નરં વ નારિં વા ॥૩॥

સંસાર સમુદ્રથી તારે છે પુરુષને કે સ્ત્રીને.

શબ્દાર્થ - ઈક્કોવિ-એક પણ, નમુક્કારો-નમસ્કાર, જિણવર-જિનવરમાં, વસહસ્સ-શ્રેષ્ઠ એવા, વદ્ધમાણસ્સ-વર્ધમાન સ્વામીને, સંસાર-સંસારરૂપ, સાગરાઓ-સમુદ્રથી, તારેઈ-તારે છે, નરં-પુરુષને, નારિં વા-અથવા સ્ત્રીને.

અર્થ - જિનવરમાં શ્રેષ્ઠ એવા વર્ધમાન સ્વામીને (કરેલો) એક પણ નમસ્કાર પુરુષને કે સ્ત્રીને સંસારસમુદ્રથી તારે છે.

ઉજિંજતસેલસિહરે દિક્ખા નાણં નિસીહિઆ જસ્સ ।

ગિરનાર પર્વતના શિખર ઉપર, દીક્ષા, કેવળજ્ઞાન, મોક્ષ જેના થયા છે,

તં ધમ્મચક્કવટ્ટિં, અરિક્કનેમિં નમંસામિ ॥૪॥

તે ધર્મના ચક્રવર્તી એવા અરિષ્ટ નેમિને નમસ્કાર કરું છું.

શબ્દાર્થ - ઉજિંજતસેલ-ગિરનાર પર્વત, સિહરે-શિખર ઉપર, દિક્ખા-દીક્ષા કલ્યાણક, નાણં-કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક, નિસીહિઆ-મોક્ષ કલ્યાણક, જસ્સ-જેના થયા છે, ધમ્મચક્કવટ્ટિં-ધર્મના ચક્રવર્તી એવા, અરિક્કનેમિં-અરિષ્ટ નેમિને, નમંસામિ-હું નમસ્કાર કરું છું.

અર્થ - ગિરનાર પર્વતના શિખર ઉપર જેમના દીક્ષા, કેવળજ્ઞાન અને મોક્ષ કલ્યાણક થયા છે. તે ધર્મચક્રવર્તી શ્રી અરિષ્ટનેમિને હું નમસ્કાર કરું છું.

ચત્તારિ અહ્ક દસ દોય, વંદિયા જિણવરા ચઉવ્વીસં ।

ચાર, આઠ, દસ અને બે (એમ) વંદાએલા જિનવરો ચોવીશ,

પરમહ્ક નિક્કિઅહ્કા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ ॥૫॥

પરમાર્થથી સંતોષ પામેલા સિદ્ધ ભગવંતો મોક્ષને મને આપો.

શબ્દાર્થ - ચત્તારિ-ચાર, અહ્ક-આઠ, દશ-દશ, દો-બે, વંદિયા-વંદાએલા છે, જિણવરા-જિનવરો, ચઉવ્વીસં-ચોવીશ, પરમહ્ક-પરમાર્થથી, નિક્કિઅહ્કા-કૃતાર્થ થયા છે, સિદ્ધા-સિદ્ધ ભગવંતો, સિદ્ધિં-સિદ્ધિને, મમ-મને, દિસંતુ-આપો.

અર્થ - ચાર, આઠ, દસ અને બે, એ ચોવીશ (દેવો આદિથી) વંદાયેલા જિનવરો પરમાર્થથી સંતોષ પામેલા, સિદ્ધ ભગવંતો મને સિદ્ધિ પદને આપો.

૪૪

દ્વિતીય પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણે ઉચ્ચી રીતે બતાવવો ?

પ્રવૃત્તિ કરવાથી.

અર્થ - હે ભગવન્ ! સ્વેચ્છાથી મને દિવસ સંબંધી, પ્રતિક્રમણમાં સ્થિર થવા માટે આજ્ઞા આપો. આપની આજ્ઞા પ્રમાણે છે. સર્વ પણ દિવસ સંબંધી, દુષ્ટ ચિંતન, દુષ્ટ વચન બોલવાનું, દુષ્ટ ચેષ્ટારૂપ પ્રવૃત્તિ કરવાનું, મારું પાપ મિથ્યા થાઓ.

(૨૭) શ્રી ઇચ્છામિ ઠામિ (પ્રતિક્રમણ ગર્ભિત કાયોત્સર્ગ) સૂત્ર

(ગુરુ અક્ષર-૨૮, લઘુ અક્ષર-૧૩૮, સર્વ અક્ષર-૧૬૭)

ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં

ઇચ્છું છું કરું છું કાયોત્સર્ગ.

જો મે દેવસિઓ અઈઆરો કઓ

જે મેં દિવસ સંબંધી અતિયાર કર્યા હોય,

કાઈઓ, વાઈઓ, માણસિઓ,

કાયાથી, વચનથી, મનથી,

શબ્દાર્થ - ઇચ્છામિ-ઇચ્છું છું, ઠામિ-કરું છું, જો-જે, દેવસિઓ-દિવસ સંબંધી, અઈઆરો-અતિયાર, કઓ-કર્યા હોય, કાઈઓ-કાયા સંબંધી, વાઈઓ-વચન સંબંધી, માણસિઓ-મન સંબંધી.

અર્થ - જે મેં દિવસ સંબંધી કાયાથી, વચનથી અને મનથી અતિયાર કર્યા હોય.

ઉસ્સુતો, ઉમ્મગ્ગો, અકપ્પો, અકરણિજ્જો,

જિનાગમ વિરુદ્ધ બોલવાથી, ઉન્માર્ગને સેવવાથી, અકલ્પ્યપણાથી ઉત્પન્ન થયેલ, નહીં કરવા યોગ્ય કરવાથી,

દુજ્જાઓ, દુવ્વિચિંતિઓ, અણાચારો,

દુધ્યાન ધ્યાવવાથી, દુષ્ટ ચિંતન કરવાથી, અનાચારથી,

અણિચ્છિઅવ્વો, અસાવગપાઉગ્ગો

જે ઇચ્છવા યોગ્ય નથી તેથી શ્રાવકને જે ઉચિત નથી તે કરવાથી.

શબ્દાર્થ - ઉસ્સુતો-જિનાગમ વિરુદ્ધ બોલવાથી, ઉમ્મગ્ગો-ઉન્માર્ગને સેવવાથી, અકપ્પો-અકલ્પ્યપણાથી ઉત્પન્ન થયેલ, અકરણિજ્જો-નહિ કરવા યોગ્ય કરવાથી, દુજ્જાઓ-દુધ્યાન ધ્યાવવાથી, દુવ્વિચિંતિઓ-દુષ્ટ ચિંતન કરવાથી, અણાચારો-અનાચારથી, અણિચ્છિઅવ્વો-જે ઇચ્છવા યોગ્ય નથી તેથી, અસાવગપાઉગ્ગો-શ્રાવકને જે ઉચિત નથી તે કરવાથી.

૪૬ ૬૯૯૯ પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કૈવી રીતે બતાવશો ?

અર્થ - ત્રણ ગુણવ્રતને વિષે, ચાર શિક્ષાવ્રતને વિષે એમ બાર પ્રકારના* શ્રાવક ધર્મને વિશે જે દેશથી ભાંગ્યું હોય કે જે સર્વથી વિરાધ્યું હોય તે મારું દુષ્કૃત મિથ્યા થાઓ.

(૨૮) શ્રી નાણંમિ (પંચાચારના અતિચારનું) સૂત્ર

નાણંમિ દંસણંમિ અ, ચરણંમિ તવંમિ તહ ચ વીરિયંમિ ।

જ્ઞાનને વિષે, દર્શનને વિષે ચારિત્રને વિષે, તપને વિષે તેમ જ વીર્યને વિષે,

આચરણં આચારો, ઈઅ એસો પંચહા ભણિઓ ॥૧૧॥

આચરણ તે આચાર, એવી રીતે પાંચ પ્રકારનો કહેલો છે.

શબ્દાર્થ - નાણંમિ-જ્ઞાનને વિષે, દંસણંમિ-દર્શનને વિષે, ચરણંમિ-ચારિત્રને વિષે, તવંમિ-તપને વિષે, તહ ય-તેમજ, વીરિયંમિ-વીર્યને વિષે, આચરણં-જે આચરણ, આચારો-તે આચાર કહેવાય છે, ઈઅ-એવી રીતે, એસો-એ આચાર, પંચહા-પાંચ પ્રકારનો, ભણિઓ-કહેલો છે.

અર્થ - જ્ઞાનને વિષે, દર્શનને વિષે, ચારિત્રને વિષે, તપને વિષે તથા વીર્યને વિષે જે આચરણ તે આચાર કહેવાય છે એવી રીતનો એ આચાર પાંચ પ્રકારનો કહેલો છે.

* શ્રાવકના બાર વ્રત :

પાંચ અણુવ્રત : (૧) સ્થૂલપ્રાણાતિપાત વિરમણ વ્રત-મોટી હિંસાથી અટકવું.

(૨) સ્થૂલ મૃધાવાદ વિરમણ વ્રત-મોટું જૂઠ બોલવાથી અટકવું.

(૩) સ્થૂલ અદત્તાદાન વિરમણ વ્રત-નહિ આપેલાને લેવાથી અટકવું.

(૪) સ્વદારાસંતોષ પરસ્ત્રીગમન વિરમણ વ્રત-સ્વપત્નીમાં સંતોષ કેળવી પરસ્ત્રીને સેવવાથી અટકવું.

(૫) સ્થૂલ પરિગ્રહવિરમણ વ્રત-મોટા પરિગ્રહથી અટકવું.

ત્રણ ગુણવ્રત : (૬) દિગ્પરિમાણ વ્રત-દિશાનું પરિમાણ-પ્રમાણ કરવું.

(૭) ભોગોપભોગ પરિમાણ વ્રત-ભોગ અને ઉપભોગનું પ્રમાણ કરવું.

(૮) અનર્થદંડ વિરમણ વ્રત-નકામા પાપથી અટકવું.

ચાર શિક્ષાવ્રત : (૯) સામાયિક વ્રત-સામાયિક કરવું.

(૧૦) દેશાવગાસિક વ્રત-હાલની પ્રવૃત્તિ પ્રમાણે ઉપવાસ અથવા એકાશનાદિ કરી આઠ સામાયિક અને બે પ્રતિકમણ કરવાનો રિવાજ છે.

(૧૧) પૌષધોપવાસ વ્રત-ઉપવાસ સહિત પૌષધ કરવો.

(૧૨) અતિથિ સંવિભાગ વ્રત-અતિથિને જમાડીને જમવું જોઈએ.

૪૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે કેવી રીતે બનાવશો ?

કાલે વિણએ બહુમાણે, ઉવહાણે તહ અનિન્હવણે ।

કાળ, વિનય, બહુમાન, ઉપધાન તથા ન છૂપાવવું,

વંજણ-અત્ય-તદુભએ, અઢવિહો નાણમાયારો ॥૨૧॥

શુદ્ધ ઉચ્ચાર, અર્થ અને તે બંને, એમ આઠ પ્રકારે જ્ઞાનનો આચાર છે.

શબ્દાર્થ - કાલે-જે કાળે ભણવાની આજ્ઞા હોય તે કાળે ભણવું, તે કાળ આચાર, વિણએ-જ્ઞાનીનો વિનય કરવો તે વિનય આચાર, બહુમાણે-જ્ઞાની ઉપર અંતરંગ પ્રેમ, ઉવહાણે-સૂત્રો ભણવાને તપ વિશેષ કરવો તે ઉપધાન આચાર, તહ-તથા અનિન્હવણે-ભણાવનાર ગુરુને ન ઓળવવા (છૂપાવવા) તે અનિન્હવણ આચાર, વંજણ-સૂત્રના અક્ષરનો શબ્દ ઉચ્ચાર કરવો તે વ્યંજનાચાર, અત્ય-સૂત્રનો અર્થ બરાબર કરવો તે અર્થ-આચાર, તદુભએ-સૂત્ર અર્થ બંને શુદ્ધ ભણવા તે તદુભય આચાર, અઢવિહો-આઠ પ્રકારનો, નાણમાયારો-જ્ઞાનાચાર કહેલો છે.

અર્થ - *કાળમાં ભણવું, જ્ઞાનીનો વિનય કરવો, જ્ઞાની ઉપર અંતરંગ પ્રેમ તે બહુમાન, સૂત્રો ભણવા માટે તપ વિશેષ કરવો તે ઉપધાન, તેમ જ ગુરુને છૂપાવવા નહિ, સૂત્રના અક્ષરનો શુદ્ધ ઉચ્ચાર કરવો તે વ્યંજન (સૂત્ર), સાચો અર્થ કરવો તે અર્થ તથા બંને શુદ્ધ ભણવા તે તદુભય એમ આઠ પ્રકારે જ્ઞાનનો આચાર છે.

નિસ્સંકિઅ નિક્કંખિઅ, નિવ્વિતિગિચ્છા અમૂઢદિટ્ટી અ ।

નિ:શંકિત થવું, નિ:કાંક્ષિત થવું, દુગંછા ન કરવી, વ્યામોહદદિષ્ટિ ન થવી,

ઉવવૂહ યિરીકરણે, વચ્છલ પભાવણે અઢ ॥૩૧॥

ઉપબૃહણા, સ્થિર કરવું, વાત્સલ્ય કરવું, પ્રભાવના કરવી એ આઠ.

શબ્દાર્થ - નિસ્સંકિઅ-વીતરાગના વચનમાં શંકા ન કરવી, નિક્કંખિઅ-જિનમત વિના અન્ય મતની ઈચ્છા ન કરવી, નિવ્વિતિગિચ્છા-દુગંછા ન કરવી, અમૂઢદિટ્ટી-મિથ્યાત્વીના ચમત્કાર દેખી તેનાથી વ્યામોહિત ન તવું, ઉવવૂહ-સમકિતધારીના અલ્પ ગુણની પણ પ્રશંસા કરવી, યિરીકરણે-જિન ધર્મ પામેલાને તેમાં સ્થિર કરવા, વચ્છલ્લ-સાધર્મિક વાત્સલ્ય કરવું, પભાવણે-જૈન શાસનની પ્રભાવના કરવી, અઢ-આ આઠ લક્ષણો દર્શનાચારનાં છે.

અર્થ - વીતરાગના વચનમાં શંકા ન કરવી તે નિ:શંકિત, જિનમત વિના

* કાળવેળા સિવાય તેમ જ અસજ્જાય સિવાયના કાળમાં ભણવું.

કાળવેલા-ચાર પ્રકારે છે. સૂર્યોદય પહેલાં ૪૮ મિનિટ, મધ્યાહની આગળ પાછળ ૨૪ મિનિટ, સૂર્યાસ્ત પછી ૪૮ મિનિટ અને મધ્યરાત્રિની આગળ પાછળ ૨૪ મિનિટ.

અસજ્જાય કાળને આશ્રયીને - ત્રણ ચોમાસીમાં કા.સુ. ૧૪, ફા.સુ. ૧૪, અષાઢ સુ. ૧૪ના મધ્યાહની કા.વ. ૨, ફા.વ.૨ અને અષાઢ વ.રના સૂર્યોદય સુધી. તેમજ ચૈત્ર સુદી-૫ તેમજ આસો સુદી-૫ના મધ્યાહની ચૈત્ર વદ-૨ તેમજ આસો વદ-૨ના સૂર્યોદય સુધી.

પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી સીતે બજાવશો ? ૪૯

અન્યમતની ઈચ્છા ન કરવી તે નિઃકાંક્ષિત, સાધુ-સાધ્વીના મલિન વસ્ત્ર તેમ જ ગાત્ર દેખી દુગંછા ન કરવી અથવા ધર્મના ફળમાં સંદેહ ન રાખવો તે નિર્વિતિગિચ્છા, મિથ્યાત્વીના કષ્ટ, મંત્ર, ચમત્કાર દેખી વ્યામોહિત ન થવું તે અમૂઢદષ્ટિ, સમ્યક્ત્વ ધારણ કરનારના અલ્પગુણની શુદ્ધ મનથી પ્રશંસા કરવી તે ઉપબુંદક, અન્યને જિનધર્મમાં જોડવા તથા ધર્મ પામેલાને સ્થિર કરવા તે સ્થિરીકરણ, સાધર્મિક ભાઈઓનું અનેક પ્રકારે હિતચિંતન તે વાત્સલ્ય અને અન્યદર્શની પણ જૈનદર્શનની અનુમોદના કરે તેવાં કાર્ય કરવા તે પ્રભાવના એમ આઠ પ્રકારનો દર્શનનો આચાર છે.

પણિહાણખેગજુતો, પંચહિં સમિઠહિં તીહિં ગુતીહિં ।

પણિધાન યોગથી યુક્ત પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિ સહિત,

એસ ચરિતાચારો, અઠ્ઠવિહો હોઈ નાયવ્વો ॥૪૧॥

આ ચારિત્રનો આચાર, આઠ પ્રકારનો છે જાણવા યોગ્ય.

શબ્દાર્થ - પણિહાણજોગ-સાવધાનપણે મન, વચન, કાયાના યોગથી, જુતો-યુક્ત એવો, પંચહિં-પાંચ, સમિઠહિં-સમિતિ વડે, તીહિં-ત્રણ, ગુતીહિં-ગુપ્તિ વડે, એસ-એ, ચરિતાચારો-ચારિત્રાચાર, અઠ્ઠવિહો-આઠ પ્રકારનો, હોઈ-છે, નાયવ્વો-જાણવા યોગ્ય.

અર્થ - પણિધાનયોગથી યુક્ત એટલે મન-વચન-કાયાની એકાગ્રતાથી પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિના પાલન વડે આ ચારિત્રનો આચાર આઠ પ્રકારનો જાણવા યોગ્ય છે.

બારસવિહંમિ વિ તવે, સહિંભતરબાહિરે કુસલદિટ્ટે ।

બાર પ્રકારના તપને વિષે અભ્યંતર અને બાહ્ય સહિત અરિહંતોએ ઉપદેશેલ,

અગિલાઈ અણાજીવી, નાયવ્વો સો તવાચારો ॥૫૧॥

ગ્લાનિ-ખેદ વગર, આજીવિકાની ઈચ્છા વગર જાણવા યોગ્ય છે તે તપનો આચાર.

શબ્દાર્થ - બારસવિહંમિ-બાર પ્રકારના, તવે-તપને વિષે, સહિંભતર-છ પ્રકારે અભ્યંતર, બાહિરે-છ પ્રકારે બાહ્ય, કુસલદિટ્ટે-કુશળ પુરુષ તીર્થકરોએ ઉપદેશેલા, અગિલાઈ-દુગંછા ભાવે રહિત, અણાજીવી-આજીવિકા દોષ રહિત, નાયવ્વો-જાણવો, સો-તે, તવાચારો-તપ આચાર,

અર્થ - અરિહંત પરમાત્માએ ઉપદેશેલ અભ્યંતર અને બાહ્ય સહિત બાર પ્રકારના તપને ગ્લાનિ-ખેદ વગર તેમજ હું તપ કરું તો આજીવિકા ચાલે એમ આજીવિકાની ઈચ્છા વગર આચારવો તે તપનો આચાર જાણવો.

૫૦

દુવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

અણસણમૂળોઅરિઆ, વિત્તિસંભેવણં રસચ્યાઓ ।

અનશન, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસ (વિગઈ) ત્યાગ,

કાયકિલેસો સંલીણયા ય બજાઝો તવો હોઈ ॥૬૫

કાયકલેશ અને સંલીનતા એ બાહ્ય તપ છે.

શબ્દાર્થ - અણસણં-ચાર પ્રકારના આહારનો ત્યાગ તે અણસણ, ઊણોઅરિઆ-પાંચ સાત કોળિયા ઓછા ખાવા અથવા ઓછાં વસ્ત્ર પાત્ર રાખવાં તે ઉણોદરી, વિત્તિસંભેવણં-દ્રવ્ય વગેરેનો સંક્ષેપ કરવો તે વૃક્ષિસંક્ષેપ, રસચ્યાઓ-વિગઈ પ્રમુખ રસનો થોડો અથવા અધિક ત્યાગ તે રસત્યાગ, કાયકિલેસો-કાયાને કષ્ટ આપવા લોચ કરાવવો તે કાયકલેશ, સંલીણયા-વિષયાદિકની ઉદીરણા કરવી નહિ, તેમજ અંગોપાંગ સંકોચી રાખવા તે સંલીનતા.

અર્થ - ચારે પ્રકારના આહારનો ત્યાગ તે અનશન (ઉપલક્ષણથી એકાસણું બિયાસણું પણ ગણાય), પાંચ સાત કોળિયા ઓછા જમવા તે ઉણોદરી. અમુક દ્રવ્યથી વધુ ન વાપરવા તે વૃત્તિસંક્ષેપ*, દૂધ, દહીં, ઘી, ગોળ, તેલ અને કડા એ છ વિગઈમાંથી* શક્તિ મુજબ એક, બે, ત્રણ આદિ વિગઈનો ત્યાગ તે રસત્યાગ, કાયાને કષ્ટ આપવું-લોચ કરાવવો તે કાયકલેશ, અંગોપાંગ સંકોચી રાખવા તે સંલીનતા, એ છ પ્રકારે બાહ્ય તપ છે.

પાયચ્છિતં વિણઓ, વેયાવચ્યં તહેવ સજાઓ ।

પ્રાયચ્છિત, વિનય, વૈયાવચ્ય તથા સ્વાધ્યાય,

ઝાણં ઉસ્સગ્ગો વિ અ, અઢિંભતરઓ તવો હોઈ ॥૬૬

ધ્યાન અને કાયોત્સર્ગ અભ્યંતર તપ છે.

શબ્દાર્થ - પાયચ્છિતં-લાગેલા દોષનો ગુરુ પાસે પ્રકાશ કરી તેના નિવારણને અર્થે ગુરુ જે આલોચણ આપે તે કરવું તે પ્રાયચ્છિત તપ, વિણઓ-જ્ઞાન તથા જ્ઞાનીનો વિનય કરવો તે વિનય તપ, વેયાવચ્યં-ગુરુ પ્રમુખની આહાર વગેરેથી ભક્તિ કરવી તે વૈયાવચ્ય તપ, તહેવ-તેમજ, સજાઓ-વાચના, પૃચ્છના પ્રમુખ પાંચ પ્રકારથી અભ્યાસ કરવો તે સ્વાધ્યાય તપ, ઝાણં-આર્ત તથા રૌદ્ર ધ્યાન નિવારી

* દા.ત. : નામ અને સ્વાદ એમ બે રીતમાંથી કોઈપણ રીતે દ્રવ્યની ધારણા થઈ શકે. ચા સવારે પીધી અને બપોરે પીધી તો સ્વાદ બદલાય પણ નામ એક જ છે એટલે એક દ્રવ્ય પણ ગણી શકાય

* આ વિગઈનો ત્યાગ ત્રણ રીતે થઈ શકે : (૧) મૂળથી (૨) કાયી (૩) નિવિયાતી. દા.ત. દૂધ વિગઈ-મૂળથી ત્યાગ હોય તો દૂધમાંથી બનેલી કોઈપણ ચીજ વાપરી શકાય નહિ.

કાયી ત્યાગ હોય તો ફક્ત દૂધ પીવાય નહિ પણ દૂધની બીજી કોઈ બનાવટ વાપરી શકાય. નિવિયાતી ત્યાગ હોય તો દૂધનો સ્વાદ ફેર થઈ ગયેલી ચીજ (ખીર, દૂધપાક વિ.) ન વપરાય.

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઈવી રીતે બનાવણો ? ૫૧

ધર્મ તથા શુક્લ ધ્યાનમાં પ્રવર્તવું તે ધ્યાન, ઉરસગ્ગો-કર્મ ક્ષય અર્થે કાયાને વોસરાવવી તે કાયોત્સર્ગ તપ, વિઅ-નિશ્ચયે, અભિંભતરઓ-અભ્યંતર, તવો-તપ.

અર્થ - જે દોષ થયા હોય તે ગુરુને કહી તે પાપથી છૂટવા ગુરુ જે આલોચના આપે તે કરવું તે પ્રાયશ્ચિત તપ, પૂજયો તરફ મન, વચન, કાયાથી નમ્રભાવને પ્રકટ કરવો તે વિનય તપ, ગુરુ પ્રમુખની આહાર વગેરેથી ભક્તિ કરવી તે વૈયાવૃત્ય તપ, તેમજ વાચના, પૃચ્છના, પરાવર્તના, અનુપ્રેક્ષા, ધર્મકથા એ પાંચ પ્રકારે અભ્યાસ કરવો, તે સ્વાધ્યાય તપ, આર્ત, રૌદ્ર ધ્યાનનો ત્યાગ કરી ધર્મ અને શુક્લધ્યાનમાં પ્રવર્તવું તે ધ્યાનતપ, કર્મ ક્ષય માટે કાયાને વોસરાવવી તે કાયોત્સર્ગ તપ, એ અભ્યંતર તપ છે.

અણિગૂહિઅબલવીરિઓ, પરક્કમઈ જો જહુતમાઉતો ।

પોતાના બળ વીર્યને ગોપવ્યા સિવાય પરાક્રમ કરે જે, તીર્થંકર દેવે કહ્યું છે તેમ સાવધાન થઈને,

જુંજઈ અ જહાયામં, નાયવ્યો વીરિયાચારો ॥૮॥

(ધર્મને વિષે) ઉદમ કરે પોતાની શક્તિ અનુસાર તે જાણવો વીર્યાચાર.

શબ્દાર્થ - અણિગૂહિઅ-પ્રગટ છે, બલવિરિઓ-બળવીર્ય જેનું, પરક્કમઈ-પરાક્રમ કરે છે, જો-જે, જહુતં-તીર્થંકર દેવે જેમ કહ્યું છે તેમ, આઉતો-સાવધાન થઈને, જુંજઈ-પ્રવર્તે, જહાયામં-પોતાની શક્તિને અનુસાર, વીરિયાચારો-વીર્યાચાર.

અર્થ - પોતાના બળ વીર્યને ગોપવ્યા સિવાય તીર્થંકર પરમાત્માઓએ જે પ્રમાણે કહ્યું છે તેમ સાવધાન થઈને જે પરાક્રમ કરે અર્થાત્ ધર્મને વિષે પોતાની શક્તિ અનુસાર ઉદમ કરે તે વીર્યાચાર જાણવો. (મન-વચન-કાયાથી એમ ત્રણ પ્રકારે બળને ગોપવ્યા સિવાય ધર્મ આરાધનામાં ઉદમ કરે તે રીતે ત્રણ આચાર વીર્યાચારના છે.)*

* જ્ઞાનાચારના-૮, દર્શનાચારના-૮, ચારિત્રાચારના-૮, તપાચારના-૧૨ અને વીર્યાચારના-૩ આચાર થઈ પંચાચારના ઉત્તરભેદ ૩૯ થાય છે, ચારિત્રાચારમાં શ્રાવકના બારે વ્રતના આચારનું પાલન આવી જાય તેના જુદા જુદા ભેદ ગણતાં ૧૨૪ આચાર થાય છે. તે આચારમાં જે અતિક્રમ દોષ (જે ભુલ, સ્મલના) થઈ હોય તે અતિચાર કહેવાય છે, તેનું વિસ્તારથી વર્ણન 'વંદિતુ' સૂત્રમાં છે.

૫૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી સીતે બજાવશો ?

*(૨૯) શ્રી સુગુરુ વાંદણાં (દ્વાદશાવર્ત ગુરુ વંદના) સૂત્ર

(૫૬-૫૮, ગુરુ અક્ષર-૨૫, લઘુ અક્ષર-૨૦૧, સર્વ અક્ષર-૨૨૬)

ઘચ્છામિ ખમાસમણો !

વંદિઉં જાવણિજામિ નિસીહિઆએ ॥૧ા

હું ઈચ્છું છું હે ક્ષમાશ્રમણ ! વંદન કરવા માટે શક્તિ સહિત, પાપ-વ્યાપારનો ત્યાગ કરીને. (અહીં ગુરુ ઇંદેણ કહે એટલે ઈચ્છા વડે (કે તું વંદના કરે)

અણુજાણહ, મે મિઉગ્ગહં નિસીહિ ॥૨ા

આજ્ઞા આપો મને મિત અવગ્રહ (સાડા ત્રણ હાથ પ્રમાણ ક્ષેત્ર) પાપ-વ્યાપારનો ત્યાગ. (અહીં ગુરુ અણુજાણામિ કહે એટલે આજ્ઞા આપું છું કે મારા અવગ્રહમાં પ્રવેશ કર.)

શબ્દાર્થ - અણુજાણહ-આજ્ઞા આપો, મે-મને, મિઉગ્ગહં-મિત અવગ્રહ (સાડા ત્રણ હાથ પ્રમાણવાળા ક્ષેત્ર)માં પ્રવેશ કરવાને, નિસીહિ-ગુરુવંદન સિવાય બીજો વ્યાપાર જેણે નિષેધ્યો.

અર્થ - હે ક્ષમાશ્રમણ ! તપસ્વી ! મને આજ્ઞા આપો કે શક્તિ સહિત પાપ-વ્યાપારનો ત્યાગ કરવાપૂર્વક મિત અવગ્રહમાં પ્રવેશ કરીને વંદન કરવા માટે હું ઈચ્છું છું.

* આ વાંદણાં દેતાં પચ્ચીશ આવશ્યક સાચવવા જોઈએ તે ન સાચવે તો વંદન કરનાર પણ નિર્જરાકળ પામે નહિ. તે આવશ્યક આ પ્રમાણે -

‘ઈચ્છામિ ખમાસમણો.’ પ્રમુખ ‘અણુજાણહ’ પર્યત બોલતાં પોતાનું અર્ધું શરીર નમાડી દેવામાં આવે તે પ્રથમ અવનત અને ફરી બીજી વાર પણ તેમજ કરતાં બીજો અવનત જાણવો. જન્મ થતી વખતે અથવા દીક્ષાયોગ આદરતી વખતે જેવી મુદ્રા હોય, તેવી નમ્ર મુદ્રા (બે હાથ જોડી લલાટે લગાડવારૂપ) વંદન કરતી વખતે ધારણ કરવી તે યથાજાત જાણવું. ‘અહો, કાયાં, કાયરૂપ ત્રણ અને જતા ભે, જવણિજજં ચ ભે’ રૂપ બીજા ત્રણ એમ છ એક વખતના વંદનમાં અને તે છ બીજી વખતના વંદનમાં મળી ૧૨ આવર્ત (ગુરુચરણે હાથનાં તળાં લગાડી પછી તેમજ ખામેમિ કહેતાં તે પોતાના લલાટે લગાડવારૂપ) થાય છે. ‘કાય સંકાસં’ કહેતા ફરી સ્વમસ્તક નમાવવું, બીજી વાર મસ્તક નમાવવું. એમ બે વંદનનાં મળી ચાર વખત શિરનમન થાય છે. મન વચન અને કાયાને અન્ય વ્યાપારથી નિવર્તાવી વંદન કરતી વખતે સારી રીતે ગોપવી રાખવારૂપ ત્રણ ગુપ્તિ જાણવી. ‘અણુજાણહ મે મિઉગ્ગહં’ કહી બંને વખત વંદન કરતાં ગુરુ આજ્ઞા પામીને અવગ્રહમાં પ્રવેશ કરવો તે બે પ્રવેશ જાણવા અને પ્રથમ વંદન કરતી વખતે ‘આવસ્સિઆએ’ કહીને અવગ્રહમાંથી બહાર નીકળવું તે એક નિષ્કમણ સમજવું. એવી રીતે દ્વાદશાવર્ત વંદન કરતી વખતે પચ્ચીશ આવશ્યક સાચવવા જ જોઈએ.

સુભવ પ્રતિભમણાં ભાવ પ્રતિભમણા ઠેવી રીતે બજાવશો ? ૫૩

દેવસિઆએ આસાચણાએ, તિત્રીસણયરાએ,*

દિવસ સંબંધી થયેલી આશાતનાઓ તેત્રીશમાંથી કોઈપણ,

* ગુરુ મહારાજ સંબંધી તેત્રીશ આશાતના અવશ્ય વર્જવી જોઈએ તે આ પ્રમાણે-

૧-૯ ગુરુ મહારાજની ૧ આગળ ૨ પડખે (બંને પાસે) તેમજ ૩ અત્યંત નજીક અડકીને ૧ ચાલતાં - ૨ ઊભા રહેતાં અને ૩ બેસતાં આશાતના લાગે છે. પરંતુ જો ખાસ અગત્યના કારણસર તેમ કરવું પડે તો આશયશુદ્ધિથી અને અધિક લાભના કારણથી આશાતના દોષ ગણાતો નથી. એમ દરેકના ત્રણ ત્રણ ભેદ કરતાં તેના ૯ ભેદ થઈ શકે છે. ૧૦ ગુરુ મહારાજ પહેલાં ભોજન વખતે યજુ કરી લેવાથી કે આચમન લેવાથી દોષ લાગે. ૧૧ બહારથી ગુરુ સાથે આવ્યા છતાં જો ગુરુ મહારાજ થકી પહેલાં ગમણાગમણે આલોવે એટલે 'ઈરિયાવહી' પડિક્કમે તો ગુરુનો અનાદર વિનયભંગ કરવારૂપ દોષ લાગે. ૧૨ રાત્રિએ સંધારો કર્યા બાદ ગુરુ મહારાજ કંઈ પૂછે કે બોલાવે ત્યારે સાંભળ્યું નહિ સાંભળ્યું કરી કશો ઉત્તર નહિ આપતાં કેવળ મૌન જ ધારી રહે તો આશાતના લાગે. ૧૩ ગુરુ પાસે આવેલા કોઈ ગૃહસ્થાદિકને વશ કરી લેવા ગુરુ મહારાજ તેમને બોલાવે તે પહેલાં પોતે બોલાવી લે તો ગુરુ-આશાતના લાગે. ૧૪ ભિક્ષાવૃત્તિથી આણેલાં આહાર-પાણી પ્રમુખ ગુરુ મહારાજ પાસે જ પ્રથમ હાજર કરી દેવાં જોઈએ અને ગોચરી પણ ત્યાંજ આલોવવી જોઈએ, તેને બદલે તેમ નહિ કરતાં, તે સંબંધે ઈચ્છા મુજબ વર્તતાં એટલે ગુરુ પહેલાં ઉતાવળ કરી આવેલી ગોચરી કોઈ સાધુ જોઈ લે તેમજ ૧૫ ગુરુ પહેલાં બીજાને બતાવી દે તો દોષ લાગે. ૧૬ આવેલાં આહાર પાણી વાપરવા બીજાને નિમંત્રણ કરીને પછી ગુરુ મહારાજને નિમંત્રણ કરે તો તેથી અનાદરદોષ લાગે. ૧૭ ખાદ્ય મધુર પદાર્થ ભિક્ષામાં આવેલો જાણી આપેઈચ્છાએ ગુરુને પૂછ્યા વગર પોતે ગમે તેને આપી દે, તો આશાતના લાગે. ૧૮ સરસ સ્નિગ્ધ પદાર્થ આવેલો હોય તો તે ગુર્વાદિકને નહિ આપતાં પોતે જ આરોગી જા્ય તો ગુરુ-આશાતના લાગે. ૧૯ ગુરુ મહારાજ સાદકરી બોલાવે ત્યારે બહેરાની જેમ કશો પણ ઉત્તર પાછી ન આપે, શૂન્યવત્ બેસી રહે તો દોષ લાગે. ૨૦ જ્યારે કોઈ વડિલ સાધુ સાદ કરે ત્યારે સામા થઈ જેમ આવે તેમ બોલે - આ મારી કેડે લાગ્યા છે, મને જ દેખ્યો છે, આમની સાથે ક્યાંથી પનારે પડ્યા, ઈત્યાદિક કટુ ભાષણ કરતાં દોષ લાગે. ૨૧ ગુરુ પાસે જઈ નમ્રપણે જવાબ દેવાને બદલે પોતાના આસને બેઠા બેઠા ઉત્તર આપવાથી ગુરુ-આશાતના લાગે. ૨૨ શું કહો છો ? શું છે ? કહોને ? ઈત્યાદિક વિનયરહિત ભાષણ ગુરુ સાથે કરતાં આશાતના લાગે. ૨૩ કંઈ કામ કરવા ગુરુ મહારાજ શિષ્યને બોલાવે ત્યારે તોછડાઈ ભરેલી રીતે બોલે કે તમે જ કરોને ? મને શા માટે કહો છો ? - આમ તુંકારાદિ દેતાં ગુરુ-આશાતના લાગે. ૨૪ વાહ ! અમને જ દીઠા છે ને ! તમે જાતે કેમ કરતા નથી ? અથવા બીજા શિષ્યને કરવા કેમ કહેતા નથી ? એમ ગુરુ મહારાજની તર્જના કરતાં ગુરુ-આશાતના લાગે. ૨૫ ગુર્વાદિક વડિલ સાધુઓને વ્યાખ્યાન પ્રમુખ કરતાં દેખી શિષ્ય દુમણો થાય પણ પ્રમુદિત ન થાય તો ગુરુ આશાતના લાગે અથવા ગુર્વાદિક વડિલનો કોઈ રાગી હોય તેને દેખી દુમણો થાય તો

તેથી પણ ગુરુ-આશાતના લાગે. ૨૬ ગુરુ મહારાજ વ્યાખ્યાનાદિક કરતા હોય ત્યારે 'એ તમે ભૂલી ગયા છો, આ વાત તમને યાદ નથી, એનો અર્થ એ ન હોય' ઈત્યાદિક અનુચિત વચન બોલતાં ગુરુ-આશાતના લાગે. ૨૭ અથવા એ બાબત હું તમને પછી સારી રીતે સમજાવીશ એમ આપ હડાપણ બતાવવા સભા સમક્ષ બોલી, ચાલતી કથાનો ભંગ કરે તો તેથી ગુરુઆશાતના લાગે. ૨૮ અથવા એવે અવસરે આવીને શિષ્ય કહે કે 'મહારાજ ! પોરસીવેળા કે આહારવેળા થઈ ગઈ

જીવ પ્રતિજ્ઞાઓને ભાવ પ્રતિજ્ઞા ઠેવી રીતે બનાવશો ? ૫૫

જંકિંચિ મિચ્છાએ, મણદુક્કડાએ, વચદુક્કડાએ, કાયદુક્કડાએ,

જે કાંઈ મિથ્યાભાવરૂપ મન સંબંધી પાપ, વચન સંબંધી પાપ, શરીરસંબંધી પાપ થયા હોય.

કોહાએ, માણાએ, માયાએ, લોભાએ,

કોષરૂપ, માનરૂપ, માયારૂપ, લોભરૂપ, આશાતનાએ કરીને.

શબ્દાર્થ - આવસ્સિઆએ-આવશ્યક ક્રિયા સેવતાં લાગેલા અતિચારથી, પરિક્કમામિ-હું નિવર્તુ છું, ખમાસમણાણં-ક્ષમાશ્રમણ સંબંધી, તિત્તીસત્તયરાએ-તેત્રીશ આશાતનામાંથી, દેવસિઆએ આસાયણાએ-દિવસે થયેલી આશાતનાએ કરી, જંકિંચિ-જે કાંઈ, મિચ્છાએ-મિથ્યાભાવરૂપ આશાતનાએ કરીને, મણદુક્કડાએ-મન સંબંધી પાપ તે રૂપ આશાતનાએ કરીને, વચદુક્કડાએ-વચન સંબંધી પાપ તે રૂપ આશાતનાએ કરીને, કાયદુક્કડાએ-શરીર સંબંધી પાપ તે રૂપ આશાતનાએ કરીને, કોહાએ-કોષરૂપ આશાતનાએ કરીને, માણાએ-માનરૂપ આશાતનાએ કરીને, માયાએ-માયારૂપ આશાતનાએ કરીને, લોભાએ-લોભરૂપ આશાતનાએ કરીને.

અર્થ - હે ક્ષમાશ્રમણ તપસ્વી ! આવશ્યક ક્રિયા આદિ કરતાં (ચરણ સિત્તરી અને કરણ સિત્તરીમાં) લાગેલા અતિચારથી અને દિવસ સંબંધી થયેલી આશાતનામાં તેત્રીશ આશાતનામાંથી જે કાંઈ મારા વડે મિથ્યાભાવરૂપ આશાતના થઈ હોય તેવી મનસંબંધી પાપરૂપી આશાતના, વચન સંબંધી પાપરૂપી આશાતના, કાયાસંબંધી પાપરૂપી આશાતના થઈ હોય, કોષરૂપ, માનરૂપ, માયારૂપ અને લોભરૂપ આશાતનાઓ કરીને.

સવ્વકાલિઆએ, સવ્વમિચ્છોવચારાએ, સવ્વધમ્માઇક્કમણાએ, આસાયણાએ,

છે' એમ કહીને પર્યદાનો ભંગ કરે તો ગુરુઆશાતના લાગે. ૨૯ અથવા પર્યદા ઊઠી ગઈ ન હોય એટલામાં ડહાપણ બતાવવા માટે ગુરુ મહારાજે વ્યાખ્યાનમાં કહેલી જ વાત વધારે વિસ્તારી કહી બતાવે તો ગુરુ આશાતના લાગે. ૩૦ ગુરુ સંબંધી શય્યા-સંધારા પ્રમુખને પોતાના પગ વગેરેથી સંઘટ્ટ કરી પાછું ખમાવે નહિ તો આશાતના લાગે. ૩૧ ગુરુની શય્યા કે સંધારાદિક ઉપર પોતે બેસે કે આળોટે કે અસભ્ય રીતે તેનો સ્પર્શ કરે તો ગુરુ આશાતના લાગે. ૩૨ ગુરુ થકી ઊંચા આસને બેસે અથવા ગાદી કરી બેસે અથવા ગુરુ જેવાં કે તેથી અધિક મૂલ્યવાળાં વસ્ત્ર વાપરે તો દોષ લાગે. ૩૩ ગુરુ જેવા સમાન આસન ઉપર બેસે અથવા ગુરુ જેવાં સમાન વસ્ત્ર લઈ વાપરે તો ગુરુઆશાતના લાગે.

૧૫૬

૫૬ દ્વિવ્ય પ્રતિષ્ઠમણો ભાવ પ્રતિષ્ઠમણા ઠેવી સીતે બજાવશો ?

સર્વ કાળ સંબંધી, સર્વ મિથ્યા ઉપચાર (કૂડ, કપટ) રૂપ આશાતનાએ કરીને, સર્વ ધર્મકરણીને અતિક્રમવા રૂપ, આશાતનાએ કરીને,

જો મે અઈઆરો કઓ, તસ્સ ખમાસમણો !

જે મેં અતિચાર કર્યા હોય તે સંબંધી ક્ષમાશ્રમણ તપસ્વી !

પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ ॥

પાછો હઠું છું આત્મસાક્ષીએ નિંદું છું, ગુરુ સાક્ષીએ વિશેષે કરી નિંદું છું, મારા આત્માને પાપ થકી વોસિરાવું છું.

શબ્દાર્થ - સવ્વકાલિઆએ-સર્વકાળ સંબંધી, સવ્વમિચ્છોવચારાએ-સર્વ મિથ્યા ઉપચાર (કૂડ, કપટ) રૂપ આશાતનાએ કરીને, સવ્વધમ્માઈકકમણાએ-સર્વધર્મ કરણીને અતિક્રમવારૂપ આશાતનાએ કરીને, આસાયણાએ-આશાતનાએ કરીને, જો-જે, અઈઆરો-અતિચાર, કઓ-કર્યો હોય.

અર્થ - સર્વ કાળ સંબંધી, સર્વ મિથ્યા ઉપચાર અર્થાત્ કૂડ અને કપટરૂપ આશાતના કરીને, સર્વધર્મકરણીને દોષથી કરીને કરેલી આશાતના જે મારા જીવે જે અતિચાર કર્યા હોય તેને હે ક્ષમાશ્રમણ તપસ્વી ! આત્મસાક્ષીએ નિંદું છું, ગુરુની સાક્ષીએ વિશેષ નિંદું છું, તેનાથી હું પાછો ફરું છું, પાપરૂપ મારા આત્માનો ત્યાગ કરું છું.

(૩૦) શ્રી દેવસિચં આલોઈં

(દિવસના અતિચાર ભોલવાનું) સૂત્ર

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! દેવસિચં આલોઈં ?

ઇચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો હે ભગવન્ ! દિવસ સંબંધી અતિચાર પ્રકાશું ?

ઇચ્છં, આલોએમિ જો મે દેવસિઓ

આપનું વચન અંગીકાર કરું છું અને પ્રકાશું છું, જે મેં દિવસ સંબંધી.

શબ્દાર્થ - દેવસિચં-દિવસ સંબંધી અતિચાર, આલોઈં-પ્રકાશું, ઇચ્છં આલોએમિ-આપનું વચન અંગીકાર કરું છું અને પ્રકાશું છું, જો-જે, મેં-મેં, દેવસિઓ-દિવસ સંબંધી.

અર્થ - હે ભગવન્ ! ઇચ્છાપૂર્વક-આપની ઇચ્છા હોય તો દિવસ સંબંધી અતિચારો (પાપો) કર્યા હોય તેને આલોચવા (પ્રકાશિત કરવા) આજ્ઞા આપો - જે મેં દિવસ સંબંધી અતિચાર કર્યા હોય તેને પ્રકાશું છું.

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી નીતે બનાવણો ? ૫૭

(૩૧) શ્રી સાત લાખ (જીવહિંસાની આલોચના કરવાનું) સૂત્ર

***સાત લાખ પૃથ્વીકાય, સાત લાખ અપ્કાય, સાત લાખ તેઉકાય, સાત લાખ વાઉકાય, દશ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય, ચૌદ લાખ સાધારણ વનસ્પતિકાય, બે લાખ બેઇંદ્રિય, બે લાખ તેઇંદ્રિય, બે લાખ ચઉરિંદ્રિય, ચાર લાખ દેવતા, ચાર લાખ નારકી, ચાર લાખ તિર્યચ પંચેંદ્રિય, ચૌદ લાખ મનુષ્ય એવંકારે ચોરાશી લાખ જીવ યોનિમાંહે માહરે જીવે જે કોઈ જીવ હણ્યો હોય, હણાવ્યો હોય, હણતાં પ્રત્યે અનુમોદો હોય, તે સવિહુ મને, વચને કાયાએ કરી, મિચ્છામિ દુક્કડં ॥**

અર્થ - સાત લાખ પ્રકારના પૃથ્વીકાયના જીવો (માટી, ઢેકું, પથ્થર વગેરે), સાત લાખ પ્રકારના પાણીના શરીરવાળા જીવો (પાણી, ઝાકળ, બરફ, પુમ્મસ વગેરે), સાત લાખ પ્રકારના અગ્નિકાયના જીવો (લાઈટ, બલ્બ, મસાલ વગેરે), સાત લાખ પ્રકારના પવનના શરીરવાળા જીવો (રજકણ, હવા વગેરે), દશ લાખ પ્રકારના પ્રત્યેક વનસ્પતિકાયના જીવો (ફળ, ફૂલ, મૂળ, બી, પાંદડુ વગેરે), ચૌદ

* અહીં પૃથ્વીકાયાદિના સાત લાખ ભેદ કેવી રીતે થાય છે તે જણાવે છે. અત્રે જીવોના ચોરાશી લાખ ઉત્પત્તિ સ્થાન-યોનિ બતાવેલા છે.

યોનિના વર્ણ-ગંધ-રસ-સ્પર્શ-સંસ્થાન સરખા હોય તેવી અનેક યોનિના સમુદાયને એક યોનિ ગણેલ છે.

વર્ણ - ૫ લાલ પીળો, લીલો, કાળો, સફેદ.

ગંધ - ૨ સુગંધ, દુર્ગંધ.

રસ - ૫ તીખો, કડવો, ખાટો, મધુર, ખારો.

સ્પર્શ - ૮ સ્નિગ્ધ, રુક્ષ, ઉષ્ણ, શીત, કર્કશ, લીસો, કઠણ, નરમ.

સંસ્થાન - ૫ વૃત્ત, પરિમંડલ, ચોરસ, લંબચોરસ, ત્રિકોણ.

$૫ \times ૨ \times ૫ \times ૮ \times ૫ = ૨૦૦૦$ યોનિના ભેદ

તેમાં પૃથ્વીકાયના મૂળ ભેદ $૫૦ \times ૨૦૦૦ = ૭$ લાખ પૃથ્વીકાયના ઉત્પત્તિ સ્થાન થાય.

તેવી જ રીતે અપ્કાય, તેઉકાય, વાઉકાયના મૂળ ભેદ ૩૫૦ છે. એટલે ૭ લાખ સ્થાન થશે.

પ્રત્યેક વનસ્પતિકાયના મૂળ ભેદ $૫૦૦ \times ૨૦૦૦ = ૧૦$ લાખ ઉત્પત્તિ સ્થાન.

સાધારણ વનસ્પતિકાયના મૂળ ભેદ $૭૦૦ \times ૨૦૦૦ = ૧૪$ લાખ ઉત્પત્તિ સ્થાન.

દેવતા, નારક, તિર્યચ, પંચેન્દ્રિયના મૂળ ભેદ $૨૦૦ \times ૨૦૦૦ = ૪$ લાખ ઉત્પત્તિ સ્થાન.

મનુષ્યના મૂળ ભેદ $૭૦૦ \times ૨૦૦૦ = ૧૪$ લાખ ઉત્પત્તિ સ્થાન.

૫૮ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણને ભાવ પ્રતિભ્રમણ કૈવી રીતે બનાવશો ?

કુધર્મ સેવવાની તીવ્ર અભિલાષા અને નિશ્ચયથી (જિનેશ્વર દેવોના પરમ તારક એવા માર્ગ ઉપરની શ્રદ્ધાનો અભાવ) આત્મ સ્વરૂપના અનુભવને વિઘ્નકર્તારૂપ આત્માનો પરિણામ તે મિથ્યાત્વશલ્ય.

એ અઢાર પાપસ્થાનકમાંહે મારે જીવે જે કોઈ પાપ સેવ્યું હોય, સેવરાવ્યું હોય, સેવતાં પ્રત્યે અનુમોહું હોય, તે સવિહુ મન, વચન, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥

અર્થ - એ અઢાર પાપસ્થાનકમાંથી મારા જીવે જે કોઈ પાપ સેવ્યું હોય, કોઈની પાસે સેવરાવ્યું હોય અને સેવનારની જે કાંઈ પ્રશંસા (અનુમોદના) કરી હોય તે મન, વચન અને કાયા વડે સર્વ પાપ મિથ્યા થાઓ અર્થાત્ દૂર થાઓ.

(33) શ્રી વંદિતુ (શ્રાવક પ્રતિક્રમણ) સૂત્ર*

(શ્રાવકને ધર્મમાં લાગેલા અતિયારોનું સૂત્ર)

વંદિતુ સવ્વસિદ્ધે, ધમ્માચરિએ અ સવ્વસાહૂ અ ।

વંદન કરીને સર્વજ્ઞ એવા તીર્થંકર તથા સિદ્ધ ભગવંતને ધર્મચાર્યને સર્વ સાધુ ભગવંતોને,

ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં, સાવગધમ્માઇઆરસ્સ ॥૧॥

ઈચ્છું છું પાછા ફરવા માટે શ્રાવક ધર્મમાં લાગેલા અતિયારથી.

શબ્દાર્થ - વંદિતુ-વાંદીને, સવ્વસિદ્ધે-સર્વજ્ઞ એવા તીર્થંકર તથા સિદ્ધ ભગવંતને, ધમ્માચરિએ-ધર્મચાર્યને, સવ્વસાહૂ અ-આચાર્ય ઉપાધ્યાય વગેરે સર્વ સાધુઓને, ઈચ્છામિ-હું ઈચ્છું છું, પડિક્કમિઉં-પ્રતિક્રમવાને, સાવગધમ્માઇઆરસ્સ-શ્રાવક ધર્મને વિષે લાગેલા અતિયારથી.

અર્થ - સર્વજ્ઞ એવા તીર્થંકર તથા સિદ્ધ ભગવંતને, ધર્મચાર્યને તથા સર્વ સાધુ ભગવંતોને વંદન કરીને, શ્રાવક ધર્મમાં લાગેલા અતિયારથી પાછો ફરવા માટે હું ઈચ્છું છું.

(સામાન્યથી સર્વ વ્રતના અતિયાર તથા જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર-તપ-વિર્ય અને સંલેખનાના અતિયારો)

જે મે વચાઈઆરો, નાણે તહ દંસણે ચરિત્તે અ ।

જે મને વ્રતોને વિષે અતિયાર લાગ્યા હોય, જ્ઞાન તથા દર્શન અને ચારિત્રને વિષે,

સુહુમો અ બાયરો વા, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૨॥

સૂક્ષ્મથી અથવા બાદરથી તેને નિંદું છું અને તેની ગર્હા કરું છું.

* શ્રાવકને દિવસ સંબંધી લાગેલા અતિયારને આલોચવાને અર્થે આ સૂત્ર પ્રતિક્રમણમાં સાંજે સૂર્ય અર્ધ અસ્ત પામેલો હોય તે વખતે કહેવાનું છે.

૬૦ દ્વય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કૈવી રીતે બનાવશો ?

શબ્દાર્થ - વયાઈઆરો-વ્રતોને વિષે અતિચાર લાગ્યા હોય, નાણે-જ્ઞાનને વિષે, તહ-તથા, દંસણે-દર્શનને વિષે, ચરિત્તે-ચારિત્રને વિષે, સુહુમો-સૂક્ષ્મ, બાયરો વા-અથવા બાદર, તં-તેને, નિંદે-નિંદું છું, ગરિહામિ-ગર્હ કરું છું.

અર્થ - જ્ઞાનને વિષે તથા દર્શનને વિષે તથા ચારિત્રને વિષે સૂક્ષ્મથી અથવા બાદરથી જે વ્રતના અતિચારો મને લાગ્યા હોય, તેને હું નિંદું છું અને તેની ગર્હ કરું છું.

(ગૃહસ્થને સર્વ પાપનું મૂળ રૂપ પરિગ્રહ આદિના અતિચારનું પ્રતિક્રમણ)

દુવિહે પરિગ્રહમિ, સાવજજે બહુવિહે અ આરંભે ।

સચિત્ત=ઘોડો આદિ, અચિત્ત=સોનુ આદિ એમ બે પ્રકારના પરિગ્રહ છે અને સાવઘ-પાપવાળો એવો બહુ પ્રકારનો આરંભ.

કારાવણે અ કરણે, પડિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૩૧॥

કરાવવાથી, કરવાથી અને અનુમોદવાથી પાછો ફરું છું, દિવસ સંબંધી સર્વ અતિચારથી.

શબ્દાર્થ - દુવિહે-બે પ્રકારનો, પરિગ્રહમિ-પરિગ્રહ, સાવજજે-સાવઘ-પાપવાળો, બહુવિહે-બહુ પ્રકારનો, આરંભે-આરંભ, કારાવણે-બીજાની પાસે કરાવવાથી, અ-અનુમોદવાથી, કરણે-પોતાની જાતે કરવાથી, પડિક્કમે-હું પડિક્કમું છું, દેસિઅં-દિવસ સંબંધી, સવ્વં-સર્વ અતિચાર પ્રત્યે.

અર્થ - બે પ્રકારનો પરિગ્રહ (સચિત્ત અને અચિત્ત) છે અને સાવઘ-પાપવાળો (જિનમંદિર આદિ સિવાયનો) એવો બહુ પ્રકારનો આરંભ. તે બંનેને કરાવવાથી, પોતે કરવા થકી અને બીજા કરનારાઓને અનુમોદવાથી તે સંબંધી સર્વ અતિચારથી પાછો ફરું છું. (નોંધ : સચિત્ત-અચિત્ત એ બાહ્ય પરિગ્રહ છે, અને મિથ્યાત્વ અવિરતિ કષાય આદિ તે અભ્યંતર પરિગ્રહ છે.)

* બાહ્ય પરિગ્રહ નવ પ્રકારે - ધન^૧, ધાન્ય^૨, ક્ષેત્ર^૩, વાસ્તુ^૪, રૂપ્ય^૫ (રૂપું), સુવર્ણ^૬, કુપ્ય^૭ (તાંબુ, પિત્તળ), દ્વિપદ^૮ (બે પગવાળા), ચતુષ્પદ^૯ (ચાર પગવાળા).

અભ્યંતર પરિગ્રહ ચૌદ પ્રકારે - મિથ્યાત્વ^૧, પુરુષ વેદ^૨, સ્ત્રીવેદ^૩, નપુંસક વેદ^૪, હાસ્ય^૫, રતિ^૬, અરતિ^૭, ભય^૮, શોક^૯, જુગુપ્સા^{૧૦}, ક્રોધ^{૧૧}, માન^{૧૨}, માયા^{૧૩}, લોભ^{૧૪}.

(જ્ઞાનાચારના અતિચાર)

જં બહ્મમિંદિએહિં, ચઉહિં કસાએહિં અપ્પસત્થેહિં ।

જે બાંધ્યું હોય ઈન્દ્રિયો વડે, ચાર કષાય વડે, અપ્રશસ્ત ભાવ વડે,

રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૧॥

રાગથી અથવા દ્વેષથી, તેને નિંદું છું અને તેને ગર્હું છું.

શબ્દાર્થ - બહ્મ-બાંધ્યું હોય, ઈંદિએહિં-ઈન્દ્રિયો વડે કરી, ચઉહિં-ચાર, કસાએહિં-કષાયે કરી, અપ્પસત્થેહિં-અપ્રશસ્ત ભાવે કરી, રાગેણ-રાગ વડે, વ-અથવા, દોસેણ-દ્વેષ વડે,

ક્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ? ૬૧

અર્થ - ઈન્દ્રિયો વડે, ચાર કષાયો વડે, અપ્રશસ્ત ભાવ વડે, રાગથી અથવા દ્વેષથી જે અતિચારરૂપ અશુભકર્મ (જ્ઞાનાવરણીય) બાંધ્યું હોય તેને નિંદું છું અને ગર્હું છું.

(દર્શનાચારના અતિચાર)

આગમણે નિગમણે, ઠાણે ચંકમણે અણાભોગે ॥

આવતાં જતાં, સ્થાનમાં, આમતેમ ફરતાં, ઉપયોગ વિના,
અભિઓગે અ નિઓગે, પડિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૫૧॥

લોકોના આગ્રહથી, પરાધીનતાના કારણે, પડિક્કમું છું. દિવસ સંબંધી સર્વ અતિચારથી.

શબ્દાર્થ - આગમણે-આવતાં, નિગમણે-જતાં, ઠાણે-મિથ્યાત્વીના સ્થાને ઊભા રહેતાં, ચંકમણે-આમતેમ ફરતાં, અણાભોગે-ઉપયોગ વિના, અભિઓગે-રાજા અથવા ઘણા લોકોના આગ્રહથી, નિઓગે-પરાધીનતાના કારણથી.

અર્થ - ઉપયોગરહિતપણે, રાજાના અથવા ઘણા લોકોના આગ્રહથી, તથા પરાધીનતાના કારણથી મિથ્યાત્વીના મંદિરાદિકને વિષે આવતાં જતાં તેમના સ્થાનકે ઊભા રહેતાં, ત્યાં જ આમ તેમ ફરતાં, દિવસ સંબંધી જે અતિચારરૂપ પાપકર્મ બાંધ્યું હોય તે સર્વથી પાછો ફરું છું.

(સમ્યક્ત્વના અતિચાર)

શંકા કંખ વિગિચ્છા, પસંસ તહ સંથવો કુલિંગીસુ ।

જિનવચનમાં (જૈન ધર્મમાં) શંકા, અન્યમતની ઈચ્છા, ધર્મના ફળનો સંદેહ, મિથ્યાત્વીની પ્રશંસા તેમજ મિથ્યાત્વીનો પરિચય,

સમ્મત્તસ્સઈચારે, પડિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૫૨॥

સમ્યક્ત્વના અતિચારમાં પાછો ફરું છું દિવસ સંબંધી સર્વ પાપથી.

શબ્દાર્થ - શંકા-જિનવચનમાં શંકા, કંખ-અન્ય મતની ઈચ્છા, વિગિચ્છા-સાધુ-સાધ્વીની મલિનતા દેખી દુગંછા કરવી અથવા ધર્મના ફળનો સંદેહ, પસંસ-મિથ્યાત્વીની પ્રશંસા, તહ-તેમજ, સંથવો-પરિચય. કુલિંગીસુ-મિથ્યાત્વીનો, સમ્મત્તસ્સ-સમકિતના, અઈચારે-અતિચારમાં.

અર્થ - જિનવચનમાં શંકા, અન્યમતની ઈચ્છા, ધર્મના ફળનો સંદેહ અથવા સાધુ-સાધ્વીના મલિન ગાત્ર તથા વસ્ત્ર દેખી દુગંછા કરવી, મિથ્યાત્વીની પ્રશંસા તથા તેમનો પરિચય, એ સમ્યક્ત્વના અતિચારમાં દિવસ સંબંધી જે પાપ બાંધ્યું હોય તે સર્વથી પાછો ફરું છું.

(આરંભ - સમારંભોની નિંદા)

છક્કાય સમારંભે, પયાણે અ પયાવણે અ જે દોસા ।

કર દ્રવ્ય પ્રતિહમણાને ભાવ પ્રતિહમણા છેવી નીતે બજાવણો ?

છ કાચના સમારંભને વિષે પોતે રાંધતાં અથવા બીજા પાસે રંધાવતાં જે દોષ લાગ્યા હોય,

અત્તટ્ટા ય પરટ્ટા, ઉભયટ્ટા ચેવ તં નિંદે ॥૭૧॥

પોતાના માટે અથવા બીજાને માટે, અથવા બંને માટે, નિશ્ચયે તેને નિંદું છું. શબ્દાર્થ - છક્કાય-છકાયના, સમારંભે-સમારંભને વિષે પ્રવર્તવાથી, પચણે-પોતે રાંધતાં, પચાવણે-બીજાની પાસે રંધાવતાં, જે-જે, દોસા-દોષ લાગ્યા હોય, અત્તટ્ટા-પોતાને અર્થે, (માટે) પરટ્ટા-પરને અર્થે, ઉભયટ્ટા-પોતાને તથા પરને બંનેને અર્થે, ચેવ-નિશ્ચયે.

અર્થ - પોતાને માટે તથા બીજા માટે, વળી પોતાને તથા બીજાને એ બંનેને માટે પોતે રાંધતાં, બીજા પાસે રંધાવતાં અને બીજા રાંધતા હોય તેને અનુમોદન દેતાં, છ કાચના સમારંભમાં પ્રવર્તતાં જે દોષ લાગ્યા હોય તેને હું નિંદું છું.

(સામાન્યથી બાર વ્રતના અતિચાર)

પંચણ્ડ-મણુવ્વયાણં, ગુણવ્વયાણં ચ તિણ્ડમર્થચારે ।

પાંચ અણુવ્રતને વિષે, ગુણવ્રત ત્રણને વિષે અતિચાર,

સિક્ખાણં ચ ચઉણ્ડં, પડિક્કમે દેસિચં સવ્વાં ॥૮૧॥

શિક્ષાવ્રતને વિષે ચાર, પાછો ફરું છું દિવસ સંબંધી સર્વથી.

શબ્દાર્થ - પંચણ્ડ-પાંચ, અણુવ્વયાણં-અણુવ્રતને વિષે, ગુણવ્વયાણં-ગુણવ્રતને વિષે, તિણ્ડ-ત્રણ, સિક્ખાણં-શિક્ષાવ્રતને વિષે, ચઉણ્ડ-ચાર, પડિક્કમે-હું પડિક્કમું છું.

અર્થ - પાંચ અણુવ્રતને વિષે, ત્રણ ગુણવ્રતને વિષે, ચાર શિક્ષાવ્રતને વિષે અને તપ-સંલેષણાદિને વિષે, જે દિવસ સંબંધી અતિચાર લાગ્યા હોય તેથી હું પાછો ફરું છું.

પટમે અણુવ્વયંમિ, ચૂલગ-પાણાઘવાયવિરથઓ ।*

૧. સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થયા પછી પ્રાપ્ત થાય માટે અનુવ્રત અને મહાવ્રતની અપેક્ષાએ ન્હાનાં માટે અણુવ્રત તે પાંચ છે, તે પાંચ મૂળ ગુણ છે.

૨. મૂળ ગુણોને વિશેષ પ્રકારે ગુણ કરવાવાળા (પુષ્ટિવાળા) તેથી ગુણવ્રત તે ત્રણ છે.

૩. શિષ્યને વિદ્યા ગ્રહણની પેઠે વારંવાર સેવન કરવા યોગ્ય હોવાથી શિક્ષાવ્રત, (સંયમની તાલિમરૂપ વ્રત) તે ચાર છે. બાર વ્રત માંહેલા પહેલાં આઠ વ્રતો યાવત્કથિત (કાયમના) અને આ શિક્ષાવ્રત ઈત્વરકાલિક (થોડા કાળ માટેના) સમજવાં.

* અહીં કોઈ કોઈ શંકા કરે કે પ્રાણાતિપાત વિરમણ વ્રતવાળાને વધાદિ અતિચાર લાગે નહિ. કારણ કે પ્રાણાતિપાત શબ્દ વધાદિનું ગ્રહણ થઈ શકે નહિ તેથી અતિચાર ન લાગે. તેને માટે ઉત્તર આપે છે કે - મુખ્યતાએ પ્રાણાતિપાતનું જ પરચ્ચક્ષમાણ થાય છે. તો પણ વધાદિક પ્રાણાતિપાતના હેતુ હોવાથી તેનું પણ પરચ્ચક્ષમાણ આવી ગયું. માટે વધાદિક કરવાથી અતિચાર લાગે છે.

હવ્ય પ્રતિહમલાજે ભાવ પ્રતિહમલા કેલી સીતે બજાવશો ? ૬૩

પહેલા અણુવ્રતને વિષે, સ્થૂલ પ્રાણાતિપાતની વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને,
આચરિય-મપ્પસત્યે, ઇત્ય પમાયપ્પસંગેણં ॥૯૧॥

જે આચરણ અપ્રશસ્તભાવે વર્તતાં સેવ્યાં હોય, અહીંયાં પ્રમાદના પ્રસંગથી.
શબ્દાર્થ - પઢમે-પહેલાં, અણુવ્વયંમિ-અણુવ્રતને વિષે, થૂલગ-સ્થૂલ,
પાણાઈવાય-પ્રાણાતિપાતની, વિરઈઓ-વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને, આચરિઅં-જે
આચરણ સેવ્યાં હોય, અપ્પસત્યે-અપ્રશસ્તભાવે વર્તતાં, ઈત્ય-અહીંયા,
પમાયપ્પસંગેણં-પ્રમાદના પ્રસંગથી.

અર્થ - અહીંયા પહેલાં અણુવ્રતને વિશે પ્રમાદના પ્રસંગે અપ્રશસ્તભાવે
વર્તવાથી સ્થૂલ પ્રાણાતિપાતની વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને જે આચરણ સેવ્યાં હોય
તે જેમ કે.

(પહેલા વ્રતના અતિચાર)

વહ બંધ છવિચ્છેએ, અઈભારે ભત્તપાણવુચ્છેએ ।

જીવને મારવો, દોરડા વડે બાંધવો, તેના અવયવને છેદવાં, અતિભાર
મૂકવો, ભાતપાણી ચારાનો અંતરાય કરવો.

પઢમવયસ્સઈઆરે, પડિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૧૦॥

આ પહેલા વ્રતના અતિચારને વિષે, પાછો ફરું છું. દિવસ સંબંધી સર્વથી.
શબ્દાર્થ - વહ-જીવને મારવો, બંધ-દોરડા વડે બાંધવો, છવિચ્છેએ-તેના
અવયવને છેદવાં, અઈભારે-તેના ઉપર ઘણો ભાર ભરવો, ભત્તપાણ-ભાતપાણી-
ચારાનો, વુચ્છેએ-અંતરાય કરવો, પઢમવયસ્સ-આ પહેલા વ્રતના, ઈઆરે-અતિચાર
મધ્યે.

અર્થ - મારવો, દોરડા વડે બાંધવો, તેના અંગોને છેદવા, તેના ઉપર
અતિભાર મૂકવો, તેને ભાત-પાણી-ચારાનો અંતરાય કરવો, પહેલા વ્રતના
અતિચાર વિષે જે અતિચાર દિવસ સંબંધી લાગ્યા હોય તે સર્વથી હું પાછો ફરું છું.

(બીજા વ્રતના અતિચાર)

બીએ અણુવ્વયંમિ, પરિથૂલગ-અલિઅવયણ વિરઈઓ ।

બીજા અણુવ્રતને વિષે, અતિમોટા જૂઠા વચનની વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને,

આચરિયમપ્પસત્યે, ઇત્ય પમાયપ્પસંગેણં ॥૧૧॥

જે આચરણ અપ્રશસ્તભાવે વર્તતાં સેવ્યાં હોય, અહીંયા પ્રમાદના પ્રસંગથી.
શબ્દાર્થ - બીએ-બીજા, અણુવ્વયંમિ-અણુવ્રતને વિષે, પરિથૂલગ-અતિ
મોટા, અલિઅવયણ-જૂઠા વચનની, વિરઈઓ-વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને.

અર્થ - અહીંયા બીજા અણુવ્રતને વિષે, પ્રમાદના પ્રસંગે અપ્રશસ્તભાવમાં

૭૪ **દ્વય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવી રીતે બનાવશો ?**

વર્તતા અતિશયે કરીને* મોટાં જુઠાણાની વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને જે આચરણ કર્યું હોય તે જેમકે.

સહસા રહસ્સ દારે, મોસુવએસે અ ફૂલેહે અ ।

અણવિચારે, એકાંતે (છાની વાત કરનાર ઉપર રાજ્ય વિરુદ્ધ ગુન્હો મૂકતાં), સ્ત્રીએ કહેલી વાત પ્રગટ કરતાં, ખોટો ઉપદેશ આપતાં, જુઠા દસ્તાવેજ કરવા,

બીઅવચસ્સ-ઈઆરે, પડિક્કમે દેસિયં સવ્વં ॥૧૨ા

બીજા પ્રતના અતિચારને, હું પડિક્કમું છું દિવસ સંબંધી સર્વ.

શબ્દાર્થ - સહસા-અણવિચારે, રહસ્સ-એકાંતે-છાની વાત કરનાર ઉપર રાજ્ય વિરુદ્ધ ગુન્હો મૂકતાં, દારે-સ્ત્રીએ કહેલી વાત પ્રગટ કરતાં, મોસુવએસે-ખોટો ઉપદેશ આપતાં, ફૂલેહે-જુઠા દસ્તાવેજ કરવા, બીઅ-બીજા, વચસ્સઈચારે-પ્રતના અતિચારને.

અર્થ - અણવિચારે કોઈના ઉપર આળ મૂકતાં, એકાંતે છાની વાત કરનાર ઉપર રાજ્ય વિરુદ્ધ ગુન્હો મૂકતાં. સ્ત્રીએ કહેલી વાત પ્રગટ કરતાં, ખોટા ઉપદેશ આપતાં અને જુઠા દસ્તાવેજ કરતાં, બીજા પ્રતને વિશે જે કોઈ અતિચાર લાગ્યો હોય તે દિવસ સંબંધી સર્વ અતિચારને હું પડિક્કમું છું. (હું પાછો પડું છું.)

(ત્રીજા પ્રતના અતિચાર)

તઈએ અણુવ્વયંમિ, થૂલગપરદવ્વહરણવિરઈઓ ।

ત્રીજા અણુપ્રતને વિશે, બાદરપણે બીજાના દ્રવ્યના હરણની વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને,

આચરિઅમ્પસત્થે, ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણં ॥૧૩ા

જે આચરણ અપ્રશસ્તભાવે સેવ્યાં હોય, અહીંયા પ્રમાદના પ્રસંગથી.

શબ્દાર્થ - તઈએ-ત્રીજા, અણુવ્વયંમિ-અણુપ્રતને વિષે, થૂલગ-મોટા

* ૧ મોટાં જુઠાણાં પાંચ છે તે આ પ્રમાણે : ૧. દ્વેષાદિ વડે અવિષકન્યાને વિષકન્યા કહેલી વગેરે કન્યા સંબંધી ફેરફાર બોલવું તે કન્યાલીક. ૨. થોડાં દૂધવાળી ગાય (ઉપલક્ષણથી દૂઝણાં જનાવર)ને ઘણાં દૂધવાળી અને ઘણાં દૂધવાળીને થોડાં દૂધવાળી કહેવી ઇત્યાદિક કહેવું તે ગવાલીક. ૩. પારકી ભૂમિને પોતાની ભૂમિ કહેવી વગેરે ભૂમ્યલીક. ૪. ધન-ધાન્યાદિ પારકી થાપણ રાખી હોય છતાં નથી રાખી એમ જૂઠું બોલી ઓળવવી તે ન્યાસાપહાર. (અદત્ત વસ્તુને રાખવાથી અદત્તાદાન લાગે છે, છતાં વચનની મુખ્યતા હોવાથી અહીં મૃષાવાદપણું પણ ગણ્યું છે.) અને ૫. લાંચ લઈને અગર મત્સર (ઈચ્છા) વડે ખોટી સાક્ષી પૂરવી તે ફૂટસાક્ષિત્વ. આ પાંચ પૈકી પહેલામાં દ્વિપદ સર્વ સંબંધી અને બીજામાં ચતુષ્પદ સર્વ સંબંધી અલીકનો સમાવેશ થાય છે. ન્યાસાપહાર તથા ફૂટસાક્ષિત્વ એ બેનો દ્વિપદાદિના જુઠાણામાં અંતર્ભાવ (સમાવેશ) થાય છે, છતાં પણ લોકમાં અત્યંત નિદિત હોવાથી જુદાં ગણ્યાં છે.

ક્રવ્ય પ્રતિહમણે ભાવ પ્રતિહમણે કેવી રીતે બનાવશો ? ૬૫

(બાદરપણે) પરદવ્વ-પારકા દ્રવ્યના, હરણ-હરણથી.

અર્થ - અહીંયાં ત્રીજા અણુવ્રતને વિષે પ્રમાદના પ્રસંગ થકી અપ્રશસ્તભાવે વર્તતાં થકાં, બાદરપણે પરદ્રવ્યના હરણથી વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને જે આચરણ સેવ્યું હોય તે જેમકે.

તેનાહડપ્પઓગે, તપ્પડિરૂવે વિરુદ્ધગમણે અ ।

ચોરીનો માલ લેવો, ચોરને સહાય આપવી, ખોટી વસ્તુને ખરી જેવી કરી વેચવી, દાણચોરી વગેરે રાજ્ય વિરુદ્ધ આચરણ કરવું,

ફૂડતુલફૂડમાણે, પડિક્કમે દેસિઅં સવ્યં ॥૧૪॥

ખોટા તોલ રાખવાં, ખોટા માપ રાખવાં વગેરે હું પડિક્કમું છું. દિવસ સંબંધી સર્વ અતિચારને.

શબ્દાર્થ - તેનાહડપ્પઓગે-ચોરીનો માલ લેવો, ચોરને સહાય આપવી, તપ્પડિરૂવે-ખોટી વસ્તુને ખરી જેવી કરી વેચવી, વિરુદ્ધગમણે-દાણચોરી વગેરે રાજ્ય વિરુદ્ધ આચરવું, ફૂડતુલ-ખોટા તોલ રાખવા, ફૂડમાણે-ખોટાં માપ રાખવાં.

અર્થ - ચોરની આણેલી વસ્તુ અર્થાત્ ચોરીનો માલ લેવો, ચોરને સહાય આપવી, ખોટી વસ્તુ ખરી જેવી કરી વેચવી, દાણચોરી પ્રમુખ રાજ્ય વિરુદ્ધ આચરવા અગર શત્રુ રાજાના દેશમાં રાજ્ય તરફથી જવાનો નિષેધ કર્યો હોય છતાં વ્યાપારાદિ પ્રસંગે જતાં ખોટાં તોલ રાખવા, ખોટાં માપ રાખવા, તેથી જે પાપ લાગ્યું હોય તે દિવસ સંબંધી સર્વને હું પડિક્કમું છું.

(ચોથા વ્રતના અતિચાર)

ચઉત્થે અણુવ્વયંમિ, નિચ્યં પરદારગમણ-વિરઈઓ ।

ચોથા અણુવ્રતને વિષે, નિરંતર પરદારા સાથે ગમન કરવાની વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને,

આચરિઅમપ્પસત્થે, ઇત્થ પમાયપ્પસંગેણં ॥૧૫॥

જે આચરણ અપ્રશસ્તભાવે અહીંયા પ્રમાદના પ્રસંગથી સેવ્યાં હોય.

શબ્દાર્થ - ચઉત્થે-ચોથા, નિચ્યં-નિત્યે, અણુવ્વયંમિ-અણુવ્રતને વિષે, પરદારગમણ-પરસ્ત્રી સાથે ગમન કરવાથી.

અર્થ - અહીંયા ચોથા અણુવ્રતને વિષે પ્રમાદના પ્રસંગ થકી, અપ્રશસ્તભાવે વર્તવાથી નિરંતર પરદારા સાથે ગમન કરવાથી વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરીને જે આચરણ સેવ્યું હોય તે જેમ કે.

અપરિગ્ગહિઆ ઇત્તર, અણંગ વિવાહ તિવ્વ-અણુરાગે ।

કુંવારી કન્યા અથવા વિધવાની સાથે, બીજાએ થોડા વખત માટે રાખેલી

કક દ્રવ્ય પ્રતિહમણાજે ભાવ પ્રતિહમણા હેવી નીતે બનાવશો ?

વેશ્યાની સાથે વિષય સેવવો, ભિન્ન અંગોથી કીડા કરવી, પોતાના પુત્ર-પુત્રી સિવાય બીજાના વિવાહ કરવા, કામભોગને વિશે તીવ્ર અનુરાગ કરવો,

***ચઉત્થવચસ્સ-ઈઆરે, પડિક્કમે દેસિયં સવ્વં ॥૧૬॥**

ચોથા વ્રતના અતિયાર વિષે પડિક્કમું છું દિવસ સંબંધી સર્વ અતિયારને.

શબ્દાર્થ - અપરિગ્ગહિઆ-કુંવારી કન્યા અથવા વિધવાની સાથે વિષય સેવવો, ઈત્તર-બીજાએ થોડા વખત માટે રાખેલી વેશ્યાની સાથે વિષય સેવવો, અણંગ-ભિન્ન અંગોથી કીડા કરવી, વિવાહ-પોતાના પુત્ર-પુત્રી સિવાય બીજાના વિવાહ કરવા, તિવ્વઅણુરાગે-કામભોગને વિષે તીવ્ર અનુરાગ કરવો, ચઉત્થ-ચોથા.

અર્થ - કુંવારી કન્યા અથવા વિધવાની સાથે મૈથુન કરવું, બીજાએ થોડા વખત માટે રાખેલી વેશ્યાની સાથે મૈથુન કરવું, અનંગકીડા કરવી, પોતાના પુત્ર-પુત્રી સિવાય બીજાના વિવાહ કરવા, કામભોગને વિષે તીવ્ર અનુરાગ કરવો, ચોથા વ્રતના અતિયારમાં જે કોઈ અતિયાર દિવસ સંબંધી મને લાગ્યો હોય તે સર્વને હું પડિક્કમું છું.

(પાંચમા વ્રતના અતિયાર)

ઈત્તો અણુવ્વએ પંચમંમિ, આચરિઅમપ્પસત્થંમિ ।

એ પછી અણુવ્રતને વિષે પાંચમા આચરણના અપ્રશસ્તભાવમાં વર્તતા,

પરિમાણપરિચ્છેએ, ઇત્થ પમાચપ્પસંગેણં ॥૧૭॥

પરિગ્રહના પરિમાણનું ઉલ્લંઘન કરવાથી, અહીંયા પ્રમાદના પ્રસંગ થકી.

શબ્દાર્થ - ઈત્તો-એ પછી, અણુવ્વએ-અણુવ્રતને વિષે, પંચમંમિ-પાંચમા, પરિમાણપરિચ્છેએ-પરિગ્રહના પરિમાણનું ઉલ્લંઘન કરવાથી.

અર્થ - એ પછી, અહીંયા પાંચમા અણુવ્રતને વિષે પ્રમાદના પ્રસંગ થકી, અપ્રશસ્તભાવે વર્તવાથી પરિગ્રહના પ્રમાણની વિરતિનું ઉલ્લંઘન કરી, જે આચરણ સેવ્યું હોય તે જેમ કે.

***ઘણઘણ પિતવત્થૂ, રૂપ્પસુવણ્ણે અ કુવિઅ-પરિમાણે ।**

* આ ચોથું વ્રત બે પ્રકારે ગ્રહણ થઈ શકે છે, તેથી સ્વદારા સંતોષીને છેલ્લા ત્રણ અતિયાર અને પહેલા બે સેવાય તો વ્રત ભંગ જ થાય અને પરસ્ત્રીગમનવિરમણવાળાને પાંચ અતિયાર સમજવા. અહીં પુરુષને સ્ત્રી આશ્રયી કહ્યું છે, તે પ્રમાણે સ્ત્રીને પુરુષ આશ્રયી અતિયાર, અનાચાર વગેરે સમજી લેવું.

* ધન ચાર પ્રકારનું છે. તે આ પ્રમાણે : ૧. ગણી શકાય તે ગણિમ-સોપારી નાળીએર વગેરે. ૨. તોળી શકાય તે ધરિમ-ગોળ, ઘી વગેરે. ૩. માપી શકાય તે મેયં-કાપડ, જમીન, તેલ, દૂધ વગેરે અને ૪. પરીક્ષા કરવા યોગ્ય તે પરિછેઘ-માણેક, મોતી, રૂપા, નાણું વગેરે.

દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠમણે ભાવ પ્રતિષ્ઠમણે કેવી રીતે બનાવશો ? ૬૭

ધન-ધાન્ય, ખેતર-ઘરહાટ, રૂપું-સોનું અને રૂપા સોના સિવાયની ધાતુની વસ્તુઓને પરિમાણ ઉપર રાખવાથી,

દુપએ ચઉપ્પયંમિ ચ, પડિક્કમે દેસિઅં સવ્વં ॥૧૮॥

બે પગવાળા અને ચાર પગવાળા વિષે, હું પડિક્કમું છું, દિવસ સંબધી અતિચારને.

શબ્દાર્થ - ધણ-ધન, ધન-ધાન્ય, ખિત-ક્ષેત્ર, વન્યુ-ઘર-હાટ, રૂપ્પ-રૂપું, સુવત્તે-સોનું, કુવિઅ-સોના રૂપા સિવાય બીજા ધાતુઓની વસ્તુઓને, પરિમાણે-પરિમાણ ઉપરાંત રાખવાથી, દુપએ-દાસદાસીઓ વગેરે બે પગવાળાં, ચઉપ્પયંમિ-ઘોડા વગેરે ચાર પગવાળાં પ્રાણીઓને.

અર્થ - ધન-ધાન્ય, ખેતર-ઘરહાટ, રૂપું-સોનું અને રૂપા સોના સિવાય બીજા ધાતુની વસ્તુઓને પરિમાણ ઉપરાંત રાખવાથી તથા દાસ-દાસી વગેરે બે પગવાળા અને ઘોડા વગેરે ચાર પગવાળાં પ્રાણીઓને પરિમાણ ઉપરાંત રાખવાથી લાગેલા દિવસ સંબંધી સર્વ અતિચારને હું પડિક્કમું છું.

(છટ્ટા વ્રતના અતિચાર)

ગમણસ્સ ઉ પરિમાણે, દિસાસુ ઉડ્ઠં અહે અ તિરિઅં ચ ।

જવાના પરિમાણથી અધિક જતાં દિશાને વિષે ઉર્ધ્વદિશામાં, અધોદિશામાં અને તિચ્છી દિશામાં,

વુડ્ઠી સઈઅંતરહ્લા, પટમંમિ ગુણવ્વએ નિંદે ॥૧૯॥

પરિમાણ વધારતાં, માર્ગમાં અમુક હદની સ્મૃતિનો ભ્રંશ થવાથી વધારે જતાં, પહેલા ડું-વ્રતને વિષે અતિચારને નિંદું છું.

શબ્દાર્થ - ગમણસ્સ-જવાના, પરિમાણે-પરિમાણથી અધિક જતાં, દિસાસુ-દિશામાં, ઉડ્ઠં-ઉર્ધ્વદિશામાં, અહે-અધોદિશામાં, તિરિઅં-તિચ્છી દિશામાં, વુડ્ઠિ-પરિમાણ વધારતાં, સઈઅંતરહ્લા-માર્ગમાં અમુક હદની સ્મૃતિનો ભ્રંશ થવાથી વધારે જતાં, ગુણવ્વએ-ગુણવ્રતને વિષે.

અર્થ - દિશાઓને વિષે ઉર્ધ્વદિશામાં, અધોદિશામાં અને તિચ્છીદિશામાં જવાના પરિમાણથી અધિક જતાં, એક દિશામાં જવાનું ઘટાડી બીજી દિશામાં તે પરિમાણ વધારતાં અને કરેલા પ્રમાણની વિસ્મૃતિ થવાથી વધારે જતાં, પહેલા ગુણવ્રતને વિષે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તેને આત્માની સાક્ષીએ નિંદું છું.

(સાતમા વ્રતના અતિચાર)

મજ્જંમિ અ મંસંમિ અ, પુષ્કે અ ફલે અ ગંધમલ્લે અ ।

મદિરા અને માંસ, પુષ્પ, ફળ, ગંધ, પુષ્પની માળા,

૬૮

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી સીતે બજાવશો ?

ઉવભોગ પરિભોગે, બીઅમ્મિ ગુણવ્યએ નિંદે ॥૨૦॥

ઉપભોગ અને પરિભોગ નામના બીજા ગુણવ્રતના અતિચારને નિંદું છું.

શબ્દાર્થ - મજ્જમિ-મદિરા, મંસમિ-માંસ, પુષ્કે-પુષ્પ, ફલે-ફળ, ગંધ-બરાશ પ્રમુખ ગંધ, મલ્લે-પુષ્પની માળા, ઉવભોગ-પરિભોગે-ઉપભોગ પરિભોગ નામના, બીઅમિ-બીજા, ગુણવ્યએ-ગુણવ્રતને વિષે.

અર્થ - મદિરા, માંસ અને બીજા પણ નહીં ખાવા યોગ્ય પદાર્થ તથા પુષ્પ, ફળ, બરાસ પ્રમુખ ગંધ અને પુષ્પની માળાને ભોગવવાથી, ઉપભોગ-પરિભોગ નામના બીજા ગુણવ્રતને વિષે લાગેલ અતિચારને હું નિંદું છું.

સચિત્તે પડિબદ્ધે, અપોલિ દુષ્પોલિઅં ચ આહારે ।

સચિત્ત વસ્તુ વાપરવી, સચિત્ત સાથે જોડાયેલી વાપરવી, નહિ પકાવેલ પદાર્થ વાપરવા, અરધા કાચા પદાર્થ ખાવાથી,

તુચ્છોસહિ-ભક્ષણયા, પડિક્કમે દેસિસં સવ્વં ॥૨૧॥

તુચ્છ પદાર્થ ભક્ષણ કરવાથી પડિક્કમું છું દિવસ સંબંધી સર્વ અતિચારને.

શબ્દાર્થ - સચિત્તે-સચિત્ત વસ્તુ વાપરવી. પડિબદ્ધે-સચિત્ત સાથે જોડાયેલી વસ્તુ વાપરવી, અપોલિ-નહિ પકાવેલા પદાર્થ વાપરવા, દુષ્પોલિઅં-અરધા કાચા પદાર્થ, આહારે-ખાવાથી, તુચ્છોસહિ-તુચ્છ પદાર્થ, ભક્ષણયા-ભક્ષણ કરવાથી.

અર્થ - સચિત્ત વસ્તુ વાપરવી અથવા પરિમાણ છતાં પ્રમાદના વશથી અધિક સચિત્ત વાપરવા, સચિત્ત સાથે જોડાયેલી વસ્તુ વાપરવી, નહીં પકાવેલા પદાર્થ વાપરવા, અર્ધપક્વ તથા અર્ધકાચા પદાર્થ વાપરવા અને તુચ્છ પદાર્થ ભક્ષણ કરવા, એ સચિત્તના ત્યાગના પાંચ અતિચારમાંથી જે અતિચાર લાગ્યા હોય તે દિવસ સંબંધી સર્વેને હું પડિક્કમું છું.

ઇંગાલી-વણ-સાડી, ભાડી-ફોડી સુવજ્જએ કમ્મં ।

અંગારકર્મ, વનકર્મ, શકટકર્મ, ભાટિકકર્મ, સ્ફોટિકકર્મ અત્યંતપણે વર્જવાં કર્મ,

વાણિજ્જં ચેવ દંત, લક્ખરસ-કેસ-વિસવિસયં ॥૨૨॥

વેપાર વૃણી હાથીદંત મુક્તાફલ વગેરેનો વેપાર, લાખનો વેપાર, રસનો વેપાર, કેશનો વેપાર, ઝેરનો વેપાર.

શબ્દાર્થ - ઈંગાલી-અંગારકર્મ-એટલે કુંભાર અને ભાડભુંજા વગેરેનાં અગ્નિ સંબંધી કર્મ, વણ-વનકર્મ-એટલે ફળ, ફૂલ, વનસ્પતિ, અનાજ વગેરે ઉગાડવા, તથા છેદવાનું કર્મ, સાડી-શકટકર્મ-એટલે ગાડાં, બેલ વગેરે વેચવા, વેચાવવાનું કર્મ, ભાડી-ભાટિકકર્મ એટલે ઘોડા, ઊંટ, બળદ વગેરે ભાડે આપવા અપાવવાનું કર્મ, ફોડી-સ્ફોટિકકર્મ-કૂવા, વાવ વગેરે ખોદવા-ખોદાવવાનું કર્મ, સુવજ્જએ-

શુદ્ધ પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી રીતે બજાવશો ? ૬૯

અત્યંતપણે વર્જવાં, કમ્મ-કર્મ, વાણિજ્ય-વેપાર, ચેવ-વળી નિશ્ચયે, દંત-હાથીદાંત, મુક્તાફળ વગેરેનો વેપાર, લકખ-લાખનો વેપાર, રસ-રસનો વ્યાપાર-ધી, તેલ, ગોળ વગેરેનો વ્યાપાર, કેસ-કેશનો વ્યાપાર-મોર, પોપટ, મનુષ્ય અને પશુનો વ્યાપાર, વિસવિસય-ઝેરનો વ્યાપાર-અફીણ, સોમલ વગેરેનો તથા શસ્ત્રાદિનાં વ્યાપાર.

અર્થ - કુંભાર અને ભાડભુંજા વગેરેના અગ્નિ સંબંધી કર્મ તે અંગારકર્મ, પુષ્પ, ફળ, વનસ્પતિ, અનાજ વગેરે ઉગાડવા તથા છેદવા તે વનકર્મ, ગાડા, બેલ વગેરે વેચવા, વેચાવવા તે શકટકર્મ, ઘોડા, ઊંટ, બળદ વગેરે ભાડે આપવા તે ભાટિકકર્મ, કૂવા, વાવ વગેરે ખોદવા, ખોદાવવા તે સ્ફોટિક કર્મ, આ પાંચ કર્મ શ્રાવકે અત્યંત વર્જવા, વળી નિશ્ચયે પાંચ કુવાણિજ્ય તેમાં હાથીદાંત, મુક્તાફળ વગેરે જ્યાં નિપજતાં હોય તે સ્થાનકે જઈ ખરીદ કરવાં તે દંતકુવાણિજ્ય, લાખ, કસુંબો, હરતાલ વગેરેનો વ્યાપાર તે લાખકુવાણિજ્ય, ઘી, તેલ, ગોળ વગેરેનો વ્યાપાર તે રસકુવાણિજ્ય, મોર, પોપટ અને મનુષ્ય તથા પશુનો વ્યાપાર તે કેશકુવાણિજ્ય, અફીણ, સોમલ વગેરે તથા શસ્ત્રાદિનો વ્યાપાર તે વિષવિષયકુવાણિજ્ય, એ પાંચ કુવાણિજ્યને શ્રાવકે વર્જવાં.

એવું ખુ જંતપિલ્લણ, કમ્મં નિલ્લંછણં ચ દવદાણં ।

એ પ્રમાણે નિશ્ચયથી યંત્રમાં પીલવાનું કર્મ, નાક, કાન, વીંધવાનું કર્મ, અગ્નિદાહ દેવો,

સરદહતલાયસોસં, અસર્ધપોસં ચ વજ્જિજજ્જા ॥૨૩॥

સરોવર-દ્રહ-તળાવ વગેરે સૂકવવા, વ્યભિચારી સ્ત્રીનું પોષણ કરવું તે વર્જવું.

શબ્દાર્થ - એવં-એ પ્રમાણે, ખુ-નિશ્ચયથી, જંતપિલ્લણ-ઘંટી ચરખા પ્રમુખ યંત્રમાં શેરડી, તલ વગેરે પીલવવાના કામનું, કમ્મં-કર્મ, નિલ્લંછણં-નાક, કાન, વીંધવા, વીંધાવવા, ચ-અને દવદાણં-અગ્નિદાહ દેવા, સર-સરોવર, દહ-દ્રહ, તલાય-તળાવને, સોસં-સુકાવી નાખવાં, અસર્ધપોસં-હિંસક જીવો તથા નહારી સ્ત્રી વગેરેનું પોષણ કરવું, વજ્જિજજ્જા-વર્જવાં.

અર્થ - એ પ્રમાણે નિશ્ચયથી ઘંટી, ચરખા વગેરે યંત્રમાં શેરડી, તલ વગેરે પીલવા, પીલાવવા, નાક, કાન આદિ વીંધવા, વીંધાવવા, અગ્નિદાહ દેવો, સરોવર, દ્રહ અને તળાવ વગેરેને સૂકવી નાખવા અને વ્યભિચારી સ્ત્રીનું પોષણ કરવું એ પાંચ સામાન્ય કર્મ વર્જવા.

(આઠમા વ્રતના અતિચાર)

સત્યગ્ગિ-મુસલ-જંતગ, તણ-કઢ્ઠે-મંત-મૂલ-ભેસજ્જે ।

૭૦

૭૦ દ્વિતીય પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણ હેવી રીતે બતાવશો ?

દંડમિ અણઢાએ, તઈઅંમિ ગુણવ્યએ નિંદે ॥૨૬॥

દંડ અનર્થ (વિરમણ નામના) ત્રીજા ગુણવ્રતને વિશે હું નિંદું છું.

શબ્દાર્થ - કંદખે-કામભોગની કથા કરવી, કુક્કુઈએ-લોકોને હાંસી આવે એવી કામચેષ્ટા કરવી, મોહરિ-વાયાળપણે અઘટિત વચન બોલવા, અહિગરણ-શસ્ત્ર વગેરે સજ્જ કરવાં, ભોગઅઈરિત્તે-ઉપભોગ-પરિભોગની વસ્તુ ખપ કરતાં વિશેષ રાખવી, દંડમિ અણઢાએ-અનર્થદંડ વિરમણ નામના, તઈઅંમિ-ત્રીજા, ગુણવ્યએ-ગુણવ્રતને વિષે.

અર્થ - કામભોગની કથા કરવી, લોકોને હાંસી આવે એવી કામચેષ્ટા કરવી, વાયાળપણે અઘટિત વચન બોલવાં, શસ્ત્ર વગેરે સજ્જ કરવાં, ઉપભોગ-પરિભોગની વસ્તુ ખપ કરતાં વિશેષ રાખવી, અનર્થદંડવિરમણ નામના ત્રીજા ગુણવ્રતને વિશે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તેને હું નિંદું છું.

(નવમા વ્રતના અતિચાર)

તિવિહે દુષ્પણિહાણે, અણવઢાણે તહા સઈવિહૂણે ।

ત્રણ પ્રકારના દુષ્પ્રણિધાન વિષે (દુષ્ટ વ્યાપારમાં) અનવસ્થાન (અવિનયપણે બે ઘડી કરતાં ઓછા વખતે સામાયિક પારવું) સ્મૃતિ વિના (પ્રમાદથી સામાયિક લીધું છે કે નહિ તે યાદ ન રહેવું.)

સામાઈઅ વિતહકએ, પઢમે સિઙ્ખાવએ નિંદે ॥૨૭॥

સામાયિક વિતથપણે અર્થાત્ ખોટી રીતે કરતાં પ્રથમ શિક્ષાવ્રતને વિશે નિંદું છું.

શબ્દાર્થ - તિવિહે-ત્રણ પ્રકારના, દુષ્પણિહાણે-દુઃપ્રણિધાન-દુષ્ટ યોગ વ્યાપારમાં, અણવઢાણે-અવિનયપણે, બે ઘડી કરતાં ઓછા વખતે સામાયિક પારવું, સઈવિહૂણે-પ્રમાદથી સામાયિક લીધું છે કે નહિ તે યાદ ન રહેવું, વિતહકએ-વિતથપણે અર્થાત્ ખોટી રીતે કરતાં, પઢમે-પ્રથમ, સિઙ્ખાવએ-શિક્ષાવ્રતને વિષે.

અર્થ - મન, વચન, કાયા, એમ ત્રણ પ્રકારના દુષ્પ્રણિધાન અર્થાત્ દુષ્ટ યોગ વ્યાપારના ત્રણ અતિચાર, અવિનયપણે બે ઘડી કરતાં ઓછા વખતે સામાયિક પારવું, પ્રમાદથી સામાયિક લીધું છે કે નહીં તે યાદ ન રહેવું, એવી રીતે સામાયિક વિતથપણે અર્થાત્ ખોટી રીતે કરતાં, પ્રથમ શિક્ષાવ્રતને વિશે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તેને હું નિંદું છું.

(દસમા વ્રતના અતિચાર)

આણવણે પેસવણે, સદે રૂવે અ પુગલકખેવે ।

લાવતાં, મોકલતાં શબ્દને વિષે, રૂપને વિષે, પુદ્ગલને નાખતાં,

૭૨

૭૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી રીતે બજાવશો ?

(બારમા વ્રતના અતિચાર)

સચ્ચિતે નિક્ષિપવણે, પિહિણે વવએસ મચ્છરે ચેવ ।

સચિત્ત વસ્તુ ઉપર મૂકવું, ઢાંકવું, વ્યપદેશ, માત્સર્ય (ઈર્ષ્યા) અને

કાલાઈકકમદાણે, ચઉત્યે સિક્ષાવચે નિંદે ॥૩૦॥

કાલાતિક્કમ દાનને વિષે, ચોથા શિક્ષાવ્રતને વિશે નિંદું છું.

શબ્દાર્થ - સચ્ચિત્તે-સચિત્ત વસ્તુ, નિક્ષિપવણે-નાખવી, પિહિણે-દેવા યોગ્ય વસ્તુને સચિત્ત પદાર્થ વડે ઢાંકવી, વવએસ-નહિ દેવાની બુદ્ધિએ પોતાની વસ્તુને પારકી કહેવી અને દેવાની બુદ્ધિએ પરની વસ્તુને પોતાની કહેવી, મચ્છરે-ક્રોધ, અભિમાન, ઈર્ષ્યા કરતા દાન દેવું, ચેવ-નિશ્ચયે, કાલાઈકકમદાણે-ગોચરીનો કાળ વીતી જતાં મુનિને આમંત્રણ કરવું, ચઉત્યે-ચોથા.

અર્થ - સાધુને દેવા યોગ્ય ભોજન સચિત્ત વસ્તુ ઉપર મૂકવું, દેવા યોગ્ય વસ્તુને સચિત્ત પદાર્થ વડે ઢાંકવી, નહીં દેવાની બુદ્ધિએ પોતાની વસ્તુને પારકી કહેવી, દેવાની બુદ્ધિએ પરની વસ્તુને પોતાની કહેવી, ક્રોધ, અભિમાન, ઈર્ષ્યા કરતા દાન દેવું, ગોચરીનો કાળ વીતી ગયા પછી મુનિને આમંત્રણ આપવું. ચોથા શિક્ષાવ્રતને વિષે પૂર્વોક્ત અતિચાર મધ્યેથી જે અતિચાર લાગ્યા હોય તેને હું નિંદું છું.

સુહિએસુ અ દુહિએસુ અ, જા મે અસ્સંજએસુ અણુકંપા ।

સુખીને વિષે, દુઃખીને વિષે અથવા જે મેં અસંયતિ પાસત્યાદિકને આપતાં જે મને અનુકંપા થઈ છે,

રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૧॥

રાગથી અથવા દ્વેષથી, તેને હું નિંદું છું અને ગર્હું છું.

શબ્દાર્થ - સુહિએસુ-જ્ઞાનાદિકને વિષે જેનું હિત છે એવા સુવિહિતને (જ્ઞાન-દર્શનરૂપ માર્ગને આચરનાર) વિષે અથવા સુખીને વિષે, દુહિએસુ-વ્યાધિથી પીડાએલા તપે કરી દુર્બળ એવા દુઃખીને વિષે, જા-જે, મે-મને, અસ્સંજએસુ-અ-નથી, સ્વં-સ્વછંદે, યત-યત્ન એટલે પોતાની સ્વેચ્છાએ વિચરવાવાળા નહીં પણ ગુરુની આજ્ઞાએ વિચરવાવાળા એવા સુસાધુને વિષે, અથવા પાસત્યાને વિષે, અણુકંપા-અનુકંપા-દયા.

અર્થ - જ્ઞાનાદિને વિશે હિત છે જેનું એવા સુખીને વિષે તથા વ્યાધિથી પીડાયેલા, તપે કરીને દુર્બલ અને તુચ્છ ઉપધિવાળા એવા દુઃખીને વિશે *તથા

* આથી લાંબુ અશુભ આયુષ્ય બંધાય છે. જે માટે આગમમાં કહ્યું છે કે - તેવા રૂપના સાધુ, બ્રાહ્મણ, સંયત, પાપકર્મને હણનાર અને તેનું પ્રત્યાખ્યાન કરનાર એ બધાની હીલના, નિંદા, હિંસા, ગર્હા અગર અન્ય કોઈ અપ્રીતિના પ્રકારપૂર્વક અશનાદિકે કરી દાન આપે તો પ્રાણી અશુભ લાંબુ આયુષ્ય બાંધે છે.

૭૪

૭૪ દ્વચ પ્રતિહમણાજે ભાવ પ્રતિહમણે! હેવી જીતે બજાવશો ?

ગુરુનિશ્રાએ વિચરનારા સુસાધુને વિષે રાગથી અથવા દ્વેષથી મને જે અપ્રાદિ દેવારૂપ અનુકંપા થઈ હોય તેને હું નિંદું છું અને ગુરુની સાક્ષીએ ગર્હું છું અથવા વસ્ત્રાદિક વડે સુખી, રોગ વડે દુઃખી એવા અસંયત પાસત્યાદિકને રાગથી અથવા દ્વેષથી જે મને દયા થઈ હોય તેને હું નિંદું છું અને ગુરુની સામે ગર્હું છું અથવા અસંયત એટલે છ કાયનો વધ કરનારા બ્રાહ્મણ ત્રિખારી આદિ સુખી અગર દુઃખીને રાગ દ્વેષે કરીને દાન આપતાં જે અતિચાર લાગ્યો હોય તેને નિંદું છું અને ગુરુની સામે ગર્હું છું.

સાહસુ સંવિભાગો, ન કચો તવ-ચરણ-કરણ-જુતેસુ ।

સાધુને વિશે સંવિભાગ ન કર્યો, તવ, ચરણ સિત્તરી, કરણ સિત્તરીએ સહિત એવા,

સંતે ફાસુઅદાણે, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ ॥૩૨॥

હોવા છતાં પ્રાસુક (નિર્દોષ) અશનાદિક દાન વિષે, તેને હું નિંદું છું અને ગર્હું છું.

શબ્દાર્થ - સાહસુ-સાધુને વિષે, સંવિભાગો-સંવિભાગ, ન કચો-ન કર્યો, ચરણ-ચરણસિત્તરી, કરણ-કરણસિત્તરી, જુતેસુ-સહિત એવા, સંતે-હોવા છતાં, ફાસુઅદાણે-નિર્દોષ અશનાદિકનું દાન.

અર્થ - તવ તથા ચરણસિત્તરી અને કરણસિત્તરીએ સહિત એવા સાધુઓને વિશે, નિર્દોષ અશનાદિક હોવા છતાં મારા જીવે સંવિભાગ (આતિથ્ય) ન કીધો હોય, તેથી જે અતિચાર લાગ્યા હોય તેને હું નિંદું છું અને ગુરુની સામે ગર્હું છું.

(સંલેષણાના અતિચાર)

ઇહલોએ પરલોએ, જીવિઅ-મરણે અ આસંસપઓગે ।

આલોકને વિષે, પરલોકને વિષે, જીવવાની-મરવાની વાંછાનો-મનનો વ્યાપાર,

પંચવિહો, અઈઆરો, મા મજ્જ હુજ્જ મરણંતે ॥૩૩॥

પાંચ પ્રકારના અતિચારો, ન મને હોજો મરણના અંત વખતે.

શબ્દાર્થ - ઈહલોએ-આલોકને વિષે, પરલોએ-પરલોકને વિષે, જીવિઅ-જીવવાની, મરણે-મરવાની, આસંસપઓગે-વાંછાનો-મનનો વ્યાપાર, પંચવિહો-પાંચ પ્રકારના, મા-ન, મજ્જ-મને, હુજ્જ-હોજો, મરણંતે-મરણાંત સુધી.

અર્થ - ધર્મના પ્રભાવથી આ લોકને વિષે સુખની ઈચ્છા તથા પરલોકમાં દેવેન્દ્રાદિના સુખની ઈચ્છા, અનશનને લીધે સન્માન દેખી જીવવાની ઈચ્છા તથા દુઃખ આવે મરવાની ઈચ્છા અને ચ શબ્દથી કામભોગની તીવ્ર ઈચ્છા, સંલેષણા સંબંધી આ પાંચ પ્રકારના અતિચાર મને મરણાંત સુધી ન હોજો.

ત્રણ યોગ વડે સર્વ વ્રતના અતિચાર

જીવિઅમરણમેણે ભાવ પ્રતિહમણે ઠેવી રીતે બજાવશો ? ૭૫

શબ્દાર્થ - અટ્ટવિહં-આઠ પ્રકારના, કર્મ-કર્મને, રાગદોષ-રાગ દ્વેષથી, સમજિજાં-બાંધેલા, આલોઅંતો-ગુરુની સમીપે પોતાના પાપ પ્રકાશતો, નિંદંતો-આત્માની સામે નિંદતો, ખિપં-શીઘ્ર, હણઈ-હણે છે, સુસાવઓ-ભલો શ્રાવક.

અર્થ - એ જ પ્રમાણે ગુરુની સમીપે પોતાના પાપ પ્રકાશતો વળી આત્મસામે નિંદતો એવો સુશ્રાવક રાગ-દ્વેષથી બાંધેલાં એવાં આઠ પ્રકારના કર્મને શીઘ્ર હણે છે.

કયપાવો વિ મણુસ્સો, આલોઈઅ નિંદિઅ ગુરુસગાસે ।

કર્ચુ છે પાપ એવો પણ મનુષ્ય, પાપને આલોચીને આત્માની સાક્ષીએ નિંદા કરીને ગુરુની સમીપે,

હોઈ અઈરેગ લહુઓ ઓહરિઅ-ભરુવ્વ ભારવહો ॥૪૦॥

થાય છે અતિશય હલકો ઉતારીને ભારને જેમ ભારને વહન કરનાર.

શબ્દાર્થ - કયપાવો-કર્ચુ છે પાપ જેણે એવો, વિ-પણ, મણુસ્સો-મનુષ્ય, આલોઈઅ-પાપને પ્રકાશ કરતો, નિંદિઅ-આત્માની સામે નિંદા, ગુરુસગાસે-ગુરુની સમીપે કરતો, અઈરેગ-અતિશય, લહુઓ-હલકો, ઓહરિઅભરુવ્વ-જેમ ભારને ઉતારીને, ભારવહો-ભારને વહન કરનાર.

અર્થ - જેમ ભારનો વહન કરનાર, ભારને ઉતારીને હળવો થાય છે તેમ કરેલાં છે પાપ એવો મનુષ્ય, ગુરુની સમીપમાં જ પાપને આલોચીને તથા આત્મસામે નિંદા કરીને પાપથી અત્યંત હળવો થાય છે.

આવસ્સએણ એએણ, સાવઓ જઈવિ બહુરઓ હોઈ ।

આવશ્યક કરવાથી આ, શ્રાવક જો કે ઘણી કર્મરૂપ રજવાળો હોય છે,

દુક્ખાણમંતકિરિઅં, કાહી અચિરેણ કાલેણ ॥૪૧॥

પાપરૂપ દુઃખનો વિનાશ કરશે થોડા કાળમાં.

શબ્દાર્થ - આવસ્સએણ-આવશ્યક કરવાથી, એએણ-આ, બહુરઓ-આરંભ તથા પરિગ્રહથી ઘણાં પાપવાળો, દુક્ખાણં-પાપરૂપ દુઃખનો, અંતકિરિઅં-નાશ, કાહી-કરશે, અચિરેણ-થોડા, કાલેણ-કાળમાં.

અર્થ - જો કે આરંભ તથા પરિગ્રહ કરી ઘણી કર્મરૂપ રજવાળો શ્રાવક હોય તો પણ આ આવશ્યક કરવાથી થોડા કાળમાં જ તે પાપરૂપ દુઃખનો વિનાશ કરશે.

(વિસ્મૃત થયેલ અતિચાર)

આલોઅણા બહુવિહા, ન ચ સંભરિઆ પડિક્કમણ કાલે ।

આલોચન કરવાની રીતિ બહુ પ્રકારની છે, ન સાંભરી હોય પ્રતિકમણ કરવાને અવસરે,

૭૮ દુવ્વ પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઈવી તીતે બનાવણો ?

શબ્દાર્થ - જાવંતિ-જેટલી, ચેઈઆઈ-જિનપ્રતિમાઓ, ઉઢે-ઉર્ધ્વલોકને વિષે, અહ-અધોલોકને વિષે, તિરિઅ લોએ-તિચ્છાલોકને વિષે, સવ્વાઈ-સર્વને, તાઈ-તેને, વંદે-હું વંદના કરું છું, ઈહ-અહીં, સંતો-રહેલો, તત્થ-ત્યાં, સંતાઈ-રહેલીને.

અર્થ - ઉર્ધ્વલોકને વિષે તથા અધોલોકને વિષે અને તિચ્છાલોકને વિષે જેટલી જિનપ્રતિમાઓ છે તેને અહીં રહેલો હું ત્યાં રહેલી સર્વને વંદના કરું છું.

જાવંત કેવિ સાહુ ભરહે-રવય-મહાવિદેહે અ ।

જેટલા કોઈપણ સાધુઓ, ભરતક્ષેત્રને વિષે અને ઐરાવત ક્ષેત્રને વિષે અને મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે,

સવ્વેસિં તેસિં પણઓ, તિવિહેણ તિદંડવિચ્યાણં ॥૪૫॥

સર્વને તેને નમ્યો, ત્રિવિષે ત્રણ દંડથી-મન, વચન અને કાયાથી પાપથી નિવર્તવાને (વિરામ પામેલાને)

શબ્દાર્થ - જાવંત-જેટલા, કેવિ-કોઈપણ, સાહુ-સાધુઓ, ભરહ-ભરતક્ષેત્રને વિષે, એરવય-ઐરાવત ક્ષેત્રને વિષે, મહાવિદેહે-મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે, સવ્વેસિં-સર્વને, તેસિં-તેને, પણઓ-નમ્યો, તિવિહેણ-મન, વચન, કાયાએ કરીને, તિદંડ-ત્રણ દંડથી, વિચ્યાણં-નિવર્તવાને.

અર્થ - (પાંચ) ભરત, (પાંચ) ઐરાવત અને (પાંચ) મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે જે કોઈ સાધુઓ મન, વચન, કાયાએ કરીને ત્રણ દંડથી વિરામ પામેલા છે તેઓ સર્વને હું નમ્યો.

(શુભ ભાવની પ્રાર્થના)

ચિરસંચિય-પાવપણાસણીઈ, ભવસયસહસ્સ મહણીએ ।

લાંબા કાળથી એકઠાં કરેલાં પાપોને નાશ કરનારી ભવને શત સહસ્ત્ર-લાખ હણનારી.

ચઉવીસ-જિણ-વિણિગ્ગય કહાઈ, વોલંતુ મે દિઅહા ॥૪૬॥

ચોવીસ જિનેશ્વરોના મુખથી નીકળેલી કથાઓ વડે વ્યતીત થાઓ મારે દિવસો.

શબ્દાર્થ - ચિરસંચિય-લાંબા કાળથી એકઠા કરેલા, પણાસણીઈ-નાશ કરનારી, ભવ-ભવને, સયસહસ્સ-શત સહસ્ત્ર-લાખ, મહણીએ-હણનારી, વિણિગ્ગય-મુખથી નીકળેલી, કહાઈ-કથાઓ કરવા વડે, વોલંતુ-વ્યતીત થાઓ, દિઅહા-દિવસો.

અર્થ - ચિરકાળથી એકઠાં કરેલા પાપને નાશ કરનારી, શત સહસ્ત્ર અર્થાત્ લાખ ભવને હણનારી એવી ચોવીસ તીર્થકરોના મુખથી નીકળેલી કથા કરવા વડે મારા દિવસો વ્યતીત થાઓ.

૮૦

હવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી ચીતે બજાવશો ?

મમ મંગલમરિહંતા, સિદ્ધા સાહુ સુઅં ય ધમ્મો અ ।

મારે મંગલરૂપ હો અરિહંત ભગવાન, સિદ્ધ ભગવાન, સાધુ મહારાજા, શ્રુતધર્મ અને ચારિત્રધર્મ,

‘સમ્મદિટ્ટી દેવા, દિંતુ સમાહિં ય બોહિં ય ॥૪૭ા

સમ્યગ્દષ્ટિ દેવતાઓ, આપો ચિત્તની સ્થિરતા અને સમ્યક્ત્વ.

શબ્દાર્થ - મમ-મારે, મંગલ-મંગળરૂપ હો, અરિહંતા-અરિહંત ભગવાન, સિદ્ધા-સિદ્ધ ભગવાન, સાહુ-સાધુ મહારાજા, સુઅં-શ્રુતધર્મ, ધમ્મો-ચારિત્ર ધર્મ, સમ્મદિટ્ટી-સમ્યગ્દષ્ટિ, દેવા-દેવતાઓ, દિંતુ-આપો, સમાહિં-ચિત્તની સ્થિરતા, બોહિં-સમ્યક્ત્વ.

અર્થ - શ્રી અરિહંત ભગવાન, સિદ્ધ ભગવાન વળી સાધુ મહારાજા, શ્રુતધર્મ તથા ચારિત્રધર્મ એ મારે મંગલરૂપ છે. વળી સમ્યગ્દષ્ટિ દેવતાઓ મને ધર્મને વિષે ચિત્તની સ્થિરતા તથા આ ભવે તથા પરભવે સમ્યક્ત્વ આપો.

(કયા કારણે પ્રતિક્રમણ કરવું)

પડિસિદ્ધાણં કરણે, કિચ્યાણમકરણે પડિક્કમણં ।

નિષેધવા યોગ્ય, અશુભ કાર્ય કરવાથી, કરવા યોગ્ય શુભ કાર્ય ન કરવાથી પાછો ફરું છું.

અસદ્દહણે અ તહા, વિવરીય પડવણાએ અ ॥૪૮ા

સૂક્ષ્મ વિચાર ઉપર શ્રદ્ધા ન કરવાથી તથા વિપરીત પ્રરૂપણા કરવાથી.

શબ્દાર્થ - પડિસિદ્ધાણં-નિષેધવા યોગ્ય અશુભ કાર્ય, કરણે-કરવાથી, કિચ્યાણં-કરવા યોગ્ય શુભ કર્મ, અકરણે-ન કરવાથી, પડિક્કમણં-પ્રતિક્રમણ છે, અસદ્દહણે-સૂક્ષ્મ વિચાર ઉપર શ્રદ્ધા ન કરવાથી, વિવરીય-વિપરીત, પડવણાએ-પ્રરૂપણા કરવાથી.

અર્થ - નિષેધવા યોગ્ય (શંકા વધાદિ અશુભ કાર્યને) કરવાથી તથા કરવા યોગ્ય (દેવપૂજા સામાયિકાદિ શુભ કાર્યને) ન કરવાથી વળી (નિગોદાદિ સૂક્ષ્મ

૧. અહીં કોઈ શંકા કરે કે દેવો સમાધિ બોધિ આપવાને સમર્થ છે કે નહિ? સમર્થ હોય તો સર્વને શા માટે નથી આપતા? અને અસમર્થ હોય તો પ્રાર્થના કરવી ફોગટ છે. કદાચ યોગ્યતાવાળાને જ આપે એમ કહેશો તો પછી બકરીના ગળાના આંચળ માફક તેમની પ્રાર્થના કરીને શું? તેનું શાસ્ત્રકાર સમાધાન કરે છે કે - સર્વત્ર યોગ્યતા એ જ પ્રમાણ છે, પરંતુ જેમ ઘડો બનાવવાને માટીની યોગ્યતા છે ખરી, તો પણ કુંભાર, ચક્ર, ચીવર, દંડાદિક સર્વ તેનાં સહકારી કારણ છે. તેમ અહીં પણ ભવ્ય જીવની યોગ્યતા છતાં કુંભાર, ચકાદિ કારણની પેઠે બીજાની સહાયની જરૂર પડે છે. એટલે નડતાં વિઘ્નોનું નિવારણ કરી દેવતાઓ સમાધિ બોધિ પ્રાપ્ત થવામાં સુગમતાવાળા થઈ શકે છે માટે પ્રાર્થના કરવી યોગ્ય છે.

—————
ઘ્રુવ્ય પ્રતિક્રમણાઠે ભાવ પ્રતિક્રમણા ઠેવી રીતે બજાવશો? ૮૧

વિચારને) અશ્રદ્ધા કરવાથી અને જિનાગમથી વિરુદ્ધ પ્રરૂપણા કરવાથી જે પાપ લાગ્યું હોય તે દૂર કરવાને પ્રતિક્રમણ (કરવાનું) છે.

(સર્વ જીવ પ્રત્યે ક્ષામણા)

ખામેમિ સવ્વજીવે, સવ્વે જીવા ખમંતુ મે ।

ખમાવું છું સર્વજીવોને, સર્વ જીવો ખમાવજો મને,

મિત્તી મે સવ્વભૂએસુ, વેરં મજ્જા ન કેણઈ ॥૪૯॥

મૈત્રી છે મારે સર્વજીવોની સાથે, વૈરભાવ મારે નથી કોઈ જીવની સાથે.

શબ્દાર્થ - ખામેમિ-ખમાવું છું, સવ્વજીવે-સર્વ જીવોને, સવ્વે-સર્વ, જીવા-જીવો, ખમંતુ-ખમજો, મે-મને, મિત્તી-મૈત્રી છે, મે-મારે, સવ્વભૂએસુ-સર્વ જીવોની સાથે, વેરં-વૈરભાવ, મજ્જા-મારે, ન-નથી, કેણઈ-કોઈ જીવની સાથે.

અર્થ - સર્વ જીવોને હું ખમાવું છું. સર્વ જીવો મારા અપરાધને ખમાવજો-માફ કરજો. મારે સર્વજીવોની સાથે મૈત્રીભાવ છે. કોઈ જીવની સાથે મારે વેર નથી.

એવમહં આલોઈઅ, નિંદિઅ ગરહિઅ દુગંછિઅં સમ્મં ।

એ પ્રમાણે મેં પાપને આલોચ્યું (પ્રકાશ્યું), આત્માની સાથે નિંદા કરી, ગુરુસાથે ગર્હા કરી, દુગંછા કરી સમ્યક્ પ્રકારે,

તિવિહેણ પડિક્કંતો, વંદામિ જિણે ચઉવ્વીસં ॥૫૦॥

ત્રિવિધે મન, વચન, કાયાએ કરી પાછો ફરતો હું વંદના કરું છું જિનને ચોવીસ.

શબ્દાર્થ - એવં-એ પ્રમાણે, અહં-મેં, આલોઈઅ-પાપ આલોચ્યું (પ્રકાશ્યું), નિંદિઅ-આત્માની સાથે નિંદા કરી, ગરહિઅ-ગુરુ સાથે ગર્હણા કરી, દુગંછિઅં-દુગંચ્છા કરી, સમ્મં-સમ્યક્ પ્રકારે, તિવિહેણ-ત્રિવિધે-મન, વચન, કાયાએ કરી, પડિક્કંતો-પડિક્કમતો થકો (પાછો હઠતો થકો), વંદામિ-હું વંદના કરું છું, જિણે-જિનને, ચઉવ્વીસં-ચોવીસ.

અર્થ - આ પ્રમાણે સમ્યક્ પ્રકારે પાપ આલોચ્યું, આત્મસાથે નિંદા કરી, ગુરુ સાથે ગર્હા કરી અને દુગંછા કરી અને ત્રિવિધે પાપથી પાછો ફરતો ચોવીસ જિનને હું વાંદું છું.

(૩૪) શ્રી અભુટ્ટિઓ (ગુરુને ક્ષમાપના કરવાનું) સૂત્ર

(ગુરુ અક્ષર-૧૫, લઘુ અક્ષર-૧૧૧, સર્વ અક્ષર-૧૨૬)

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ !

ઈચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો હે ભગવન્ !

૮૨

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બતાવશો ?

અબ્બુદ્દિઓમિ અબ્બિમતર દેવસિઅં *ખામેઉં ?

ઉપસ્થિત થયો છું અંદર દિવસના અપરાધને ખમાવવા માટે,

ઇચ્છં, ખામેમિ દેવસિઅં,

આજ્ઞા પ્રમાણ છે, ખામું છું દિવસના અપરાધને.

શબ્દાર્થ - અબ્બુદ્દિઓમિ-ઉપસ્થિત થયો છું, અબ્બિમતર-અંદર, દેવસિઅં-દિવસના અપરાધને, ખામેઉં-ખમાવવાને, ખામેમિ-ખામું છું.

અર્થ - હે ભગવન્ ! ઈચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો, દિવસના અપરાધને ખમાવવા માટે ઉપસ્થિત થયો છું, (ગુરુ ભગવંત આજ્ઞા આપે એટલે) આજ્ઞા પ્રમાણ છે, દિવસના અપરાધને ખમાવું છું.

જંકિંચિ અપત્તિઅં, પરપત્તિઅં, ભત્તે, પાણે,

જે કોઈ અપ્રીતિ થાય તેવું, વિશેષ અપ્રીતિ થાય તેવું, ભોજનને વિષે, પાણીને વિષે,

વિણએ, વૈયાવચ્ચે, આલાવે, સંલાવે,

વિનયને વિષે, વૈયાવચ્ચને વિષે, એક વાર બોલવાના વિષે, વારંવાર બોલવાના વિષે,

ઉચ્ચાસણે, સમાસણે, અંતરભાસાએ, ઉવરિભાસાએ,

ઊંચે બેસવાથી, સમાન આસને બેસવાથી, વચ્ચે બોલવાથી, વધારીને બોલવાથી,

શબ્દાર્થ - જંકિંચિ-જે કોઈ, અપત્તિઅં-અપ્રીતિ ભાવ, પરપત્તિઅં-વિશેષ અપ્રીતિ ભાવ, ભત્તે-ભોજનને વિષે, પાણે-પાણીને વિષે, વિણએ-વિનયને વિષે, વૈયાવચ્ચે-વૈયાવચ્ચને વિષે, આલાવે-એકવાર બોલવાને વિષે, સંલાવે-વારંવાર બોલવાને વિષે, ઉચ્ચાસણે-ગુરુથી ઊંચે આસને બેસવાને વિષે, સમાસણે-ગુરુની બરાબર આસને બેસવાને વિષે, અંતરભાસાએ-ગુરુ બોલતા હોય તેની વચ્ચે બોલવામાં, ઉવરિભાસાએ-ગુરુએ કહેલી વાતને વધારીને વિશેષપણે કહેવામાં,

અર્થ - જે કાંઈ ભોજનને વિષે, પાણીને વિષે, વિનયને વિષે, વૈયાવચ્ચને વિષે, એકવાર બોલવાથી, વારંવાર બોલવાથી, ગુરુથી ઊંચે આસને બેસવાથી, ગુરુની સમાન આસને બેસવાથી, ગુરુ બોલતા હોય તેની વચ્ચે બોલવાથી, ગુરુએ કહેલી વાતને વધારીને કહેવાથી અપ્રીતિ ભાવ કે વિશેષ અપ્રીતિ ભાવ ઉપજાવ્યો હોય.

* સવારથી મધ્યાહ્ન સુધી રાઈઅં બોલવું.

જૈન પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણે ઉર્વાં ત્રીતે બજાવશો ? ૮૩

જંકિંચિ મજ્ઝ વિણયપરિહીણં, સુહુમં વા બાયરં વા,

જે કાંઈ મારાથી વિનયરહિતપણું નાનું અથવા મોટું કર્યું હોય,

તુબ્ભે જાણહ અહં ન જાણામિ તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કંડં.

તમે જાણો છો હું જાણતો નથી તે મિથ્યા થાઓ મારું દુષ્કૃત (પાપ)

શબ્દાર્થ - જં કિંચિ-જે કાંઈ, મજ્ઝ-મેં, વિણયપરિહીણં-વિનયરહિતપણું કર્યું હોય, સુહુમં-સૂક્ષ્મ, બાયરં-બાદર-સ્થૂલ, તુબ્ભે-તમે, જાણહ-જાણો છો, ન જાણામિ-હું જાણતો નથી.

અર્થ - (એવી રીતે) જે કાંઈ પણ નાનું કે મોટું મારાથી વિનયરહિતપણું થયું હોય જે તમે જાણો છો, હું જાણતો નથી તે મારું દુષ્કૃત (અપરાધ) મિથ્યા થાઓ.

(૩૫) *શ્રી આચરિય ઉવજ્ઝાએ સૂત્ર

(મધ્યમ પ્રતિક્રમણના કાયોત્સર્ગ નામના પાંચમા આવશ્યકની શરૂઆતનું સૂત્ર)

(ગાથા-૩, ૫૬-૧૨, ગુરુ અક્ષર-૧૮, લઘુ અક્ષર-૮૧, સર્વ અક્ષર-૧૧૦)

આચરિય ઉવજ્ઝાએ, સીસે સાહમ્મિએ કુલ ગણે અ ।

આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, તેમના શિષ્ય, સાધર્મિક, એક આચાર્યનો પરિવાર તે કુલ, ઘણા આચાર્યનો પરિવાર તે ગણ, તે સર્વે ઉપર,

જે મે કેઈ કસાયા સવ્વે તિવિહેણ ખામેમિ ॥૧ા

જે મેં કોઈપણ કષાય કર્યો હોય તે સર્વને ત્રિવિધે (ત્રણ પ્રકારે) ખામું છું.

શબ્દાર્થ - આચરિય-આચાર્ય, ઉવજ્ઝાએ-ઉપાધ્યાય, સીસે-શિષ્ય, સાહમ્મિએ-સાધર્મી, કુલ-એક આચાર્યનો પરિવાર, ગણે-એક વાચનાવાળો ઘણા આચાર્યનો પરિવાર, કેઈ-કોઈ પણ પ્રકારનો, કસાયા-કષાય કર્યો હોય, સવ્વે-તે સર્વને, તિવિહેણ-ત્રિવિધે કરી, ખામેમિ-હું ખામું છું.

અર્થ - આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, તેમના શિષ્ય, સાધર્મિક, કુલ અને ગણ ઉપર જે કોઈપણ મેં કષાય કર્યો હોય તે સર્વને મન-વચન-કાયાથી એટલે ત્રિવિધે ખામું છું.

સવ્વસ્સ સમણસંઘસ્સ, ભગવચો અંજલિં કરિઅ સીસે ।

સર્વ શ્રમણસંઘરૂપ ભગવંતના (કરેલ અપરાધને) અંજલિ કરીને મસ્તક ઉપર,

સવ્વં ખમાવર્ષતા, ખમામિ સવ્વસ્સ અહયં પિ ॥૨ા

સર્વને ખમાવીને ખામું છું સર્વના અપરાધને હું પણ.

* આ સૂત્ર વડે, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, શિષ્ય, સાધુ, સમુદાય, સંઘ અને સર્વ જીવોની સાથે ખામણા થાય છે, માટે સૂત્ર બોલતી વખતે બરાબર ઉપયોગ રાખવામાં આવે તો કર્મનિર્જરા થાય.

૮૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી રીતે બજાવશો ?

શબ્દાર્થ - સવ્વસ્સ-સર્વ, સમણસંઘસ્સ-શ્રમણ સંઘરૂપ, ભગવઓ-ભગવંતના સંબંધમાં કરેલા અપરાધ પ્રત્યે, અંજલિ-બે હાથ, કરિય-જોડીને, સીસે-મસ્તક ઉપર, ખમાવઈતા-ખમાવીને, ખમામિ-ખમું છું, સવ્વસ્સ-સર્વના કરેલા અપરાધને, અહયંપિ-હું પણ.

અર્થ - મસ્તક ઉપર અંજલિ કરીને (બે હાથ જોડીને) સર્વ શ્રમણસંઘરૂપ ભગવંતના કરેલ સર્વ અપરાધને ખમાવીને, સર્વના અપરાધને હું પણ ખામું છું.

સવ્વસ્સજુવરાસિસ્સ, ભાવઓધમ્મ-નિહિઅ-નિઅ-ચિત્તો ।

સર્વ જીવોના સમૂહના સંબંધમાં ભાવથી ધર્મને વિષે સ્થાપ્યું છે પોતાનું ચિત્ત જેણે,

સવ્વં ખમાવઈતા, ખમામિ સવ્વસ્સ અહયં પિ ॥૩૧॥

સર્વને ખમાવીને ખામું છું સર્વને હું પણ.

શબ્દાર્થ - જીવરાસિસ્સ-જીવોના સમૂહના સંબંધમાં કરેલા અપરાધ પ્રત્યે, ભાવઓ-ભાવથી, ધમ્મ-ધર્મને વિષે, નિહિઅ-સ્થાપ્યું છે, નિઅચિત્તો-પોતાનું ચિત્ત જેણે, ખમાવઈતા-ખમાવીને,

અર્થ - ભાવથી ધર્મને વિષે સ્થાપ્યું છે પોતાનું ચિત્ત જેણે એવો હું સર્વ જીવોના સમૂહના સંબંધમાં કરેલા અપરાધ પ્રત્યે સર્વને ખમાવીને હું પણ સર્વને ખમું છું.

(૩૬) શ્રી શ્રુતદેવતા (સરસ્વતી દેવી)ની સ્તુતિ (થોય)

(ગાથા-૧, ૫૬-૪, સંપદા-૪, ગુરુ અક્ષર-૨, લઘુ અક્ષર-૩૫, સર્વ અક્ષર-૩૭)

સુઅદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં, *અગ્ગત્થં

શ્રુતદેવતાને (સ્મરણ કરવા) માટે કરું છું કાયોત્સર્ગ,

સુઅદેવયા ભગવઈ, નાણાવરણીય કમ્મસંઘાયં ।

શ્રુતદેવતા (સરસ્વતી) ભગવતી જ્ઞાનાવરણીય કર્મના સમૂહને,

તેસિં ખવેઉ સયયં, જેસિં સુઅસાયરે ભત્તી ॥૧૧॥

તેઓના ક્ષય કરો સતત જેઓની શ્રુતરૂપ સાગરમાં ભક્તિ છે.

શબ્દાર્થ - સુઅદેવયાએ-શ્રુત દેવતાને અર્થે, સુઅદેવયા-શ્રુત દેવતા, ભગવઈ-ભગવતી, નાણાવરણીય-જ્ઞાનાવરણીય, કમ્મસંઘાયં-કર્મના સમૂહને, તેસિં-તેઓના, ખવેઉ-ક્ષય કરો, સયયં-નિરંતર, જેસિં-જેઓની, સુઅસાયરે-શ્રુતરૂપ સાગરને વિષે, ભત્તી-ભક્તિ છે.

* અહીં વંદણવત્તિયાએ ન કહેતાં અગ્ગત્થ ઉસસિએણં કહેવું, તેનું કારણ એ છે કે દેવતાઓ અવિરત હોવાથી તેમને વંદન-પૂજન થાય નહિ સ્મરણ પ્રાર્થના થાય.

સુઅદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં, *અગ્ગત્થં
સુઅદેવયા ભગવઈ, નાણાવરણીય કમ્મસંઘાયં ।
તેસિં ખવેઉ સયયં, જેસિં સુઅસાયરે ભત્તી ॥૧૧॥

અર્થ - શ્રુતદેવતાને સ્મરણ કરવા માટે કાયોત્સર્ગ કરું છું, જેઓની શ્રુતરૂપ સાગરને વિષે સતત ભક્તિ છે તેઓના જ્ઞાનાવરણીય કર્મના સમૂહને ભગવતી એવી સરસ્વતી ક્ષય કરો.

(૩૭) શ્રી ક્ષેત્રદેવતા (પ્રતિક્રમણની જગ્યાના માલિક દેવતા)ની સ્તુતિ (થોય)

(ગાથા-૧, ૫૬-૪, સંપદા-૪, ગુરુ અક્ષર-૩, લઘુ અક્ષર-૩૩, સર્વ અક્ષર-૩૬)

ખિત્તદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં, અગ્ગત્થઃ

ક્ષેત્રદેવતાને (સ્મરણ કરવા) માટે કરું છું કાયોત્સર્ગ,

જિસે ખિત્તે સાહુ, દંસણનાણેહિં ચરણસહિએહિં ।

જેના ક્ષેત્રમાં સાધુઓ દર્શન જ્ઞાન વડે ચારિત્ર સહિત,

સાહંતિ મુક્ખમગ્ગં, સા દેવી હરઉ દુરિઆઈ ॥૧૧॥

સાથે છે મોક્ષમાર્ગને, તે દેવી હરણ કરો દુરિતોને (પાપોને).

શબ્દાર્થ - જિસે-જેના, ખિત્તે-ક્ષેત્રને વિષે, સાહુ-સાધુઓ, દંસણ-દર્શન, નાણેહિં-જ્ઞાન વડે, ચરણ-ચારિત્ર, સહિએહિં-સહિત, સાહંતિ-સાથે છે, મુક્ખમગ્ગં-મોક્ષ માર્ગને, સા-તે, દેવી-દેવી, હરઉ-હરણ કરો, દુરિઆઈ-પાપોને.

અર્થ - જેના ક્ષેત્રમાં સાધુ ચારિત્ર સહિત દર્શન અને જ્ઞાન વડે મોક્ષમાર્ગને સાથે છે તે દેવી પાપોને (કષ્ટોને) હરણ કરો.

(૩૮) શ્રી કમલદલ (બહેનોને માટે બોલાતી સરસ્વતી દેવી)ની સ્તુતિ* (થોય)

(ગાથા-૧, ૫૬-૪, સંપદા-૪, ગુરુ અક્ષર-૪, લઘુ અક્ષર-૪૦, સર્વ અક્ષર-૪૪)

કમલદલવિપુલનયના, કમલમુખી કમલગર્ભસમગૌરી ।

કમળના પત્ર (પાંદડું) જેમ વિસ્તીર્ણ નેત્રવાળી, કમળના જેવા મુખવાળી કમળના ગર્ભની જેમ ગૌર વર્ણવાળી,

કમલે સ્થિતા ભગવતી, દદાતુ શ્રુતદેવતા સિદ્ધિમ્ ॥૧૧॥

કમળ ઉપર રહેલી ભગવતી આપો શ્રુતદેવી (સરસ્વતી) સિદ્ધિને.

શબ્દાર્થ - કમલદલ-કમળના પત્ર જેવા, વિપુલ-વિશાળ, નયના-નેત્રવાળી,

* આ થોય સ્ત્રીઓએ સુઅદેવયાની સ્તુતિને બદલે કહેવાની છે.

૮૬ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ હેવી રીતે બનાવશો ?

કરનાર, કર્મણા-કર્મની સાથે, તજજય-તે કર્મના જયથી, અવાપ્તમોક્ષાય-મોક્ષને પ્રાપ્ત કરનાર, પરોક્ષાય-આંખથી પર, કુતીર્થિનામ્-મિથ્યાત્વીઓને.

અર્થ - કર્મની સાથે સ્પર્ધા કરનાર અને તે કર્મનો જય કરીને મોક્ષને પ્રાપ્ત કરનાર તથા કુતીર્થિઓને (બાવા આદિને) પરોક્ષ એવા શ્રી વર્ધમાન સ્વામીને નમસ્કાર થાઓ.

યેષાં વિકચારવિંદરાજ્યા, જ્યાયઃ કમકમલાવલિં દધત્યા ।

જેઓની ખીલેલા કમળની શ્રેણી વડે પ્રશંસા કરવા યોગ્ય ચરણકમળની શ્રેણીને ધારણ કરતી,

સદૃશૈરિતિ સંગતં પ્રશસ્યં, કથિતં સન્તુ શિવાય તે જિનેન્દ્રાઃ ॥૨૧॥

સરખાની સાથે એ પ્રમાણે મળવું પ્રશંસનીય કહેલું છે. થાઓ મોક્ષને માટે તે જિનેશ્વરો.

શબ્દાર્થ - યેષાં-જેમની, વિકચ-ખીલેલા, અરવિંદ-કમળોની, રાજ્યા-પંક્તિ વડે, જ્યાયઃ-પ્રશંસા કરવા યોગ્ય, કમ-ચરણરૂપ, કમલાવલિં-કમળની શ્રેણીને, દધત્યા-પોતાની ઉપર ધારણ કરતી, સદૃશૈઃ-સરખાની સાથે, ઈતિ-એ પ્રકારે, સંગતં-મળવું, પ્રશસ્યં-પ્રશંસનીય, કથિતં-કહેલું છે, સંતુ-થાઓ, શિવાય-મોક્ષને અર્થે, તે-તે, જિનેન્દ્રાઃ-જિનેન્દ્રો.

અર્થ - જે જિનેશ્વરોની પ્રશંસા કરવા યોગ્ય ચરણકમળની શ્રેણીને ધારણ કરતી એવી ખીલેલા કમળની શ્રેણી છે તે સરખાની સાથે મળવું તે પ્રશંસનીય છે. એ પ્રમાણે કહેલું છે તે જિનેશ્વરો મોક્ષને માટે થાઓ. (નોંધ : દેવોએ રચેલ સુવર્ણકમળને જિનેશ્વરના ચરણનું મિલન થાય છે. એટલે સરખે સરખાનો મેળ સારો બેસે છે, તે પ્રશંસનીય છે.

કષાયતાપાર્દિતજન્તુનિર્વૃત્તિં, કરોતિ યો જૈનમુખામ્બુદોદ્ગતઃ ।

કષાય રૂપ તાપથી પીડિત થયેલા પ્રાણીઓને શાંતિ કરે છે જે ગણધરના મુખ રૂપ મેઘથી નીકળેલો,

સ શુક્રમાસોદ્ભવવૃષ્ટિસન્નિભો, દધાતુ તુષ્ટિં મયિ વિસ્તરો ગિરામ્ ॥૩૧॥

તે જેઠ માસમાં ઉત્પન્ન થયેલ વરસાદ જેવો છે, કરો સંતોષ મારા વિષે વિસ્તાર વાણીનો.

શબ્દાર્થ - કષાયતાપ-કષાયરૂપ તાપથી, અર્દિત-પીડિત એવા, જંતુ-પ્રાણીઓને, નિર્વૃત્તિ-શાંતિ, કરોતિ-કરે છે, યો-જે, જૈન-ગણધરના, મુખ-મુખરૂપી, અંબુદ-મેઘથી, ઉદ્ગતઃ-નીકળેલો, સ-તે, શુક્રમાસ-જેઠ માસમાં, ઉદ્ભવ-ઉત્પન્ન થયેલા,

૮૮

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી ચીતે બજાવશો ?

તૃણમપિ-તૃણ તુલ્ય પણ, ગણયન્તિ-ગણતા, નૈવ-નથી જ, નાર્ક-સ્વર્ગને, પ્રાતઃ-પ્રાતઃકાળે, સંતુ-થાઓ, શિવાય-મોક્ષને માટે, તે-તે, જિનેન્દ્રા-જિનેદ્રો.

અર્થ - જેઓના અભિષેક કાર્ય કરીને હર્ષના સમૂહથી મસ્ત થયેલા દેવેન્દ્રો દેવલોકના સુખને તૃણ તુલ્ય પણ ગણતા નથી તે જિનેશ્વરો પ્રભાત સમયે મોક્ષને માટે થાઓ.

કલંકનિર્મુક્તમમુક્તપૂર્ણતં, કુતર્કરાહુગ્રસનં સદોદયમ્ ।

કલંકથી રહિત, પૂર્ણતાને નહિ મૂકનાર, ખોટા તર્ક કરનાર, પરદર્શનીરૂપ રાહુને ભક્ષણ કરનાર, નિરંતર (હંમેશાં) ઉદય પામેલું,

અપૂર્વચન્દ્રં જિનચન્દ્રભાષિતં, દિનાગમે નૌમિ બુદ્ધેર્નમસ્કૃતમ્ ॥૩૧॥

અપૂર્વ ચંદ્રસમાન જિનેશ્વરોએ ઉપદેશેલા દિવસની શરૂઆતમાં નમસ્કાર કરું છું પંડિતોએ નમસ્કાર કરેલ છે.

શબ્દાર્થ - કલંક-કલંકથી, નિર્મુક્ત-રહિત, અમુક્ત-નથી મૂકાણી, પૂર્ણતં-પૂર્ણતા જેની, કુતર્ક-કુતર્ક કરનારા અન્ય મતિરૂપ, રાહુ-રાહુને, ગ્રસનં-ભક્ષણ કરનાર, સદોદયં-હંમેશાં ઉદય પામેલા, અપૂર્વચન્દ્રં-અપૂર્વ ચંદ્રરૂપ, જિનચંદ્ર-જિનચંદ્રના, ભાષિતં-આગમને, દિનાગમે-પ્રભાત સમયે, નૌમિ-હું નમસ્કાર કરું છું, બુદ્ધેઃ-પંડિતોએ, નમસ્કૃતમ્-નમસ્કાર કરેલા.

અર્થ - કલંકથી રહિત, પૂર્ણતાને પામેલું, ખોટા તર્ક કરનાર. પરદર્શનીરૂપ રાહુને ભક્ષણ કરનાર, હંમેશાં ઉદય પામેલા, અપૂર્વચન્દ્ર સમાન જિનેશ્વરે ઉપદેશેલા આગમને પ્રભાત સમયે હું નમસ્કાર કરું છું. અથવા (હું સ્તવના કરું છું)

(૪૧) શ્રી વરકનક (૧૭૦ તીર્થકરોની સ્તુતિ) સૂત્ર*

વરકનક-શંખ-વિદ્રુમ, મરકતઘનસન્નિભં વિગતમોહમ્ ।

ઉત્તમ સુવર્ણ, શંખ, પરવાળા, નીલમ, મેઘના જેવા વર્ણવાળા, મોહ વિનાના,

સપ્તતિશતં જિનાનાં, સર્વામર-પૂજિતં વંદે ॥૧॥

એકસો સિત્તેર તીર્થકરોને સર્વ દેવતાઓથી પૂજિત હું વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - વર-ઉત્તમ, કનક-સુવર્ણ, શંખ-શંખ, વિદ્રુમ-પરવાળા, (રાતા) મરકત-નીલમ (લીલો), ઘન-મેઘના, સંનિભં-જેવા વર્ણવાળા, વિગતમોહમ્-મોહ રહિત, સપ્તતિશતં-એકસો સિત્તેર, જિનાનાં-તીર્થકરોને, સર્વામર-સર્વ દેવતાઓએ, પૂજિતં-પૂજેલાને.

અર્થ - ઉત્તમ સુવર્ણ, (પીળા) શંખ, પરવાળા, નીલમ, મેઘના જેવા

* આ સૂત્ર વડે ઉત્કૃષ્ટ કાળે વિચરતા ૧૭૦ જિનેશ્વરોને તેમના વર્ણ વડે સ્તવેલા છે.

૯૦ દ્વિતી પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણે હેવી રીતે બનાવશો ?

વર્ણવાળા (શ્યામ વર્ણવાળા) મોહ વિનાના, સર્વ દેવતાઓથી પૂજિત એવા એકસો સિત્તેર તીર્થકરોને હું વંદન કરું છું.

આ સૂત્ર વડે ઉત્કૃષ્ટ કાળે વિચરતા ૧૭૦ જિનેશ્વરોને તેમના વર્ણ વડે સ્તવેલા છે.

(૪૨) શ્રી અઠ્ઠાઈજજેસુ (અટી દ્વિપના સર્વ મુનિઓને વંદન) સૂત્ર

(ગુરુ અક્ષર-૧૩, લઘુ અક્ષર-૭૨, સર્વ અક્ષર-૮૫)

અઠ્ઠાઈજજેસુ દીવસમુદ્દેસુ, પનરસસુ કમ્મભૂમીસુ,

અટીદ્વીપ તથા સમુદ્ર પ્રમાણ પંદર કર્મભૂમિઓમાં,

જાવંત કે વિ સાહુ, રચહરણગુચ્છપડિગ્ગહધારા ।

જે કોઈ પણ સાધુઓ રજોહરણ (ઓધો) ગુચ્છા (પાત્રાની ઝોળી ઉપર બંધાય તે) પાત્રાને ધારણ કરનારા,

પંચ મહવ્વયધારા, અઠ્ઠારસસહસસીલંગધારા,

પાંચ મહાવ્રતને ધારણ કરનારા, અઠ્ઠાર હજાર શીલ-ચારિત્રના અંગના ધરનારા.

**અકખુયાચારચરિતા, તે સવ્વે સિરસા મણસા મત્થએણ
વંદામિ ॥૧॥**

અખંડ આચારરૂપ ચારિત્રવાળા, તે સર્વેને મસ્તક વડે મનથી વંદન કરું છું.

શબ્દાર્થ - અઠ્ઠાઈજજેસુ-અટી, દીવસમુદ્દેસુ-દ્વીપ અને બે સમુદ્ર સંબંધી, પનરસસુ-પંદર, કમ્મભૂમીસુ-કર્મભૂમિને વિષે, રચહરણ-રજોહરણ-ઓધો, ગુચ્છ-ગુચ્છક, પડિગ્ગહ-પાત્રાને, ધારા-ધરનારા, પંચ-પાંચ, મહવ્વય-મહાવ્રતને, ધારા-ધારણ કરનારા, અઠ્ઠારસ-અઠ્ઠાર, સહસ-હજાર, સીલંગધારા-શીલના અંગને ધરનારા, અકખુય-સંપૂર્ણ, આચાર-આચારરૂપ, ચરિતા-ચારિત્રના પાળનારા, સિરસા-મસ્તકે, મણસા-મને કરી, મત્થએણ વંદામિ-હું વંદના કરું છું.

અર્થ - અટીદ્વીપ તથા સમુદ્ર પ્રમાણ (ક્ષેત્રમાંની) પંદર કર્મભૂમિઓમાં રજોહરણ, ગુચ્છા, પાત્રાને ધારણ કરનારા, પાંચ મહાવ્રતને ધારણ કરનારા, અઠ્ઠાર હજાર શીલ-ચારિત્રના અંગના ધરનારા, અખંડિત-નિરતિચાર આચારરૂપ ચારિત્રવાળા જે કોઈ પણ સાધુ છે તે સર્વેને મસ્તક વડે મનથી હું વંદના કરું છું.

***ધચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ દેવસિચ પાયચ્છિત**

વિસોહણત્યં કાઉસ્સગ્ગ કરું ?

દ્રવ્ય પ્રતિભમણાને ભાવ પ્રતિભમણા ઉત્તરી સીતે બજાવશો ? ૯૧

ઈચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો ભગવન્ ! દિવસ સંબંધી અતિયારના પ્રાયશ્ચિતની વિશેષ શુદ્ધિ માટે કાયોત્સર્ગ કરું ?

ધચ્છં, દેવસિઅ પાયશ્ચિત વિસોહણત્યં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અગ્ગત્થ.

આજ્ઞા પ્રમાણ છે. દિવસ સંબંધી પ્રાયશ્ચિતની વિશુદ્ધિ માટે કરું છું કાયોત્સર્ગ.

***ધચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! દુક્ખકખય કમ્મકખય નિમિત્તં કાઉસ્સગ્ગ કરું ?**

ઈચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો ભગવન્ ! દુઃખના ક્ષય અને કર્મક્ષય માટે કાયોત્સર્ગ કરું ?

ધચ્છં, દુક્ખકખય કમ્મકખય નિમિત્તં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અગ્ગત્થ.

આજ્ઞા પ્રમાણ છે. દુઃખના ક્ષય અને કર્મક્ષય માટે કરું છું કાયોત્સર્ગ.

(૪૩) શ્રી લઘુશાંતિ સ્તવ (નાની શાંતિ સ્તોત્ર) સૂત્ર*

શાંતિં શાંતિનિશાંતં, શાંતં શાંતાશિવં નમસ્કૃત્ય ।

શાંતિનાથ ભગવાનને શાંતિના સ્થાનરૂપ રાગ-દ્વેષથી પર, શાંત થયા છે ઉપદ્રવ જેનાથી નમસ્કાર કરીને,

* બૃહદ્ગચ્છીય પ્રસિદ્ધપ્રભાવક શ્રી માનદેવસૂરિ શ્રી નાડુલ (નાડોલ) નગર મધ્યે ચોમાસું હતા તે વખતે શ્રી શાકંભરી નગર મધ્યે શ્રી સંઘ, શાકિનીએ કરેલ મરકીના ઉપદ્રવથી પીડાવાથી, તે શ્રી સંઘે માણસો મોકલી, શ્રી માનદેવસૂરિને હકીકત જાહેર કરીને (જણાવીને) ઉપદ્રવ નિવારવા માટે વિનંતી કરી. તેથી પદ્મા, જયા, વિજયા અને અપરાજિતા એ ચાર દેવીઓનું સાન્નિધ્ય છે જેમને એવા અને અત્યંત કરુણાભાવે કરીને સહિત એવા તે સૂરિએ ઉપદ્રવ નિવારવા અર્થે આ લઘુશાંતિસ્તવની રચના કરીને શાકંભરીના સંઘને મોકલ્યું. તેથી આ સ્તવને પોતે ભાણવાથી અગર અન્ય પાસે સાંભળવાથી અને સ્તવ વડે મંત્રિત જળને છાંટવાથી ઉપદ્રવ નાશ પામ્યો અને શાંતિ થઈ. આ પ્રમાણે આ સ્તોત્રની રચના શ્રી નાડુલ મધ્યે શ્રી માનદેવસૂરિએ કરી. શાકંભરીના સંઘનો ઉપદ્રવ શાંત થયો તેથી સર્વત્ર શાંતિને અર્થે આ સ્તોત્ર ગણાય છે. હાલમાં દૈવસિક પ્રતિકમણને અંતે પણ બોલાય છે. આ શાંતિ પ્રતિકમણમાં ક્યારે દાખલ થઈ તે વિષે વૃદ્ધવાદ એવો છે કે શ્રી માનદેવસૂરિએ બનાવ્યા પછી તે માંગલિક અર્થે સર્વત્ર ગણાતી, પાછળથી એટલે આજથી લગભગ ૫૦૦ વર્ષ અગાઉ એક યતિજી શ્રી ઉદેપુરમાં હતા. તેમની પાસે શ્રાવકો હર વખત માંગલિક અર્થે શાંતિ સાંભળવા આવતા. લોકો વારંવાર કંટાળો દેવા લાગ્યા, તેથી તેમણે 'પ્રતિકમણમાં દુક્ખકખય કમ્મકખયના કાઉસ્સગ્ગને અંતે શાંતિ કહેલી, તેથી સૌના સાંભળવામાં આવે એવો ઠરાવ કર્યો ત્યારથી તે રિવાજ પ્રચલિત થયો.

એ યતિજીનો અર્થ એ કરવાનો કે તપાગચ્છના ગાદીપતિ શ્રીપૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ હોવો જોઈએ.

૨૨

૨૨ દ્વચ પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે હેવી નીતે બનાવશો ?

સ્તોતુઃ શાંતિનિમિત્તં, મંત્રપદૈઃ શાંતયે સ્તૌમિ ॥૧૧॥

સ્તુતિ કરનારની શાંતિના કારણરૂપ મંત્રોના પદ વડે શાંતિને માટે હું સ્તુતિ કરું છું.

શબ્દાર્થ - શાંતિ-શાંતિનાથ ભગવાનને, શાંતિનિશાંત-શાંતિના સ્થાનરૂપ, શાંત-રાગ દ્વેષ રહિત, શાંત-શાંત થયા છે, અશિવં-ઉપદ્રવ જેનાથી, નમસ્કૃત્ય-નમસ્કાર કરીને, સ્તોતુઃ-સ્તુતિ કરનારની, શાંતિનિમિત્તં-શાંતિના કારણરૂપ, મંત્રપદૈઃ-મંત્રોના પદ વડે, શાંતયે-શાંતિને અર્થે, સ્તૌમિ-હું સ્તુતિ કરું છું.

અર્થ - શાંતિના સ્થાનરૂપ, રાગ-દ્વેષથી પર થયેલા, જેનાથી ઉપદ્રવ શાંત થયા છે, સ્તુતિ કરનારની શાંતિના કારણરૂપ, એવા શ્રી શાંતિનાથને શાંતિને માટે નમસ્કાર કરીને, મંત્રોના પદ વડે હું સ્તુતિ કરું છું.

ઓમિતિ નિશ્ચિતવચસે, નમો નમો ભગવતેઽર્હતે પૂજમ્ ।

ૐ એવું નિશ્ચયવાચક પદ છે જેમનું, વારંવાર નમસ્કાર થાઓ. સમગ્ર ઐશ્વર્યવાળા યોગ્ય પૂજને માટે,

શાંતિજિનાય જયવતે, યશસ્વિને સ્વામિને દમિનામ્ ॥૨॥

શાંતિનાથ ભગવાનને, રાગ-દ્વેષને જીતનારા યશવાળા સ્વામીને ઈંદ્રિયોને દમન કરનારા મુનિઓના.

શબ્દાર્થ - ઓમ્ ઈતિ-ૐ એવું, (આ પ્રમાણેના) નિશ્ચિતવચસે-નિશ્ચયવાચક (નિશ્ચિત વચનવાળા) પદ છે જેમનું, નમોનમો-વારંવાર નમસ્કાર થાઓ, ભગવતે-સમગ્ર ઐશ્વર્યવાળા, અર્હતે-યોગ્ય, પૂજાં-પૂજને, શાંતિજિનાય-શાંતિનાથ ભગવાનને, જયવતે-રાગાદિકને જીતનારાને, યશસ્વિને-યશવાળાને, સ્વામિને-સ્વામીને, દમિનામ્-ઈંદ્રિયોને દમન કરનારા.

અર્થ - ૐ આ પ્રમાણેના નિશ્ચિત વચનથી જેમનું સ્વરૂપ જણાય છે. એવા (અને) જે સમગ્ર ઐશ્વર્યવાળા, પૂજાને યોગ્ય રાગ-દ્વેષને જીતનારા, યશવાળા અને ઈંદ્રિયોને દમન કરનારા (મુનિરાજ)ના સ્વામી એવા શાંતિનાથને વારંવાર નમસ્કાર થાઓ.

સકલાતિશેષક મહા-સંપત્તિ સમન્વિતાય શસ્યાય ।

સર્વ ચોત્રીશ અતિશયરૂપ, મોટી સંપત્તિએ સહિત, પ્રશંસા કરવા યોગ્યને,

ત્રૈલોક્યપૂજિતાય ચ, નમો નમઃ શાંતિદેવાય ॥૩॥

ત્રણ લોકના જીવો વડે પૂજાયેલા અને વારંવાર નમસ્કાર થાઓ શ્રી શાંતિનાથને.

શબ્દાર્થ - સકલ-સર્વ, અતિશેષક-ચોત્રીશ અતિશયરૂપ, મહાસંપત્તિ-મોટી સંપત્તિએ, સમન્વિતાય-સહિતને, શસ્યાય-પ્રશંસા કરવા યોગ્યને, ત્રૈલોક્ય-ત્રણ લોકના જીવોએ, પૂજિતાય-પૂજેલાને, નમોનમઃ-વારંવાર નમસ્કાર થાઓ,

ૐ પ્રતિભવતાને ભાવ પ્રતિભવતા છેવી સીતે બજાવશો ? ૯૩

શાંતિદેવાય-શ્રી શાંતિનાથને,

અર્થ - સર્વ ચોત્રીશ અતિશય, રૂપ મહાન સંપત્તિવાળા, જે પ્રશંસા કરવા યોગ્ય છે અને ત્રણ લોકના જીવો વડે પૂજાયેલા એવા શ્રી શાંતિનાથને વારંવાર નમસ્કાર થાઓ.

સર્વામરસુસમૂહ સ્વામિક-સંપૂજિતાય ન જિતાય ।

સર્વ દેવતાઓના સુંદર સમૂહ તેમના સ્વામી ચોસઠ ઈંદ્રોથી પૂજાયેલાને, દેવતાઓથી પણ નહિ જીતાયેલાને.

ભુવનજનપાલનોદત-તમાય સતતં નમસ્તસ્મૈ ॥૪॥

ત્રણ ભુવનના લોકોનું પાલન કરવામાં અતિશય ઉદમી એવાને નિરંતર નમસ્કાર તેને.

શબ્દાર્થ - સર્વામર-સર્વ દેવતાઓના, સુસમૂહ-સુંદર સમૂહ, સ્વામિક-તેમના સ્વામી-ચોસઠ ઈંદ્રોથી, સંપૂજિતાય-પૂજાયેલાને, ન જિતાય-દેવતાઓથી પણ નહિ જીતાયેલાને, ભુવન-ત્રણ ભુવનના, જન-લોકોનું, પાલન-પાલન કરવામાં, ઉદતતમાય-અતિશય સાવધાન એવાને, સતતં-હંમેશાં, તસ્મૈ-તેને.

અર્થ - સમસ્ત દેવતાઓના સુંદર સમૂહ, તેમના સ્વામી ચોસઠ ઈંદ્રો વડે પૂજાયેલા અને દેવતાઓથી પણ નહિ જીતાયેલાને, ત્રણ ભુવનના લોકોનું પાલન કરવામાં અતિશય ઉદમી એવા તેમને (શાંતિનાથ ભગવાનને) નિરંતર નમસ્કાર થાઓ.

સર્વદુરિતોઘનાશન-કરાય સર્વાશિવપ્રશમનાય ।

સર્વ દુઃખોના સમુદાયને નાશ કરનારને સર્વ ઉપદ્રવોને શાંત કરનારને,

દુષ્ટગ્રહભૂતપિશાય, શાકિનીનાં પ્રમથનાય ॥૫॥

દુષ્ટ ગ્રહ ભૂત પિશાય શાકિનીઓનાં ઉપદ્રવને નાશ કરનારને.

શબ્દાર્થ - દુરિતોઘ-પાપના સમૂહના, નાશનકરાય-નાશ કરનારને, સર્વાશિવ-સર્વ ઉપદ્રવોને, પ્રશમનાય-શાંત કરનારને, દુષ્ટગ્રહ-દુષ્ટ ગ્રહ, ભૂત-ભૂત, પિશાય-પિશાય, શાકિનીનાં-શાકિનીઓને, પ્રમથનાય-નાશ કરનારને.

અર્થ - સર્વ દુઃખોના સમુદાયને નાશ કરનારા અને સર્વ ઉપદ્રવોને શાંત કરનાર દુષ્ટ ગ્રહ, ભૂત, પિશાય, શાકિનીઓના ઉપદ્રવને નાશ કરનારા એવા શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.

યસ્યેતિ નામ મંત્ર-પ્રધાનવાક્યોપયોગકૃતતોષા ।

જે શાંતિનાથને એ પ્રમાણે પૂર્વે કહેલ નામરૂપ મંત્ર તે વડે સર્વોત્તમ એવું જે વચન તેના ઉપયોગથી જેણે સંતોષ કર્યો છે એવી,

૮૪ ૬૦૪ પ્રતિહમલાજે ભાવ પ્રતિહમલા હેવી ત્રીતે બનાવશો ?

હોવાથી સુજયા, કોઈનાથી પણ ન જિતાય એવી હોવાથી અજિતા, કોઈનાથી પણ પરાજય ન પામનારી એટલે અપરાજિતા, નિરંતર જયને વરનારી હોવાથી જયાવહા, સાક્ષાત્ સહાયને કરનારી હોવાથી ભવતી, મંત્રશાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ પરાપર રહસ્યથી યુક્ત દેવીની શક્તિ જય પામે છે. આવી દેવીને આ ગાથાથી નમસ્કાર કરાય છે.

સર્વસ્થાપિ ચ સંઘસ્ય, ભદ્રકલ્યાણમંગલપ્રદે !

સકલ પણ સંઘને ભદ્ર (સુખ), કલ્યાણ (ઉપદ્રવનો અભાવ) અને મંગલ (વિઘ્નનો નાશ કરનાર)ને સારી રીતે આપનારી,

સાધૂનાં ચ સદાશિવ-સુતુષ્ટિપુષ્ટિપ્રદે ! જુયાઃ ॥૮૧॥

સાધુ ભગવંતોને તથા નિરંતર શિવ (નિરુપદ્રવપણું), સુતુષ્ટિ (ચિત્તની શાંતિ) અને પુષ્ટિ (ધર્મની વૃદ્ધિ)ને સારી રીતે આપનારી હે દેવિ ! તું જય પામ.

શબ્દાર્થ - સર્વસ્ય-બધા, અપિ-પણ, સંઘસ્ય-સંઘને, ભદ્ર-સુખ, (નિરુપદ્રવીપણું) કલ્યાણ-ઉપદ્રવ-રહિતપણું, મંગલ-મંગળને, પ્રદે-પ્રકર્યે કરી આપનારી, સાધૂનાં-સાધુઓને, સદા-નિરંતર, શિવ-નિરુપદ્રવપણું, સુતુષ્ટિ-ચિત્તની શાંતિ, પુષ્ટિ-ધર્મની વૃદ્ધિને, પ્રદે-આપનારી, જુયાઃ-જય પામો.

અર્થ - અને સકળ સંઘને પણ ભદ્ર, કલ્યાણ (આનંદ) અને મંગલને સારી રીતે આપનારી તથા સાધુ ભગવંતોને શિવ, સુતુષ્ટિ અને પુષ્ટિને સારી રીતે આપનારી હે દેવિ ! તું વિજય પામ.

ભવ્યાનાં કૃતસિદ્ધે, નિર્વૃતિનિર્વાણજનનિ ! સત્વાનામ્ ।

ભવ્ય જીવોની કરી છે કાર્યસિદ્ધિ જેણે, તથા ચિત્તની સમાધિ અને મોક્ષ આપનારી પ્રાણીઓને,

અભયપ્રદાનનિરતે, નમોઽસ્તુ સ્વસ્તિપ્રદે તુભ્યમ્ ॥૮૨॥

ઉત્કૃષ્ટ રીતે નિર્ભયપણું આપવા માટે તત્પર, નમસ્કાર થાઓ, કલ્યાણને આપનારી તમને,

શબ્દાર્થ - ભવ્યાનાં-ભવ્ય પ્રાણીઓને, કૃતસિદ્ધે-સિદ્ધિ કરનારી, નિર્વૃતિ-ચિત્તની સમાધિ, નિર્વાણ-મોક્ષ, જનનિ-ઉત્પન્ન કરનારી, સત્વાનાં-ભવ્ય જીવોને, અભયપ્રદાન-અભય આપવામાં, નિરતે-તત્પર, અસ્તુ-હો.

અર્થ - ભવ્ય જીવોની સિદ્ધિને કરનારી, પ્રાણીઓના ચિત્તની સમાધિ (શાંતિ) તથા મોક્ષને ઉત્પન્ન કરનારી, અભયદાન (નિર્ભયપણું) આપવા માટે તત્પર, કલ્યાણને આપનારી, હે દેવિ ! તમને નમસ્કાર થાઓ.

ભક્તાનાં જંતૂનાં, શુભાવહે ! નિત્યમુદતે ! દેવિ !

ભક્તજનોના શુભને કરનારી, હંમેશાં ઉદમવાળી, હે દેવિ !

सम्यग्दृष्टीनां धृतिरतिमति-बुद्धिप्रदानाय* ॥१०॥

सम्यग्दृष्टि ज्वोने धैर्य-प्रीति-मति-बुद्धि प्रकर्षे आपनारी.

जिनशासननिरतानां, शान्तिनतानां च जगति जनतानाम् ।

जिनशासनमां रक्त, श्री शांतिनाथने नमस्कार करनार जगत मध्येना जनसमुदायने,

श्री संपत्कीर्तियशोवर्द्धनि ! जय देवि विजयस्व ॥११॥

लक्ष्मी, संपत्ति, कीर्ति* अने यशने वधारनारी हे जयादेवी ! तमे जय पामो.

शब्दार्थ - ભક્તાનાં-ભક્ત, જંતૂનાં-જીવોને, શુભાવહે-કલ્યાણ કરનારી, નિત્યં-નિરંતર, ઉદ્યતે-તત્પર, દેવિ-દેવી, સમ્યગ્દૃષ્ટીનાં-સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવોને, ધૃતિ-ધીરજ, રતિ-પ્રીતિ, મતિ-મતિ, (દીર્ઘ દષ્ટિ), બુદ્ધિ-બુદ્ધિ (ચાલુ વિષયને જાણનારી), પ્રદાનાય-આપવાને, જિનશાસન-જિનશાસનમાં, નિરતાનાં-તત્પરને, નતાનાં-નમસ્કાર કરનારા, જગતિ-જગતમાં, જનતાનાં-જન સમુદાયને, શ્રી-લક્ષ્મી, સંપત્-સંપત્તિ, કીર્તિ-કીર્તિ-એક દિગ્વ્યાપી યશ, યશ:-યશને, સર્વ દિગ્વ્યાપી યશ, વર્દનિ-વધારનારી, જયદેવિ-હે જયાદેવી, વિજયસ્વ-તમે વિજય પામો.

અર્થ - ભક્તજનોના શુભને કરનારી, સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવોને ધૈર્ય, પ્રીતિ (આનંદ), મતિ, બુદ્ધિ, પ્રકર્ષે કરીને આપવા માટે હંમેશાં ઉદ્યમવાળી, જિનશાસનમાં રક્ત અને શ્રી શાંતિનાથને નમસ્કાર કરનાર જગત મध्येના જનસમુદાયને લક્ષ્મી, સંપત્તિ, કીર્તિ અને યશને વધારનારી હે દેવી ! તું જય પામ, વિજય પામ.

સલિલાનલવિષવિષધર-દુષ્ટગ્રહરાજરોગરણભયતઃ ।

પાણી, અગ્નિ, ઝેર, સર્પ, ખરાબ-ગ્રહ, રાજા, રોગ અને યુદ્ધના ભયથી,

રાક્ષસરિપુગણમારી-ચૌરેતિ શ્વાપદાદિભયઃ ॥૧૨॥

રાક્ષસ શત્રુઓના સમૂહ, મરકી, ચોર, સાત ઈતિ અને જંગલી પ્રાણીઓના ભયથી.

અથ રક્ષ રક્ષ સુશિવં, કુરુ કુરુ શાંતિં ચ કુરુ કુરુ સદેતિ ।

હવે રક્ષણ કર, રક્ષણ કર, અતિશય નિરુપદ્રવપણું કર, કર અને હંમેશાં શાંતિને કર,

તુષ્ટિં કુરુ કુરુ પુષ્ટિં, કુરુ કુરુ સ્વસ્તિં ચ કુરુ કુરુ ત્વમ્ ॥૧૩॥

તુષ્ટિને કર કર, પુષ્ટિને કર કર, કલ્યાણને કર કર તું.

* ધૃતિ એટલે સંતોષ, મતિ એટલે દીર્ઘદષ્ટિ.

* એક દેશવ્યાપી ખ્યાતિ તે કીર્તિ અને સર્વ દિશામાં ફેલાયેલી ખ્યાતિ તે યશ, અથવા દાન-પુણ્ય કરવાથી પ્રાપ્ત થાય તે કીર્તિ અને પરાક્રમ વડે પ્રાપ્ત થાય તે યશ.

જીવ પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે છેવી નીતે બજાવશો ? ૯૦

શબ્દાર્થ - સલિલ-જળ, અનલ-અગ્નિ, વિષ-ઝેર, વિષધર-સર્પ, રાજરોગ-મોટા રોગ, રાજા, રોગ, રણ-લડાઈના, ભયત:-ભયથી, રાક્ષસ-રાક્ષસના, રિપુગણ-શત્રુઓનો સમૂહ, મારી-મરકી, ચોર-ચોર, ઈતિ-સાત ઈતિ. (ભય) શ્વાપદાદિભ્યઃ-ફાડી ખાનારા પ્રાણી વગેરેથી, અથ-હવે, રક્ષ રક્ષ-રક્ષણ કરો રક્ષણ કરો, સુશિવં-અતિશય નિરુપદ્રવપણું, કુરુ કુરુ-કરો કરો, સ્વસ્તિ-કલ્યાણને, ત્વં-તમે.

અર્થ - પાણી, અગ્નિ, ઝેર, સાપ, ખરાબ, ગ્રહ, રાજા, રોગ અને યુદ્ધના ભયથી, રાક્ષસ, શત્રુઓના સમૂહ, મરકી, ચોર, સાત ઈતિ* અને જંગલી પ્રાણીઓ વગેરેથી (ભૂત પિશાચાદિથી) હે દેવી ! રક્ષણ કર, રક્ષણ કર, અતિશય નિરુપદ્રવપણું કર, નિરંતર શાંતિને કર, તુષ્ટિ પુષ્ટિ અને કલ્યાણને કર.

ભગવતિ ! ગુણવતિ ! શિવશાંતિ-તુષ્ટિ-પુષ્ટિ-સ્વસ્તીહ કુરુ કુરુ જનાનામ્ ।

હે ભગવતી ! હે ગુણવતી ! દેવી ! શિવશાંતિ-તુષ્ટિ-પુષ્ટિ અને કલ્યાણને આ જગતમાં કર કર લોકોના,

ઓમિતિ નમો નમો હ્રૌં હ્રીં હ્રૂં, હ્રઃ યઃ ક્ષઃ હ્રીં ફૂટ ફૂટ સ્વાહા ॥૧૪॥

ૐ નમો નમો હ્રૌં હ્રીં હ્રૂં, હ્રઃ યઃ ક્ષઃ હ્રીં ફૂટ ફૂટ સ્વાહા.

એવં યત્નામાક્ષર-પુરસ્સરં સંસ્તુતા જયાદેવી ।

એ પ્રમાણે જે શાંતિનાથ ભગવાનના નામાક્ષરમંત્રપૂર્વક સ્તવાયેલી જયાદેવી,

કુરુતે શાંતિં નમતાં, નમો નમઃ શાન્તયે તસ્મૈ ॥૧૫॥

કરે છે શાંતિને શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને નમેલ જીવોની તે શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીને નમસ્કાર થાઓ.

શબ્દાર્થ - ભગવતી-હે ભગવતી, ગુણવતી-હે ગુણવાળી, શિવશાંતિ-કલ્યાણ, શાંતિ, ઈહ-આ લોકમાં, જનાનાં-લોકોના, એવં-એવી રીતે, યત્નામાક્ષર-જેના નામના અક્ષરોના, પુરસ્સરં-મંત્રપૂર્વક, સંસ્તુતા-સ્તુતિ કરેલી, નમતાં-નમસ્કાર કરનારા જીવોની.

અર્થ - ભગવતી ! ગુણવતી ! દેવી ! આ જગતમાં લોકોના કલ્યાણ, શાંતિ, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ અને ક્ષેમ કર ૐ નમો નમો હ્રૌં હ્રીં હ્રૂં, હ્રઃ યઃ ક્ષઃ હ્રીં ફૂટ ફૂટ સ્વાહા એ પ્રમાણે જે શાંતિનાથ ભગવાનના નામાક્ષર મંત્રપૂર્વક સ્તવાયેલી જયાદેવી શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને નમેલા જીવોને શાંતિ કરે છે તે શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીને

* અતિવૃષ્ટિ (ઘણો વરસાદ), અનાવૃષ્ટિ (વરસાદ ન થાય તે) ઉદર, તીડ, પોપટ (સૂડા), સ્વયંક (પોતાના રાજાના સૈન્યનો) ભય તથા પરચક ભય એ સાત પ્રકારે ઈતિ (ઉપદ્રવ) જાણવી.

૮૮ હૃષ્ય પ્રતિહમણાજે ભાવ પ્રતિહમણા હેવી રીતે બનાવશો ?

નમસ્કાર થાઓ.

ઇતિ પૂર્વસૂરિદર્શિત-મંત્રપદવિદર્ભિતઃ સ્તવઃ શાંતેઃ ।

આ પ્રમાણે પૂર્વાચાર્યોએ બતાવેલ અને મંત્રપદોથી ગૂંથાએલું સ્તવન શ્રી શાંતિનાથ પરમાત્માનું,

સલિલાદિભયવિનાશી, શાંત્યાદિકરસ્ય ભક્તિમતામ્ ॥૧૬॥

જળ વગેરે ભયનો નાશ કરનાર અને શાંતિ વગેરે કરનાર છે ભક્તિ કરનાર મનુષ્યોને.

શબ્દાર્થ - ઈતિ-એ પ્રમાણે, પૂર્વસૂરિ-પૂર્વાચાર્યોએ, દર્શિત-બતાવેલા, મંત્રપદ-મંત્રના પદથી, વિદર્ભિતઃ-ગર્ભિત એવું, સ્તવઃ-સ્તવન, શાંતેઃ-શાંતિનાથનું, સલિલાદિ-જળ વગેરેના, ભયવિનાશી-ભયને નાશ કરનાર, શાંત્યાદિકરઃ-શાંતિ વગેરેને કરનારા, ભક્તિમતામ્-ભક્તિ કરનારા મનુષ્યોને.

અર્થ - આ પ્રમાણે પૂર્વાચાર્યોએ બતાવેલ અને મંત્રપદોથી ગૂંથાએલું શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનનું સ્તવન, જળ વગેરે ભયનો નાશ કરનાર અને ભક્તિ કરનાર મનુષ્યને શાંતિ વગેરે કરનાર છે.

યસ્યૈનં પઠતિ સદા, શૃણોતિ ભાવયતિ વા યથાયોગમ્ ।

જે માણસ આ સ્તવનને ભણે છે, નિરંતર સાંભળે છે, ભાવના કરે છે (સ્મરણ કરે છે) સાવધાન યોગપૂર્વક,

સ હિ શાંતિપદં યાયાત્, સૂરિઃ શ્રીમાનદેવસ્ય ॥૧૭॥

તે અવશ્ય શાંતિપદ (મોક્ષ) પામે આચાર્યશ્રી માનદેવ પણ તે પદ પામે.

શબ્દાર્થ - યઃ-જે, એનં-આ સ્તવનને, પઠતિ-ભણે છે, સદા-હંમેશાં, શૃણોતિ-સાંભળે છે, ભાવયતિ-મનમાં સ્મરે છે, યથાયોગં-સાવધાન યોગ રાખીને, હિ-અવશ્ય, શાંતિપદં-શાંતિના સ્થાનને, યાયાત્-પામે, સૂરિઃ શ્રીમાનદેવઃ-શ્રીમાનદેવસૂરિ.

અર્થ - જે માણસ આ સ્તવનને નિરંતર ભણે છે, સાવધાન યોગપૂર્વક (એકાગ્રપણે) સાંભળે છે અથવા સ્મરણ કરે છે તે અવશ્ય શાંતિપદને પામે. આચાર્ય શ્રી માનવદેવસૂરિ પણ તે પદ પામે.

ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાંતિ, છિદન્તે વિઘ્નવલ્લયઃ ।

ઉપસર્ગો ક્ષય પામે છે, છેદાય છે વિઘ્નરૂપી વેલડીઓ,

મનઃ પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ॥૧૮॥

મન પ્રસન્નતાને પામે છે. પૂજતે છતે જિનેશ્વરને.

શબ્દાર્થ - ઉપસર્ગાઃ-ઉપસર્ગો, ક્ષયં-ક્ષયને, યાંતિ-પામે છે, છિદન્તે-છેદાય

દૃષ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી નીતે બતાવશો ? ૯૯

છે, વિઘ્ન-વિઘ્નરૂપ, વલ્લય:-વેલડીઓ, મન:-મન, પ્રસન્નતાં-પ્રસન્નપણાને, એતિ-પામે છે, પૂજ્યમાને-પૂજન કરતાં, જિનેશ્વરે-જિનેશ્વરનું.

અર્થ - જિનેશ્વરનું પૂજન કરતાં ઉપસર્ગો (કષ્ટો) ક્ષય પામે છે, વિઘ્નરૂપ વેલડીઓ છેદાઈ જાય છે, મન પ્રસન્નતાને પામે છે.

સર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણમ્ ।

સર્વ મંગલમાં માંગલિક સર્વ કલ્યાણનું કારણ,

પ્રધાનં સર્વધર્મણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥૧૯॥

મુખ્ય સર્વધર્મોમાં જૈન જય પામે છે શાસન.

શબ્દાર્થ - સર્વમંગલ-સર્વ મંગલોમાં, માંગલ્યં-માંગલિક, સર્વકલ્યાણ-સર્વ કલ્યાણનું, કારણ-કારણ, પ્રધાનં-મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ, સર્વધર્મણાં-સર્વ ધર્મોમાં, જૈનં-જૈન, જયતિ-જય પામે છે, શાસનં-શાસન.

અર્થ - સર્વ મંગલોમાં માંગલિક, સર્વ કલ્યાણનું (સુખનું) કારણ અને સર્વ ધર્મોમાં શ્રેષ્ઠ એવું શ્રી જૈનશાસન જય પામે છે.

(૪૪) શ્રી ચઉક્કસાય (પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન) સૂત્ર*

ચઉક્કસાયપડિમલ્લુલ્લૂરણુ, દુજ્જયમયણબાણમુસુમૂરણુ ।

ચાર કષાય રૂપ પ્રતિમલ્લને (વેરીને) ઉચ્છેદનાર, દુર્જય કામદેવના બાણને ભાંગનાર.

સરસપિયંગુવન્નુ ગયગામિઉ, જયઉ પાસુ ભુવણત્તયસામિઉ ॥૧૦॥

લીલી રાયણના વર્ણવાળા, હાથી જેવી ગતિવાળા, જય પામો શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન, ત્રણ ભુવનના સ્વામી.

શબ્દાર્થ - ચઉક્કસાય-ચાર કષાયરૂપ, પડિમલ્લ-વેરીને, ઉલ્લૂરણુ-ઉચ્છેદનાર, દુજ્જય-દુર્જય, મયણ-કામદેવના, બાણ-બાણને, મુસુમૂરણુ-ભાંગનાર, સરસ-સવાલી-નીલી, પિયંગુ-રાયણ જેવા, વન્નુ-વર્ણવાળા, ગય-હાથી જેવી, ગામિઉ-ગતિવાળા, જયઉ-જયવંત વર્તો, પાસુ-પાર્શ્વનાથ, ભુવણત્તય-ત્રણ ભુવનના, સામિઉ-સ્વામી.

અર્થ - ચાર કષાયરૂપ વેરીને ઉચ્છેદનાર, દુઃખે કરીને જીતાય એવા કામદેવના બાણને ભાંગનાર, લીલી રાયણના વર્ણવાળા, હાથીની જેવી ગતિવાળા, ત્રણ

* રાત્રિએ સંધારાપોરિસીમાં આ સૂત્ર ચૈત્યવંદન તરીકે બોલવામાં આવે છે. દરેક શ્રાવક સંધારાપોરિસી ભણાવી શકતા નથી. તેથી દેવસિ પ્રતિક્રમણના અંતે સામાયિક પારતી વખતે લોગસ્સ કહ્યા પછી કહેવાનો વિધિ શ્રાવકોને માટે છે.

૧૦૦ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણો ભાવ પ્રતિભ્રમણ ઠેવી રીતે બજાવશો ?

ભુવનના સ્વામી એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન જય પામો.

જસુ તણુકંતિકડપ્પસિણિદ્ધઉ, સોહઈ ફણિમણિકિરણાલિદ્ધઉ ।

જેના શરીરની કાંતિનો સમૂહ સ્નિગ્ધ છે, શોભે છે નાગની ફણા ઉપર રહેલા મણિના કિરણોથી વ્યાપ્ત છે,

નં નવજલહર-તડિલ્લય-લંછિઉ, સો જિણુ પાસુ પયચ્છઉ વંછિઉ ॥૨ા

નિશ્ચે નવા મેઘ-વીજળીની લતા સહિત છે તે જિનેશ્વર પાર્શ્વનાથ આપો વાંછિતને.

શબ્દાર્થ - જસુ-જેના, તણુ-શરીર, કંતિ-કાંતિ, કડપ્પ-સમૂહ, સિણિદ્ધઉ-સ્નિગ્ધ, સોહઈ-શોભે છે, ફણિ-ફેણાનું, મણિ-મણિ (રત્ન), આલિદ્ધઉ-વ્યાપ્ત, નં-નિશ્ચે, નવ-નવો, જલહર-મેઘ, તડિત્-વીજળી, લય-લતા, લંછિઉ-સહિત, સો-તે, જિણુ-જિન, પાસુ-પાર્શ્વનાથ, પયચ્છઉ-આપો, વંછિઉ-વાંછિત.

અર્થ - જેના શરીરની કાંતિનો સમૂહ સ્નિગ્ધ છે, જે નાગની ફણા ઉપર રહેલા મણિના કિરણોથી વ્યાપ્ત છે, જે વીજળીની લતા સહિત નવા મેઘની જેમ શોભે છે તે શ્રી જિનેશ્વર પાર્શ્વનાથ વાંછિતને આપો.

૪૪(અ) રાઈઅ પ્રતિક્રમણા સૂત્રો

(અ) ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! કુસુમિણ દુસુમિણા ઉઢાવણી રાઈઅપાયચ્છિત વિસોહણત્યં કાઉસ્સગ્ગ કરું ?

ઈચ્છાપૂર્વક આજ્ઞા આપો ભગવન્ ! કુસ્વપ્ન દુઃસ્વપ્ન આદિથી ઉત્પન્ન થયેલા પાપ દૂર કરવા માટે રાત્રિ સંબંધી પ્રાયશ્ચિત્તની વિશુદ્ધિ માટે કાયોત્સર્ગ કરું ?

ઇચ્છં, કુસુમિણ દુસુમિણા ઉઢાવણી રાઈઅપાયચ્છિત વિસોહણત્યં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અપ્પત્યઠ

આજ્ઞા પ્રમાણ છે, કુસ્વપ્ન દુઃસ્વપ્ન* દૂર કરવા માટે રાત્રિ સંબંધી પ્રાયશ્ચિત્ત વિશુદ્ધિ કરવા માટે કરું છું કાયોત્સર્ગ.

શબ્દાર્થ - કુસુમિણ-કુસ્વપ્ન, દુસુમિણ-દુસ્વપ્ન, ઉઢાવણી-દૂર કરવા માટે, વિસોહણત્યં-વિશુદ્ધિ માટે.

* રાત્રિમાં કામભોગાદિનાં દુઃસ્વપ્ન આવ્યા હોય તો સાગરવરગંભીરા સુધી અને બીજા દુઃસ્વપ્ન આવ્યા હોય તો ચંદેસુ નિમ્મલયરા સુધી ચાર લોગસ્સનો અથવા સોળ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.

૪૪(અ) રાઈઅ પ્રતિક્રમણા સૂત્રો ભાવ પ્રતિક્રમણા કેવી રીતે બનાવશો ? ૧૦૧

(૪૫) શ્રી *ભરહેસરની સજ્જાય - સૂત્ર

(સવારના પ્રતિકમણમાં સ્વાધ્યાયની સૂચક બોલાતી સજ્જાય)

ભરહેસર બાહુબલી, અભયકુમારો અ ઢંઢણકુમારો ।

શ્રી ભરતેશ્વર, બાહુબલિજી, અભયકુમાર તથા ઢંઢણકુમાર,

સિરિઓ અણિઆઉતો, અર્ધમુતો નાગદત્તો અ ॥૧॥

શ્રી સ્થૂલભદ્રજીના નાનાભાઈ શ્રીયક, અરણિકાપુત્ર આચાર્ય, અતિમુક્તકુમાર તથા નાગદત્ત.

અર્થ - શ્રી ભરતેશ્વર, બાહુબલિજી, અભયકુમાર તથા ઢંઢણકુમાર, શ્રી સ્થૂલભદ્રજીના નાનાભાઈ શ્રીયક, અરણિકાપુત્ર આચાર્ય, અતિમુક્તકુમાર તથા નાગદત્ત.

મેઅજ્જ થૂલિભદો, વચરરિસિ નંદિસેણ સિંહગિરિ ।

મેતાર્યમુનિ, સ્થૂલભદ્ર, વજ્રઋષિ, નંદિષેણ, સિંહગિરિ,

કચવન્નો અ સુકોશલ, પુંડરિઓ કેસિ કરકંડુ ॥૨॥

કૃતપુણ્ય (કચવન્ના શેઠ) સુકોશલમુનિ, પુંડરિક, કેશી, કરકંડુ (પ્રત્યેક બુદ્ધ)

અર્થ - મેતાર્યમુનિ, સ્થૂલભદ્ર, વજ્રસ્વામી, નંદિષેણ, સિંહગિરિ, કૃતપુણ્ય, સુકોશલમુનિ, પુંડરીક, કેશી અને કરકંડુ (પ્રત્યેક બુદ્ધ)

હલ્લ વિહલ્લ સુદર્શણ, શાલ મહાશાલ સાલિભદો અ ।

હલ્લ, વિહલ્લ, સુદર્શન શેઠ, શાલ અને મહાશાલમુનિ, શાલિભદ્ર,

ભદો દસન્નભદો, પસન્નચંદો અ જસભદો ॥૩॥

ભદ્રબાહુસ્વામી, દશાર્ણભદ્ર, પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિ, યશોભદ્રસૂરિ.

અર્થ - હલ્લ, વિહલ્લ, સુદર્શન (શેઠ), શાલ અને મહાશાલમુનિ, શાલિભદ્ર, ભદ્રબાહુસ્વામી, દશાર્ણભદ્ર, પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિ, યશોભદ્રસૂરિ.

જંબૂપદૂ વંકચૂલો, ગચસુકુમાલો અવંતિસુકુમાલો ।

જંબૂસ્વામી, વંકચૂલ રાજકુમાર, ગજસુકુમાલમુનિ, અવંતિસુકુમાલ,

ધન્નો ઈલાઈપુત્તો, ચિલાઈપુત્તો અ બાહુમુણી ॥૪॥

ધન્નાકુમાર, ઈલાઈપુત્ર, ચિલાઈપુત્ર અને બાહુમુનિ.

અર્થ - જંબૂસ્વામી, વંકચૂલ રાજકુમાર, ગજસુકુમાલ, અવંતિસુકુમાલ, ધન્નો

* પ્રાતઃસ્મરણીય મહાપુરુષો અને મહાસતીઓનું સ્મરણ કરવા માટે આ સજ્જાય પ્રાતઃકાલમાં રાઈઅ પરિક્કમણ, કરતી વખતે બોલાય છે.

૧૦૨ ૬૦૫ પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ છેવી રીતે બનાવશો ?

સુજયેષ્ઠા, મૃગાવતી, પ્રભાવતી અને ચેલ્લણા રાણી.

બંભી સુંદરી રુષિણી, રેવઈ કુંતી સિવા જયંતી અ ।

બ્રાહ્મી, સુંદરી, રુક્મિણી, રેવતી, કુંતી, શિવા, જયન્તી,

દેવઈ દોવઈ ધારણી, કલાવઈ પુષ્પયૂલા ય ॥૧૦॥

દેવકી, દ્રૌપદી, ધારણી, કલાવતી અને પુષ્પયૂલા.

અર્થ - બ્રાહ્મી, સુંદરી, રુક્મિણી, રેવતી, કુંતી, શિવા, જયન્તી, દેવકી, દ્રૌપદી, ધારણી, કલાવતી અને પુષ્પયૂલા.

પઠિમાવઈ અ ગૌરી, ગંધારી લક્ષ્મણા સુસીમા ય ।

તથા પદ્માવતી, ગૌરી, ગાન્ધારી, લક્ષ્મણા, સુસીમા અને

જંબૂવઈ સત્યભામા, રુષિણી કલ્હક મહિસીઓ ॥૧૧॥

જંબૂવતી, સત્યભામા, રુક્મિણી, એ આઠ કૃષ્ણની પટ્ટરાણીઓ.

અર્થ - તથા પદ્માવતી, ગૌરી, ગાન્ધારી, લક્ષ્મણા, સુસીમા, જંબૂવતી, સત્યભામા, રુક્મિણી એ આઠ કૃષ્ણની પટ્ટરાણીઓ.

જક્ષા ય જક્ષદિજ્ઞા, ભૂતા તહ યેવ ભૂતદિજ્ઞા અ ।

યક્ષા અને યક્ષદત્તા, ભૂતા તેમજ એ રીતે ભૂતદત્તા,

સેણા વેણા રેણા, ભઈણીઓ, થૂલિભદ્રસ ॥૧૨॥

સેણા, વેણા અને રેણા એ સાત બહેનો સ્થૂલભદ્રની.

અર્થ - યક્ષા, યક્ષદત્તા, ભૂતા, ભૂતદત્તા, સેણા, વેણા અને રેણા એ સાત સ્થૂલભદ્રની બહેનો.

ઈચ્ચાઈ મહાસઈઓ, જયંતિ અકલંકસીલકલિઆઓ ।

એ વગેરે મહાસતીઓ જય પામે છે નિષ્કલંક શીલને ધારણ કરનારી,

અજજ વિ વજજઈ જસિં, જસ-પડહો તિહુઅણો સયલે ॥૧૩॥

કે આજે પણ વાગે છે જેઓના યશનો પડહ ત્રણ ભુવનમાં સમગ્ર.

અર્થ - એ વગેરે નિષ્કલંક શીલને ધારણ કરનારી મહાસતીઓ જય પામે છે કે જેઓના યશનો પડહ આજે પણ સમગ્ર ત્રણ ભુવનમાં વાગે છે.

(૪૬) શ્રી સકલ-તીર્થ-વંદના (સમસ્ત તીર્થોને વંદના)

સકલ તીર્થ વંદું કર જોડ, જિનવર-નામે મંગલ કોડ ।

સર્વ તીર્થોને વંદના કરું છું હાથ જોડીને, જિનેશ્વર ભગવંતના નામથી મંગલ કોડો પ્રવર્તે છે,

૧૦૪ દ્વિતી પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણે ઠેવી રીતે બનાવશો ?

પહેલે સ્વર્ગે લાખ બત્રીશ, જિનવર ચૈત્ય નમું નિશદિશ ॥૧॥

પહેલા દેવલોકમાં લાખ બત્રીશ જિન-મંડપ ચૈત્યોને વંદના કરું છું હંમેશાં.

અર્થ - સર્વ તીર્થોને હાથ જોડીને વંદના કરું છું જિનવર ભગવંતના નામથી પ્રભાવથી સામ્રાજ્યથી કોડો મંગલ પ્રવર્તે છે. પહેલા દેવલોકમાં બત્રીશ લાખ જિન-ભવન (દેરાસર) છે તેને હું હંમેશાં વંદના કરું છું.

બીજે લાખ અઢાવીસ કહ્યાં, ત્રીજે બાર લાખ સદહ્યાં ।

બીજે સ્વર્ગે લાખ અઢાવીસ કહ્યાં છે અને ત્રીજે બાર લાખ વર્ણવ્યાં છે,

ચોથે સ્વર્ગે અડલખ ધાર, પાંચમે વંદું લાખ જ ચાર ॥૨॥

ચોથે સ્વર્ગે (દેવલોકમાં) આઠ લાખ ધારણ કરવા, પાંચમા સ્વર્ગે વંદું છું લાખ ચાર ચૈત્યોને.

અર્થ - બીજા સ્વર્ગે અઢાવીસ લાખ જિન ચૈત્યો કહ્યા છે. ત્રીજે સ્વર્ગે બાર લાખ, ચોથે સ્વર્ગે આઠ લાખ, પાંચમા દેવલોકમાં ચાર લાખ જિન ચૈત્યોને વર્ણવ્યા છે તેને હું વંદના કરું છું.

છઠ્ઠે સ્વર્ગે સહસ પચાસ, સાતમે ચાલીસ સહસ પ્રાસાદ ।

છઠ્ઠા સ્વર્ગમાં હજાર પચાસ, સાતમા સ્વર્ગમાં ચાલીસ હજાર જિન-ચૈત્યો,

આઠમે સ્વર્ગે છ હજાર, નવ દશમે વંદું શત ચાર ॥૩॥

આઠમા સ્વર્ગમાં છ હજાર, નવમા દશમા સ્વર્ગમાં વંદું છું ચારસો.

અર્થ - છઠ્ઠા સ્વર્ગમાં પચાસ હજાર, સાતમા દેવલોકમાં ચાલીસ હજાર, આઠમા સ્વર્ગમાં છ હજાર અને નવમા અને દશમા દેવભવનમાં બંને મળીને ચારસો એ દરેક જિન ભવનને હું વંદના કરું છું.

અગ્યાર-બારમે ત્રણશો સાર, નવ ગ્રૈવેયકે ત્રણશો અઢાર ।

અગ્યાર-બારમા દેવલોકમાં ત્રણસો સારભૂત, નવ ગ્રૈવેયકમાં ત્રણસો અઢાર.

પાંચ અનુત્તર સર્વે મલી, લાખ ચોરાશી અધિકાં વળી ॥૪॥*

પાંચ અનુત્તરમાં સર્વ મળી લાખ, ચોરાશીથી પણ અધિક.

અર્થ - અગ્યારમા અને બારમા દેવલોકમાં બંને મળીને ત્રણસો જિન-ભવન, નવ ગ્રૈવેયકમાં ત્રણસો અઢાર, પાંચ અનુત્તર સર્વ મળીને ચોરાશી લાખથી પણ અધિક જિન-ચૈત્યો પ્રધાન છે.

સહસ સત્તાણું ત્રેવીશ સાર, જિનવર ભવનતણો અધિકાર ।

હજાર સત્તાણું ત્રેવીશ મુખ્ય, જિનેશ્વર ભગવંતોના ભવનોનો અધિકાર છે.

* સ્વર્ગ, પાતાળ અને મૃત્યુલોકમાં રહેલા શાશ્વત ચૈત્યો અને શાશ્વત બિંબોની સંખ્યા અનુક્રમે પાછળ મુજબ છે.

સહસ્રસત્તાણું ત્રેવીશ મુખ્ય, જિનેશ્વર ભગવંતોના ભવનોનો અધિકાર છે.

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી રીતે બનાવણો ? ૧૦૫

લાંબા સો યોજન વિસ્તાર, પચાસ ઊંચાં બહોંતેર ધાર ॥૫॥

લાંબા સો યોજન, પહોળા પચાસ યોજન અને ઊંચાં બહોંતેર યોજન ધારણ કરવા.

અર્થ - સત્તાણું હજાર અને ત્રેવીશ જિનેશ્વર ભગવંતોને સારભૂત ભવનો (દેરાસરો) છે, તેને વંદના કરું છું. (શાસ્ત્રમાં વર્ણવ્યા પ્રમાણે) તે સો યોજન લાંબા, પચાસ યોજન પહોળા અને બહોંતેર યોજન ઊંચાં છે.

લોક	શાશ્વત ચૈત્યો (દેરાસરો)	શાશ્વત બિંબો (જિનમૂર્તિઓ)
સ્વર્ગ	૮૪,૯૭,૦૨૩	૧,૫૨,૯૪,૪૪,૭૬૦
પાતાળ અથવા ભવનપતિના આવાસમાં	૭,૭૨,૦૦,૦૦૦	૧૩,૮૯,૬૦,૦૦,૦૦૦
મર્ત્યલોકમાં (મનુષ્યલોકમાં) (તિર્થલોકમાં)	૩૨૫૯	૩,૯૧,૩૨૦

(૧) સ્વર્ગમાં રહેલા શાશ્વત જિનચૈત્ય અને શાશ્વતબિંબો

નામ	ચૈત્ય સંખ્યા	પ્રત્યેક ચૈત્યમાં બિંબ સંખ્યા	કુલ બિંબો
પહેલા દેવલોકે	૩૨ લાખ	૧૮૦	૫૭,૬૦,૦૦,૦૦૦
બીજા દેવલોકે	૨૮ લાખ	૧૮૦	૫૦,૪૦,૦૦,૦૦૦
ત્રીજા દેવલોકે	૧૨ લાખ	૧૮૦	૨૧,૬૦,૦૦,૦૦૦
ચોથા દેવલોકે	૮ લાખ	૧૮૦	૧૪,૪૦,૦૦,૦૦૦
પાંચમા દેવલોકે	૪ લાખ	૧૮૦	૭,૨૦,૦૦,૦૦૦
છઠ્ઠા દેવલોકે	૫૦,૦૦૦	૧૮૦	૯૦,૦૦,૦૦૦
સાતમા દેવલોકે	૪૦,૦૦૦	૧૮૦	૭૨,૦૦,૦૦૦
આઠમા દેવલોકે	૬,૦૦૦	૧૮૦	૧૦,૮૦,૦૦૦
નવમા દેવલોકે	૪૦૦	૧૮૦	૭૨,૦૦૦
દશમા દેવલોકે	૩૦૦	૧૮૦	૫૪,૦૦૦
અગ્યારમા દેવલોકે			
બારમા દેવલોકે			
નવ ઐવેયકમાં	૩૧૮	૧૨૦	૩૮,૧૬૦
અનુત્તરમાં	૫	૧૨૦	૬૦૦
કુલ	૮૪,૯૭,૦૨૩		૧,૫૨,૯૪,૪૪,૭૬૦

૧૦૬ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

દેવલોકના પ્રત્યેક ચૈત્યમાં ૧૮૦ બિંબની ગણતરી નીચેના ધોરણે કરવામાં આવે છે.

દરેક દેવલોકમાં પાંચ સભા હોય છે. ૧. મજ્જન સભા, ૨. અલંકાર સભા, ૩. સુધર્મ સભા, ૪. સિદ્ધાયતન સભા, ૫. વ્યવસાય સભા.

એ દરેક સભાને ત્રણ દ્વાર હોય છે એટલે પાંચ સભામાં બધાં મળીને પંદર દ્વાર હોય છે. એ દરેક દ્વાર ઉપર ચૌમુખ બિંબ હોય છે. એટલે પાંચ સભામાં ૬૦ બિંબો હોય છે અને દરેક દેવલોકમાં રહેલું ચૈત્ય ત્રણ દ્વારવાળું જ હોય છે અને તે દરેક દ્વાર પર ચૌમુખજી હોય છે. એટલે તેમાં કુલ-૧૨ બિંબ હોય છે અને તે ચૈત્યના ગભારામાં ૧૦૮ જિનબિંબો હોય છે. જે મળીને ચૈત્યમાં રહેલાં બિંબોની કુલ સંખ્યા-૧૨૦ની થાય છે.

સભાનાં ૬૦ તથા ચૈત્યનાં ૧૨૦ બિંબો મળીને કુલ-૧૮૦ બિંબ થાય છે. નોંધ : નવ શ્રૈવેયક તથા અનુત્તર વિમાનોમાં સભાઓ હોતી નથી. તેથી તેમાં ૧૨૦ બિંબો હોય છે.

(૨) પાતાળલોકમાં (ભવનપતિમાં) રહેલાં શાશ્વત ચૈત્યો તથા શાશ્વત બિંબો

નામ	ચૈત્ય સંખ્યા	દરેક ચૈત્યમાં પ્રતિમાની સં.	કુલ બિંબો
૧. અસુર નિકાય	૬૪,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૧૫,૨૦,૦૦,૦૦૦
૨. નાગકુમાર	૮૪,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૫૧,૨૦,૦૦,૦૦૦
૩. સુપાર્ણકુમાર	૭૨,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૨૯,૬૦,૦૦,૦૦૦
૪. વિદ્યુતકુમાર	૭૬,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૩૬,૮૦,૦૦,૦૦૦
૫. અગ્નિકુમાર	૭૬,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૩૬,૮૦,૦૦,૦૦૦
૬. દ્વીપકુમાર	૭૬,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૩૬,૮૦,૦૦,૦૦૦
૭. ઉદધિકુમાર	૭૬,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૩૬,૮૦,૦૦,૦૦૦
૮. દિક્કુમાર	૭૬,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૩૬,૮૦,૦૦,૦૦૦
૯. પવનકુમાર	૮૬,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૭૨,૮૦,૦૦,૦૦૦
૧૦. સ્તનિતકુમાર	૭૬,૦૦,૦૦૦	૧૮૦	૧,૩૬,૮૦,૦૦,૦૦૦
કુલ	૭,૭૨,૦૦,૦૦૦	X૧૮૦=	૧૩,૮૯,૬૦,૦૦,૦૦૦

(૩) તિર્થાલોકમાં શાશ્વત ચૈત્યો ૩૨૫૯ છે.

૩૨૫૯ ચૈત્યમાં નંદીશ્વર દ્વીપના ૫૨, રૂચક દ્વીપના ૪ અને કુંડલદ્વીપના ૪. એમ ૬૦ ચૈત્યો ૪ દ્વારવાળાં હોય છે. એટલે તેમાં રહેલા જિનબિંબોની સંખ્યા ૧૨૪ હોય છે અને બાકીના એટલે ૩૧૯૯ ચૈત્યોમાં ૧૨૦ બિંબો હોય છે. આ રીતે મનુષ્યલોકમાં રહેલાં સઘળાં બિંબોની સંખ્યા ૩,૯૧,૩૨૦ની થાય છે.

૩૨૫૯ ચૈત્યોમાં શાશ્વત ચૈત્યો ૩૨૫૯ છે. તેમાં ૬૦ ચૈત્યો ૪ દ્વારવાળાં હોય છે. એટલે તેમાં રહેલા જિનબિંબોની સંખ્યા ૧૨૪ હોય છે અને બાકીના એટલે ૩૧૯૯ ચૈત્યોમાં ૧૨૦ બિંબો હોય છે. આ રીતે મનુષ્યલોકમાં રહેલાં સઘળાં બિંબોની સંખ્યા ૩,૯૧,૩૨૦ની થાય છે.

તિર્થલોકના ૩૨૫૯ શાશ્વત ચૈત્યોની વિગત

જંબૂદ્વીપના-૬૩૫, ધાતકી ખંડના-૧૨૭૨, પુષ્કરવરના-૧૨૭૨, તથા મનુષ્યક્ષેત્રની બહાર-૮૦ મંદિર. તેથી કુલ-૬૩૫+૧૨૭૨+૧૨૭૨+૮૦=૩૨૫૯ શાશ્વત ચૈત્યો છે.

જંબૂદ્વીપના ૬૩૫ શાશ્વત ચૈત્યોની વિગત

ભરતક્ષેત્રના ૩ ચૈત્ય (ગંગા અને સિંધુના પ્રપાતકુંડમાં ૧-૧ તથા વૈતાઢ્ય પર્વત ઉપર ૧=૩, હિમવંત પર્વત ઉપર ૨ ચૈત્ય (૧ શિખર ઉપર અને ૧ પર્વત ઉપર દ્રહમાં)

(દરેક જગાએ ક્ષેત્રના ૩ અને પર્વતના ૨ તે તે નદીઓના પ્રપાતકુંડમાં, તે ક્ષેત્રના વૈતાઢ્ય ઉપર તેમજ પર્વતના શિખર ઉપર અને પર્વતના દ્રહમાં સમજી લેવા)

હિમવંત ક્ષેત્ર-૩, મહાહિમવંત પર્વત-૨, હરિવર્ષ ક્ષેત્ર-૩, નિષધ પર્વત-૨=૧૫

આ રીતે દક્ષિણના ૧૫ શાશ્વત મંદિર તે જ રીતે ઉત્તરના નીલવંત પર્વત-૨, રમ્યક્ષેત્ર-૩, રુકિમિ પર્વત-૨, ઐરણ્યવંત ક્ષેત્ર-૩, શિખરી પર્વત-૨, ઐરવત ક્ષેત્ર-૩=૧૫ કુલ-૩૦.

જંબૂદ્વીપના મહાવિદેહના ૬૦૫ મંદિરો - ૧. દેવકુરુના-૨૨૮, ૨. ઉત્તરકુરુના-૨૨૮, ૩. પૂર્વ મહાવિદેહ-૬૨. ૪. પશ્ચિમ મહાવિદેહ-૬૨, ૫. મેરુના-૨૫.

(૧) દેવકુરુના-૨૨૮-નિષધ પર્વત પરથી શીતોદા નદી નીકળે છે. તે પર્વતની તળેટીમાં જ્યાં દ્રહમાં નદી પડે છે, તે દ્રહની મધ્યમાં ૧ ચૈત્ય, તે નદીની બે બાજુ ચિત્ર, વિચિત્ર બે પર્વત છે. તે પર્વતના શિખર ઉપર ૨ ચૈત્ય, તે નદી દેવકુરુ ક્ષેત્રમાંથી પસાર થાય છે, તે ૫ દ્રહમાં થઈને પસાર થાય છે. આ દરેક દ્રહની મધ્યમાં એક મંદિર છે. તે દ્રહના ૫ ચૈત્ય, પાંચેય દ્રહની બંને બાજુ કંચનગિરિ પર્વત આવેલા છે એટલે ૧૦ કંચનગિરિ પર્વતો થશે. તે દરેક પર્વત ઉપર ૧૦ મંદિરો છે એટલે કંચનગિરિના=૧૦૦ ચૈત્ય, પૃથ્વીકાય, વૃક્ષ આકારનું જંબૂવૃક્ષ દેવકુરુ ક્ષેત્રમાં આવેલું છે. તે જંબૂપીઠ ઉપર ૧૧૭ જંબૂવૃક્ષો છે.

મધ્યમાં એક જંબૂવૃક્ષ છે તેની ફરતા તેનાથી અડધા માપવાળા બીજા આઠ વૃક્ષો છે અને તે આઠ વૃક્ષોને ફરતા બીજા ૧૦૮ વૃક્ષો છે. તે દરેક વૃક્ષની મધ્યની ડાળી ઊંચી છે અને તે ડાળી ઉપર એક-એક મંદિર છે. એટલે જંબૂવૃક્ષના ૧૧૭ ચૈત્યો.

નિષધ પર્વતથી શરૂ કરી ગજદંત આકારના બે પર્વતો-પૂર્વમાં સોમનસ ગજદંત અને પશ્ચિમમાં વિદ્યુત્પ્રભ ગજદંત બે પર્વતો, શરૂમાં ૫૦૦ યોજન પહોળા

૧૦૮ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ હેવી રીતે બતાવશો ?

અને મેરુની નજીક આવતાં હાથીદાંતની જેમ પાતળા થઈ જાય છે અને આ પર્વતો મહાવિદેહ ક્ષેત્રથી દેવકુરુને જુદા પાડે છે તે બે પર્વતનાં ૨ ચૈત્ય, દેવકુરુ ક્ષેત્રની મધ્યમાં ૧ ચૈત્ય આવેલું છે. એટલે કુલ=૧+૨+૫+૧૦૦+૧૧૭+૨+૧=૨૨૮ શાશ્વત ચૈત્ય થાય.

(૨) ઉત્તરકુરુક્ષેત્રના-૨૨૮ ચૈત્ય તે દેવકુરુની જેમ સમજવા.

શીતા નદીના દ્રહનું ૧, દ્રમક ઝમક પર્વતના ૨, દ્રહના ૫, કંચનગિરિના ૧૦૦, શાલ્મલવૃક્ષના ૧૧૭, માલ્યવંત ગજદંત અને ગંધમાદન ગજદંત ૨, ઉત્તરકુરુ ક્ષેત્રની મધ્યમાં ૧=૨૨૮ ચૈત્ય.

(૩) પૂર્વ મહાવિદેહ-દર ચૈત્યો છે. ૧૬ વિજયમાં દરેકમાં નદીના દ્રહની મધ્યમાં ૨ ચૈત્ય અને એક વિજયના બે ભાગ કરતાં વૈતાલ્ય પર્વતના શિખર ઉપર ૧ એમ કુલ-૩. ૧૬X૩=૪૮ ચૈત્યો. બે વિજયની મધ્યમાં રહેલા વક્ષસ્કાર પર્વત (અંતરપર્વત)ના શિખર ઉપર ૮ એટલે વક્ષસ્કાર પર્વતના ૮ ચૈત્યો.

૧૬ વિજયના ૧૪ આંતરા થાય. તેમાં એક આંતરામાં વક્ષસ્કાર પર્વત અને બીજા આંતરામાં નદી હોય છે. એટલે ૬ અંતરનદીના ૬ ચૈત્ય.

૪૮+૮+૬=૬૨ ચૈત્યો.

(૪) પશ્ચિમ મહાવિદેહના દર

૧૬ વિજયના દરેક વિજયમાં ૩ એટલે ૧૬X૩ =	૪૮ ચૈત્ય
૮ વક્ષસ્કાર પર્વતના	= ૮ ચૈત્ય
૬ અંતર નદીના	= ૬ ચૈત્ય
	<hr/>
	૬૨ ચૈત્યો

(૫) મેરુપર્વતના ૨૫ ચૈત્યો

મેરુ પર્વતની તળેટીમાં સમભૂતલા પૃથ્વી ઉપર ભદ્રશાલ વનમાં ચાર દિશામાં એકેક ચૈત્ય છે, તે ભદ્રશાલ વનના ૪ ચૈત્ય.

૫૦૦ યોજન ઊંચું નંદનવન છે, તેની ચારે દિશામાં એકેક મંદિર છે, નંદનવનના ૪ ચૈત્ય.

૬૨,૫૦૦ યોજન ઊંચે સોમનસવનની ચારે દિશામાં એકેક મંદિર છે, સોમનસવનના ૪ ચૈત્ય, ત્યાંથી ૩૬,૦૦ યોજન ઊંચે પાંડુકવનની ચારે દિશામાં એકેક મંદિર છે. પાંડુકવનના ૪ ચૈત્ય.

મેરુ પર્વતની ચૂલિકા સૌથી ઊંચે એક મંદિર તે ચૂલિકાનું ૧ ચૈત્ય.

મેરુ પર્વતની સમભૂતલા પૃથ્વી ઉપર ચાર વિદિશામાં હાથીના આકારના કરિકૂટ પર્વત છે તે કરિકૂટ પર્વતના ૮ ચૈત્ય.

૪+૪+૪+૪+૧+૮ = ૨૫ ચૈત્ય.

આ રીતે જંબૂદ્વીપના ૩૦+૨૨૮+૨૨૮+૬૨+૬૨+૨૫ = ૬૩૫ ચૈત્યો.

જૈન પ્રતિષ્ઠામલાને ભાવ પ્રતિષ્ઠામલા ઠેવી રીતે બનાવશો ? ૧૦૯

ધાતકી ખંડ અને પુષ્કરવરદ્વીપમાં ૨ ભરતક્ષેત્ર, ૨ ઐરાવત ક્ષેત્ર, ૨ મહાવિદેહ ક્ષેત્ર છે. તેથી તેમાં જંબુદ્વીપ કરતાં બમણા ચૈત્ય થશે. તદુપરાંત તે બે ખંડમાં વક્ષસ્કાર પર્વતના બે ચૈત્ય વધુ થશે. માટે ૧૨૭૨ એટલે ધાતકીખંડના ૧૨૭૨ અને પુષ્કરવરદ્વીપના ૧૨૭૨, જંબુદ્વીપ + ધાતકીખંડ + પુષ્કરવરદ્વીપ = ૬૩૫+૧૨૭૨+૧૨૭૨ = ૩૧૭૯ ચૈત્યો.

મનુષ્યક્ષેત્રની બહાર-૮૦ ચૈત્ય છે.

૧. પુષ્કરવરદ્વીપના બે ભાગ કરતા માનુષોત્તર પર્વત ઉપર ચારે દિશામાં એકેક ચૈત્ય એટલે માનુષોત્તર પર્વતના ૪ ચૈત્યો. ૨. નંદીશ્વર દ્વીપમાં ગોળાકારે પર પર્વત છે અને તે દરેકના શિખર ઉપર એકેક ચૈત્ય છે. એટલે નંદીશ્વર દ્વીપના પર ચૈત્યો. ૩. નંદીશ્વર દ્વીપમાં સૌધર્મેન્દ્રની ઇન્દ્રાણીની ૧૬ નગરીઓ છે, તે દરેકમાં એકેક ચૈત્ય છે એટલે નંદીશ્વર દ્વીપની નગરીના ૧૬ ચૈત્યો. ૪. કુંડલદ્વીપ અને રૂચકદ્વીપમાં ચારે દિશામાં પર્વત ઉપર એટલે ૮ ચૈત્યો એટલે તિસ્થાલોકમાં શાશ્વતા ચૈત્યો = જંબુદ્વીપના + ધાતકીખંડના + પુષ્કરવરદ્વીપના + મનુષ્યલોકની બહાર = ૬૩૫+૧૨૭૨+૧૨૭૨+૮૦ = ૩૨૫૯ શાશ્વત ચૈત્યો.

એકસો એંશી ઝિંબ પ્રમાણ, સભા-સહિત એક ચૈત્યે જાણ ।

એકસો એંશી જિનબિંબોનું પ્રમાણ, (આ દરેક) સભા-સહિત એક ચૈત્યમાં જાણવું,

સો કોડ બાવન કોડ સંભાલ, લાખ ચોરાણું સહસ ચોંઆલ ॥૬॥

એકશો કોડ, બાવન કોડને યાદ કરીને લાખ ચોરાણું હજાર યુમ્માલીશ.

અર્થ - દરેક જિનભવનમાં સભા સહિત એક ચૈત્યમાં એકસો એંશી જિનબિંબોનું પ્રમાણ છે એ જાણવું અને એકસો બાવન કોડ, ચોરાણું લાખ અને યુમ્માલીશ હજાર ને યાદ કરીને હું વંદના કરું છું.

સાતશેં ઉપર સાઠ વિશાલ, સવિ ઝિંબ પ્રણમું ત્રણ કાલ ।

સાતસોથી અધિક સાઠ વિશાલ, સવિ જિનબિંબોને હું પ્રણામ કરું છું ત્રણ કાલ,

સાત કોડ ને બહોંતેર લાખ, ભવનપતિમાં દેવલ ભાખ ॥૭॥

સાત કોડને બહોંતેર લાખ ભવનપતિમાં ચૈત્યો રહેલા છે એમ કહેલું છે.

અર્થ - સાતસોથી અધિક સાઠ વિશાલ સર્વ જિનબિંબોને હું ત્રણે કાલમાં પ્રણમું છું. ભવનપતિ દેવલોકમાં સાત કોડ બહોંતેર લાખ જિન ચૈત્યો છે એવું કહેલું છે.

એકસો એંશી ઝિંબ પ્રમાણ, એક એક ચૈત્યે સંખ્યા જાણ ।

એકસો એંશી બિંબોનું પ્રમાણ, એક એક ચૈત્યમાં સંખ્યા જાણવી,

૧૧૦ દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠમણે ભાવ પ્રતિષ્ઠમણે હેવી ત્રીતે બનાવશો ?

અંતરિક્ષ વરકાણો પાસ, જુરાવલો ને ચંભણ પાસ ॥૧૨॥

તેમ જ અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ, વરકાણા પાર્શ્વનાથ, જુરાવલા પાર્શ્વનાથ અને સ્થંભન પાર્શ્વનાથ.

અર્થ - સારભૂત શ્રી શંખેશ્વર તીર્થ, શ્રી કેસરિયાજી તીર્થ, તારંગે શ્રી અજિતનાથ ભગવાન, અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ, વરકાણા પાર્શ્વનાથ, જુરાવલા પાર્શ્વનાથ અને સ્થંભન પાર્શ્વનાથને હું વંદના કરું છું.

ગામ નગર પુર પાટણ જેઠ, જિનવર ચૈત્ય નમું ગુણગૌહ ।

ગામ, નગર, પુરોમાં અને પત્તનમાં જેટલાં જિનેશ્વર ભગવંતોના ચૈત્યો છે તેને હું વંદના કરું છું ગુણના ઘર સમાન,

વિહરમાન વંદું જિન વીશ, સિદ્ધ અનંત નમું નિશદિશ ॥૧૩॥

વિહરમાનને (ચાલતાને) વંદન કરું છું જિનોને વીસ અને સિદ્ધ અનંતોને હું વંદન કરું છું.

• અર્થ - ગામ, નગર, પુરોમાં અને પત્તનમાં (પાટણમાં) જેટલા ગુણોના ઘરરૂપ જિનેશ્વર ભગવંતોના ચૈત્યો છે તેને હું વંદના કરું છું. વળી વીશ વિહરમાન (હાલ વિચરતા) જિનેશ્વર ભગવંતો તેમજ સિદ્ધપદને પામેલા અનંત સિદ્ધોને હું હંમેશાં પ્રતિદિન વંદના કરું છું.

અઢીઢીપમાં જે અણગાર, અઢાર સહસ સીલાંગના ધાર ।

અઢી ઢીપમાં જેટલા સાધુઓ છે જે અઢાર હજાર શીલાંગથી યુક્ત છે,

પંચમહાવ્રત સમિતિ સાર, પાળે પળાવે પંચાચાર ॥૧૪॥

પાંચ મહાવ્રત અને પાંચ સમિતિ સારભૂત તે પાળે પળાવે એ પાંચ આચારને.

અર્થ - અઢી ઢીપમાં જેટલા વિરક્ત સાધુઓ છે જે અઢાર હજાર શીલાંગના રથને ધારણ કરનારા છે, તેમજ સારભૂત એવા પાંચ મહાવ્રત, પાંચ સમિતિ, આચારને પાળે છે અને બીજાને પણ પળાવનારા છે.

બાહ્ય અભ્યંતર તપ ઉજમાલ, તે મુનિ વંદું ગુણમણિમાલ ।

બાહ્ય તેમજ અભ્યંતર તપમાં ઉદ્યમવંત થયેલા તેવા મુનિઓને વંદન કરું છું, ગુણરૂપ મણિરત્નની માળા સમાન,

નિતનિત ઊઠી કીર્તિ કરું, જીવ કહે ભવ-સાયર તરું ॥૧૫॥

દરરોજ ઊઠીને તેમની કીર્તના કરું અને એમ જીવવિજય કહે ભવ-સમુદ્રને તરું.

અર્થ - બાહ્ય તેમજ અભ્યંતર તપમાં ઉદ્યમવંત થયેલા તેવા, ગુણોરૂપી રત્નની માળા સમાન મુનિઓને હું વંદન કરું છું. દરરોજ ઊઠીને કીર્તન કરું છું જેના વડે જીવવિજયજી મ. કહે છે. ભવ-સાગરને તરું છું.

૧૧૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી સીતે બનાવશો ?

જિણ-પૂઆ જિણથુણાં, ગુરુથુઅ સાહમ્મિઆણ વચ્છલ્લં ।

જિનેશ્વર ભગવંતની પૂજા કરવી, જિનેશ્વર ભગવંતની સ્તવના કરવી, ગુરુ ભગવંતોની સ્તુતિ કરવી, સમાન ધર્મવાળા પ્રત્યે સ્નેહભાવ રાખવો,

વવહારસ્સ ય સુદ્ધી, રહ-જતા તિત્થ-જતા ય ॥૩૧॥

અને વ્યવહાર શુદ્ધ રાખવો, રથ-યાત્રા કરવી અને તીર્થની યાત્રા કરવી.
શબ્દાર્થ - જિણપૂઆ-જિનપૂજા, જિણથુણાં-જિનેશ્વરની સ્તુતિ, ગુરુથુઅ-ગુરુસ્તુતિ, સાહમ્મિઆણ-સાધર્મિકની, વચ્છલ્લં-વત્સલતા, વવહારસ્સ-વ્યવહારની, સુદ્ધી-શુદ્ધિ, રહજતા-રથયાત્રા, તિત્થજતા-તીર્થયાત્રા.

અર્થ - ૧૯. જિનેશ્વર ભગવંતોની પૂજા કરવી, ૨૦. જિનેશ્વર ભગવંતોની સ્તવના-સ્તુતિ કરવી, ૨૧. ગુરુ ભગવંતની સ્તુતિ કરવી, ૨૨. સમાન ધર્મવાળા-સાધર્મિક બંધુ પ્રત્યે સ્નેહભાવ રાખવો, ૨૩. લેવડ-દેવડ આદિનો વ્યવહાર શુદ્ધ રાખવો, ૨૪. રથયાત્રા કરવી અને ૨૫. તીર્થની યાત્રા કરવી.

ઉવસમ-વિવેગ-સંવર, ભાસા-સમિઘ છજીવ-કરુણા ય ।

ઉપશમ વિવેક અને સંવરને ધારણ કરવો, સાવધ વચન ન બોલવાં અને છ કાયના જીવો પ્રત્યે કરુણા રાખવી,

ઘમ્મિઅજણ-સંસગ્ગો, કરણ-દમો ચરણ પરિણામો ॥૩૨॥

ધાર્મિક માણસોનો સહવાસ રાખવો, ઈન્દ્રિયોનું દમન-ચારિત્ર લેવાની ભાવના રાખવી.

શબ્દાર્થ - ઉવસમ-ઉપશમ, વિવેગ-વિવેક, સંવર-સંવર, ભાસાસમિઠ-ભાષા સમિતિ, છજીવ-છકાય જીવની, કરુણા-દયા, ઘમ્મિઅજણ-ધાર્મિકજનનો, સંસગ્ગો-સંસર્ગ, સહવાસ, કરણ-ઈન્દ્રિયોનું, દમો-દમન, ચરણ-ચારિત્રનો, પરિણામો-પરિણામ.

અર્થ - ૨૬. ઉપશમ, ૨૭. વિવેક, ૨૮. સંવર, ઉપશમ-કષાયથી ઉપશાંતિ, વિવેક-સત્યાસત્યની પરીક્ષા, (નિર્ણય) સંવર-નવા કર્મો બંધાતા અટકાવે તે જાતની પ્રવૃત્તિ, ૨૯. સાવધ (પાપવાળા) વચન ન બોલવાં, ૩૦. છ કાયના જીવો (પૃથ્વીકાય, અપ્કાય, તેઉકાય, વાઉકાય, વનસ્પતિકાય અને ત્રસકાય) પ્રત્યે દયાભાવ રાખવો, ૩૧. ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કરનારા માણસોનો સતત સહવાસ, ૩૨. ઈન્દ્રિયોનું દમન કરવું, (કાબુ કરવો) ૩૩. ચારિત્ર લેવાની ભાવના રાખવી.

સંઘોવરિ બહુમાણો, પુત્થય-લિહણં પભાવણા તિત્થે ।

સંઘ-પ્રત્યે બહુમાન રાખવું, પુસ્તકો લખાવવા, પ્રભાવના તીર્થની કરવી,

સઙ્ઘાણ કિચ્ચમેઅં, નિચ્ચં સુગુરુવએસેણં ॥૩૩॥

૧૧૪ દ્રવ્ય પ્રતિહત્તલાજો ભાવ પ્રતિહત્તલા ઠેવી રીતે બજાવશો ?

ओं स्वाहावाणा मंत्रो वडे (मंत्राधिष्ठ थयेल) सर्व उपद्रव अने पापहरण करवा समर्थ.

ॐ संति नमुक्कारो, भेलोसहिमाई-लद्धि-पत्ताणं ।

ॐ मंत्र वडे श्री शांतिनाथ भगवानने (करायेलो) नमस्कार, श्लेष्मौषध्यादिक लब्धि पामेलाने,

सौं ह्रीं नमो सव्योसहि-पत्ताणं च देई सिरिं ॥३॥

सौं ह्रीं नमः अे मंत्र सर्वौषधि नामक लब्धि प्राप्त करनारने अने आपे छे श्री ने.

शब्दार्थ - ॐ सनमो-ओंकार सहित नमस्कार, विष्णोसहि-विभ्रुडौषधि लब्धिने, पत्ताणं-पामेलाने, संतिसामिपायाणं-शांतिस्वामी पूजयने, ॐस्वाहामंतेणं-ॐस्वाहा मंत्र वडे, सव्य-सर्व- (बधा), असिवदुरिअहरणाणं-उपद्रव अने पापने हरनाराने, संतिनमुक्कारो-शांतिनाथने करेल नमस्कार, भेलोसहिमाई-श्लेष्मौषधि आदि, लद्धिपत्ताणं-लब्धि पामेलाने, सौं ह्रीं-आँ ह्रीं सहित, सव्योसहिपत्ताणं-सर्वौषधि लब्धि पामेलाने, देई-आपे छे, सिरिं-द्रव्य अने भावलक्ष्मी.

अर्थ - विभ्रुडौषधि (जे लब्धिना प्रभावे, विष्टा अने थूंक पण रोगने शमावनारुं ओषध थाय छे) श्लेष्मौषधि* (छींओ आदि औषधिउप डोय) सर्वौषधि* (जेना शरीरना सर्व पदार्थो औषधिउप डोय) आदि लब्धिओने पामेला तथा सर्व उपद्रवने दूर करनारा, श्री शांतिनाथ भगवानने 'ॐ नमः, ॐ स्वाहा तथा सौं ह्रीं नमः आंवा मंत्राक्षरोपूर्वक नमस्कार छे. श्री शांतिनाथ भगवानने करायेलो नमस्कार लक्ष्मीने आपे छे.

वाणीतिहुअणसामिणि-सिरिदेवीज्जभरायगणिपिडगा ।

सरस्वती, त्रण भुवननी स्वामिनी, श्री देवी, यक्षराज गणिपिटक,

गहदिसिपालसुरिंदा, सया वि र्कभंतु जिणभत्ते ॥४॥

अडो, दिङ्पालो, देवेन्द्रो, निरंतर-सदा माटे पण रक्षण करो जिन-भक्तोनुं.

शब्दार्थ - वाणी-श्रुत देवी, तिहुअणसामिणि-त्रण भुवननी स्वामिनी, सिरिदेवी-लक्ष्मीदेवी, ज्जभरायगणिपिडगा-यक्षराज-गणिपिटक (दादशांगीनो अधिष्ठायक देव), गह-अड (नव), दिसिपाल-दिङ्पाल (दश), सुरींदा-देवेन्द्रो, सयावि-सदाय, र्कभंतु-रक्षण करो, जिणभत्ते-जिनेश्वरना भक्तोने.

* ॐ ह्रीं नमो भेलो सहिलद्धि पत्ताणं ॐ स्वाहा

* ॐ ह्रीं नमो सव्योसहि पत्ताणं (आ मंत्राण्य आत्मकल्याणना भावथी कराय).

११५ द्रव्य प्रतिष्ठमणजे भाव प्रतिष्ठमणजे देवी नीते भजावशां ?

અર્થ - સરસ્વતી,* ત્રણ ભુવનની સ્વામિની (ત્રિભુવન સ્વામિની), શ્રી દેવી, *યક્ષરાજ ગણિપિટક, ગ્રહો, દિક્પાલો, દેવેન્દ્રો નિરંતર-નિત્ય (સદા કાળ માટે) જિનેશ્વર ભગવંતોના ભક્તોનું રક્ષણ કરો.

રક્ષંતુ મમ રોહિણી-પત્નતી, વજ્રશંખલા ય સયા ।

રક્ષણ કરો મારું રોહિણી, પ્રજ્ઞપ્તિ, વજ્રશંખલા અને સદા માટે,

વજ્રકુસિ ચક્કેસરિ-નરદત્તા - કાલિ - મહાકાલી ॥૫૥

વજ્રાંકુશી, ચક્રેશ્વરી, નરદત્તા, કાલી, મહાકાલી.

શબ્દાર્થ - મમ-મુજને, રોહિણી-રોહિણીદેવી, પત્નતી-પ્રજ્ઞપ્તિ દેવી, વજ્રશંખલા-વજ્રશંખલા, વજ્રકુસિ-વજ્રાંકુશી, ચક્કેસરિ-ચક્રેશ્વરી, નરદત્તા-નરદત્તા (પુરુષદત્તા), કાલિ-કાળી, મહાકાલી-મહાકાળી

અર્થ - રોહિણી, પ્રજ્ઞપ્તિ, વજ્રશંખલા, વજ્રાંકુશી, ચક્રેશ્વરી, નરદત્તા, કાલી અને મહાકાલી મારું સદા માટે રક્ષણ કરો.

ગૌરી તહ ગંધારી, મહાજલા માણવી અ વર્ધુદ્ધા ।

ગૌરી તથા ગાંધારી, મહાજવાલા, માનવી અને વૈરોટ્યા,

અચ્છુતા માણસિઆ, મહામાણસિયા ઉ દેવીઓ ॥૬૫

અચ્છુતા, માનસી, મહામાનસી વળી દેવીઓ વિદ્યાદેવીઓ.

અર્થ - વળી ગૌરી, ગાંધારી, મહાજવાલા, માનવી, વૈરોટ્યા તેવી જ રીતે અચ્છુતા, માનસી, મહામાનસી એ સોળ વિદ્યાદેવીઓ.

જકખા ગોમુહ-મહજકખ-તિમુહ-જકખેસ-તુંબરુ કુસુમો ।

યક્ષો, ^૧ગોમુખ, ^૨મહાયક્ષ, ^૩ત્રિમુખ, ^૪યક્ષેશ અને ^૫તુંબરુ ^૬કુસુમ,

માયંગ-વિજય-અજિઆ, બંભો મણુઓ સુરકુમારો ॥૭૫

^૭માતંગ, ^૮વિજય અને ^૯અજિત, ^{૧૦}બ્રહ્મ, ^{૧૧}મનુજ, ^{૧૨}સુરકુમારો.

શબ્દાર્થ - જકખા-યક્ષો, ગોમુહ-ગોમુખ, મહજકખ-મહાયક્ષ, તિમુહ-ત્રિમુખ, જકખેસ-યક્ષેશ, તુંબરુ-તુંબરુ, કુસુમો-કુસુમ, માયંગવિજયઅજિઆ-માતંગ વિજય અને અજિત, બંભો-બ્રહ્મ, મણુઓ-મનુજ, સુરકુમારો-સુરકુમાર.

અર્થ - તેમ જ એવા યક્ષ જેમકે ^૧ગોમુખ, મહાયક્ષ, ત્રિમુખ, યક્ષેશ, તુંબરુ, કુસુમ, માતંગ, વિજય, અજિત, બ્રહ્મયક્ષ, મનુજ અને સુરકુમાર.

છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરુલો ગંધવ્વ તહ ય જકિંબદો ।

* સૂરિમંત્ર પીઠપંચકની અધિષ્ઠાપિકા દેવી, તેનું ધ્યાન કરનારને સહાય કરનારી.

* દ્વાદશાંગીનો અધિષ્ઠાયક દેવ, યક્ષો મધ્યે ક્રાંતિ વડે વિશેષ શોભે છે, માટે તે યક્ષરાજ કહેવાય છે.

જૈન પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ? ૧૧૭

૧૩ષણ્મુખ, ૧૪પાતાલ, ૧૫કિન્નર, ૧૬ગરુડ, ૧૭ગંધર્વ તે જ રીતે ૧૮યક્ષેંદ્ર,

કૂબેર વરુણો ભિઉડી, ગોમેહો પાસ માયંગો ॥૮૧॥

૧૯કુબેર, ૨૦વરુણ, ૨૧ભૂકુટિ, ૨૨ગોમેધ, ૨૩પાર્શ્વ અને ૨૪માતંગ.

શબ્દાર્થ - છમ્મુહ-ષણ્મુખ, પાયાલ-પાતાળ, કિન્નર-કિન્નર, ગરુડો-ગરુડ, ગંધવ્વ-ગંધર્વ, જકિંબદો-યક્ષેંદ્ર, કૂબેર-કુબેર, વરુણો-વરુણ, ભિઉડી-ભૂકુટી, ગોમેહો-ગોમેધ, પાસમાયંગો-પાર્શ્વ અને માતંગ.

અર્થ - ષણ્મુખ (છ મુખવાળો) પાતાલ, કિન્નર, ગરુડ, ગંધર્વ તે જ રીતે યક્ષેંદ્ર વળી કુબેર, વરુણ, ભૂકુટિ, ગોમેધ, પાર્શ્વ અને માતંગ આ પ્રકારે ચોવીશ યક્ષો.

દેવીઓ ચક્રેશ્વરી-અજિઆ-દુરિઆરિ-કાલી-મહાકાલી ।

દેવીઓ ચક્રેશ્વરી, અજિઆ, દુરિઆરિ, કાલી, મહાકાલી,

અચ્યુત-સંતા-જાલા, સુતારયાસોય-સિરિવચ્છા ॥૮૨॥

અચ્યુતા, શાંતા, જવાલા, સુતારકા, અશોકા, શ્રીવત્સા.

શબ્દાર્થ - અજિઆ-અજિતા, દુરિઆરિ-દુરિતારિ, અચ્યુઆ-અચ્યુતા, સંતા-શાંતા, જાલા-જવાલા, સુતારયાસોય-સુતારકા, અશોકા, સિરિવચ્છા-શ્રીવત્સા.

અર્થ - ૧ચક્રેશ્વરી, ૨અજિતા, ૩દુરીતારિ, ૪કાલી, ૫મહાકાલી, ૬અચ્યુતા, ૭શાંતા, ૮જવાલા, ૯સુતારકા, ૧૦અશોકા, ૧૧શ્રીવત્સા દેવીઓ.

ચંડા વિજયંકુસિ, પન્નઠત્તિ નિવ્વાણી અચ્યુઆ ધરણી ।

૧૨ચંડા, ૧૩વિજયા, ૧૪અંકુશા, ૧૫પ્રજ્ઞપ્તિ, ૧૬નિર્વાણી ૧૭અચ્યુતા, (બલા) ૧૮ધારિણી,

વર્ધરુદ્ધ છુત ગંધારિ, અંબ પઉમાવર્ધ સિદ્ધા ॥૯૦॥

૧૯વૈરોટ્યા, ૨૦અચ્છુપ્તા, ૨૧ગાંધારી, ૨૨અંબા, ૨૩પદ્માવતી, ૨૪સિદ્ધાયિકા.

શબ્દાર્થ - ચંડા-ચંડા, વિજયંકુસિ-વિજયા, અંકુશા, પન્નઠતિ-પ્રજ્ઞપ્તિ એમ, નિવ્વાણી-નિર્વાણી, અચ્યુઆ-અચ્યુતા, ધરણી-ધારણી, વર્ધરુદ્ધછુત-વૈરોટ્યા, અચ્છુપ્તા, ગંધારિ-ગાંધારિ, અંબ-અંબા, પઉમાવર્ધ-પદ્માવતી, સિદ્ધા-સિદ્ધાયિકા.

અર્થ - ચંડા, વિજયા, અંકુશા, પ્રજ્ઞપ્તિ, નિર્વાણી, અચ્યુતા, ધારિણી, વૈરોટ્યા, અચ્છુપ્તા, ગાંધારી, અંબા, પદ્માવતી, સિદ્ધાયિકા (આ ૨૪ યક્ષિણી છે = શાસનદેવીઓ છે.

ઈઅ તિત્યરકખણરયા, અન્ને વિ સુરાસુરી ચ ચઉહાવિ ।

એ પ્રકારે તીર્થ (ચતુર્વિધ સંઘ)ની રક્ષામાં તત્પર (પૂર્વોક્ત યક્ષ, યક્ષિણી) અને બીજા પણ દેવદેવીઓ ચારે પ્રકારના પણ.

વંતરખોઈણિપમુહા કુણંતુ રકખં સયા અમ્હં ॥૯૧॥

૧૧૮

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવી રીતે બનાવશો ?

વ્યંતર અને યોગિની વગેરે કરો રક્ષણ હંમેશાં અમારું.

શબ્દાર્થ - ઈઅ-એ પ્રકારે, તિલ્થરફખણરયા-તીર્થ રક્ષામાં તત્પર, અત્રેવિ-બીજા પણ, સુરાસુરી-દેવ દેવીઓ, ચઉહાવિ-ચારે પ્રકારના, વંતર-વ્યંતર દેવ, જોઈણિપમુહા-યોગિની પ્રમુખ, કુણંતુ-કરો, રકખં-રક્ષણ, અમ્હં-અમારું.

અર્થ - એ પ્રકારે ચતુર્વિધ સંઘરૂપ તીર્થની રક્ષામાં તત્પર એવા પૂર્વોક્ત યક્ષ અને યક્ષિણી અને બીજા પણ ચારે ય પ્રકારના દેવદેવીઓ તથા વ્યંતર અને યોગિની વગેરે અમારું હંમેશાં રક્ષણ કરો.

એવં સુદિદ્ધિસુરગણ-સહિઓ સંઘસ્સ સંતિજિણચંદો ।

એ પ્રકારે સમ્યગ્દષ્ટિ દેવોના સમૂહથી સહિત સંઘની શ્રીશાંતિ જિનચંદ્ર,

મજ્ઞવિ કરેઉ રક્ખં મુણિસુંદરસૂરિયુઅમહિમા ॥૧૨ાા

મારું પણ કરો રક્ષણ મુનિઓમાં પ્રધાન શ્રુતકેવલીઓએ સ્તવ્યો છે મહિમા જેનો.

શબ્દાર્થ - એવં-એ પ્રકારે, સુદિદ્ધિ-સમ્યગ્દષ્ટિ, સુરગણસહિઓ-દેવ સમુદાયે સહિત (શાંતિજિન) સંઘસ્સ-સંઘની, સંતિજિણચંદો-શાંતિજિનચંદ્ર, મજ્ઞવિ-મારી પણ, કરેઉ-કરો, રકખં-રક્ષા, મુણિસુંદરસૂરિ-મુનિસુંદર સૂરિએ, યુઅમહિમા-સ્તવ્યો છે મહિમા જેનો એવા.

અર્થ - એ રીતે સમ્યગ્દષ્ટિ દેવોના સમૂહ સહિત એવા (અને) મુનિસુંદર સૂરિ દ્વારા સ્તવાયેલા મહિમાવાળા જેનો એવા શ્રી શાંતિજિનચંદ્ર સંઘનું અને મારું પણ રક્ષણ કરો.

ઇય સંતિનાહ સમ્મદિદ્ધિ રક્ખં સરઇ તિકાલં જો ।

આ પ્રમાણે શાંતિનાથની સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય રક્ષાને સ્મરણ કરે છે ત્રણે કાળે જે,

સવ્વોપદવરહિઓ સ લહઇ સુહસંપચં પરમં ॥૧૩ાા

સર્વ ઉપદ્રવથી રહિત થયેલો તે પામે છે સુખસંપદાને ઉત્કૃષ્ટ.

શબ્દાર્થ - સમ્મદિદ્ધિ-સમ્યગ્દષ્ટિ, સરઇ-ચિંતવે, તિકાલં-ત્રણ કાળ, જો-જે પુરુષ, ઉવદવરહિઓ-ઉપદ્રવે રહિત, સ લહઇ-તે પામે છે, સુહસંપચં-સુખસંપદાને, પરમં-ઉત્કૃષ્ટ.

અર્થ - એ પ્રકારે શાંતિનાથની અને સમકિતી દેવોથી યુક્ત રક્ષાને (સ્તુતિને) ત્રણે કાળે જે સ્મરણ કરે છે તે સર્વ ઉપદ્રવથી રહિત થઈને ઉત્કૃષ્ટ સુખસંપદાને પામે છે.

૧. ઘંટાકણાદિ બાવન વીર અથવા માણિભદ્રાદિ (વીર) અથવા ક્ષેત્રપાળ.

૨. ભદ્રકાળી પ્રમુખ ચોસઠ યોગિનીઓ (જોગણીઓ).

જ્ઞાન પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી રીતે બજાવશો ? ૧૧૯

(૪૯) શ્રી સકલાઈત્ સ્તોત્ર (પશ્ચિમ પ્રતિક્ષણનું ચૈત્યવંદન)

(પશ્ચિમ પ્રતિક્ષણની શરૂઆતમાં બોલાતું ચૈ.વં.)

ચતુર્વિંશતિ-જિન-નમસ્કાર સ્તોત્ર

સકલાઈત્પ્રતિષ્ઠાન મધિષ્ઠાનં શિવશ્રિયઃ ।

સઘળા અરિહંતોમાં રહેલું, નિવાસસ્થાન મોક્ષ-લક્ષ્મીનું,

ભૂર્ભુવઃ સ્વસ્ત્રયીશાન માર્હન્ટ્યં પ્રણિદધ્મહે ॥૧૧॥

પાતાળ, મર્ત્યલોક, સ્વર્ગલોક એ ત્રણે ઉપર પ્રભુત્વ ધરાવનાર એવા અરિહંતપણાનું અમે ધ્યાન કરીએ છીએ.

શબ્દાર્થ - સકલ-સર્વ, અર્હત્-અરિહંત, પ્રતિષ્ઠાનં-સ્થાનરૂપ, અધિષ્ઠાનં-સ્થાનક, શિવશ્રિયઃ-મોક્ષલક્ષ્મીનું, ભૂર્ભુવઃસ્વસ્ત્રયી-પાતાળ, મૃત્યુ અને સ્વર્ગરૂપ ત્રણ લોકના, ઈશાનં-ઈશ્વર, આર્હન્ટ્યં-અરિહંતપણાને, પ્રણિદધ્મહે-અમે ધ્યાન કરીએ છીએ.

અર્થ - સઘળા અરિહંતોમાં રહેલું, મોક્ષરૂપ-લક્ષ્મીના નિવાસસ્થાન રૂપ(કારણરૂપ), પાતાળ, મનુષ્યલોક અને સ્વર્ગલોક ઉપર પ્રભુત્વ (સ્વામિત્વ) ધરાવનાર એવા અરિહંતપણાનું અમે ધ્યાન ધરીએ છીએ.

નામાડકૃતિદ્રવ્યભાવૈઃ, પુનતસ્ત્રિજગજ્જનમ્ ।

નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય-ભાવ વડે પવિત્ર કરતા ત્રણે જગતના લોકોને,

ક્ષેત્રે કાલે ચ સર્વસ્મિન્નર્હતઃ સમુપાસ્મહે ॥૨૧॥

ક્ષેત્રમાં અને કાળમાં સર્વ અરિહંતોની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ.

શબ્દાર્થ - નામ-નામનિક્ષેપ, આકૃતિ-સ્થાપના નિક્ષેપ, દ્રવ્ય-દ્રવ્ય નિક્ષેપ (અને) ભાવૈઃ-ભાવનિક્ષેપ વડે, પુનતઃ-પવિત્ર કરનારા, ત્રિજગજ્જનં-ત્રણ જગતના લોકોને, ક્ષેત્રે-ક્ષેત્રમાં, કાલે-કાળમાં, સર્વસ્મિન્-સર્વને વિષે, અર્હતઃ-અરિહંતોને, સમુપાસ્મહે-ઉપાસના કરીએ છીએ.

અર્થ - જેઓ સર્વક્ષેત્રમાં અને સર્વકાળમાં નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય-ભાવ વડે ત્રણે જગતના લોકોને પવિત્ર કરી રહેલા છે, એવા અરિહંતોની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ.

આદિમં પૃથિવીનાથ માદિમં નિષ્પરિગ્રહમ્ ।

પહેલા પૃથ્વીના નાથ (રાજા), પહેલા નિષ્પરિગ્રહી-(સાધુ),

આદિમં તીર્થનાથં ચ, ઋષભસ્વામિનં સ્તુમઃ ॥૩૧॥

અને પહેલા તીર્થના સ્વામી (તીર્થંકર), એવા ઋષભદેવની સ્તુતિ કરીએ છીએ.

૧૨૦ દ્રવ્ય પ્રતિક્ષણને ભાવ પ્રતિક્ષણ છેવી રીતે બતાવશો ?

દધાદમન્દમાનન્દં, ભગવાનભિનંદનઃ ॥૬॥

આપો પરિપૂર્ણ આનંદ ભગવાન અભિનંદન.

શબ્દાર્થ - અનેકાંતમત-સ્યાદ્વાદ મતરૂપ, અંભોધિ-મહાસાગરને, સમુલ્લાસનં-
ઉલ્લાસ કરવામાં, ચંદ્રમાઃ-ચંદ્રતુલ્ય, દધાત્-આપો, અમંદં-ઘણો, આનંદં-હર્ષને,
ભગવાન્-ઐશ્વર્યવાળા, અભિનંદનઃ-અભિનંદનસ્વામી.

અર્થ - (જેવી રીતે ચંદ્રથી સમુદ્ર વૃદ્ધિને (ભરતીને) પામે છે તેવી રીતે) સ્યાદ્વાદ
મત રૂપ સમુદ્રને ઉલ્લસિત કરવા માટે ચંદ્ર સમાન એવા અભિનંદન સ્વામી પરિપૂર્ણ
આનંદને આપો.

દ્યુસત્કિરીટશાણાગ્રો તેજિતાંઘ્નિનખાવલિઃ ।

દેવોના મુકુટરૂપ સરાણના અગ્રભાગ વડે ચક્રચકિત (તેજવંત) થઈ છે પગના
નખોની શ્રેણી જેની,

ભગવાન્ સુમતિસ્વામી, તનોત્વભિમતાનિ વઃ ॥૭॥

ભગવાન સુમતિનાથ પૂર્ણ કરો મનોરથોને તમારા.

શબ્દાર્થ - દ્યુસત્-દેવતાઓના, કિરીટશાણાગ્ર-મુકુટરૂપ સરાણ (ધાર કાઢવાનું
ચંત્ર)ના અગ્ર ભાગ વડે, ઉત્તેજિત-અત્યંત તેજવંત થઈ છે, અંઘ્નિનખ-ચરણના
નખની, આવલિઃ-શ્રેણી-પંક્તિ (જેની એવા) સુમતિસ્વામી-સુમતિનાથ, તનોતુ-
વિસ્તારો, અભિમતાનિ-વાંછિતોને, વઃ-તમારા.

અર્થ - દેવોના મુકુટરૂપ સરાણના અગ્ર ભાગ વડે ચક્રચકિત થઈ છે પગના
નખોની શ્રેણી જેની એવા શ્રી સુમતિનાથ ભગવાન તમારા મનોરથોને પૂર્ણ કરો.

પદ્મપ્રભપ્રભોદ્દેહ-ભાસઃ પુષ્પાન્તુ વઃ શ્રિયમ્ ।

પદ્મપ્રભસ્વામીના શરીરની કાન્તિ પોષણ કરો તમારી લક્ષ્મીનું,

અંતરંગારિમથને, કોપાટોપાદિવારુણાઃ ॥૮॥

અભ્યંતર શત્રુઓ (અંતરંગ શત્રુઓ કામ, ક્રોધ આદિ) ને દૂર કરવા કોપના
આડંબરથી જાણે લાલ થઈ હોય.

શબ્દાર્થ - પદ્મપ્રભપ્રભોઃ-પદ્મપ્રભસ્વામીની, દેહભાસઃ-દેહની કાંતિઓ,
પુષ્પાંતુ-પોષણ કરો, વઃ- તમારી, શ્રિયં-મોક્ષલક્ષ્મીને, અંતરંગ-અભ્યંતર, અરિમથને-
શત્રુને નાશ કરવામાં, કોપ-ક્રોધના, આટોપાત્-આડંબરથી, ઈવ-પેઠે, અરુણાઃ-
લાલ.

અર્થ - અંતરંગ શત્રુઓને દૂર કરવા (હણવા માટે) કોપના આડંબરથી
(ડોળથી) જાણે લાલ થઈ હોય એવી પદ્મપ્રભસ્વામીના શરીરની કાન્તિઓ (તેજ)
તમારી મોક્ષલક્ષ્મીનું પોષણ કરો.

૧૨૨ દ્વય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી રીતે બજાવશો ?

શ્રી સુપાર્શ્વજિનેન્દ્રાય, મહેન્દ્રમહિતાંઘ્રયે ।

શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામીને મોટા ઈન્દ્રોથી પૂજાયેલ છે ચરણો જેમના,

નમસ્ચતુર્વર્ણસંઘ-ગગનાભોગભાસ્વતે ॥૯૧॥

નમસ્કાર થાઓ ચતુર્વિધસંઘ રૂપ આકાશના વિસ્તારમાં સૂર્ય જેવા.

શબ્દાર્થ - શ્રીસુપાર્શ્વ જિનેન્દ્રાય-શ્રી સુપાર્શ્વ જિનેન્દ્રને, મહેન્દ્ર-ઈન્દ્રોએ, મહિતાંઘ્રયે-પૂજયા છે ચરણ જેમના એવા, નમઃ-નમસ્કાર હો, ચતુર્વર્ણસંઘ-ચતુર્વિધસંઘ રૂપ, ગગનાભોગ-આકાશ મંડળમાં, ભાસ્વતે-સૂર્ય સમાન.

અર્થ - (સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકા રૂપ) ચતુર્વિધ સંઘ રૂપ આકાશના વિસ્તારમાં (મંડળમાં) સૂર્ય જેવા, મોટા ઈન્દ્રોથી પૂજાયેલ છે ચરણો જેમના એવા શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામીને નમસ્કાર થાઓ.

ચંદ્રપ્રભપ્રભોમ્ચંદ્ર-મરીચિનિયયોજ્જ્વલા ।

ચંદ્રપ્રભસ્વામીની. ચંદ્રના કિરણોના સમૂહથી ઉજ્જ્વળ,

મૂર્તિમૂર્તસિતધ્યાન-નિર્મિતેવ શ્રિયેડસ્તુ વઃ ॥૧૦॥

પ્રતિમા સાક્ષાત્ શુક્લ ધ્યાન વડે બનાવી હોય તેના જેવી જ્ઞાનલક્ષ્મી માટે થાઓ તમને.

શબ્દાર્થ - ચંદ્રપ્રભપ્રભોઃ-ચંદ્રપ્રભસ્વામીની, ચંદ્ર-ચંદ્રમાના, મરીચિનિયય-કિરણના સમૂહ જેવી, ઉજ્જ્વલા-શ્વેત, (ધોળી,) મૂર્તિઃ-પ્રતિમા, (શરીરની આકૃતિ) મૂર્તસિતધ્યાન-સાક્ષાત્ શુક્લ ધ્યાન વડે, નિર્મિતા ઈવ-નિર્માણ કરાયેલી હોય તેવી, શ્રિયે-જ્ઞાનલક્ષ્મીને માટે, અસ્તુ-થાઓ, વઃ-તમને.

અર્થ - ચંદ્રના કિરણોના સમૂહથી ઉજ્જ્વળ, જાણે સાક્ષાત્ શુક્લ ધ્યાન વડે બનાવી હોય એવી શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીની પ્રતિમા તમને જ્ઞાનલક્ષ્મી માટે થાઓ.

કરામલકવદ્ વિશ્વં, ક્લયન્ ક્વેલશ્રિયા ।

હાથમાં રહેલ આમળાની જેમ વિશ્વને જાણનાર કેવળજ્ઞાન રૂપ લક્ષ્મી વડે,

અચિન્ત્યમાહાત્મ્યનિધિઃ, સુવિધિર્બોધયેસ્તુ વઃ ॥૧૧॥

અચિન્ત્ય માહાત્મ્યના નિધાન, શ્રી સુવિધિનાથ ભગવાન બોધિ (સમ્યક્ત્વ) માટે થાઓ તમારા.

શબ્દાર્થ - કર-હાથમાં રહેલ, આમલકવદ્-આમળાની માફક, ક્લયન્-જાણનારા, ક્વેલશ્રિયા-કેવળજ્ઞાન રૂપ લક્ષ્મી વડે, અચિન્ત્ય-અચિન્ત્ય (વિચારી શકાય નહિ તેવો), માહાત્મ્યનિધિઃ-માહાત્મ્યના ભંડાર, સુવિધિઃ-સુવિધિનાથ, બોધયે-સમકિતને માટે.

અર્થ - કેવળજ્ઞાન રૂપી લક્ષ્મી વડે હાથમાં રહેલ આમળાની જેમ વિશ્વને

શ્રી પ્રતિભાવાને ભાવ પ્રતિભાવા લેવી રીતે બનાવશો ? ૧૨૩

જાણનાર, અચિંત્ય માહાત્મ્યના ભંડાર એવા શ્રી સુવિધિનાથ ભગવાન તમારા સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ માટે થાઓ.

સત્વાનાં પરમાનન્દ-કન્દોદ્ભેદનવામ્બુદઃ ।

પ્રાણીઓના ઉત્કૃષ્ટ આનંદના અંકુરને પ્રગટ કરવામાં નવીન મેઘ સમાન,

સ્યાદ્વાદામૃતનિસ્યન્દી, શીતલઃ પાતુ વો જિનઃ ॥૧૨ા

સ્યાદ્વાદમત રૂપ અમૃતના ઝરણા સમાન શ્રી શીતલનાથ સ્વામી રક્ષણ કરો તમારું જિનેશ્વર.

શબ્દાર્થ - સત્વાનાં-પ્રાણીઓના, પરમાનંદકંદ-ઉત્કૃષ્ટ આનંદના અંકુરને, ઉદ્ભેદ પ્રગટ કરવામાં, નવાંબુદઃ-નવીન મેઘતુલ્ય, સ્યાદ્વાદામૃત-અનેકાંત મતરૂપ અમૃતને, નિસ્યંદિ-ઝરણા સમાન, શીતલઃ-શીતળનાથ, પાતુ-રક્ષણ કરો.

અર્થ - પ્રાણીઓના ઉત્કૃષ્ટ આનંદના અંકુરને પ્રગટ કરવામાં નવીન મેઘ સમાન, સ્યાદ્વાદમત રૂપ અમૃતના ઝરણા સમાન (વરસાવનારા) શ્રી શીતલનાથ જિનેશ્વર તમારું રક્ષણ કરો.

ભવરોગાર્તજન્તુના મગદંકારદર્શનઃ ।

સંસાર રૂપ રોગથી પીડા પામેલા જીવોને વૈદ્ય સમાન છે જેમનું દર્શન (સમ્યક્ત્વ),

નિઃશ્રેયસશ્રીરમણઃ, શ્રેયાંસઃ શ્રેયસેડસ્તુ વઃ ॥૧૩ા

મોક્ષ રૂપ લક્ષ્મીના સ્વામી શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામી કલ્યાણ માટે થાઓ તમારા.

શબ્દાર્થ - ભવરોગાર્ત-સંસારરૂપ રોગથી પીડાયેલા, જંતુનાં-પ્રાણીઓને, અગદંકાર-વૈદ્ય સમાન, દર્શનઃ-દર્શન છે જેનું એવા, નિઃશ્રેયસ-મોક્ષ રૂપ, શ્રીરમણઃ-લક્ષ્મીના સ્વામી, શ્રેયાંસઃ-શ્રેયાંસનાથ, શ્રેયસે-કલ્યાણને અર્થે.

અર્થ - સંસાર રૂપ રોગથી પીડા પામેલા જીવોને વૈદ્યના દર્શન જેવું જેમનું દર્શન (સમ્યક્ત્વ) છે. તેમ જ મોક્ષ રૂપ લક્ષ્મીના સ્વામી શ્રી શ્રેયાંસનાથ ભગવાન તમારા કલ્યાણ માટે થાઓ.

વિશ્વોપકારકીભૂત-તીર્થકૃત્કર્મનિર્મિતિઃ ।

વિશ્વને ઉપકાર કરનાર તીર્થકર નામકર્મની ઉપાર્જના કરી છે જેમણે,

સુરાંસુરનૈઃ પૂજ્યો, વાસુપૂજયઃ પુનાતુ વઃ ॥૧૪ા

દેવ, અસુર અને મનુષ્ય વડે પૂજવા લાયક શ્રીવાસુપૂજ્ય સ્વામી પવિત્ર કરો તમને.

શબ્દાર્થ - ઉપકારકીભૂત-ઉપકાર કરનારા, તીર્થકૃત્કર્મ-તીર્થકર નામકર્મની, નિર્મિતિઃ-ઉત્પત્તિ કરી છે જેણે એવા, સુર-વૈમાનિક દેવ, અસુર-ભવનવાસી દેવ

૧૨૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે કેવી રીતે બળાવશો ?

વાંછિત ફળની પ્રાપ્તિમાં, શરીરિણાં-શરીરધારીઓ (પ્રાણીઓને), ચતુર્ધા-ચાર પ્રકારના, ધર્મદેષ્ટારં-ધર્મને બતાવનારાને, ધર્મનાથમુખાસ્મહે-ધર્મનાથની ઉપાસના કરીએ છીએ.

અર્થ - પ્રાણીઓને વાંછિત ફળની પ્રાપ્તિમાં કલ્પદ્રુમ સમાન, ચાર પ્રકારે ધર્મના ઉપદેશક એવા શ્રી ધર્મનાથસ્વામીની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ.

સુધાસોદરવાગ્જયોત્સ્ના-નિર્મલીકૃતદિઙ્મુખઃ ।

અમૃત સમાન વાણી રૂપ ચંદ્રિકા વડે નિર્મલ કર્યો છે દિશાઓનો મુખભાગ જેણે,

મૃગલક્ષ્મા તમઃશાન્ત્યૈ, શાન્તિનાથઃ જિનોડસ્તુ વઃ ॥૧૮॥

હરણના લંછનવાળા, અજ્ઞાનની શાંતિને માટે શ્રી શાંતિનાથ જિનેશ્વર થાઓ તમને.

શબ્દાર્થ - સુધાસોદર-અમૃત સરખી, વાગ્જયોત્સ્ના-વાણી રૂપ ચાંદની (ચંદ્રના અજવાળા) વડે નિર્મલીકૃત-નિર્મળ કર્યો છે, દિઙ્મુખઃ-દિશાઓનો મુખભાગ જેણે એવા, મૃગલક્ષ્મા-હરણના લંછનવાળા, તમઃશાન્ત્યૈ-અજ્ઞાનની શાંતિને માટે, શાંતિનાથજિનઃ-શાંતિનાથ જિનેશ્વર.

અર્થ - અમૃત સમાન વાણી રૂપ ચંદ્રિકા (સફેદ પ્રકાશ) વડે નિર્મલ કર્યો છે દિશાઓનો મુખભાગ જેણે, હરણના લંછનવાળા શ્રી શાંતિનાથ જિનેશ્વર તમારા અજ્ઞાન સ્વરૂપ અંધકારની શાંતિ માટે થાઓ.

શ્રી કુંથુનાથો ભગવાન્, સનાથોડતિશયર્દ્ધિભિઃ ।

શ્રી કુંથુનાથ ભગવાન યુક્ત અતિશય ઋદ્ધિ વડે,

સુરાસુરનૃનાથાનામેક નાથોડસ્તુ વઃ શ્રિયે ॥૧૯॥

દેવ-અસુર-મનુષ્યોના સ્વામીઓના (ઇન્દ્ર, ચક્રવર્તી વગેરેના) અદ્વિતીય નાથ થાઓ તમારી લક્ષ્મી માટે.

શબ્દાર્થ - શ્રી કુંથુનાથો-શ્રી કુંથુનાથ, સનાથઃ-સહિત, અતિશયર્દ્ધિભિઃ-અતિશયો રૂપ લક્ષ્મી વડે, સુરાસુરનૃનાથાનાં-સુર, અસુર અને મનુષ્યના સ્વામીઓના, એકનાથઃ-અદ્વિતીય સ્વામી.

અર્થ - અતિશય ઋદ્ધિ વડે યુક્ત, દેવ-અસુર-મનુષ્યોના સ્વામીઓના અદ્વિતીય (અજોડ) નાથ એવા શ્રી કુંથુનાથ ભગવાન તમારી (કલ્યાણ રૂપી) લક્ષ્મી માટે થાઓ.

અરનાથસ્તુ ભગવાં શ્યતુથારિનભોરવિઃ ।

અરનાથ વળી ભગવાન ચોથા આરા રૂપ આકાશમાં સૂર્ય સમાન, (જેવા),

૧૨૬ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

લુઠંતો નમતાં મુર્ધ્નિ, નિર્મલીકારકારણમ્ ।

પડતા નમસ્કાર કરનારના મસ્તક ઉપર નિર્મળ કરવાના કારણ રૂપ,

વારિપ્લવા ઇવ નમેઃ, પાન્તુ પાદનખાંશવઃ ॥૨૩॥

જળના પ્રવાહની માફક શ્રી નમિનાથના રક્ષણ કરો ચરણના નખના કિરણો. શબ્દાર્થ - લુઠંતો-આલોટતા (પડતા), નમતાં-નમસ્કાર કરનારાઓનાં, મૂર્ધ્નિ મસ્તક ઉપર, નિર્મલીકારકારણાં-નિર્મલ કરવાના કારણભૂત, વારિપ્લવા-પાણીના પ્રવાહ, ઇવ-પેઠે, નમેઃ-નમિનાથનાં, પાંતુ-રક્ષણ કરો, પાદનખાંશવઃ-ચરણના નખના કિરણો.

અર્થ - નમસ્કાર કરનારાઓના મસ્તક ઉપર પાણીના પ્રવાહની માફક (જેમ) પડતા અને નિર્મળ કરવાના કારણ રૂપ એવા શ્રી નમિનાથ ભગવાનના ચરણના નખના કિરણો રક્ષા કરો.

યદુવંશસમુદ્રેન્દુઃ, કર્મકક્ષહુતાશનઃ ।

યદુવંશ રૂપ સમુદ્રમાં ચંદ્ર સમાન, કર્મ રૂપ વન માટે અગ્નિ સમાન,

અરિષ્ટનેમિભગવાન્, ભૂયાદ્ વોડરિષ્ટનાશનઃ ॥૨૪॥

શ્રી અરિષ્ટનેમિ ભગવાન થાઓ તમારા ઉપદ્રવને નાશ કરનારા.

શબ્દાર્થ - યદુવંશ-યાદવકુળ રૂપ, સમુદ્રેન્દુઃ-સમુદ્રને ચંદ્ર તુલ્ય, કર્મકક્ષ-કર્મ રૂપ વનખંડને, હુતાશનઃ-અગ્નિ સમાન, અરિષ્ટનેમિઃ-અરિષ્ટ (મંગળકારી) નેમિનાથ, ભૂયાત્-થાઓ, અરિષ્ટનાશનઃ-ઉપદ્રવને (અપમંગળને) નાશ કરનાર.

અર્થ - યદુવંશ રૂપ સમુદ્રમાં ચંદ્ર સમાન, કર્મ રૂપ વનને બાળવા માટે અગ્નિ સમાન, એવા શ્રી અરિષ્ટનેમિ ભગવાન તમારા ઉપદ્રવને (અપમંગળને) નાશ કરનારા થાઓ.

કમઠે ધરણેન્દ્રે ચ, સ્વોચિતં કર્મ કુર્વતિ ।

કમઠ તાપસ (મેઘમાળી અસુર) ઉપર ધરણેન્દ્ર ઉપર અને પોતાને ઉચિત કર્મ કરતે છતે

પ્રભુસ્તુલ્યમનોવૃત્તિઃ, પાર્શ્વનાથઃ શ્રિયેડસ્તુ વઃ ॥૨૫॥

ભગવાન સરખી મનોવૃત્તિવાળા શ્રી પાર્શ્વનાથ લક્ષ્મી માટે થાઓ તમારી.

શબ્દાર્થ - કમઠે-કમઠ ઉપર, ધરણેન્દ્રે-ધરણેન્દ્ર ઉપર, સ્વોચિતં-પોતાને યોગ્ય, કર્મ કુર્વતિ-કર્મને કરનારા, તુલ્યમનોવૃત્તિઃ-સરખી મનોવૃત્તિવાળા, પાર્શ્વનાથઃ-પાર્શ્વનાથ સ્વામી.

અર્થ - પોતાને ઉચિત એવા કામ કરતા કમઠ (અસુર) ઉપર અને ધરણેન્દ્ર ઉપર સરખી મનોવૃત્તિ રાખનાર શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન તમારી જ્ઞાનલક્ષ્મી

૨૨૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઉલ્લી રીતે બનાવશો ?

વિમલત્રાસવિ રહિતસ્ત્રિભુવનચૂડામણિભગવાન્ ॥૨૮॥

નિર્મળ, (૧૮ દોષથી રહિત) વિશેષ પ્રકારે ભયથી રહિત, ત્રણ ભુવનમાં મુકુટ સમાન ભગવાન.

શબ્દાર્થ - વિજિતાન્યતેજઃ-વિશેષ પ્રકારે અન્યના તેજને જીતનારા, સેવિતઃ-સેવાયેલા, શ્રીમાન-કેવલ્ય-લક્ષ્મીવાળા, વિમલઃ-નિર્મળ, ત્રાસવિરહિત-ત્રાસ(ભય)થી રહિત, ત્રિભુવન-ત્રણ ભુવનમાં, ચૂડામણિઃ-મુકુટ સમાન.

અર્થ - વિશેષ પ્રકારે અન્યના તેજને જીતનારા, દેવ-દાનવના સ્વામી વડે સેવાયેલા, કેવળજ્ઞાન રૂપ લક્ષ્મીવાળા, નિર્મળ, વિશેષ પ્રકારે ભયથી રહિત, ત્રણ ભુવનમાં મુકુટ સમાન (શ્રી વીરસ્વામી) ભગવંત જય પામે છે.

*વીરઃ સર્વસુરાસુરેન્દ્રમહિતો, વીરં બુધાઃ સંશ્રિતાઃ,

શ્રી વીરસ્વામી સર્વ દેવ અને દાનવોના ઈન્દ્રો વડે પૂજાયેલા, શ્રી વીરસ્વામીને પંડિતો આશ્રય કરીને રહેલા છે,

વીરેણાભિહતઃ સ્વકર્મનિચયો, વીરાય નિત્યં નમઃ ।

શ્રી વીર વડે હણાયો છે પોતાના કર્મનો સમૂહ, શ્રી વીરને હંમેશાં નમસ્કાર થાઓ,

વીરાતીર્થમિદં પ્રવૃત્તમતુલં, વીરસ્ય ઘોરં તપો,

શ્રી વીરપરમાત્માથી તીર્થ આ પ્રવર્ત્યું છે, તુલના ન થઈ શકે તેવું શ્રી વીર પરમાત્માનું ઘોર તપ છે.

વીરે શ્રી ધૃતિકીર્તિકાંતિનિચયઃ, શ્રી વીર ! ભદ્રં દિશ ॥૨૯॥

શ્રી વીર પરમાત્મામાં લક્ષ્મી, ધૈર્ય, કીર્તિ અને કાંતિનો સમૂહ છે, હે શ્રી વીર ! કલ્યાણને આપો.

શબ્દાર્થ - મહિતો-પૂજાયેલા, બુધાઃ-પંડિતો, સંશ્રિતાઃ-આશ્રય, વીરેણ-વીર વડે, અભિહતઃ-હણાયેલા છે, સ્વકર્મનિચયઃ-પોતાના કર્મનો સમૂહ, નિત્યં-હંમેશાં, વીરાત્-મહાવીર દેવ થકી, તીર્થ-તીર્થ, ઈદં-આ (વર્તમાન.) પ્રવૃત્તં-પ્રવર્ત્યું છે, અતુલં-તુલના ન થઈ શકે એવું, વીરસ્ય-વીરનું, ઘોરં-આકરું (કઠણ), તપો-તપ, વીરે-મહાવીરમાં, શ્રીધૃતિકીર્તિ-લક્ષ્મી, ધૈર્ય, કીર્તિ, કાંતિનિચયઃ-કાંતિનો સમૂહ, શ્રીવીર-હે મહાવીર દેવ ! ભદ્રં-કલ્યાણને, દિશ-આપો.

* આ શ્લોકમાં શ્રી વીરને જુદી જુદી આઠ વિભક્તિઓ લગાડી શ્રી મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ કરી છે.

૧૩૦ દ્વિતીય પ્રતિષ્ઠાભાજી ભાગ પ્રતિષ્ઠાભાજી હેવી ત્રીતે બજાવશો ?

અર્થ - શ્રી વીરસ્વામી સર્વે દેવ-દાનવોના ઈન્દ્રો વડે પૂજાયેલા છે. પંડિતો શ્રી વીરસ્વામીને સારી રીતે આશ્રય કરીને રહેલા છે. શ્રી વીર વડે પોતાના કર્મનો સમૂહ હણાયો છે. શ્રી વીરને હંમેશાં નમસ્કાર થાઓ. શ્રી વીર પરમાત્માથી આ અજોડ તીર્થ પ્રવર્ત્યુ છે. શ્રી વીરસ્વામીનું ઘોર તપ છે. શ્રી વીરસ્વામીમાં લક્ષ્મી, ધૈર્ય, કીર્તિ અને કાંતિનો સમૂહ છે. એવા હે શ્રી વીર ! અમને કલ્યાણ આપો. (કલ્યાણનો માર્ગ બતાવો)

***અવનિતલગતાનાં કૃત્રિમાકૃત્રિમાનાં, વરભવનગતાનાં દિવ્યવૈમાનિકાનામ્ ।**

પૃથ્વીતલ ઉપર રહેલા, અશાશ્વત અને શાશ્વત, શ્રેષ્ઠ ભવનમાં (ભવનપતિ આદિમાં) રહેલા, દેવલોક સંબંધી વૈમાનિકમાં રહેલા,

ઇહ મનુજકૃતાનાં દેવરાજાર્ચિતાનાં,

જિનવરભવનાનાં ભાવતોઠદં નમામિ ॥૩૦॥

અહીં લોકમાં મનુષ્યોએ કરેલા, દેવતાઓના રાજાઓએ પૂજેલ, જિનેશ્વરનાં શ્રેષ્ઠ ચૈત્યોને ભાવથી હું નમું છું.

શબ્દાર્થ - અવનિતલગતાનાં-પૃથ્વીતળને વિષે રહેલાં, કૃત્રિમાકૃત્રિમાનાં-અશાશ્વતાં અને શાશ્વતાં, વરભવનગતાનાં-શ્રેષ્ઠ (ભવનપત્યાદિ દેવના) ભવનને વિષે રહેલાં, દિવ્યવૈમાનિકાનાં-દિવ્ય વૈમાનિકોનાં, ઈહ-આ લોકમાં, મનુજકૃતાનાં મનુષ્યોએ કરેલાં, દેવરાજાર્ચિતાનાં-દેવના રાજાઓ (ઈન્દ્રો) એ પૂજેલાં, જિનવરભવનાનાં-જિનેશ્વરનાં ચૈત્યો (પ્રતિમાઓ) ને, ભાવતઃ-ભાવથી, નમામિ-હું નમું છું.

અર્થ - પૃથ્વીતલ ઉપર રહેલા, અશાશ્વત અને શાશ્વત રૂપે, શ્રેષ્ઠ ભવન-પતિના આવાસોમાં રહેલા, દિવ્ય વિમાનોમાં રહેલા, આ લોકમાં મનુષ્યોએ કરેલા, દેવતાઓના રાજાઓએ પૂજેલ, એવા જિનેશ્વરના ચૈત્યોને હું ભાવથી નમું છું.

સર્વેષાં વેદસામાધ માદિમં પરમેષ્ઠિનામ્ ।

સર્વ જ્ઞાતાઓમાં પ્રથમ, પ્રથમ પરમેષ્ઠિઓમાં,

દેવાધિદેવં સર્વજં, શ્રી વીરં પ્રણિદધ્મહે ॥૩૧॥

દેવોના દેવ, સર્વજ્ઞ, શ્રી વીરસ્વામીનું અમે ધ્યાન કરીએ છીએ.

શબ્દાર્થ - સર્વેષાં-સર્વે, વેદસાં-જ્ઞાતાઓમાં, આદં-પહેલા, પરમેષ્ઠિનાં-પરમેષ્ઠીઓમાં, દેવાધિદેવં-દેવના દેવ, સર્વજં-સર્વને જાણનારા, શ્રી વીરં-મહાવીર

* આ શ્લોકમાં શાશ્વતી અને અશાશ્વતી પ્રતિમાઓને નમસ્કાર કરવા વડે સ્થાપના જિનને નમસ્કાર કરેલ છે.

દિવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બતાવશો ? ૧૩૧

સ્વામીને, પ્રણિદધ્મહે-અમે ધ્યાન કરીએ છીએ.

અર્થ - સર્વ જ્ઞાતાઓમાં પ્રથમ (શ્રેષ્ઠ) પરમેષ્ઠિઓમાં પ્રથમ, દેવના દેવ એવાં શ્રી મહાવીર સ્વામીનું અમે ધ્યાન કરીએ છીએ.

દેવોડનેકભવાર્જિતોર્જિતમહા-પાપપ્રદીપાનલો,

દેવ અનેક ભવોમાં ઉપાર્જન કરેલા ઘણા મોટા પાપોને સળગાવવા માટે અગ્નિ સમાન,

દેવ: સિદ્ધિવધૂવિશાલહૃદયાલંકારહારોપમ: ।

જે દેવ સિદ્ધિ રૂપ વહુના વિશાલ હૃદયને અલંકૃત કરવા માટે હાર સમાન છે,

દેવોડષ્ટાદશ દોષસિન્ધુરઘટા-નિર્ભેદપંચાનલો,

જે દેવ અઢાર દોષરૂપ હાથીના સમૂહને ભેદવામાં સિંહ સમાન છે,

ભવ્યાનાં વિદધાતુ વાંછિતફલં, શ્રી વીતરાગો જિન: ॥૩૨૧

ભવ્ય જીવોને આપો વાંછિતફળને શ્રી વીતરાગ જિનેશ્વર.

શબ્દાર્થ - અનેકભવાર્જિત-અનેક ભવોમાં ઉપાર્જન કરેલાં, ઊર્જિતમહાપાપ-ઘણાં મોટાં પાપને, પ્રદીપાનલ:-પ્રકર્ષે બાળવાને અગ્નિ સમાન, સિદ્ધિવધૂ-મોક્ષલક્ષ્મીના, વિશાલહૃદય-વિશાળ અંતઃકરણમાં, અલંકારહારોપમ:-અલંકાર હારની ઉપમાવાળા, અષ્ટાદશદોષ-અઢાર દોષરૂપ, સિંધુરઘટા-હાથીના સમુદાયને, નિર્ભેદ-ભેદવાને, નાશ કરવાને, પંચાનન:-કેસરી (સિંહ) સમાન, ભવ્યાનાં-ભવ્યજનોને, વિદધાતુ-આપો, વાંછિતફલં-ઇચ્છિત ફળને, વીતરાગ-રાગ દ્વેષ રહિત.

અર્થ - *જે દેવ અનેક ભવમાં ભેગા કરેલા ઘણા મોટા પાપોને બાળી નાખવા માટે અગ્નિ સમાન છે, જે દેવ સિદ્ધિ રૂપ વધુના વિશાલ હૃદયને અલંકૃત કરવા માટે હાર સમાન છે, જે દેવ અઢાર દોષરૂપ હાથીના સમૂહને ભેદવામાં સિંહ સમાન છે, તેવા શ્રી વીતરાગ જિનેશ્વર ભવ્યજીવોના વાંછિત ફળને આપો.

ખ્યાતોડષ્ટાપદપર્વતો ગજપદઃ, સંમેતશૈલાભિઘઃ,

પ્રસિદ્ધ અષ્ટાપદ પર્વત, ગજપદ પર્વત, સંમેતશિખર નામે પર્વત,

શ્રીમાન્ રૈવતકઃ પ્રસિદ્ધમહિમા-શત્રુંજયો મંડપઃ ।

શ્રીમાન્ ગિરનાર પર્વત, પ્રગટ મહિમાવાળો શત્રુંજય પર્વત માંડવગઢ,

યૈભારઃ કનકાયલોડર્બુદગિરિઃ, શ્રી ચિત્રકૂટાદય,

* આ ૩૨મા શ્લોક વડે ભાવજિનની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે અને ૩ થી ૨૯ શ્લોક વડે નામજિનની સ્તુતિ કરવામાં આવી છે. અને ૩૦મા શ્લોકમાં સ્થાપના જિનની સ્તુતિ છે. ૩૧મા શ્લોકમાં શ્રી વીર પ્રભુની સ્તુતિ છે.

૧૩૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી રીતે બનાવશો ?

વૈભારગિરિ, સુવર્ણગિરિ, આબુ પર્વત, શ્રી ચિત્રકૂટ (ચિતોડ) વગેરે.

સ્ત્રત્ર શ્રી ઋષભાદયો જિનવરાઃ, કુર્વન્તુ વો મંગલમ્ ॥૩૩૩॥*

ત્યાં શ્રી ઋષભદેવ વગેરે જિનેશ્વરો તમારું મંગલ કરો.

શબ્દાર્થ - ખ્યાત:-પ્રસિદ્ધ, અષ્ટાપદપર્વત:-અષ્ટાપદ પર્વત, ગજપદ:-ગજપદ પર્વત, સંમેતશૈલાભિધ:-સમેતશિખર નામનો પર્વત, રૈવતક:-ગિરનાર, પ્રસિદ્ધમહિમા-પ્રગટ મહિમાવાળો, શત્રુંજય:-શત્રુંજય પર્વત, માંડવઃ-માંડવગઢ, વૈભાર:-વૈભારગિરિ, કનકાયલ:-કનકાયલ પર્વત, અર્બુદગિરિ:-આબુ પર્વત, ચિત્રકૂટાદય:-ચિત્રકૂટ- ચિતોડ વગેરે, તત્ર-ત્યાં, ઋષભાદયઃ-ઋષભદેવ વગેરે. કુર્વન્તુ-કરો, વઃ-તમોને, મંગલં-કલ્યાણને.

અર્થ - પ્રસિદ્ધ અષ્ટાપદ પર્વત, ગજપદ પર્વત, સંમેતશિખર નામે પર્વત, શ્રીમાન ગિરનાર પર્વત, પ્રસિદ્ધ માહાત્મ્યવાળો શત્રુંજય પર્વત, માંડવગઢ, વૈભારગિરિ, સુવર્ણગિરિ, આબુ પર્વત, શ્રી ચિતોડ વગેરે ત્યાં શ્રી ઋષભાદિ જિનેશ્વરો છે તે તમારું મંગલ કરો.*

(૫૦) શ્રી સ્નાતસ્થાની સ્તુતિ (ચાર થોયો)

સ્નાતસ્થાપ્રતિમસ્ય મેરુશિખરે, શય્યા વિભોઃ શૈશવે,

સ્નાન કરાયેલ ઉપમા ન આપી શકાય એવા મેરુશિખર ઉપર ઇન્દ્રાણીએ પ્રભુના બાળપણમાં,

રૂપાલોકનવિસ્મયાહતરસ-ભ્રાન્ત્યા ભ્રમસ્યક્ષુષા ।

રૂપને જોવાથી થયેલ આશ્ચર્યના કારણે ઉત્પન્ન અદ્ભુતરસની ભ્રાન્તિથી ફરતા નેત્રવાળી,

ઉન્મૂષ્ટં નયનપ્રભાધવલિતં, ક્ષીરોદકાશઙ્કયા,

લૂણ્યું છે આંખની નિર્મલ કાંતિ વડે ઉજ્જવલ ક્ષીરસમુદ્રનું પાણી રહી ગયાની શંકાથી,

* આ શ્લોક વડે ભરત ક્ષેત્રમાં આવેલાં અશાશ્વતા શાશ્વતા તીર્થ ઉપર વિરાજમાન જિન પ્રતિમાઓની સ્તુતિ થાય છે.

* પાશ્વિકાદિ પ્રતિક્રમણ વખતે ચૈત્યવંદન તરીકે બોલાતું આ સૂત્ર કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજાએ રચ્યું છે. ૨૪ તીર્થકરો, ૧૨ ચક્રવર્તી, ૯ વાસુદેવ, ૯ બળદેવ અને ૯ પ્રતિવાસુદેવો સ્વરૂપ (૨૪+૧૨+૯+૯+૯+૯=૬૩) ૬૩ મહાપુરુષોના જીવન વૃત્તાંતને વર્ણવવા રચેલા 'ત્રિષષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત્ર' ગ્રંથના પ્રારંભમાં આ સ્તોત્રની મંગલ તરીકે રચના કરી હતી. તેના પ્રથમ પર્વમાં ૧ થી ૨૫ અને ૨૭મી ગાથા છે. છેલ્લી અમુક ગાથાઓ અન્ય મહાપુરુષોએ બનાવેલી છે.

૬૦ વ્ય પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા કેવી રીતે બનાવશો ? ૧૩૩

વકત્રં યસ્ય પુનઃ પુનઃ સ જયતિ, શ્રી વર્ધમાનો જિનઃ ॥૧૧૧

મુખ જેમનું વારંવાર તે જય પામે છે શ્રી વર્ધમાન જિનેશ્વર.

શબ્દાર્થ - સ્નાતસ્ય-ન્હવરાવેલા, અપ્રતિમસ્ય-નિરુપમ-(ઉપમા આપી શકાય નહિ એવા), મેરુશિખરે-મેરુ પર્વતની ટોચે, શય્યા-ઈન્દ્રાણીએ, વિભોઃ-પ્રભુના, શૈશવે-બાળપણમાં, રૂપાલોકન-રૂપ જોવાથી થયેલ, વિસ્મય-આશ્ચર્ય વડે, આહતરસ-ભોગવેલ રસની, ભ્રાંત્યા-ભ્રાંતિ વડે, ભ્રમચ્યક્ષુષા-ભ્રમતી છે ચક્ષુ જેની, ઉન્મૃષ્ટ-લૂછેલું, નયનપ્રભા-નેત્રની કાંતિ વડે, ધવલિતં-ઉજ્જવલ થયેલું, ક્ષીરોદક-ક્ષીરસમુદ્રના પાણીની, આશંક્યા-આશંકા વડે, વકત્રં-મુખ, યસ્ય-જેનું, પુનઃ પુનઃ-વારંવાર, સ જયતિ-તે જયવંત વર્તે છે, શ્રી વર્ધમાનઃ-શ્રી મહાવીર, જિનઃ-તીર્થંકર.

અર્થ - બાલ્યકાળમાં મેરુ શિખર ઉપર સ્નાન કરાયેલા, નિરુપમ એવું પ્રભુના રૂપને જોવાથી થયેલ આશ્ચર્યના કારણે ઉત્પન્ન થયેલ અદ્ભુતરસની ભ્રાન્તિથી ચંચળ નેત્રવાળી ઈન્દ્રાણીએ આંખની નિર્મળ કાંતિ વડે ઉજ્જવલ એવું જેમના મુખને અને ક્ષીરસમુદ્રનું પાણી રહી ગયાની શંકાથી વારંવાર લૂછ્યું છે તે શ્રી વર્ધમાનસ્વામી જય પામે છે.

હંસાંસાહતપદ્મરેણુકપિશ-ક્ષીરાર્ણવામ્બોભૃતૈઃ,

હંસ પક્ષીની પાંખો વડે ઉડાડેલી કમળની રજ વડે પીજું થયેલ ક્ષીરસમુદ્રનું પાણી તેના વડે ભરેલા,

કુંભૈરપ્સરસાં પયોધરભર-પ્રસ્પર્દિભિઃ કાંચનૈઃ ।

કળશો વડે અપ્સરાઓના સ્તનના સમૂહની સાથે સ્પર્ધા કરતા સુવર્ણના,

યેષાં મંદરરત્નશૈલશિખરૈ, જન્માભિષેકઃ કૃતઃ,

જે તીર્થંકરોનો મેરુ પર્વતના શિખર ઉપર જન્માભિષેક કરેલો છે,

સર્વૈઃ સર્વસુરાસુરૈશ્વરગણૈ સ્તેષાં નતોઽહં કમાન્ ॥૨૧૧

સર્વ પ્રકારના સમગ્ર સુર અને અસુરના ઈન્દ્રના સમુદાય વડે તેઓના નમેલો છું હું ચરણોને.

શબ્દાર્થ - હંસ-હંસ પક્ષીની, અંસ-પાંખ વડે, આહત-ઉડાડેલી, પદ્મરેણુ-કમળની રજ વડે, કપિશ-પીજું થયેલ, ક્ષીરાર્ણવ-ક્ષીરસમુદ્રના, અંભોભૃતૈઃ-પાણીથી ભરેલા, કુંભૈઃ-કળશો વડે, અપ્સરસાં-અપ્સરાઓના, પયોધરભર-સ્તનના સમૂહની, પ્રસ્પર્દિભિઃ-અતિ સ્પર્ધા કરનારા, કાંચનૈઃ-સોનાના, યેષાં-જેઓનો, મંદરરત્નશૈલશિખરે-મેરુ પર્વતના શિખર ઉપર, જન્માભિષેકઃ-જન્માભિષેક, કૃતઃ-કરેલો છે, સર્વૈઃ-સર્વ પ્રકારના, સર્વસુરાસુર-સમસ્ત સુર (વૈમાનિક દેવ) અને અસુર (ભવનવાસી દેવ)ના ઈશ્વરગણૈઃ-ઈન્દ્રના સમુદાયે, તેષાં-તેઓના, નતો-નમ્યો, અહં-હું, કમાન્-ચરણોને,

અર્થ - હંસ પક્ષીની પાંખો વડે ઉડાડેલી કમળની રજ વડે પીજા થયેલ (કાબર
૧૩૪ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણ હેવી રીતે બજાવશો ?

બીજના ચંદ્રની કાંતિ જેવી ઉજ્જવળ દાઢાવાળા,

મતં ઘણ્ટારવેણ પ્રસૂતમદજલં, પૂરયન્તં સમન્તાત્ ।

મદોન્મત્ત, ઘંટના શબ્દ વડે, પ્રસરતા મદજળવાળા, પૂર્ણ કરતા સર્વ બાજુએ,

આરૂઠો દિવ્યનાગં વિચરતિ ગગને, કામદઃ કામરૂપી,

બેઠેલ દિવ્ય હાથી ઉપર વિચરે છે આકાશમાં મનોવાંછિત આપનાર, ઈચ્છા પ્રમાણે રૂપ કરનાર,

યક્ષઃ સર્વાનુભૂતિર્દિશતુ મમ સદા, સર્વકાર્યેષુ સિદ્ધિમ્ ॥૪૧॥

યક્ષ સર્વાનુભૂતિ આપો મને હંમેશાં સર્વકાર્યમાં સિદ્ધિને.

શબ્દાર્થ - નિષ્પાકુકવ્યોમ-વાદળ રહિત આકાશ જેવા, નીલદ્યુતિ-નીલવર્ણવાળા, અલસદંશ-મદદૂર્ણિત નેત્રવાળા, બાલચંદ્ર-બીજના ચંદ્રની, આભદંષ્ટ્ર-કાંતિ જેવી દાઢાવાળા, મત્ત-મદોન્મત્ત, ઘંટારવેણ-ઘંટાના અવાજ વડે, પ્રસૂત-પ્રસરતા, (ઝરતાં), મદજલ-મદરૂપ પાણીને, પૂરયન્તં-પુરાવતા, (ફેલાવતા), સમન્તાત્-સર્વ બાજુએ, આરૂઠઃ-બેઠેલ, દિવ્યનાગં-દિવ્ય હસ્તિ ઉપર, વિચરતિ-વિચરે છે, ગગને-આકાશમાં, કામદઃ-મનોવાંછિત આપનાર, કામરૂપી-સ્વેચ્છાચારી, યક્ષઃ-યક્ષ, સર્વાનુભૂતિઃ-સર્વાનુભૂતિ, દિશતુ-આપો, મમ-મને, સદા-હંમેશ, સર્વકાર્યેષુ-સર્વ કાર્યોમાં, સિદ્ધિ-સિદ્ધિને. (સફળતાને)

અર્થ - વાદળ રહિત આકાશ જેવા નીલવર્ણવાળા, (આસમાની રંગવાળા) (મદ વડે) ઘેરાતી દૃષ્ટિવાળા, બીજના ચંદ્રની કાંતિ જેવી (ધોળી) દાઢવાળા, ઘંટના અવાજથી મદોન્મત્ત, (ગંડસ્થળમાંથી) ઝરતા મદરૂપી જળને ચારે બાજુ ફેલાવનાર એવા દિવ્ય હાથી ઉપર બેસેલ (ચઢેલ), ઈચ્છિત વસ્તુને આપનાર, કામદેવ જેવા રૂપવાળા (જે આકાશમાં વિચરે છે તે) સર્વાનુભૂતિ યક્ષ મને હંમેશાં સર્વકાર્યોમાં સિદ્ધિને આપો. (સફળતાને આપો.)

(૫૧) શ્રી પાક્ષિકાદિ અતિચાર સૂત્ર*

નાણંમિ દંસણંમિ અ, ચરણંમિ તવંમિ તહ ય વીરિયંમિ

આચરણં આચારો, ઈઅ એસો પંચહા ભણિઓ ॥૧૧॥

* શ્રાવકના સમ્યક્ત્વ સહિત બાર વ્રતના ૧૨૪ અતિચારો વંદિતા સૂત્રમાં જે સામાન્યથી વર્ણવ્યા છે, તે જ અતિચારોનું વિશેષ સ્વરૂપ અહીં આપવામાં આવેલ છે. પફ્ખી, ચોમાસી અને સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં આ અતિચારો બોલવાની વિધિ છે, માટે તેનું નામ પાક્ષિકાદિ અતિચાર રાખેલું છે. અતિચાર ગુજરાતી ભાષામાં હોવાથી તેનો અક્ષરશઃ અર્થ લખેલ નથી, પણ કઠણ શબ્દના અર્થ ફૂટનોટમાં લખેલ છે.

૧૩૬ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ ઠેવી રીતે બતાવશો ?

જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર, વીર્યાચાર એ પંચવિધ આચારમાંહિ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય, તે સવિ હુ મને, વચને, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥૧૧॥

તત્ર જ્ઞાનાચારે આઠ અતિચાર ॥

કાલે વિણએ બહુમાણે, ઉવહાણે તહ અનિષ્ઠવણે ।

વંજણ અત્ય તદુભએ, અઠ્ઠવિહો નાણ-માચારો ॥૧૧॥

જ્ઞાન કાળ વેળાએ ભણ્યો ગુણ્યો નહીં, અકાળે ભણ્યો વિનયહીન, બહુમાનહીન, યોગ-ઉપધાનહીન, અનેરા કન્ઠે ભણી અનેરો ગુરુ કહ્યો. દેવ ગુરુ વાંદણે, પરિક્કમણે સજ્જાય કરતાં, ભણતાં, ગુણતાં, કૂડો અક્ષર કાને માત્રાએ અધિકો ઓછો ભણ્યો. સૂત્ર કૂડું કહ્યું, અર્થ કૂડો કહ્યો, ^૧તદુભય કૂડાં કહ્યાં, ભણીને વિસાર્યા. સાધુતણે ધર્મે *કાજો અણઉદ્ધર્યે, *દાંડો અણપડિલેલે, ^૨વસતિ *અણશોધે, *^૩અણપવેસે, *અસજ્જાય •અણોજ્જાયમાંહે શ્રી દશવૈકાલિક પ્રમુખ સિદ્ધાંત ભણ્યો ગુણ્યો. શ્રાવકતણે ધર્મે સ્થવિરાવલિ, પરિક્કમણાં, ઉપદેશમાળા પ્રમુખ સિદ્ધાંત ભણ્યો ગુણ્યો, કાળવેળા કાજો ^૪અણઉદ્ધર્યે પઢ્યો. જ્ઞાનોપગરણ પાટી, પોથી, ઠવણી, ^૫કવલી, નોકારવાળી, સાપડા, સાપડી, ^૬દસ્તરી, ^૭વહી, ^૮ઓલિયા પ્રમુખ પ્રત્યે પગ લાગ્યો, થૂંક લાગ્યું, થૂંકે કરી અક્ષર માંજ્યો, ^૯ઓશીસે ધર્યો, કન્ઠે છતાં આહાર ^{૧૦}નિહાર કીધો.

* કાજો લીધા વિનાની જગાએ સ્વાધ્યાય કર્યો.

* દાંડાનું પરિલેહણ કર્યા વિના સ્વાધ્યાય કર્યો (સવારે તથા સાંજે દાંડાનું પરિલેહણ ઉપધિ પછી સૌથી છેલ્લે છે, એટલે સંપૂર્ણ ઉપધિનું પરિલેહણ કર્યા વિના સ્વાધ્યાય કર્યો.)

* જે વસતિમાં આગમાદિનો સ્વાધ્યાય કરવાનો હોય તે વસતિ અશુદ્ધ છે કે શુદ્ધ તે જોયા વિના સ્વાધ્યાય કર્યો.

* નિયત અસ્વાધ્યાયના દિવસો જેવા કે આસો અને ચૈત્ર માસમાં સુદી-૫ ના મધ્યાહ્નથી વદી-૨ના સૂર્યોદય સુધી અને ચોમાસી ત્રણ કા.સુ. ૧૪, ફા.સુ. ૧૪ અને અષાઢ સુ. ૧૪ના મધ્યાહ્નથી અનુક્રમે કા.વ. ૨, ફા.વ. ૨ અને આષાઢ વ.૨ના સૂર્યોદય સુધી તે અસજ્જાય.

* સ્વાધ્યાય કરવો. દા.ત. પંચેન્દ્રિયનું કલેવર, રુધિર, હાડકું, આર્દ્રા નક્ષત્ર પહેલાં વરસાદ-વીજળી વગેરેમાં સ્વાધ્યાય કર્યો.

૧. સૂત્ર અને અર્થ. ૨. ઉપાશ્રય. ૩. યોગોદ્વલનાદિ ક્રિયા વડે સિદ્ધાંત ભણવામાં પ્રવેશ પામ્યા વિના. (સાર યોગ જોગ) કર્યા વિના આગમ ન ભણાય માટે - જે યોગ કર્યા વિના ભણે તેને અણપવેસેનો અતિચાર (દોષ) લાગે છે.) ૪. કાઢ્યા વિના. ૫. પાનાના રક્ષણનું સાધન (તે લાંબી વાસની સળીઓ ઉપર લૂગડું સીવીને બનાવાય છે.) ૬. પાનાં રાખવાને માટે બે પૂંકાને જોડીને કરેલું સાધન. (દક્ષતર કે પોથી) ૭. ચોપડો. ૮. કાગળમાં લાઈન પાડવા માટેનું સાધન. ૯. ઓશીકે. ૧૦. ઝાડો.

• અણોજ્જાયમાંહે - ભણવાને યોગ્ય કાળ હોવા છતાં પણ આવી પડેલ અનિયત અસજ્જાય થાય છે - ત્યારે

જ્ઞાન પ્રતિભાવણે ભાવ પ્રતિભાવણે હેવી રીતે બતાવશો ? ૧૩૭

જ્ઞાનદ્રવ્ય ભક્ષતાં ઉપેક્ષા કીધી. ^{૧૧} પ્રજ્ઞાપરાધે ^{૧૨} વિજ્ઞાશ્યો, વિજ્ઞસતો ^{૧૩} ઉવેખ્યો, છતી શક્તિએ સારસંભાળ ન કીધી. જ્ઞાનવંત પ્રત્યે દ્વેષ, ●મસ્તર ચિંતવ્યો, અવજ્ઞા આશાતના કીધી. કોઈ પ્રત્યે ભણતાં, ગણતાં અંતરાય કીધો. આપણા જાણપણા તણો ગર્વ ચિંતવ્યો. મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન, મન:પર્યવજ્ઞાન, કેવલજ્ઞાન એ પંચવિધ જ્ઞાનતણી અસદ્દહણા કીધી. કોઈ તોતડો, બોબડો ^{૧૪} હસ્યો, ●વિતક્યો, ^{૧૫} અન્યથા પ્રરૂપણા કીધી ॥ જ્ઞાનાચાર વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસ માંહિ સૂક્ષ્મબાદર, જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય, તે સવિ હું મને, વચને, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥૧॥

દર્શનાચારે આઠ અતિચાર

નિસ્સંકિય નિક્કંખિય, નિવ્વિતિગિચ્છા અમૂઢદિઠ્ઠિ અ ।

ઉવપૂહ થિરીકરણે, વચ્છલ્લપભાવણે અહ્હ ॥૧॥

દેવગુરુધર્મ તણે વિષે નિ:શંકપણું ન કીધું તથા એકાંત નિશ્ચય ન કીધો. ધર્મ સંબંધીયા ફલ તણે વિષે નિ:સંદેહ બુદ્ધિ ધરી નહીં. સાધુ-સાધ્વીનાં મલમલિન ગાત્ર દેખી દુગંધા નિપજાવી. કુચારિત્રીયા દેખી ચારિત્રીયા ઉપર અભાવ હુઓ. મિથ્યાત્વીતણી પૂજા પ્રભાવના દેખી *મૂઢદિષ્ટિપણું કીધું તથા સંઘમાંહે ગુણવંતતણી ^{૧૬} અનુપબૃહણા કીધી. ^{૧૭} અસ્થિરીકરણ, ●અવાત્સલ્ય, અપ્રીતિ, અભક્તિ નીપજાવી. અબહુમાન કીધું. તથા દેવદ્રવ્ય, ગુરુદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય, સાધારણદ્રવ્ય, ભક્ષિત ઉપેક્ષિત પ્રજ્ઞાપરાધે વિજ્ઞાશ્યાં, વિજ્ઞસતાં ઉવેખ્યાં, છતી શક્તિએ સારસંભાળ ન કીધી. તથા સાધર્મિક સાથે કલહ કર્મબંધ કીધો. *અધોતી, અષ્ટપડ મુખકોશ ●પાખે દેવપૂજા કીધી. ^{૧૮} બિંબપ્રત્યે ●વાસકૂંપી, ધૂપધાણું, કળશ તણો ઠબકો લાગ્યો. બિંબ હાથ થકી પાડ્યું. ઊસાસનિ:સાસ લાગ્યો. દેહરે, ઉપાશ્રયે, મલશ્લેષ્માદિક લોહું. દેહરામાંહે હાસ્ય, ●ખેલ, ^{૧૯} કેલિ, કુતૂહલ, આહાર નિહાર કીધાં, પાન સોપારી, ^{૨૦} નિવેદીઆ ખાધાં. ^{૨૧} ઠવણાયરિય હાથ થકી પાડ્યાં, પડિલેહવા વિસાર્યા. જિનભવને ચોરાશી આશાતના, ગુરુ ગુરુણી પ્રત્યે તેત્રીશ આશાતના

૧૧. ઓછી સમજને લીધે. ૧૨. નાશ કર્યો. ૧૩. ઉપેક્ષા કરી. ૧૪. મશકરીમાં હસ્યા. ૧૫. સૂત્ર વિરુદ્ધ. ૧૬. ગુણની પ્રશંસા ન કરવી. ૧૭. સમ્યક્વસ્થી પડતાને સ્થિર નહિ કરવો તે. ૧૮. જિનપ્રતિમાને. ૧૯. રમત, ૨૦. નૈવેદ્ય. ૨૧. સ્થાપનાચાર્ય.

* અધોતી-ધોતી સિવાયના સીવેલા કપડાથી પૂજા કીધી અને ધોતી પહેર્યા પછી પણ ખેસથી આઠ પડનો મુખકોશ બાંધ્યા વિના પૂજા કરી.

● મસ્તર - અદેખાઈ (ઈષ્ટ્યા), ● વિતર્ક કર્યો - ખોટા તર્ક કીધા, *મૂઢ દિષ્ટિપણું - અજાઈ જવું, ભોળવાઈ જવું, ● અવાત્સલ્ય - પૂજ્યો તથા સાધર્મિકો તરફ હૃદયનો પ્રેમ (ઉમળકો) ન રાખવો. ● પાખે - વિના, ● વાસકૂંપી - અત્તર આદિની શીશી ● ખેલ-ભવાઈ, તમાશો આદિ

૧૩૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી ત્રીતે બજાવશો ?

ક્રીષી હોય, ગુરુવચન “તહત્તિ” કરી ૨૨૫૩વિવજ્યું નહીં ॥ દર્શનાચાર વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસ માંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય, તે સવિ હું મને, વચને, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥૨॥

ચારિત્રાચારે આઠ અતિયાર

પણિહાણજોગજુતો, પંચહિં સમઘહિં તીહિં ગુતીહિં ॥

એસ ચરિતાચારો, અઙ્કવિહો હોઈ નાયવ્વો ॥૧॥

*ઈયાસમિતિ તે અણજોયે હિંડયા. ભાષાસમિતિ તે સાવઘ વચન બોલ્યા. એષણાસમિતિ તે ૨૩૩૨૭૨૭, અન્ન પાણી *અસૂઝતું લીધું. આદાનભંડમત્તનિક્ષેવણા સમિતિ તે આસન, શયન, ઉપકરણ, માતરું પ્રમુખ અણપુંજ જીવાકુલ ભૂમિકાએ મૂક્યું લીધું. પારિજાપનિકા સમિતિ તે મલ, મૂત્ર ૨૫શ્લેષ્માદિક અણપુંજ ૨૬જીવાકુલ ભૂમિકાએ પરઠવ્યું. મનોગુપ્તિ-તે મનમાં આર્તરોદ્ર ધ્યાન ધ્યાયાં. વચનગુપ્તિ તે ૨૭સાવઘ વચન બોલ્યાં. કાયગુપ્તિ તે શરીર અણપડિલેહું હલાવ્યું, અણપુંજે બેઠા. એ અષ્ટ પ્રવચનમાતા સાધુતણે ધર્મે સદૈવ અને શ્રાવકતણે ધર્મે સામાયિક પોસહ લીધે રૂડી પેરે પાળ્યાં નહીં, ખંડણા વિરાધના હુઈ ॥ ચારિત્રાચાર વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહી સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય, તે સવિ હું મને વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૩॥

+વિશેષતઃ શ્રાવકતણે ધર્મે + શ્રીસમ્યક્ત્વ મૂલ બાર વ્રત સમ્યક્ત્વતણા પાંચ અતિયારા સંકાકંખવિગિચ્છાઠ ॥ * શંકા-શ્રી અરિહંતતણાં બળ, *અતિશય

૨૨. અંગીકાર કર્યું.

* અહીં ઈયાસમિતિ એટલે ઈયાસમિતિ સંબંધી અતિયાર એમ સમજવાનું છે, કેમ કે ગાથામાં નામ આપ્યાં છે. તે પ્રમાણે અહીં પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિનાં નામ અનુક્રમે આપીને તેના અતિયારની સમજ આપી છે. અહીં અતિયારનો વિષય ચાલે છે. માટે ભાષાસમિતિ આદિ દરેક ઠેકાણે એ મતલબ સમજવો.

૨૩. ઘાસ. ૨૪. અચિત્ત માટીનાં ઢેફાં.

* અસૂઝતું-ન લેવાય તેવું.

૨૫. બડખો લીંટ ૨૬. ઘણા જીવજંતુવાળી. ૨૭. પાપવાળાં.

+પાંચ આચારો પૈકી જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર અને ચારિત્રાચાર એ ત્રણ આચારની વાત સાધુ અને શ્રાવક બન્નેને એક સરખી રીતે સામાન્યે લાગુ પડતી હોવાથી ઉક્ત ત્રણ આચારના અતિયારોનું વર્ણન પ્રથમ સામાન્ય આપ્યું. હવે અહીંથી શ્રાવક યોગ્ય અતિયારનું વર્ણન કરે છે તેથી વિશેષતઃ કહ્યું.

* જીવાદિ નવ તત્ત્વના યથાર્થ રહસ્યનું શ્રદ્ધાન-પ્રતીતિ તે સમ્યક્ત્વ.

* શંકા = અશ્રદ્ધા * અતિશય = સર્વથી ચઢિયાતાપણું

+આ નિશાની અતિયારની સંખ્યા ગણવાની છે.

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ હેવી રીતે બનાવણો ? ૧૩૯

જ્ઞાનલક્ષ્મી, ગાંભીર્યાદિક ગુણ, શાશ્વતી પ્રતિમા, ચારિત્રીયાનાં ચારિત્ર, શ્રી જિનવચનતણો સંદેહ કીધો +* આકાંક્ષા-બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ્વર, ક્ષેત્રપાલ, ૨૯ગોગો, આસપાલ, ૨૯પાદરદેવતા, *ગોત્રદેવતા, ગ્રહપૂજા, ૩૦વિનાયક, હનુમંત, સુગ્રીવ, વાલી, *નાહ, ઈત્યેવમાદિક દેશ, નગર, ગામ, ગોત્ર, નગરી, ૩૧જૂજૂઆ દેવ દેહરાના પ્રભાવ દેખી રોગ *આતંક કષ્ટ આવ્યે ઈલલોક પરલોકાર્થે પૂજ્યા માન્યા. સિદ્ધ, વિનાયક, ૩૨જીરાઉલાને *માન્યું-ઈચ્છ્યું. બૌદ્ધ, સાંખ્યાદિક, સંન્યાસી, ૩૩ભરડા, ભગત, ૩૪લિંગિયા, *જોગિયા, જોગી, ૩૫દરવેશ, અનેરા દર્શનીયાતણો કષ્ટ, મંત્ર ચમત્કાર દેખી પરમાર્થ જાણ્યા વિના ૩૬ભુલાવ્યા *મોહ્યા. કુશાશ્વ શીખ્યાં, સાંભળ્યાં. ૩૭શ્રાદ્ધ, સંવચ્છરી, હોળી, બળેવ *માહિપૂનમ, *અજાપડવો, *પ્રેતબીજ, *ગૌરીત્રીજ, *વિનાયકચોથ, *નાગપંચમી, *ઝીલણાં-છઠ્ઠી, *શીલસાતમી, *ધ્રુવઆઠમી, *નૌલીનવમી, *અહવાદશમી, વ્રતઅગ્યારશી, વત્સબારશી, ધનતેરશી, *અનંતચઉદશી, અમાવાસ્યા, આદિત્યવાર, ઉત્તરાયણ નૈવેદ્ય કીધાં. નવોદક, *યાગ ભોગ, *ઉતારણાં કીધાં, કરાવ્યાં, અનુમોદ્યાં. પીંપળે પાણી ઘાલ્યાં, ઘલાવ્યાં, ઘર બાહિર ક્ષેત્રે, ખલે, ફૂલે, તળાવે, નદીએ, દ્રહે, વાવીએ, સમુદ્રે, કુંડે પુણ્યહેતુ સ્નાન કીધાં, કરાવ્યાં, અનુમોદ્યાં, દાન દીધાં. ગ્રહણ, શનિચ્ચર, *માહમાસે નવરાત્રિ ન્હાયાં. ૧અજાણના થાપ્યાં, અનેરાઈ વ્રત વ્રતોલાં કીધાં, કરાવ્યાં +* વિતિગિચ્છા-ધર્મસંબંધિયા ફલ તણે વિષે સંદેહ કીધો. જિન અરિહંત ધર્મના આગાર, વિશ્વોપકારસાગર, મોક્ષમાર્ગના દાતાર, *ઈસ્યા ગુણ *ભણી ન માન્યા, ન પૂજ્યા. ૨ મહાસતી, ૩મહાત્માની, ઈલલોક પરલોક સંબંધીઆ ભોગ^૪વાંછિત પૂજા કીધી. રોગ, આતંક, કષ્ટ આવ્યે ખીણ^૫ વચન *ભોગ માન્યા.

* આકાંક્ષા = અન્ય ધર્મો તરફ વલણ ૨૮. નાગદેવ-સર્પ. ૨૯. ગામના પાદરની દેવી.

* ગોત્રદેવતા = કુલદેવી. ૩૦. ગણેશ. * નાહ = નાથદેવતા, ૩૧. જુદાં જુદાં

* આતંક = ત્રાસ ૩૨. કુમતિ-સ્વાર્થમતિથિ દેવ વિશેષને માન્યા. * માન્યું = માનતા કીધી ૩૩. બ્રાહ્મણો. ૩૪. વેપધારી. * જોગીયા = જોગટા ૩૫. ફકીર. ૩૬. ભોળવાણા. * મોહ્યા = આસક્ત થવું, ૩૭. મરી ગયેલા પાછળ તેની મરણ તિથિ સંબંધી ભોજન અગર શાતિ ભોજન કરાવે છે તે. * માહિપૂનમ = મહાસુદ-૧૫ * અન્ન પડવો = આસો સુદ-૧, * પ્રેતબીજ = મર્યા પછીની મૃતક કાર્ય કરવાની બીજ, * ગૌરી ત્રીજ = ચૈત્રસુદ-૩, * વિનાયક ચોથ = ગણેશચોથ (ભા.સુ-૪) * નાગપંચમી = શ્રાવણ વદ-પાંચમે નાગની પૂજા કરે- * ઝીલણા છઠ્ઠી = શ્રા.વદ-૬ * શીલસાતમી = શ્રા.વ.૭, * ધ્રુવ આઠમી = ભા.સુ.૮ (લીંબું ઘાસ ન કાપે અને પૂજે છે.) * નૌલીનવમી = ભા.વદ-૯ (મરેલી તમામ ડોશીઓનું શ્રાધ્ધ કરે છે.) * અહવાદશમી = આસો સુદ-૧૦, * અનંત ચઉદશી = ભા.સુદ-૧૪, * યાગભોગ = યજ્ઞને ભોગ ધરવો, * ઉતારણાં કીધાં = ઝોડ-ઝપટ કાઢવા, ઉતાર ઉતારવા, * માહમાસ = અધિક મહિનો, ૧. અજાણ માણસોએ સ્થાપેલાં એવા. * વિતિગિચ્છા = જૈનધર્મના ફળમાં સંદેહ રાખવો. * ઈસ્યા = એ, *ભણી = માટે ૨. સાધ્વી. ૩. સાધુ મુનિરાજ. ૪. ભોગપ્રાપ્ત્યર્થે. ૫. દીન. + આ નિશાની અતિચારની સંખ્યા બતાવવાની છે.

૧૪૦ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવી રીતે બજાવશો ?

મહાત્માનાં ભાત, પાણી, મલ, શોભા તણી નિંદા કીધી. કુચારિત્રીયા દેખી ચારિત્રીયા ઉપર કુભાવ હુઓ. +* મિથ્યાત્વીતણી પૂજા *પ્રભાવના દેખી પ્રશંસા કીધી, પ્રીતિ માંડી +* દાક્ષિણ્ય લગે તેહનો ધર્મ માન્યો, કીધો ॥ શ્રી સમ્યક્ત્વ વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને-વચને, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં.

પહેલે સ્થૂલ પ્રાણાતિપાતવિરમણ પ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ વહબંધ છવિચ્છેએ૦ ॥ દ્વિપદ ચતુષ્પદ પ્રત્યે રીસવશે +^૬ગાઢો ઘાવ ઘાલ્યો, +ગાઢે બંધને બાંધ્યો. +અધિક ભાર ઘાલ્યો^૭ +નિર્લાઈન કર્મ કીધાં. +ચારાપાણી તણી વેળાએ સારસંભાળ ન કીધી. લેહણે દેહણે કિણહિ પ્રત્યે લંઘાવ્યો, તેણે ભૂખે આપણે જમ્યા. કન્હે રહી મરાવ્યો. બંદીખાને ઘલાવ્યો. સખ્યાં ધાન્ય^૮ તાવડે નાખ્યાં, દળાવ્યાં, ભરડાવ્યાં, શોધી ન વાવર્યાં ઈંધણ, છાણાં અણશોધ્યાં બાળ્યાં. તે માંહિ સાપ, વિંછી, ખજૂરા, સરવલા, માંકડ, જૂઆ, ગીંગોડા ^૯સાહતાં મુઆ, દુહવ્યા, રૂડે સ્થાનકે ન મૂક્યા. કીડી મંકોડીનાં ઈંડાં વિછોઠ્યાં, ^{૧૦}લીખ ફોડી. ઉદેહી, કીડી, મંકોડી, ધીમેલ, કાતરા, ચૂડેલ, પતંગિયાં, દેડકાં, અલસિયાં, ઈંચલ, કુંતા, ડાંસ, મસા, બગતરા, માખી, તીડ પ્રમુખ જીવ *વિણકા. માળા હલાવતાં ચલાવતાં પંખી, ચકલા, કાગતણાં ઈંડાં ફોડ્યાં. અનેરા એકેંદ્રિયાદિક જીવ વિણાસ્યા, ચાંપ્યા, દુહવ્યા. કાંઈ હલાવતાં, ચલાવતાં, પાણી છાંટતાં અનેરા કાંઈ કામકાજ કરતાં, ^{૧૧}નિર્ધ્વસપણું કીધું. જીવરક્ષા રૂડી ન કીધી. સંખારો *સૂકવ્યો. રૂડું ગલણું ન કીધું. અણગળ પાણી વાવર્યું. રૂડી જયણા ન કીધી. અણગળ પાણીએ^{૧૨} ઝીલ્યા, લુગડાં ધોયાં. ખાટલા તાવડે નાખ્યા, ઝાટક્યા. જીવાકુલ ભૂમિ લીંપી. વાશી *ગાર રાખી. દલણે, ખાંડણે, લીંપણે રૂડી જયણા ન કીધી. આઠમ ચઉદશના નિયમ ભાંગ્યા. ધૂણી કરાવી ॥ પહેલ સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત-વિરમણપ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને વચને, કાયાએ

* ભોગ માન્યા = ભોગ મળ્યા તેમ બોલવું, ભોગ ધરવાની માનતા રાખવી * પ્રભાવના = જાહોજલાલી, * દાક્ષિણ્ય = શરમથી * વિણકા = નાશ કર્યો.

૬. ગાઢો-આકરો, ઘાવ-પ્રહાર, ઘાલ્યો-કર્યો-(સપ્ત માર માર્યો.) ૭. નાક, કાન વીંધવા, ઘોડા, બળદ ખસી કરવા. ૮. તડકે. ૯. ઝાલતાં-પકડતાં. ૧૦. લીખના બે ટુકડા કર્યા. ૧૧. નિર્દયતા. ૧૨. ઝીલ્યા = ન્હાયા.

* ગાર = લીંપણ માટેનો તૈયાર કરેલું છાણ

* કૂવા, તળાવ, નળ વગેરેના પાણીનો ઉપયોગ કરતાં પહેલાં તેને ગળણા વડે ગાળવું જોઈએ અને ગાળ્યા પછી ગળણામાં રહે તેને સંખારો કહેવાય. પાણી ગાળ્યા બાદ તે ગળણું (સંખારો) કૂવા, તળાવ, નળ વિ.ના (તે તે સંખારો તે તે) પાણીમાં મૂકવો જોઈએ. તેમ ન કરતાં તે ગળણાને સંખારો કાઢવા વિના સૂકવી દેવામાં આવે તો અતિચાર લાગે. કૂવાનો કૂવામાં, તળાવનો સંખારો તળાવમાં જ નાખવો જોઈએ નહિતર દોષ લાગે.

જીવ પ્રતિભદાને ભાવ પ્રતિભદા હેવી નીતે બનાવશો ? ૧૪૧

કરી મિચ્છા મિ દુક્કં ॥૧॥

બીજે સ્થૂલમૃષાવાદવિરમણપ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ સહસારહસ્સદારે.
+*સહસાત્કારે કુણહી પ્રત્યે અજુગતું આળ અભ્યાપ્યાન દીધું. +સ્વદારા-મંત્રભેદ
કીધો. +અનેરા કુણહીનો મંત્ર, આલોચ મર્મ પ્રકાશ્યો. +કુણહીને^{૧૩} અનર્થ પાડવા
કૂડી બુદ્ધિ દીધી. +કૂડો લેખ લખ્યો. કૂડી સાખ ભરી. ^{૧૪}થાપણમોસો કીધો. કન્યા,
ગૌ, ઢોર, ભૂમિસંબંધી લેહણેદેહણે વ્યવસાયે વાદ વઢવાડ કરતાં મોટકું જૂહું બોલ્યા,
^{૧૫}હાથ પગ તણી ગાળ દીધી. કડકડા મોડ્યા. મર્મવચન બોલ્યાં ॥ બીજે સ્થૂલ
મૃષાવાદવિરમણપ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ
બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ
દુક્કં ॥૨॥

ત્રીજે સ્થૂલ અદત્તાદાનવિરમણ પ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ તેનાહડપ્પઓગે૦
+ધર બાહિર ક્ષેત્રે ખલે પરાઈ વસ્તુ અણમોકલી લીધી, વાવરી, ચોરાઈ વસ્તુ^{૧૬}
* વહોરી. +ચોરધાડ પ્રત્યે *સંકેત કીધો. તેહને^{૧૭} સંબલ દીધું. તેહની વસ્તુ લીધી.
+*વિરુદ્ધ રાજયાતિકમ કીધો. +નવા, પુરાણા, સરસ, વિરસ, સજીવ, નિર્જીવ
વસ્તુના ભેલસંભેલ કીધા. +કૂડે કાટલે, તોલે, માને, માપે વહોર્યા. *દાણચોરી
કીધી. કુણહીને લેખે^{૧૮} વરાંસ્યો. * સાટે લાંચ લીધી. કૂડો* કરહો કાઢ્યો.
વિશ્વાસઘાત કીધો. પરવંચના કીધી. *પાસંગ કૂડાં કીધાં. દાંડી ચઢાવી. *લહકે
ત્રહકે કૂડાં કાટલાં, માન માપાં કીધાં. માતા, પિતા, પુત્ર મિત્ર,^{૧૯} કલત્ર, ^{૨૦}વંચી
કુણહિને દીધું. જુદી ગાંઠ કીધી. થાપણ ઓળવી. કુણહિને લેખે પલેખે ભૂલવ્યું.
પડી વસ્તુ ઓળવી લીધી ॥ ત્રીજે સ્થૂલઅદત્તાદાનવિરમણપ્રત વિષઈઓ અનેરો
જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસ માંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે
સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કં ॥૩॥

ચોથે સ્વદારાસંતોષ પરસ્ત્રીગમનવિરમણપ્રતે પાંચ અતિચાર ॥
અપરિગ્ગહિયાઈત્તર ॥ + ^{૨૧}અપરિગ્ગૃહિતાગમન, +^{૨૨}ઈત્વરપરિગ્ગૃહિતાગમન

* સહસાત્કારે = ઉતાવળથી * સ્વદારા મંત્રભેદ = સ્વ પત્નીની ગુપ્ત વાતને ઉઘાડી
પાડવી,

૧૩. કષ્ટમાં-નુકસાનીમાં. ૧૪. પોતાને ત્યાં મૂકેલ થાપણનો ઈન્કાર કરવો. ૧૫. હાથ
ભાંગે પગ ભાંગે એમ કહ્યું. ૧૬. ખરીદ કરી. ૧૭. ભાતું. ૧૮. છેતર્યો.

* કડકડા મોડ્યા = તિરસ્કારપૂર્વક ટ્યાકડા (પટાકા) પાડ્યા, * સંકેત = ઈશારો,
* વિરુદ્ધ રાજયાતિકમ = રાજ્યના કાયદાથી વિરુદ્ધ વર્તવું, * દાણચોરી = જકાત (ટેક્ષ) ન ભરી,
* સાટે = બદલામાં, * કરહો = કર (ટેક્ષ), * પાસંગ = ત્રાંજવાની બંને દોરીઓ * લહકે
ત્રહકે = સહેજ સાજ (લહેકાથી = એકસનથી)

૧૯. સ્ત્રી. ૨૦. ઠગી. ૨૧. વેશ્યાગમન. ૨૨. થોડા કાળ માટે રાખેલ સ્ત્રી સાથે ગમન.

૧૪૨ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણે ડેવી રીતે બનાવશો ?

કીધું. વિધવા, વેશ્યા, પરસ્ત્રી, કુલાંગના, સ્વદારાશોકતણે વિષે *દ્રષ્ટિવિપર્યાસિ કીધો. સરાગ વચન બોલ્યાં. આઠમ ચઉદશ, અનેરી પર્વતિથિના નિયમ લઈ ભાંગ્યા. ^{૨૩}ધરધરણાં કીધાં, કરાવ્યાં. વરવહૂ વખાણ્યાં. કુવિકલ્પ ચિંતવ્યો. +^{૨૪}અનંગકીડા કીધી. સ્ત્રીનાં અંગોપાંગ નીરખ્યા. +પરાયા વિવાહ જોડ્યા. ઢીંગલા ઢીંગલી પરણાવ્યા. +કામભોગતણે વિષે તીવ્ર અભિલાષ કીધો. ^{૨૫}અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિયાર અનાયાર *સુહણે સ્વખાન્તરે હુઆ કુસ્વખ લાખ્યાં. નટ, *વિટ, સ્ત્રીશું હાંસું કીધું ॥ ચોથે સ્વદારાસંતોષ વ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મબાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥૪॥

પાંચમે પરિગ્રહપરિમાણવ્રતે પાંચ અતિયાર ॥ ધણધન ખિત્તવત્થૂ ॥ +ધન, ધાન્ય, +ક્ષેત્ર, ^૧વાસ્તુ, +^૨રૂપ્ય, સુવર્ણ, +^૩કુપ્ય, +^૪દ્વિપદ, ^૫ચતુષ્પદ, એ નવવિધ પરિગ્રહતણા નિયમ ઉપરાંત વૃદ્ધિ દેખી મૂર્ચ્છા લગે * સંક્ષેપ ન કીધો. માતા, પિતા, પુત્ર, સ્ત્રીતણે * લેખે કીધો. પરિગ્રહ પરિમાણ લીધું નહીં. લઈને ^૬પઢયું નહીં, * પઢવું વિસાર્યું. *અલીધું મેલ્યું. નિયમ વિસાર્યા ॥ પાંચમે પરિગ્રહ પરિમાણવ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥૫॥

છઠ્ઠે દિગૂપરિમાણવ્રતે પાંચ અતિયાર ॥ ગમણસ્સ ઉ પરિમાણે ॥ +ઊર્ધ્વ દિશિ, +અધો દિશિ, +તિર્યગ્ દિશિએ જાવા આવવા તણા નિયમ લઈ ભાંગ્યા. +^૬અનાભોગે વિસ્મૃત લગે અધિક ભૂમિ ગયા. ^૭પાઠવણી આઠી પાછી મોકલી.

૨૩. નાતરું-પુનર્લગ્ન. ૨૪. વ્યવહારવિરુદ્ધ અંગો વડે કામકીડા કરવી. ૨૫ અતિક્રમ (વ્રત ભંગનો વિચાર), વ્યતિક્રમ (વ્રત ભંગની તૈયારી), અતિયાર (લગભગ ભંગ તરફ પ્રવૃત્તિ), અને અનાયાર (વ્રત ભંગ), આ ચારે દોષ એક એકથી ચઢિયાતા છે, તેનું દષ્ટાંત આ પ્રમાણે છે જેમ કોઈને રાત્રિ ભોજનનું પચ્ચક્રમાણ છે, તે માણસને રાત્રિએ ખાવાની ઈચ્છા થાય તે અતિક્રમ, ખાવાનું લેવા જવાનો પ્રયત્ન તે વ્યતિક્રમ, ખાવાનું હાથમાં લીધું ત્યાં અતિયાર અને ખાધું એટલે અનાયાર. * દ્રષ્ટિવિપર્યાસિ = વિકારવાળી દ્રષ્ટિ, * સુહણે = સુવામાં, * વીટ = વાંદા * સંક્ષેપ ન કીધો = ઓછો ન કર્યો, * લેખે કીધું = નામે ચડાવ્યું * પઢવું વિસાર્યું = યાદ કરવાનું ભૂલી ગયા * અલીધું મેલ્યું = પરિગ્રહનું પરિમાણ ન લીધું હોય, તે પદાર્થ પરિગ્રહમાં મેળવવો. ૧. ઘર વગેરે ઈમારત, ધરવખરી. ૨. ત્રાંબુ પિત્તળ વગેરે ધાતુ. ૩. દાસ, દાસી વગેરે બે પગવાળા. ૪. ચાર પગવાળાં પશુ. ૫. સંભાર્યું. ૬. અજાણતાં. ૭. મોકલવાની ચીજ (પ્રસ્થાન કરવાની ચીજ)

૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

દ્વિતી પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા કેવી રીતે બનાવશો ? ૧૪૩

વહાણવ્યવસાય કીધો. વર્ષાકાલે ‘ગામતરું કીધું. +ભૂમિકા એક ગમા સંક્ષેપી, બીજી ગમા વધારી ॥ છટ્ટે દિગ્પરિમાણ વ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥૬॥

સાતમે ભોગોપભોગ પરિમાણવ્રતે ભોજન આશ્રયી પાંચ અતિચાર અને કર્મહુંતી પંદર અતિચાર, એવં વીશ અતિચાર ॥ સચ્ચિત્તે પડિબદ્ધે ॥ +સચ્ચિત્ત નિયમ લીધે અધિક સચ્ચિત્ત લીધું +અપફ્વાહાર, +દુપફ્વાહાર, +તુચ્છૌષધિતણું ભક્ષણ કીધું. +ઓલા, ઉંબી, પોંક, પાપડી ખાધાં ॥

સચ્ચિત્ત દવ્વવિગઈ-વાણહ તંબોલવત્યકુસુમેસુ ।

વાહણસયણવિલેવણ-ઝંભદિસિન્હાણભત્તેસુ ॥૧૧॥

એ ચૌદ નિયમ દિનગત, રાત્રિગત લીધા નહીં ।

લઈને ભાંગ્યા. બાવીશ અભક્ષ્ય, બત્રીશ

અનંતકાયમાંહિ, આદુ, મૂલા, ગાજર, *પિંડ, *પિંડાલુ, કયુરો, સૂરણ કુણી આંબલી, ગલો, *વાઘરડાં ખાધાં. વાશી કઠોલ, પોલી રોટલી, ત્રણ દિવસનું ^{૧૦}ઓદન લીધું. મધુ, મહુડાં, માખણ, માટી, વેંગણ, પીલુ, *પીચુ, *પંપોટા, વિષ, હિમ, *કરહા, *ઘોલવડાં, અજાણ્યાં ફલ, ટિંબરું, ગુદાં, મહોર, બોળ અથાણું, ^{૧૧}આમ્બલબોર, કાયું મીઠું, તિલ, ખસખસ, કોઈંબડાં ખાધાં. રાત્રિ ભોજન કીધાં. લગભગ વેળાએ વાળું કીધું. દિવસ વિણડોગે *શીરાવ્યા.

તથા કર્મતઃ પત્તર કર્માદાન + ^{૧૨}ઈંગાલકમ્મે, +વણકમ્મે, +સાડીકમ્મે, +ભાડીકમ્મે, +ફોડીકમ્મે, એ પાંચ કર્મ ॥ +દંતવાણિજજે, +લકખવાણિજજે, +રસવાણિજજે, +કેસવાણિજજે, +વિસવાણિજજે, એ પાંચ વાણિજ્ય,

૮. બીજે ગામ જવું તે.

* પિંડ = ભાતનો ગોળો, * પિંડાલું = ડુંગળી,

૯. કુણી-કુકળી-કાચી.

* વાઘરડાં = તદ્દન કૂણાં ચીભડાં,

૧૦. દહીં નાખેલ ભાત.

* પીચું = પીચનાં ફલ * પંપોટા = પેપીઓ, * કરહા = કરા, * ઘોલવડાં = દહીંવડા
૧૧. ખાટાં.

* સવારનો નાસ્તો કીધો. (સવારમાં વહેલું ખાધું)

૧૨. આ પંદર કર્માદાનનો અર્થ વંદિતામાંની ઈંગાલિ. ઈત્યાદિ બે ગાથાના અર્થથી સમજી લેવો.

૧૪૪ દવ્વ પ્રતિહમણે ભાવ પ્રતિહમણે છેવી રીતે બનાવશો ?

કીધા. અબોલા લીધા. *કરકડા મોડ્યા. *મત્સર ધર્યો. ^{૨૮}સંભેડા લગાડ્યા. શ્રાપ દીધા, ભેંસા, સાંઢ, ^{૨૯}હુડુ, કૂકડા, શ્વાનાદિક *જુઝાર્યા, જૂઝતાં જોયાં. ^{૩૦}ખાદિ લગે અદેખાઈ ચિંતવી. માટી, મીઠું, કણ, કપાસિયા, કાજ વિણ ચાંખ્યા, તે ઉપર બેઠા, ^{૩૧}આલી વનસ્પતિ ખૂંટી, સૂઈ, શસ્ત્રાદિક નિપજાવ્યાં. ઘણી નિદ્રા કીધી. રાગ દ્વેષ લગે એકને ઋદ્ધિ પરિવાર વાંછી, એકને મૃત્યુ હાનિ વાંછી ॥ આઠમે અનર્થદંડવિરમણવ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને, કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૮॥

નવમે સામાયિક વ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ તિવિહે દુષ્પણિહાણે ॥ +સામાયિક લીધે મને ^{૩૨}આહટ્ટ, *દોહટ્ટ ચિંતવ્યું. +સાવઘ વચન બોલ્યાં. +શરીર અણપડિલેહું હલાવ્યું. +છતી વેળાએ સામાયિક ન લીધું. સામાયિક લઈ ઉઘાડે મુખે બોલ્યા, ઊંઘ આવી, વાત, *વિકથા, ઘરતણી ચિંતા કીધી.

વીજ, દીવા તણી ^૧ઉજેહિ હુઈ. કણ, કપાસિયા, માટી, મીઠું, ખડી, ધાવડી, અરણેટો પાખાણ. પ્રમુખ ચાંખ્યા. પાણી, નીલ, ફૂલ, સેવાલ, *હરિયકાય, બીયકાય ઈત્યાદિક ^૨આભડ્યા, સ્ત્રી, તિર્યચતણા ^૩નિરંતર પરંપર *સંઘટ્ટ હુઆ. મુહપત્તિ *ઉત્સંઘટ્ટી +સામાયિક *અણપૂગ્યું પાર્યું, પારવું વિસાર્યું ॥ નવમે સામાયિક વ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુરતો હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૯॥

દશમે દેશાવગાશિક વ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ આણવણે પેસવણે ॥ આણવણપ્પઓગે, પેસવણપ્પઓગે, સદાણુવાઈ, રૂવાણુવાઈ, બહિયાપુગ્ગલપકખેવે ॥ +નિયમિત ભૂમિકામાંહિ બાહિરથી કાંઈ અણાવ્યું. +આપણ કન્હે થકી બાહેર કાંઈ મોકલ્યું અથવા +રૂપ દેખાડી, +કાંકરો નાખી, +સાદ કરી આપણપણું છતું જણાવ્યું ॥ દશમે દેશાવગાશિક વ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિચાર પક્ષ દિવસમાંહી સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડ ॥૧૦॥

અગ્યારમે પૌષઘોપવાસ વ્રતે પાંચ અતિચાર ॥ સંથારુચ્યારવિહિ ॥

 *કરકડા મોડ્યા = કોષથી દાંત પીસ્યા, *મત્સર = અદેખાઈ ૨૮. એક બીજાને સાચું જૂઠું સમજાવીને વઢવાડ કરાવી. ૨૯. બોકડા. *જુઝાર્યા = લડાવ્યા, ૩૦. હારના (ઈચ્છાના) લીધે. ૩૧. લીલી. ૩૨. આર્ત. (આર્તધ્યાન), *દોહટ્ટ = દુઃખની પીડા (રૌદ્રધ્યાન), *વિકથા = નકામી વાત

૧. અજવાળું શરીર ઉપર પડ્યું. *હરિયકાય = લીલી વનસ્પતિ, ૨. સ્પર્શ્યા. ૩. અનંતર. (પરસ્પર) *સંઘટ્ટ = સ્પર્શ, *ઉત્સંઘટ્ટી = ભેળસેળ કરી, *અણપૂગ્યું = વાપત થયા પહેલાં

૧૪૬ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે કેવી રીતે બનાવશો ?

અપ્પડિલેહિય દુપ્પડિલેહિય સિજજાસંથારએ, અપ્પડિલેહિય દુપ્પડિલેહિય ઉચ્ચાર-
 પાસવણ ભૂમિ ॥ +પોસહ લીધે સંથારા તણી ભૂમિ ન પૂંજી. +*બાહિરલાં^૪
 *લહુડાં *વડાં *સ્થંડિલ દિવસે શોધ્યાં નહીં, પડિલેહ્યાં નહીં. +માતરું અણપૂંજયું
 હલાવ્યું, અણપૂંજી ભૂમિકાએ પરઠવ્યું. પરઠવતાં ^૫‘અણુજાણહ, જસ્સુગ્ગહો’ ન
 કહ્યો, પરઠવ્યા પૂંઠે વાર તણ’ ^૬‘વોસિરે વોસિરે’ ન કહ્યું. પોસહશાલામાંહિ પેસતાં
 *‘નિસીહિ’, *નીસરતાં ^૭‘આવસ્સહિ’ વાર તણ ભણી નહીં. પુઠવી અપ્, તેઉ
 વાઉ, વનસ્પતિ, ત્રસકાયતણા *સંઘટ્ટ, *પરિતાપ, ઉપદ્રવ હુઆ. સંથારા પોરિસિ
 તણો વિધિ ભણવો વિસાર્યો. પોરિસિમાંહે ^૮ગોધ્યા. અવિધે સંથારો પાથર્યો.
 +પારણાદિકતણી ચિંતા કીધી. +કાળવેળાએ દેવ ન વાંઘ્યા. પડિક્કમણું ન કીધું.
 પોસહ *અસૂરો લીધો, *સવેરો પાર્યો. પર્વતિચિએ પોસહ લીધો નહીં ॥ અગ્યારમે
 પૌષધોપવાસપ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહી સૂક્ષ્મ બાદર
 જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં
 ॥૧૧॥

બારમે અતિચિ સંવિભાગ વ્રતે પાંચ અતિયાર ॥ સચિત્તે નિક્ખિવણે ॥
 સચિત્ત વસ્તુ +હેઠ+ઉપર છતાં મહાત્મા મહાસતી પ્રત્યે ^{૧૦}અસૂઝતું દાન દીધું.
 +દેવાની બુદ્ધે અસૂઝતું ફેડી સૂઝતું કીધું, પરાયું ફેડી આપણું કીધું. અણદેવાની બુદ્ધે
 સૂઝતું ફેડી અસૂઝતું કીધું, આપણું ફેડી પરાયું કીધું. +વહોરવા વેલા ^{૧૧}ટલી રહ્યા.
^{૧૨}અસુર કરી મહાત્મા તેડ્યા. +*મત્સર ધરી દાન દીધું. ગુણવંત આવ્યે ભક્તિ
 ન સાચવી. છતી શક્તિએ સ્વામી વાત્સલ્ય ન કીધું. અનેરાં ધર્મક્ષેત્ર ^{૧૩}સીદાતાં
 છતી શક્તિએ ઉદ્ધર્યાં નહીં. ^{૧૪}દીન ^{૧૫}ક્ષીણ પ્રત્યે *અનુકંપાદાન ન દીધું.

બારમે અતિચિ સંવિભાગવ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ
 દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ
 કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૧૨॥

*બાહિરલાં = બહારના, *લહુડાં = પેશાબ, ઝ. લઘુનીતિ-પેશાબ અને વડીનીતિ-ઝડો
 તે બંનેની જગ્યા દિવસે શોધી રાખી નહિ. *વડાં = સંડાસ, *સ્થંડિલ = શુભભૂમિ, પ. જે
 અધિષ્ઠાયક દેવની આ જગ્યા હોય તે દેવ મને આ જગ્યા વાપરવાની આજ્ઞા આપો. ૬. પરઠવવા
 યોગ્ય પદાર્થ ત્યાગ કરું છું. ૭. અન્ય વ્યાપારનો ત્યાગ કરું છું. *નિસીહિ = તજું છું, *નીસરતાં
 = (ઉપાશ્રય આદિમાંથી) નીકળતાં, ૮. બીજી અવશ્ય કરવાની ક્રિયાઓ બાકી છે માટે બહાર
 નીકળું છું. *સંઘટ્ટ = સ્પર્શ કર્યો, *પરિતાપ = હેરાન કર્યા, ૯. રાત્રિને પહેલે પ્રહરે. *અસૂરો
 = મોડો લીધો, (સૂર્ય ઉગ્યા પછી લીધો) *સવેરો પાર્યો = વેલો પાર્યો (દહાડા ઉગ્યા પહેલાં
 પાર્યો.) ૧૦. અનેપણીય સાધુને લઈ ન શકાય તેવું-અશુદ્ધ. ૧૧. બીજે કામે ગયા.
 ૧૨. ગોચરીકાળ વીત્યા પછી. *મત્સર = અદેખાઈ, અભિમાન. ૧૩-૧૪. નિર્ધન નિર્બળ
 થયેલાં. ૧૫. દુઃખી. *અનુકંપાદાન = પાત્ર, અપાત્રનો વિચાર કર્યો વિના. માત્ર દયા ભાવનાથી
 અપાતું દાન (દયાદાન)

વ્રતવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ડેવી સીતે બનાવણો ? ૧૪૦

*સંલેષણ તણા પાંચ અતિયાર । ઈહલોએ પરલોએ૦ ॥ ઈહલોગાસંસપ્પઓગે, પરલોગાસંસપ્પઓગે, જીવિઆસંસપ્પઓગે, મરણાસંસપ્પઓગે, કામભોગાસંસપ્પઓગે ॥ +ઈહલોકે ધર્મના પ્રભાવ લગે રાજઋદ્ધિ, સુખ, સૌભાગ્ય, પરિવાર વાંછ્યા. +પરલોકે દેવ, દેવેન્દ્ર, વિદ્યાધર, ચક્રવર્તી તણી પદવી વાંછી, +સુખ આવ્યે જીવિતવ્ય વાંછ્યું, +દુઃખ આવ્યે મરણ વાંછ્યું. +કામભોગ તણી વાંછા કીધી ॥ ૧૬સંલેષણા વ્રત વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુરતો હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૧૩॥

તપાચાર બાર ભેદ, છ બાહ્ય, છ અભ્યંતર ॥ અણસણમૂણોઅરિઆ૦ ॥ +અણસણ ભણી ઉપવાસ *વિશેષ પર્વતિથિએ છતી શક્તિએ કીધો નહીં. +ઊણોદરીવ્રત તે કોળિયા પાંચ સાત ઊણા રહ્યા નહીં. +વૃત્તિસંક્ષેપ તે દ્રવ્યભણી સર્વ વસ્તુનો *સંક્ષેપ કીધો નહિ. +૧૦૨સત્યાગ તે વિગઈત્યાગ ન કીધો. +કાયક્લેશ *લોચાદિક કષ્ટ સહન કર્યા નહીં. +સંલીનતા-અંગોપાંગ સંકોચી રાખ્યા નહીં. પચ્યકખાણ ભાંગ્યા, પાટલો *ડગડગતો ફેડ્યો નહીં. ગંઠસી, પોરિસિ, સાહપોરિસિ, પુરિમદ્દ, એકાસણું, બિઆસણું નીવિ, આંબિલ પ્રમુખ પચ્યકખાણ પારવું વિસાર્યું. બેસતાં નવકાર ન ભણ્યો. ઊઠતાં પચ્યકખાણ કરવું વિસાર્યું. *ગંઠસિયું ભાંગ્યું. નીવિ, આંબિલ ઉપવાસાદિ તપ કરી કાયું પાણી પીયું. વમન હુઓ. બાહ્ય તપ વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૧૪॥

અભ્યંતર તપ, પાયચ્છિતં વિણઓ૦ ॥ +મનશુદ્ધે ગુરુ કન્હે આલોઅણા લીધી નહીં. ગુરુદત્ત પ્રાયચ્છિત તપ *લેખા શુદ્ધે પહુંચાચ્યો નહીં. +દેવ, ગુરુ, સંઘ, સાહમ્મિ પ્રત્યે વિનય સાચવ્યો નહીં. +બાલ, વૃદ્ધ, *ગ્લાન, તપસ્વી, પ્રમુખનું વૈયાવચ્ય ન કીધું. +*વાચના, *પૃચ્છના, *પરાવર્તના, *અનુપ્રેક્ષા, *ધર્મકથા *લક્ષણ પંચવિધ *સ્વાધ્યાય ન કીધો. +*ધર્મધ્યાન, *શુક્લધ્યાન ન ધ્યાયાં,

*સંલેષણા = અણસણ (મરણ વખતની આરાધના) ૧૬. અનશન. ૧૭. સ્નિગ્ધ રસ (વિગઈ)નો ત્યાગ-લોલુપતાનો ત્યાગ. *વિશેષ પર્વતિથિએ = મોટા પર્વને દિવસે (પકિખઆદિ) *સંક્ષેપ = ઘટાડો, *લોચ = માથા વગેરેના વાળા ચૂંટવા, *ડગડગતો = કંપતો (ચાલતો), *ગંઠસી = ગાંઠવાળી રાખી હોય ત્યાં સુધી અમૂક પ્રકારનું અભિગ્રહ પચ્યકખાણ *લેખાશુદ્ધે = ખાતરી બંધ, પુરી ગણતરી પૂર્વક, *ગ્લાન = નરમ પડી ગયેલ, *વાચના = વાંચવું, સૂત્રપાઠ, *પૃચ્છના = પુછવું, *પરાવર્તના = પાછળનું (પહેલાનું) બોલી જવું, (વિચારી જવું), *અનુપ્રેક્ષા = ઊંડુમનન, *ધર્મકથા = ધર્મોપદેશ *લક્ષણ = સ્વરૂપ, *સ્વાધ્યાય = શાસ્ત્રાભ્યાસ તત્વાભ્યાસ *ધર્મધ્યાન = ચાર પ્રકારનું, ધર્મ ભાવના વધારનારું ધ્યાન, *શુક્લધ્યાન = આત્માને કેવળ જ્ઞાન અપાવનારું ધ્યાન,

~~~~~

૧૪૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા ઈવી ચીતે બજાવશો ?

*આર્તધ્યાન, *રૌદ્રધ્યાન ધ્યાયાં. +કર્મક્ષય નિમિત્તે લોગસ્સ દશ વીશનો કાઉસ્સગ્ગ ન કીધો । અભ્યંતર તપ વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કં ॥૧૫॥

વીર્યાચારના ત્રણ અતિયાર ॥ અણિગૂહિઅબલવિરિઓ ૦ +*પઢવે, *ગુણવે, વિનય, વૈયાવચ્ચ, દેવપૂજા, સામાયિક, પોસહ, દાન, શીલ, તપ, ભાવનાદિક ધર્મકૃત્યને વિષે +મન +વચન +કાયાતણું છતું ^{૧૮}બલ, છતું ^{૧૯}વીર્ય ગોપવ્યું. રૂડાં પંચાંગ ખમાસમણ ન દીધાં. વાંદણા તથા આવર્ત વિધિ સાચવ્યા નહીં. ^{૨૦}અન્યચિત્ત નિરાદરપણે બેઠા. ઉતાવળું દેવવંદન, પરિક્કમણું કીધું ॥ વીર્યાચાર વિષઈઓ અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને, વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુક્કં ॥૧૬॥

^{૨૧}નાણાઈઅદ્દ પઈવચ-સમ્મસંલેહણ પણ પત્તર કમ્મેસુ ।

બારસ તપ વિરિઅતિગં, ચઉવ્વીસસયં અઈયારા ॥ ॥ પરિસિદ્ધાણં કરણે ૦ ॥

પ્રતિષેધ અભક્ષ્ય, અનંતકાય, બહુબીજભક્ષણ, મહારંભપરિગ્રહાદિક કીધાં. જ્વાણવાદિક સૂક્ષ્મ વિચાર સદઘ્વા નહીં. આપણી કુમતિલગે ઉત્સૂત્રપ્રરૂપણા કીધી. તથા પ્રાણાતિપાત, મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, ક્રોધ, માન, માયા, ક્ષોભ, રાગ, દ્વેષ, કલહ, અભ્યાપ્ચ્યાન, પૈશુન્ય, રતિઅરતિ, પરપરિવાદ, માયામૃષાવાદ, મિથ્યાત્વશલ્ય એ અઢાર પાપસ્થાન કીધાં, કરાવ્યાં અનુમોદ્યાં હોય. દુનકૃત્ય-પ્રતિક્રમણ, વિનય, વૈયાવચ્ચ ન કીધાં. અનેરું જે કાંઈ વીતરાગની આજ્ઞા પરુદ્ધ કીધું, કરાવ્યું, અનુમોદ્યું હોય ॥ એ ચિહું પ્રકારમાંહે અનેરો જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહિ, સૂક્ષ્મ બાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હું મને વચને કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કં ૦ ॥૧૭॥

^૧એવંકારે શ્રાવક તણે ધર્મે શ્રી સમ્યક્ત્વ મૂલ બાર વ્રત, એક સો ચોવીશ અતિયારમાંહિ અનેરો જે કોઈ અતિયાર^૨ પક્ષ દિવસમાંહિ સૂક્ષ્મબાદર જાણતાં અજાણતાં હુઓ હોય તે સવિ હુ મને વચને કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કં.

ઈતિ શ્રી શ્રાવક પકખી, ચોમાસી સંવચ્છરી

અતિયાર સમાપ્ત

*આર્તધ્યાન = પીડા થવાથી થતી ચાર પ્રકારની ચિંતા *રૌદ્ર ધ્યાન = બીજાને કે પોતાના પ્રાપ્તાને પીડા થાય તેવા જ પ્રકારના વિચારો કરવા, *પઢવે = ભણવામાં, *ગુણવે = નિરાવર્તન કરવામાં ૧૮. ઈન્દ્રજન્ય શક્તિ. ૧૯. આત્મિક શક્તિ. ૨૦. શૂન્ય ચિત્તે. ૧. જ્ઞાનાદિ આચાર (જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર અને ચારિત્રાચાર)ના આઠ આઠ (એટલે ૨૪) એક વ્રત (શ્રાવકનાં બાર વ્રત) સમ્યક્ત્વ અને સંલેષણાના પાંચ પાંચ (એટલે ૭૦), કર્માદાનના બાર, તપના બાર અને વીર્યાના ત્રણ મળી કુલ એક સો ચોવીસ અતિયાર શ્રાવકધર્મના સમજવા. ૧. એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે. ૨. આ અતિયાર ચોમાસી અને સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં પણ લેવાય છે. તેથી જ્યાં જ્યાં પક્ષ દિવસ છે, ત્યાં ત્યાં ચોમાસીમાં ચોમાસી દિવસ અને સંવચ્છરીમાં વચ્છરી દિવસ એમ કહેવું.

વ્ય પ્રતિહમણે ભાવ પ્રતિહમણે હેવી ત્રીતે બજાવશો ? ૧૪૯

(૫૨) શ્રી ભુવન (ભવન) દેવતાની સ્તુતિ* (થોય)

ભુવણદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં, અગ્નત્યઠ

ભવનદેવતાની આરાધના માટે કરું છું કાયોત્સર્ગ,

જ્ઞાનાદિગુણયુતાનાં, નિત્યં સ્વાધ્યાયસંયમરતાનામ્ ।

જ્ઞાન આદિ ગુણથી યુક્ત, હંમેશાં સ્વાધ્યાય અને સંયમમાં રક્ત,

વિદધાતુ ભુવનદેવી, શિવં સદા સર્વસાધૂનામ્ ॥૧૧॥

કરો ભુવનદેવી કલ્યાણ હંમેશાં સર્વ સાધુઓનું.

શબ્દાર્થ -ભુવણદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં = ભુવન દેવીની, શાંતિ નિમિત્તે કાયોત્સર્ગ કરું છું. જ્ઞાનાદિ-જ્ઞાનાદિક, ગુણયુતાનાં-ગુણયુક્તોનું, સ્વાધ્યાય-સ્વાધ્યાય, સંયમરતાનાં-ચારિત્રમાં રક્ત, વિદધાતુ-કરો, ભુવનદેવી-મકાનની અધિષ્ઠાયક દેવી, શિવં-કલ્યાણ, સર્વસાધૂનામ્-સર્વ સાધુઓનું.

અર્થ - જ્ઞાન આદિ ગુણથી યુક્ત, હંમેશાં સ્વાધ્યાય અને સંયમમાં રક્ત એવા સર્વ સાધુઓનું હંમેશાં ભુવનદેવી કલ્યાણ કરો. (સુખ કરો).

(૫૩) શ્રી ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ* (થોય)

ખિત્તદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં, અગ્નત્યઠ

ક્ષેત્રદેવતાની આરાધના માટે કરું છું કાયોત્સર્ગ,

યસ્યાઃ ક્ષેત્રં સમાશ્રિત્ય, સાધુભિઃ સાધ્યતે ક્રિયા ।

જે દેવીના ક્ષેત્રને આશ્રય કરીને સાધુઓ વડે સધાય છે ધર્મક્રિયા,

સા ક્ષેત્રદેવતા નિત્યં, ભૂયાન્નઃ સુખદાયિની ॥૧૧॥

તે ક્ષેત્રદેવી હંમેશાં થાઓ અમને સુખ આપનારી.

શબ્દાર્થ - યસ્યાઃ-જે દેવીના, ક્ષેત્રં-ક્ષેત્રને, સમાશ્રિત્ય-આશ્રય કરીને, સાધુભિઃ-સાધુઓ વડે, સાધ્યતે-સધાય છે, ક્રિયા-ધર્મક્રિયા, સા-તે, ક્ષેત્રદેવતા-ક્ષેત્રદેવી,

*નાણાઈ = જ્ઞાનાદિક, *અઠ્ઠ = આઠ, *પઈવય = દરેક પ્રતે, *સમ = સમ્યક્ત્વ
*સંલેહણા = સંલેખના, *પણ = પાંચ, *પત્તર = પંદર *કમ્મેસુ = કર્મદાનોમાં, *બારસ
તપ = ૧૨ તપમાં *વીરિઅતીગં = વિધારમાં ત્રણ *ચઉવ્વીસ-સયં = ૧૨૪ *અઈઆરા =
અતિયારો, *પ્રતિષેધ = સર્વજ પ્રભુએ નિષેધ કરેલું, *કુમતિ = કુબુદ્ધિ, *ઉત્સુત્ર-પરૂપણા =
સૂત્રસિદ્ધાંત વિરુદ્ધ પ્રતિપાદન, *સમજવટ, વિરુદ્ધ પ્રચાર, *દિનકૃત્ય = દિવસનું ધર્મકૃત્ય,
(કામ) *એવંકારે = એ પ્રકારે.

* આ બંને સ્તુતિઓ પદ્મિ આદિ પ્રતિક્રમણમાં બોલાય છે.

૧૫૦ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી સીતે બજાવશો ?

ભૂયાત્-થાઓ, ન:-અમને, સુખદાયિની-સુખ આપનારી.

અર્થ - જે દેવીના ક્ષેત્રને આશ્રય કરીને સાધુઓ વડે ધર્મક્રિયા સધાય છે. તે ક્ષેત્રદેવી હંમેશાં સુખ આપનારી થાઓ.

(૫૪) શ્રી અજીતશાંતિ સ્તવન *

(મંગલાચરણ - ૨જા અને ૧૬મા પ્રભુની સ્તુતિ.)

અજિઅં જિઅસવ્વભયં*, સંતિ ચ પસંતસવ્વગયપાવં ।

શ્રી અજિતનાથને, જીત્યા છે સર્વ ભય જેમણે, શ્રી શાંતિનાથને અને શાંત પામ્યા છે સર્વ રોગ અને પાપ જેમના,

જયગુરુ સંતિગુણકરે, દોવિ જિણવરે પણિવયામિ ॥૧॥

ગાહા*

જગતના ગુરુ, શાંતિ રૂપ ગુણને કરનારા તે બંને પણ જિનેશ્વરોને હું પ્રણામ કરું છું.

શબ્દાર્થ - અજિઅં-અજિતનાથને, જિઅસવ્વભયં-જીત્યા છે સર્વ ભયો જેમણે એવા, સંતિ-શાંતિનાથને, પસંત-વિશેષે શાંત કર્યા છે, સવ્વગયપાવં-સર્વ રોગ અને પાપ જેમણે એવા, જયગુરુ-જગતના ગુરુ, સંતિગુણકરે-શાંતિરૂપગુણના કરનારા, દોવિ-બંને, જિણવરે-જિનેશ્વરોને, પણિવયામિ-પ્રણામ કરું છું.

અર્થ - જીત્યા છે સર્વ ભય જેમણે એવા શ્રી અજિતનાથને અને શાંત પામ્યા

* પૂર્વે શ્રી વર્ધમાન-જિનશિષ્ય શ્રી નંદિપેણજી શ્રી શત્રુંજય તીર્થે યાત્રાર્થે ગયેલા. ત્યાં મૂળ પ્રાસાદમાં પ્રથમ તીર્થેકર શ્રી આદિનાથ જિનને નમસ્કાર કરીને બે પ્રાસાદમાં રહેલા. અજિતનાથ અને શાંતિનાથને નમસ્કાર કરીને તે બંને પ્રાસાદના વચ્ચે કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાને રહ્યા. યથાશક્તિ કાઉસ્સગ્ગ પૂર્ણ કરીને શ્રી અજિતનાથ અને શાંતિનાથ જિનની એક સાથે સ્તુતિ કરી. એ પ્રમાણે શ્રી મહાવીરજિન શિષ્ય નંદિપેણ મહર્ષિએ આ અજિતશાંતિ સ્તવન રચ્યું. કોઈ આચાર્ય વળી એમ કહે છે કે શ્રી નેમિનાથ શિષ્ય શ્રી નંદિપેણગણિ શ્રી શત્રુંજય તીર્થે યાત્રાર્થે આવેલા ત્યારે ઉત્તર-દક્ષિણ દિશામાં રહેલા શ્રી અજિતનાથ અને શાંતિનાથના બે પ્રાસાદના અંતરાલે રહીને શ્રી અજિતનાથ અને શાંતિનાથ જિનની સ્તુતિ એક સાથે કરી.

શ્રી શત્રુંજય કલ્પને વિષે કહ્યું છે કે - નેમિવયણેણ જત્તાગણેણ જહિ નંદિસેણગણિવડ્યા, વિહિઓ અજિઅસંતિથઓ, જયઅં તયં પુંડરિયં તિત્થં આ પ્રકારે અજિતશાંતિ સ્તવના કરતાં શ્રી નંદિપેણને કોઈ શ્રી મહાવીર જિન શિષ્ય અને કોઈ શ્રી નેમિજિન શિષ્ય કહે છે. અહીં બહુશ્રુત કહે તે પ્રમાણ.

* ભય સાત છે તે આ પ્રમાણે - ૧. ઈહલોક ભય, ૨. પરલોક ભય, ૩. આદાન ભય, ૪. અકસ્માત ભય, ૫. આજીવિકા ભય, ૬. મરણ ભય અને ૭. અપકીર્તિ ભય.

* આ ગાથા છંદ છે

જીવ્ય પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી સીતે બજાવશો ? ૧૫૧

છે સર્વ રોગ અને પાપ જેમના એવા શ્રી શાંતિનાથને વળી જગતના ગુરુ અને શાંતિ રૂપ ગુણને કરનારા એવા બંને પણ જિનેશ્વરોને હું પ્રણામ કરું છું.
(સ્તોત્રનો વિષય)

વવગયમંગુલભાવે તે હં વિઉલતવનિમ્મલસહાવે ।

ચાલી ગયો છે ખોટો ભાવ જેમનો, તે બેને હું, વિસ્તીર્ણ એવા તપથી નિર્મલ છે સ્વભાવ જેમનો,

નિરુવમમહપ્પભાવે થોસામિ સુદિઠ્ઠસબ્ભાવે ॥૨૧॥ ગાહા ॥

નિરુપમ અને મહાન પ્રભાવ છે જેમનો, સ્તવના કરીશ, સારી રીતે જાણ્યા છે. વિદ્યમાન ભાવો (જીવ-અજીવ વંગેરે) જેમણે.

શબ્દાર્થ - વવગય-નાશ થયો છે, મંગુલભાવે-અશોભન (માઠો) ભાવ જેમનો એવા, તે-તે બેને, અહં-હું, વિઉલતવ-વિસ્તીર્ણ તપ વડે, નિમ્મલસહાવે-નિર્મળ છે સ્વભાવ જેમનો એવા, નિરુવમ-ઉપમારહિત, (એને) મહપ્પભાવે-મહાન છે પ્રભાવ જેમનો એવા, થોસામિ-સ્તુતિ કરીશ, સુદિઠ્ઠ-રૂડે પ્રકારે દેખ્યા છે, સબ્ભાવે-વિદ્યમાન ભાવો જેમણે.

અર્થ - ચાલી ગયો છે ખોટો ભાવ જેમનો, વિસ્તીર્ણ તપથી નિર્મલ સ્વભાવવાળા નિરુપમ અને મહાન પ્રભાવવાળા, સારી રીતે જાણ્યા છે વિદ્યમાન ભાવો જેમણે એવા તે બેની હું સ્તવના કરીશ.

(બંનેયની સાથે સ્તુતિઓની શરૂઆત)

સવ્વદુકખપ્પસંતીણં સવ્વપાવપ્પસંતીણં ।

સર્વ દુઃખો વિશેષે શાંત થયા છે જેમના, સર્વ પાપ વિશેષે શાંત થયા છે જેમના,

સયા અજિઅસંતીણં નમો અજિઅસંતીણં ॥૩૧॥ સિલોગો ॥*

નિરંતર-હંમેશાં પરાભવ નહિ પામેલા અને ઉપશાંત થયેલા નમસ્કાર થાઓ. શ્રી અજિતનાથને અને શ્રી શાંતિનાથને.

શબ્દાર્થ - સવ્વદુકખ-સર્વ દુઃખો, પ્પસંતીણં-વિશેષે શાંત થયાં છે જેમના એવા, સવ્વપ્પાવ-સર્વ પાપો, પ્પસંતીણં-વિશેષે શાંત થયા છે જેમના એવા, સયા-નિરંતર, અજિઅસંતીણં-પરાભવ નહિ પામેલા અને ઉપશાંત થયેલા, નમો-નમસ્કાર થાઓ, અજિઅસંતીણં-અજિતનાથ અને શાંતિનાથને.

અર્થ - સર્વ દુઃખો વિશેષે શાંત થયા છે જેમના, સર્વ પાપો વિશેષે શાંત થાય છે જેમના પરાભવ નહિ પામેલા અને ઉપશાંત થયેલા એવા શ્રી અજિતનાથને અને શ્રી શાંતિનાથને સદા નમસ્કાર થાઓ.

* આ શ્લોક નામનો છંદ છે.

૧૫૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી રીતે બનાવશો ?

(સ્તુતિનું માહાત્મ્ય)

અજિઅજિણ ! સુહૃદ્યવતણં તવ પુરિસુતમ ! નામકિતણં ।
હે અજિત જિનેશ્વર ! સુખ પ્રવર્તાવનારું તમારું હે પુરુષોત્તમ ! નામનું કીર્તન,
તહ ય ઘિઘમઘંપવતણં તવ ય જિણુતમ સંતિ ! કિતણં ॥૪॥
માગહિઆ ॥*

તથા અને સ્થિરતાવાળી બુદ્ધિને પ્રવર્તાવનારું તમારું પણ હે જિનોત્તમ ! શ્રી શાંતિનાથ ! કીર્તન.

શબ્દાર્થ - અજિઅજિણ-હે અજિતજિન, તવ-તમારું, પુરિસુતમ !-પુરુષમાંહે ઉત્તમ !, નામકિતણં-નામનું કીર્તન, તહ ય-તેમજ, ઘિઘમઘં-ધીરજ અને બુદ્ધિને, પ્પવતણં-પ્રવર્તાવનારું (ઉત્તમ), ય-પણ, પૂર્વોક્ત ગુણવાળું છે, જિણુતમ !-સામાન્ય કેવળીને વિષે, સંતિ !-હે શાંતિનાથ ! કિતણં-કીર્તન, સ્મરણ.

અર્થ - હે અજિત જિનેશ્વર ! પુરુષોત્તમ ! તમારા નામનું કીર્તન સુખને પ્રવર્તાવનારું અને સ્થિરતાવાળી બુદ્ધિ પ્રવર્તાવનારું છે. હે જિનોત્તમ ! શ્રી શાંતિનાથ ! તમારું પણ કીર્તન એવું છે. (બંને પ્રભુને નમસ્કારને યોગ્ય)

કિરિઆવિહી સંચિઅકમ્મકિલેસવિમુક્ખયરં,

(કાયિકી આદિ પચ્ચીશ) કિયાના ભેદ વડે ભેગા કરેલા કર્મના ક્લેશથી સંપૂર્ણપણે મૂકાવનારું,

અજિઅં નિચિઅં ય ગુણોહિં મહામુણિસિદ્ધિગયં ।

નહિ જિતાયેલા, પરિપૂર્ણ ગુણો વડે મહામુનિઓની (અણિમાદિ) સિદ્ધિઓને પ્રાપ્ત કરાવનારું,

અજિઅસ્સ ય સંતિ મહામુણિણો વિ ય સંતિકરં,

શ્રી અજિતનાથને અને શ્રી શાંતિનાથ મહામુનિને પણ, શાંતિ કરનાર,

સચયં મમ નિવ્વુદ્ધકારણયં ય નમંસણયં ॥૫॥

આલિંગણયં ॥

સદા મને મોક્ષનું કારણ અને નમસ્કાર.

શબ્દાર્થ - કિરિઆવિહિ-કિયાના વિધાન વડે, સંચિઅ-એકઠાં કરેલાં, કમ્મકિલેસ-કર્મ અને કષાય થકી, વિમુક્ખયરં-વિશેષે મૂકાવનાર, અજિઅં-નહિ જિતાયેલ, નિચિઅં ગુણોહિં-ગુણો વડે વ્યાપ્ત, મહામુણિ-મહામુનિ સંબંધી, સિદ્ધિગયં-અણિમાદિ સિદ્ધિઓને પ્રાપ્ત, અજિઅસ્સ ય-અજિતનાથને અને,

* આ માગધિકા છંદ છે.

વ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે કેવી રીતે બનાવશો ? ૧૫૩

સંતિમહામુણિણો-શાંતિનાથ મહામુનિને, સંતિકરં-શાંતિને કરનાર, સયયં મમ-નિરંતર મને, નિવ્વુઈકારણયં-મોક્ષનું કારણ, નમંસણયં-નમસ્કાર.

અર્થ - *કાયિકી આદિ પચ્ચીશ ક્રિયાના ભેદ વડે ભેગા કરેલા કર્મના ફલેશથી સંપૂર્ણપણે મૂકાવનારા, અન્ય દર્શનીય દેવોના વંદનના પુણ્ય વડે નહિ જિતાયેલ, ગુણો વડે પરિપૂર્ણ મહામુનિઓની અણિમાદિ* સિદ્ધિઓને પ્રાપ્ત કરાવનાર, શ્રી અજિતનાથ અને શ્રી શાંતિનાથ મહામુનિને કરેલ નમસ્કાર હંમેશાં મને શાંતિને કરનાર અને મોક્ષનું કારણ થાઓ.

(એ બંને પ્રભુ સ્તુત્ય.)

પુરિસા જઈ દુકખવારણં જઈ અ વિમગ્ગહ સુકખકારણં ।

હે પુરુષો ! જો દુઃખનું નિવારણ, જો અને શોધો છો સુખનું કારણ,

અજિઅં સંતિં ચ ભાવઓ, અભયકરે શરણં પવજજહા ॥૬ા

માગહિઆ ॥

શ્રી અજિતનાથને શ્રી શાંતિનાથને અને ભાવથી અભય કરનારા શરણને સ્વીકારો.

શબ્દાર્થ - પુરિસા-હે પુરુષો, જઈ-જો, દુકખવારણં-દુઃખનું નિવારણ, વિમગ્ગહ-શોધતાં હો, સુકખકારણં-સુખનું કારણ, ભાવઓ-ભાવથકી, અભયકરે-નિર્ભયતાને કરનારાને, સરણં-શરણો, પવજજહા-પ્રાપ્ત થાઓ.

અર્થ - હે મનુષ્યો ! જો તમે દુઃખનું નિવારણ અને સુખનું કારણ શોધતા હો તો અભયને કરનારા શ્રી અજિતનાથને અને શ્રી શાંતિનાથનું શરણ ભાવથી સ્વીકારો.

(શ્રી અજિતનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

અરઈરઈતિમિરવિરિહિઅ-મુપરય-જરમરણં,

અરતિ, રતિ તથા અજ્ઞાન વડે રહિત અને નિવૃત્ત થયાં છે જરા અને મરણ જેમના,

* કાયિકી વગેરે પચ્ચીશ ક્રિયા તેનું સ્વરૂપ નવતત્ત્વમાંથી સમજવું.

* અણિમાદિ આઠ સિદ્ધિ આ પ્રમાણે : ૧. કમળના જેવા ઝીણા છિદ્રમાં પણ પ્રવેશ કરવાની શક્તિ તે અણિમા. ૨. મેરુ પર્વત કરતાં પણ મોટું શરીર વિકુર્વી શકાય તે મહિમા. ૩. અત્યંત ભારે થવાની શક્તિ તે ગરિમા. ૪. વાયુ કરતાં પણ હલકા થવાની શક્તિ તે લઘિમા. ૫. ઉપર રહ્યા છતાં અંગુલીના અગ્ર ભાગ વડે મેરુ પર્વતની ટોચ અને સૂર્યાદિને સ્પર્શ કરવાની શક્તિ તે પ્રાપ્તિ. ૬. પાણીમાં પૃથ્વીની જેમ પગે ચાલે અને પૃથ્વી ઉપર પાણીની જેમ ડૂબી જઈ બહાર નીકળે એવી શક્તિ તે પ્રાકામ્ય. ૭. સ્થાવર પણ આજ્ઞા માને એવી શક્તિ-તીર્થકર ચક્રવર્તિની ઋદ્ધિને વિસ્તારી શકે એવી પ્રભુતા તે ઈશિત્વ. ૮. જીવ અને અજીવ સર્વ પદાર્થ વશ થાય એવી શક્તિ તે વશિત્વ.

૧૫૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે હેવી ત્રીતે બજાવશો ?

સુરઅસુરગરુલભુચગવર્ષપયયપણિવર્ષાં ।

સુર, અસુર, ગરુડ અને ભુજગના ઈન્દ્રો વડે આદરથી, નમસ્કાર કરાયેલા

અજિતનાથને અ સુનયનયનિઉણમભયકરં,

શ્રી અજિતનાથને હું પણ, સુંદર ન્યાય છે જેનો એવા, સાતે નયમાં નિપુણ, અભયને કરનારા,

સરણમુવસરિઅ ભુવિદિવિજમહિઅં સયયમુવણમે ॥૭૧

સંગયયં ॥*

શરણને પામીને પૃથ્વી ઉપર ઉત્પન્ન થયેલા (મનુષ્યો) અને સ્વર્ગમાં ઉત્પન્ન થયેલા (દેવો)થી પૂજાયેલા, નિરંતર સમીપ રહેલો નમું છું.

શબ્દાર્થ - અરઈરઈ-સંયમને વિષે શોક અને અસંયમને વિષે હર્ષ, તિમિરવિરહિઅં-અજ્ઞાનથી રહિતને, ઉવરય-નિવૃત્ત થયાં છે, જરમરણાં-જરા અને મરણ જેના એવાને, સુરઅસુર-વૈમાનિક, ભવનપતિ, ગરુલભુચગવર્ષ-જ્યોતિષ્ક અને વ્યંતરના ઈન્દ્રો વડે, પયય-આદર વડે, પણિવર્ષ્યાં-નમસ્કાર કરાયેલાને, અહમવિ-હું પણ, સુનયનયનિઉણાં-સુંદર નયની નીતિને વિષે નિપુણને, અભયકરં-અભયને કરનારાને, સરણાં-શરણ, ઉવસરિઅ-પામીને, ભુવિદિવિજ-મનુષ્ય અને દેવો વડે, મહિઅં-પૂજાયેલાને, ઉવણમે-સમીપ રહ્યો છતો નમું છું.

અર્થ - અરતિ, રતિ અને અજ્ઞાન વડે રહિત અને નિવૃત્ત થયા છે જરા અને મરણ જેમના, વૈમાનિક દેવ, ભવનપતિ દેવ, જ્યોતિષ્ક દેવ અને વ્યંતરદેવોના ઈન્દ્ર વડે આદરપૂર્વક નમસ્કાર કરાયેલા, સુંદર છે ન્યાય જેનો એવા નૈગમાદિ સાતે નયમાં નિપુણ, અભયને કરનારા, મનુષ્યો અને દેવોથી પૂજાયેલા, શ્રી અજિતનાથને શરણ પામીને નિરંતર સમીપ રહેલો હું નમું છું.

(શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની સ્તુતિ)

તં ય જિણ્ણુતમમુતમનિતમસતઘરં,

તેમને અને સામાન્ય કેવળીને વિષે ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ અને નિર્દોષ સત્ત્વને ધારણ કરનારા,

અજ્જવમદવપંતિવિમુત્તિસમાહિનિહિં ।

સરલતા, મૃદુતા, ક્ષમા અને નિર્લોભતા વડે સમાધિના ભંડાર,

સંતિકરં પણમામિ દમુતમતિત્થયરં,

શાંતિને કરનારા, પ્રણામ કરું છું. ઈન્દ્રિયના દમન વડે ઉત્તમ તીર્થને કરનારા,

* આ સંગતક છંદ છે.

હવ્ય પ્રતિહસણાને ભાવ પ્રતિહમલા છેવી સીતે બનાવશો ? ૧૫૫

સંતિમુણી મમ સંતિ સમાહિવરં દિસઉ ॥૮૧॥ સોવાણયં ॥*

શ્રી શાંતિનાથ મુનિ મને શાંતિ વડે સમાધિરૂપ વરદાન આપો.

શબ્દાર્થ - તં-તે (શાંતિનાથ)ને, જિષ્ણુતમં-સામાન્ય કેવળીને વિષે ઉત્તમને, ઉત્તમ-શ્રેષ્ઠ, નિત્તમસત્તધરં-નિર્દોષ સત્ત્વને ધારણ કરનારને, અજ્જવ મદ્વ-સરળતા, નમ્રતા, પંતિ વિમુક્તિ-ક્ષમા, નિર્લોભતા (અને) સમાહિનિહિં-સમાધિના ભંડારને, સંતિકરં-શાંતિને કરનારાને, પણમામિ-નમસ્કાર કરું છું, દમુત્તમ-ઈંદ્રિયોના જય વડે ઉત્તમ, તિત્થયરં-તીર્થને કરનારાને, સંતિમુણિ-શાંતિનાથ મુનિ, સંતિસમાહિવરં-શાંતિ વડે સમાધિ (ચિત્તની સ્વસ્થતા) રૂપી વર, દિસઉ-આપો.

અર્થ - સામાન્ય કેવળીને વિષે ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ અને નિર્દોષ સત્ત્વને ધારણ કરનારા, સરલતા, મૃદુતા,ક્ષમા અને નિર્લોભતા વડે સમાધિના ભંડાર, શાંતિને કરનારા, ઈન્દ્રિયના દમન વડે ઉત્તમ તીર્થને કરનારા એવા તે શ્રી શાંતિનાથને પ્રણામ કરું છું અને તે મને શાંતિ વડે સમાધિ રૂપ વરદાન આપો.

(શ્રી અજિતનાથ પ્રભુની સ્તુતિ)

સાવત્થિપુવ્વપત્થિવં ચ વરહત્થિમત્થયપસત્થવિચ્છિન્નસંથિયં,

*શ્રાવસ્તી નગરીની પહેલાંની નગરીના (અયોધ્યાના) જે રાજા હતા એવા અને શરીરનો આકાર જેનું શ્રેષ્ઠ હાથીના મસ્તક જેવું પ્રશસ્ત (વખાણવા યોગ્ય) અને વિસ્તીર્ણ છે સંસ્થાન,

થિરસરિચ્છવચ્ચં મયગલલીલાયમાણવરગંધહત્થિપત્થાણ-પત્થિયં સંથવારિહં ।

સ્થિર શ્રીવત્સવાળું હૃદય જેનું, મદ વડે ઉન્મત્ત અને લીલા યુક્ત શ્રેષ્ઠ ગંધહસ્તિના ગમન જેવી ચાલ છે જેની, સ્તુતિ કરવા યોગ્ય,

હત્થિહત્થબાહું ઘંતકણગરુઅગનિરુવહયપિંજરં પવર-લકખણોવથિયસોમયારુરૂવં, ।

હાથીની સૂંઢ જેવા બાહુ (હાથ) છે જેના, તપાવેલ સોનાની કાંતિ જેવી સ્વચ્છ પીળા વર્ણની કાંતિવાળા, શ્રેષ્ઠ લક્ષણથી વ્યાપ્ત, સૌમ્ય અને સુંદર રૂપ છે જેનું,

સુદ્ધિસુહમણાભિરામપરમરમણિજ્જવરદેવદુંદુહિ નિનાયમ-હુરયરસુહગિરં ॥૮૧॥ વેકુઓ ॥*

* આ સોપાનક છંદ છે, * આવશ્યક નિર્યુક્તિમાં ચોવીશ ભગવાનની નગરીનું વર્ણન છે. તેમાં સાવત્થી ત્રીજા ભગવાનની નગરી છે અને તેની પહેલાંની એટલે અજિતનાથ ભગવાનની અયોધ્યા નગરી છે. આવશ્યક નિર્યુક્તિ પહેલાં કંઠસ્થ કરાતી હતી. * આ વેષક છંદ છે.

૧૫૬ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઈવી નીતે બનાવશો ?

કાનને સુખકારી, મનને મનોહર, અત્યંત રમણીય, શ્રેષ્ઠ, દેવદુંદુભિના શબ્દ કરતાં વધારે મધુર અને કલ્યાણકારી વાણી છે જેની એવા.

શબ્દાર્થ - સાવત્થિપુવ્વ-શ્રાવસ્તી નગરીની પૂર્વેની નગરી અયોધ્યાના, પત્થિવં-જે રાજા હતા, વરહત્થિમત્થય-પ્રધાન હસ્તિના મસ્તક જેવું, પસત્થવિચ્છિન્નસંધિયં-પ્રશસ્ત અને વિસ્તીર્ણ છે સંસ્થાન જેનું એવા, થિરસરિચ્છવચ્ચં-સ્થિર શ્રીવત્સવાળું હૃદય છે જેનું એવા, મયગલલીલાયમાણ-મદ વડે ઉન્મત્ત અને લીલાયુક્ત, વરગંધહત્થિ-પ્રધાન ગંધહસ્તિના, પત્થાણ પત્થિયં-ગમન જેવી ચાલ (ગતિ) છે જેમની એવા, સંથવારિહં-સ્તુતિ કરવાને યોગ્ય, હત્થિહત્થબાહું-હસ્તિની સૂંઢ જેવા બાહુવાળા, ધંતકણગરુઅગ-ધમેલ સુવર્ણના આભરણ જેવો, નિરુવહયપિંજરં-સ્વચ્છ પીતલવર્ણ છે જેમનો એવા, પવરલકખણોવચિય-શ્રેષ્ઠ લક્ષણો વડે વ્યાપ્ત, સોમયારુરૂવં-સૌમ્ય અને સુંદર, સુઈસુહ-કાનને સુખકારી રૂપ છે જેનું એવા, મણાભિરામ-મનને આનંદદાયક (અને), પરમરમણિજજ-અત્યંત રમણિક, વર દેવદુંદુહિ-પ્રધાન દેવદુંદુભિના, નિનાય મહુરયર-શબ્દ કરતાં વધારે મધુર (અને), સુહગિરં-કલ્યાણકારી છે વાણી જેની એવા.

અજિતં જિઆરિગણં જિઅસવ્વભયં ભવોહરિઉં ।

અજિતનાથને, દુશ્મનનો સમુદાય જીત્યો છે જેણે, જીત્યા છે સર્વ ભયોને જેણે, ભવ પરંપરાના શત્રુ,

**પણમામિ અહં પયઓ, પાવં પસમેઉ મે ભયવં ॥૧૦॥
રાસાલુહ્લઓ ॥***

પ્રણામ કરું છું આદરપૂર્વક પાપને શાંત કરો મારા ભગવાન.

શબ્દાર્થ - અજિતં-અજિતનાથને, જિઆરિગણં-જીત્યા છે શત્રુ સમુદાય જેણે એવા, જિઅસવ્વભયં-જીત્યા છે સર્વ ભય જેણે એવા, ભવોહરિઉં-ભવપરંપરાના શત્રુ, પણમામિ-નમસ્કાર કરું છું, પયઓ-આદર વડે, પાવં-પાપને, પસમેઉ-પ્રકર્ષે શાંત કરો, ભયવં-ભગવાન.

અર્થ - અયોધ્યા નગરીને વિષે પૂર્વે રાજા હતા એવા, શ્રેષ્ઠ હાથીના મસ્તક જેવો પ્રશસ્ત અને વિસ્તીર્ણ છે શરીરનો આકાર જેનો, સ્થિર શ્રીવત્સવાળું હૃદય છે જેનું, મદ વડે ઉન્મત્ત અને લીલાયુક્ત શ્રેષ્ઠ ગંધહસ્તિના ગમન જેવી ચાલ છે જેની, સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, હાથીની સૂંઢ જેવા છે હાથ જેના, તપાવેલ સોનાની કાંતિ જેવી સ્વચ્છ પીળા વર્ણની કાંતિવાળા, શ્રેષ્ઠ લક્ષણથી વ્યાપ્ત, સૌમ્ય, સુંદર રૂપ છે જેનું, કાનને સુખકારી, મનને મનોહર, અત્યંત રમણીય, શ્રેષ્ઠ દુંદુભિના

* આ રાસાલુહ્લક છંદ છે.

જાન શાંત કરો મારા ભગવાન. દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેલી રીતે બનાવશો ? ૧૫૭

અવાજ કરતાં મધુર અને કલ્યાણકારી વાણી છે જેની એવા, દુશ્મનનો સમુદાય જીત્યો છે જેણે, જીત્યા છે સર્વ ભયોને જેણે, ભવપરંપરાના શત્રુ એવા શ્રી અજિતનાથ સ્વામીને પ્રણામ કરું છું અને હે ભગવાન ! મારા પાપને શાંત કરો.
(૯, ૧૦)

(શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

કુરુજણવયહત્વિણાઉરનરીસરો પઠમં તથો મહાયક્ક-વહ્નિભોએ મહપ્પભાવો,

કુરુદેશના હસ્તિનાપુર નગરીના રાજા પ્રથમ ત્યાર પછી મોટા ચક્રવર્તીના રાજ્યને ભોગવનારા, મોટો પ્રભાવ છે જેમનો,

જો બાવત્તરિ પુરવરસહસ્સવર નગર નિગમજણવયવર્ધ બત્તીસા રાયવરસહસ્સા ણુયાયમગ્ગો

જે અહોતેર શહેરો મુખ્ય, હજાર, પ્રધાન, નગર*, નિગમ* અને દેશના સ્વામી બત્તીશ રાજાઓ શ્રેષ્ઠ હજાર અનુસર્યા છે માર્ગ જેમનો,

ચઉસવરરયણ નવ મહાનિહિ ચઉસહ્કિસહસ્સ પવર જુવર્ધણ સુંદરવર્ધ ચુલસીહયગયરહસયસહસ્સસામી

ચૌદ શ્રેષ્ઠ રત્ન*, નવ મહાનિધિ*, ચોસઠ હજાર શ્રેષ્ઠ સ્ત્રીઓના સુંદર સ્વામી, ચોરાશી લાખ ઘોડા, હાથી, રથના સ્વામી

છણવર્ધગામકોડિ સામી આસી જો ભારહંમિ ભયવં ॥૧૧॥ વેહ્ઠાઓ ॥*

* જેમાં કર ન હોય તે.

* મોટા વ્યાપારીઓની દુકાનવાળાં સ્થાનો-વ્યાપારનાં સ્થાનો.

* ચૌદ રત્નો દરેક ચક્રવર્તિને હોય તે આ પ્રમાણે જણાવાં : ૧. ચક્રરત્ન તે ધનુષ્ય પ્રમાણ હોય, વૈરીનું મસ્તક છેદે. ૨. છત્રરત્ન તે ધનુષ્ય પ્રમાણ હોય, ચક્રવર્તિના હસ્તસ્પર્શે બાર યોજન વિસ્તારવાળું થાય. જે ઉત્તર દિશાના મ્લેચ્છ રાજાના દેવતાએ વરસાવેલા વરસાદને રોકવા સમર્થ થાય. ૩. દંડરત્ન તે ધનુષ્ય પ્રમાણ હોય, વાંકી ભૂમિને સરખી કરે, જરૂર પડ્યે હજાર યોજન જમીન ખોદે. ૪. ચર્મરત્ન બે હાથનું હોય, જરૂર પડ્યે ચક્રવર્તિના સ્પર્શે બાર યોજન લાંબુ થાય, તેમાં સવારે શાલિપ્રમુખ ધાન્ય વાવ્યાં હોય, તે સાંજે ઉપભોગયોગ્ય તૈયાર થાય. ૫. ખડ્ગરત્ન બત્તીશ આંગળનું હોય, તે સંગ્રામમાં અત્યંત શક્તિવંત હોય. ૬. કાગિણિરત્ન ચાર અંગુલ પ્રમાણ હોય, તેના વડે ચક્રી વૈતાહ્ય પર્વતની ગુફામાં બંને બાજુ ઓગણપયાસ પ્રકાશ આપનારાં મંડળ કરે. ૭. મણિરત્ન ચાર આંગળ લાંબુ ને બે આંગળ પહોળું હોય, તે છત્રરત્નના તુંબા ઉપર બાંધ્યું છતું બાર યોજન પ્રકાશ કરે અને હાથે કે માથે બાંધ્યું હોય તો સમસ્ત રોગને હરે. એ સાત રત્ન એકેન્દ્રિય જાતિનાં છે અને બીજાં સાત પંચેન્દ્રિય જાતિના છે. ૮. પુરોહિતરત્ન તે શાંતિકર્મ કરે.

૧૫૮ દ્વિય પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી રીતે બજાવશો ?

છચુ ગામ કોડના સ્વામી હતા જે ભરતક્ષેત્રને વિષે ભગવાન.

શબ્દાર્થ - છત્રવર્ષ ગામકોડિ-છચુ કોડ ગામના, આસી-હતા, જો-જે, ભારહંમિ-ભરતક્ષેત્રમાં,

તં સંતિં સંતિકરં સંતિણં સવ્વભયા ।

તે ઉપશાંત રૂપ, શાંતિને કરનારા, સારી રીતે તર્યા છે સર્વ ભયો જે,

*સંતિં થુણમિ જિણં સંતિં વિહેઉ મે ॥૧૨॥ રાસાનંદિઅયં *॥

શ્રી શાંતિનાથની સ્તવના કરું છું જિનેશ્વરને શાંતિને કરવાને માટે મને.

શબ્દાર્થ - તં સંતિં-તે ઉપશમ રૂપને, સંતિકરં-શાંતિને કરનારા અથવા મોક્ષને

૯. અશ્વરત્ન, ૧૦. ગજરત્ન એ બંને મહાપરાક્રમવાળા હોય. ૧૧. સેનાપતિરત્ન તે ચક્રવર્તિની સહાય વિના ગંગાસિંધુની બહાર પાસેના ચાર ખંડને જીતે. ૧૨. ગૃહપતિરત્ન તે ગૃહની ચિંતા રાખે. ૧૩. વાર્ષિકરત્ન તે મકાનો બાંધે, લશ્કરનો પડાવ કરાવે, વૈતાલ્યની ગુફામાં આવેલી ઉન્મગ્ના અને નિન્મગ્ના નદીના પૂલ બાંધે, ઇત્યાદિ બાંધકામ કરે. ૧૪. સ્ત્રીરત્ન અત્યંત અદ્ભુત રૂપવંત અને ચક્રવર્તિને ભોગયોગ્ય હોય. એ પ્રત્યેક રત્ન એક હજાર યજ્ઞોએ અધિષ્ઠિત હોય અને બે હજાર યજ્ઞ ચક્રીની બે બાહુના અધિષ્ઠિત હોય, એ ૧૬ હજાર યજ્ઞ ચક્રવર્તિના સેવક હોય. ચક્ર, દંડ, છત્ર અને ચર્મ એ ચાર આયુષશાળામાં ઉત્પન્ન થાય. ખડ્ગ, કાગિણી અને મણિ એ ત્રણ ભંડારમાં ઉત્પન્ન થાય. ગજ અને અશ્વ વૈતાલ્ય પર્વતમાં ઉપજે. સ્ત્રીરત્ન ક્ષત્રિય રાજાને ઘેર ઉત્પન્ન થાય અને બાકીનાં ચાર ચક્રીના નગરને વિષે ઉત્પન્ન થાય.

* નવ નિધાનનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે જાણવું : ૧. ગ્રામ (ફરતી વાડી હોય તે), આકર (મીઠું પાકે તે), નગર (રાજધાની થાય તે), પાટણ (જળ અને સ્થળના માર્ગ હોય તે), દ્રોણમુખ (જ્યાં જળમાર્ગ જ હોય), મંડપ (અઢી ગાઉ ફરતાં ગામ ન હોય તે), સૈન્ય અને ગૃહની માંડણી એ સર્વે નેસર્પી નામે નિધાનને વિષે હોય. ૨. ગણિત, ગીત, ચોવીશ જાતનાં ધાન્યનાં બીજ તથા તેની ઉત્પત્તિના પ્રકાર એ સર્વ પાંડુક નિધાનમાં હોય. ૩. સર્વ જાતના આભરણ, અશ્વ તથા હાથીનાં આભરણ, તેના વિધિધિગલક નિધાનને વિષે હોય. ૪. ચક્રવર્તિનાં ચૌદ રત્ન વગેરે સર્વરત્ન નામે ચોથા નિધાનના યોગે થાય. કેટલાએક કહે છે કે - આ નિધાનથી તે રત્નો મહાદીપ્તિવંત થાય. ૫. વસ્ત્રની ઉત્પત્તિના પ્રકાર, રંગની ઉત્પત્તિ, સાત ધાતુ, વસ્ત્ર ધોવાની રીત વગેરે મહાપદ્મ નિધાનમાં હોય. ૬. સમસ્ત કાળજ્ઞાન (જ્યોતિષ્ક) તીર્થકરાદિના વંશાદિકનું કથન, શિલ્પવિદ્યા, કર્ષણ (ખેતી), વાણિજ્ય (વેપાર) વગેરે કાળનિધાનમાં હોય. ૭. લોહું, સોનું, મણિ, મોતી, સ્ફટિક અને પરવાળાના સમૂહ મહાકાળ નિધાનમાં હોય. ૮. શૂરવીર યોદ્ધાની ઉત્પત્તિ હથિયાર વગેરે યુદ્ધસામગ્રી, યુદ્ધનીતિ, દંડનીતિ એ માણવક નિધાનમાં હોય. ૯. નાટ્યવિધિ, ગદ્ય-પદ્યની વિધિ એ મહાશંખ નિધાનમાં હોય. આ નવે નિધાન ઉત્સેધાંગુલે આઠ યોજન ઊંચાં, નવ યોજન પહોળાં અને બાર યોજન લાંબા, પેટીના આકારે ગંગા નદીના મુખ આગળ સદા રહે છે. ચક્રવર્તિ ઉત્પન્ન થઈ છ ખંડ સાધીને જ્યારે પાછા વળે ત્યારે તેની સાથે આવી ચક્રીની નગરીમાં પાતાળમાં રહે. આ નિધાનો વિવિધ રત્નમય છે અને ઘણાં ધન અને રત્નાદિ સમૃદ્ધિએ કરી સહિત છે. આનું વિશેષ વર્ણન જોવાની ઈચ્છાવાળાએ પ્રવચનસારોદ્ધારાદિ ગ્રંથ જોવા.

* આ બીજા પ્રકારનો વેષક છંદ છે.

* આ રાસાનંદિતક છંદ છે.

દ્વય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ ડેવી રીતે બજાવશો ? ૧૫૯

આપનારાને, સંતિષ્ણ-રૂડે પ્રકારે તર્યા છે, સવ્વભયા-સર્વ ભય થકી, સંતિષ્ણ-શાંતિનાથ જિનને, થુણામિ-સ્તવું છું, સંતિ-શાંતિને, વિહેઉં-કરવાને, એ-સંબોધન અર્થે વપરાયેલ છે.

અર્થ - કુરુ દેશના હસ્તિનાપુર નગરના પ્રથમ રાજા હતા એવા, ત્યાર પછી મોટા ચક્રવર્તીના રાજ્યને ભોગવનારા, મોટા પ્રભાવવાળા, જે બહોંતેર હજાર મુખ્ય શહેરો, શ્રેષ્ઠ નગરો, નિગમ અને દેશના સ્વામી, બત્રીશ હજાર શ્રેષ્ઠ રાજાઓ જેમનો માર્ગ અનુસરતા હતા, ચૌદ રત્ન, નવ મહાનિધિ અને શ્રેષ્ઠ યૌવન અને સૌંદર્યવાળી ચોસઠ હજાર સ્ત્રીઓના સ્વામી, ચોરાશી લાખ ઘોડા, ચોરાશી લાખ હાથી, ચોરાશી લાખ રથના સ્વામી તથા છત્રુ કોડ ગામના સ્વામી એવા જે ભગવાન ભરતક્ષેત્રને વિષે હતા, તે ઉપશાંત રૂપ હતા, શાંતિને કરનારા, સારી રીતે તર્યા છે સર્વ ભયો જેમણે એ શ્રી શાંતિનાથ જિનેશ્વર મને શાંતિને કરે તે માટે સ્તવના કરું છું. (૧૧, ૧૨)

(વિવિધ સંબંધોથી અજિતનાથ પ્રભુની સ્તુતિ)

ઇકખાગ ! વિદેહનરીસર ! નરવસહા ! મુણિવસહા,

ઈક્વાકુ વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલ, વિદેહ દેશના રાજા, મનુષ્યોમાં શ્રેષ્ઠ, મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ,

નવસારયસસિસકલાણણ ! વિગયતમા ! વિહુઅરયા !

નવા શરદઋતુના પૂર્ણ ચંદ્ર જેવા મુખવાળા, ચાલી ગયું છે અજ્ઞાન જેમનું, છોડી દીધી છે કર્મ રૂપ રજ જેણે,

અજિઉત્તમતેઅ ! ગુણેહિં મહામુણિ ! અમિઅબલા ! વિઉલકુલા !

એ અજિતનાથ ! ઉત્તમ તેજવાળા ગુણો વડે, મહામુનિ ! અપરિમિત (અનંત) બળવાળા, વિશાળ કુલવાળા,

પણામિ તે ભવભયમૂરણ ! જગશરણા મમ સરણં ॥૧૩॥

ચિત્તલેહા ॥*

પણામ કરું છું તમને ભવના ભયને છોડનારા, જગતને શરણ રૂપ મને શરણાભૂત.

શબ્દાર્થ - ઈકખાગ !-ઈક્વાકુ વંશમાં ઉત્પન્ન, વિદેહ નરીસર !-વિદેહ દેશના રાજા, નરવસહ !-મનુષ્યોમાં શ્રેષ્ઠ, મુણિવસહા !-મુનિઓને વિષે શ્રેષ્ઠ, નવસારય-નવીન શરદઋતુના, સસિસકલાણણ !-ચંદ્ર જેવા શોભાયમાન મુખવાળા, વિગયતમા !-ગયું છે અજ્ઞાન જે થકી એવા, વિહુઅરયા !-ટાળ્યા છે કર્મરૂપ રજ

* આ ચિત્રલેખા છંદ છે.

૧૬૦ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે હેવી ત્રીતે બનાવશો ?

જેણે એવા, અજિ-હે અજિતનાથ, ઉત્તમતેઅ !-ઉત્તમ તેજવાળા, ગુણોહિં-ગુણો વડે, મહામુણિ-મોટા મુનિ વડે, અમિઅબલા !-માપી શકાય નહિ (એવા બળવાળા), વિઉલકુલા !-વિસ્તીર્ણ કુળવાળા, પણમામિ-નમસ્કાર કરું છું, તે-તમોને, ભવભયમૂરણ !-ભવભયને તોડનારા, જગસરણા !-જગતને શરણભૂત, મમ-મને, સરણં-શરણભૂત છો.

અર્થ - હે ઈક્વાકુ વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલ, હે વિદેહદેશના રાજા, હે મનુષ્યોમાં શ્રેષ્ઠ, હે મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ, હે નવી શરદઋતુના પૂર્ણ ચંદ્ર જેવા મુખવાળા, હે ચાલી ગયું છે અજ્ઞાન જેમનું એવા, હે દૂર કરી છે કર્મરૂપ રજ જેમને, હે ગુણો વડે ઉત્તમ તેજવાળા, હે મોટા મુનિ ! હે અનંત બળવાળા હે વિશાળ કુળવાળા, હે ભવના ભયને છોડનાર, હે જગતના શરણરૂપ અને મને શરણ આપનાર હે અજિતનાથ ! હું તમને પ્રણામ કરું છું. (૧૩)

(વિવિધ સંબંધોથી શાંતિનાથ પ્રભુની સ્તુતિ)

દેવદાણવિંદ ! ચંદસૂરવંદ ! હક્રતુક્રજિહ્વપરમ-લક્ર-રૂપ !

હે દેવ અને દાનવના ઈન્દ્ર, ચંદ્ર અને સૂર્યને વંદના કરવા યોગ્ય. હે આરોગ્યવંત, પ્રીતિવંત, પ્રશસ્ય અને અત્યંત કાંતિયુક્ત રૂપવાળા,

દંતરૂપ્પપક્રસેઅસુદ્રનિદ્રધવલદંતપંતિ !

ધમાવેલ રૂપાના પાટા જેવી સફેદ, નિર્મળ સ્નિગ્ધ અને ઉજ્જવળ દાંતની પંક્તિ છે જેમની,

સંતિ ! સત્તિકિત્તિમુત્તિજુત્તિગુત્તિપવર ! દિત્તતેઅવંદ ઘેઅ !

હે શાંતિનાથ ! હે શક્તિ, કીર્તિ, નિર્લોભતા, યુક્તિ (ન્યાયયુક્ત વચન) અને ગુપ્તિ વડે શ્રેષ્ઠ, હે દેદીપ્યમાન તેજના સમૂહવાળા, ધ્યાન કરવા યોગ્ય,

સવ્વલોઅભાવિઅપ્પભાવ ! હેઅ ! પર્યસ મે સમાહિં ॥૧૪॥

નારાયઓ ॥*

સર્વ લોકોએ જાણ્યો છે પ્રભાવ જેમનો, હે જાણવા યોગ્ય, આપો મને સમાધિ.

શબ્દાર્થ - દેવદાણવિંદ-સુર અસુર, ઈન્દ્ર, ચંદ્ર સૂર વંદ !-ચંદ્ર અને સૂર્યને વંદના કરવા યોગ્ય, હક્ર-આરોગ્યવંત, તુક્ર-પ્રીતિવંત, જિહ્વ-પ્રશસ્ય (અને) પરમ લક્રરૂપ-અત્યંત કાંતિયુક્ત રૂપવાળા, દંતરૂપ્પ-ધમેલ રૂપાના, પક્રસેઅ-પાટા જેવી શ્વેત, સુદ્ર નિદ્ર-નિર્મળ, સ્નિગ્ધ (અને) ધવલદંતપંતિ-ઉજ્જવળ છે દાંતની પંક્તિ જેમની એવા, સંતિ !-હે શાંતિનાથ, સત્તિ કિત્તિ મુત્તિ-શક્તિ, કીર્તિ, નિર્લોભતા, જુત્તિગુત્તિપવર !-યુક્તિ અને ગુપ્તિ વડે શ્રેષ્ઠ, દિત્તતેઅવંદ-દેદીપ્યમાન તેજના

* આ નારાયક છંદ છે.

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી સીતે બનાવશો ? ૧૬૧

સમૂહવાળા, ધેઅ-ધ્યાન કરવા યોગ્ય, સવ્વલોઅ-સર્વ લોકોએ, ભાવિઅપ્પભાવ !-જાણ્યો છે પ્રભાવ જેમનો એવા, ણેઅ !-જાણવા યોગ્ય, પઈસ-આપો, મે-મને, સમાહિં-ચિત્તની સ્વસ્થતા, સમાધિ.

અર્થ - હે દેવ અને દાનવના ઈન્દ્ર, ચંદ્ર અને સૂર્યને વંદના કરવા યોગ્ય, હે આરોગ્યવાળા, પ્રીતિવાળા, પ્રશસ્ય અને અત્યંત કાંતિયુક્ત રૂપવાળા, ધમાવેલ રૂપાના પાટા જેવી સફેદ, નિર્મળ, સ્નિગ્ધ અને ઉજ્જવળ દાંતની પંક્તિ છે જેમની, હે શક્તિ, કીર્તિ, નિર્લોભતા, યુક્તિ અને ગુપ્તિ વડે શ્રેષ્ઠ હે દેદીપ્યમાન તેજના સમૂહવાળા, ધ્યાન કરવા યોગ્ય, સર્વ લોકોએ જાણ્યો છે પ્રભાવ જેમનો, હે જાણવા યોગ્ય એવા હે શાંતિનાથ ! મને સમાધિ આપો.

(શ્રી અજિતનાથ પ્રભુની સ્તુતિ)

વિમલસસિકલાઈરેઅસોમં વિતિમિરસૂરકરાઈરેઅતેઅં ।

નિર્મલ ચંદ્રની પ્રભા કરતાં અધિક સૌમ્યતાવાળા, વાદળાં રહિત સૂર્યના કિરણથી અધિક તેજવાળા,

તિઅસવઈગણાઈરેઅ રૂવં, ઘરણિઘરપ્પવરાઈરેઅસારં ॥૧૫॥

કુસુમલયા ॥*

ઈન્દ્રોના સમૂહથી અધિક રૂપવાળા, શ્રેષ્ઠ મેરુ પર્વત કરતાં પણ અધિક દૃઢતાવાળા.

સત્તે અ સયા અજિઅં, સારીરે અ બલે અજિઅં ।

સત્ત્વને વિષે નિરંતર નહિ જિતાય એવા, શારીરિક બળ વિષે પણ જિતાય નહિ એવા,

તવ-સંજમે અ અજિઅં. એસ યુણામિ જિણં અજિઅં ॥૧૬॥

*ભુઅગપરિરિંગિઅં ॥

તપ તથા સંયમમાં પણ નહિ જિતાયેલા એ પ્રકારે સ્તવના કરું છું જિનેશ્વર શ્રી અજિતનાથને.

શબ્દાર્થ - વિમલસસિકલા-નિર્મળ ચંદ્રની પ્રભા કરતાં, અઈરેઅસોમં-અધિક સૌમ્યતાવાળા, વિતિમિરસૂરકર-વાદળાં રહિત સૂર્યના કિરણો કરતાં, અઈરેઅતેઅં-અધિક તેજવાળા, તિઅસવઈગણા-દેવતાઓના સ્વામી ઈન્દ્રના સમુદાય કરતાં,

૧. સર્વ દેવતા મળી પોતાનું રૂપ એકત્ર કરી ભગવંતની ટચલી આંગળી પાસે મૂકે તો સુવર્ણ અને તાંબાના રૂપમાં જેટલો અંતર લાગે તેટલો ભગવંતના અને દેવતાના એકઠા કરેલ રૂપમાં લાગે.

* આ કુસુમલતા છંદ છે. તે છંદને ઔપછંદસિક પણ કહે છે.

* આ ભુજંગપરિરિંગિત છંદ છે.

૧૬૨ દ્વય પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી નીતે બલાવશો ?

કાયાથી સાવધાન) શાંતિનાથને હું મહામુનિને શરણે જાઉં છું.

શબ્દાર્થ - તિથ્યવર-શ્રેષ્ઠ તીર્થના, પવત્તયં-પ્રવર્તક, તમરયરહિયં-અજ્ઞાન અને કર્મરજથી રહિત, ધીરજણ-બુદ્ધિવાન પુરુષો વડે, ધુઅચ્ચિઅં-સ્તુતિ કરાયેલ અને પૂજાયેલ, ચુઅકલિકલુસં-ગયાં છે વૈર અને મલિનતા જેનાં એવા, સંતિસુહ-મોક્ષસુખના, પવત્તયં-પ્રવર્તક, તિગરણપયઓ-મન, વચન અને કાયાએ સાવધાન છતો, સંતિ-શાંતિનાથને, મહામુણિં-મહાજ્ઞાનીને, સરણં-શરણે, ઉવણમે-જાઉં છું.

અર્થ - સૌમ્ય ગુણ વડે તેમને નવીન શરદઋતુનો ચંદ્ર ન પામી શકે, તેજ ગુણ વડે તેમને નવીન શરદઋતુનો સૂર્ય ન પામી શકે, રૂપના ગુણ વડે ઈન્દ્ર તેમને ન પામી શકે અને દૃઢતા (સ્થિરતા) ગુણ વડે મેરુ પર્વત તેમને પામી શકે નહિ તેવા શ્રેષ્ઠ તીર્થના પ્રવર્તક, કર્મ રૂપ રજથી રહિત, ધીર પુરુષો વડે સ્તુતિ કરાયેલ અને પૂજાયેલ, દૂર થયા છે વૈર અને મલિનતા જેના, મોક્ષના પ્રવર્તક મહામુનિ એવા શ્રી શાંતિનાથનું મન, વચન, કાયાની એકાગ્રતા પૂર્વક હું શરણ સ્વીકારું છું. (૧૭, ૧૮)

(દેવકૃત ભક્તિ વર્ણનથી અજિતનાથ જિન સ્તુતિ)

વિણઓણયસિરરઈઅંજલિરિસિગણસંથુઅં થિમિઅં,

વિનય વડે નમેલા, મસ્તકને વિષે રચી છે અંજલિ જેણે એવા ઋષિઓના સમૂહ વડે સ્તુતિ કરાયેલા, નિશ્ચળ,

વિબુહાહિવઘણવર્ણનવર્ણથુઅમહિઅચ્ચિઅં બહુસો ।

ઈન્દ્ર, કુબેર (શ્રેષ્ઠી), ચક્રવર્તી (રાજા) વડે સ્તવાએલા, વંદાએલા, પૂજાએલા, ઘણી વાર,

અઈરુગાયસરયદિવાયરસમહિઅસપ્પભં તવસા,

તત્કાળ ઉદય પામેલ શરદઋતુના સૂર્યની પ્રભાથી અધિક કાંતિવાળા, તપ વડે,

ગયણંગણ વિચરણસમુઈઅચારણવંદિઅં સિરસા ॥૧૯॥

કિસલયમાલા ॥*

આકાશના વિષે વિચરતા ભેગા થયેલા ચારણ મુનિઓ (જંઘાચારણ અને વિઘાચારણ)* વડે વંદાયેલા મસ્તક વડે.

શબ્દાર્થ - વિણઓણય-વિનય વડે નમેલા, સિરરઈઅંજલિ-મસ્તકને વિષે

* આ કિસલયમાલા નામે છંદ છે.

* ચારણમુનિ મુખ્ય બે પ્રકારના છે : જંઘાચારણ અને વિઘાચારણ એ સિવાય બીજા પણ અનેક પ્રકારના ચારણમુનિઓ જ્યોતિરશ્મી ચારણ વગેરે શ્રી પ્રવચનસારોદ્ધારાદિમાં બતાવેલા છે.

૧૬૪ દ્વિતીય પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણે ઠેવી રીતે બજાવશો ?

અસુરકુમાર સુવર્ણકુમાર વગેરે ભવનપતિ દેવો વડે સમસ્ત પ્રકારે વંદન કરાયેલ, કિન્નર અને મહોરગ વ્યંતર દેવો વડે નમસ્કાર કરાયેલ, સેંકડો કોડ વૈમાનિક દેવો વડે સ્તુતિ કરાયેલ, શ્રમણ સંઘ વડે સમસ્ત પ્રકારે વંદાએલ, ભય રહિત, પાપ રહિત, આસક્તિ રહિત, રોગ રહિત, નહિ જિતાયેલ એવા શ્રી અજિતનાથને આદર વડે પ્રણામ કરું છું. (૧૯, ૨૦, ૨૧)

(દેવકૃત ભક્તિ વર્ણનથી શાંતિનાથ જિન સ્તુતિ)

આગયા વરવિમાણદિવ્યકણગ-રહતુરયપહકરસએહિં હુલિઅં ।

આવેલા શ્રેષ્ઠ વિમાન અને દિવ્ય સુવર્ણમય રથ અને ઘોડાના સમૂહ સેંકડો વડે શીઘ્ર,

સસંભમોઅરણખુભિઅલુલિયચલકુંડલંગયતિરીડસોહંતમઉલિ માલા ॥૨૨॥ વેક્રઓ ॥*

સંભ્રમ વડે આકાશથી ઊતરતા ક્ષુભિત ચિત્તવાળા હોવાથી ડોલતા ચંચલ કુંડલ, બાજુબંધ, મુકુટ તથા શોભતી છે મસ્તકની માળા જેમની.

શબ્દાર્થ - આગયા-આવેલા, વરવિમાણ-શ્રેષ્ઠ વિમાન, દિવ્યકણગ-મનોહર સુવર્ણમય, રહતુરય-રથ અને અશ્વના, પહકરસએહિં-સમૂહના સેંકડો વડે કરી, હુલિઅં-શીઘ્ર, સસંભમોઅરણ-ઉતાવળે આકાશ થકી ઊતરવા વડે, ખુભિઅ લુલિઅ-ક્ષુભિત ચિત્તવાળા છે તે ડોલતાં, ચલકુંડલ-ચંચળ કુંડલ, અંગયતિરીડ-બાજુબંધ અને મુકુટ, સોહંતમઉલિમાલા-શોભતી છે મસ્તકની માળા જેમની એવા.

જં સુરસંઘા સાસુરસંઘા વેરવિઉતા ભત્તિસુખુતા,

જે ભગવંતને દેવ સમુદાય અસુરના સમુદાય રહિત, વૈર રહિત, ભક્તિથી સારી રીતે યુક્ત,

આયરભૂસિઅ-સંભમપિંડિઅ-સુદુસુવિમ્હિઅ-સવ્વબલોઘા ।

આદર વડે શોભિત, સંભ્રમ વડે એકત્ર થયેલ, અતિશય વિસ્મિત થયેલા છે, સર્વ જાતના સૈન્યના સમૂહ જેમના એવા,

ઉત્તમકંચણરણપરૂપિયભાસુરભૂસણભાસુરિઅંગા,

શ્રેષ્ઠ સુવર્ણ અને રત્ન વડે વિશેષ રૂપ યુક્ત કરેલા દેદીપ્યમાન આભૂષણ વડે શોભાયમાન છે અંગો જેના,

ગાયસમોણયભત્તિપસાગયપંજલિપેસિયસીસપણામા ॥૨૩॥

રચણમાલા ॥*

* આ વેષક નામા છંદ છે.

* આ રચણમાળા છંદ છે. તેનું પ્રત્યેક પાદ ૩૨ માત્રાવાળું હોય છે.

-----

૧૬૬ દ્વિતી પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણે હેવી નીતે બનાવશો ?

ભય અને મોહથી રહિત, દેવદાણવ-દેવ, દાનવ (અને), નરિંદવંદિઅં-રાજાઓ વડે વંદાયેલા, સંતિ-શાંતિનાથને, ઉત્તમ-ઉત્તમ, મહાતવં-વિશાળ તપવાળા, નમે-નમસ્કાર કરું છું.

અર્થ - શ્રેષ્ઠ વિમાન અને દિવ્ય, સુવર્ણમય સેંકડો રથ અને ઘોડાના સમૂહ વડે શીઘ્ર આવેલા, સંભ્રમ વડે આકાશથી ઊતરતાં ક્ષુભિત ચિત્તવાળા હોવાથી ડોલતા ચંચલ કુંડલ, બાજુબંધ, મુકુટ તથા શોભતી છે મસ્તકની માળા જેમની, (૨૨) વૈરરહિત, ભક્તિથી. સારી રીતે યુક્ત, આદર વડે શોભિત, સંભ્રમ વડે એકત્ર થયેલ, અતિશય વિસ્મિત થયેલા છે સર્વ જાતના સૈન્યના સમૂહ જેમના, શ્રેષ્ઠ સુવર્ણ અને રત્ન વડે વિશેષ રૂપ યુક્ત કરેલા દેદીપ્યમાન આભૂષણ વડે શોભાયમાન છે અંગો જેમના, શરીર વડે નમેલા, ભક્તિના વશથી આવેલા અને અંજલિ વડે કર્યો છે મસ્તક ઉપર પ્રણામ જેમને, એવા દેવસમુદાયો જે ભગવંતને (૨૩) વંદન કરીને, તે પછી જિનની સ્તવના કરીને, વળી ફરીથી ત્રણ વખત પ્રદક્ષિણા કરીને અને જિનને પ્રણામ કરીને આનંદિત થયેલા દેવ-દાનવ ત્યાંથી પોતાના ભવન તરફ પાછા ગયા, (૨૪) તે ભગવંતને જે મહામુનિ છે રાગ, દ્વેષ ભય અને મોહથી રહિત છે, દેવ, દાનવ અને રાજા વડે વંદાયેલા છે, શ્રેષ્ઠ અને વિશાળ તપવાળા એવા શ્રી શાંતિનાથને અંજલિ કરી છે જેણે એવો હું નમસ્કાર કરું છું. (૨૨, ૨૩, ૨૪, ૨૫)

(દેવાંગનાઓની ભક્તિના વર્ણન સાથે અજિતનાથ ભગવાનની સ્તુતિ)

અંબરંતરવિઆરણિઆહિં લલિઅહંસવહુગામિણિઆહિં ।

આકાશના અંતરાલમાં વિચરનારી, મનોહર હંસલીની જેમ ચાલનારી,

પીણસોણિથણસાલિણિઆહિં સકલકમલદલલોઅણિઆહિં

॥૨૬॥ દીવયં ॥*

પુષ્ટ કેડની નીચેનો ભાગ અને સ્તનો વડે શોભતી, કલાયુક્ત-ખીલેલા કમળના પાંદડા જેવા નયનોવાળી.

શબ્દાર્થ - અંબરંતર-આકાશના અંતરાલે, વિઆરણિઆહિં-વિચરનારી, લલિઅહંસવહુ-મનોહર હંસીની પેઠે, ગામિણિઆહિં-ગમન કરનારી, પીણસોણિથણ-પુષ્ટ કટીતટ અને સ્તન વડે, સાલિણિઆહિં-શોભતી, સકલકમલદલ-ખીલેલા કમળનાં પાંદડાં જેવા, લોઅણિઆહિં-નેત્રવાળી.

પીણનિરંતરથણભરવિણમિઅગાયલઆહિં,

પુષ્ટ અને અંતરરહિત એવા સ્તનોના ભારથી વિશેષ નમી ગયેલ શરીર

* આ પ્રથમનો દીપક છંદ છે. એનું બીજું નામ મંડિલ છંદ છે.

૧૬૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી નીતે બનાવશો ?

ભક્તિ વડે વ્યાપ્ત વંદના કરવા આવેલી છે તે બે ચરણો વંદાયેલા છે. વળી ફરીથી.

શબ્દાર્થ - દેવસુંદરીહિં-દેવાંગનાઓ વડે, પાયવંદિઆહિં-પગમાં વંદન કરતી, વંદિઆ-વંદાયેલા, જસ્સ-જે ભગવંતનાં, તે-તે બે, સુવિક્રમા-પરાક્રમવાળા, કમા-ચરણો, અપ્પણો-પોતાના, નિડાલએહિં-લલાટ વડે, મંડણોડણ-આભૂષણની રચનાના, પ્પગારએહિં-પ્રકારો વડે, કેહિં કેહિં વિ-કેવા કેવા (પ્રકારો) વડે ? અવંગતિલય-અપાંગ, તિલક, પત્તલેહનામએહિં-પત્રલેખ નામના, ચિલ્લએહિં-દેદીપ્યમાન, સંગય-મળ્યા છે, અંગયાહિં-અંગો જેનાં એવી, ભત્તિસન્નિવિટ્ટ-ભક્તિ વડે વ્યાપ્ત, વંદણ-વંદન કરવાને, આગયાહિં-આવેલી, હુંતિ-છે.

તમહં જિણચંદં અજિચં જિચમોહં ।

તેમને હું જિનચંદ્રને અજિતનાથને જીત્યા છે મોહ જેને,

દુચસવ્વકિલેસં પચઓ પણમામિ ॥૨લા નંદિઅચં ॥*

દૂર કર્યા છે. સર્વ દુઃખો જેણે આદર પૂર્વક નમસ્કાર કરું છું.

શબ્દાર્થ - તં-તેને, અહં-હું, જિણચંદં-જિનચંદ્રને, અજિચં-અજિતનાથને, જિચમોહં-જીત્યો છે મોહ જેણે એવા, ધુચ-ટાપ્યાં છે, સવ્વકિલેસં-સર્વ દુઃખો જેણે એવા, પચઓ-આદર વડે, પણમામિ-પ્રણામ કરું છું.

અર્થ - આકાશના અંતરાલમાં (મધ્યમાં) વિચરનારી, મનોહર હંસલીની જેમ ચાલનારી, પુષ્ટ એવા કેડના ભાગ અને સ્તનો વડે શોભતી, કલાયુક્ત-ખીલેલા કમળના પાંદડાં જેવા નયનોવાળી, મણિ અને સુવર્ણની બનાવેલ વિશેષ ઢીલી મેખલા (કંદોરા) વડે શોભાયમાન છે કેડનો પ્રદેશ જેનો, શ્રેષ્ઠ ધૂધરીઓવાળા ઝાંઝર અને ટપકીવાળા કંકણ (વલય) વડે સુશોભિત એવી, પ્રીતિ ઉપજાવનારી, ચતુર જનના મનને હરનારી, સુંદર દર્શનવાળી, (અજિત) ચરણોને નમેલી આભૂષણની રચનાના પ્રકારો વડે તે વળી કેવા કેવા પ્રકારો ? અપાંગતિલક (આંખે કાજળ) અને પત્રલેખા (કપાળે તિલક) નામ વડે દેદીપ્યમાન પ્રમાણોપેત અંગવાળી, ભક્તિપૂર્વક વંદન માટે આવેલી દેવાંગનાઓ (વડે) પોતાના લલાટો વડે જેમના ઘણા પરાક્રમવાળા ચરણો વંદાયા છે તથા ફરી ફરી વંદાયા છે જેમના તે મોહને સર્વથા જિતનારા, દૂર કર્યા છે સર્વ દુઃખો જેણે તેવા શ્રી જિનેશ્વર શ્રી અજિતનાથને હું આદરપૂર્વક નમસ્કાર કરું છું. (૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯)

થુઅવંદિઅચસ્સા રિસિગણદેવગણેહિં તો દેવવહુહિં પચઓ પણમિઅસ્સા ।

સ્તુતિ કરાયેલ, વંદન કરાયેલ, ઋષિઓના સમુદાય અને દેવોના સમુદાય વડે,

* આ નંદિતક છંદ છે.

૧૭૦ દ્વચ પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી સીતે બજાવશો ?

દેવનક્ટિઆહિં^૧ હાવ^૨ ભાવ^૩ વિભ્ભમ^૪પ્પગારએહિં^૫,

દેવનર્તકીઓ વડે હાવ, ભાવ અને વિલાસના પ્રકાર વડે,

**નચ્ચિઊણ^૬ અંગહારએહિં^૭ વંદિઆ ય જસ્સ તે સુવિક્કમા^૮
૧૦કમા,**

નૃત્ય કરીને અંગના વિક્ષેપ વડે વંદાએલા, મોક્ષને આપનાર તે પરાક્રમવાળા બે ચરણ ક્રમણો,

તયં તિલોયસવ્વસત્તસંતિકારયં પસંતસવ્વપાવદોસમેસહં,

તે (શ્રી શાંતિનાથ) ત્રણ લોકના સર્વ પ્રાણીઓના શાંતિ કરનાર, વિશેષ શાંત થયાં છે સર્વ પાપ, દોષ જેમના એવા એમને હું,

નમામિ સંતિમુત્તમં જિહાં ॥૩૧॥ નારાયઓ ॥*

નમસ્કાર કરું છું શાંતિનાથ ઉત્તમ જિનેશ્વરને.

શબ્દાર્થ - વંસસદ્-વેણુધ્વનિ, તંતિતાલમેલિએ-વીણા અને ચપટી પટહાદિ મળ્યે છતે, તિઉકખર-ત્રિપુષ્કર નામના વાજિત્રના, અભિરામ-મનોહર, સદ્મીસએ કએ-શબ્દ વડે મિશ્રિત કર્યે છતે, સુઈસમાણણે-સાંભળવાનું સમાનપણું કર્યે છતે, સુદ્ધ-શુદ્ધ ઉચ્ચારણવાળું, સજ્જગીય-અધિક ગુણવાળા ગીત વડે સહિત, પાયજાલ-પગને વિષે જાળીના આકારવાળી, ઘંટિઆહિ-ઘૂઘરીઓ વડે ઉપલક્ષિત છતે, વલય મેહલા-બલિયાં (ચૂડીઓ), કંદોરો, કલાવ નેઉર-કલાપ (સમૂહ) અને ઝાંઝરના, અભિરામસદ્-મનોહર શબ્દ વડે, મીસએ કએ-મિશ્રિત કર્યે છતે, દેવનક્ટિઆહિં-દેવનર્તકીઓ વડે, હાવભાવવિભ્ભમ-હાવ, ભાવ અને વિલાસના, (શૃંગારિક ચેષ્ટાના) પ્પગારએહિં-પ્રકારવાળા, નચ્ચિઊણ-નૃત્ય કરીને, (નાચીને), અંગહારએહિં-અંગના વિક્ષેપે (મરોડે) કરીને, વંદિઆ-વંદાયેલા છે, જસ્સ-જે (ભગવાન)નાં, તયં-તે (શાંતિનાથ), તિલોયસવ્વસત્ત-ત્રણ ભુવનના સર્વ પ્રાણીઓને, સંતિકારયં-શાંતિના કરનારા, પસંત-વિશેષે શાંત થયાં છે, સવ્વપાવદોસં-સર્વ પાપ અને દોષ જેનાં એવા, એસ-આ, અહં-હું.

અર્થ - ભક્તિના વશથી એકત્ર થયેલી, દેવોની સાથે રતિકીડા રૂપ ગુણને વિષે પંડિતા, એવી નર્તકવાદક ઘણા શ્રેષ્ઠ દેવોની નૃત્યકુશળ દેવાંગનાઓ વડે

૪. નૃત્યકળામાં કુશળ એવી દેવાંગનાઓ. ૫. મુખની ચેષ્ટાદિ બહુ કામવિકારવાળો અભિપ્રાય. ૬. ચિત્તમાં રહેલ અલ્પ કામવિકારનો અભિપ્રાય. ૭. વાણી, વક્ત્ર અને ભૂષણ વગેરેનું ભ્રમથી સ્થાન બદલાવું અથવા વિલાસ. ૮. નેત્ર, મુખ વગેરેના વિકારી ફેરફાર. ૯. હાથ, આંગળી પ્રમુખ અંગના લટકા-અભિનય વડે. ૧૦. શોભિત પંડિત જનોનો આચાર જેના સમીપે છે, એવો અર્થ પણ થાય છે.

* આ અન્ય નારાયક છંદ છે.

~~~~~

૧૭૨ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણે ઠેવી રીતે બજાવશો ?

વાંસળીના શબ્દ, વીણા અને તાલ મળે છેતે, ત્રિપુષ્કર વાજિંત્રના મનોહર શબ્દ વડે મિશ્રિત કર્યે છેતે, સાંભળવાનું સમાનપણું કર્યે છેતે, નિર્દોષ અને ગુણયુક્ત ગીતો ગાનારી તથા પળે જાળીના આકારવાળા ઘૂઘરા બાંધેલી એવી દેવનર્તકીઓ વડે વલય (ચૂડીઓ), કટિસૂત્રના, સમૂહ અને ઝાંઝરના મનોહર શબ્દ વડે મિશ્રિત કર્યે છેતે, હાવ ભાવ અને વિભ્રમ (શૂંગાર)ના પ્રકારવાળા અંગના વિક્ષેપ (મરોડ) વડે નૃત્ય કરીને, મોક્ષ આપનાર જે જગતમાં ઉત્તમ શાસનવાળા, ઋષિસમુદાય અને દેવોના સમુદાય વડે સ્તવના કરાયેલ અને વંદાયેલ પાછળથી દેવવધૂઓ વડે પ્રણામ કરાએલા એવા પરાક્રમવાળા જેમનાં બંને ચરણકમળો વંદાય છે તે ત્રણે લોકમાં શાંતિ કરનાર, સર્વ પાપ અને દોષથી રહિત ઉત્તમ શ્રી શાંતિનાથ જિનેશ્વરને નમસ્કાર કરું છું. (૩૦, ૩૧)

(અજિતનાથ પ્રભુ તથા શાંતિનાથ પ્રભુની સ્તુતિઓ)

છતયામરપડાગજુઅજવમંડિઆ,

છત્ર, ચામર, પતાકા, ચૂપ (યજ્ઞસ્તંભ) અને જવ (લક્ષણો) વડે શોભિત,

ઝયવરમગરતુરયસિરિવચ્છસુલંછણા ।

શ્રેષ્ઠ ધ્વજ, મગર, ઘોડો અને શ્રીવત્સ એવા શુભ લાંછનો છે જેમને,

દીપસમુદ્રમંદરદિસાગયસોહિયા,

દ્વીપ સમુદ્ર, મેરુ પર્વત અને (ઐરાવણ હાથીના ચિહ્નથી શોભિત) દિગ્ગજકૂટ વડે શોભિત,

સત્થિહવસહસીહરહચક્કવરંકિયા ॥૩૨॥ લલિઅયં ॥*

સ્વસ્તિક વૃષભ, સિંહ, રથ અને શ્રેષ્ઠ ચક્રથી અંકિત.

શબ્દાર્થ - છતયામરપડાગ-છત્ર, ચામર, પતાકા, જુઅજવમંડિઆ-ચૂપ (ધાંભલો) અને જવ વડે સુશોભિત, ઝયવર-શ્રેષ્ઠ ધ્વજ, મગર તુરય-મગર, અશ્વ (અને) સિરિવચ્છસુલંછણા-શ્રીવત્સ એ શોભાયમાન છે લાંછનો જેને એવા, દીપ સમુદ્ર મંદર-દ્વીપ, સમુદ્ર, મેરુ પર્વત (અને) દિસાગયસોહિયા-દિગ્ગજ (અને) ચક્કવરંકિયા-ચક્ર વડે શ્રેષ્ઠ રીતે ચિન્હિત.

સહાવલહ્કા સમપ્પર્ધહ્કા અદોસદ્દુહ્કા ગુણેહિં જિહ્કા ।

સ્વભાવથી સુંદર, સમતા ભાવમાં સ્થિર, દોષ વડે વિકાર નહિ પામેલા, ગુણો વડે શ્રેષ્ઠ,

પસાયસિહ્કા તવેણ પુહ્કા, સિરીહિં ઘહ્કા રિસીહિં જુહ્કા ॥૩૩॥

વાણવાસિઆ ॥*

* આ બીજો લલિતક છંદ છે. * આ વાનવાસિકા છંદ છે.

દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કહેવી રીતે બતાવશો ? ૧૭૩

કૃપા કરવામાં શ્રેષ્ઠ, તપ વડે પુષ્ટ, લક્ષ્મીથી પૂજાયેલા, ઋષિઓથી સેવાયેલા.
 શબ્દાર્થ - સહાવલકટ્ટા-સ્વભાવે કરીને શોભાયમાન, સમખ્પઈક્ટા-સરખી ભૂમિને વિષે રહેલા, અદોસદુક્ટા-દોષ વડે અદુષ્ટ, ગુણોહિં-ગુણો વડે, જિઠ્ઠા-જયેષ્ઠ. (મોટા), પસાયસિક્ટા-નિર્મળતા વડે શ્રેષ્ઠ, તવેણ-તપ વડે, પુક્ટા-પુષ્ટ, સિરીહિં-લક્ષ્મી દેવી વડે, ઈક્ટા-પૂજિત, રિસીહિં-મુનિઓ વડે, જુક્ટા-સેવાયેલા.

તે તવેણ ધુઅસવ્વપાવયા, સવ્વલોઅહિઅમૂલપાવયા ।

તેઓને તપ વડે દૂર કર્યા છે સર્વ પાપ જેમણે, સર્વ લોકના હિતના મૂળને પ્રાપ્ત કરાવનારા,

સંથુઆ અજિઅસંતિપાયયા, હુંતુ મે સિવસુહાણદાયયા ॥૩૪॥

અપરાંતિકા ॥*

સારી રીતે સ્તવેલા છે, પૂજ્ય એવા શ્રી અજિતનાથ તથા શ્રી શાંતિનાથ, થાઓ મને શિવસુખને આપનારા.

શબ્દાર્થ - તવેણ-તપ વડે, ધુઅસવ્વપાવયા-ટાળ્યાં છે સર્વ પાપ જેણે એવા, સવ્વલોઅ-સર્વ લોકના, હિઅમૂલપાવયા-હિતના મૂળને પ્રાપ્ત કરાવનાર, સંથુઆ-સ્તુતિ કરાયેલા, પાયયા-પૂજ્ય, હુંતુ-થાઓ, સિવસુહાણ-મોક્ષસુખના, દાયયા-આપનારા.

અર્થ - છત્ર, ચામર, પતાકા, સ્તૂપ (થાંભલો) અને જય વડે શોભિત, શ્રેષ્ઠ ધ્વજ, મગર, ઘોડો અને શ્રીવત્સ એવા શુભ લંછનવાળા, દ્વીપ, સમુદ્ર, મેરુ પર્વત અને દિગ્ગજ વડે શોભિત, સ્વસ્તિક, વૃષભ, સિંહ, રથ અને ચક્ર વડે અંકિત, સ્વભાવથી સુંદર, સમતાભાવમાં સ્થિર, દોષ વડે વિકાર નહિ પામેલા, ગુણો વડે શ્રેષ્ઠ, કૃપા કરવામાં શ્રેષ્ઠ, તપ વડે પુષ્ટ, લક્ષ્મીથી પૂજાયેલા, ઋષિઓથી સેવાયેલા, તપ વડે દૂર કર્યા છે સર્વ પાપ જેમણે, સર્વ લોકના હિતના મૂળને પ્રાપ્ત કરાવનારા, સારી રીતે સ્તુતિ કરાયેલા તે શ્રી અજિતનાથ અને શ્રી શાંતિનાથ પૂજ્યો મને મોક્ષસુખ આપનારા થાઓ. (૩૨, ૩૩, ૩૪)

(ઉપસંહાર)

એવં તવબલવિઉલં થુઅં મએ અજિઅસંતિજિણબુઅલં ।

એ પ્રકારે તપના બળથી મહાન સ્તવના કરી છે મેં અજિતનાથ અને શાંતિનાથ સ્વામીના યુગલની,

વવગાયકમ્મરયમલં ગઈ ગયં સાસયં વિઉલં ॥૩૫॥ ગાહા ॥

દૂર થયાં છે કર્મ રૂપ રજ અને મલ જેમનાં, ગતિને પામેલ શાશ્વત વિસ્તીર્ણ.

* આ અપરાંતિકા છંદ છે.

૧૭૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ કેવી રીતે બનાવશો ?

શબ્દાર્થ - એવં-એ પ્રકારે, તવબલવિઉલં-તપ સામર્થ્ય વડે વિશાળ, ધુઅં-સ્તવ્યું, મએ-મેં, અજિઅસંતિજિણ-અજિતનાથ અને શાંતિનાથ જિનનું, જુઅલં-યુગલ, (જોડી), વવગય-ગયાં છે, કમ્મરયમલં-કર્મરૂપ રજ અને મલ જેનાં એવું, ગયં-પ્રાપ્ત થયેલું, સાસયં-શાશ્વતી, વિઉલં-વિસ્તીર્ણ.

અર્થ - એ પ્રકારે તપના બળથી મહાન, દૂર થયાં છે કર્મ રૂપ રજ અને મલ જેમનાં, વિસ્તીર્ણ અને શાશ્વત ગતિને પામેલા શ્રી અજિતનાથ અને શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીના યુગલની મેં સ્તવના કરી.

(સ્તુતિ કરવાનું ફળ)

તં બહુગુણપ્પસાયં, મુક્ખસુહેણ પરમેણ અવિસાયં ।

તે ઘણા ગુણોના પ્રસાદવાળું, મોક્ષસુખ વડે ઉત્કૃષ્ટ વિષાદ રહિત,

નાસેઉ મે વિસાયં કુણઉ અ પરિસાવિ અ પ્પસાયં ॥૩૬॥ ગાહા ॥

નાશ કરો મારા વિષાદને કરો (સ્તવન સાંભળનારી) સભાને પણ (અને મારા ઉપર પણ) પ્રસાદ (અનુગ્રહ).

શબ્દાર્થ - બહુગુણપ્પસાયં-બહુગુણના પ્રસાદવાળું, મુક્ખસુહેણ-મોક્ષસુખ વડે, પરમેણ-ઉત્કૃષ્ટ, અવિસાયં-વિષાદરહિત, નાસેઉ-નાશ કરો, વિસાયં-વિકલતાને (ખેદને), કુણઉ-કરો, પરિસાવિ-સભા પણ, પ્પસાયં-અનુગ્રહ, (મહેરબાની.)

અર્થ - ઘણા ગુણોના પ્રસાદવાળું ઉત્કૃષ્ટ મોક્ષસુખ વડે વિષાદ રહિત તે યુગલ મારા વિષાદને (ખેદને) નાશ કરો તથા સભાને અને મને પણ અનુગ્રહ કરો.

(અંતિમ આશીર્વાદ)

તં મોએઉ અ નંદિં, પાવેઉ અ* નંદિસેણમભિનંદિં ।

તે યુગલ (ભવ્ય જીવોને) હર્ષ કરાવો, સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત કરાવો અને નંદિષેણને સમસ્ત પ્રકારે આનંદ કરાવો,

પરિસાવિ અ સુહનંદિં, મમ ય દિસઉ સંજમે નંદિં ॥૩૭॥ ગાહા ॥

શ્રોતાજનોની સભાને પણ સુખ સમૃદ્ધિ આપો તથા મને આપો સંયમમાં આનંદ.

શબ્દાર્થ - મોએઉ-હર્ષને આપો, નંદિં-સમૃદ્ધિને, પાવેઉ-પ્રાપ્ત કરાવો,

* આ નંદિષેણ મુનિ શ્રેણિકના પુત્ર કે બીજા કોઈ મહર્ષિ છે તેનો બરાબર નિર્ણય થતો નથી. કેટલાક વર્ણી એમ કહે છે કે શ્રી શત્રુંજયની ગુફામાં અજિતનાથ અને શાંતિનાથ વર્ષાઋતુમાં રહેલા હતા, તે જગ્યાએ અનુપમ સરોવરની સમીપે અજિતનાથજીનું ચૈત્ય હતું અને મરુદેવી ટૂંકની પાસે શાંતિનાથજીનું ચૈત્ય હતું. ત્યાં નેમિનાથજીના ગણધર નંદિષેણજીએ અજિતશાંતિ સ્તવનની રચના કરી. તેથી તે બન્ને ચૈત્યો પૂર્વાભિમુખ થયાં. મૂળ ગ્રંથકારે અહીં સુધી રચના કરી છે. તેમાં ૩૭ ગાથા અને ૨૪૨૩ અક્ષરો આવે છે. બાકીની ગાથાઓ અન્યની કરેલી છે.

હવ્ય પ્રતિહમલાજે ભાવ પ્રતિહમલા હેવી રીતે બજાવશો ? ૧૭૫

નંદિસેણ-નંદિષેણમુનિને, અભિનંદિ-સમસ્ત પ્રકારે આનંદ, પરિસાવિ-સભાને પણ, સુહનંદિ-સુખસમૃદ્ધિ, દિસઉ-આપો, સંજમે-ચારિત્રને વિષે.

અર્થ - તે યુગલ ભવ્ય જીવોને હર્ષ કરાવો, સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત કરાવો અને નંદિષેણને સમસ્ત પ્રકારે આનંદ કરાવો, શ્રોતાજનોની સભાને પણ સુખ સમૃદ્ધિ આપો તથા મને પણ સંયમને વિષે આનંદ આપો.

(આ સ્તોત્ર બોલવાના ખાસ પ્રસંગો)

પક્ર્મિય ચાઉમ્માસિય, સંવચ્છરિએ અવસ્સ ભણિઅવ્વો ।

પક્ર્મી પ્રતિક્રમણને વિષે, ચાતુર્માસિક પ્રતિક્રમણને વિષે અને સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણને વિષે અવશ્ય ભણવા યોગ્ય છે,

સોઅવ્વો સવ્વેહિં ઉવસગ્ગનિવારણો એસો ॥૩૮॥

સાંભળવા યોગ્ય છે દરેકે ઉપસર્ગનું નિવારણ કરનાર આ.

શબ્દાર્થ - પક્ર્મિય-પક્ર્મી પ્રતિક્રમણને વિષે, ચાઉમ્માસિય-ચોમાસી પ્રતિક્રમણને વિષે, સંવચ્છરિએ-સંવત્સરી પ્રતિક્રમણને વિષે, અવસ્સ-અવશ્ય, ભણિઅવ્વો-ભણવું, સોઅવ્વો-સાંભળવું, સવ્વેહિં-સર્વેએ, ઉવસગ્ગ-નિવારણો-વિઘ્નનું નિવારણ કરનાર, એસો-એ (છે).

અર્થ - આ સ્તોત્ર ઉપસર્ગનું નિવારણ કરનાર છે. તેથી પક્ર્મી પ્રતિક્રમણને વિષે ચાતુર્માસિક પ્રતિક્રમણને વિષે અને સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણને વિષે (એક જણે) અવશ્ય ભણવા યોગ્ય છે અને સર્વે માણસોએ સાંભળવા યોગ્ય છે.

(રોજ બંને વખત આ સ્તોત્ર ગણવાથી થતા લાભ)

જે પટઈ જે અ નિસુણઈ, ઉભઓ કાલં પિ અજિઅ સંતિયયં ।

જે ભણે છે, અને જે સાંભળે છે બંને વખત પણ અજિતશાંતિસ્તવનને,

ન હુ હુંતિ તસ્સ રોગા, પુવ્વુપ્પન્ના વિ નાસંતિ ॥૩૯॥

નથી નિશ્ચયે થતા તેને રોગો, પૂર્વે ઉત્પન્ન થયેલા પણ નાશ પામે છે.

શબ્દાર્થ - પટઈ-ભણે છે, નિસુણઈ-સાંભળે છે, ઉભઓ-બન્ને, કાલંપિ-વખતે, અજિઅસંતિયયં-અજિતશાંતિસ્તવ, ન હુ-ન જ, હુંતિ-થાય, રોગા-રોગો, પુવ્વુપ્પન્ના-પૂર્વે થયેલા, વિ-પણ, નાસંતિ-નાશ પામે છે.

અર્થ - શ્રી અજિતશાંતિસ્તવનને બંને વખત જે ભણે છે અને જે સાંભળે છે તેને રોગો થતા નથી અને પૂર્વે ઉત્પન્ન થયેલા પણ નાશ પામે છે.

(અંતિમ ઉપદેશ)

જઈ ઈચ્છહ પરમપદં, અહવા કિતિં સુવિત્થં ભુવણે ।

જો ઈચ્છો છો પરમપદને, અથવા કીર્તિને વિસ્તાર પામેલી ભુવનને વિષે,

૧૭૬ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ છેવી નીતે બજાવશો ?

ભો ભો ભવ્યા: ! શૃણુત વચનં પ્રસ્તુતં સર્વમેતદ્,

હે ભવ્ય લોકો સાંભળો વચનને અવસર ઉચિત સર્વ આ,

યે યાત્રાયાં ત્રિભુવનગુરોર્હતા ભક્તિભાજ: ।

જેઓ યાત્રાને વિષે ત્રિભુવનગુરુની શ્રાવકો ભક્તિ વડે યુક્ત છે,

તેષાં શાંતિર્ભવતુ ભવતામર્હદાદિપ્રભાવા,

તેઓને શાંતિ થાઓ તમોને અરિહંતાદિ પંચપરમેષ્ઠિ માહાત્મ્ય થકી,

દારોગ્યશ્રીધૃતિમતિકરી ફલેસવિધ્વંસહેતુ: ॥૧૧॥

આરોગ્ય અને લક્ષ્મી, સંતોષ અને વિશિષ્ટ બુદ્ધિને ઉત્પન્ન કરનારી રાગદ્વેષાદિના નાશના કારણભૂત.

શબ્દાર્થ - ભો ભો ભવ્યા:-હે ભવ્ય લોકો, શૃણુત-સાંભળો, વચનં-વચનને, પ્રસ્તુતં-અવસરઉચિત, સર્વ-સર્વ, એતદ્-આ, યે-જેઓ, યાત્રાયાં-યાત્રાને વિષે, ત્રિભુવનગુરો:-ત્રિભુવનગુરુની, આર્હતા-હે શ્રાવકો, ભક્તિભાજ:-ભક્તિ વડે યુક્ત (છો), તેષાં-તેઓને, શાંતિ:-શાંતિ, ભવતુ-થાઓ, ભવતાં-તમોને, અર્હદાદિ-અરિહંતાદિ પંચપરમેષ્ઠીના, પ્રભાવાત્-માહાત્મ્ય થકી, આરોગ્યશ્રી-આરોગ્ય-લક્ષ્મી, ધૃતિમતિકરી-સંતોષ અને વિશિષ્ટ બુદ્ધિને કરનારી, ફલેશવિધ્વંસહેતુ:-રાગદ્વેષાદિના નાશના કારણભૂત.

અર્થ - હે ભવ્યલોકો આ અવસર ઉચિત સર્વ વચન તમે સાંભળો ! જે શ્રાવકો ત્રણ લોકના ગુરુ (વીતરાગ)ની યાત્રા (જન્મ મહોત્સવ પ્રસંગે)ને વિષે ભક્તિને ભજનારા છે. તેઓને અરિહંતાદિ પંચપરમેષ્ઠીના માહાત્મ્ય થકી (પ્રસાદ) આરોગ્ય લક્ષ્મી, સંતોષ અને વિશિષ્ટ બુદ્ધિને કરનારી તથા રાગદ્વેષાદિના નાશના કારણભૂત એવી શાંતિ થાઓ.

૨. (શાંતિની ઉદ્દ્યોષણા સાંભળો)

ભો ! ભો ! ભવ્યલોકા ! ઇહહિ ભરતૈરાવતવિદેહસંભવાનાં,

હે ભવ્ય લોકો અહીં જે કારણ માટે ભરતક્ષેત્ર, ઐરાવતક્ષેત્ર, મહાવિદેહક્ષેત્રને વિષે ઉત્પન્ન થયેલા,

સમસ્તતીર્થકૃતાં જન્મન્થાસનપ્રકમ્પાનન્તર

સમગ્ર તીર્થકરોના જન્મ સમયે આસન ચલાયમાન થયા પછી,

મવધિના વિજ્ઞાય, સૌધર્માધિપતિ: સુધોષાઘણ્ટા-ચાલનાનન્તરં

અવધિજ્ઞાનના ઉપયોગ વડે જાણીને સૌધર્મેન્દ્ર સુધોષા નામની ઘંટાને વગાડ્યા પછી,

૧૭૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાજે ભાવ પ્રતિભમલા હેવી રીતે બનાવશો ?

ઉદ્ઘોષણા કરું છું, તત્-તે, પૂજાયાત્રાસ્નાત્રાદિ-પૂજા, યાત્રા ને સ્નાત્ર વગેરે, મહોત્સવાનંતરં-મહોત્સવ કર્યા પછી, કર્ણ-કાન, દત્વા-દઈને, નિશમ્યતાં-સાંભળો, સ્વાહા-સ્વાહા. (મંત્ર શાસ્ત્ર પ્રસિદ્ધ મંગળમય અવ્યય છે.)

અર્થ - હે ભવ્ય જીવો અહીં જે કારણ માટે ભરતક્ષેત્ર, ઐરાવતક્ષેત્ર અને મહાવિદેહક્ષેત્રને વિષે ઉત્પન્ન થયેલા સમગ્ર તીર્થંકરોના જન્મ સમયે સૌધર્મ-દેવ લોકના ઈંદ્રના આસન ચલાયમાન થયા પછી ઈંદ્ર વડે અવધિજ્ઞાનના ઉપયોગ વડે (જિન જન્મને) જાણીને (હર્ષ પામેલ) સુઘોષા નામના ઘંટને વગાડ્યા પછી સર્વ સુર (વૈમાનિક દેવો) અસુર (ભવનપતિના દેવો) અને તેના ઈંદ્રોની સાથે (જિન જન્મ સ્થાને) ભક્તિ વડે રૂડે પ્રકારે આવીને પરમ વિનય સહિત સૌધર્મન્દ્ર અર્હદ ભટ્ટારક (પૂજ્ય)ને કરસંપુટમાં ગ્રહણ કરીને મેરુ પર્વતના શિખર ઉપર જેમણે સ્નાત્રમહોત્સવ કર્યો, પછી તે (સ્નાત્રમહોત્સવના અંતે) શાંતિને મોટા શબ્દો વડે ઉદ્ઘોષણા કરે છે તેથી તે પ્રમાણે કરેલું અનુકરણ થાય તે માટે હું વળી ઈંદ્રાદિદેવસમૂહ જે માર્ગે ગયો તે જ માર્ગ પ્રમાણ એ કારણથી ભવ્ય પ્રાણીઓ સાથે (જિનાલય) ભક્તિથી રક્ત થઈને આવીને સ્નાત્રપીઠિકા ઉપર વિધિ પ્રમાણે સ્નાત્ર કરીને હું મોટા શબ્દો વડે શાંતિ વડે ઉદ્ઘોષણા કરું છું, તે પૂજા, યાત્રા અને સ્નાત્ર વગેરે મહોત્સવ કર્યા પછી એ પ્રમાણે કૃત્ય કરીને કાનને સાવધાન કરીને તમે સાંભળો ! સ્વાહા.

૩. (શાંતિની ઉદ્ઘોષણાનો પ્રારંભ જગતની વ્યવસ્થા અને પવિત્રતાનો મુખ્ય આધાર તીર્થંકરો ઉપર છે.)

ॐ પુણ્યાહં પુણ્યાહં પ્રીયંતાં પ્રીયંતા ભગવન્તોઽર્હન્તઃ,

ૐ પદ વડે નમસ્કાર કરીને (ૐ પદ વડે શોભાયમાન થયેલા પંચપરમેષ્ઠિ) ઉત્તમ દિવસ છે, ઉત્તમ દિવસ છે સંતુષ્ટ થાઓ, સંતુષ્ટ થાઓ ઐશ્વર્યાદિ યુક્ત તીર્થંકરો,

સર્વજ્ઞાઃ સર્વદર્શિનસ્ત્રિલોકનાથાસ્ત્રિલોકમહિતા

સર્વ પદાર્થને જાણનારા, સર્વને જોનારા, ત્રણ લોકના નાથ, ત્રણ લોક વડે પૂજાયેલા,

સ્ત્રિલોકપૂજ્યાસ્ત્રિલોકેશ્વરાસ્ત્રિલોકોદ્યોતકરાઃ । ॥૩॥

ત્રણ લોકના, (લોકને) પૂજ્ય, ત્રણ લોકના ઈશ્વર, ત્રણ લોકનો (માં) ઉદ્યોત (પ્રકાશ) કરનારા.

શબ્દાર્થ - પુણ્યાહં-ઉત્તમ (પવિત્ર) દિવસ છે, પ્રીયંતાં-સંતુષ્ટ થાઓ, ભગવંતઃ-ઐશ્વર્યાદિ યુક્ત, અર્હન્તઃ-તીર્થંકરો, સર્વજ્ઞાઃ-સર્વ જાણનારા, સર્વદર્શિનઃ-સર્વને જોનારા, ત્રિલોકનાથઃ-ત્રણ લોકના નાથ, ત્રિલોકમહિતાઃ-ત્રણ લોક વડે પૂજાયેલા,

૧૮૦ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

૫. (ભાવના બળથી-સદાના રક્ષણ કરાયેલા મુનિ મહાત્માઓ)

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજય

ૐ પદ વડે, નમસ્કાર કરીને એવા હે મુનિઓ મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ શત્રુના વિજયને વિષે,

દુર્ભિક્ષકાન્તારેષુ દુર્ગમાર્ગેષુ રક્ષન્તુ વો નિત્યં સ્વાહા ॥૫૧॥

દુકાળ અને મહાઅટવીને વિષે વિકટ માર્ગોને વિષે રક્ષણ થાઓ તમારું સદા.

શબ્દાર્થ - મુનયઃ-હે મુનિઓ, મુનિપ્રવરાઃ-મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ, રિપુવિજય-શત્રુનો વિજય, દુર્ભિક્ષકાન્તારેષુ-દુષ્કાળ અને મહા અટવીને વિષે, દુર્ગમાર્ગેષુ-વિકટ માર્ગોને વિષે, રક્ષન્તુ-રક્ષણ કરો, વઃ-તમારું, નિત્યં-નિરંતર.

અર્થ - ૐ પદ વડે નમસ્કાર કરીને મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ એવા હે મુનિઓ ! શત્રુના વિજયને વિષે, દુષ્કાળ અને મહાઅટવીને વિષે, વિકટ માર્ગોને વિષે તમારું સદા રક્ષણ થાઓ.

૬. (જિનેશ્વર પ્રભુઓના નામ માત્રથી જ વિવિધ કાર્યમાં સિદ્ધિઓની પ્રાપ્તિ થાય છે.)

ૐ હ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાંતિ-બુદ્ધિ-લક્ષ્મી-મેઘા-વિદ્યાસાધન

ૐ (પ્રાણ મંત્ર-પ્રણવ બીજ), હ્રીં (માયા બીજ-વશ કરનાર), શ્રીં (લક્ષ્મીને આપનાર) ધીરજ મતિ-દીર્ઘદૃષ્ટિ, યશ, શોભા, બુદ્ધિ, સંપત્તિ, ધારણ કરવાની બુદ્ધિ, વિદ્યાની સાધનામાં,

પ્રવેશ-નિવેશનેષુ સુગૃહીતનામાનો જયંતુ તે જિનેન્દ્રાઃ ॥૬૧॥

પ્રવેશ, નિવાસસ્થાનોને વિષે રૂડે પ્રકારે નામોને ગ્રહણ કરાય જેના જયવંતા વર્તો તે જિનેશ્વરો.

શબ્દાર્થ - ૐ હ્રીં શ્રીં-આ ત્રણે મંત્ર બીજ છે, ધૃતિમતિકીર્તિ-ધીરજ, મતિ (વિચારશક્તિ), યશ, કાંતિબુદ્ધિલક્ષ્મી-શોભા, બુદ્ધિ, સંપત્તિ, મેઘાવિદ્યાસાધન-ધારણ કરવાની બુદ્ધિ, વિદ્યાસાધન- વિદ્યાની સાધનામાં, પ્રવેશ- પ્રવેશ (અને) નિવેશનેષુ-નિવાસસ્થાનોને (નીકળવાને) વિષે, સુગૃહીતનામાનઃ-રૂડે પ્રકારે ગ્રહણ કરાયાં છે નામો જેના એવા, જયંતુ-જયવંતા વર્તો, તે જિનેન્દ્રાઃ-તે જિનેશ્વરો.

અર્થ - ૐ (પ્રાણ મંત્ર કે પ્રણવમંત્ર), હ્રીં (માયા બીજ વશ કરનાર) શ્રીં (લક્ષ્મીને આપનાર) ધીરજ, મતિ (દીર્ઘદૃષ્ટિ), યશ, શોભા (તેજ), બુદ્ધિ (કાળ પ્રમાણે), સંપત્તિ, ધારણ કરવાની બુદ્ધિ, વિદ્યાની સાધનામાં, પ્રવેશ કરવામાં, નિવાસસ્થાનોને વિષે (સ્થાપનામાં) રૂડે પ્રકારે જેમના નામ ગ્રહણ કરાયા છે તેવા

૧૮૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાળં ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી સીતે બજાવશો ?

ॐ ग्रहाभ्यन्द्रसूर्यागारक बुधबृहस्पतिशुक्रशनेभ्यः

ॐ नव ग्रहो, यन्द्र, सूर्य, मंगल, बुध, गुरु, शुक्र, शनि,

राहुकेतुसहिताः सलोकपालाः सोमयमवरुणकुभेर

राहु કેતુ સહિત, લોકપાળના દેવો સહિત સોમ, યમ, વરુણ, કુબેર,

વાસવાદિત્યસ્કંદવિનાયકોપેતા યે ચાન્યેડપિ

ઈદ્ર, બાર સંક્રાંતિના સૂર્ય, કાર્તિકેય, ગણેશ સહિત જે બીજા પણ,

ગ્રામનગરક્ષેત્રદેવતાઘ્યસ્તે સર્વે પ્રીયંતાં પ્રીયંતાં

ગામ, નગર અને ક્ષેત્રના અધિષ્ઠાયક દેવો વગેરે તે સર્વે પ્રસન્ન થાઓ, પ્રસન્ન થાઓ.

અક્ષીણકોશકોષાગારા નરપતયમ્ય ભવન્તુ સ્વાહા ।।

અક્ષય ભંડાર (અને) ધાન્યના કોઠારોવાળા રાજાઓ થાઓ.

શબ્દાર્થ - ગ્રહા:-નવ ગ્રહો, અંગારક-મંગલ, સહિતા:-સહિત, સલોકપાલા:-લોકપાળ દેવોએ સહિત, વાસવ-ઈદ્ર, આદિત્ય-બાર સંક્રાંતિના સૂર્ય, સ્કંદ-કાર્તિકેય, વિનાયકોપેતા:-ગણેશ સહિત, યે-જે, અન્યેડપિ-બીજા પણ, ગ્રામનગરક્ષેત્રદેવતાઘ્ય:-ગામ, નગર અને ક્ષેત્રના અધિષ્ઠાયક દેવો વગેરે, પ્રીયંતાં-પ્રસન્ન થાઓ, અક્ષીણકોશ-અક્ષય ભંડાર (અને) કોષાગારા-ધાન્યના કોઠારોવાળા, નરપતય:-રાજાઓ.

અર્થ - ॐ નવગ્રહો, યન્દ્ર, સૂર્ય, મંગલ, બુધ, ગુરુ, શુક્ર, શનિ, રાહુ, કેતુ, (પૂંછડિયા તારા) સહિત, લોકપાળના દેવો સહિત, સોમ, યમ, વરુણ, કુબેર, ઈદ્ર, બાર સંક્રાંતિના સૂર્ય, કાર્તિકેય, ગણેશ સહિત ને બીજા પણ ગામ, નગર (શહેર) અને ક્ષેત્રના અધિષ્ઠાયક દેવો વગેરે તે સર્વે પ્રસન્ન થાઓ પ્રસન્ન થાઓ, (અને) ક્ષય ન પામે તેવા (નિધિ) અક્ષય ભંડાર, (અને) ધાન્યના કોઠારોવાળા રાજા પ્રાપ્ત થાઓ. (હોજો)

૧૦. (કુટુંબોમાં આનંદ અને પ્રમોદ)

ॐ પુત્ર-મિત્ર-ભ્રાતૃ-કલત્ર-સુહૃદ્-સ્વજન-સંબંધિ

ॐ પુત્ર, હિતેચ્છુ, સહોદર-ભાઈ-સ્ત્રી, મિત્ર, જ્ઞાતિજન, સગાં,

બંધુવર્ગસહિતા નિત્યં ચામોદપ્રમોદકારિણઃ

પોતાના ગોત્રીઓ પિત્રાઈ સહિત હંમેશાં આમોદ-પ્રમોદ કરવાવાળા

અસ્મિંમ્ય-ભૂમણ્ડલાયતનનિવાસિ-સાધુ-સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકાણાં,

૧૮૪ દ્વિતીય પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણે ઈતી રીતે ભગવાલશો ?

અશુભ કર્મફળો શાંત થાઓ, શત્રુઓ અવળા મુખવાળા થાઓ.

૧૨. (શાંતિ કરનાર શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુનું સ્મરણ)

શ્રીમતે શાંતિનાથાય, નમઃ શાંતિવિધાયિને ।

શ્રીમાન્ શાંતિનાથને નમસ્કાર થાઓ શાંતિને કરનારા,

ત્રૈલોક્યસ્યામરાધીશ-મુકુટાભ્યર્ચિતાંઘ્રયે ॥૧૧॥

ત્રણ લોકના દેવેન્દ્રોના મુકુટો વડે સેવાયેલા છે ચરણકમળ જેમનાં એવા.

શબ્દાર્થ - શ્રીમતે-શ્રીમાન, શાંતિનાથાય-શાંતિનાથને, નમઃ-નમસ્કાર થાઓ, શાંતિવિધાયિને-શાંતિને કરનારા, ત્રૈલોક્યસ્ય-ત્રણ લોકની, અમરાધીશ-દેવેન્દ્રોના, મુકુટ-મુકુટો વડે, અભ્યર્ચિતાંઘ્રયે-પૂજાયેલ છે ચરણકમળ જેમના એવા.

અર્થ - શ્રીમાન્, ત્રણ લોકની શાંતિને કરનારા, દેવેન્દ્રોના મુકુટો વડે પૂજાયેલા છે ચરણ કમળ જેમના એવા શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.

શાંતિઃ શાંતિકરઃ શ્રીમાન્ શાંતિં દિશતુ મે ગુરુઃ ।

શાંતિનાથ, શાંતિને કરનારા શ્રીમાન્ શાંતિને આપો મને ગુરુ,

શાંતિરૈવ સદા તેષાં, યેષાં શાંતિર્ગૃહે ગૃહે ॥૧૨॥

શાંતિ જ હંમેશાં તેઓને થાય છે જેઓના શાંતિનાથ પૂજાય છે ઘર ઘરમાં.

શબ્દાર્થ - શાંતિઃ-શાંતિનાથ, શાંતિકરઃ-શાંતિને કરનારા, દિશતુ-આપો, ગુરુઃ-તત્ત્વના ઉપદેશ કરનારા, તેષાં-તેઓના, યેષાં-જેઓના, ગૃહે-ઘરને વિષે.

અર્થ - તત્ત્વનો ઉપદેશ કરનારા શ્રીમાન, (ગુરુ) શાંતિને કરનારા એવા શ્રી શાંતિનાથ મને શાંતિ આપો. જેઓના ઘર ઘરમાં શ્રી શાંતિનાથ પૂજાય (બિરાજે) છે, તેઓને હંમેશાં શાંતિ જ થાય (હોય) છે.

ઉન્મૃષ્ટરિષ્ટદુષ્ટ-ગ્રહગતિ દુઃસ્વપ્નદુર્નિમિતાદિ ।

દૂર કર્યા છે ઉપસર્ગો, (ખરાબ રીતે અસર) ખરાબ ગ્રહની ગતિ ખરાબ સ્વપ્ન અને દુષ્ટ નિમિત્ત વગેરે જેણે એવું.

સંપાદિતહિતસંપન્નામગ્રહણં જયતિ શાન્તેઃ ॥૩૧॥

પ્રાપ્ત કરી છે શુભલક્ષ્મી જેણે એવું નામોચ્ચારણ જયવંત વર્તે છે શાંતિનાથનું.

શબ્દાર્થ - ઉન્મૃષ્ટરિષ્ટ-દૂર કર્યા છે ઉપદ્રવ, દુષ્ટગ્રહગતિ-માઠા ગ્રહની ગતિ, દુઃસ્વપ્નદુર્નિમિતાદિ-ખરાબ સ્વપ્ન અને દુષ્ટ નિમિત્ત વગેરે જેણે એવું, સંપાદિત-સંપાદન કરી છે, હિતસંપત્-શુભ લક્ષ્મી જેણે એવું, નામગ્રહણં-નામોચ્ચારણ, જયતિ-જયવંત વર્તે છે, શાંતેઃ-શાંતિનાથનું.

અર્થ - ઉપદ્રવ, જે ખરાબ રીતે અસર કરે છે તેવી દુષ્ટ ગ્રહની ગતિ, ખરાબ સ્વપ્ન અને દુષ્ટ નિમિત્ત (ખરાબ અંગનું ફરકવું) વગેરે દૂર કર્યા છે અને સંપાદન

૧૮૬ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે લેવી રીતે બતાવશો ?

શબ્દાર્થ - શ્રી જનપદાનાં-દેશોની, શ્રી રાજાધિપાનાં-રાજા રૂપ અધિપતિઓની, શ્રી ગોષ્ઠિકાનાં-ધર્મસભાના સભ્યોની, શ્રી પૌરમુખ્યાણાં-નગરના મોટા જનોની, પૌરજનસ્ય-નગરના જનોની, બ્રહ્મલોકસ્ય-સમસ્ત જીવલોકની, શ્રી પાર્શ્વનાથાય-શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુને,

અર્થ - શ્રી શ્રમણસંઘને (સાધુ છે મુખ્ય જેમાં એવા સંઘને) શાંતિ થાઓ, શ્રી જનપદ-દેશોને શાંતિ થાઓ, મહારાજાઓને શાંતિ થાઓ, રાજાઓના રહેવાનાં સ્થાનોને (એમાં રહેલા લોકોને) શાંતિ થાઓ, ધર્મસભાના સભ્યોને શાંતિ થાઓ, નગરના અગ્રણીઓને શાંતિ થાઓ, શ્રી નગરજનોને શાંતિ થાઓ અને શ્રી બ્રહ્મલોકને (સમગ્ર જીવલોકને) શાંતિ થાઓ ઠું સ્વાહા, ઠું સ્વાહા શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીને સ્વાહા.

૧૫. (શાંતિની ઉદ્દઘોષણા ક્યારે ? અને કોણે કરવી ?)

એષા શાન્તિઃ પ્રતિષ્ઠાયાત્રાસ્નાત્રાદિ-પ્રતિષ્ઠાયાં શાન્તિકલશં ગૃહીત્વા

આ શાંતિ પાઠ પ્રતિષ્ઠા, યાત્રા અને સ્નાત્રાદિને અંતે શાંતિકળશને ગ્રહણ કરીને,

કુંકુમચંદનકપૂર-કેસર, અગર, ધૂપવાસ, કુસુમાંજલિસમેતઃ

કેસર, સુખડ, બરાસ, અગર, ધૂપવાસ, કુસુમાંજલિ સહિત છતો,

સ્નાત્રચતુષ્ક્રિયાયાં શ્રીસંઘસમેતઃ, શુચિશુચિવપુઃ

સ્નાત્ર મંડપમાં શ્રીસંઘસહિત, પવિત્ર છે શરીર જેનું,

પુષ્પવસ્ત્રચંદનાભરણાલંકૃતઃ પુષ્પમાલાં કલ્પે કૃત્વા -

પુષ્પ, વસ્ત્ર, ચંદન, અલંકાર વડે (ધારણ કરીને) શોભાયમાન થઈને ફૂલની માળાને કંઠમાં ધારણ કરીને,

શાન્તિમુદ્દઘોષયિત્વા શાન્તિપાનીયં મસ્તકે દાતવ્યમિતિ 193

શાંતિની ઉદ્દઘોષણા કરીને શાંતિજળ મસ્તક ઉપર લગાડવું જોઈએ એ પ્રકારે.

શબ્દાર્થ - એષા શાંતિઃ-આ શાંતિપાઠ, પ્રતિષ્ઠાયાત્રાસ્નાત્રાદિ-પ્રતિષ્ઠા, યાત્રા અને સ્નાત્રાદિને, અવસાનેષુ-અંતે (ભણવો), શાંતિકલશં-શાંતિકળશને, કુંકુમચંદનકપૂર-કેસર, સુખડ, બરાસ, અગરુધૂપવાસ-અગરુનો ધૂપવાસ, અને કુસુમાંજલિસમેતઃ-કુસુમાંજલિ સહિત છતો. સ્નાત્રચતુષ્ક્રિયાયાં-સ્નાત્રમંડપમાં, શ્રી સંઘ સમેતઃ-શ્રીસંઘ સહિત છતો, શુચિશુચિવપુઃ-પવિત્ર છે શરીર, પુષ્પવસ્ત્રચંદન-પુષ્પ, વસ્ત્ર, ચંદન (અને) આભરણાલંકૃતઃ-અલંકાર વડે સુશોભિત, પુષ્પમાલાં-ફૂલની માળાને, કંઠે કૃત્વા-કંઠમાં ધારણ કરીને, દાતવ્યં-નાખવું, ઈતિ-એ પ્રકારે.

અર્થ - આ શાંતિપાઠ, (તીર્થકરોની) પ્રતિષ્ઠા, રથયાત્રા અને સ્નાત્રમહોત્સવના અંતમાં (બોલવો) કુંકુમ (કંકુ) ચંદન, કપૂર, અગરુનો ધૂપવાસ અને કુસુમાંજલિથી યુક્ત બાહ્ય અને અભ્યંતર રીતે પવિત્ર શરીરવાળા, પુષ્પ, વસ્ત્ર, ચંદન અને અલંકારોથી સજ્જ એવા પુરુષે પુષ્પમાળાને કંઠમાં ધારણ કરીને (નાંખીને) સ્નાત્ર

૧૮૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી રીતે બતાવશો ?

તુમ્હ-તમારા, નયરનિવાસિની-નગરમાં રહેનારી, અમ્હ-અમારું, સિવં-કલ્યાણ, અસિવોવસમં-વિઘ્નનો નાશ.

અર્થ - હું શ્રી નેમિનાથ તીર્થકરની માતા શિવાદેવી તમારા નગરમાં રહેનારી છું. અમારું કલ્યાણ થાઓ, તમારું કલ્યાણ થાઓ. વિઘ્નનો નાશ અને કલ્યાણ થાઓ.-સ્વાહા.

ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાન્તિ છિદ્ધન્તે વિઘ્નવલ્લયઃ ।

ઉપસર્ગો ક્ષય પામે છે. છેદાય છે વિઘ્ન રૂપી વેલડીઓ,

મનઃ પ્રસન્નતામેતિ પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ॥૪॥

મન પ્રસન્નતાને પામે છે. પૂજાયે છે જિનેશ્વર.

શબ્દાર્થ - ક્ષયં યાન્તિ-ક્ષય પામે છે, છિદ્ધંતે-છેદાય છે, વિઘ્નવલ્લયઃ-વિઘ્નની વેલડીઓ, મનઃ-મન, પ્રસન્નતાં-પ્રસન્નતાને, એતિ-પામે છે, પૂજ્યમાને-પૂજાયે છે, જિનેશ્વરે-જિનેશ્વરને.

અર્થ - શ્રી જિનેશ્વરની પૂજા કરે છે ઉપસર્ગો ક્ષય પામે છે. વિઘ્ન રૂપી વેલડીઓ છેદાય છે અને મન પ્રસન્નતાને પામે છે.

સર્વમંગલમાંગલ્યં સર્વકલ્યાણકારણમ્ ।

સર્વમંગલમાં મંગલકારી, સર્વ કલ્યાણનું કારણ,

પ્રધાનં સર્વધર્માણાં જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥૫॥

મુખ્ય સર્વ ધર્મોમાં જૈન જય પામે છે શાસન.

શબ્દાર્થ - કારણં-હેતુ, પ્રધાનં-શ્રેષ્ઠ, ધર્માણાં-ધર્મોને વિષે, જૈનં-જિનેશ્વરનું પ્રવર્તવેલું, જયતિ-જયવંત વર્તે છે, (જીતે છે) શાસનં-શાસન.

અર્થ - સર્વ મંગલોમાં મંગલકારી, સર્વ કલ્યાણનું (સુખનું) કારણ, સર્વ ધર્મોમાં મુખ્ય એવું શ્રી જૈનશાસન (સર્વજ્ઞધર્મ) જય પામે છે. (જીતે છે.)

વિધિઓ

(૫૬) ગુરુવંદનની વિધિ

૧. પહેલાં ઊભા થઈ બે ખમાસમણ દેવાં.

૨. ત્યારબાદ ઊભા રહી ઈચ્છકાર૦ સૂત્રનો પાઠ બોલવો. (આચાર્ય ભગવંત અથવા પદસ્થ સાધુ હોય તો ઊભા થઈ એક ખમાસમણ દેવું.)

૩. પછી ઊભા થઈ ઈચ્છકારેણ સંદિસહ ભગવન ! અબ્ભુદ્ધિઓમિ અર્બિમતર ●દેવસિઅં ખામેઉ ? ઈચ્છં ખામેમિ ●દેવસિઅં, આટલું બોલ્યા બાદ જમણો હાથ જમીન પર સ્થાપી ડાબો હાથ મુખ પાસે રાખી બાકીનો અબ્ભુદ્ધિઓ પૂર્ણ બોલવો.

૪. પછી ઊભા થઈ એક ખમાસમણ દેવું.

● નોંધ : સવારે 'રાઈઅં' શબ્દ અને મધ્યાહ્ન પછી 'દેવસિઅં' શબ્દ બોલવો. બંને સાથે ન બોલાય.

૧૯૦ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

૨. પછી એક ખમાસમણ દઈ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! મુહપત્તિ પરિલેહું ? ઈચ્છં, કહીને મુહપત્તિ પરિલેહવી.

૩. પછી એક ખમાસમણ દઈ, ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક પારું ? એમ આદેશ માગવો પછી યથાશક્તિ બોલી એક ખમાસમણ દઈ, ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! સામાયિક પાર્યું ? એમ કહી તહત્તિ કહેવું પછી જમણો હાથ ચરવળા અથવા કટાસણા ઉપર સ્થાપીને એક નવકાર ગણી સામાઈય વયજુતોઠ સૂત્ર બોલવું.

૪. સ્થાપના સ્થાપેલ હોય તો જમણો હાથ સવળો રાખી એક નવકાર ગણી સ્થાપનાજી ઉત્થાપી લેવા.

(૫૯) ચૈત્યવંદનની વિધિ

૧. પ્રથમ ઈરિયાવહી કરી ત્રણ ખમાસમણ દેવાં પછી ડાબો ઢીંચણ ઊભો રાખવો, પછી 'ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ચૈત્યવંદન કરું ?' 'ઈચ્છં' કહી,

૨. 'સકલકુશલવલ્લી' કહી 'ચૈત્યવંદન' કહેવું.

સકલકુશલવલ્લી, પુષ્કરાવર્તમેઘો ।

સઘળા કુશળની વેલડી સમાન, પુષ્કરાવર્તના મેઘ સમાન,

દુરિતતિમિરભાનુઃ, કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ ॥૧॥

અજ્ઞાન રૂપ અંધકારને દૂર કરવા માટે સૂર્ય સમાન, કલ્પવૃક્ષ સમાન

ભવજલનિધિપોતઃ, સર્વસંપત્તિહેતુઃ ।

સંસાર રૂપ સમુદ્રમાં વહાણ સમાન, સર્વ સંપત્તિના કારણ રૂપ

સ ભવતુ સતતં વઃ, શ્રેયસે શાંતિનાથઃ ॥૨॥

તે થાઓ હંમેશાં તમારા કલ્યાણ માટે શ્રી શાંતિનાથ ભગવાન

અર્થ - સઘળા કુશળની વેલડી સમાન, પુષ્કરાવર્તના મેઘ સમાન, અજ્ઞાન રૂપ અંધકારને દૂર કરવા માટે સૂર્ય સમાન, કલ્પવૃક્ષ સમાન, સંસાર રૂપ સમુદ્રમાં વહાણ સમાન, સર્વ સંપત્તિના કારણ રૂપ, તે શ્રી શાંતિનાથ હંમેશાં તમારા કલ્યાણ માટે થાઓ.

પછી કોઈ પણ એક ચૈત્યવંદન કહેવું.

૩. પછી 'જંકિંચિં' કહી 'નમુત્યુણં' કહેવું.

૪. પછી 'જાવંતિ ચેઈઆઈં' કહી એક ખમાસમણ દેવું.

૫. પછી 'જાવંત કેવિ સાહૂં' કહી 'નમોઽર્હત્તૂં' કહેવું.

૬. પછી સ્તવન કહેવું.

૭. પછી બે હાથ લલાટે ધરી જયવીયરાય 'આભવમખંડા' સુધી કહેવા. પછી બે હાથ નીચે ઉતારી જયવીયરાય પૂરા કહેવા. (નોંધ. જયવીયરાય સૂત્રને પ્રારંભમાં મુક્તાશુક્તિ મુદ્રાપૂર્વક કહેવું અને આભવમખંડા પછી યોગમુદ્રાપૂર્વક બોલીને પૂરું કરવું)

૧૯૨

દ્વિત્ય પ્રતિભલાજી ભાવ પ્રતિભલા જેવી રીતે બનાવશો ?

૮. પછી ઊભા થઈ અરિહંતચેઈયાણં કહી અન્નત્ય. કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.

૯. પછી કાઉસ્સગ્ગ પારીને નમોહર્હત્તં કહીને એક થોય કહેવી પછી એક ખમાસમણ દેવું.

(૬૦) દેવસિઅ પ્રતિક્રમણની વિધિ

૧. પ્રથમ સામાયિક લેવું.

૨. પછી પાણી વાપર્યું હોય, તો (ખમાં દઈ ઈચ્છાકારેણં સંદિં ભગવન્ મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઈચ્છં કહી મુહપત્તિ પડિલેહવી.

૩. આહાર વાપર્યો હોય તો 'વાંદણાં' બે વખત દેવાં, બીજા વાંદણામાં આવસ્સિયાએ પાઠ ન કહેવો.

૪. યથાશક્તિ પચ્ચકખાણ કરવું (દિવસ ચરિમં વગેરે) પછી.

૫. ખમાસમણ દઈ, ઈચ્છાકારેણં સંદિં ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરું ? ઈચ્છં કહી, વડીલે અથવા પોતે ચૈત્યવંદન જંકિંચિં કહેવું પછી -

૬. નમુત્યુણં કહી ઊભા થઈને અરિહંત ચેઈઆણં અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી નમોહર્હત્તં કહીને પ્રથમ થોય કહેવી પછી -

૭. લોગસ્સં સવ્વલોએ અરિહંત ચેઈઆણં કહીને એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારીને બીજી થોય કહેવી પછી -

૮. પુકખરવરદીં કહી, સુઅસ્સ ભગવઓ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્યં કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારીને નમોહર્હત્તં કહી ત્રીજી થોય કહેવી પછી -

૯. સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં વેયાવચ્ચગરાણં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્યં કહી, એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારીને નમોહર્હત્તં કહી ચોથી થોય કહેવી પછી -

૧૦. બેસીને નમુત્યુણં કહેવું પછી -

૧૧. ચાર ખમાસમણ દેવાપૂર્વક ભગવાનહં, આચાર્યહં, ઉપાધ્યાયહં, સર્વસાધુહં કહી પછી ઈચ્છકારી સમસ્ત શ્રાવક વંદું - કહીને -

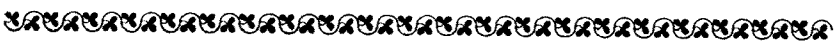
૧૨. ઈચ્છાકારેણ સં ભગવન્ દેવસિઅ પડિક્કમણે ઠાઉં ? ઈચ્છં કહી જમણો હાથ ચરવળા કે કટાસણા ઉપર સ્થાપીને સવ્વસ્સવિ દેવસિઅં કહેવું.

૧૩. ઊભા થઈ, કરેમિ ભંતેં, ઈચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં જો મે દેવસિઅં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્યં કહી -

૧૪. પંચાચારના અતિચારની આઠ ગાથાનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. આઠ ગાથા ન આવડે, તો આઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો તે પારીને લોગસ્સં કહેવો પછી -

૧૫. બેસીને ત્રીજા આવશ્યકની મુહપત્તિ પડિલેહવી ને વાંદણાં બે દેવા પછી.

૧૬. ઊભા થઈને ઈચ્છાકારેણં સંદિં ભગવન્ દેવસિઅં આલોઉં ? ઈચ્છં

દ્વિતીય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કહેવા નીતે બજાવણો ? ૧૯૩

આલોએમિ, જો મે દેવસિઓં કહીને,

૧૭. સાત લાખ કહેવા.

૧૮. સવ્વસ્સવિ દેવસિઓં કહી —

૧૯. બેસીને એક નવકાર ગણી કરેમિ ભંતેં ઈચ્છામિ પરિક્કમ્મિઉં કહીને વંદિતું કહેવું.

૨૦. વંદિતું કહી ને બે વાંદણાં દેવા પછી —

૨૧. ઈચ્છાં સંદિં ભગવન્ અબ્ભુદ્ધિઓં ખામીને બે વાંદણાં દેવા પછી ઊભા થઈ આયરિય ઉવજ્જાએં કહેવું પછી.

૨૨. કરેમિ ભંતેં, ઈચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં જો મે દેવસિઓં કહી તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્થં કહી બે લોગ્ગસ્સ ન આવડે તો આઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારીને લોગ્ગસ્સં કહેવો પછી.

૨૩. સવ્વલોએ અરિહંતયેઈઆણં કહી, એક લોગ્ગસ્સ ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારીને.

૨૪. પુકખરવરદીં, સુઅસ્સ ભગવઓ કરેમિ કાઉં વંદણં કહી, એક લોગ્ગસ્સ ન આવડે તો ચારનવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારીને —

૨૫. સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં કહી, સુઅદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્થં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારીને પુરુષે નમોહર્હત્તં કહી સુઅદેવયાની અને સ્ત્રીએ કમલદલની થોય કહેવી.

૨૬. ખિત્તદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારીને નમોહર્હત્તં કહી ક્ષેત્રદેવતાની થોય પુરુષે તથા સ્ત્રીએ કહેવી. (પુરુષે-જીસે ખિત્તેં અને સ્ત્રીએ યસ્યાઃ ક્ષેત્રં બોલવું.)

૨૭. પ્રગટ એક નવકાર ગણી, બેસીને છઠ્ઠા આવશ્યકની મુહપત્તિ પરિલેહી બે વાંદણાં દેવાં.

૨૮. સામાયિક ચઉવ્વિસત્થો, વંદણ, પરિક્કમણ્ણ, કાઉસ્સગ્ગ પચ્ચકખાણ કર્યું છે જી, એમ કહી છ આવશ્યક સંભારવાં.

૨૯. ઈચ્છામો અણુસદ્ધિં નમો ખમાસમણાણં નમોહર્હત્તં કહીને પુરુષ નમોહસ્તુ વર્ધમાનાયં કહે અને સ્ત્રી સંસારદાવાની ત્રણ થોયો કહે. પછી —

૩૦. નમુત્થુણં, નમોહર્હત્તં કહી સ્તવન કહીને વરકનકં કહી, ચાર ખમાસમણ-પૂર્વક ભગવાનહં આદિ વાંદવા પછી.

૩૧. જમણો હાથ કટાસણા ઉપર સ્થાપી અઠ્ઠાઈજજેસું કહેવું પછી.

૩૨. ઈચ્છાકારેણં સંદિં ભગવન્ દેવસિઅ પાયચ્છિત્ત વિસોહણત્થં કાઉસ્સગ્ગ કહું ? ઈચ્છં દેવસિઅ પાયચ્છિત્ત વિસોહણત્થં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્થં કહી ચાર લોગ્ગસ્સ ન આવડે તો સોળ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, તે પારી પ્રગટ લોગ્ગસ્સં

૧૯૪

દ્વિતીય પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણ ઉલ્લી રીતે બતાવશો ?

ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી પુકખરવરદીં સુઅસ્સં વંદણાં કહી, અતિયારની આઠ ગાથા ન આવડે તો આઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં કહીને ત્રીજા આવશ્યકની મુહપત્તિ પરિલેહી વાંદણાં બે દેવાં.

૯. પછી અહીંથી તે અબ્ભુક્કિઓ ખામીને વાંદણાં સુધી સર્વ દેવસિઅ પ્રતિકમણની રીતે કહેવું પણ જે ઠેકાણે દેવસિઅ આવે તે ઠેકાણે રાઈઅ કહેવું પછી —

૧૦. આયરિય ઉવજ્જાએં, કરેમિ ભંતેં, ઇચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં, તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્થં કહી તપચિંતવણિ ન આવડે તો સોળ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો તે પારીને —

૧૧. પ્રગટ લોગસ્સ કહી છઠ્ઠા આવશ્યકની મુહપત્તિ પરિલેહીને વાંદણાં બે દેવાં પછી —

૧૨. તીર્થવંદના કરવા સકલતીર્થં કહેવું પછી —

૧૩. યથાશક્તિ પચ્ચકખાણ કરવું પછી —

૧૪. સામાયિક, ચઉવ્વિસત્થો, વંદણ, પરિક્કમણું, કાઉસ્સગ્ગ, પચ્ચકખાણ કર્યું છે જી, એમ કહી છ આવશ્યક સંભારવા, તેમાં પચ્ચકખાણ કર્યું હોય તો કર્યું છે જી ! કહેવું અને ધાર્યું હોય તો ધાર્યું છે જી ! કહેવું, પછી ઇચ્છામો અણ્ણુસાદ્દિં નમો ખમાસમણાણં નમોહર્હત્તં કહી —

૧૫. પુરુષોએ વિશાલ લોચનં કહી સ્ત્રીઓએ સંસારદાવાની ત્રણ થોય કહી નમુત્થુણં, અરિહંત ચેઈઆણં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારીને નમોહર્હત્તં કહી કલ્લાણ કંદંની પ્રથમ થોય કહેવી પછી...

૧૬. લોગસ્સં પુકખરવરદીં, સિદ્ધાણં બુદ્ધાણં કહી અનુકમે દેવસિ પ્રતિંની જેમ બાકીની ત્રણે થોયો કહેવી પછી —

૧૭. નમુત્થુણં કહી ભગવાનહં આદિ ચારને ચાર ખમાસમણે વાંદવા, પછી—

૧૮. ફક્ત શ્રાવક શ્રાવિકાએ જમણો હાથ ચરવળા કે કટાસણા ઉપર સ્થાપી અઢ્ઢાઈજજેસું કહેવું પછી—

૧૯. શ્રી સીમંધરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન કરવું. તેમાં પ્રથમ શ્રી સીમંધરસ્વામીના દુહા બોલવા, દરેક દુહા પછી ખમાસમણ દેવું, ખમાં દઈ શ્રી સીમંધરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન, સ્તવન, જય વીચરાયં કાઉસ્સગ્ગ, થોય સુધી સર્વ ચૈત્યવંદનની વિધિ પ્રમાણે કહેવું. પછી —

૨૦. શ્રી સીમંધરસ્વામીના ચૈત્યવંદનની જેમ શ્રી સિદ્ધાયલજ્જનું ચૈત્યવંદન કરવું, દુહા, સ્તવન અને થોય શ્રી સિદ્ધાયલજ્જના કહેવા, પછી —

૨૧. સામાયિક પારવાની વિધિ પ્રમાણે સામાયિક પારવું.

(૬૨) પક્ષિ પ્રતિક્રમણની વિધિ

૧. પ્રથમ દેવસિઅ પ્રતિક્રમણમાં વંદિતુ આવે ત્યાં સુધી સર્વ કહેવું પણ ચૈત્યવંદન સકલાઈતુ કહેવું અને થોથો સ્નાતસ્યાની કહેવી.

૨. પછી ખમાસમણ દઈને - દેવસિઅ આલોઈઅ પરિક્કંતા ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! પક્ષિ મુહપત્તિ પરિલેહું ? ઈચ્છં એમ કહી મુહપત્તિ પરિલેહવી.

૩. બે વાંદણાં દેવાં.

૪. પછી ઈચ્છાકારેણ. સંદિં ભગં સંબુદ્ધા ખામણેણં, અબ્ભુદ્ધિઓમિ અબ્બિમતર પક્ષિઅં ખામેઉં ? ઈચ્છં ખામેમિ પક્ષિઅં, એક પક્ષમસ્સ, પનરસ રાઈદિયાણં, જંકિંચિ અપત્તિઅં કહી -

૫. ઈચ્છાકારેણ. સંદિં ભગં પક્ષિઅં આલોઈ ? ઈચ્છં આલોએમિ જો મે પક્ષિઓ અઈયારો કઓં કહી ઈચ્છાકારેણં પક્ષિ અતિયાર આલોઈ ? ઈચ્છં એમ કહી અતિયાર કહેવા*. પછી એવંકારે શ્રાવક તણે ધર્મે શ્રી સમકિત મૂલ બાર વ્રત એકસો ચોવીસ અતિયારમાંહે જે કોઈ અતિયાર પક્ષ દિવસમાંહે સૂક્ષ્મબાદર જાણતાં-અજાણતાં થયો હોય, તે સર્વે મને વચને કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કં કહેવું.

૬. સવ્વસ્સવિ પક્ષિઅ દુચ્ચિતિઅ, દુબ્ભાસિઅ, દુચ્ચિદ્ધિઅ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ઈચ્છં તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કં કહી -

૭. ઈચ્છકારી ! ભગવન્ ! પસાય કરી પક્ષિમતપ પસાદ કરશોજી એમ ઉચ્ચાર કરીને આવી રીતે કહેવું. પક્ષિ લેખે ચઉત્થેણ એક ઉપવાસ, બે આયંબિલ, ત્રણ નીવિ, ચાર એકાસણાં, આઠ બિઆસણાં, બે હજાર સ્વાધ્યાય યથાશક્તિ તપ કરી પહોંચાડવો. પછી તપ કર્યો હોય તો પઈદ્ધિઓ કહેવું અને કરવાનો હોય તો તહત્તિ કહેવું, તથા ન કરવો હોય તો મૌન રહેવું.

૮. પછી વાંદણાં બે દેવાં.

૯. પછી ઈચ્છાં સંદિં ભગં પત્તેઅ ખામણેણં અબ્ભુદ્ધિઓમિ અબ્બિમતર પક્ષિઅં ખામેઉં ? ઈચ્છં ખામેમિ પક્ષિઅં, એક પક્ષમસ્સ પનરસ રાઈદિયાણં જંકિંચિ અપત્તિઅં કહી.

૧૦. વાંદણાં બે દેવાં.

૧૧. દેવસિઅ આલોઈઅ પરિક્કંતા ઈચ્છાં સંદિસહ ભગવન્ પક્ષિઅં પરિક્કમામિ ? (ગુરુ સમ્મં પરિક્કમેહ કહે), પછી કરેમિ ભંતે ! સામાઈઅં કહી ઈચ્છામિ પરિક્કમિઉં જો મે પક્ષિઓં કહેવું.

૧૨. પછી ખમાસમણ દઈ ઈચ્છાકારેણ સંદિં ભગં (પક્ષિમસુતં કહું ?) (ત્યારે ગુરુ કહ્યો) કહે છે. * ઈચ્છં એમ કહી - ત્રણ નવકાર ગણી સાધુ હોય, તો પક્ષિમસૂત્ર કહે અને સાધુ ન હોય તો ત્રણ નવકાર ગણીને શ્રાવક વંદિતુ કહે પછી સુઅદેવયાની

~~~~~

દ્વચ પ્રતિક્રમણે ભાવ પ્રતિક્રમણે હેવી ત્રીતે બનાવશો ? ૧૯૭

થોય કહેવી.

૧૩. પછી નીચે બેસી જમણો ઢીંચણ ઊભો રાખી એક નવકાર ગણી કરેમિ ભંતે ! ઈચ્છામિ પરિં કહી વંદિતું કહેવું.

૧૪. પછી કરેમિ ભંતેં ઈચ્છામિ ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં જો મે પક્ખિઓં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્થં કહીને બાર લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો. તે લોગસ્સ ચંદેસુ નિમ્મલયરા સુધી કહેવા, ન આવડે તો અડતાલીશ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારવો, પારીને પ્રગટ લોગસ્સ કહી,

૧૫. મુહપત્તિ પરિલેહીને વાંદણાં બે દેવાં.

૧૬. પછી ઈચ્છાં સંદિં ભગં સમત્ત ખામણેણં અબ્બુદ્ધિઓમિ અબ્બિંમતર પક્ખિઅં ખામેઉં ? ઈચ્છં ખામેમિ પક્ખિઅં એક પક્ખસ્સ પનરસ રાઈદિયાણં જંકિંચિ અપત્તિઅં કહેવું.

૧૭. પછી ખમાસમણ દઈને ઈચ્છાં સંદિં ભગં પક્ખિ ખામણા ખામું ? ઈચ્છં એમ કહી ખામણાં ચાર ખામવાં.

૧૮. મુનિ મહારાજ ખામણાં કહે અને મુનિ મહારાજ ન હોય તો ખમાસમણ દઈ ઈચ્છામિ ખમાસમણો કહી જમણો હાથ ચરવળા કે કટાસણા પર સ્થાપી એક નવકાર કહી સિરસા મણસા મત્થએણ વંદામિ કહેવું. એમ કુલ ચાર ખમાસમણ આપવા. માત્ર ત્રીજા ખામણાને અંતે તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં કહેવું. એમ કુલ ચાર ખમાસમણ આપવા. અહીં પક્ખિ પ્રતિકમણ પૂરું થાય છે.

૧૯. પછી દેવસિઅ પ્રતિકમણમાં વંદિતું પછીના, બે વાંદણાંથી દઈને, તિહાંથી તે સામાયિક પારીએ ત્યાં સુધી સર્વ દેવસિઅ પ્રતિકમણની જેમ કરવું. (પણ સુઅદેવયાં તથા જ્જસે ખિત્તેંની થોયોને ઠેકાણે જ્ઞાનાદિં તથા યસ્યા: ક્ષેત્રંની થોયો કહેવી) સ્તવન અજિતશાંતિનું કહેવું.

સજ્જાયને ઠેકાણે નવકાર ઉવસગ્ગહરં તથા સંસારદાવાની થોયો ચાર કહેવી. ઝંકારાથી ઊંચે અવાજે સકળ સંધે એક સરખી રીતે બોલવું. લઘુશાંતિને ઠેકાણે મોટી શાંતિ કહેવી.

(૬૩) ચઉમાસી પ્રતિકમણની વિધિ

એમાં ઉપર કહ્યા મુજબ પક્ખિની વિધિ પ્રમાણે કરવું. પણ એટલું વિશેષ કે બાર લોગસ્સના કાઉસ્સગ્ગને ઠેકાણે વીશ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો અને પક્ખિ શબ્દને ઠેકાણે ચઉમાસી શબ્દ કહેવો, વાંદણામાં વઈક્કંતોના સ્થાને ‘ચઉમાસી વઈક્કંતા’ ચઉમાસી વઈક્કમં કહેવું તથા તપને ઠેકાણે ચઉમાસી લેખે છટ્ટેણં બે ઉપવાસ, ચાર આયંબિલ, છ નીવિ, આઠ એકાસણાં, સોલ ખિઆસણાં, ચાર હજ્જર સ્વાધ્યાય એ રીતે કહેવું. અબ્બુદ્ધિઓ ખામવામાં એક પક્ખસ્સ પનરસ રાઈદિયાણંના સ્થાને ચાર માસાણં આઠ પક્ખાણં એકસો વીસ રાઈદિયાણં કહેવું.

૧૯૮

દ્વવ્ય પ્રતિહમણાં ભાવ પ્રતિહમણા હેવીં સીતે બનાવણો ?

(૬૪) સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણની વિધિ

એમાં પણ ઉપર લખ્યા મુજબ પક્ષિની વિધિ પ્રમાણે કરવું, પણ એટલું વિશેષ કે બાર લોગસ્સના-કાઉસ્સગ્ગને ઠેકાણે ચાલીસ લોગસ્સ અને એક નવકાર, ન આવડે તો એકસોને સાઠ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો અને તપને ઠેકાણે સંવચ્છરી લેખે અક્રમ ભત્તેણં, ત્રણ ઉપવાસ, છ આયંબિલ, નવ નીવિ, બાર એકાસણાં, ચોવીસ બિઆસણાં અને છ હજાર સ્વાધ્યાય એ રીતે કહેવું, અબ્બુક્કિઓ ખામવામાં એક પક્ષમસ્સ પનરસ રાઈદિયાણં-ના સ્થાને બાર માસાણં ચોવીસ પક્ષાણં ત્રણ સો સાઠ રાઈદિયાણં કહેવું અને પક્ષિ શબ્દને ઠેકાણે 'સંવચ્છરો વઈકકંતો સંવચ્છરિઅં વઈકકમં' શબ્દ કહેવો.

છીંક આવે તો -

પક્ષિ-ચઉમાસી અને સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં અતિચાર પહેલાં છીંક આવે, તો ચૈત્યવંદનથી ફરીથી શરૂઆત કરવી જોઈએ અને અતિચાર પછી છીંક આવે તો દુક્ખક્રમ્ય કમ્મક્રમ્યના કાઉસ્સગ્ગ પહેલાં છીંકનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો.

(૬૫) છીંકના કાઉસ્સગ્ગની વિધિ

સજ્જાય કર્યા પછી ઈચ્છાઠ સંદિસહ ભઠ ક્ષુદ્રોપદ્રવ ઓહકાવણત્યં કાઉસ્સગ્ગ કરું ? ઈચ્છં, ક્ષુદ્રોપદ્રવ ઓહકાવણત્યં કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં અન્નત્યઠ ચાર લોગસ્સ સાગરવરગંભીરા સુધીનો કાઉસ્સગ્ગ ન આવડે તો ૧૬ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ પારી નમોહરત્તઠ કહી નીચેની થોય કહેવી.

સર્વે યક્ષામ્બિકાઘા યે, વૈયાવૃત્યકરા જિને । ક્ષુદ્રોપદ્રવ-સંઘાતં, તે દુતં દ્રાવયન્તુ નઃ ॥

અર્થ - જિનેશ્વરને વિષે વૈયાવચ્ચ કરનારા સર્વે યક્ષો અને અંબિકાદિ વગેરે (દિવીઓ) જલ્દીથી અમારા ક્ષુદ્ર ઉપદ્રવના સમૂહને દૂર કરો.

પછી લોગસ્સ કહી આગળનો વિધિ ચાલુ કરવો.

(૬૬) *પોષહ વિધિ

પોષધ વિધિ તથા સવારના પડિલેહણની વિધિ :

* ધર્મની પુષ્ટિને જે ધારણ કરે તેને 'પોષધ' કહીએ. શ્રાવકનાં બાર વ્રતમાં એ અગ્યારમું વ્રત છે. અષ્ટમી યતુર્દશી વગેરે પર્વતિથિઓને દિવસે ચાર પહોરનો અથવા આઠ પહોરનો પોષધ કરવામાં આવે છે. તે પોષધના મુખ્ય ચાર ભેદ છે. ૧. આહાર પોષહ-ઉપવાસ વગેરે તપ કરવો તે. ૨. શરીર સત્કાર પોષહ-શરીરની સ્નાન વિલેપનાદિ વડે વિભૂષા-સત્કાર ન કરવો તે. ૩. બ્રહ્મચર્ય પોષહ-શિયળ પાળવું તે અને ૪. અવ્યાપાર પોષહ-સાવધ વ્યાપાર (ક્રિયા)એ સર્વનો ત્યાગ કરવો તે. આ ચારે પ્રકારના પોષહના દેશથી અને સર્વથી એમ બે બે ભેદ થતાં મુખ્ય આઠ ભેદ થાય છે અને સંયોગી ભેદ ૮૦ થાય છે, પરંતુ પૂર્વાચાર્યની પરંપરાએ હાલમાં માત્ર આહાર પોષધ દેશથી અને સર્વથી કરવામાં આવે છે. બાકીના ત્રણ પ્રકારના પોષહ તો સર્વથી જ થઈ શકે છે. આહાર પોષહમાં ચઉવિહાર ઉપવાસ કરવો તે સર્વથી અને તિવિહાર ઉપવાસ, આયંબિલ, નીવિ અને એકાસણું કરવું તે દેશથી સમજવો. માત્ર રાત્રિના ચાર પહોરનો પોષહ કરનારે પણ દિવસે એમાનું કાંઈ પણ વ્રત કરેલું હોવું જોઈએ, એવો નિયમ છે અને ફક્ત રાત્રિ (સાંજે) પોષધ લેનારે કરેમિ ભંતે માં 'જાવ શેષદિવસં રત્તિ પજ્જુવાસામિ' બોલવું.

સંવચ્છરો વઈકકંતો સંવચ્છરિઅં વઈકકમં

દ્વચ પ્રતિક્રમણો ભાવ પ્રતિક્રમણા હેવી સીતે બતાવશો ?

૧૯૯

પૌષ્પ આઠ પ્રહરનો અને ચાર પ્રહરનો એમ બે રીતે લઈ શકાય છે. ચાર પ્રહરનો પૌષ્પ દિવસનો અથવા રાત્રિનો હોય છે. જેણે આઠ પ્રહરનો પૌષ્પ કરવો હોય અથવા દિવસનો ચાર પ્રહરનો પૌષ્પ કરવો હોય તેણે સવારે સૂર્યોદય પહેલાં પૌષ્પ લેવો જોઈએ. દરેક પૌષ્પમાં બંને ટાઈમ પ્રતિક્રમણ અને તપમાં ઓછામાં ઓછું એકાસણું આવશ્યક છે. સવારે પ્રતિક્રમણ કરીને પૌષ્પ લઈ શકાય છે તથા પૌષ્પ લઈને પણ પ્રતિક્રમણ કરી શકાય, પણ સૂર્યોદય પહેલાં પૌષ્પ લેવાઈ જાય તેમ કરવું. તેની વિધિ નીચે પ્રમાણે છે —

સ્થાપનાચાર્ય સ્થાપી અથવા ભગવાનની સમક્ષ પ્રથમ ખમાસમણ દઈ ઈરિયાવહી પડિક્કમી લોગસસ સુધી ક્રિયા કરવી. પછી ખમા૦ દઈ ‘ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! પોષહ મુહપત્તિ પડિલેહું ?’ એમ બોલી, ગુરુ આદેશ આપે એટલે ‘ઈચ્છ’ કહીને મુહપત્તિ પડિલેહવી. પછી ખમા૦ ‘ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગવત્ પોસહ સંદિસાહું ? ‘ઈચ્છ’ ખમા૦ ‘ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગવત્ પોસહ ઠાઉ ?’ ‘ઈચ્છ’ કહી ઊભા થઈ બે હાથ જોડી નવકાર ગણી, ‘ઈચ્છકારિ ભગવન્ પસાય કરી પોસહદંડક ઉચ્ચરાવોજ્જ’ કહેવું એટલે ગુરુ પોસહનું કરેમિ ભંતે ઉચ્ચરાવે.

શ્રી પોસહનું પચ્ચક્રખાણ

*કરેમિ ભંતે ! પોસહ, આહાર પોસહ દેસઓ સવ્વઓ,

કરં છું ભગવાન ! પૌષ્પ આહાર પૌષ્પ દેશથી કે સર્વથી,

શરીરસક્કાર પોસહં સવ્વઓ, બંભચેર પોસહં સવ્વઓ,

શરીરસત્કાર પૌષ્પ સર્વથી, બ્રહ્મચર્ય પૌષ્પ સર્વથી,

* આ સૂત્ર વડે પોસહનું પચ્ચક્રખાણ લેવાય છે. પ્રત્યાખ્યાન શબ્દનો અર્થ ત્યાગ કરવું અને પાળવું-સેવન કરવું, એમ બંને પ્રકારે થાય છે. તેથી આહારપોસહ એટલે આહારનો ત્યાગ કરવારૂપ પોસહ કરું છું એમ અર્થ થાય છે. તેવી જ રીતે શરીરસક્કારપોસહ એટલે શરીરની શોભા ન કરવારૂપ પોસહ કરું છું, એ બંને બાબત ત્યાગ કરવાની છે. બંભચેરપોસહ અને અવ્વાવારપોસહ એટલે બ્રહ્મચર્યને પાળવારૂપ અને અવ્વાપાર (મન, વચન અને કાયાના સાવધયોગ ત્યાગકરણરૂપ)ને પાળવારૂપ પોસહ કરું છું, એમ બંને પદનો અર્થ પાલન કરવાનો થાય છે. સામાયિક અને પોસહમાં ત્રણ કાળ સંબંધી પચ્ચક્રખાણ થાય છે તે આ પ્રમાણે કરેમિ પદ વડે વર્તમાનકાળે સાવધયોગનો ત્યાગ કરવારૂપ પચ્ચક્રખાણ થાય છે. તસ્સ પદ વડે અતીતકાળે (ભૂતકાળે) કરેલા સાવધયોગનું પ્રતિક્રમણ થાય છે અને સામાયિકમાં પચ્ચક્રખાણ પદ વડે અનાગતકાળે (નિયમપર્યંતના ભવિષ્યકાળે) સાવધયોગ નહિ કરીશ, એમ પચ્ચક્રખાણ થાય છે અને પોસહમાં ઠામિ પદ વડે અનાગતકાળે બે બાબતનો ત્યાગ અને બે બાબતનું પાલન કરીશ, એ પ્રકારનો (ધર્મની પુષ્ટિ આપે તે) પોસહ કરીશ, એમ પચ્ચક્રખાણ કરાય છે.

૧. ભંતે એ પદના ભદંત (કલ્યાણકારી), ભયાન્ત (ભયનો અંત કરનાર) અને ભવાન્ત (ભવનો અંત કરનાર) એવા ત્રણ અર્થ થાય છે. ભંતે એ પ્રકારે ભગવંતને આમંત્રણ કરવા વડે કરીને ગુરુકુલવાસનું સૂચન થાય છે, અર્થાત્ સાધુઓએ ગુરુનિશ્રાએ રહેવું અને ગૃહસ્થે ગુરુ મહારાજ પાસે સામાયિક ઉચ્ચરવું, એમ સૂચવાય છે.

૨૦૦

૬૦૫ પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા હેવી ત્રીતે બનાવશો ?

દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગં 'સજ્જાય કરું ?' 'ઈચ્છં' કહી, ત્રણ નવકાર ગણવા. પછી પ્રતિક્રમણ ન કર્યું હોય તો પ્રતિક્રમણ કરવું અને કલ્લાણ કંદં પછી ચાર ખમાસમણની પહેલા ખમાં દઈ બહુવેલ સંદિસાહુના બે આદેશ માગવા. પછી બે ચૈત્યવંદન કરવા અને પ્રતિક્રમણ કર્યું હોય તો પછી ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગં 'બહુવેલ સંદિસાહું ?' 'ઈચ્છં.' ખમાં ઈચ્છાં સંદિં ભગં 'બહુવેલ કરશું' 'ઈચ્છં.' પૌષ્ઠ લઈને પ્રતિક્રમણ કર્યું હોય તો તે પછી ઈરિયાવહી પરિક્કમવી પછી ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગં 'પરિલેહણ કરું ?' 'ઈચ્છં' કહીને મુહપત્તિ વગેરે પાંચ વાનાં પરિલેહવાં. પોસહ લીધા અગાઉ ઘરે અથવા ઉપાશ્રયે પરિલેહણ કરી હોય તેણે અહીં તેમજ ઉપધિ સંબંધી આદેશ વખતે માત્ર મુહપત્તિ જ પરિલેહવી. (મુહપત્તિ ૫૦ બોલથી, ચરવળો ૧૦ બોલથી, કટાસણું ૨૫ બોલથી, સૂત્રનો કંદોરો ૧૦ બોલથી અને ધોતિયું ૨૫ બોલથી પરિલેહવું). પછી ઈરિયાવહી પરિક્કમવી. પછી ખમાસમણ દઈ, 'ઈચ્છકારી ભગવન્ ! પસાય કરી પરિલેહણા પરિલેહાવોજી.' એમ કહી વડિલ (બ્રહ્મચર્યવ્રતધારી)નું અણપરિલેહું એક વચ્ચ (ઉત્તરાસન) પરિલેહવું. પછી ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગં ઉપધિ મુહપત્તિ પરિલેહું ?' 'ઈચ્છં કહી મુહપત્તિ પરિલેહવી. પછી ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગં 'ઉપધિ સંદિસાહું ?' 'ઈચ્છં કહી ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગં 'ઉપધિ પરિલેહું ?' 'ઈચ્છં કહીને પૂર્વે પરિલેહતાં બાકી રહેલ ઉત્તરાસન, માત્રું કરવા જવાનું વચ્ચ અને રાત્રિ-પોસહ કરવો હોય તો કામળી વગેરે ૨૫-૨૫ બોલથી પરિલેહવાં, પછી એક જણે ડંડાસણ જાચી લેવું. તેને પરિલેહી, ઈરિયાવહી પરિક્કમીને કાજો લેવો. પછી કાજો ઉદ્ધરી યથાયોગ્ય સ્થાનકે અણુજાણહ જસ્સુગ્ગહો કહીને પરઠવવો. પરઠવ્યા પછી ત્રણ વાર 'વોસિરે' કહેવું. પછી મૂળ સ્થાનકે આવીને સૌ સાથે દેવ વાંદવા (કાજો લેનારે ગમણાગમણે કરવા) અંતે મન્નહજિણાણં સજ્જાય કરવી.

(૬૬) A સવારની પોરિસિ ભણાવવાની વિધિ

પૌષ્ઠ લીધા પછી સજ્જાય કર્યા પછી સ્વાધ્યાય કરવા બેસવું. પછી સૂર્યોદયથી બે કલાક અને ચોવીશ મિનિટ એટલે છ ઘડી થયા પછી પોરિસિ ભણાવવી. ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગવન્ બહુ પરિપુન્ના પોરિસી ? (પહેલો પ્રહર મોટો ભાગ પૂર્ણ થયો છે ?) ગુરુ તહત્તિ (તે પ્રમાણે છે) કહે.

પછી ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગવન્ ઈરિયાવહિયં પરિક્કમામિ ? એ પ્રમાણે પ્રગટ લોગસ્સ સુધી કહી ખમાં દઈ ઈચ્છાં સંદિં ભગવન્ પરિલેહણ કરું ? આદેશ માગી મુહપત્તિનું પરિલેહણ કરવું. પછી ખમાં દઈ અવિધિ આશાતના મિચ્છામિ દુક્કં કહેવું.

સજ્જાયથી માંડીને પચ્ચકખાણ પારતા પહેલા સુધીમાં ગુરુ ભગવંતની અનુકૂળતા મુજબ રાઈ મુહપત્તિ કરવી.

૨૦૨ *દ્વિતીય પ્રતિભાવણે ભાવ પ્રતિભાવણે ઉત્તી ત્રીતે બતાવશો ?*

બહાર ખુલ્લામાં જવું હોય તો કામળીના કાળમાં કામળી ઓઢવી.

કામળીનો કાળ — * કા. સુ. ૧૫ થી ફા. સુ. ૧૪ સુધી

સૂર્યોદયથી ૯૬ મિનિટ સુધી

સૂર્યાસ્ત પહેલાં ૯૬ મિનિટથી

* ફા. સુ. ૧૫ થી અષાઢ સુ. ૧૪ સુધી

સૂર્યોદયથી ૪૮ મિનિટ સુધી

સૂર્યાસ્ત પહેલાં ૪૮ મિનિટથી

* અષાઢ સુ. ૧૫ થી કા.સુ. ૧૪ સુધી

સૂર્યોદયથી ૨ કલાક ૨૪ મિનિટ સુધી

સૂર્યાસ્ત પહેલાં ૨ કલાક ૨૪ મિનિટથી

(૬૬) B પૌષધની અંતર્ગત આવતી ક્રિયાઓ

(૧) દેવદર્શન કરીને (દેરાસર સો ડગલાની બહાર હોય તો) અથવા ક્યાંય પણ ઉપાશ્રયથી સો ડગલા વધારે જઈને પાછા આવે ત્યારે અથવા ઠલ્લે માત્રું (સો ડગલાંની અંદર ગયા હોય તો પણ) જઈને આવ્યા બાદ તરત ઈરિયાવહિયં કરવા તથા પ્રગટ લોગસ્સ કહી ખમાઠ દઈ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ગમણાગમણે આલોઉ ? (આવતાં જતાં જે વિરાધના થઈ હોય તેની આલોચના કરું ?) ગુરુ ભગવંત આલોએહ (આલોચના કરો) એમ આદેશ આપે એટલે ‘ઈચ્છં’ કહી નીચેનો પાઠ બોલવો.

ઈયાં સમિતિ, ભાષા સમિતિ, એષણ સમિતિ, આદાનભંડ મત્તનિકખેવણ સમિતિ, પારિષ્કાપનિકા સમિતિ, મનગુપ્તિ વચનગુપ્તિ, કાયગુપ્તિ એ પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ એ અષ્ટ પ્રવચનમાતા શ્રાવક તણે ધર્મે પોસહ લીધે રૂડી પરે પાલી ન હોય, ખંડના વિરાધના થઈ હોય તે સવિહુ મન, વચન, કાયાએ કરી મિચ્છા મિ દુક્કડમ્. (આ પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિનો અર્થ ‘પંચિંદિય સૂત્ર’ની ટિપ્પણીમાં આપેલ છે.)

(૨) જેણે સવારે પોસહ લીધો નથી અને ફક્ત રાત્રિએ જ પોસહ કરવો છે, તેને માટે તથા જેણે સવારે દિવસનો જ પોસહ લીધેલ છે પછી રાત્રિ પોસહ કરવાનો વિચાર થયો તેણે પોસહ લેવાની વિધિ પ્રમાણે ઈરિઠ કહી પ્રગટ લોગસ્સ કરી, જ્યારે પોસહ દંડક ઉચ્ચરાવવાનો આવે ત્યારે ‘જાવ દિવસં કે અહોરત્તં’ ને બદલે ‘જાવ સેસદિવસં રત્તિં ચ’ પજ્જુવાસામિ એમ કહેવું.

(૩) રાત્રિ પૌષધ કરનારે સાંજે પડિલેહણ કરે ત્યારે ‘બહુપડિપુન્ના પોરિસિ’ એ આદેશ ન માગતાં સીધી ઈરિ. કરવી અને પછી ફક્ત પડિલેહણ કરું ? એ આદેશ માગવો ‘પૌષધશાલા પ્રમાર્જુ’ એ આદેશ ન માગે.

(૪) પૌષધમાં વાપરવાનું હોય તો પુરિમહ્ પચ્ચકખાણ આવે ત્યારે પચ્ચકખાણ પારવાની વિધિ પ્રમાણે પચ્ચકખાણ પારી જ્યાં વાપરવાનું હોય ત્યાં જઈ ઈરિઠ કરી

હથ્થ પ્રતિહમલાણે ભાવ પ્રતિહમલા હેવીં નીતે બજાવશો ?

(સો ડગલાંથી દૂર હોય તો ગમણાગમણે કરી) થાળી-વાટકી વગેરેનું પરિલેહણ કરી બેસવાની જગા પૂંજવી અને વાપરવા જાય ત્યારે ઘરમાં પ્રવેશ કરતાં 'જયણા મંગલ' બોલવું.

(પ) વાપર્યા પછી ઈરિં કરી જગચિંતામણિ ચૈત્યવંદન કરી, 'જય વીયરાય' સુધી કહેવું. પછી ખમાં દઈ 'અવિધિ આશાતના મિચ્છામિ દુક્કડં' કહેવું.

(ઘ) ઉપાશ્રયમાં પેસતાં ૩ વાર 'નિસીહિ' અને નીકળતાં ૩ વાર 'આવસ્સહી' કહેવાનો ઉપયોગ રાખવો.

(ઙ) રાત્રે પૌષધશાળાએ રૂના પુંમડા દિવસે યાચી પરિલેહણ કરી રાત્રે બંને કાનમાં રાખવા.

(ચ) પૌષધમાં લીલોતરીનો ત્યાગ કરવાનો હોય છે.

(૬૬) C માત્રુ (પેશાબ) જવાનો વિધિ

માત્રુ કરવા જનારે પ્રથમથી જ કુંડી, પૂંજણી અને અચિત્ત પાણી યાચીને રાખવાં.

જ્યારે માત્રુ કરવા જવું હોય ત્યારે માતરિયું (માત્રુ કરતાં પહેરવાનું વસ્ત્ર) પહેરી, પૂંજણીથી કુંડી પ્રમાર્જી, તેમાં માત્રુ કરીને પરઠવવાની જગાએ મૂકી, જંતુ વિનાની ભૂમિ જોઈને 'અણુજાણહ જસ્સુગ્ગહો' બોલી માત્રુ પરઠવીને કુંડી નીચે મૂકી 'વોસિરે, વોસિરે, વોસિરે.' એમ ત્રણ વાર કહી, કુંડી હાથમાં લઈ મૂળ જગાએ ઈંટાદિ પર મૂકવી. પછી હાથ અચિત્ત પાણીથી ઘોઈ (પગ અપવિત્ર થયા હોય તો તે પણ શુદ્ધ કરે) વસ્ત્ર બદલી સ્થાપનાચાર્ય સન્મુખ ઈરિં કરી ગમણાગમણે આલોવે. (બોલે).

(૬૬) D સ્થંડિલ (ઠલ્લ આદિ માટે શુદ્ધિ ભૂમિ જવાનો વિધિ)

જ્યારે સ્થંડિલ જવું હોય ત્યારે માતરિયું પહેરી, કામળી કાળ હોય તો કામળી ઓઢી, કટાસણું ખભે મૂકી, ચરવળો ડાબી કાંપમાં નાખી, મુહપત્તિનો ઉપયોગ ન રહે તો કેડે ખોસી, જાચી લીધેલ અચિત્ત પાણીનો નાનો લોટો કે તેવું પાત્ર લઈ જાય. ત્યાં જગા બરાબર જંતુરહિત તપાસીને 'અણુજાણહ જસ્સુગ્ગહો' કહીને બાધા ટાળે પછી ઊઠતાં 'વોસિરે, વોસિરે, વોસિરે.' એમ ત્રણ વાર કહી ઉપાશ્રયે આવી પગનું પ્રક્ષાલન કરી, વસ્ત્ર બદલી સ્થાપનાચાર્ય સન્મુખ ઈરિં કહી ગમણાગમણે આલોવે.

(૬૬) E સત્તર સંડાસા (પ્રમાર્જના)ની વિધિ

ખમાસમણ તથા વાંદણા દેતાં સત્તર સ્થાનકે ચરવળાથી પ્રમાર્જવાની જરૂર છે. તે આ પ્રમાણે - (૧) જમણા પગનો કેડથી નીચેનો પગ પર્યંત પાછલો સર્વભાગ (૨) પાછળનો કેડ નીચેનો મધ્ય ભાગ, (૩) ડાબા પગનો કેડ નીચેનો પાછલો પગ પર્યંત સર્વ ભાગ, (૪) તેવી જ રીતે આગળનો જમણો ભાગ, (૫) મધ્ય ભાગ, (૬) ડાબો પગ.

૨૦૪ દ્વિત્વ પ્રતિહમલાણે ભાવ પ્રતિહમલા ઠેવી નીતે બનાવશો ?

આ ત્રણના આગલા ભાગો પગ પર્યંત સમજવા. (૭ થી ૯) નીચે બેસતી વખતે ત્રણ વાર ભૂમિ પ્રમાર્જવી. (૧૦) પછી જમણા હાથમાં મુહપત્તિ લઈ તે વડે લલાટની જમણી બાજુથી પ્રમાર્જતાં જતાં આખું લલાટ, ડાબા હાથનો ઉપરનો ભાગ અને નીચે કાંડાથી કોણી પર્યંત, તેવી જ રીતે (૧૧) ડાબા હાથમાં મુહપત્તિ લઈને ડાબી બાજુથી પૂંજતાં આખું લલાટ, જમણા હાથ ઉપરનો ભાગ અને નીચેનો ભાગ કાંડાથી કોણી પર્યંત, (૧૨ થઈ ૨૪) ત્યાંથી ચરવળાની ઠાંડીને મુહપત્તિ વડે પૂંજવી ત્રણ ચરવળાના ગુચ્છા ઉપર, (૧૫ થી ૧૭) ઊઠતી વખતે ત્રણ વાર અવગ્રહની બહાર નીકળતાં કટાસણા ઉપર પૂંજવું.

(૬૬) F પોષધમાં આલોચના ક્યારે આવે ?

- (૧) એકાસણું કે આયંબિલ કરીને ઊઠ્યા પછી વમન (ઉલટી) થાય તો.
- (૨) અન્ન એહું મૂકવામાં (છાંડવામાં) આવે તો.
- (૩) નિષિધ આહાર (સચિત્ત, લીલોતરી વગેરે)નું ભક્ષણ થાય તો.
- (૪) પચ્યક્રખાણ પારવું ભૂલી જવાય તો.
- (૫) ભોજન કર્યા પછી ચૈત્યવંદન કરવું રહી જાય તો.
- (૬) દહેરાસર જવું ભૂલી જાય તો.
- (૭) દેવ વાંદવા ભૂલી જાય તો.
- (૮) રાત્રે વડીનીતિ કરવા (ઠલ્લે) જવું પડે તો.
- (૯) રાત્રે સંધારાપોરિસિ ભણાવ્યા સિવાય સૂઈ જાય, ઊંઘી જાય ને પોરિસિ ભણાવે જ નહિ તો.
- (૧૦) મુહપત્તિ ભૂલી જાય ને સો ડગલાં ચાલે તો.
- (૧૧) મુહપત્તિ કે કટાસણું ખોઈ નાંખે તો.
- (૧૨) માખી, માંકડ, જુ વગેરે ત્રસજીવોનો પોતાના હાથે ઘાત (મૃત્યુ) થઈ જાય તો.
- (૧૩) પડિલેહણ કર્યા વિનાનું વસ્ત્ર કે પાત્ર વાપરે તો.
- (૧૪) મુહપત્તિને ચરવળાની આડ પડે તો.
- (૧૫) મોઢામાંથી એહું નીકળે તો.
- (૧૬) રાત્રે કાનમાં કુંડળ નાખવું રહી જાય તો.
- (૧૭) નવકારવાળી ગણતાં પડી જાય તો.
- (૧૮) સ્થાપનાજી પડી જાય તો.
- (૧૯) પુરુષનો સ્ત્રીને અને સ્ત્રીનો પુરુષને સંઘટ્ટો (સ્પર્શ) થાય તો.
- (૨૦) કાનમાંથી જીવનું કલેવર નીકળે તો.
- (૨૧) પડિલેહણ કરતાં બોલે તો.

૬૬૫ પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી સીતે બજાવશો ? ૨૦૫

(૨૨) નવકારવાળી ગણતાં બોલે તો.

(૨૩) એંઠે મોઢે બોલે તો.

(૨૪) તિર્થચનો સંઘટ્ટ થાય તો.

(૨૫) એકેન્દ્રિય (સચિત્ત)નો સંઘટ્ટ થાય તો.

(૨૬) દિવસે નિદ્રા લે તો.

(૨૭) દીવાની, ઈલેક્ટ્રીક કે વીજળી આદિની ઉજ્જેહિ (પ્રકાશ) લાગે તો.

(૨૮) માથે કામળી નાખવાના કાળમાં કામળી નાંખ્યા સિવાય અગાસી કે (ખુલ્લી)

જગ્યામાં જાય તો.

(૨૯) વર્ષાદિકના છાંટા લાગે તો.

(૩૦) વાડામાં સ્થંડિલ (વડીનીતિ) જાય તો.

(૩૧) બેઠા બેઠા પરિક્કમણું કરે તો.

(૩૨) બેઠા બેઠા ખમાસમણ દે તો.

(૩૩) ઉઘાડે મુખે બોલે તો.

સાધુઓએ ગુરુનિશ્રાએ રહેવું અને ગૃહસ્થે ગુરુ મહારાજ પાસે સામાયિક ઉચ્ચરવું, એમ સૂચવાય છે. અર્થાત્ ગુરુઆજ્ઞામાં રહેવું.

(૬૬) G પોસહ પારવાની વિધિનું સૂત્ર

સાગરચંદો કામો, ચંદવડિંસો સુદંસણો ધન્નો ।

સાગરચંદ્રકુમાર, કામદેવ, ચંદ્રાવતંસરાજ, સુદર્શન શેઠ ધન્ય છે,

જેસિં પોસહપડિમા અખંડિઆ જીવિઅંતે વિ ॥૧૧॥

જેઓની પૌષ્પ પ્રતિમા (વ્રત) અખંડિત રહી જીવનના અંત સુધી પણ.

શબ્દાર્થ - સાગરચંદો-સાગરચંદ્ર, કામો-કામદેવ, ચંદવડિંસો-ચંદ્રાવતંસ રાજ, સુદંસણો-સુદર્શન શ્રેષ્ઠી, ધન્નો-ધન્ય છે, જેસિં-જેઓની, પોસહપડિમા-પૌષ્પ પ્રતિમા, અખંડિઆ-અખંડિત રહી, જીવિઅંતે-જીવનના અંતે, વિ-પણ.

અર્થ - સાગરચંદ્ર, કામદેવ, ચંદ્રાવતંસ, સુદર્શન શ્રેષ્ઠીને ધન્ય છે જેઓની પૌષ્પ પ્રતિમા (વ્રત) જીવનના અંત સુધી પણ અખંડિત રહી.

ધન્ના સલાહણિજા, સુલસા આણંદ કામદેવા ય ।

ધન્ય છે, પ્રશંસાપાત્ર છે, સુલસા શ્રાવિકા, આનંદ, કામદેવ શ્રાવક,

જાસ પસંસઈ ભયવં દટવ્વયતં મહાવીરો ॥૨૧॥

જેમની પ્રશંસા કરે છે ભગવાન દઢવ્રતપણાને મહાવીર.

શબ્દાર્થ - ધન્ના-ધન્ય, સલાહણિજા-પ્રશંસાપાત્ર, સુલસા-સુલસા, આણંદ-આનંદ, કામદેવા-કામદેવ, ય-અને, જાસ-જેમની, પસંસઈ-પ્રશંસા કરે છે, ભયવં-
૨૦૬ દ્વય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ છેવીં નીતે બજાવશો ?

(૬૮) રાઈ મુહપત્તિની વિધિ

ત્યાર પછી ગુરુ હોય તો તેમની સમક્ષ* રાઈ મુહપત્તિ પરિલેહવી, તેની વિધિ આ પ્રમાણે —

પ્રથમ ખમા૦ દઈ, ઈરિયાવહી પરિક્કમી, ખમા૦ દઈ, ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ રાઈ મુહપત્તિ પરિલેહું ? ઈચ્છં, કહી મુહપત્તિ પરિલેહવી. પછી બે વાંદણાં દેવાં. પછી ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ રાઈયં આલોઉં ? ઈચ્છં, કહી તેનો પાઠ કહેવો. પછી સવ્વસ્સવિ રાઈય૦ કહીને પદસ્થ હોય તો તેમને બે વાંદણાં દેવાં, પદસ્થ ન હોય તો એક ખમાસમણ જ દેવું. પછી ઈચ્છકાર સુહરાઈ૦ કહીને પદસ્થ હોય તો. ખમાસમણ દઈ, નહિતર સીધો અબ્બુકિઓ ખામવો. પછી બે વાંદણાં દેવાં. પછી ઈચ્છકારી ભગવનૂ પસાય કરી પર્યકખાણનો આદેશ દેશોજી, એમ કહીને પર્યકખાણ કરવું (લેવું.) પછી ખમાસમણ દેવું.

(૬૯) પર્યકખાણ પારવાની વિધિ

૧. પ્રથમ ઈરિયાવહિ પરિક્કમવા પછી જગચિંતામણિનું ચૈત્યવંદન૦થી જય વીયરાય૦ સુધી કહેવું.

૨. પછી ખમાસમણ દઈ ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગવત્ સજ્જાય કરું ? નો આદેશ માંગી, નવકાર કહી મન્નહ જિણાણાં ની સજ્જાય કહી, મુહપત્તિ પરિલેહવી, પછી ખમાસમણ દઈ, ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ પર્યકખાણ પારું ? યથાશક્તિ કહી ખમા૦ દઈ, ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ પર્યકખાણ પાર્યું તહત્તિ, એમ કહી, જમણો હાથ કટાસણા કે ચરવલા ઉપર મુકિવાળવાપૂર્વક સ્થાપી એક નવકાર ગણી પર્યકખાણ કર્યું હોય, તે કહીને પારવું તે આ પ્રમાણે —

આયંબિલ વગેરેનું પર્યકખાણ પારવાનું સૂત્ર

ઉગ્ગએ સૂરે, નમુક્કારસહિઅં, પોરિસિં, સાઠ્ઠપોરિસિં, સૂરે ઉગ્ગએ પુરિમહ મુકિસહિઅં પર્યકખાણ કર્યું ચઉવિહાર, આયંબિલ, નીવિ, એકાસણું, પર્યકખાણ કર્યું તિવિહાર, પર્યકખાણ-ફાસિઅં પાલિઅં, સોહિઅં તિરિઅં, કિહિઅં, આરાહિઅં, જં ચ ન આરાહિઅં તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કં. પછી એક નવકાર ગણવો (શરૂઆતમાં પણ મુકિ વાળીને નવકાર ગણવો)

* આ વિધિ ગુરુ સમક્ષ રાઈ પ્રતિકમણ કર્યું હોય તેને કરવાની નથી, તેમ ગુરુ ન હોય ત્યારે પણ કરવાની નથી. પોરિસિ ભણાવ્યા પહેલાં પણ આ ક્રિયા થઈ શકે છે.

૨૦૮

દ્વિતીય પ્રતિભાષણને ભાવ પ્રતિભાષણ કહેવી નીતે બનાવશો ?

૧. 'આઘાડે' 'આસન્ને' ઉચ્ચારે 'પાસવણે' અણહિયાસે.
૨. આઘાડે આસન્ને" પાસવણે અણહિયાસે.
૩. આઘાડે મજ્જે ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે.
૪. આઘાડે 'મજ્જે' પાસવણે અણહિયાસે.
૫. આઘાડે 'દૂરે' ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે.
૬. આઘાડે દૂરે પાસવણે અણહિયાસે.

બીજા છ માંડલા ઉપાશ્રયના બારણાની તરફનાં માંડલાં ઉપર પ્રમાણે જ કહેવાં. પણ અણહિયાસે ને બદલે 'અહિયાસે' કહેવું.

ત્રીજા છ માંડલાં, ઉપાશ્રયના બારણા બહાર નજીક રહીને કરવાનાં તથા ચોથા છ ઉપાશ્રયથી સો હાથને આશરે દૂર રહીને કરવાનાં છે. તે બાર માંડલામાં ફક્ત આઘાડે ને બદલે અણાઘાડે શબ્દ કહેવો, બાકીના શબ્દો ઉપરના છ છ માંડલામાં લખ્યા પ્રમાણે જ કહેવા. એ પ્રમાણે ૨૪ માંડલાં કર્યા પછી ઈરિયાવહી પડિક્કમીને ચૈત્યવંદન કહેવા પૂર્વક પ્રતિક્રમણ કરે.

૧. આઘાઢ કારણે. ૨. નજીકમાં. ૩. વડીનીતિ. ૪. લઘુનીતિ. ૫. સહન ન થઈ શકે તો. અહીં પ્રમાર્જના કરું છું, એ દરેક ઠેકાણે સંબંધ છે. ૬. વચ્ચે. ૭. છેટે. ૮. સહન થઈ શકે તો. ૯. આઘાટ કારણ ન હોય તો.

(૭૨) પૌષઠ વગર તપમાં પડિલેહણ કરવાની વિધિ

'નવકાર૦' 'પંચિદિઅ૦'થી સ્થાપનાચાર્ય સ્થાપી ખમા૦ દઈ ઈરિયાવહિયં૦' કહેવા. (સ્થાપનાચાર્ય હોય તો નવકાર પંચિદિઅ ન કહેવા) પછી 'તસ્સ ઉત્તરી૦ 'અન્નત્ય૦, કહી એક 'લોગસ્સ૦' અથવા ચાર 'નવકારનો' કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી પ્રગટ 'લોગસ્સ૦' કહી 'ખમાસમણ દઈ ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ પડિલેહણ કરું? ઈચ્છું કહી ઊભે પગે બેસી મુહપત્તિ ચરવાળો, કટાસણું, ધોતિયું, ઉત્તરાસણ, કંદોરો, માતરિયું આદિનું પડિલેહણ કરવું, પછી કાજો કાઢી કલેવર સચિત્ત, આદિ જોવું. પછી કાજો પરઠવવા જગ્યા શોધી અણુજાલ જસ્સુગ્ગહો કહી, કાજો પરઠવીને ત્રણ વાર 'વોસિરેઈ' કહેવું.

(૭૩) સ્થાપનાચાર્ય (સ્થાપનાજી)ની પડિલેહણની વિધિ

૧. શુદ્ધ સ્વરૂપ ધારક ગુરુ ૨. શુદ્ધ જ્ઞાનમય ૩. શુદ્ધ દર્શનમય ૪. શુદ્ધ ચારિત્રમય ૫. શુદ્ધ શ્રદ્ધામય ૬. શુદ્ધ પ્રરૂપણામય ૭. શુદ્ધ સ્પર્શનામય ૮. પંચાચાર પાળે ૯. પળાવે ૧૦. અનુમોદે ૧૧. મન ૧૨. વચન ૧૩. કાય ગુપ્તિએ ગુપ્તા.

સ્થાપનાચાર્યનું પડિલેહણ થયા પછી 'પડિલેહણા પડિલેહાવોજી'થી આગળના

૨૧૦ દ્વિતી પ્રતિભ્રમણને ભાવ પ્રતિભ્રમણ છેવી ત્રીતે બતાવણો ?

આદેશ માગવા. તેમજ સ્થાપનાચાર્યનું પરિલેહણ થતું હોય એટલે કે સ્થાપનાચાર્યજી હાલતા હોય ત્યારે કાયોત્સર્ગ ન કરવો.

(૭૪) સંથારા પોરિસિ વિધિ

સૌ પ્રથમ ખમા૦ દઈ ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ બહુપરિપુન્ના પોરિસિ ? (ગુરુ કહે તહત્તિ) પછી ખમા૦ દઈ ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ ઈરિ૦ પરિક્કમામિ ? ઈચ્છં. થી લોગસ્સ૦ સુધી ક્રિયા કરવી. પછી ખમા૦ દઈ ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ બહુપરિપુન્ના પોરિસિ રાઈઅ સંથારે ઠામિ ? ઈચ્છં. ચઉક્કસાયથી જયવીયરાય. સુધી ક્રિયા કરવી. પછી ખમા૦ દઈ ઈચ્છા૦ સંદિ૦ ભગ૦ સંથારા વિધિ ભણવા મુહપત્તિ પરિલેહું ? ઈચ્છં. કહી મુહપત્તિ પરિલેહી નીચેનું સૂત્ર બોલવું.

નીસીહિ નીસીહિ નીસીહિ નમો ખમાસમણાણં ગોયમાઈણં મહામુણીણં

પાપ વ્યાપારનો ત્યાગ કરું છું (મન, વચન, કાયાથી એ પ્રમાણે ત્રણ વાર) અને (પાપ વ્યાપારનો સર્વથા ત્યાગ કરનાર) ગૌતમાદિ મહામુનિઓ એવા ક્ષમાશ્રમણોને નમસ્કાર થાઓ.

નમો અરિહંતાણં, નમો સિદ્ધાણં, નમો આયરિયાણં, નમો ઉવજ્જાયાણં, નમો લોએ સવ્વસાહૂણં, એસો પંચ નમુક્કારો, સવ્વપાવપ્પણાસણો, મંગલાણં ચ સવ્વેસિં, પઢમં હવઈ મંગલં.

કરેમિ ભંતે ! *સામાઈઅં સાવજજં જોગં પરચકખામિ *જાવ પોસહં (પૌષધ ન હોય તો નિયમ) પજ્જુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણં મણેણં વાયાએ કાએણં ન કરેમિ ન કારવેમિ* તસ્સ ભંતે પરિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ.

(નિસિહી... નવકાર... કરેમિ ભંતે ત્રણ વાર બોલવું)

અણુજાણહ જિહ્વિજ્જા અણુજાણહ પરમગુરુ ।

આજ્ઞા આપો જયેષ્ઠ આર્યો આજ્ઞા આપો શ્રેષ્ઠ ગુરુ.

ગુરુગુણરયણેહિં મંડિયશરીરા બહુપરિપુન્ના પોરિસિ રાઈઅ સંથારએ ઠામિ ॥?

ગુરુના ગુણ રૂપી રત્નો વડે શોભિત છે શરીર જેનું, બહુ પ્રતિપૂર્ણ થયો છે પ્રહર (તેથી) હું રાત્રિ સંબંધી સંથારામાં રહું ?

શબ્દાર્થ - અણુજાણહ-આજ્ઞા આપો, જિહ્વિજ્જા-જયેષ્ઠ આર્યો, ગુરુગુણરયણેહિં-

* નોંધ : સાધુ મ.ને સામાઈઅં શબ્દ પછી સત્ત્વં બોલવું તથા *જાવપોસહં પજ્જુ વાસામિ દુવિહંની જગ્યાએ જાવજજવાએ તિવિહં બોલવું તથા *ન કારવેમિય છે. કરંતંપિ અગ્નં ન સમણુજાણામિ બોલવું બાકી ઉપરોક્ત રીતે બોલવું.

હવ્વ પ્રતિહમલાને ભાવ પ્રતિહમલા ઠેવી સીતે બજાવશો ? ૨૧૧

ગુરુના ગુણ રૂપી રત્નો વડે, મંડિય શરીરા-શોભિત છે શરીર જેનું, બહુપડિપુના-ઘણી પ્રતિપૂર્ણ થઈ છે, પોરિસિ-પ્રહર, રાઈઅ-રાત્રિક.

અર્થ - ગુરુના ગુણ રૂપી રત્નો વડે શોભિત છે શરીર જેનું તેવા હે જ્યેષ્ઠ આર્યો, હે શ્રેષ્ઠ ગુરુ ! આજ્ઞા આપો, રાત્રિનો પહેલો પ્રહર ઘણો પ્રતિપૂર્ણ થયો છે એટલે, રાત્રિસંબંધી સંથારામાં રહું ? (શયન કરું ?)

અણુખણહ સંથારં બાહુવહાણેણ વામપાસેણ ।

આજ્ઞા આપો સંથારાની હાથના ઓશિકા વડે, ડાબા પડખા વડે

કુક્કુડિપાયપસારણ અંતરંત પમજજએ ભૂમિં ॥

કુકડીની જેમ પગ ઊંચા કરીને શ્રમ લાગે તો પ્રમાર્જન કરે ભૂમિને

શબ્દાર્થ - બાહુવહાણેણ-હાથના ઓશિકા વડે, વામપાસેણ-ડાબા પડખા વડે, કુક્કુડિપાયપસારણ-કુકડીની જેમ પગ વિસ્તારીને, અંતરંત-શક્તિ ન હોય તો, પમજજએ-પ્રમાર્જને.

અર્થ - હાથનું ઓશીકું કરીને, ડાબે પડખે કુકડીની જેમ પગ ઊંચા રાખીને અને શ્રમ લાગે તો ભૂમિને પ્રમાર્જને સંથારાની (પગ લાંબા કરીને શયનની) અનુજ્ઞા આપો.

સંકોઈઅ સંડાસા, ઉવદ્દંતે ય કાયપડિલેહા ।

સંકોચન કરતાં સાંધાને (સાથળ વગેરેને) પડખું બદલતાં કાયાનું પડિલેહણ કરવું.

દ્વ્યાઈ ઉવઓગં, ઉસ્સાસ નિરુંભણા લોએ ॥

દ્રવ્યાદિના ઉપયોગને કરવો, શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂંધી સ્વસ્થ થઈ જુએ.

શબ્દાર્થ - સંકોઈઅ-સંકોચન કરતાં, સંડાસા-સાથળ વગેરે સાંધાને, ઉવદ્દંતે-પડખું બદલતાં, કાયપડિલેહા-કાયાનું પડિલેહણ, દ્વ્યાઈ-દ્રવ્યાદિ, ઉવઓગં-ઉપયોગ, ઉસ્સાસનિરુંભણાલોએ-શ્વાસોચ્છ્વાસ રૂંધીને જુએ.

અર્થ - અંગોને સંકોચ કરતાં સાંધા (સાથળ વગેરેને) પ્રમાર્જને બદલવાનું પડખું તથા પડખું બદલવાની જગાને પ્રમાર્જન કરવું. દ્રવ્યાદિનો ઉપયોગ કરીને (દ્રવ્યથી હું કોણ છું ? ક્ષેત્રથી ક્યાં છું ? કાળથી હમણાં કયો સમય છે ? અને ભાવથી મારું શું કર્તવ્ય છે ? ઈત્યાદિ વિચારીને નિદ્રા ન ઊડે તો) ઉચ્છ્વાસ રોકીને સ્વસ્થ થઈ જુએ.

જઈ મે હુજજ પમાઓ, ઈમસ્સ દેહસ્સિમાઈ રયણીએ ।

જો મારો થાય પ્રમાદ (મરણ) આ દેહને આ રાત્રિમાં

આહારમુવહિદેહં સવ્વં તિવિહેણ વોસિરિઅં ॥

આહાર ઉપધિ અને દેહને સર્વને ત્રણ પ્રકારે વોસિરાવું છું.

શબ્દાર્થ - જઈ-જો, મે-મારું, હુજજ-થાય, પમાઓ-મરણ, ઈમસ્સ-આ, દેહસ્સ-શરીરનું, ઈમાઈ-આ, રયણીએ-રાત્રિમાં, આહારં-આહારને, ઉવહિં-ઉપધિને, દેહં-દેહને.

૨૧૨

દ્વ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઈવી તૈતે બજાવશો ?

વોસિરિસુ ઈમાઈ, મુકખમગ્ગસંસગ્ગવિગ્ઘભૂઆઈ ।

વોસિરાવીએ છીએ એને મોક્ષમાર્ગના સંસર્ગ માટે વિઘ્નભૂત

દુગ્ગઈનિબંધણાઈ, અઠ્ઠારસપાવઠાણાઈ ॥

દુર્ગતિના કારણ અઠ્ઠાર પાપસ્થાનોને

શબ્દાર્થ - વોસિરિસુ-વોસિરાવીએ છીએ, ઈમાઈ-એને, મુકખમગ્ગ-મોક્ષમાર્ગ, સંસગ્ગવિગ્ઘભૂઆઈ-સંબંધ માટે વિઘ્નભૂત, દુગ્ગઈ-દુર્ગતિ, નિબંધણાઈ-કારણ, અઠ્ઠારસ-અઠ્ઠાર, પાવઠાણાઈ-પાપસ્થાનોને.

અર્થ - પ્રાણાતિપાત (હિંસા), જૂઠ, ચોરી, મૈથુન (કામભોગસેવન), પરિગ્રહ (દ્રવ્યની મૂચ્છા) ક્રોધ, માન (અહંકાર), માયા (કપટ), લોભ (સંગ્રહવૃત્તિ), રાગ (પ્રીતિ) તથા દ્વેષ (ખાર), કલહ (ઝઘડો), અભ્યાખ્યાન (ખોટું આળ), પૈશુન્ય (ચાડી યુગલિ), (હર્ષ), રતિ, અરતિ (શોક)થી સમાયુક્ત (એટલે બે મળીને એક) પરિપરિવાદ, માયામૃષાવાદ અને મિથ્યાત્વશલ્ય એ અઠ્ઠાર પાપસ્થાનો મોક્ષમાર્ગના જોડાણમાં વિઘ્નભૂત છે અને દુર્ગતિના કારણ છે (માટે) એને વોસિરાવીએ છીએ. (ત્યાગ કરું છું.)

એગોહં નત્થિ મે કોઈ, નાહ મન્નસ્સ કસ્સઈ ।

એકલો હું, નથી મારું કોઈ, નથી હું બીજા કોઈનો,

એવં અદીણમણસો અપ્પાણમણુસાસઈ ॥

એ પ્રમાણે મનની દીનતા વગર આત્માને શિખામણ આપે.

શબ્દાર્થ - એગો-એકલો, હં-હું, નત્થિ-નથી, મે-મારું, કોઈ-કોઈ, નાહં-હું નથી, અન્નસ્સ-બીજા, કસ્સઈ-કોઈનો, અદીણમણસો-મનની દીનતા વગર, અપ્પાણં-આત્માને, અણુસાસઈ-શિખામણ આપે.

અર્થ - હું એકલો છું, મારું કોઈ નથી અને હું પણ બીજા કોઈનો નથી, એ પ્રમાણે મનની દીનતા વગર આત્માને શિખામણ આપે.

એગો મે સાસઓ અપ્પા, નાણદંસણસંજુઓ ।

એકલો મારો શાશ્વત આત્મા જ્ઞાન અને દર્શનથી સંયુક્ત,

સેસા મે બાહિરાભાવા, સવ્વે સંજોગલકખણા ॥

બાકી મારા બાહ્ય ભાવો સર્વે સંયોગથી ઉત્પન્ન થનારા

શબ્દાર્થ - સાસઓ-શાશ્વત, બાહિરા-બાહ્ય, સંજોગલકખણા-સંયોગથી ઓળખાતા,

અર્થ - જ્ઞાન અને દર્શનથી યુક્ત શાશ્વત આત્મા એકલો મારો છે. બાકી બધા મારા બાહ્ય ભાવો સંયોગથી ઉત્પન્ન થનારા છે.

સંજોગમૂલાણુવેણ પતા દુકખપરંપરા ।

૨૧૪

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી સીતે બજાવશો ?

અર્થ - ચૌદ રાજલોકમાં ભ્રમતા સર્વે જીવો કર્મને વશ છે. તે સર્વને મેં ખમાવ્યા છે. મને પણ તેઓ ખમાવે.

**જં જં મણેણ બહ્મં, જં જં વાએણ ભાસિયં પાવં ।
જં જં કાએણ કચં, મિચ્છામિ દુક્કડં તસ્સ ॥**

જે જે મન વડે પાપકર્મ બાંધ્યું હોય, જે જે વાણી વડે પાપકર્મ બંધાય એવું બોલાયું હોય અને જે જે કાયા વડે પાપકર્મ કરાયું હોય તે મારું દુષ્ટત મિથ્યા થાઓ.

ઈતિ સંસ્તારક વિધિ સંપૂર્ણ.

***વિવિધ પરચક્રખાણો (અર્થ સહિત)**

શબ્દાર્થ - ઉગ્ગએ સૂરે-સૂર્ય ઊગ્યે છતે, નમુક્કારસહિઅં-નમસ્કાર સહિત, મુટ્ઠિસહિઅં-મૂઠી સહિત, પરચક્રખામિ-પરચક્રખાણ કરું છું, ચઉવ્વિહંપિ-ચારે પ્રકારના, આહારં-આહારને, અસણં-અશન-રસવતી, પાણં-પાણી, ખાઈમં-ખાદિમ, મિઠાઈ વગેરે, સાઈમં-સ્વાદિમ, તાંબુલ વગેરે, અન્નત્ય-સિવાય, અણાભોગેણં-અણજાણતાં, સહસાગારેણં-સહસાત્કારે, મહત્તરાગારેણં-મોટા લાભને અર્થે, સવ્વસમાહિ-વત્તિયાગારેણં-સર્વ સમાધિ નિમિત્તક ઔષધાદિ કારણે, વોસિરામિ-ત્યાગ કરું છું. પોરિસિં-પ્રહર દિવસ ચડે ત્યાં સુધી, સાઠપોરિસિં-દોઢ પ્રહર સુધી, પરચ્છન્નકાલેણં-વખતની ખબર નહિ પડવાથી, દિસામોહેણં-દિશાનો વિપર્યાસ થવાથી, સાહુવયણેણં-સાધુનું વચન સાંભળીને, પુરિમઠ્ઠ-દિવસના પ્રથમના અર્ધ ભાગ સુધી.

* પ્રત્યાખ્યાન (પરચક્રખાણ) શબ્દનો અર્થ ત્યાગ કરવું અને પાળવું એમ બે પ્રકારે થાય છે, તે આ પ્રમાણે - અવિરતિપણાના સ્વરૂપ પ્રત્યે પ્રતિ-પ્રતિકૂળપણે, આ-આગાર મર્યાદાકરણ સ્વરૂપે કરીને, આખ્યાન-કહેવું છે જેને વિષે તે, પ્રત્યાખ્યાન-અથવા પ્રતિ-આત્મસ્વરૂપ પ્રત્યે, આ-અભિવ્યાપીને, અનાશંસારૂપ ગુણનું કરણ તેનું આખ્યાન-કહેવું છે જેને વિષે તે પ્રત્યાખ્યાન. અથવા પરલોક પ્રતિ આ ક્રિયા યોગાર્થે શુભાશુભ ફળનું કથન છે. જેને વિષે તે પ્રત્યાખ્યાન આ પરચક્રખાણ મૂળ ગુણરૂપ અને ઉત્તર ગુણરૂપ એવા બે ભેદ છે. મૂળગુણ પરચક્રખાણના બે ભેદ છે-દેશથી અને સર્વથી. તેમાં સર્વથી મૂળગુણ પરચક્રખાણ પંચ મહાવ્રતરૂપ તે સાધુને હોય અને દેશથી મૂળગુણ પરચક્રખાણ પંચ અણુવ્રતરૂપ તે શ્રાવકને હોય. સર્વથી ઉત્તરગુણ પરચક્રખાણ પિંડવિશુદ્ધિ, પાંચ સમિતિ, બાર ભાવના, બાર પ્રકારનો તપ, બાર પ્રતિમા અને અભિગ્રહ વગેરે અનેક પ્રકારે છે, તે સાધુને હોય અને દેશથી ઉત્તરગુણ પરચક્રખાણ અનાગતાદિ દશ પ્રકારનું યથાયોગ્ય રીતે હોય. તે દશ ભેદ આ પ્રમાણે છે - ૧. અનાગત પરચક્રખાણ-પર્યુષણાદિ પર્વમાં ગુરુ, ગ્લાન વગેરેનું વૈયાવચ્ચ કરવાના કારણે અગાઉથી અક્રમાદિ તપ કરે તે, ૨. અતિકાન્ત પર્યુષણાદિ પર્વમાં વૈયાવચ્ચાદિ કારણે તપ ન થયો હોય તો પછીથી કરે તે, ૩. કોટિ સહિત ચોવિહાર ઉપવાસાદિ પરચક્રખાણ કર્યું હોય તે પૂરું થતાં તેવું જ બીજું પરચક્રખાણ ફરીથી કરે તે, ૪. નિયંત્રિત-પુષ્ટ નિરોગી કે ગ્લાનપણે ગમે તેમ હોય તો પણ અમુક દિવસે અમુક તપ કરીશ, એવો અગાઉથી નિયમ લઈ ધારેલ દિવસે કરે જ તે (આ પરચક્રખાણ પહેલા સંઘયણવાળા દશપૂર્વી અને જિનકલ્પીને હતું, હાલ વિચ્છેદ થયું છે), ૫. અનાગાર-આગાર રાખ્યા વિના પરચક્રખાણ કરે તે, ૬. સાગાર-આગાર સહિત, ૭. નિરવશેષ-ચાર પ્રકારના આહાર અને અણાહાર વસ્તુનું પરચક્રખાણ કરે તે, ૮. પરિમાણકૃત-દત્તિ, કવળ કે ધરની સંખ્યા ધારે તે, ૯. સાંકેતિક-એટલે અંગુઠાદિ ચિહ્ન વડે કરી પરચક્રખાણ પારવાનું ધારે તે અને ૧૦. અદ્રા

(૭૫) A નવકારશીનું પચ્ચકખાણ

૩૭૭એ સૂરે, નમુક્કારસહિઅં મુઢિસહિઅં ^૨પચ્ચકખાઈ, ચઉવ્વિહંપિ
^૩આહારં, ^૪અસણં, ^૫પાણં, ^૬ખાઈમં, ^૭સાઈમં, ^૮અન્નત્થણાભોગેણં,
 ૯સહસાગારેણં, ^{૧૦}મહત્તરાગારેણં ^{૧૧}સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં ^{૧૨}વોસિરઈ ॥ઈતિ॥
 અર્થ - સૂર્યોદય થયે છતે (સૂર્યોદયથી) (બે ઘડી થયા પછી) નમસ્કાર સહિત

પચ્ચકખાણ-કાળના પરિમાણવાળું પચ્ચકખાણ તે અદ્વાપચ્ચકખાણ, તે નમુક્કારસી આદિ દશ ભેદે છે, જે આ પુસ્તકમાં સવિસ્તર કહેવાશે. આ પચ્ચકખાણના ૧૪૭ ભાંગા છે, તે સામાયિક વ્રતના ૪૯ ભાંગા અગાઉ કહી ગયા છીએ, તે પ્રકારના ૪૯ ભાંગાને અતીત, અનાગત અને વર્તમાનકાળના ભેદે ત્રણ ગુણા કરવાથી થાય છે. પૂર્વોક્ત સાંકેતિક નામનું નવમું પચ્ચકખાણ આઠ ભેદે છે, તે આ પ્રમાણે - ૧. અંગુઠસહિઅ (મૂઠીમાં અંગુઠો રાખું ત્યાં સુધી), ૨. મુઢિસહિઅ- (મૂઠી વાળી રાખું ત્યાં સુધી), ૩. ગંઠસહિઅ-ગાંઠ બાંધી રાખું ત્યાં સુધી, ૪. ઘરસહિઅ-ઘરે જાઉં ત્યાં સુધી, ૫. પ્રસ્વેદસહિઅ-શરીરે પરસેવાના બિંદુ નીકળે ત્યાં સુધી, ૬. ઉસ્સાસહિઅ-શ્વાસોશ્વાસ લઉં અથવા જીવું ત્યાં સુધી, ૭. થિબુકસહિઅ-વાસણે ચોટેલા પાણીના બિંદુ સૂકાય ત્યાં સુધી અને ૮. જોઈફ્ખસહિઅ-દીવા પ્રમુખની જ્યોતિ રહે ત્યાં સુધી, આ પચ્ચકખાણ પોરિસી આદિના પચ્ચકખાણની સાથે કરાય છે. પચ્ચકખાણ પૂરું થયું હોય અને ભોજન સામગ્રી તૈયાર ન હોય અથવા કાર્ય પ્રસંગે જમવાને ઢીલ હોય ત્યારે આવા પચ્ચકખાણો માંહેનું કોઈ પણ કરી શકાય છે અને પોરિસી આદિ પચ્ચકખાણ ન હોય તો પણ થાય છે. સાધુને માંડલીએ ગુરુ વગેરે ન આવ્યા હોય અથવા સાગરિકાદિનું કારણ હોય ત્યારે અભિગ્રહરૂપ સંકેત પચ્ચકખાણ થાય છે.

૧. રાઈપ્રતિકમણ કરતાં તપચિંતવણીના કાઉસ્સગ્ગ વખતે અમુક પચ્ચકખાણ કરીશ, એમ ધારી લેવું અને પછી ગુરુમુખે અગર સ્થાપનાચાર્ય-સન્મુખ પચ્ચકખાણ કરી લેવું અને દેરાસરમાં દેવ-સન્મુખ પણ પચ્ચકખાણ લેવું. જો પ્રભાતનું પ્રતિકમણ ગુરુ સાથે ઉપાશ્રયે ન કર્યું હોય તો ગુરુ મહારાજને વંદન કરીને પચ્ચકખાણ લેવું. આ પચ્ચકખાણ લેવા આશ્રયી ચતુર્ભંગી આ પ્રમાણે જાણવી. ૧. ગુરુ પચ્ચકખાણના જાણ (જાણકાર) અને શ્રાવક પણ જાણ, ૨. ગુરુ જાણ અને શ્રાવક અજાણ, ૩. ગુરુ અજાણ અને શ્રાવક જાણ (એ ત્રણ ભંગ શુદ્ધ જાણવા) તથા ૪ ગુરુ અને શ્રાવક બંને અજાણ (આ ચોથા ભાંગે પચ્ચકખાણ અશુદ્ધ જાણવું). આ પચ્ચકખાણનો કાળ સૂર્યોદય થયો ત્યારથી બે ઘડી સુધીનો છે, માટે સૂર્યોદય થયા પહેલાં લેવું અને બે ઘડી દિવસ થયે નવકાર ગણીને પારવું, અન્યથા પચ્ચકખાણ ભંગ થાય. આ નવકારશી કર્યા પછી પોરિસિ આદિ પચ્ચકખાણ થાય પણ તે વિના થાય નહિ અને જો કરે તો તે પોરિસિ આદિક કાળ સંકેતરૂપ જાણવો. નવકારસીનો બે ઘડીનો કાળ છે, તે રાત્રિભોજનનો દોષ નિવારવા તીરણરૂપ જાણવો. નમુક્કારસહિઅના પચ્ચકખાણમાં મહત્તરાગારેણં અને સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં એ બે આગાર લેવા નહિ. એકલી નવકારશીનું પચ્ચકખાણ લેવાથી બે ઘડી પછી પચ્ચકખાણ પારતાં વાર લાગે તેટલો કાળ ફોગટ અવિરતિપણે જાય, માટે સાથે મુઢિસહિઅ પચ્ચકખાણ પણ લેવામાં આવે છે અને તેથી તે પચ્ચકખાણમાં આગાર ચાર કહેવામાં આવે છે.

૨. ગુરુ આદિ પચ્ચકખાણ આપતા હોય ત્યારે તેઓ અહીં પચ્ચકખાઈ પદ કહે અને લેનારે તે વખતે પચ્ચકખામિ કહેવું.

૩. ભૂખ શમાવવાને સમર્થ એવું કોઈ એક દ્રવ્ય હોય તે આહાર અથવા લવણાદિકની પેઠે મિશ્રણ થવાથી સુસ્વાદ આપે. જેથી કાદવ જેવી અસાર વસ્તુને પણ કુષ્ઠાતુર છતો ખાઈ જાય તે આહાર જાણવો.

૪. શીઘ્ર ભૂખ શમાવે તે અશન-મગ, ભાત, સાયુઓ, રોટલી, રોટલા, પુડલા, પ્રમુખ, દૂધ, દહીં, માખણ, ઘી, પ્રમુખ, ખાજાં, દહીંથરા પ્રમુખ પકવાન્ન, સૂરણ પ્રમુખ, કંદ, ફળ, ફૂલ, શાક વગેરે

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા છેવી ત્રીતે બનાવશો ?

(નવકાર ગણી પારું ત્યાં સુધી), મૂઠી સહિત (નવકાર ગણીને પછી મૂઠી ઉઘાડું ત્યાં સુધી. અશન, પાન, ખાદિમ અને સ્વાદિમ, એ ચારે પ્રકારના આહારનું પર્યક્ષખાણ કરું છું, તે અજાણતાં, સહસાત્કારે, મોટા લાભને અર્થે અને સર્વ-સમાધિનિમિત્તક ઔષધાદિ કારણ સિવાય ત્યાગ કરું છું.

(૭૫) B પોરિસિ સાઢપોરિસિનું પર્યક્ષખાણ.

ઉગ્ગએ સુરે, નમુક્કારસહિઅં, પોરિસિં^૧, ^૨સાઢપોરિસિં, મુઠ્ઠિસહિઅં, પર્યક્ષખાઈ, ઉગ્ગએ સૂરે, ચઉવ્વિહંપિ આહારં, અસણં, પાણં, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્યણાભોગેણં સહસાગારેણં, ^૩પચ્છન્નકાલેણં ^૪દિસામોહેણં, ^૫સાહુવવણેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં વોસિરઈ.

જાણવા.

૫. પીવા યોગ્ય પદાર્થો તે પાન-ફૂવા પ્રમુખનાં પાણી, છાશની આશ, કેરડાં, જવ, કાકડી પ્રમુખનાં ધોયણ અને મદિરા પ્રમુખ જાણવાં.

૬. જે ખાવાથી થોડી તૃપ્તિ થાય તે ખાદિમ-શેકેલાં ધાન્ય, ફળ, મેવા પ્રમુખ જાણવાં. (મિઠાઈને પણ કેટલાક ખાદ્ય તરીકે આમાં ગણે છે.)

૭. સ્વાદ-લહેજત લેવા માટે ખવાય તે અથવા જેના સ્વાદમાં પ્રથમ ખાધેલા આહારાદિનો સ્વાદ લય પામે તે સ્વાદિમ-સૂંઠ, જીરું, અજમા, પીપર, મરી, એલચી, લવિંગ, પ્રમુખ તથા યૂરજ કે ગોળીમાં નાખેલ, મધ, ગોળ પ્રમુખ અને તંબોલાદિ જાણવાં.

૮. આ આગારમાં કહેલ અન્નત્ય એ પદ બીજા દરેક આગારમાં લાગુ પડે છે, એટલે જે આગારો (છૂટ) કહ્યા તે સિવાયનું મારે પર્યક્ષખાણ છે. અનાભોગ એટલે વિસ્મરણ અર્થાત્ કાર્ય-વ્યવ્રતાદિક કારણે લીધેલ પર્યક્ષખાણ અજાણ્યે ભૂલી જવાય અથવા પર્યક્ષખાણનો વખત પૂરો થયા વિના અથવા થયો હોવા છતાં પાર્યા વિના ખાવા યોગ્ય પદાર્થ ભૂલથી મોઢામાં નખાઈ જાય તો પર્યક્ષખાણનો ભંગ થાય નહિ, એ માટે આગાર રાખવામાં આવેલ છે. પરંતુ કોઈ વસ્તુ મોઢામાં નાખતા કે નાખ્યા પછી યાદ આવે તો તરત તે વસ્તુ બહાર કાઢી નાખવી. જાણ્યા છતાં ખાય તો પર્યક્ષખાણનો ભંગ થાય અને અજાણતાં મુખમાં નાખેલ પદાર્થ ખવાઈ ગયા પછી યાદ આવે તો પર્યક્ષખાણ ભંગ થાય નહિ, પરંતુ ફરીથી ભૂલ ન થાય તેટલા માટે યથાયોગ્ય પ્રાયચ્ચિત લેવું. આ પ્રમાણે સર્વ આગારોમાં સમજી લેવું.

૯. સહસાગારેણં (સ્વભાવે જ) મુખમાં આવી પડે એટલે પર્યક્ષખાણનો ઉપયોગ હોય છતાં વરસાદના છાંટા કે દહીં મથતાં દહીંનાં છાંટા વગેરે અચાનક મોઢામાં પડે તો પર્યક્ષખાણ ભંગ થાય નહિ.

૧૦. મોટી નિર્જરાના હેતુભૂત સંઘાદિ કાર્યને માટે વડીલની આજ્ઞાથી પર્યક્ષખાણનો કાળ થતાં પહેલાં પારે તો ભંગ થાય નહિ.

૧૧. તીવ્ર શૂળાદિ રોગથી વિહ્વળ થયેલ શરીરની સ્વસ્થતા સાચવવા માટે ઔષધ પથ્યાદિ કારણે પર્યક્ષખાણનો કાળ પૂર્ણ થયા પહેલાં કાંઈ પદાર્થ લે તો પર્યક્ષખાણ ભંગ થાય નહિ. આવે પ્રસંગે ચિત્તની સ્થિરતાએ પરિણામ ટકે ત્યાં સુધીનો નિયમ સાચવવો, પણ પરિણામ ટકતા ન હોય તો પછી અન્યથા પ્રવૃત્તિ કરતાં દોષ નથી.

૧૨. ગુર્વાદિ પર્યક્ષખાણ આપતા હોય ત્યારે અહીં વોસિરઈ પદ કહે અને પર્યક્ષખાણ લેનાર હોય તે વોસિરામિ પદ કહે છે.

૧. પુરુષ પ્રમાણ છાયા જે વખતે હોય તે પોરિસિ અથવા તે છાયાનું માપ આ પ્રમાણે જાણવું - પુરુષે જન્મણા કાને સૂર્યનું બિંબ રાખીને દક્ષિણાયન (કર્કસંક્રાંતિ)ના પહેલે દિવસે ઢીંચણની છાયા જોવી તે બે પગલાં (બાર આંગળનું એક પગલું) છાયા હોય, ત્યારે પોરિસિ જાણવી. તે પછી માસે માસે ચાર ચાર

(૭૫) D *એકાસણા 'બિયાસણાનું' પરચક્રખાણ

ઉગ્ગએ સૂરે, નમુકકારસહિઅં પોરિસિં સાઢપોરિસિં મુદ્ધિસહિઅં પરચક્રખાઈ, ઉગ્ગએ સૂરે, યઉવ્વિહંપિ આહારં, અસણં, પાણં, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્થણાભોગેણં, સહસાગારેણં, પચ્છન્નકાલેણં, દિસામોહેણં, સાહુવયાણેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં, ^૨વિગઈઓ પરચક્રખાઈ, અન્નત્થણાભોગેણં, સહસાગારેણં ^૩લેવાલેવેણં, ^૪ગિહત્થ-સંસક્રેણં, ^૫ઉક્ખિત્તવિવેગેણં, ^૬પુરુચ્ચમક્ખિએણં ^૭પારિક્કાવણિયાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં, એકાસણં ^૮બિયાસણં, પરચક્રખાઈ, ^૯તિવિહંપિ આહારં, ^{૧૦}અસણં, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્થણાભોગેણં, સહસાગારેણં, ^{૧૧}સાગારિયાગારેણં, ^{૧૨}આઉંટણપસારેણં ^{૧૩}ગુરુઅભ્ભુટ્ટાણેણં, પારિક્કાવણિયાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં, ^{૧૪}પાણસ્સ ^{૧૫}લેવેણ વા, ^{૧૬}અલેવેણ વા, ^{૧૭}અચ્છેણ વા, ^{૧૮}બહુલેવેણ વા, ^{૧૯}સસિત્થેણ વા, ^{૨૦}અસિત્થેણ વા, વોસિરઈ.

ઈતિ બિયાસણા એકાસણાનું પરચક્રખાણ

* અહીંથી દરેક પરચક્રખાણમાં ઘણા ખરા આગારો એના એ વખતોવખત આવવાથી શબ્દાર્થ કે ભાવાર્થ લખેલ નથી અને જે જે આગારોમાં અર્થ આવ્યા નથી, તે દરેક કૂટનોટમાં લખ્યા છે. એક વખત ભોજન કરવાનું છે. જેને વિષે અથવા એક નિશ્ચય છે આસન જેમાં તે (એકાશન) એકાસણું જાણવું.

૧. બે વખત ભોજન કરવું તે બિયાસણ (દ્વયશન) જાણવું.

૨. વિકૃતિ :- વિગઈ છ છે તે આ પ્રમાણે — ૧ દૂધ, ૨ દહીં, ૩ ઘી, ૪ તેલ, ૫ ગોળ અને ૬ કડા વિગઈ (કડાઈમાં તળાઈને ઉપર આવે તેવા પકવાન્ન) આ પરચક્રખાણ વડે છ માંહેની કોઈ પણ એક અગર વધારે વિગઈનો ત્યાગ કરવાનો છે. માંસ, મદિરા, માખણ અને મઘ એ ચાર મહાવિગઈનો તો શ્રાવકને ત્યાગ જ હોય છે.

૩. લેવાલેવેન-ધૃત (ધી) પ્રમુખ જે વિગઈનો સાધુને નિયમ હોય તે ધૃતાદિ વિગઈથી ગૃહસ્થનો હાથ ખરડાયાથી લૂંછી નાંખ્યો હોય તેવા હાથથી અથવા ખરડાયેલા ચમચાને લૂંછી નાંખીને તે વડે વહોરાવે તો પરચક્રખાણ ભંગ થાય નહિ. (સાધુને માટે આ આગાર છે.)

૪. ગૃહસ્થસંસુષ્ટેન-શાક પ્રમુખ દ્રવ્યને ગૃહસ્થે પોતાને માટે વિગઈથી જરા વધારી સંસ્કારિત કર્યા હોય અથવા રોટલી, રોટલા માંડાદિને ગોળ, ઘી પ્રમુખ વિગઈ વડે જરા ચોપડ્યાં કર્યા હોય તેમ છતાં નીવિ કે વિગઈના પરચક્રખાણમાં લેવામાં આવે તો પણ મુનિને પરચક્રખાણનો ભંગ થાય નહિ.

૫. ઉક્ખિત્તવિવેકન-રોટલી, રોટલા કે માંડાદિ ઉપર ગોળ, પ્રમુખ પિંડ (કઠણ) વિગઈ મૂકેલ હોય, પછી તે લઈ લેવામાં આવે છતાં તેનો કંઈક અંશ ચોંટી રહેલ હોય તેવા રોટલા વગેરે લેવામાં આવે તો મુનિને પરચક્રખાણનો ભંગ થાય નહિ. ગૃહસ્થને આ આગાર હોય નહિ.

૬. પ્રતીત્યપ્રક્ષિતેન-રોટલી, રોટલા, પ્રમુખને કુણા રાખવા માટે, કરતી વખતે તેલ કે ઘીની આંગળીથી ચોપડીને કરે (રાખે) તો તેમાં કાંઈક વિગઈનો ભાગ આવ્યા છતાં મુનિને પરચક્રખાણનો ભંગ થાય નહિ.

૭. પારિક્ષાપનિકાકારેણ-જે આહાર ગૃહસ્થના ઘરથી વિષિપૂર્વક (એખણીય) લીધો હોય

સાઈમં, અન્નત્થણાભોગેણં, સહસા-ગારેણં, પારિક્ષિટાવણિયાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં, ^૧પાણહાર પોરિસિં સાઢપોરિસિં મુદ્ધિસહિઅં, પર્યકખાઈ ॥ અન્નત્થણા-ભોગેણં, સહસા-ગારેણં, પરચ્છન્નકાલેણં, દિસામોહેણં, સાહુવયણેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં, પાણસ્સ લેવેણ વા, અલેવેણ વા, અચ્છેણ વા, બહુલેવેણ વા, સસિત્થેણ વા, અસિત્થેણ વા, વોસિરઈ ॥

॥ ઈતિ તિવિહાર ઉપવાસનું પર્યકખાણ ॥

(૭૫) G ॥ ચઉવ્વિહાર ઉપવાસનું પર્યકખાણ

સૂરે ઉગ્ગએ, ^૨અબ્ભત્તદ્દં, પર્યકખાઈ ॥ ચઉવ્વિહરંપિ આહારં, અસણં, પાણં, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નત્થણાભોગેણં, સહસાગારેણં, ^૩પારિક્ષિટાવણિયાગારેણં,

પગાદિ અંગોપાંગ સંકોચવા કે પ્રસારવા પડે તેથી આસન જરા ચલાયમાન થાય તો પર્યકખાણ ભંગ થાય નહિ.

૧૩. ગુર્વભ્યુત્થાનેન-એકાસણાદિ કરતાં પોતાના ગુરુ મહારાજ કે પ્રાહુણા (મહેમાન) મુનિ આવ્યા હોય તો તેનો વિનય-સત્કાર સાચવવા ઊભા થવું જોઈએ તે સાચવે તો પર્યકખાણ ભંગ થાય નહિ.

૧૪. પાનકસ્ય-પાણીના. તિવિહાર કે ચઉવ્વિહારે એકાસણું કરનારને આ પાણી સંબંધીના છ આગાર અવશ્ય કહેવા અને દુવિહારમાં અચિત્તભોજી અને અચિત્ત જળ વાપરનારને પણ આ આગાર કહેવા.

૧૫. લેપાદ્વા-અહીં ત્રીજી વિભક્તિ પંચમીના અર્થમાં હોવાથી પંચમી લખી છે. લેપકૃત પાણી તે ઓસામણ, આંબલી અને દ્રાક્ષનાં પાણી સમજવાં. આ છએ આગારમાં વા શબ્દ મૂક્યો છે. તેથી એકથી બીજા ભેદનું અધિકપણું બતાવેલ છે. એટલે કે લેપકૃત કરતાં અલેપકૃત સારું, તે કરતાં ત્રણ ઉભરાએ ઉકાળેલ સારું એમ યથાયોગ્ય જાણવું. એ છ માંથી ગમે તે પ્રકારનું જળ એકાસણાદિ પર્યકખાણવાળાને વાપરી શકાય તે માટે આ આગારો છે.

૧૬. અલેપકૃતાદ્વા-અલેપકૃત પાણી તે લેપ વગરનું કાંજી પ્રમુખનું ધોવણ કે છાશની આશ વગેરે સમજવું.

૧૭. અચ્છાદ્વા-અચ્છ એટલે નિર્મળ જળ. તે ત્રણ ઉકાળાથી ઉકાળેલું ઉષ્ણ જળ અથવા ફળાદિનું ધોયણ જાણવું.

૧૮. બહુલેપાદ્વા-બહુલેપ એટલે ચોખા પ્રમુખનું ધોવણ.

૧૯. સસિક્ષ્ઠાદ્વા-આટાથી ખરડાયેલ હાથ કે વાસણનું ધોયણ જેમાં આટાના રજકણો પણ આવી જાય તે.

૨૦. અસિક્ષ્ઠાદ્વા-આટાથી ખરડાયેલ હાથ અથવા વાસણનું ધોયણ જેમાં આટાના રજકણ આવે નહિ એવું ગાળેલું ધોયણનું પાણી.

* આચાર્ય-આ તપમાં છ વિગય વિનાનો નીરસ આહાર વાપરવાનો છે.

* એકલઠાણા (એકસ્થાન)નું પર્યકખાણ કરવું હોય ત્યારે આઉટણપસારેણં એ આગાર વર્જીને (છોડીને) બીજા બધા આગાર એકાસણા પ્રમાણે લેવા. આ પર્યકખાણમાં જમણો હાથ અને મુખ સિવાય બધાં અંગોપાંગ સ્થિર રાખવાં અને જમતી વખતે જ ઠામ ચઉવિહાર કરવો.

૨૨૨

હવ્ય પ્રતિભમણો ભાવ પ્રતિભમણા ઉવ્વી ત્રીતે બનાવણો ?

(૭૫) K ॥ દુવિહારનું પચ્ચક્રખાણ ॥

દિવસચરિમં પચ્ચક્રખાઈ, દુવિહંપિ આહારં, અસણં, ખાઈમં, અન્નત્થણાભોગેણં,
સહસાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં વોસિરઈ ॥

(૭૫) L ॥ દેશાવકાશિકનું *પચ્ચક્રખાણ ॥

^૧દેસાવગાસિયં, ^૨ઉવભોગં, ^૩પરિભોગં પચ્ચક્રખાઈ ॥ અન્નત્થણાભોગેણં,
સહસાગારેણં, મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણં વોસિરઈ ॥ ઈતિ ॥

સ્મરણ - ૪

(૭૬) ૪ શ્રી તિજયપહુત સ્તોત્રમ્

તિજય-પહુત-પયાસય, અટ્ટ-મહાપાડિહર-જૂતાણં,
સમયકિખત્ત-ઠિઆણં, સરેમિ ચક્કં જિણિદાણં. ૧
પણવીસા ય અસીઆ, પનરસ પન્નાસ જિણવર સમૂહો,
નાસેઉ સયલ-દુરિઅં, ભવિઆણં ભત્તિ-જૂતાણં. ૨
વીસા પણયાલા વિય, તીસા પન્નતરી જિણવરિંદા,
ગહ-ભૂઅ-રકખ-સાઈણિ, ધોરુવસગ્ગં પણાસંતુ. ૩
સત્તરિ પણતીસા વિય, સટ્ટી પંચેવ જિણગણો એસો,
વાહિ-જલ-જલણ-કરિ-હરિ, -ચોરારિ-મહાભયં હરઉ. ૪
પણપન્ના ય દસેવ ય, પન્નટ્ટી તહય ચેવ ચાલીસા,
રકખંતુ મે સરીરં, દેવાસુર-પણમિઆ સિદ્ધા. ૫
ઐ હરહુંહ: સરસુંસં, હરહુંહ: તહય ચેવ સરસુંસં,
આલિહિય-નામ-ગબ્ભં, ચક્કં કિર સવ્વઓ ભદં. ૬
ઐ રોહિણિ પન્નતી, વજ્જસિંખલા તહય વજ્જઅંકુસિઆ,
ચક્કંસરિ નરદત્તા, કાલી મહાકાલી તહ ગોરી. ૭
ગંધારિ મહજ્જલા, માણવી વઈરુટ્ટ તહય અચ્છુતા,
માણસિ મહમાણસિઆ, વિજ્જાદેવીઓ રકખંતુ. ૮
પંચદસ કમ્મભૂમિસુ, ઉપ્પન્નં સત્તરિ જિણાણ સયં,
વિવહ-રયણાઈ-વન્નો, વસોહિઅં હરઉ દુરિઆઈ. ૯
ચઉતીસ અઈસય-જૂઆ, અટ્ટ-મહાપાડિહર કયસોહા,
તિત્થયરા ગયમોહા, ઝાએઅવ્વા પયત્તેણં. ૧૦

૨૨૪ *દ્વચ પ્રતિહમલાજે ભાવ પ્રતિહમલા છેવી ત્રીતે બજાવશો ?*

ॐ वरकषाय संभविद्भुम-भरगय घषसन्निहं विगयमोहं,
 सत्तरिसयं जिषाषां, सव्वाभर-पूर्यं वंदे स्वाहा. ११
 ॐ भवषावर्ध वाषवंतर, जेईसवासी विमाषवासी अ,
 जे केवि हुक्कटेवा, ते सव्वे उवसमंतु मम स्वाहा. १२
 यंदषाकप्पूरेषां, कलअे लिह्तिषिषा ञालिअं पीअं,
 अेगंतराई-गह-भूअ, साईशि-मुग्गं पषासेई. १३
 ईअ सत्तरिसयं जंतं, सभं मंतं दुवारि-पडिलिह्तिअं,
 दुरिआरि विजयवंतं, निह्त्तंतं निरय-भरय्येह. १४

स्मरण - ५

(७६) ५ ॥ श्री नमिठिण स्तोत्रम् ॥

नमिठिण पषायसुरगष-यूडामषिकिरषरंजिअं मुषिषो ।
 यलषाजूअलं महाभय, -पषासषां संथावं लुख्छं ॥१॥
 सडिय कर-यरष-नह-मुह, निभुङ्क-नासा विवन्न लायन्ना ।
 कुह महारोगानल, -कुलिंग निदह्द सव्वंगा ॥२॥
 ते तुह यलषारारुष-सलिलंजलि-सेय-वुह्ति-यच्छया ।
 वषाहव हहा गिरिपायवव्व पत्ता पुषो लख्छि ॥३॥
 दुव्वाय भुभिय-जलनिह्ति, उह्त्तड कल्लोल भीसषारारवे ।
 संभंत-भाय-विसंहुल-निज्जामय-मुक्क-वावार ॥४॥
 अविहलिय-ज्जषवत्ता, षषोषा पावंति ईख्छिअं कूलं ।
 पासजिष-यलष-जूअलं, निरयं यिअ जे नमंति नरा ॥५॥
 भरपवषुदुय वषाहव-ज्जालावलिभिलिय सयलहुम गहषो ।
 उज्जंत-मुद्ध-भयवहु-भीसषारव-भीसषांभि वषो ॥६॥
 जगगुरुषो कभजूअलं, निव्वाविअ-सयल-तिहुअषा-भोअं ।
 जे संभरंति मषुआ, न कुषाई जलषो भयं तेसिं ॥७॥
 विलसंत-भोगभीसषा, -कुरिआरुषानयषा-तरलज्जुहालं ।
 उग्ग-भुअंगं नव-जलय-सन्थाहं भीसषायाारं ॥८॥
 मन्ति क्रीड-सरिसं, दूर-परिख्छूह-विसम-विस-वेगा ।
 तुह नामक्कर-कुडसिद्ध-मंतगुरुआ नरा लोअे ॥९॥
 अडवीसु भिल्ल-तक्कर, -पुल्लिह-सहुल-सद-भीमासु ।
 भायविहुर-वुन्नकायर-उल्लूरिय-पाहिय-सन्थासु ॥१०॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २२५ ॥

અવિહુત-વિહવ-સારા, તુહ નાહ ! પણામ-મત્ત-વાવારા ।
 વવગય વિગ્ધા સિગ્ધાં, પત્તા હિય-ઈચ્છિયં ઠાણં ॥૧૧॥
 પજજલિઆનલ-નયણાં, દૂર-વિચારિઅ મુહં મહાકાયં ।
 નહકુલિસ-ઘાય-વિઅલિઅ, -ગઈદ-કુંભત્થલાભોઅં ॥૧૨॥
 પણય-સસંભમ-પત્થિવ, નહ મણિ-માણિક્ક-પડિઅ-પડિમસ્સ ।
 તુહ વયણ-પહરણ ધરા, સીહં કુહંપિ ન ગણંતિ ॥૧૩॥
 સસિ-ધવલ-દંતમુસલં, દીહ-કરુલ્લાલ વુહ્હિઉચ્છાહં ।
 મહુપિંગ-નયણજુઅલં, સસલિલ-નવ-જલહરારાવં ॥૧૪॥
 ભીમં મહાગઈદં, અચ્ચાસ-નંપિ તે ન વિ ગણંતિ ।
 જે તુમ્હ ચલણ-જુઅલં, મુણિવઈ તુંગં સમલ્લીણા ॥૧૫॥
 સમરમ્મિ તિક્ખખગ્ગા, ભિગ્ધાય પવિહ્વ-ઉહ્વય-કભંધે ।
 કુંત-વિણિભિ-ન-કરિકલહ, મુક્ક-સિક્કાર-પઉરંમિ ॥૧૬॥
 નિજ્જિઅ-દપ્પુહ્વર-રિઉ, નરિંદનિવહા ભડા જસં ધવલં ।
 પાવંતિ પાવ-પસમિણ, પાસજિણ ! તુહપ્પભાવેણ ॥૧૭॥
 રોગ-જલ-જલણ-વિસહર-ચોરારિ-મઈદ-ગય રણભયાઈ ।
 પાસજિણ-નામસંકિત્તાણેણ, પસમંતિ સવ્વાઈ ॥૧૮॥
 એવં મહા-ભયહરં, પાસજિણિંદસ્સ સંધવમુઆરં ।
 ભવિયજણાણંદયરં, કલ્લાણ પરંપર નિહાણં ॥૧૯॥
 રાયભય-જક્ખ-રક્ખસ્સ, કુસુમિણ-દુસ્સઉણ-રિકખપીડાસુ ।
 સંઝાસુ દોસુ પંથે, ઉવસગ્ગે તહય રયણીસુ ॥૨૦॥
 જો પઢઈ જો અ નિસુણઈ, તાણં કઈણો ય માણતુંગસ્સ ।
 પાસો પાવં પસમેઉ, સઘલભુવણચ્ચિઅચલણો ॥૨૧॥
 ઉવસગ્ગંતે કમઠા-સુરંમિ ઝાણાઓ જો ન સંચલિઓ ।
 સુરનર-કિ-નર જુવઈહિં, સંથુઓ જયઉ પાસજિણો ॥૨૨॥
 એઅસ્સ મજ્જયારે, અટ્ટારસઅકખરેહિં જો મંતો ।
 જો જાણઈ સો ઝાયઈ, પરમ-પયત્થં ફંડં પાસં ॥૨૩॥
 પાસહ સમરણ જો કુણઈ, સંતુટ્ટ હિયએણ ।
 અટ્ટતરસય વાહિ ભય, નાસઈ તસ્સ દૂરેણ ॥૨૪॥

(૭૬) ૭ ॥ શ્રી ભક્તામર સ્તોત્રમ્ ॥

ભક્તામર પ્રણત મૌલિમણિપ્રભાણા-મુદ્યોતકં દલિત-પાપ-તમો-વિતાનમ્ ।
 સમ્યક્ પ્રણમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા - વાલમ્બનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્ ॥૧॥

૨૨૬ દ્વિત્વ પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે કેવી રીતે બનાવશો ?

यः संस्तुतः सकल वाङ्मय तत्त्वबोधोपा-द्बुद्ध्युत्पत्तिपटुभिः सुरलोकनाथैः
स्तोत्रैर्जगत्त्रितयचित्तदरैरुदारैः स्तोत्र्ये किलाहमपि तं प्रथमं जिनेन्द्रम् ॥२॥

बुद्ध्या विनापि विबुधा-र्यित-पादपीठ !, स्तोतुं समुद्यत मतिर्विगत त्रपोहम् ।
बालं विहाय जल संस्थित मिन्दुभिम्ब-मन्यः क ईच्छति जनः सहसा श्रद्धीतुम् ॥३॥

वक्तुं गुणान् गुणसमुद्र ! शशांककान्तान्, कस्ते क्षमः सुरगुरु प्रतिमोपि बुद्ध्या ? ।
कल्पान्तकाल-पवनोद्धत नकयकं, को वा तरीतु मल मम्बुनिधिं भुज्जभ्याम् ? ॥४॥

सोढं तथापि तव भक्तिवशा-मुनीश !, कर्तुं स्तवं विगतशक्ति-रपि प्रवृत्तः
प्रीत्यात्मवीर्य-मवियार्यं मृगो मृगेन्द्रं, नाभ्येति किं निजशिशोः परिपालनार्थम् ॥५॥

अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहास-धाम, त्वद्भक्तिरेव मुषरीकुरुते बलान्-माम् ।
यत्कोकिलः किल मधो मधुरं विरौति, तय्यारु-यूत- कलिकानिकरैकहेतुः ॥६॥

त्वत्संस्तवेन भव-सन्तति-सन्निभद्वं, पापं क्षणात्क्षयमुपैति शरीर भाजम् ।
आकान्तलोक-मलिन-नील-मशेष-माशु, सूर्याशु-त्भिन्नमिव शार्वर- मन्धकारम् ॥७॥

भवेति नाथ ! तव संस्तवनं मयेद-मारभ्यते तनु-धियापि तव प्रभावात् ।
येतो हरिष्यति सतां नलिनीदलेषु, मुक्ताङ्गल-द्युति-मुपैति ननूदभिन्दुः ॥८॥

आस्तां तव स्तवन-मस्त-समस्त दोषं, त्वत्संकथापि जगतां दुरितानि हन्ति ।
दूरे सहस्रकिरणः कुरुते प्रबौव, पद्माकरेषु जलजनि विकासभांजि ॥९॥

नात्यद्भुतं भुवन- भूषण भूत - नाथ ! भूतैर्गुणैर्भुवि भवन्तमभिष्टुवन्तः ।
तुल्या भवन्ति भवतो ननु तेन किंवा, भूत्याश्रितं य ईह नात्मसमं करोति ॥१०॥

दृष्ट्वा भवन्त-मनिमेष-विलोकनीयं, नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य यक्षुः ।
पीत्वा पयः शशिकर-द्युति-दुग्धसिन्धोः, क्षारं जलं जलनिधेरशितुं क ईच्छेत् ॥११॥

यैः शान्तराग-रुचिभिः परमाणुभिस्त्वं, निर्मापित- स्त्रिभुवनैक-ललामभूत ! ।
तावन्त एव भलु तेदध्यक्षवः पृथिव्यां, यत्ते समान-मपरं नहि रूपमस्ति ॥१२॥

वक्त्रं इव ते सुर-नरोरग-नेत्रहारि, निःशेष-निर्जित- जगत्त्रितयोपमानम् ।
भिम्बं कलंक-मलिनं इव निशाकरस्य ? यद् वासरे भवति पाण्डु- पलाश-कल्पम् ॥१३॥

संपूर्ण-मण्डल-शशांक-कला कलाप, शुद्धा गुणास्त्रिभुवनं तव लंघयन्ति ।
ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर ! नाथमेकं, कस्तान्निवारयति संयतरतो यथेष्टम् ? ॥१४॥

यित्रं किमत्र यद्वि ते त्रिदशांगनाभि, -नीतं मनागपि मनो न विकार-मार्गम् ।
कल्पान्तकाल-मरुता यलिता-यलेन, किं मन्दराद्रि-शिभरं यलितं कदायित् ? ॥१५॥

निधूभवर्ति-रपवर्जित-तैलापुरः, कृत्स्नं जगत्त्रय-मिदं प्रकटीकरोषि ।
गम्यो न ज्ञतु मरुतां यलितायलानां, दीपोपरस्त्वमसि नाथ ! जगत्प्रकाशः ॥१६॥

नास्तं कदायिदुपयासि न राहुगम्यः स्पाष्टीकरोषि सहसा युगपज्जगन्ति ।
नाम्बोधरोदर-निरुद्धमहाप्रभावः, सूर्यातिशायि-महिमासि मुनीन्द्र ! लोके ॥१७॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २२७

नित्योदयं दलितमोह-महान्धकारं, गम्यं न राहुवदनस्य न वारिदानाम् ।
विभ्राजते तव मुष्ण-मनकल्पकान्ति, विद्योतयज्जगदपूर्व- शशाङ्क-भिम्बम् ॥१८॥

किं शर्वरीषु शशिनाइनि विवस्वता वा ? युष्मन्मुभेन्दु-दलितेषु तमस्सु नाथ ! ।
निष्पन्न-शालि-वन-शालिनी ज्वल्लोके, कार्यं क्रियज्जलधरै-र्जलभार- नभैः ? ॥१९॥

ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृतावकाशं, नैवं तथा हरिहरादिषु नायकेषु ।
तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं, नैवं तु काय सकले किरण कुलेपि ॥२०॥

मन्ये वरं हरिहरादय एव दृष्टा, दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमेति ।
किं वीक्षितेन भवता भुवि येन नान्यः कश्चिन्मनो हरति नाथ ! भवान्तरेपि ॥२१॥

स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्, नान्या सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता ।
सर्वा दिशो दधति भानि सहस्ररश्मिं, प्राश्येव दिग्जनयति स्फुरदंशुजलम् ॥२२॥

त्वामामनन्ति मुनयः परमं पुमांस-मादित्यवर्षा-ममलं तमसः परस्तात् ।
त्वामेव सम्यगुपलभ्य जयन्ति मृत्युं, नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र ! पन्थाः ॥२३॥

त्वामव्ययं विभुमशिन्यमसंभ्यमाद्यं ब्रह्माणामीश्वरमनन्त-मनङ्गकेतुम् ।
योगीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं, ज्ञानस्वरूप-ममलं प्रवदन्ति सन्तः ॥२४॥

बुद्धस्त्वमेवविभुधार्यित-बुद्धि-बोध्यात्, त्वं शंकरोसि भुवनत्रय-शंकरत्वात् ।
धातासि धीर ! शिवमार्गविधेर्विधानाद्, व्यक्तं त्वमेव भगवन् पुरुषोत्तमोसि ॥२५॥

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ ! तुभ्यं नमः किति-तलामल-भूषणाय ।
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय, तुभ्यं नमो जिन ! भवोदधि-शोषणाय ॥२६॥

को विस्मयोत्र ? यद्वि नाम गुणैरशेषे स्त्वं संश्रितो निरवकाशतया मुनीश ! ।
दोषैरुपात्त-विविधाश्रय-जगत-गर्वैः स्वप्नान्तरेपि न कदाचिदपीक्षितोसि ॥२७॥

उच्यैरशोकतरु-संश्रित-मुन्मयूष, माभाति रूपममलं भवतो नितान्तम् ।
स्पष्टोऽलसत्किरणमस्त-तमोवितानं, भिम्बं रवेरिव पयोधर पार्श्ववर्ति ॥२८॥

सिंहासने मणि-मयूष-शिखा-वियित्रे, विभ्राजते तव वपुः कनकावदातम् ।
भिम्बं विपद्दिल सद्दंशु-लता-वितानं, तुङ्गोदयाद्रि-शिरसीव सहस्ररश्मैः ॥२९॥

कुन्दावदात-यलयामर-यारुशोभं, विभ्राजते तव वपुः कलधौतकान्तम् ।
उद्यच्छशाङ्क-शुचि-निर्जर-वारिधार-मुख्यैस्तटं सुरगिरेरिव शातक्रीमम् ॥३०॥

छत्रत्रयं तव विभाति शशाङ्ककान्त-मुख्यैःस्थितं स्थगित-भानुकर-प्रतापम् ।
मुक्ताङ्कल-प्रकर-जाल-विवृद्ध-शोभं, प्रभ्यापयतिजगतः परमेश्वरत्वम् ॥३१॥

उन्निद्र-हेम-नवपङ्कज-पुञ्ज-कान्ति, पथुल्लसन्नप-मयूष-शिखाभिरामौ ।
पादौ पदानि तव यत्र जिनेन्द्र ! धत्तः, पद्मानि तत्र विभुधाः परिकल्पयन्ति ॥३२॥

ईशं यथा तव विभूति-रभूज्जिनेन्द्र !, धर्मोपदेशन-विधौ न तथा परस्य ।
यादृक् प्रभा दिनकृतः प्रहतान्धकारा, तादृक् कुतो ग्रह-गणस्यविकाशिनोपि ? ॥३३॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

२२८ दृष्य प्रतिष्ठमहाणे भाव प्रतिष्ठमहा सेवी नीते अनावसो ?

मोडक्षया-दनुभवन्नपि नाथ ! मर्त्यो, नूनं गुणान् गणयितुं न तव क्षमेत,
कल्पान्त-वान्त-पयसः प्रकटोडपि यस्मान्भीयेत-केन जलधर्ननु रत्नराशिः ? ४

अभ्युद्यतोडस्मि तव नाथ ! जडाशयोडपि, कर्तुं स्तवं लसदसंभ्य-गुणाकरस्य,
बालोडपि, किं न निजभाहु-युगं वितत्य, विस्तीर्णतां कथयति स्वधियाम्भुराशेः ? ५

ये योगनामपि न यान्ति गुणास्तवेश !, वक्तुं कथं भवति तेषु मभावकाशः ?
ज्ञाता तदेव-मसमीक्षित-कारितेयं, जल्पन्ति वा निजगिरा ननु पक्षिणोडपि. ६

आस्ता-मथित्य-महिमा-जिन ! संस्तवस्ते, नामापि पाति भवतो भवतो जगन्ति,
तीव्रातपोपहत-पान्थजनान् निदाधे, प्रीणाति पद्मसरसः सरसोडनिलोडपि. ७

हृद्वर्तिनि त्वयि विभो ! शिथिलीभवन्ति, जन्तोः क्षणेन निभिडा अपि कर्मभन्धाः,
सद्यो भुजङ्ग-मया ष्व मध्यभाग, - मभ्यागते वनशिखण्डिनि यन्दनस्य. ८

भुर्यन्त अेव मनुजाः सहसा जिनेन्द्र ! रौद्रे-रुपद्रव-शतेस्त्वयि वीक्षितेडपि,
गोस्वामिनि स्फुरित-तेजसि दृष्टमात्रे, यौरे-रिवाशु पशेवः प्रपलायमानैः. ९

त्वं तारको जिन ! कथं भविनां त अेव, त्वा-मुद्धन्ति हृदयेन यद्गुतरन्तः,
यद्वा दन्तिस्तरति यज्जल-भेष नून, - मन्तर्गतस्य मरुतः स किलानुभावः १०

यस्मिन् उर-प्रभृतयोडपि हत-प्रभावाः, सोडपि त्वया रतिपतिः क्षपितः क्षणेन,
विध्यापिता ह्युतभुजः पयसाडथ येन, पीतां न किं तदपि दुद्धर-वाडवेन ? ११

स्वामिन्ननल्प-गरिमाण-मपि प्रपन्ना, - स्त्वां जन्तवः कथमडो हृदये दधानाः,
जन्मोदधिं लघु तरन्त्यति-लाघवेन, यिन्त्यो न हन्त महतां यदि वा प्रभावः १२

कोषस्त्वया यदि विभो ! प्रथमं निरस्तो, ध्वस्तास्तदा भत कथं किल कर्मथौराः ?,
प्लोषत्यमुत्र यदि वा शिशिरापि लोके, नीलद्रुमाणि विपिनानि न किं हिमानी ? १३

त्वां योगिनो जिन ! सदा परमात्मरूप, - मन्वेधयन्ति हृदयाम्भुज-कोश-देशे,
पूतस्य निर्मलरुचे-यदि वा किमन्य, - दक्षस्य संभवि पदं ननु कर्षिकायाः ? १४

ध्यानाजिज्ञेश ! भवतो भविनः क्षणेन, देहं विहाय परमात्म-दशां व्रजन्ति,
तीव्रानला-दुपलभावमपास्य लोके, याभीकरत्व-मयिरादिव धातुभेदाः. १५

अन्तः सदैव जिन ! यस्य विभाव्यसे त्वं, भव्यैः कथं तदपि नाशयसे शरीरम् ?
अेतस्वरूप-मद्य मध्य-विवर्तिनो छि, यद्विग्रहं प्रशमयन्ति महानुभावाः १६

आत्मा मनीषिभि-रयं त्वदभेद-बुद्ध्या, ध्यातो जिनेन्द्र ! भवतीह भवत्प्रभावाः,
पानीय-मध्य-मृत-मित्य-नुयित्यमानं, किं नाम नो विधविकार-मपाकरोति ? १७

त्वाभेव वीत-तमसं परवादिनोडपि, नूनं विभो ! हरिहरादि-धिया प्रपन्नाः,
किं काय-कामलिभिरीश ! सितोडपि शङ्भो, नो गृह्यते विविधवर्ष-विपर्ययेण. ? १८

धर्मोपदेश-समये सविधानुभावा, - दास्तां ज्ञानो भवति ते तरु-रुप्यशोकः,
अभ्युद्गते दिनपतो समहीरुडोडपि, किं वा विभोध-मुपयाति न ञ्वलोकः ? १९

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

शित्रं विभो ! कथ-मवाङ्मुभ-वृन्तमेव, विष्वक् पतत्य-विरला सुर-पुष्प-वृष्टिः, ?
त्वद्गोयरे सुमनसां यद्वि वा मुनीश !, गच्छन्ति नूनमध अेव छि भन्धनानि. २०

स्थाने गभीर-हृदयोदधि-संभवायाः, पीयूषतां तव गिरः समुद्रीरयन्ति,
पीत्वा यतः परम-संभद-सङ्गत्माञ्च, भव्या ब्रजन्ति तरसाप्य-जराभरत्वम्. २१

स्वामिन् ! सुदूर-मवनम्य समुत्पतन्तो, मन्ये वदन्ति शुभयः सुर-यामरौघाः,
येऽस्मै नतिं विदधते मुनिपुङ्गवाय, ते नून-भूर्ध्वगतयः भलु शुद्धभावाः २२

श्यामं गभीर-गिर-मुङ्गवल-हेमरत्न, - सिंहासन-स्थमिह भव्य-शिष्यिणस्त्वाम्,
आलोकयन्ति रत्नसेन नदन्त-मुख्यै, - श्यामीकराद्रि-शिरसीव नवाम्भुवाहम्. २३

उद्गच्छता तव शितिद्युति-मण्डलेन, लुप्तच्छदच्छवि-रशोकतरु-र्भूत्व,
सान्निध्यतोऽपि यद्वि वा तव वीतराग !, नीरागतां ब्रजति को न सयेतनोऽपि ? २४

भो भोः प्रमाद-मवधूय भजध्व-मेन, - मागत्य निर्वृति-पुरीं प्रति सार्थवाहम्,
अेतन्निवेदयति देव ! जगत्त्रयाय, मन्ये नदन्निभिनभः सुरद्वन्द्विभस्ते. २५

उद्योतितेषु भवता भुवनेषु नाथ !, तारान्वितो विधुरयं विहताधिकारः,
मुक्ता-कलाप-कलितोर्यध्वसितातपत्र, - व्याज्जन्त्रिधा धृततनु-ध्रुव-मभ्युपेतः. २६

स्वेन प्रपूरित-जगत्त्रय-पिण्डितेन, कान्ति-प्रताप-यशसामिव संययेन,
माषिक्य-हेम-रजत-प्रविनिर्मितेन, साल-त्रणोय भगवन्निभितो विभासि. २७

दिव्यस्रज्जो जिन ! नमन्त्रिदशाधिपाना, - मुत्सृज्य रत्नरयितानपि मौलिभन्धान्,
पादौ श्रयन्ति भवतो यद्वि वा परत्र, त्वत्सङ्गमे सुमनसो न रमन्त अेव. २८

त्वं नाथ ! जन्मजलधे-विपराङ्मुभोऽपि, यत्तारयस्यसुमतो निज-पृष्ठ लग्नान्,
युक्तं छि पार्थिव-निपस्य सतस्तवैव, शित्रं विभो ! यदसि कर्म-विपाक-शून्यः. २९

विश्वेश्वरोऽपि जनपालक ! दुर्गतस्त्वं, किं वाक्षरप्रकृति-रप्यद्विपिस्त्वमीश !
अज्ञानवत्यापि सदैव कथञ्चिदेव, ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्व-विकास-हेतुः. ३०

प्राग्भार-संभृत-नभांसि रज्जसि रोषा-दुत्थापितानि कमठेन शठेन यानि,
छायापि तेस्तव न नाथ ! हता हताशो, ग्रस्तस्त्वमीभि-रयमेव परं दुरात्मा. ३१

यद् गजदूर्जित-घनौघ-मदभ्र-भीमं, भ्रश्यात्तडिन्मुसल-मांसल-घोर-धारम्,
दैत्येन मुक्त-मथ द्रुस्तर-वारि दध्रे, तेनैव तस्य जिन ! द्रुस्तर-वारि-कृत्यम्. ३२

ध्वस्तोर्ध्व-केश-विकृता-कृति-मर्त्यमुण्ड, - प्रालम्भभृद् भयद-वक्त्र-विनिर्यदग्निः
प्रेतब्रजः प्रतिभवन्त-मपीरितो यः, सोऽस्याऽभवत्प्रतिभवं भव-दुःखहेतुः. ३३

धन्यास्त अेव भुवनाधिप ! ये त्रिसन्ध्यमाराधयन्ति विधिवद् विधुताऽन्यकृत्याः,
भक्त्योल्लसत्पुलक-पक्ष्मल-दोहदेशाः पादद्वयं तव विभो ! भुवि जन्मभाजः. ३४

अस्मिन्नपार-भव-वारिनिधौ मुनीश ! मन्ये न मे श्रवणगोयरतां गतोऽसि,
आकषिते तु तव गोत्र-पवित्र-मन्त्रे, किं वा विपद्विषधरी सविधं समेति ? ३५

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
द्वय प्रतिभमलाणे भाव प्रतिभमला डेवी नीते भजावशो ? २३१

જન્માન્તરેડપિ તવ પાદયુગં ન દેવ !, મન્યે મયા મહિત-મીહિત-દાનદક્ષમ,
 તેનેહ જન્મનિ મુનીશ ! પરા-ભવાનાં, જાતો નિકેતન-મહં મથિતા-શયાનામ્. ૩૬
 નૂનં ન મોહ-તિમિરા-વૃત-લોચનેન, પૂર્વં વિભો ! સકૃદપિ પ્રવિલોકિતોડસિ,
 મર્માવિધો વિધુરયન્તિ હિ મા-મનર્થાઃ, પ્રોઘત્પ્રબન્ધ-ગતયઃ કથ-મન્યથૈતે. ? ૩૭
 આકર્ષિતોડપિ મહિતોડપિ નિરીક્ષિતોડપિ, નૂનં ન ચેતસિ મયા વિધૃતોડસિ ભક્ત્યા,
 જાતોડસ્મિ તેન જનબાન્ધવ ! દુઃખપાત્રં, યસ્માત્ ક્રિયાઃપ્રતિક્ષલન્તિ ન ભાવશૂન્યાઃ ૩૮
 ત્વં નાથ ! દુઃખિજન-વત્સલ ! હે શરણ્ય ! કારુણ્ય-પુણ્ય-વસતે ! વશિનાં વરેણ્ય !
 ભક્ત્યા નતે મયિ મહેશ ! દયાં વિધાય, દુઃખાકુરોદ્દલન-તત્પરતાં વિધેહિ. ૩૯
 નિઃસંખ્ય-સાર-શરણં શરણં શરણ્ય, - માસાઘ સાદિત-રિપુ-પ્રથિતા-ડવદાતમ્,
 ત્વત્પાદ-પદ્મજમ્પિ પ્રણિધાન-વન્ધ્યો, વધ્યોડસ્મિ ચેદ્ ભુવનપાવન ! હા હતોડસ્મિ. ૪૦
 દેવેન્દ્રવન્ધ ! વિદિતા-ડખિલ-વસ્તુસાર !, સંસાર-તારક ! વિભો ! ભુવનાધિનાથ !,
 ત્રાયસ્વદેવ ! કરુણા-હૃદ ! માં પુનીહિ, સીદન્ત-મઘ ભયદ-વ્યસનામ્બુરાશોઃ ૪૧
 યઘસ્તિ નાથ ! ભવદશ્નિદ્ર-સરોરુહાણાં, ભક્તેઃ ફલં કિમપિ સન્તતિ-સંચિતાયાઃ,
 તન્મે ત્વદેક-શરણસ્ય શરણ્ય ! ભૂયાઃ, સ્વામી ત્વમેવ ભુવનેડત્ર ભવાન્તરેડપિ. ૪૨
 ઈત્યં સમાહિત-ધિયો વિધિવજિજનેન્દ્ર !, સાન્દ્રોલ્લસત્પુલક-કંચુકિતાઙ્ગ-ભાગાઃ,
 ત્વદ્ભિમ્બ-નિર્મલ-મુખામ્બુજ-બદ્ધલક્ષ્યાઃ, યે સંસ્તવં તવ વિભો ! રચયન્તિ ભવ્યાઃ. ૪૩
 જનનયન-કુમુદચન્દ્ર ! - પ્રભાસ્વરાઃ, સ્વર્ગસમ્પાદો ભુક્ત્વા,
 તે વિગલિત-મલ-નિચયા, અચિરા-મોક્ષં પ્રપદન્તે. ૪૪ (યુગ્મમ)

દર્શનાત્ દુરિતધ્વંસી, વંદનાત્ વાંછિતપ્રદઃ ।
 પૂજનાત્ પૂરકઃ શ્રીણાં, જિનઃસાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ ॥૯૮॥
 પૂર્ણાનન્દમયં, મહોદયમયં, કેવલ્ય ચિદ્દૃગ્મયં ।
 રૂપાતીતમયં, સ્વરૂપરમણં, સ્વાભાવિકી શ્રીમયમ્ ।
 જ્ઞાનોદ્યોતમયં, કૃપારસમયં, સ્યાદ્વાદવિદ્યાલયં ।
 શ્રીસિદ્ધાયલ તીર્થરાજમનિશં, વન્દે યુગાદીશ્વરમ્ ॥૧૦॥

અન્યથા શરણં નાસ્તિ, ત્વમેવ શરણં મમ ।
 તસ્માત્ કારુણ્યભાવેન, રક્ષ રક્ષ જિનેશ્વર ! ॥૧૧॥

પાતાલે યાનિ બિંબાનિ, યાનિ બિંબાનિ ભૂતલે ।
 સ્વર્ગેપિ યાનિ બિંબાનિ તાનિ વંદે નિરંતરમ્ ॥૧૨॥

અઘાભવત્સફલતા નયનદ્વયસ્ય ।
 દેવ ! ત્વદીયચરણામ્બુજ વીક્ષણેન ।
 અઘ ત્રિલોકતિલક ! પ્રતિભાસતે મે ।
 સંસારવારિધિરયં ચુલુકપ્રમાણઃ ॥૧૩॥

નેત્રાનન્દકરી, ભવોદધિતરી, શ્રેયસ્તરોર્મઝરી ।
 શ્રીમદ્ધર્મ મહાનરેન્દ્રનગરી, વ્યાપલ્લતા ધૂમરી ।
 હર્ષોત્કર્ષ શુભપ્રભાવલહરી, રાગદ્વિષાં જિત્વરી ।
 મૂર્તિઃ શ્રી જિનપુંગવસ્ય ભવતુ, શ્રેયસ્કરી દૈહિનામ્ ॥૧૪॥

કિં કર્પૂરમયં સુધારસમયં કિં ચંદ્રોચિર્મયં ।
 કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કારુણ્યકેલિમયં ।
 વિશ્વાનંદમયં મહામણિમયં શોભામયં ચિન્મયં
 શુક્લાધ્યાનમયં વપુર્જિનપતેર્ભૂયાદ્ ભવાલમ્બનમ્ ॥૧૫॥

ગુજરાતી સ્તુતિઓ તથાપિ બાલ તારો છું

પ્રભુ જેવો ગણો તેવો, તથાપિ બાલ તારો છું;
 તારે મારા જેવા લાખો, પરંતુ એક મારે તું;
 નથી શક્તિ નીરખવાની, નથી શક્તિ પરખવાની;
 નથી તુજ ધ્યાનની લગની, તથાપિ બાલ તારો છું. ૧

નથી તપ જપ મેં ક્રીધા, નથી કંઈ દાન પણ દીધાં;
 અધમ રસ્તા સદા લીધા, તથાપિ બાલ તારો છું;
 અરિહંત દેવ હો પ્યારા, ગુન્હા કર માફ સૌ મારા;
 ભૂલ્યો ઉપકાર હું તારા, તથાપિ બાલ તારો છું ! ૨
 દયા કર દુઃખ સહુ કાપી, અભયને શાંતિ પદ આપી;
 પ્રભુ હું છું પૂરો પાપી, તથાપિ બાલ તારો છું;
 કૃપા કર હું મુંઝાઉં છું, સદા હૈયે રીબાઉં છું;
 પ્રભુ તુજ ધ્યાન ઉર ચાહું, તથાપિ બાલ તારો છું ! ૩

દયા સિંધુ ! દયા કરજે

દયા સિંધુ દયા સિંધુ, દયા કરજે દયા કરજે;
 મને આ જંજીરોમાંથી, હવે જલ્દી છૂટો કરજે. ૧
 નથી આ તાપ સહેવાતો, ભભૂકી કર્મની જવાળા;
 વર્ષાવી પ્રેમની ધારા, હૃદયની આગ બુઝવજે. ૨
 બધી શક્તિ વિરામી છે, તુંહી આશે ભ્રમણ કરતા;
 પ્રભુતાના કટોરાથી, ભીતરની પ્યાસ છીપવજે. ૩
 ઘવાયા મોહની સાથે, નયનથી આંસુડા સારે;
 રૂઝાવી ઘા કલેજાના, મધુરી વાસના ભરજે. ૪
 પુરાયો હંસ પિંજરમાં, ઊડીને ક્યાં હવે જાશે;
 ભલે સારો અગર બૂરો, નિભાવ્યો તેમ નિભવજે. ૫
 કરું પોકાર હું તારા, જપું છું રાતદિન પ્યારા;
 વિનંતી ધ્યાનમાં લઈને, દુઃખી આ બાળ રીઝવજે. ૬

દ્રવ્ય પ્રતિભલણે ભાવ પ્રતિભલા હેવી નીતે બજાવશો ?

૨૩૫

(૭૮) શ્રી સિમંધર સ્વામીના ચૈત્યવંદનની પૂર્વે

(બોલાતા દુહાઓ)

અનંત યઉવીશી જિન નમું સિદ્ધ અનંતી કોડ ।

કેવલધર મુગતે ગયા વંદું બે કર જોડ... (૧) ખમાસમણ

અર્થ - અનંતી ચોવીશીના જિનેશ્વરોને નમન કરું છું, અનંત કોડ સિદ્ધને નમન કરું છું અને જે કેવળજ્ઞાન ધારણ કરીને મુક્તિપદે ગયા તેમને બે હાથ જોડીને વંદન કરું છું.

બે કોડી કેવલધરા, વિહરમાન જિન વીશ ।

સહસકોડી યુગલ નમું સાધુ નમું નિશદિશ... (૨) ખમાસમણ

અર્થ - બે કોડ કેવળજ્ઞાનને ધારણ કરનારાઓને, વિચરતા વીશ જિનેશ્વરોને અને બે હજાર કોડ સાધુ ભગવંતોને હંમેશાં નમસ્કાર કરું છું.

જે ચારિત્રે નિર્મલા જે પંચાનન સિંહ ।

વિષય-કષાયનાગં જુયા તે પ્રણમું નિશદિન... (૩) ખમાસમણ

અર્થ - જે સાધુ ભગવંતો પાંચ મુખવાળા એવા સિંહની જેમ પરાક્રમી બનીને વિષય-કષાય રૂપ હાથીને જીતીને ચારિત્રમાં નિર્મળ છે, તેમને હંમેશાં નમસ્કાર કરું છું.

રાંક તણી પરે રડવડ્યો નિર્ધનીયો નિરધાર

શ્રી સીમંધર સાહિબા, તુમ વિણ ઇણ સંસાર... (૪)*

અર્થ - હે શ્રી સીમંધરસ્વામી ! તમારા વિના આ સંસારમાં હું ગરીબની જેમ (ભિખારીની જેમ) છું અને નિર્ધન-ધન વગરનો નિરાધાર રખડ્યો છું.

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! શ્રી સીમંધરસ્વામી જિન આરાધનાર્થ ચૈત્યવંદન કરું ? ઈચ્છું.

(૭૯) શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થના ચૈત્યવંદનની પૂર્વે બોલાતા

(દુહાઓ)

સિદ્ધાયલ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર

મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર... (૧) ખમાસમણ

અર્થ - મનુષ્ય જન્મને પામીને સોરઠ દેશની મધ્યમાં આવેલ શ્રી સિદ્ધાયલ તીર્થનું હું સદા સ્મરણ કરું છું અને હજાર વાર વંદન કરું છું.

* આ ચાર દુહામાંથી કોઈપણ ત્રણ બોલવા, એક એક દુહા પછી એક એક ખમાસમણ આપવું.

૨૩૬ દૈવ્ય પ્રતિભાએ ભાવ પ્રતિભા છેવી સીતે બનાવશો ?

(૭૯) શ્રી સિમંધર આદિ વીશ વિહરમાન જિન ચૈત્યવંદન

સીમંધર યુગમંધર પ્રભુ, બાહુ સુબાહુ ચાર;
 જંબુદ્વીપના વિદેહમાં, વિચરે જગદાધાર ॥૧॥
 સુજાત સાહેબ ને સ્વયંપ્રભુ ઋષભાનન ગુણમાલ;
 અનંતવીર્ય ને સુરપ્રભુ, દશમાદેવ વિશાલ ॥૨॥
 વજ્રાધર ચંદ્રાનન નમું, ધાતકીખંડ મોઝાર;
 અષ્ટકર્મ નિવારવા, વંદુ વાર હજાર ॥૩॥
 ચંદ્રબાહુ ભુંજગમપ્રભુ, નમિ ઈશ્વર વીરસેન;
 મહાભદ્ર ને દેવયશા, અજિતવીર્ય નામેણ ॥૪॥
 આઠે પુષ્કર અર્ધમાં, અષ્ટમીગતિ દાતાર;
 વિજય અડ-નવ ચઉવીશમી, પણવીશમી નિસ્તાર ॥૫॥
 જગનાયક જગદીશ્વર એ જગબંધવ હિતકાર;
 વિહરમાનને વંદતા, જીવ લહે ભવપાર ॥૬॥

(૮૦) શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થના ચૈત્યવંદનો

ચૈત્યવંદન (૧)

(૧)

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર દીઠો દુર્ગતિ વારે,
 ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવ પાર ઉતારે. ॥૧॥
 અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીરથનો રાય,
 પૂર્વ નવ્યાણું ઋષભદેવ જ્યાં ઠવીયા પ્રભુ પાય. ॥૨॥
 સૂરજકુંડ સોહામણો, કવડ જક્ષ અભિરામ,
 નાભિરાયા કુલમંડણો જિનવર કરું પ્રણામ ॥૩॥

(૮૦) શ્રી શત્રુંજયનું ચૈત્યવંદન

સોના રૂપાને ફૂલડે, સિદ્ધાયલને વધાવું;
 ધ્યાન ધરી દાદા તણું, આનંદ મનમાં લાવું. ॥૧॥
 પૂજા કરી પાવન થયો, અમ મન નિર્મળ દેહ;
 રચના રચું શુભ ભાવથી, કરું કર્મનો છેહ. ॥૨॥
 અભવિને દાદા વેગળા, ભવિને હૈડા હજુર;
 તન મન ધ્યાન એક લગનથી, કીધા કર્મ ચક્રયૂર. ॥૩॥

જગચિંતામણિ જગગુરુ, જગહિત કારક જગજન નાથ નમો;

ઘોર અપાર ભવોદધિ તારણ, તું શિવપુરનો સાથ નમો. અ૦ ॥૭॥

અશરણ શરણ નિરાગ નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો;

બોધિ દિઓ અનુપમ દાનેશ્વર, જ્ઞાનવિમલ સૂરીશ નમો. અ૦ ॥૮॥

(૮૧) શ્રી આદિનાથજીનું ચૈત્યવંદન-૧

આદિદેવ અલવેસરું, વિનીતાનો રાય,
નાભિરાયા કુલમંડણો મરુદેવા માય. ૧

પાંચશે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ,
ચોરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ. ૨

વૃષભ લંછન જિન વૃષ ધરુ એ, ઉત્તમ ગુણ મણિખાણ,
તસ પદ 'પદ્મ' સેવન થકી લહીએ અવિચલ ઠામ. ૩

(૮૨) શ્રી પુંડરીક સ્વામીજીનું ચૈત્યવંદન

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત;
પ્રગટ નામ પુંડરિક જાસ, મહિમાએ મહંત. ॥૧॥

પંચ કોડ મુણિંદ સાથ, અણસણ જીહાં કીધ;
શુક્લધ્યાન ધ્યાતા અમૂલ, કેવલ ત્યાં લીધ. ॥૨॥

ચૈત્રી પૂનમને દિન એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
તે દિનથી પુંડરીકગિરિ, નામ દાન સુખકંદ. ॥૩॥

(૮૩) શ્રી રાયણ પગલાનું ચૈત્યવંદન

આદિ જિનેશ્વર રાયના, છે પગલાં મનોહાર;
ભાવ સહિત ભક્તિ કરે, પહોંચાડે ભવપાર ॥૧॥

રાયણ રુખ તળે બિરાજી, દીએ જગને સંદેશ;
ભવિયાણ ભાવે જુહારીએ, દૂર કરે સંકલેશ ॥૨॥

પગલે પડીને વિનવું, પૂરજો મારી આશ;
જ્ઞાન તણી વિનતી સુણો, દેજો શિવપદ વાસ. ॥૩॥

૧. રુખ-વૃક્ષ.

૨૪૦ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી નીતે બનાવશો ?

(૮૪) શ્રી ઘેટી પગલાનું ચૈત્યવંદન

સર્વ તીર્થ શિરોમણિ, શત્રુંજય સુખકાર;
ઘેટી પગલાં પૂજતાં, સફળ થાય અવતાર ॥૧॥
પૂર્વ નવાણું પધારીયા, જિહાં શ્રી અરિહંત;
તે પગલાંને વંદીએ, આણી મન અતિ ખંત ॥૨॥
ચોવિહારો છઠ્ઠ કરી, ઘેટી પગલે જાય;
ધર્મરત્ન પસાયથી, મનવાંછિત ફળ થાય ॥૩॥

(૮૫) શ્રી પંચતીર્થનું ચૈત્યવંદન

સુખદાયી શ્રી આદિનાથ, અષ્ટાપદ વંદો;
ચંપાપુરી શ્રી વાસુપૂજ્ય, મુખ પૂનમ ચંદો ॥૧॥
ગિરનારે શ્રી નેમિનાથ, સુખ સુરતરુ કંદો;
સમેતશિખરે શ્રી પાર્શ્વનાથ, પૂજી આણંદો ॥૨॥
અપાપા નયરી વીરજી એ, કલ્યાણક શુભ ઠામ;
રૂપવિજય કહે સાહિબા, એ પાંચે આતમરામ ॥૩॥

(૮૬) શ્રી ધર્મનાથ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન

ભાનુનંદન ધર્મનાથ, સુવ્રતા ભલી માત;
વજ્ર લંછન વજી નમે, ત્રણ ભુવન વિખ્યાત. ॥૧॥
દશ લાખ વરસનું આઉખું, વપુ ધનુ પીસ્તાલીશ;
રત્નપુરીનો રાજ્યધો, જગમાં જાસ જગીસ. ॥૨॥
ધર્મ મારગ જિનવર કહે એ, ઉત્તમ જન આધાર;
તેણે તુજ પાદ પદ્મ તણી, સેવા કરું નિરધાર. ॥૩॥

(૮૭) શ્રી શાંતિનાથજીનું ચૈત્યવંદન-૨

શાંતિ જિનેશ્વર સોળમા, અચિરાસુત વંદો,
વિશ્વસેન કુળ નભોમણિ, ભવિજન સુખ કંદો. ૧
મૃગ લંછન જિન આઉખુ, લાખ વરસ પ્રમાણ,
હત્થિણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિખાણ. ૨
ચાલીશ ધનુષની દેહડી, સમચોરસ સંઠાણ,
વદન 'પદ્મ' જયું ચંદલો, દીઠે પરમ કલ્યાણ. ૩

૨૪૧

(૮૮) શ્રી નેમનાથજીનું ચૈત્યવંદન

નેમનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય,
સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય... ૧
દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર,
શંખ લંછનધર સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર... ૨
શૌરીપુરી, નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન,
જિન ઉત્તમ પદ 'પદ્મ'ને નમતાં અવિચલ ધામ... ૩

(૮૯) શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના ચૈત્યવંદનો

સકલ ભવિજન ચમત્કારી, ભારી મહીમા જેહનો;
નિખિલ આતમરમા રાજિત, નામ જપીયે તેહનો,
દુષ્ટ કર્માષ્ટક ગંજરી જે, ભવિક જન મન સુખકરો;
નિત્ય જાપ જપીયે પાપ ખપીયે, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ॥૧॥
બહુ પુન્ય રાશિ દેશ કાશિ, તત્થ નયરી વાણારસી;
અશ્વસેન રાજા રાણી વામા, રૂપે રતિ તનુ સારિખી;
તસ કૂખે સુપન ચૌદ સૂચિત, સ્વર્ગથી પ્રભુ અવતર્યો, નિત્ય૦ ॥૨॥
પોષ માસે કૃષ્ણ પક્ષે, દશમી દિને પ્રભુ જનમીયા;
સુરકુમરી સુરપતિ ભક્તિ ભાવે, મેરૂ શૃંગે સ્નાપિયા;
પ્રભાતે પૃથ્વીપતિ પ્રમોદે, જન્મ મહોત્સવ અતિ કર્યો. નિત્ય૦ ॥૩॥
ત્રણ લોક તરૂણી મન પ્રમોદી, તરૂણ વય જબ આવીયા;
તવ માત તાતે પ્રસન્ન ચિત્તે, ભામિની પરણાવિયા;
કમઠ શઠ કૃત અગ્નિ કુંડે, નાગ બળતો ઉદ્ધર્યો. નિત્ય૦ ॥૪॥
પોષ વદી એકાદશી દિને, પ્રવ્રજયા જિન આદરે;
સુર અસુર રાજા ભક્તિ સાજા સેવના ઝાઝી કરે;
કાઉસ્સગ્ગ કરતાં દેખી કમઠે, કીધો પરિસહ આકરો. નિત્ય૦ ॥૫॥
તવ ધ્યાન ધારા રૂઢ જિનપતિ, મેઘ ધારે નવિ ચલ્યો;
ચલિત આસન ધરણ આયો, કમઠ પરિસહ અટકલ્યો;
દેવાધિદેવની કરે સેવા, કમઠને કાઢી પરો. નિત્ય૦ ॥૬॥
ક્રમે પામી કેવળજ્ઞાન કમલા, સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપીને;
પ્રભુ ગયા મોક્ષે સમેતશિખરે, માસ અણસણ પાળીને;
શિવરમણી રંગ રમે રસિયો, ભવિક તસ સેવા કરો. નિત્ય૦ ॥૭॥

૨૪૨

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી નીતે બનાવશો ?

પામી મનુષ્યત્વને વૃથા કાં ગમો છો ? કુશીલે કરી દેહને કાં દમો છો ?
 નહિ મુક્તિવાસ વિના વીતરાગ, ભજો ભગવંત તજો દષ્ટિરાગ. ॥૬॥
 ઉદયરત્ન ભાષે સદા હેત આણી, દયા ભાવ કીજે પ્રભુ દાસ જાણી;
 આજ માહરે મોતીડે મેહ વુઠ્યા, પ્રભુ પાર્શ્વશંખેશ્વરો આપ તુઠ્યા. ॥૭॥

(૮૯) શ્રી પાર્શ્વનાથજીનું ચૈત્યવંદન

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, તોડે ભવ પાશ,
 વામા માતા જનમીયા, અહિ લંછન જાસ... ૧
 અશ્વસેન સુત સુખકરું, નવ હાથની કાય,
 કાશી દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આય... ૨
 એકસો વરસનું આઉખું, એ પાળી પાર્શ્વકુમાર,
 'પદ્મ' કહે મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર... ૩

(૯૦) શ્રી મહાવીરસ્વામીજીનું ચૈત્યવંદન

સિદ્ધારથ સુત વંદીએ, ત્રિશલાનો જાયો,
 ક્ષત્રિયકુંડમાં અવતર્યો, સુરનરપતિ ગાયો... ૧
 મૃગપતિ લંછન પાઉલે, સાત હાથની કાય,
 બહોંતેર વરસનું આઉખું, વીર જિનેશ્વર રાય... ૨
 ખીમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત,
 સાત બોલથી વર્ણવ્યો, 'પદ્મ' વિજય વિખ્યાત... ૩

(૯૧) શ્રી જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન

શ્યામલ વાન સોહામણા, શ્રી નેમિ જિનેશ્વર;
 સમવસરણ બેઠા કહે, ઉપદેશ સોહંકર. ॥૧॥
 પંચમી તપ આરાધતાં, લહે પંચમ નાણ;
 પાંચ વરસ પંચ માસનો, એ છે તપ પરિમાણ. ॥૨॥
 જિમ વરદત્ત ગુણમંજરીએ, આરાધ્યો તપ એહ;
 'જ્ઞાનવિમલ' ગુરુ એમ કહે, ધનધન જગમાં તેહ. ॥૩॥

૨૪૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવીં સીતે બનાવશો ?

અગિયાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં;
 પુંજણી ઠવાણી વીંટણી, મશી કાગળ ને કાઠાં. ॥૮॥
 અગિયાર અવ્રત છંડવાએ, વહો પરિમા અગિયાર;
 ક્ષમાવિજય જિનશાસનને, સફળ કરો અવતાર. ॥૯॥

(૯૪) શ્રી પર્યુષણપર્વનું ચૈત્યવંદન

પર્વ પર્યુષણ ગુણ નીલો, નવ કલ્પી વિહાર;
 ચાર માસાન્તર ચિર રહે, એહીજ અર્થ ઉદાર. ॥૧॥
 અષાઢ સુદી ચઉદશ થકી, સંવત્સરી પચ્યાસ;
 મુનિવર દિન સિત્તેરમેં, પરિક્કમતાં ચૌમાસ. ॥૨॥
 શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરુનાં બહુમાન;
 કલ્પસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભળે થઈ એકતાન. ॥૩॥
 જિનવર ચૈત્ય જુહારીયે, ગુરુભક્તિ વિશાલ;
 પ્રાયે અષ્ટ ભવાંતરે, વરીએ શિવ વરમાળ. ॥૪॥
 દર્પણથી નિજ રૂપનો, જુવે સુદૃષ્ટિ રૂપ;
 દર્પણ અનુભવ ઐર્પણે, જ્ઞાન રમણ મુનિ ભૂષ. ॥૫॥
 આતમ સ્વરૂપ વિલોકતાંએ, પ્રગટ્યો મિત્ર સ્વભાવ;
 રાય ઉદાયી ખામણાં, પર્વ પર્યુષણ દાવ. ॥૬॥
 નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુક્લ ચતુર્થી સીમા;
 પંચમી દિને વાંચે સુણે, હોય વિરાધક નિયમા. ॥૭॥
 એ નહીં પર્વે પંચમી, સર્વ સમાણી ચોથે;
 ભવ ભીરુ મુનિ માનશે, ભાખ્યું અરિહાનાથે. ॥૮॥
 શ્રુતકેવલી વયણાં સુણીએ, લહી માનવ અવતાર;
 શ્રી શુભવીરને શાસને, પામ્યા જયજયકાર. ॥૯॥

(૯૫) સિદ્ધચક્રાનું ચૈત્યવંદન

અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો, દવ્વહ ગુણ પજજાય રે;
 ભેદ છેદ કરી આતમા, અરિહંત રૂપી થાય રે ॥૧॥
 રૂપાતીત સ્વભાવ જે, કેવળદંસણ નાણી રે;
 તે ધ્યાતા નિજ આતમા, હોય સિદ્ધ ગુણખાણી રે ॥૨॥

૨૪૬

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

કહે દેશના સ્વામી વૈરાગ્ય કેરી, સુણે પર્ષદા બાર બેઠી ભલેરી;
 સુધાંભોદધારા સમીતાપ ટાળે, બેહુ બાંધવા સાંભળે એક ઢાળે ॥૭૧॥
 લહે મોક્ષના સુખ લીલા અનંતી, વરક્ષાયિક જ્ઞાન ભાવે લહંતી;
 ચિંદાનંદ ચિત્તે ધરે ધ્યેય જાણી, કહે રામ નિત્યે જપો જિનવાણી. ॥૮૧॥

(૯૬) સામાન્ય જિન ચૈત્યવંદન

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરું તારું નામ;
 જયાં જયાં પ્રતિમા જિન તણી, ત્યાં ત્યાં કરું પ્રણામ. ॥૧૧॥
 શત્રુંજય શ્રી આદિદેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
 તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આબુ રિખવ જુહાર. ॥૨૧॥
 અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે જોય;
 મણિમય મૂરતિ માનશું, ભરતે ભરાવી સોય. ॥૩૧॥
 સમેતશિખર તીરથુ વડું, જિહાં વીસે જિન પાય;
 વૈભારગિરિવર ઉપરે, શ્રી વીર જિનેસર રાય. ॥૪૧॥
 માંડવગઢનો રાજિયો, નામે દેવ સુપાસ;
 ઋષભ કહે જિન સમરતાં, પહોંચે મનની આશ ॥૫૧॥

(૯૬) સામાન્ય જિન ચૈત્યવંદન

જિનવર બિંબને પૂજતા હોય શતગણુ પુણ્ય
 સહસ્રગણુ પુણ્ય ચંદને જે લોપે તે ધન્ય ॥૧॥
 લાખગણું ફલ કુસુમની માળા પહેરાવે;
 અનંતગણું ફલ તેહથી ગીત ગાન કરાવે ॥૨॥
 તીર્થંકરપદવી લહે, જિનપૂજાથી જીવ;
 પ્રીતિ ભક્તિ પણે કરી સ્થિરતાપણું અતીવ ॥૩॥
 જિનપડિમા જિન સારિખી, સિદ્ધાંતે ભાખી;
 નિક્ષેપા સહુ સારીખા, થાપના તિમ દાખી ॥૪॥
 ત્રણ કાળ ત્રિભુવનમાં કરે તે પૂજન જેહ;
 દરિસન કેરું બીજ છે, એમાં નહિ સંદેહ ॥૫॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એહને, હોય સદા સુપ્રસન્ન;
 એહી જ જીવીત ફળ જાણે તે, તેહી જ ભવિજન ધન્ય ॥૬॥

(૯૭) શ્રી વીશસ્થાનકનું ચૈત્યવંદન

પહેલે પદ ^૧અરિહંત નમું, બીજે સર્વ^૨ સિદ્ધ;
 ત્રીજે ^૩પ્રવચન મન ધરો, ^૪આચારજ સિદ્ધ. ॥૧॥
 નમો ^૫થેરાણં પાંચમે, ^૬પાઠક પદ છક્રે;
 નમો લોએ સવ્વ ^૭સાહૂણં, જે છે ગુણ ગરિક્રે. ॥૨॥
 નમો ^૮નાણસ્સ આઠમે, ^૯દર્શન મન ભાવો;
^{૧૦}વિનય કરો ગુણવંતનો, ^{૧૧}ચારિત્ર પદ ધ્યાવો. ॥૩॥
 નમો ^{૧૨}બંભવયધારીણં, તેરમે^{૧૩} ક્રિયા જાણ;
 નમો^{૧૪} તવસ્સ ચૌદમે, ^{૧૫}ગોયમા નમો ^{૧૬}જિણાણં. ॥૪॥
^{૧૭}સંયમ ^{૧૮}જ્ઞાન ^{૧૯}સુઅસ્સનેએ, નમો ^{૨૦}તીત્થસ્સ જાણી;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખ ખાણી. ॥૫॥

(૯૮) ચોત્રીશ અતિશય વર્ણન ગર્ભિત ચૈત્યવંદન

અદ્ભુત અતિશય જેહને, હોયે જન્મથી ચાર;
 રોગ સ્વેદ મલ રહિત ^૧દેહ, હોય રૂપ ઉદાર. ॥૧॥
 સવિ શુભ પરિમલથી અધિક, જાસ ^૨સાસ ઉસાસ;
^૩રૂધિર માંસ ઉજવલ અનિદ્ય, ગોક્ષીર સમ ભાસ. ॥૨॥
^૪ચર્મચક્ષુ ગોચર નહિએ, આહારને નિહાર;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જિનતણા, જન્મ સંઘાતે ચાર. ॥૩॥
 ભગવદલંકૃત ક્ષેત્રમાં, ^૫સુરનર રહે હરસી;
^૬વાણી યોજન ગામિની, સવિ^૭ ભાષા સરસી. ॥૪॥
^૮ભામંડલ પૂંઠે રહે, ચઉદિશિ અહે ઉદ્ધે;
 પણવીસ જોજન લગે નહિ, ^૯રૂજા ^{૧૦}વૈર અનિક્ક. ॥૫॥
 ઈતિ ^{૧૧}મારી ^{૧૨}દુર્ભિક્ષ-નહિએ, ^{૧૩}સ્વપરચક ^{૧૪}અતિવૃષ્ટિ;
^{૧૫}અનાવૃષ્ટિ એકાદશી, ધાતિકર્મ ક્ષયની વૃષ્ટિ. ॥૬॥
^{૧૬}ધર્મચક ^{૧૭}ચામર ^{૧૮}ધ્વજા, ^{૧૯}સિંહાસન ^{૨૦}છત્ર;
^{૨૧}ત્રિગુરૂ ^{૨૨}ચૌમુખ સોહીયે, ^{૨૩}સુવર્ણ નવકમલ પવિત્ર. ॥૭॥

 દ્રવ્ય પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા હેવી ત્રીતે બજાવશો ? ૨૪૯

૨૪ ચૈત્ય તરૂં ૨૫ સવિ તરૂં નમે, ૨૬ કંટક અધોવદને;
 ૨૭ રોમ કેશ વાઘે નહિ, ૨૮ અનુકૂલતા પવને. ॥૮॥
 ૨૯ પ્રદક્ષિણા પંખી દિયે અતિહિ ૩૦ દુન્દુભિ નાદ;
 ૩૧ સુરભિગંધ જલવૃષ્ટિશું, ૩૨ પંચવર્ણ કુસુમ પાદ ॥૯॥
 ૩૩ ચઉવિહ દેવનિકાય કોડી, સેવે જશ પાય;
 ૩૪ ઋદ્ધુ તુ અનુકૂળ હુએ, સમકાલ નિવાય ॥૧૦॥
 ઈન્દ્રિય અર્થ અનુકૂળતા, દુઃખ શીલ ન ભાસે;
 સુરકૃત ઓગણીશ સહુએ, ચઉતીસ મીલી ખાસે ॥૧૧॥
 જ્ઞાનવિમલ ગુણથી લહેએ, અતિશય ગુણ નહિ પાર;
 ધ્યાન ધરું તે પ્રભુતણું, તે મુજ પ્રાણ આધાર ॥૧૨॥

(૯૯) શ્રી દેરાસર જવાના ફલ વિશે ચૈત્યવંદન

પ્રણમું શ્રી જિનરાજ આજ, જિન મંદિર કેરો;
 પુન્ય ભણી કરીશું સફલ, જિન વચન ભલેરો. ॥૧॥
 દહેરે જાવા મન કરે, ચોથ તણું ફલ પાવે;
 જિનવર જુહારવા ઊઠતાં, છઠ પોતે આવે. ॥૨॥
 જાવા માંડ્યુ જેટલે, અઠમતણાં, ફલ જોય;
 ડગલું ભરતા જિન ભણી, દશમ તણો ફલ હોય. ॥૩॥
 જાઈસ્મું જિનવર ભણી, મારગ ચાલંતા;
 હોવે દ્વાદશ તણું, પુન્ય ભક્તિ માલંતા. ॥૪॥
 અર્ધ પંથ જિનવર ભણી, પનરે ઉપવાસ;
 દીઠું સ્વામી તણું ભુવન, લહિએ એક માસ. ॥૫॥
 જિનવર પાસે આવતાં એ, છ માસી ફલ સિદ્ધ;
 આવ્યા જિનવર બારણો, વર્ષાંતપ ફળ લીધ. ॥૬॥
 સો વરસ ઉપવાસ પુન્ય, પ્રદક્ષિણા દેતા;
 સહસ વરસ ઉપવાસ પુન્ય, જિન નજરે જોતા. ॥૭॥
 ભાવે જિનહર જુહારિએ, ફલ હોવે અનંત;
 તેહથી લહીએ સો ગુણો, જો પૂજો ભગવંત. ॥૮॥
 ફલ ગણો ફૂલની માલનો, પ્રભુ કંઠે ઠવતાં;
 પાર ન આવે ગીત નાદ, કેરો ફલ ભણતાં. ॥૯॥

૨૫૦ દુષ્ટ પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણ છેવી સીતે બજાવશો ?

જિન પૂજા પૂજા કરે એ, સૂર ધુપ તણું ધુપ;
 અક્ષત સાર તે અક્ષય સુખ, દીપે તન્નુ રૂપ. ॥૧૦॥

નિર્મલ તનમન કરીએ, થુણંતા ઈમ જગીશ;
 નાટક ભાવનાં ભાવતાં પામે પદવી જગીશ. ॥૧૧॥

જિનવર ભક્તિ વલિ એ, પુન્યે પ્રકાશી;
 સુણી શ્રી ગુરુ વચણસાર, પુરવ ઋષિએ ભાખી. ॥૧૨॥

ટાલવા આઠ કર્મને, જિન મંદિર જાસ્યું;
 ભેટી ચરણ ભગવંતના, હવે નિર્મલ થાસ્યું. ॥૧૩॥

કીર્તિવિજય ઉવજાગ્યનો એ, વિનય કહે કર જોડ;
 સફલ હોજો મુજ વિનંતી, પ્રભુ સેવાના કોડ. ॥૧૪॥

(૧૦૦) શ્રી સીમંધર સ્વામિનું સ્તવન

કોટ કોટારો કેવડો હો સાહેબ, ઝરમરીયા પાંનારી ખજુર મોરા રાજ,
 સીમંધર સ્વામીરી ઓળું ઘણી આવે હો રાજ

જયવંતા બાબારી ઓળું ઘણી આવે હો રાજ... ૧
 ઓળુડી તો મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં હો સાહિબ
 ઓર પુંડરીકગિણિમાં હો મોરા રાજ સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૨
 તુમે તો વસિયા મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં હો સાહિબ
 હુંતો વસિયો ભરત ક્ષેત્રમાં હો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૩
 કાગળ કીણ સાથે મોકલું હો સાહિબ
 વાટલડી ન ચાલે રે વિશેષો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૪
 પાખ હોવે તો ઊડી મળું હો સાહેબ
 દાખું દાખું મનડા કેરી વાતો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૫
 ઘાટી ડુગર આડા અતિઘણા હો સાહેબ
 નદી નાળોરો નહિ પારો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૬
 રાણી ઋકમણી નાહલા હો સાહેબ
 થેં તો મોરા જીવન રા આધારો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૭

* આ ખીઘતક છંદ છે. એને વંશપત્રપતિત પણ કહે છે.

દ્રવ્ય પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા હેવી સીતે બનાવશો ? ૨૫૧

જિમ જિમ તુમ ગુણ સાંભળું હો સાહેબ
 તિમ તિમ ધ્યાવું દિનને રાતો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૮
 શું શું કહીને દાખવું હો સાહેબ
 તુમે તો સકલરા જાણો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૯
 મુજરો મોનો સવિ તણો હો સાહેબ
 સત્ય કી નંદન દેવો મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૧૦
 માનવિજય કહે મુજ ભણોજી હો સાહેબ
 દેજો દેજો તુમ પાય સેવું મોરા રાજ. સીમંધર૦ જયવંતા૦ ૧૧

(૧૦૦) શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન

શ્રી સીમંધર સાહિબા હું કેમ આવું તુમ પાસ
 તુમ વચ્ચે અંતર ઘણું, મને મળવાની ઘણી હોંશ
 હું તો ભરતને છેડે.... ૧
 હું તો ભરતને છેડલે કાંઈ, પ્રભુજી વિદેહ મોઝાર,
 ડુંગર વચ્ચે દરિયા ઘણાં કાંઈ, કોશ તો કેઈ હજાર... હું૦ ૨
 પ્રભુ દેતા હશે દેશના, કાંઈ સાંભળે ત્યાંના લોક,
 ધન્ય તે ગામ નગર પૂરી જ્યાં વસે છે પુણ્યવંત લોક
 હું તો ભરતને છેડે... ૩
 ધન્ય તે શ્રાવક શ્રાવિકા, જે નીરખે તુમ મુખચંદ
 પણ એ મનોરથ અમતણા, ક્યારે ફળશે ભાગ્યઅમંદ
 હું તો ભરતને છેડે... ૪
 વર્તારો વર્તી જુઓ કાંઈ, જોશીએ માંડ્યા લગન
 ક્યારે સીમંધર ભેટશું મને લાગી એહ લગન.... ૫
 પણ કોઈ જોશી નહી એવો, જે ભાંજે મનની બ્રાંત
 પણ અનુભવ મિત્ર કૃપા કરે, તુમ મળવો તિણે એકાંત... હું૦ ૬
 વીતરાગ ભાવે સહી તમે, વર્તો છો જગનાથ.
 મેં જાણ્યું તુમ કેણથી રે, થયો સ્વામી હું સનાથ... હું૦ ૭
 પુષ્કલાવતી વિજય વસો કાંઈ, નયરી પુંડરીગિણી સાર,
 સત્યકી નંદન વંદના, અવધારો ગુણધામ... હું૦ ૮

૨૫૨ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને બાવ પ્રતિક્રમણ છેવી રીતે બતાવશો ?

(૧૦૦) શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન

સ્વામી સીમંધરા ! વિનતિ, સાંભળો માહરી દેવ ! રે;

તાહરી આણ હું શિર ધરું, આદરું તાહરી સેવ રે;

સ્વામી સીમંધરા ! વિનતિ. સ્વા૦ ૧

કુગુરુની વાસના પાસમાં, હરિણ પરે જે પડ્યા લોક રે;

તેહને શરણ તુજ વિણ નહીં, ટળવળે બાપડા ફોક રે. સ્વા૦ ૨
જ્ઞાન દર્શન ચરણ ગુણ વિના, જે કરાવે કુલાચાર રે;

લુંટિયા તેણે જગ દેખતાં, કિહાં કરે લોક પોકાર રે. સ્વા૦ ૩
જેહ નવિ ભવતર્યા નિરગુણી, તારશે કેણી પરે તેહ રે ?

ઈમ અજાણ્યા પડે ફંદમાં, પાપબંધે રહ્યા જેહ રે. સ્વા૦ ૪
કામકુંભાદિક અધિકનું ધર્મનું કો નવિ મૂલ રે;

દોકડે કુગુરુ તે દાખવે, શું થયું એહ જગ શૂલ રે. સ્વા૦ ૫
અર્થની દેશના જે દીએ, ઓળવે ધર્મના ગ્રંથ રે;

પરમ પદનો પ્રગટ ચોર તે, તેહથી કિમ વહે પંથરે ? સ્વા૦ ૬
વિષયરસમાં ગૃહી માચિયા, નાચિયા કુગુરુ મદપુર રે;

ધૂમધામે ધમાધમ ચલી, જ્ઞાન મારગ રહ્યો દૂર રે. સ્વા૦ ૭
કલહકારી કદાગ્રહ ભર્યા, થાપતા આપણા બોલ રે;

જિનવચન અન્યથા દાખવે, આજ તો વાજતે ઢોલ રે. સ્વા૦ ૮
કેઈ નિજ દોષને ગોપવા, રોપવા કેઈ મત કંદ રે;

ધર્મની દેશના પાલટે, સત્ય ભાષે નહિ મંદ રે. સ્વા૦ ૯
બહુ મુખે બોલ એમ સાંભળી, નવિ ધરે લોક વિશ્વાસ રે;

હુંઠેતા ધર્મને તે થયા, ભ્રમર જિમ કમલની વાસ રે. સ્વા૦ ૧૦

(૧૦૦) વીશ વિહરમાન તીર્થકરનું સ્તવ

સીમંધર, યુગમંધર બાહુ, ચોથા સ્વામી સુબાહુ;

જંબૂદ્વીપ વિદેહે વિચરે, કેવલ કમલા નાહો; રે ભવિકા !

વિહરમાન જિન વંદો, આતમ પાપ નિકંદો રે. ભવિકા૦ ૧

સુજાત, સ્વયંપ્રભ, ઋષભાનન, અનંતવીરય ચિત્ત ધરિયે;

સુરપ્રભ, સુવિશાળ, વજ્રંધર, ચંદ્રાનન ધાતકીયે રે. ભવિકા૦ ૨

૨૫૪

દ્રવ્ય પ્રતિહમણો ભાવ પ્રતિહમણ છેવી સીતે બજાવશો ?

ચંદ્રબાહુ, ભુજંગ ને ઈશ્વર, નેમિનાથ, વીરસેન;
 દેવજશા, ચંદ્રજશા, અજિતવીર્ય, પુકખરદ્વીપ પ્રસન્ન રે. ભવિકા૦ ૩
 આઠમી-નવમી-ચોવીશ-પચવીશમી, વિદેહ વિજય જયવંતા;
 દશલાખ કેવળી સો કોડ સાધુ, પરિવારે ગહગહંતા રે. ભવિકા૦ ૪
 ધનુષ પાંચસે ઊંચી સોહે, સોવન વરણી કાયા;
 દોષરહિત સુર મહિત મહીતળ, વિચરે પાવન પાયા રે. ભવિકા૦ ૫
 ચોરાશી લાખ પૂરવ જિન જીવિત, ચોત્રીશ અતિશયધારી;
 સમવસરણ બેઠા પરમેશ્વર, પડિબોહે નરનારી રે. ભવિકા૦ ૬
 ખિમાવિજય જિન કૃષ્ણાસાગર, આપ તર્પા પર તારે;
 ધર્મ નાયક શિવમારગ દાયક, જન્મ જરા દુઃખ વારે રે. ભવિકા૦ ૭

(૧૦૧) શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન

જાગ્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ, જાગ્રા નવાણું કરીએ,
 કરીએ તો ભવજલ તરીયે વિમલગિરિ જાગ્રા નવાણુ કરીએ
 પૂરવ નવાણું વાર શેત્રુંજાગિરિ, ઋષભ જિણંદ સમોસરીએ વિમલગિરિ... ૧
 કોડી સહસભવ પાતક તૂટે, શેત્રુંજા સમો ડગ ભરીએ... ૨
 સાત છઠ દોય અઢમ તપસ્યા કરી ચઢીએ ગિરિવરીએ... વિમલગિરિ... ૩
 પુંડરીકપદ જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ.. વિમલગિરિ... ૪
 પાપી અભવ્ય નજરે ન દેખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ... વિમલગિરિ... ૫
 ભૂમિ સંથારો ને નારી તણો સંગ દૂર થકી પરિહરીએ... વિમલગિરિ... ૬
 સચિત્ત પરિહારીને એકલ આહારી, ગુરુ સાથે પદ ચરીએ... વિમલગિરિ... ૭
 પડિક્કમણાં દોય વિધિશું કરીએ, પાપ પડલ વિખરીએ... વિમલગિરિ... ૮
 કલિકાલે એ તીરથ મોટું, પ્રવહણે જેમ ભરદરિયે... વિમલગિરિ... ૯
 ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવંતા પદ્મ કહે ભવ તરીએ... વિમલગિરિ... ૧૦

(૧૦૧) શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન

આજ મારા નયણાં સફળ થયાં, શ્રી સિદ્ધાયલ નીરખી,
 ગિરિને વધાવું મોતીડે, મારા હૈડામાં હરખી. આજ૦ ૧
 ધન્ય ધન્ય સોરઠ દેશને, જિહાં એ તીરથ જોડી,
 વિમલાયલ ગિરનારને, વંદું બે કર જોડી. આજ૦ ૨

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી નીતે બજાવશો ? ૨૫૫

સાધુ અનંતા ઈણ ગિરિ, સિદ્ધયાં અણસણ લેઈ,
 રામ પાંડવ નારદ ઋષિ, બીજા મુનિવર કેઈ. આજ૦ ૩
 માનવ ભવ પામી કરી, નવિ એ તીરથ ભેટે,
 પાપ કરમ જે આકરાં, કહો કેણી પેરે મેટે. આજ૦ ૪
 તીર્થરાજ સમરું સદા, સારે વાંછિત કાજ,
 દુઃખ દોહગ દૂરે કરી, આપે અવિચલ રાજ. આજ૦ ૫
 સુખના અભિલાષી પ્રાણિયા, વાંછે અવિચલ સુખડાં,
 માણેક મુનિ ગિરિ ધ્યાનથી, ભાંગે ભવોભવ દુખડાં. આજ૦ ૬

(૧૦૧), શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન

સિદ્ધાચલ વાસી પ્યારો, લાગે મોરા રોહંદા;

ઈણ રેડુંગરીઆમાં ઝીણીઝીણી કોરણી, ઉપર શિખર બિરાજે - મો૦ સિ૦ ૧
 કાને કુંડળ માથે મુગટ બિરાજે, બાહે બાજુબંધ છાજે - મો૦ સિ૦ ૨
 ચઉમુખ બિંબ અનોપમ છાજે, અદ્ભુત દીઠે દુઃખ ભાંજે - મો૦ સિ૦ ૩
 યુવા યુવા ચંદન ઓર અગરજા, કેસર તિલક વિરાજે - મો૦ સિ૦ ૪
 ઈણગિરિ સાધુ અનંતા સિદ્ધા, કહેતાં પાર ન આવે - મો૦ સિ૦ ૫
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એણી પેરે બોલે, આ ભવ પાર ઉતારો - મો૦ સિ૦ ૬

(૧૦૧), શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન

ભવજલ પાર ઉતાર જિણંદજી, મુજ પાપીને તું તાર;
 શ્રીસિદ્ધાચલ તીરથરાજા, ત્રણ ભુવનમાં સાર;
 પૂર્વ નવ્વાણું વારા શત્રુંજય, આવ્યા શ્રી નાભિકુમાર. જિણંદજી૦ ૧
 આજ હમારે સુરતરૂ પ્રગટયો, દીઠો તુજ દેદાર;
 ભવોભવ ભટકી શરણે આવ્યો, રાખો લાજ આ વાર. જિણંદજી૦ ૨
 ભરતાદિ અસંખ્યને તાર્યા, તિમ પ્રભુ મુજને તાર;
 માતા મરૂદેવાને દીધું, કેવળજ્ઞાન ઉદાર. જિણંદજી૦ ૩
 ક્ષાયિક મુજને સમક્તિ આપો, એહી જ પરમ આધાર;
 દીનદયાળુ દરિશન દીજે, પાય પડું સો વાર. જિણંદજી૦ ૪
 અવસર પામી અરજ સુણીને, વિનતડી અવધાર;
 નીતિવિજયના બાલસિદ્ધિની, આવાગમન નિવાર. જિણંદજી૦ ૫

* આ ક્ષિપ્તક છંદ છે. આ ક્ષિતક બીજો જાણવો. રથોદ્ધતા છંદ પણ આ પ્રમાણે હોય.

૨૫૬ દુષ્ટ પ્રતિહમલાને ભાવ પ્રતિહમલા હેવી સીતે બનાવશો ?

(૧૦૧) શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન

સૌ ચાલો સિદ્ધગિરિ જઈએ, ગિરિ ભેટી પાવન થઈએ;
 સોરઠદેશે જાત્રાનું મોટું ધામ છે;
 જ્યાં ધર્મશાળાઓ બહુ સોહે, મહેલાતો મનડાં મોહે;
 એવું સુંદર પાલીતાણા ગામ છે. સૌં ૧
 જ્યાં તળેટી પહેલી આવે, ગિરિ દર્શન વિરલા પાવે;
 પ્રભુજીના પગલાં પુનિત ને અભિરામ છે. સૌં ૨
 જ્યાં ગિરિવર ચડતાં સમીપે, દેવાલય દિવ્યજ દીપે;
 બંગાળી બાબુનું અવિચળ એ તો ધામ છે. સૌં ૩
 જ્યાં કુંડ વિસામા આવે, થાક્યાનો થાક ભુલાવે;
 પરબો રૂડી પાણીની ઠામો ઠામ છે. સૌં ૪
 જ્યાં હડો આકરો આવે, કેડે દઈ હાથ ચડાવે;
 એવી દેવી હિંગલાદ એનું નામ છે. સૌં ૫
 જ્યાં ગિરિવર ચડતાં ભાવે, રામ પોળ છેલ્લે આવે;
 ડોળીવાળાનું વિસામાનું ઠામ છે. સૌં ૬
 જ્યાં શત્રુંજી નદી વહે છે, સૂરજકુંડ શોભા દે છે;
 ન્હાયો નહીં જે એનું જીવન બે બદામ છે. સૌં ૭
 જ્યાં સોહે શાંતિ દાદા, સોલમા જિન ત્રિભુવન ભ્રાતા;
 પોળે જાતાં સૌ પહેલાં પ્રણામ છે. સૌં ૮
 જ્યાં ચક્રેશ્વરી છે માતા, વાઘેશ્વરી દે સુખશાતા;
 કવડજક્ષાદિ દેવતાઓ તમામ છે. સૌં ૯
 જ્યાં આદિશ્વર બિરાજે, જે ભવની ભાવઠ ભાંજે;
 પ્રભુજી પ્યારા નિરાગી ને નિષ્કામ છે. સૌં ૧૦
 જ્યાં સોહે પુંડરીક સ્વામી, ગિરૂઆ ગણધર ગુણગામી;
 અંતરજામી આતમના આરામ છે. સૌં ૧૧
 જ્યાં રાયણ છાંય નિલુડી, પ્રભુ પગલાં પરે જે રૂડી;
 શીતળકારી એ વૃક્ષનો વિશ્રામ છે. સૌં ૧૨
 જ્યાં નીરખીને નવ ટૂંકો, જબ થાયે પાતિક ભૂક્કો;
 દિવ્ય દેહરાનાં અલૌકિક કામ છે. સૌં ૧૩

જીવ તણાં વધ મેં કર્યાજી, બોલ્યા મૃષાવાદ;
કપટ કરી પરધન હર્યાજી, સેવ્યા વિષય સંવાદ રે. જિનજી ૦ ૩

હું લંપટ હું લાલચુંજી, કર્મ કીધાં કેઈ કોડ;
ત્રણ ભુવનમાં કો નહીંજી, જે આવે મુજ જોડ રે. જિનજી ૦ ૪

છિદ્ર પરાયાં અહોનિશેજી, જોતો રહું જગનાથ;
કુગતિ તણી કરણી કરીજી, જોડ્યો તેહશું સાથ રે. જિનજી ૦ ૫

કુમતિ કુટીલ કદાગ્રહીજી, વાંકી ગતિ મતિ મુજ;
વાંકી કરણી માહરીજી, શી સંભલાવું, તુજ રે, જિનજી ૦ ૬

પુન્ય વિના મુજ પ્રાણીઓજી, જાણે મેલું રે આથ;
ઉંચા તરુવર મોરીયાજી, ત્યાંહી પસારે હાથ રે. જિનજી ૦ ૭

વિણ ખાધાં વિણ ભોગવ્યાંજી, ફોગટ કર્મ બંધાય;
આર્તધ્યાન મીટે નહીંજી, કીજે કવણ ઉપાય રે. જિનજી ૦ ૮

કાજળથી પણ શામળાજી, મારા મન પરિણામ;
સોણામાંહી તાહરુંજી, સંભારું નહીં નામ રે. જિનજી ૦ ૯

મુગ્ધ લોક ઠગવા ભણીજી, કરું અનેક પ્રપંચ;
કૂડ કપટ બહુ કેળવીજી, પાપતણો કરું સંચ રે. જિનજી ૦ ૧૦

મન ચંચળ ન રહે કીમેજી, રાચે રમણી રે રૂપ;
કામ વિટંબણા શી કહુંજી? પડીશ હું દુર્ગતિ કૂપ રે. જિનજી ૦ ૧૧

કિશ્યાં કહું ગુણ માહરાજી, કિશ્યાં કહું અપવાદ ?
જેમ જેમ સંભારું હૈયેજી, તેમ તેમ વર્ષે વિખવાદ રે. જિનજી ૦ ૧૨

ગિરૂઆ તે વી લેખવેજી, નિર્ગુણ સેવકની રે વાત;
નીચતણે પણ મંદિરેજી, ચંદ્ર ન ટાળે જયોત રે. જિનજી. ૧૩

નિર્ગુણ તો પણ તાહરોજી, નામ ધરાવ્યું દાસ;
કૃપા કરી સંભારજોજી, પૂરજો મુજ મન આશ રે. જિનજી. ૧૪

પાપી જાણી મુજ ભણીજી, મત મૂકો રે વિસાર;
વિષ હળાહળ આદર્યોજી, ઈશ્વર ન તજે તાસ રે. જિનજી. ૧૫

ઉત્તમ ગુણકારી હુએજી, સ્વાર્થ વિના સુજાણ;
કરસણ સિંચે સર ભરેજી, મેહ ન માગે દાણ રે. જિનજી. ૧૬

૨૬૦ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ છેવી નીતે બનાવશો ?

(૧૦૩) અજિતનાથ જિન સ્તવન

(રાગ : નયર માહણ કુંડમાં વસેરે મહાઋદ્ધિ ઋષભદત્ત નામ)

જીવડા વિષમ વિષયની હેવા, તુજ કાંઈ જાગે;

હજી કાંઈ જાગે - જીવડા૦

અકળ સરૂપ અજિત જિન નીરખ્યો, પરખ્યો પૂરણ ભાગેજી. જીવડા૦ ૧

સરસ સુકોમળ સુરતરુ પામી, કંટક બાઉલ માગે;

ઐરાવણ સાટે કુણ મૂરખ, રાસભ પુઠે લાગે. જીવડા૦ ૨

ઘોર પહાડ ઉજાડ ઓલંઘી, આવ્યો સમકિત માગે;

તૃષ્ણાએ સમતારસ બિગડે કુંભ ઉદક જિમ કાગે જીવડા. ૩

જિમ કોઈક નર જાન લેઈને, આવ્યો કન્યા રાગે;

સરસ આહાર નિદ્રાભર પોઢ્યો, કરડ્યો વિષયા નાગે. જી૦ ૪

વિજયાનંદન વયણ સુધારસ, પીતાં શુભમતિ જાગે;

પાંચે ઈન્દ્રિય ચપલ તુરંગમ, વશ કરી જ્ઞાન સુવાગે જીવડા૦ ૫

ક્ષમાવિજય જિન ગુણ કુસુમાવલી, શોભિત ભક્તિ પરાગે;

કંઠે આરોપી વિરતિ વનિતા, વરી કેસરીએ, વાધે. જીવડા૦ ૬

(૧૦૪) શ્રી સંભવ જિન સ્તવન

સાહેબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી;
ભવોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહી સેવા તમારી;
નરક નિગોદમાં રે, તિહાં હું બંહુ ભવ ભમિયો;
તુમ વિના દુઃખ સહ્યાં રે, અહોનિશ કોધે ધમધમિયો. સાહેબ૦ ૧

ઈન્દ્રિયવશ પડ્યો રે, પાળ્યાં વ્રત નવિ સૂંસે;
ત્રસ પણ નવિ ગણ્યા રે, હણિયા થાવર હુંસે !
વ્રત ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન બોલ્યું;
પાપની ગોઠડી રે, તિહાં જઈ હઈડું બોલ્યું. સાહેબ૦ ૨

ચોરી મેં કરીરે, ચઉવિહ અદત્ત ન ટાળ્યું;
શ્રી જિન આણશું રે, મેં નહિ સંયમ પાળ્યું !
મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો;
રસના લાલચે રે નીરસ પિંડ ઉવેખ્યો. સાહેબ૦ ૩

૨૬૨

દ્વિવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવીં સીતે બજાવશો ?

નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહવશ પડિયો;
 પરસ્ત્રી દેખીને રે, મુજ તન તિહાં જઈ ચડિયો;
 કામ ન કો સર્યા રે, પાપે પિંડ મેં ભરિયો
 શુદ્ધ બુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીયો. સાહેબ૦ ૪

 લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી;
 તો પણ નવિ મળી રે મળી તો નવિ રહી રાખી;
 જે જન અભિલષે રે, તે તો તેહથી નાસે;
 તૃણ સમ જે ગણે રે, તેહની નિત્ય રહે પાસે. સાહેબ૦ ૫

 ધન્ય ધન્ય તે નરા રે, એહનો મોહ વિછોડી;
 વિષય નિવારીને રે, તેહને ધર્મમાં જોડી;
 અભક્ષ્ય તે મેં ભખ્યાં રે, રાત્રિભોજન કીધાં;
 પ્રત નવિ પાણિયાં રે, જેહવા મૂળથી લીધા. સાહેબ૦ ૬

 અનંત ભવ હું ભમ્યો રે, ભમતાં સાહેબ મળિયો;
 તુમ વિણ કોણ દિએરે ? બોધિ-ચરણ મુજ બળિયો;
 સંભવ આપજો રે, ચરણકમળ તુમ સેવા;
 નય એમ વિનવે રે, સુણજો દેવાધિદેવા. સાહેબ૦ ૭

(૧૦૪) શ્રી સંભવ જિન સ્તવન

હાં રે હું તો મોહ્યો રે લાલ, જિન મુખડાને મટકે;
 જિન મુખડાને મટકે વારી જાઉં, પ્રભુ મુકડાને મટકે. હાંરે. ૧

 નયન રસીલા વયણ સુખાળાં, ચિત્તું લીધું હરી ચટકે;
 પ્રભુજીની સાથે ભક્તિ કરતાં, કર્મ તણી કસ તટકે. હાંરે. ૨

 મુજ મન લોભી ભ્રમર તણી પરે, પ્રભુ પદ કમળે અટકે;
 રત્ન ચિન્તામણિ મૂકી રાચે, કહો કોણ કાચને કટકે ? હાંરે. ૩

 એ જિન ધ્યાને કોષાદિક જે, આસપાસથી અટકે;
 કેવલનાણિ બહુ સુખખાણી, કુમતિ કુગતિને પટકે. હાંરે. ૪

 એ જિનને જે દિલમાં ન આણે, તે તો ભૂલા ભટકે;
 પ્રભુજીની સાથે ઓળખ કરતાં, વાંછિત સુખડાં સટકે. હાંરે. ૫

 મૂર્તિ સંભવ જિનેશ્વર કેરી, જોતાં, હૈંડું હરખે;
 નિત્ય લાભ કહે પ્રભુ કીર્તિ મોટી, ગુણગાઉં હું લટકે. હાંરે. ૬

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી નીતે બનાવશો ? ૨૬૩

(૧૦૫) શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન

અભિનંદન સ્વામિ હમારા, પ્રભુ ભવદુઃખ ભંજણહારા;
 યે દુનિયા દુઃખકી ધારા, પ્રભુ ઈનસે કરો રે નિસ્તારા. અભિ૦ ૧
 હું કુમતિ કુટિલ ભરમાયો, દૂરનીતિ કરી દુઃખ પાયો;
 અબ શરણ લીયો હૈ થારો, મુઝે ભવજલ પાર ઉતારો. અભિ૦ ૨
 પ્રભુ શીખ હેયે નવિ ધારી, દુર્ગતિમાં દુઃખ લીયોભારી;
 ઈન કર્મોકી ગતિ ન્યારી, કરે બેર બેર ખુવારી. અભિ૦ ૩
 તુમે કરુણાવંત કહાવો, જગતારક બિરુદ ધરાવો;
 મેરી અરજનો એક દાવો, ઈણ દુઃખસે ક્યું ન છુડાવો. અભિ૦ ૪
 મેં વિરયા જન્મ ગુમાવ્યો, નહીં તન ધન સ્નેહ નિવાર્યો;
 અબ પારસ પરસંગ પામી, નહીં વીરવિજયકું ખામી. અભિ૦ ૫

(૧૦૬) શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન

સુમતિનાથ ગુણશું મિલિજી, વાધે મુજ મન પ્રીતિ;
 તેલબિંદુ જિમ વિસ્તરેજી, જલમાંહે ભલી રીતિ;
 સોભાગી જિનશું લાગ્યો અવિહડ રંગ સોભાગી૦ ૧
 સજજનશું જે પ્રીતડીજી, છાની તે ન રખાય;
 પરિમલ કસ્તુરી તણોજી, મહી માંહે મહેકાય. સોભાગી૦ ૨
 અંગુલીયે નવિ મેરૂ ઢંકાયે, છાબડિયે રવિ તેજ;
 અંજલીમાં જિમ ગંગ ન માયે, મુજ મન તિમ પ્રભુ હેજ. સોભાગી૦ ૩
 હુંઓ છીપે નહિ અધર અરૂણ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ;
 પીવત ભર ભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સોભાગી૦ ૪
 ઢાંકી ઈશુ પરાલશુંજી, ન રહે લહી વિસ્તાર;
 વાયક 'યશ' કહે પ્રભુ તણોજી, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સોભાગી૦ ૫

(૧૦૭) શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામિ જિન સ્તવન

પદ્મપ્રભ પ્રાણસે પ્યારા, છુડાવો કર્મકી ધારા;
 કર્મફંદ તોડવા ધોરી, પ્રભુજીસે અર્જ હૈ મોરી. ૧
 લઘુવય એક થે જીયા, મુક્તિમેં વાસ તુમ કીયા;
 ન જાની પીર થેં મોરી, પ્રભુ અબ ખિચલે દોરી. ૨

૨૬૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવીં નીતે બનાવશો ?

વનસ્પતિ, અતિ ઘણ દીલા સખીં દીઠો નહીંય દીદાર. સખીં
 બિતિ ચઠિરિદિ જળવિલા સખીં ગતસન્ની પણ ધાર. સખીં ચંદ્રં ૩
 સુરતિરિ નિરય નિવાસમાં સખીં મનુજ અનારજ સાથ. સખીં
 અપજજતા પ્રતિભાસમાં સખીં ચતુર ન ચઢીયો હાથ. સખીં ચંદ્રં ૪
 એમ અનેક થલ જાણિયે સખીં દરિસણ વિણ જિનદેવ. સખીં
 આગમથી મતિ આણીયે સખીં કીજે નિરમલ સેવ. સખીં ચંદ્રં ૫
 નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી સખીં યોગ અવંચક હોય. સખીં
 કિરિયા અવંચક તિમ સહી સખીં ફળ અવંચક જોય. સખીં ચંદ્રં ૬
 પ્રેરક અવસર જિનવરૂ સખીં મોહનીય ક્ષય થાય. સખીં
 કામિતપૂરણ સુરતરૂ સખીં આનંદધન પ્રભુ પાય. સખીં ચંદ્રં ૭

(૧૧૦) શ્રી સુવિધિ જિન સ્તવન

(રાગ : મલ્હાર)

(રાગ : વંદો કેવળજ્ઞાન)

સુવિધિ જિનેસર સાંભળો રે, તું પ્રભુ નવનિધિ દાય;
 તુજ સુપસાયે સાહિબા રે, મનવાંછિત ફળ થાય. સાં સું ૧
 તું સાહિબ સમરથ લહી રે, બીજાશું કોણ કરે પ્રેમ ? સાં
 છોડી સરોવર હંસલો રે, છીલ્લર રીઝે કેમ ? સાં સું ૨
 રયણ ચિંતામણિ પામીને રે, કુણ કાયે લોભાય ? સાં
 કલ્પતરૂ છાયા લહી રે, કુણ બાવલ કને જાય ? સાં સું ૩
 થોડી હી અધિકી ગણું રે, સેવા તુમચી દેવ, સાં
 કરે ગંગાજલ બિંદુઓ રે, નિરમલ સર નિતમેવ. સાં સું ૪
 સમરથ દેવ શિરતિલો રે, ગુણનિધિ ગરીબ નિવાજ; સાં
 મોહે નિવાજે મયા કરી રે, સાહિબ સુવિધિ જિનરાજ. સાં સું ૫
 તુજ ચરણે મુજ મન રમે રે, જેમ ભ્રમર અરવિંદ; સાં
 કેસર કહે સુવિધિ જિન રે, તુમ દરીસણ સુખકંદ. સાં સું ૬

(૧૧૧) શ્રી શીતલનાથ જિન સ્તવન

(રાગ : સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું)

શીતલ જિનવર સાહિબ વિનવું, વિનતડી અવધાર;
 ભવમંડપમાં રે ફરી ફરી નાયતા, કિમહી ન આવ્યો પાર રે. શીં ૧
 લાખ ચોરાશી રે યોનિમાં વળી, લીધાં નવ નવ વેશ;
 ભમતા ભમતા રે પુણ્યે પામીઓ, આર્થ માનવ વેશ. શીં ૨

સુવિધિ જિનેસર સાંભળો રે, તું પ્રભુ નવનિધિ દાય;
 તુજ સુપસાયે સાહિબા રે, મનવાંછિત ફળ થાય. સાં સું ૧

છોડી સરોવર હંસલો રે, છીલ્લર રીઝે કેમ ? સાં સું ૨

સાત રાજ અલગા જઈ બેઠા, પણ ભગતે અમ મનમાં પેઠા;
 અલગાને વળગ્યા જે રહેવું, તે ભાણા ખડખડ દુઃખ સહેવું. સાં ૪
 ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, ભેદ છેદ કરશું હવે ટેકે;
 ખીર નીર પરે તુમશું મિલશું, વાયક 'યશ' કહે હેજે હલશું. સાં ૫

(૧૧૪) શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવન

સેવો ભવિયાં વિમલ જિજ્ઞેશર, દુલ્લહા સજ્જન સંગાજી;
 એહવા પ્રભુનું દરિસન લેવું, તે આળસમાંહે ગંગાજી. સેવો ૧
 અવસર પામી આળસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલોજી;
 ભૂખ્યાને જેમ ઘેબર દેતાં, હાથ ન માંડે ઘેલોજી. સેવો ૨
 ભવ અનંતમાં દર્શન દીઠું, પ્રભુ એહવા દેખાડેજી;
 વિકટ ગ્રંથિ જે પોળ પોળિયો, કર્મ વિવર ઉઘાડેજી. સેવો ૩
 તત્ત્વ પ્રીતિકર પાણી પાએ, વિમલા લોકે આંજિજી;
 લોચણ ગુરુ પરમાન્ન દિએ તવ, ભ્રમ નાંખે સવિ ભાંજિજી. સેવો ૪
 ભ્રમ ભાંગ્યો તવ પ્રભુશું પ્રેમે, વાત કરું મન ખોલીજી;
 સરલતણે જે હઈડે આવે, તેહ જણાવે બોલીજી. સેવો ૫
 શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક, વાયક 'યશ' કહે સાચુંજી;
 કોડિ કપટ જો કોઈ દિખાવે, તોહી પ્રભુ વિણ નવિ રાચુંજી. સેવો ૬

(૧૧૪) શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવન

(રાગ : મલ્હાર)

(રાગ : વંદો કેવળજ્ઞાન)

દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાં રે, સુખ સંપદશું ભેટ;
 ધીંગધણી માથે કિયો રે, કુણ ગંજે નર ખેટ ?
 વિમલજિન દીઠાં લોચણ આજ, મારાં સિધ્યાં વાંછિતકાજ. વિ. ૦૧
 ચરણકમલ કમલા વસે રે, નિરમલ ચિરપદ દેખ;
 સયલ અચિરપદ પરિહરી રે, પંકજ પામર પેખ. વિ ૦ ૨
 મુજ મન તુજ પદ પંકજે રે, લીનો ગુણ મકરંદ;
 રંક ગણો મંદરધરા રે, ઈન્દ્ર ચંદ્ર નાગેન્દ્ર. વિ ૦ ૩

૨૬૮ દ્વિતી પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા છેવી રીતે બનાવશો ?

બહુ ગુણવંતા જેહ તેં તાર્યા, તે નહિ પાડ તુમારો;
 મુજ સરિખો પત્થર જો તારો, તો તુમચી બલિહારો. પ્રભુજી. ૨

હું નિર્ગુણ પણ તાહરી સંગતે, ગુણ લહું તેહ ઘટમાન;
 નિંબાદિક પણ ચંદન સંગે, ચંદન સમ લહે તાન. પ્રભુજી. ૩

નિર્ગુણ જાણી છેહ મ દેવો, જોવો આપ વિચારી;
 ચંદ્ર કલંકિત પણ નિજ શિરથી, ન તજે ગંગાધારી. પ્રભુજી. ૪

સુપ્રતાનંદન સુપ્રતદાયક, ધારક જિનપદવીનો;
 પાયક જાસ સુરાસુર કિન્નર, ધાયક મોહરિપુનો. પ્રભુજી. ૫

તારક તુમ સમ અવર ન દીઠો, લાયક નાથ હમારો;
 શ્રી ગુરુ ક્ષમાવિજય પય સેવી, કહે જિન ભવજલ તારો. પ્રભુજી. ૬

(૧૧૭) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન

સુણ દયાનિધિ ! તુજ પદ પંકજ મુજ મન મધુકર લીનો;
 તું તો રાત દિવસ રહે સુખ ભીનો. સુણ૦
 પ્રભુ અચિરા માતાનો જાયો, વિશ્વસેન ઉત્તમ કુળ આયો;
 એક ભવમાં દોય પદવી પાયો. સુણ૦ ૧

પ્રભુ ચક્રી જિનપદનો ભોગી, શાંતિ નામ થકી થાય નિરોગી;
 તુજ સમ અવર નહિ દુજો યોગી. સુણ૦ ૨

પટ્ખંડ તણો પ્રભુ તું ત્યાગી, નિજ આતમ ઋદ્ધિ તણો રાગી;
 તુજ સમ અવર નહીં વૈરાગી. સુણ૦ ૩

વડવીર થયા સંજમધારી, લહે કેળલદુગ કમળા સારી;
 તુજ સમ અવર નહિ ઉપકારી. સુણ૦ ૪

પ્રભુ મેઘરથ ભવ ગુણખાણી, પારેવા ઉપર કરુણા આણી;
 નિજ શરણે રાખ્યો સુખખાણી. સુણ૦ ૫

પ્રભુ કર્મકટક ભવભય ટાળી, નિજ આતમ ગુણને અજુવાળી;
 પ્રભુ પામ્યા શિવવધૂ લટકાળી. સુણ૦ ૬

સાહેબ ! એક મુજરો માનીજે, નિજ સેવકને ઉત્તમ પદ દીજે;
 રૂપકીર્તિ કહે તુજ જીવવિજે. સુણ૦ ૭

૨૭૦

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી રીતે બનાવશો ?

(૧૧૯) શ્રી અરનાથ જિનસ્તવન

અરનાથ કો સદા મોરી વંદના રે, મેરે નાથ કો સદા મોરી વંદના રે...
 જગ ઉપકારી ધન જયોં વરસે વાણી શીતલ ચંદના રે અરનાથ કો... ૧
 રૂપે રંભા રાણી શ્રી દેવી ભૂપ સુદર્શન નંદના રે અર... ૨
 ભાવ ભગતિ શું અહનિશ સેવે, દૂરિત હરે ભવકંદના રે અર... ૩
 છ ખંડ સાધી ભિત્તી દ્વેષા કીધી, દુર્જય શત્રુ નિકંદના રે અર... ૪
 “ન્યાયસાગર” પ્રભુ સેવા-મેવા માગે પરમાનંદના રે અર... ૫

(૧૨૦) શ્રી મલ્લિનાથ જિનસ્તવન

પ્રભુ મલ્લિજિણંદ, શાંતિ આપજો,
 કાપજો મારા ભવોદધિનાં પાપ રે,
 દયાળુ દેવા, પ્રભુ મલ્લિજિણંદ શાંતિ આપજો... ૧
 વિતરાગ દેવને વંદુ સદા
 બાળ બ્રહ્મચારી જગ વિખ્યાત રે... દયાળુ દેવા. ૨
 અચલ અમલને અકલ તું,
 કષાય મોહ નથી ભવલેશ રે... દયાળુ દેવા. ૩
 સર્પ ડસ્યો છે મને કોધનો,
 રગે રગે વ્યાપ્યું તેનું વિષરે... દયાળુ દેવા. ૪
 માન પત્થર સંભ સરીખો
 મને કીધો તેને જડવાન રે... દયાળુ દેવા. ૫
 માયા ડાકણ વળગી મને,
 આપ વિના કોણ છોડાવણહાર રે... દયાળુ દેવા. ૬
 લોભ સાગરમાં હું પડ્યો,
 ઉભગ્યો છું ભવ દુઃખ અપાર રે... દયાળુ દેવા. ૭
 આપ શરણે હવે આવીયો,
 રક્ષણ કરો મુજ જગનાથ રે... દયાળુ દેવા. ૮
 અરજ સ્વીકારી આ દાસની
 જ્ઞાનવિમલ લેજો બાળ હાથ રે... દયાળુદેવા. ૯
 પ્રભુ મલ્લિજિણંદ...શાંતિ આપજો.

(૧૨૧) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીજીનું સ્તવન

મુનિસુવ્રત મન મોહું મારું, શરણ હવે છે તમારું;
 પ્રાતઃ સમય હું જાગું જ્યારે, સ્મરણ કરું છું તુમારું હો જિનજી;
 તુજ મૂરતિ મનોહરણી, ભવ સાયર જલ તરણી હો જિનજી. તુજ ૧

૨૭૨ દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠાનાં ભાવ પ્રતિષ્ઠાનાં છેવીં નીતે બનાવશો ?

પ્રગટ થઈ પાતાળથી પ્રભુ તેં, જાદવના દુઃખો દૂર કર્યા છે. તારાં ૩
પન્નગપતિ પાવકથી ઉગાર્યો, જન્મ-મરણ ભય તેહનાં હર્યા છે. તારાં ૪
પતિત પાવન શરણાગત તુંહી, દરિશન દીઠે મારા ચિત્તડાં ઠર્યા છે. તારાં ૫
શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વ જિનેશ્વર, તુજ પદપંકજ આજથી ધર્યા છે. તારાં ૬
જે કોઈ તુજને ધ્યાને ધ્યાવે, અમૃત સુખ તેને રંગથી વર્યા છે. તારાં ૭

(૧૨૩) શ્રી પંચાસર પાર્શ્વ જિન સ્તવન

(રાગ : જિન તેરે ચરણ કી...)

શરણ તુમારે આયો જિણંદરાય ! શરણ તુમારે આયો;
પકડી જકડી મોહ મહારાયે, ચિહું ગતિ ચોક ફિરાયો. શરણ૦
નરક નિગોદને બંદીખાને, કાલ અનંત રજાયો;
પાયા અતિમહામદના પ્યાલા, બહુ વિપરીત ભમાયો. શરણ૦ ૧
મોહતણી રાણી મહામૂઢતા, તેણે હું ધંધે લગાયો;
છાઈ રહ્યા મુજ આંતર લોચન, આપકું આપ ભૂલાયો. શરણ૦ ૨
મહા મંત્રીશ્વર મોહરાયકો, મિથ્યાદર્શન કહાયો;
કુદેવ કુગુરુ કુધર્મની સંગે, સૂધ બુધ સઘળી હરાયો. શરણ૦ ૩
નાના વેશ ભેખ પાખંડે, મર્કટ નાય નચાયો;
વિપર્યાસ આસન પર મંડપ, ચિત્ત વિક્ષેપ રચાયો. શરણ૦ ૪
સુણો અરદાસ સમર્થ પ્રભુ પાર્શ્વ ! પંચાસર સુખદાયો,
અંતરંગ રિપુ ભય સવિ નાઠો, જો વિનયે પ્રભુ ધ્યાયો શરણ૦ ૫

(૧૨૩)_{૩(અ)} શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવન

(અર્વાચિન હોવાની સંભાવના છે)

તમે બોલો બોલોને પારસનાથ, બાળક તમને બોલાવે;
તમે આંખડી ખોલોને એકવાર, બાળક તમને બોલાવે... ૧
મારાં કરેલા કર્મો આજ રે નડ્યા, મારા અવળા તે લેખો કોણે રે લખ્યા ?
મારા પૂર્વના પ્રગટ્યા છે પાપ, બાળક૦ ૨
કંઠ સુકાયો મુખથી બોલાતું નથી, શ્વાસ રૂંધાયો આંખે દેખાતું નથી;
હું તો રડું છું હૈયાભાર, બાળક૦ ૩

૨૭૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બતાવશો ?

રહે જે જિનરાજ હજૂરે, સેવક મનવંછિત પૂરે;

એ પ્રભુજીને ભેટણ કાજે, શેઠ મોતીભાઈને રાજે રે. શંખે૦ ૧૧
નાના માણેક કેરા નંદ, સંઘવી પ્રેમચંદ વીરચંદ;

રાજનગરથી સંઘ ચલાવે, ગામે ગામના સંઘ મિલાવે રે. શંખે૦ ૧૨
અઢાર અઢોતેર વરસે, ફાગણ વઢી તેરસ દિવસે;

જિન વંઢી આનંદ પાવે, શુભવીર વચન રસ ગાવે રે. શંખે૦ ૧૩

(૧૨૩)૫ શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન

મુજ સરીખા મેવાસીને, પ્રભુ જો તું તારે, (૨)
તારક તો જાણું ખરો, જૂઠું, બિરૂદ શું ધારે. (૨) મુજ સરીખા૦ ૧
સેવા સલામી નવિ ભરું, સીધી આણ ન માનું, (૨)
માહરી રીતિ પ્રીછો તમે, શું રાખીએ છાનું... (૨) મુજ સરીખા૦ ૨
મહા મિથ્યાત્વ મેવાસમાં, વલી વાસ મેં કીધો,
ગુન્ઢી અને અકહ્યાગરો, નવિ ચાલુ સીધો... મુજ સરીખા૦ ૩
જે તે વરજયાં વેગળાં, તે મેં આઘા લીધાં,
તુજશું બાંધી બાકરી, અન્યાયો મેં કીધા... મુજ સરીખા૦ ૪
દ્વેષ ધરી તુજ ઉપરે, બીજા-શું મલીયો,
તુજ શાસન ઉત્થાપીને, પાંખડે વલીઓ... મુજ સરીખા૦ ૫
છલ કરીને છ કાયની, તુજ વાડી વિણાશી,
છું અનાડી અનાદિનો, હું તો મોટો મેવાસી... મુજ સરીખા૦ ૬
મેવાસીપણું મેલીને, આવ્યો છું તુજ ચરણે,
જો તારે તો તારજે, એહવે આચરણે... (૨) મુજ સરીખા૦ ૭
વામાનંદન વંદતા, ભવનું દુઃખ ભાંગુ,
ઉદયરત્ન કહે લળી લળી, પ્રભુ પાયે લાગું....
મુજ સરીખા મેવાસી... ૮

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન

વીરકુંવરની વાતડી કેને કહીયે ? હારે કેને કહીયે રે કેને કહીયે;

હારે નવિ મંદિર બેસી રહીયે, હારે સુકુમાલ શરીર. વીર૦ ૧
બાલપણથી લાડકો નૃપ ભાવ્યો, મળી ચોસઠ ઈન્દ્રે મલ્હાવ્યો;

ઈન્દ્રાણી મલી હુલરાવ્યો, હારે ગયો રમવા કાજ વીર૦ ૨
છોરૂ ઉછાંછળા લોકના કેમ રહીયે, એની માવડીને શું કહીયે;

કહીયે તો અદેખા થઈએ, હારે નાશી આવ્યા બાળ વીર૦ ૩

૨૭૬

દ્વ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી નીતે બનાવશો ?

આમલકી કીડા વશે વીંટાણો, મોટો ભોરીંગ રોષે ભરાણો;
 હાથે ઝાલી વીરે તાણ્યો, હારે કાઢી નાખ્યો દૂર. વીર૦ ૪
 રૂપ પિશાયનું દેવતા કરી ચલીયો, મુજ પુત્રને લેઈ ઉછળીયો;
 વીર મુષ્ટિ પ્રહારે વળીયો, હારે સાંભળીયે એમ. વીર૦ ૫
 ત્રિશલા માતા મોજમાં એમ કહેતી, સખીઓને ઓળંભા દેતી;
 ક્ષણ ક્ષણ પ્રભુ નામ જ લેતી, હારે તેડાવે છે બાળ, વીર૦ ૬
 વાટ જોવંતા વીરજી ઘેર આવ્યા, માતા ત્રિશલાએ ન્હવરાવ્યા;
 ખોળે બેસાડી હુલારાવ્યા, હારે આલિંગન દેત. વીર૦ ૭
 યૌવનવય પ્રભુ પામતા પરણાવે, પછી સંજમશું દિલ લાવે;
 ઉપસર્ગની ફોજ હઠાવે, હારે લીધું કેવળજ્ઞાન વીર૦ ૮
 કર્મસુદન તપ ભાખીયું જિનરાજે, ત્રણ લોકની ઠકુરાઈ છાજે;
 ફલપૂજા કહી શિવકાંજે, હારે ભવિને ઉપકાર વીર૦ ૯
 શાતા અશાતા વેદની ક્ષય કીધું, આપે અક્ષય પદ લીધું;
 શુભવીરનું કારજ સિધ્યું, હારે ભાંગે સાદિ અનંત વીર૦ ૧૦

(૧૨૪) શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન

- વીર વહેલા આવોને, ગૌતમ કહી બોલાવે ને;
 દરિશણ વહેલા દીજીએ હોજી,.....
 પ્રભુ તું નિઃસ્નેહી, હુ સસનેહી અજાણ. વીર૦ ૧
 સાખી → ગૌતમ ભણે ભો નાથ તેં, વિશ્વાસ આપી છેતર્યો;
 પરગામ મુજને મોકલી, તું મુક્તિ રમણીને વર્યો;
 જિનજી તારા ગુપ્ત ભેદોથી અજાણ. વીર૦ ૨
 સાખી → શિવનગર હતું શું સાંકડું કે, હતી નહીં મુજ યોગ્યતા;
 જો કહ્યું હોત મુજને તો, કોણ કોઈને રોકતા;
 જિનજી ! હું શું માગત ભાગ સુજાણ રે. વીર૦ ૩
 સાખી → મમ પ્રશ્નના ઉત્તર દેઈ, ગૌતમ કહી કોણ બોલાવશે;
 કોણ કરશે સાર સંઘની ને, શંકા બિચારી ક્યાં જશે ?
 હે પુણ્યકથા કહી પાવન કરો મમ કાન રે. વીર૦ ૪
 સાખી → જિન ભાણ અસ્ત થતાં તિમિર, મિથ્યાત્વ સઘને વ્યાપશે;
 કુમતિ કૌતુક જાગશે ને, ચોર ચુંગલ વધી જશે;
 હે ત્રિગડે બેસી દેશના ઘો જગભાણ રે. વીર૦ ૫

દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણને ભાવ પ્રતિભ્રમણ છેવીં નીતે બગાવશો ? ૨૭૦

- સાખી→ મુનિ ચૌદ સહસ છે તાહરે ને, 'માહરે વીર' તું એક છે;
ટળવળતો મૂકી ગયાં મુજને, ક્યાં તમારે ટેક છે;
પ્રભુ સ્વપ્નાંતરમાં અંતર ન ધર્યો સુજાણ રે. વીર૦ ૬
- સાખી→ પણ હું આજ્ઞાવાટ ચાલ્યો, નથી મળ્યો આ અવસરે;
હું રાગવશ રખું નિરાગી, વીર શિવપુર સંચરે;
હું 'વીર વીર' કરું, વીર ન ધરે કાંઈ કાન રે. વીર૦ ૭
- સાખી→ કોણ વીર ને કોણ ગૌતમ, નહીં કોઈ કોઈનું કદા;
એ રાગ ગ્રંથી તૂટતાં, વરજ્ઞાન ગૌતમને થતાં;
હે સુરતરૂ સુરમણિ, ગૌતમ નામે નિધાન રે. વીર૦ ૮
- સાખી→ કાર્તિક માસ અમાસ રાત્રે, અસ્ત ભાવદીપક તણો;
દ્રવ્યદિપક જ્યોત પ્રગટે, લોક દિવાળી ભણે;
હે વીરવિજયના, નર નારી કરે ગુણગાન રે. વીર૦ ૯

**(૧૨૪)૩ શ્રી વીર પ્રભુનું ૨૭ ભવનું સ્તવન (ઢાળ-પાંચ)
(પર્યુપણમાં બોલાય છે.)**

દુહા

શ્રી શુભવિજય સુગુરુ નમી, નમી પદ્માવતી માય;
ભવ સત્તાવીશ વર્ણવું, સુણતાં સમકિત થાય. ૧
સમકિત પામે જીવ ને, ભવ ગણતીએ ગણાય;
જો વલી સંસારે ભમે, તો પણ મુગતે જાય. ૨
વીર જિનેશ્વર સાહેબો, ભમિયો કાળ અનંત;
પણ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરિહંત. ૩

ઢાળ પહેલી

પહેલે ભવે એક ગામનો રે, રાય નામે નયસાર;
કાષ્ટ લેવા અટવી ગયો રે, ભોજન વેળા થાય રે;
પ્રાણી ! ધરિયે સમકિત રંગ, જિમ પામિયે સુખ અભંગ રે;
પ્રાણી ! ધરિયે સમકિત રંગ. ૧

મન ચિંતે મહિમા નીલો રે, આવે તપસી કોય;
દાન દેઈ ભોજન કરું રે, તો વંછિત ફળ હોય રે. પ્રાણી૦ ૨

મારગ દેખી મુનિવરા રે, વંદે દેઈ ઉપયોગ;
પૂછે કેમ ભટકો ઈહાં રે ? મુનિ કહે સાર્ય વિયોગ રે. પ્રાણી૦ ૩

૨૭૮ **દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કૈવી રીતે બનાવશો ?**

દેશના સુણી દીક્ષા વાસે, કહે મરિચી લીયો પ્રભુ પાસે;
 રાજપુત્ર કહે તુમ પાસે, લેશું અમે દીક્ષા ઉલ્લાસે. ૧૦
 તુમ દરશને ધરમનો વ્હેમ, સુણી ચિંતે મરિચી એમ;
 મુજ યોગ્ય મળ્યો એ ચેલો, મૂળ કડવે કડવો વેલો. ૧૧
 મરિચી કહે ધર્મ ઉભયમાં, લીયે દીક્ષા યૌવન વયમાં;
 એણે વચને વધ્યો સંસાર, એ ત્રીજો કલ્થો અવતાર. ૧૨
 લાખ ચોરાશી પૂરવ આય, પાળી પાંચમે સર્ગ સિધાય;
 દશ સાગર જીવિત ત્યાંહી, શુભવીર સદા સુખમાંહી. ૧૩

ઢાળ ત્રીજી

પાંચમે ત્વાવ કોલ્લાગસન્નિવેશ, કૌશિક નામે બ્રાહ્મણ વેષ;
 એંશી લાખ પૂરવ અનુસરી, ત્રિદંડીયાને વેષે મરી. ૧
 કાલ બહુ ભમીયો સંસાર, થુણાપુરી છઢો અવતાર;
 બહોંતેર લાખ પૂરવને આય, વિપ્ર ત્રિદંડી વેષ ધરાય. ૨
 સૌધર્મે મધ્ય સ્થિતિએ થયો, આઠમે ચૈત્ય સન્નિવેષે ગયો;
 અગ્નિદ્યોત દ્વિજ ત્રિદંડી, પૂર્વ આયુલાખ સાઠે મૂઓ. ૩
 મધ્ય સ્થિતિએ સુર સ્વર્ગ ઈશાન, દશમે મંદર પુર દ્વિજઠાણ;
 લાખ છપ્પન પૂરવ આયુધરી અગ્નિભૂતિ ત્રિદંડીક મરી. ૪
 ત્રીજે સરગે મધ્યાયુ ધરી, બારમે ભવે શ્વેતાંબીપુરી;
 પૂરવ લાખ યુમ્માળીશ આય, ભારદ્વીજ ત્રિદંડીક થાય. ૫
 તેરમે ચોથે સ્વર્ગે રમી, કાળ ઘણો સંસારે ભમી;
 ચઉદમે ભવ રાજગૃહી થાય, ચોત્રીશ લાખ પૂરવનું આય. ૬
 થાવર વિપ્ર ત્રિદંડી થયો, પાંચમે સ્વર્ગે મરીને ગયો;
 સોળમે ભવ કરોડ વરસનું આય, રાજકુમાર વિશ્વભૂતિ થાય. ૭
 સંભૂતિમુનિ પાસે અણગાર, દુષ્કર તપ કરી વરસ હજાર;
 માસખમણ પારણો ધરી દયા, મથુરામાં ગોચરીએ ગયા. ૮
 ગાયે હણ્યા મુનિ પડીયા વસા, વિશાખાનંદી પિતરિયો હસ્યા;
 ગૌશુંગે મુનિ ગરવે કરી, ગયણ ઉછાળી ધરતી ધરી. ૯
 તપ બળથી હોજથી બળ ઘણી, કરી નિયાણું મુનિ અણસણી;
 સત્તરમે મહાશુકે સુરા, શ્રી શુભવીર સત્તર સાગરા. ૧૦

૧. દ્વિજ-બ્રાહ્મણ, ૨. સરગે-સ્વરગે, ૩. વસા-પૃથ્વી.

૨૮૦ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ છેવી નીતે બનાવશો ?

નવ માસાંતરે જનમીયા રે, દેવ દેવીયે ઓચ્છવ કીધ;
 પરણી યશોદા યૌવને રે, નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધ રે. ભ૦ ૩
 સંસારલીલા ભોગવી રે, ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ;
 બાર વરસે હુઆ કેવળી રે, શિવવહુનું તિલક શિર દીધ રે. ભ૦ ૪
 સંઘ ચતુર્વિધ થાપીયો રે, દેવાનંદા ઋષભદત્ત પ્યાર;
 સંયમ દેઈ શિવ મોકલ્યાં રે, ભગવતી સૂત્રે અધિકાર રે. ભ૦ ૪
 ચોત્રીશ અતિસય શોભતા રે, સાથે ચઉદ સહસ અણગાર;
 છત્રીસ સહસ તે સાધવી, રે, બીજો દેવ દેવી પરિવાર રે. ભ૦ ૬
 ત્રીશ વરસ પ્રભુ કેવળી રે, ગામ નગર તે પાવન કીધ;
 બહોંતેર વરસનું આઉખું રે, દિવાળીયે શિવપદ લીધ રે. ભ૦ ૭
 અગુરુલઘુ અવગાહને રે, કીયો સાદિ અનંત નિવાસ;
 મોહરાયમલ્લ મૂળશું રે, તન મન સુખનો હોય નાશ રે. ભ૦ ૮
 તુમ સુખ એક પ્રદેશનું રે, નવિ માવે લોકાકાશ;
 તો અમને સુખીયા કરો રે, અમે ધરીયે તુમારી આશ રે. ભ૦ ૯
 અક્ષય ખજાનો નાથનો રે, મેં દીઠો ગુરુ ઉપદેશ;
 લાલચ લાગી સાહેબા રે, નવિ ભજ્યે કુમતિનો લેશ રે. ભ૦ ૧૦
 મ્હોટાનો જે આશરો રે, તેથી પામીયે લીલ વિલાસ;
 દ્રવ્ય ભાવ શત્રુ હણી રે, શુભવીર સદા સુખવાસ રે. ભ૦ ૧૧

॥ ૬૦૧ ॥

ઓગણીશ એકે વરસ છેકે, પૂર્ણિમા શ્રાવણ વરો;
 મેં થુણ્યો લાયક વિશ્વનાયક, વર્ધમાન જિનેશ્વરો;
 સંવેગ રંગ તરંગ ઝીલે, જશ વિજય સમતા ધરો;
 શુભવિજય પંડિત ચરણ સેવક વીરવિજય જય જયકરો.

(૧૨૪). શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન

વીર હમણાં આવે છે મારે મંદિરીયે
 મંદિરીયે રે મારે મંદિરીયે વીર હમણાં, આવે છે મારે મંદિરીયે. ૧
 પાયે પડીને હું તો ગોદ બિછાવું નિત નિત વિનતડી કરીએ.

વીર હમણાં આવે છે મારે મંદિરીયે. ૨
 સયણાં સુણી પ્રભુ પડીલાભી જે, તો ભવિ ભવ સાયર તરીએ. વીર૦ ૩
 સ્વજન કુટુંબ પુત્રાદિક સહુએ, હરખે એણી પરે ઉચ્ચરીએ. વીર૦ ૪

૨૮૨

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે છેવી સીતે બજાવશો ?

- સાખી → આદુ મૂળામાં ઉપન્યો, ડુંગળી લસણ મોઝાર
મૂલ્ય વિના મને વેચીયો, ના રહ્યું માન લગાર.
આખી લસણકળી અદકલાણમાં હો રાજ. પંથી... પ્રભુવીરનો ૦ ૫
- સાખી → એકેન્દ્રિયમાં આથડ્યો, નિરઘણીયો નીરધાર,
દુઃખ સહી હલકો થઈ વળી વિકલેન્દ્રિય મોજાર.
જ્યાં કાળ સંખ્યાતા તિહાં, કઢીયા હો રાજ. પંથી. પ્રભુવીરનો ૦ ૬
- સાખી → પંચેન્દ્રિ તીર્યંચમાં, બળદ થઈ બહુવાર
આરો ખાધી આકરી, ઉપર પરાણા માર,
મુંગા મુંગા સહ્યાં એ મારને હો રાજ. પંથી... પ્રભુવીરનો ૦ ૭
- સાખી → ભરૂચના પાડા થઈ, ખેંચ્યું પાણી પખાલ,
આંતરડાં ઊંચા થયા, ચડતાં ઊંચા ઢાળ,
એમ ઢળક ઢળક આંસુ ઢાળીયા, હો રાજ. પંથી... પ્રભુવીરનો ૦ ૮
- સાખી → વિકટ પંથ વટાવીને, નરભવ નગર મોજાર,
આર્યકુલમાં ઉપન્યો સાથે રિદ્ધિ અપાર,
નવી રાખ્યો વળાવ કોઈ સાથમાં હો રાજ પંથી. પ્રભુવીરનો ૦ ૯
- સાખી → કંચન ને બીજી કામિની, વળી કુટુંબને કાય
મોહે દૂતો મોકલ્યા, ઊભા મારગ માંચ
રાગદ્વેષ લુંટારે મને લૂંટીયો હો રાજ. પંથી. પ્રભુવીરનો ૦ ૧૦
- સાખી → લુંટી રિદ્ધિ માહરી, કીયો હાલ બેહાલ
શુદ્ધ સાન સવી વીસરી, પડ્યો મોહ જંજાળ
ન્યાય માગે શરણ પ્રભુવીરનું હો રાજ. પંથી. પ્રભુવીરનો ૦ ૧૨

(૧૨૬)૧ શ્રી સામાન્ય જિન સ્તવન

જિન તેરે ચરણ કી શરણ ગ્રહું...

દ્વદયકમલ મે ધ્યાન ધરત હું, શિર તુજ આણ વહુ. જિન ૦ ૧
તુમ સમ ખોળ્યો દેવ ખલકમેં, પેખ્યો નહીં કબહું. જિન ૦ ૨
તેરે ગુણ કી જપું જપમાલા, અહનિશ પાપ દહું. જિન ૦ ૩
મેરે મનકી તુમ સબ જાનો, ક્યાં મુખ બહોત કહું. જિન ૦ ૪
કહે જસવિજય કરો ત્યું સાહિબ, જ્યું ભવદુઃખ ન લહું. જિન ૦ ૫

(૧૨૬)૨ શ્રી સામાન્ય જિન સ્તવન

કામ સુભટ ગયો હારી રે થાશું, કામ સુભટ ગયો હારી.

રતિપતિ આણ વહે સહુ સુરનર, હરિહર બ્રહ્મમુરારી રે થાશું... ૧

(૧૨૮)૧ પર્યુષણનું સ્તવન

સુણજો સાજન સંત પજુસણ આવ્યા રે...

તમે પુણ્ય કરો પુણ્યવંત, ભવિક મન ભાવ્યાં રે...

વીર જિણેસર અતિ અલવેસર, વહાલા મારા, પરમેશ્વર એમ બોલે રે;
પર્વમાંહે પજુસણ મહોટાં, અવર ન આવે તસ તોલે. રે પજુ૦ ૧

૧૫ઉપદમાં જેમ કેશરી મોટો, વહાલા-૧૫બગમાં ગરૂડ તે કહીએ રે;
નદીમાંહી જેમ ગંગા મ્હોટી, નગમાં મેરૂ લહીએ રે. પજુ૦ ૨

ભૂપતિમાં ભરતેશ્વર ભાખ્યો વહાલા૦ દેવ માંહે સુરઈન્દ્ર રે;
તીરથમાં શત્રુંજય દાખ્યો, ગ્રહગણમાં જેમ ચંદ્ર રે. પજુ૦ ૩

દશરા દિવાળી ને વળી હોળી, વહાલા૦ અખાત્રીજ દિવસો રે;
બળેવ પ્રમુખ બહુલાં છે બીજાં, પણ નહિ મુક્તિનો વાસો રે. પજુ૦ ૪

તે મટો તમે અમર પળાવો, વહાલા૦ અઘાઈ મહોત્સવ કીજે રે;
અક્રમતપ અધિકાઈએ કરીને, નરભવ લાહો લીજે રે. પજુ૦ ૫

ઢોલ દદામા ભેરી નકેરી, વહાલા૦ કલ્પસૂત્રને જગાવો રે;
જાંઝરના ઝમકાર કરીને, ગૌરીની ટોળી મળી આવો રે. પજુ૦ ૬

સોના રૂપાના ફૂલડે વધાવો, વહાલા૦ કલ્પસૂત્રને પૂજો રે;
નવ વખાણ વિધિએ સાંભળતા, પાપ મેવાસી ધૂજ્યા રે. પજુ૦ ૭

એમ અઘાઈ મહોત્સવ કરતાં, વહાલા૦ બહુજીવ જગ ઉદ્ધરીયા રે;
વિબુધ વિમલ વર સેવક નય કહે, નવ નિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ વરીયા રે. પજુ૦ ૮

૧. ચાર પગપાળા, ૨. પક્ષીમાં, ૩. હાથી.

(૧૨૮)૨ પર્યુષણનું સ્તવન

(રાગ : એક દિન કોશા ચિત્તરંગે)

પ્રભુ વીર જિણંદ વિચારી, ભાખ્યાં પર્વ પજુસણ ભારી;
આખા વર્ષમાં તે દિન મોટા, આઠે નહિ એમાં છોટા રે;
એ ઉત્તમને ઉપગારી, ભાખ્યા પર્વ પજુસણ ભારી. પ્રભુ૦ ૧

જેમ ઔષધ માંહિ કહીએ, અમૃતને સારું લહીએ રે;
મહામંત્રમાં નવકાર મંત્ર. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૨

૨૮૬ દ્વય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

વૃક્ષમાંહિ કલ્પતરુ સારો, એમ પર્વ પજુસણ ધારો રે;
 સૂત્રમાંહિ કલ્પ ભવતારી, ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૩
 તારાગણમાં જેમ ચંદ્ર, સુરવરમાંહી જેમ ઈન્દ્ર રે;
 સતીયોમાં સીતા નારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૪
 જો બને તો અઢાઈ કીજે, વળી માસખમણ તપ લીજે રે;
 સોલભથ્થાની બલિહારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૫
 નહિ તો ચોથ છઠ તો લહીએ, અઢમ કરી દુઃખ સહીયે રે;
 તે પ્રાણી જુજ અવતારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૬
 તે દિવસે રાખી સમતા, છોડો મોહ માયા ને મમતા રે;
 સમતારસ દિલમાં ધારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૭
 પૂરવ તણો સાર લાવી, જેણે કલ્પસૂત્ર બનાવી રે;
 ભદ્રબાહુ વાર અનુસારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૮
 સોના રૂપાના ફૂલડાં ધરીએ, એ કલ્પની પૂજા કરીએ રે;
 એ શાસ્ત્ર અનોપમ ભારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૯
 ગીત ગાન વાહંત્ર બજાવે, પ્રભુજીની આંગી રચાવે રે;
 કરે ભક્તિ વાર હજારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૧૦
 સુગુરુ મુખથી એ સાર, સુણે અખંડ એકવીશ વાર રે;
 જાવે એહિજ ભવે શિવ પ્યારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૧૧
 એમ અનેક ગુણના ખાણી, તે પર્વ પજુસણ જાણી રે;
 સેવો દાન દયા મનોહારી. ભાખ્યાં૦ પ્રભુ૦ ૧૨

(૧૨૯), શ્રી નવપદગુનું સ્તવન

(રાગ : આતમધ્યાનથી રેસંતો સદાસ્વરૂપે રહેવું)

અવસર પામીને રે કીજે, નવ આંબિલની ઓળી !
 ઓળી કરતાં આપદ જાયે ઋદ્ધિ સિદ્ધિ લહીએ બહુલી. અ૦ ૧
 આસો ને ચૈત્રે આદરશું, સાતમથી સંભાળી રે;
 આળસ મેલી આંબિલ કરશે, તસઘર નિત્ય દિવાળી અ૦ ૨
 પૂનમને દિન પૂરી થાતે, પ્રેમશું પખાળી રે;
 સિદ્ધયકને શુદ્ધ આરાધી જાપે જપે જપમાળી. અ૦ ૩

૨૨૮
 દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ હેવી સીતે બજાવશો ? ૨૮૮

દેહરે જઈને દેવજીહારો, આદિશ્વર અરિહંત રે;
 ચોવીશે જિન ચાહીને પૂજો, ભાવેશું ભગવંત. અ૦ ૪
 બે ટંક પરિક્કમણું બોલ્યું, દેવવંદન ત્રણ કાલ રે;
 શ્રી શ્રીપાલતણી પરે સમજી, ચિત્તમાં રાખો ચાલ. અ૦ ૫
 સમકિત પામી અંતરજામી, આરાધો એકાંત રે;
 સ્યાદ્વાદ પંથે સંચરતાં, આવે ભવનો અંત. અ૦ ૬
 સત્તર ચોરાણું શુદ્ધિ ચૈત્રીયે, બારશે બનાવી રે;
 સિદ્ધચક્ર ગાતાં સુખ સંપત્તિ, ચાલીને ઘેર આવી રે. અ૦ ૭
 ઉદયરત્ન વાયક ઉપદેશે, જે નર નારી ચાલે રે;
 ભવની ભાવઠ તે ભાંજીને, મુક્તિપૂરીમાં મ્હાલે. અ૦ ૮

(૧૨૯) શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું સ્તવન

નવપદ ધરજો ધ્યાન, ભવિ તુમે નવપદ ધરજો ધ્યાન;
 એ નવપદનું ધ્યાન કરંતા, પામે જીવ વિશ્રામ ભવિ૦ ૧
 અરિહંત, સિદ્ધ, આચરજ પાઠક, સાધુ સકળ ગુણખાણ. ભવિ૦
 દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર એ ઉત્તમ, તપ તપો કરી બહુમાન. ભવિ૦ ૨
 આસો ચૈત્રની શુદ્ધિ સાતમથી, પૂનમ લગી પ્રમાણ. ભવિ૦
 એમ એકયાસી આંબિલ કીજે, વરસ સાડાચારનું માન. ભવિ૦ ૩
 પરિક્કમણાં દોય ટંકના કીજે, પરિલેહણ બે વાર. ભવિ૦
 દેવવંદન ત્રણ ટંકના કીજે, દેવ પૂજો ત્રિકાળ. ભવિ૦ ૪
 બાર, આઠ, છત્રીસ, પચવીશ ને, સત્તાવીશ સડસઠ સાર. ભવિ૦
 એકાવન, સિત્તેર, પચાસનો, કાઉસ્સગ્ગ કરો સાવધાન. ભવિ૦ ૫
 અંક એક પદનું ગણણું ગણીયે, ગણીયે દોય હજાર. ભવિ૦
 એણી વિધે જે એ તપ આરાધે, તે પામે ભવ પાર. ભવિ૦ ૬
 કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે, મોહન ગુણ મણિમાલ ભવિ૦
 તાસ શિષ્ય મુનિ હેમ કહે છે, જન્મ મરણ દુઃખ ઢાળ. ભવિ૦ ૭

૨૮૮ દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણે ભાવ પ્રતિક્રમણે હેવી સીતે બનાવશો ?

ઢાળ ૧લી

હારે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીશ દેશજો;
દીપે રે તીહાં દેશ મગધ સહુમાં શિરે રે લોલ;
હારે મારે નયરી તેહમાં રાજગૃહી સુવિશેષજો;
રાજે રે તિહાં શ્રેણીક ગાજે ગજપરે રે લોલ. ૧

હારે મારે ગામ નયરપુર પાવન કરતાં નાથજો;
વિચરંતા તિહાં આવી વીર સમોસર્યા રે લોલ;
હારે મારે ચૌદ સહસ મુનિવરની સાથે સાથજો;
સુધા રે તપ સંયમ શિયલે અલંકર્યા રે લોલ. ૨

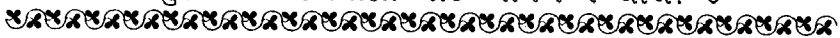
હારે મારે ફૂલ્યા રસભર જૂલ્યા અંબ કદંબ જો;
જાણું રે ગુણશીલવન હસી રોમાંચીયો રે લોલ;
હારે મારે વાયા વાય સુવાય તિહાં અવિલંબજો;
વાસે રે પરિમલ ચિહું પાસે સંચિયો રે લોલ. ૩

હારે મારે દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડાકોડજો;
ત્રિગુડું રે મણિ હેમ રજતનું તે રચે રે લોલ;
હારે મારે ચોસઠ સુરપતિ સેવે હોડાહોડજો;
આગે રે રસ લાગે ઈન્દ્રાણી નાયે રે લોલ. ૪

હારે મારે મણિમય હેમ સિંહાસન બેઠા નાથજો;
ઢાળે રે સુર ચામર મણિ રત્ને જડયાં રે લોલ;
હારે મારે સુણતાં દુંદુભિ નાદ ટળે સવિ તાપજો;
વરસે રે સુર ફૂલ સરસ જાનું અડયાં રે લોલ. ૫

હારે મારે તાજે તેજે ગાજે ઘન જેમ લુંબજો;
રાજે રે જિનરાજ સમજાવે ધર્મને રે લોલ;
હારે મારે નીરખી હરખી આવે જન મન લુંબજો;
પોબેરે રસ ન પડે ઘોષે ભર્મમાં રે લોલ. ૬

હારે મારે આગમ જાણી જિનનો શ્રેણિકરાયજો;
આવ્યો રે પરિવરિયો હય ગય રથ પાયગે રે લોલ;
હારે મારે દેઈ પ્રદક્ષિણા વંદી બેઠો ઠાયજો;
સુણવા રે જિનવાણી મોટે ભાયગે રે લોલ. ૭

દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠમલાળે ભાવ પ્રતિષ્ઠમલા છેવી નીતે બજાવશો ? ૨૮૯

હાંરે મારે ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ ભગવંત જો;
 આણી રે જન કરૂણા ધર્મકથા કહે રે લોલ;
 હાંરે મારે સહજ વિરોધ વિસારી જગના જંતુજો;
 સુણવા રે જિનવાણી મનમાં ગહગહે રે લોલ. ૮

(૧૩૦), ઠાળ બીજી

વીર જિનવર ઈમ ઉપદિશે, સાંભળો ચતુર સુજાણ રે;
 મોહની નિંદમાં કાં પડો, ઓળખો ધર્મના ઠાણ રે. ૦ ૧
 વિરતિ એ સુમતિધરી આદરો, પરિહરો વિષય કષાય રે;
 બાપડા પંચ પરમાદથી, કાં પડો કુગતિમાં ધાય^૧ રે. વિરતિ ૦ ૨
 કરી શકો ધર્મ કરણી સદા, તો કરો એહ ઉપદેશ રે;
 સર્વ કાળે કરી નવિ શકો, તો કરો પર્વ સુવિશેષ રે. વિરતિ ૦ ૩
 જુજુઆ પર્વષટના કલ્યાં, ફળ ઘણાં આગમે જોય રે;
 વચન અનુસારે આરાધતાં, સર્વથા સિદ્ધિ ફલ હોય રે. વિરતિ ૦ ૪
 જીવને આયુ પરભવ તણું તિથિદિને બંધ હોય પ્રાય રે;
 તેહ ભણી એહ આરાધતાં, પ્રાણીઓ સદ્ગતિ જાય રે. વિરતિ ૦ ૫
 તે હવે અષ્ટમી ફળ તિહાં, પૂછે શ્રી ગૌતમ સ્વામ રે;
 ભવિક જીવ જાણવા કારણે, કહે વીર પ્રભુ તામ રે, વિરતિ ૦ ૬
 અષ્ટ મહા સિદ્ધિ હોય એહથી, સંપદા આઠની વૃદ્ધિ રે;
 બુદ્ધિના આઠ ગુણ સંપજે, એહથી અષ્ટગુણ સિદ્ધિ રે. વિરતિ ૦ ૭
 લાભ હોય આઠ પડિહારનો, આઠ પવયણ ફળ હોય રે;
 નાશ અષ્ટ કર્મનો મૂળથી, અષ્ટમીનું ફળ જોય રે. વિરતિ ૦ ૮
 આદિજિન જન્મ દીક્ષાતણો, અજિતનો જન્મ કલ્યાણ રે;
 ચવન સંભવતણો એહ તિથે, અભિનંદન નિર્વાણ રે. વિરતિ ૦ ૯
 સુમતિ સુવ્રત નમિ જનમીયા, નેમનો મુક્તિ દિન જાણ રે;
 પાર્શ્વજિન એહ તિથે સિદ્ધલા, સાતમા જિન ચવન માણ રે. વિરતિ ૦ ૧૦
 એહ તિથિ સાંધતો રાજ્યો, દંડવીરજ લલ્હો મુક્તિ રે;
 કર્મ હણવા ભણી અષ્ટમી, કહે સૂત્ર નિર્યુક્તિ રે. વિરતિ ૦ ૧૧
 અતીત અનાગત કાળના, જિન તણા કેઈ કલ્યાણ રે;
 એહ તિથે વળી ઘણા સંયમી, પામશે પદ નિરવાણ રે. વિરતિ ૦ ૧૨

૨૯૦ દ્વિતી પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી ત્રીતે બતાવશો ?

ધર્મવાસિત પશુ પંખીયા, એહ તિથે કરે ઉપવાસ રે;

વ્રત ધારી જીવ પોસહ કરે, જેહને ધર્મ અભ્યાસ રે. વિરતિ૦ ૧૩

ભાખીયો વીરે આઠમ તણો, ભવિક હિત એ અધિકાર રે;

જિન મુખે ઉચ્ચરી પ્રાણીયા, પામશે ભવ તણો પાર રે. વિરતિ૦ ૧૪

એહથી સંપદા સવિ લહે, ટળે કષ્ટની કોડી રે;

સેવજો શિષ્ય બુધ પ્રેમનો, કહે કાંતિ કરજોડી રે. વિરતિ૦ ૧૫

૧. ધાય-દોડીને.

॥ ૬૦૧ ॥

ઈમ ત્રિજગભાસન અચલ શાસન, વર્ધમાન જિનેશ્વરું;

બુધ પ્રેમ ગુરુ સુપસાય પામી, સંથુણ્યો અલવેસરું;

જિન ગુણ પ્રસંગે ભણ્યો રંગે, સ્તવન એ આઠમતણો;

જે ભવિક ભાવે સુણે ગાવે, કાંતિ સુખ પાવે ઘણો.

(૧૩૧) શ્રી વીરભગવાનનું હાલરડું

(પર્યુષણમાં જન્મવાચનના દિવસે બોલાય છે.)

માતા ત્રિશલા સુલાવે પુત્ર પારણો રે;

ગાવે હાલો હાલો હાલરવાના ગીત;

સોના રૂપાને વળી રત્ને જડિયું પારણું રે;

રેશમ દોરી ધુધરી વાગે છુમ છુમ રીત;

હાલો હાલો હાલો હાલો મારા નંદને રે. હાલો૦ ૧

જિનજી પાસ પ્રભુજી વરસ અઢીસે અંતરે;

હોશે ચોવીશમો તીર્થકર જિન પરમાણ;

કેશી સ્વામી મુખથી એહવી વાણી સાંભળી;

સાચી સાચી હુઈ તે મ્હારે અમૃત વાણ. હાલો૦ ૨

ચૌદે સ્વપ્ને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ;

વીત્યા બારે ચક્રી નહિ હવે ચક્રીરાજ;

જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રીકેશી ગણધાર;

તેહને વચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનરાજ. હાલો૦ ૩

મ્હારી કૂખે આવ્યા ત્રણ ભુવન શિરતાજ;

મ્હારી કૂખે આવ્યા તરણતારણ જહાજ;

મ્હારી કૂખે આવ્યા સંઘ તીરથની લાજ;

હું તો પુન્ય પનોતી ઈન્દ્રાણી થઈ આજ. હાલો૦ ૪

~~~~~

દ્વ્ય પ્રતિષ્ઠમણે ભાવ પ્રતિષ્ઠમણે હેવી રીતે બજાવશો ?

મુજને દોહલા ઉપન્યા બેસું ગજ અંબાડીએ;
 સિંહાસન પર બેસું ચામર છગ ધરાય;
 એ સહુ લક્ષણ મુજને નંદન તાહરા તેજના;
 તે દિન સંભારું ને આનંદ અંગ ન માય. હાલો ૫
 કરતલ પગતલ લક્ષણ એક હજારને આઠ છે;
 તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિનવર શ્રી જગદીશ;
 નંદન જમણી જંધે લંછન સિંહ બિરાજતો;
 મેં તો પહેલે સ્વપ્ને દીઠો વિશવાવીશ. હાલો ૬
 નંદન નવલા બંધન નંદિવર્ધનના તમે;
 નંદન ભોજાઈઓના દીયર છો સુકુમાલ;
 હસશે ભોજાઈઓ કહી દીયર મારા લાડકા;
 હસશે રમશે ને વળી ચૂંટી ખણશે ગાલ રે;
 હસશે રમશે ને વળી હુંસા દેશે ગાલ. હાલો ૭
 નંદન નવલા ચેડા રાજના ભાણેજ છો;
 નંદન નવલા પાંચશે મામીના ભાણેજ છો;
 નંદન મામલીયાના ભાણેજ સુકુમાળ;
 હસશે હાથે ઉછાળી કહીને ન્હાના ભાણજા;
 આંખો આંજીને વળી ટપકું કરશે ગાલ. હાલો ૮
 નંદન મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલા;
 રતને જડીઆં ઝાલર મોતી કસબી કોર;
 નીલા પીળાં ને વળી રાતાં સરવે જાતિના;
 પહેરાવશે મામી માહરા નંદ કિશોર. હાલો ૯
 નંદન મામા મામી સુખલડી બહુ લાવશે;
 નંદન ગજવે ભરશે લાડું મોતીચૂર;
 નંદન મુખડાં જોઈને લેશે મામી ભામણાં;
 નંદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભરપૂર. હાલો ૧૦
 નંદન નવલા ચેડા મામાની સાતે સત્તી;
 મ્હારી ભત્રીજી ને બહેન તમારી નંદ;
 તે પણ ગજવે ભરવા લાખણસાઈ લાવશે;
 તમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનંદ. હાલો ૧૧
 રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ધૂધરો;
 વળી સૂડા મેના પોપટ ને ગજરાજ;

૨૯૨ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવી રીતે બનાવશો ?

સારસ કોયલ હંસ તીતર ને વળી મોરજી;
 મામી લાવશે રમવા નંદ તમારે કાજ. હાલો ૧૨
 છપ્પન કુમરી અમરી જલ કળશે નવરાવીઆ;
 નંદન તમને અમને કેલી ઘરની માંહી;
 ફૂલની વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને માંડલે;
 'બહુ ચિરંજીવો' આશિષ દીધી તુમને ત્યાંહી. હાલો ૧૩
 તમને મેરૂગિરિ પર સુરપતિએ નવરાવીઆ;
 નીરખી નીરખી હરખી સુકૃત લાભ કમાય;
 મુખડા ઉપર વારૂ કોટી કોટી ચંદ્રમા;
 વળી તન પર વારૂ ગ્રહગણનો સમુદાય. હાલો ૧૪
 નંદન નવલા ભણવા નિશાળે પણ મૂકશું;
 ગજપર અંબાડી બેસાડી મ્હોટે સાજ
 પસલી ભરશું શ્રીફલ ફોફળ નાગરવેલશું;
 સુખલડી લેશું નિશાળિયાને કાજ. હાલો ૧૫
 નંદન નવલા મ્હોટા થાશો ને પરણાવશું;
 વહુ વર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર;
 સરખેસરખા વેવાઈ વેવાણોને પધરાવશું;
 વરવહુ પોંખી લેશું જોઈ જોઈને દેદાર. હાલો ૧૬
 પિયર સાસર મ્હારા બેહુ પખ નંદન ઉજળા;
 મારી કૂખે આવ્યા તાત પનોતા નંદ;
 મ્હારે આંગણે વુઠ્યા અમૃત દૂધે મેહુલા;
 મ્હારા આંગણે ફલીઆ સુરતરૂ સુખના કંદ. હાલો ૧૭
 ઈણિ પરે ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું પારણું;
 જે કોઈ ગાશે લેશે પુત્ર તણા સામ્રાજ
 બીલીમોરા નગરે વર્ણવ્યું વીરનું હાલરૂં;
 જય જય મંગલ હોજો દીપવિજય કવિરાજ. હાલો ૧૮

૧. કરતલ-હાથના તળીએ ૨. પગતલ-પગના તળીયાં, ૩. પખ-પક્ષ.

(૧૩૨), શ્રી સીમંધર જિનવર થોય

(આ થોય ૪ વખત બોલી શકાય છે.)

શ્રી સીમંધર જિનવર સુખકર સાહિબ દેવ;
 અરિહંત સકલની ભાવ ધરી કરું સેવ;
 સકલાગમપારગ ગણધર ભાષિત વાણી;
 જયવંતી આજ્ઞા જ્ઞાનવિમલગુણ ખાણી... ૧

દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણને ભાવ પ્રતિભ્રમણ છેવી સીતે બનાવશો ? ૨૯૩

સકલ તીર્થનું એહિ જ ઠામ, સર્વે ધર્મનું એહિ જ ધામ;
 એ મુજ આતમરામ,
 રે રે મૂરખ મન શું મુંઝે, પૂજ્યએ દેવ ઘણાં શેત્રુંજે;
 જ્ઞાનની સુખડી ગુંજે. ૨
 સોવન ડુંગર ટૂક રૂપાની, અનુપમ માણેક ટૂક સોનાની;
 દીસે દેરા દધાની,
 એક ટૂકે મુનિ અણસણ કરતા, એક ટૂકે મનિ વ્રત તપ કરતા;
 એક ટૂકે ઊતરતા,
 સૂરજકુંડ જલ અંગ લગાયો, મહિપાલનો કોઢ ગમાયો;
 તેને તે સમુદ્ર નિપાયો,
 સવાલાખ શત્રુંજય મહાતમ, પાપતણી તિહાં ન રહે રાતમ;
 સુણતાં પવિત્ર આતમ. ૩
 રમણિક ભોંયરુ ગઢ રઢિયાળો, નવખંડ કુંમર તીર્થ નિહાલો;
 ભવિજન પાપ પખાલો,
 ચોખાખાણ ને વાઘણપોળ, ચંદનતલાવડી ઉલખા જોળ;
 કંચન ભરો રે અંધોળ,
 મોક્ષબારીનો જગ જશ મોટો સિદ્ધિશિલા ઉપર જઈ લોટો;
 સમકિત સુખડી બોટો,
 સોના ગભારે સોવન્ન જાળી, જારો જિનની મૂર્તિ રસાલી;
 ચક્કેસરી રખવાલી. ૪

(૧૩૪) શ્રી આદિનાથજીની થોય

પ્રહ ઊઠી વંદુ, ઋષભદેવ ગુણવંત, પ્રભુ બેઠા સોહે,
 સમવસરણ ભગવંત, ત્રણ છત્ર બિરાજે, ચામર ઢાળે ઈંદ્ર,
 જિનના ગુણ ગાવે, સુર નર નારીના વૃંદ. ૧
 બાર પર્ષદા બેસે, ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી રાય, નવ કમલ રચે સુર,
 તિહાં ઠવતા પ્રભુ પાય, દેવદુંદુભિ બાજે કુસુમવૃષ્ટિ બહુ હુંત,
 એવા જિન ચોવીશ, પૂજો એકણ ચિત્ત... ૨
 જિન જોજનભૂમિ, વાણીનો વિસ્તાર, પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે,
 રચના ગણધર સાર, સો આગમ સુણતાં, છેદી જે ગતિ ચાર,
 જિન વચન વખાણી, લીજે ભવનો પાર... ૩
 જક્ષ ગોમુખ ગિરુવો, જિનની ભક્તિ કરેવ, તિહાં દેવી ચક્કેસરી,
 વિઘ્ન કોડી હરેવ, શ્રી તપગચ્છ નાયક, વિજય સેનસૂરિ રાય,
 તસ કેરો શ્રાવક, 'ઋષભદાસ' ગુણ ગાય... ૪

૨૯૬

દ્વચ પ્રતિભલાજે ભાવ પ્રતિભલા છેવી રીતે બજાવશો ?

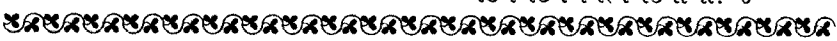
(૧૩૬) શ્રી નેમનાથ જિનની ૪ થોયો

શ્રી ગિરનાર શિખર શણગાર, રાજમતી હૈડાનો હાર;
 જિનવર નેમકુમાર,
 પૂરણ કરુણારસ ભંડાર, ઉગાર્યા પશુઆ એ વાર;
 સમુદ્રવિજય મલ્હાર,
 મોર કરે મધુરો કિંકાર, વિચે વિચે કોયલના ટહુકાર;
 સહસ્રગમે સહકાર,
 સહસાવનમાં હુઆ અણગાર, પ્રભુજી પામ્યા કેવલ સાર;
 પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર. ૧

સિદ્ધિગિરિ એ તીરથ સાર, આબુ અષ્ટાપદ સુખકાર;
 ચિત્રકુટ વૈભાર,
 સોવનગિરિ સમ્મેત શ્રીકાર, નંદીશ્વર વર દ્વીપ ઉદાર;
 જિંહા બાવન વિહાર,
 કુંડલ રુચકને ઈશુકાર, શાશ્વતા અશાશ્વતા ચૈત્ય વિચાર;
 અવર અનેક પ્રકાર,
 કુમતિ વયણે મ ભૂલ ગમાર, તીરથ ભેટે લાભ અપાર;
 ભવિષ્ય ભાવે જુહાર. ૨

પ્રગટ છઠ્ઠે અંગે વખાણી, દ્રૌપદી પાંડવની પટરાણી;
 પૂજા જિન પ્રતિમાની
 વિધિશું કીધી ઉલટ આણી, નારદ મિથ્યાદષ્ટિ અન્નાણી;
 છાંડ્યો અવિરતિ જાણી,
 શ્રાવકકુલની એ સહિ નાણી, સમકિત આલાવે આખ્યાણી;
 સાતમે અંગે વખાણી,
 પૂજનિક એ પ્રતિમા અંકાણી, ઈમ અનેક આગમની વાણી;
 તે સુણજો ભવિ પ્રાણી. ૩

કેડે કટિ મેખલા ઘુઘરિયાલી, પાયે નેઉર રમઝમ ચાલી;
 ઉજિજંતગિરિ રખવાલી,
 અધર લાલ જિસ્યા પરવાલી, કંચનવાન કાચા સુકુમાલી;
 કર લહકે અંબડાલી,
 વૈરીને લાગે વિકરાલી, સંઘના વિઘ્ન હરે ઉજમાલી;
 અંબાદેવી મયાલી,
 મહિમાએ દશ દિશિ અજુઆલી, ગુરુ શ્રી સંઘવિજય સંભાળી;
 દિન દિન નિત્ય દિવાળી. ૪

૨૯૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી રીતે બનાવશો ?

આગમ તે જિનવર ભાખિયો, ગણધર તે હેડે રાખીઓ,
તેહનો રસ જેણે ચાખીઓ, તે હુઓ શિવસુખ સાખીઓ... ૩
ધરણેન્દ્ર રાય પદ્માવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ તણા ગુણ ગાવતી,
સહુ સંઘનાં સંકટ ચૂરતી, 'નયવિમલનાં' વાંછિત પૂરતી... ૪

(૧૩૮) પોષદશમીની ૪ સ્તુતિઓ (થોયો)

(રાગ : વીર જિનેસર અતિઅલવેસર)

પોષદશમી દિન પાસજિનેશ્વર, જન્મ્યા વામામાય જી;
જન્મ મહોત્સવ સુરપતિ કીધો, વલીય વિશેષે રાય જી;
છપ્પન દિક્કુમરી હુલરાવ્યો, સુર નર કિન્નર ગાયો જી;
અશ્વસેન કુલ વિમલ આકાશે, ભાનુ ઉદય સમ આયો જી. ૧
પોષદશમી દિન આંબિલ કરીએ, જેમ ભવસાગર તરીયે જી;
પાસ જિણંદનું ધ્યાન ધરતા, સુકૃત ભંડાર ભરીયે જી;
ઋષભાદિક જિનવર ચોવીશે, તે સેવો ભલે ભાવે જી;
શિવરમણી વરી નિજ ઘર બેઠા, પરમપદ સોહાવે જી. ૨
કેવલ પામી, ત્રિગડે બેઠા, પાસ જિનેશ્વર સાર જી;
મધૂર ગિરાએ દેશના દેવે, ભવિજન મન સુખકાર જી;
દાન શીયલ તપ ભાવે આદરશે, તે તરશે સંસાર જી;
આ ભવ પરભવ જિનવર જપતાં ધર્મ હોશે આધાર જી. ૩
સકલ દિવસમાં અધિકો જાણી, દશમીદિન આરાધો જી;
ત્રેવીશમો જિન મનમાં ધ્યાતાં, આતમ સાધન સાધો જી;
ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી દેવી, સેવા કરે પ્રભુ આગે જી;
હર્ષવિજય ગુરુ ચરણ કમલની રાજવિજય સેવા માગે જી. ૪

(૧૩૯) શ્રી મહાવીર જિનની થોયો

સર હરર ખલખલ દ્રસગ છબ છબ ન્હવણ જલ કોડોમણો,
ખણ ખનન ખન ખન, ટણક ટન ટન ઘોષ કલશાઓ તણો.
સુરસંઘ નાયે, છનન છુમ છુમ, ઝણણ સુમ સુમ જયકરો.
શ્રી વીરપ્રભુનો જન્મ મહોત્સવ, જગતનું મંગલ કરો... ૧
પીપીવ્ પૂંપૂં, તણાન્ તું તું ભણણ ભુંભું વાગતા,
ધપ ખણણ ખલખલ તડાક ટ્રિં ટ્રિં ધડાક ધુમ્ ધુમ્ ગાજતા.

૩૦૦

૬૦૪ પ્રતિભાવો ભાવ પ્રતિભાવ કેવી રીતે બનાવશો ?

(૧૪૧) શ્રી એકાદશીની સંસ્કૃત થોયો

શ્રીભાગ્ નેમિર્ભભાષે જલશયસવિધે સ્ફુર્તિમેકાદશીયાં;
 માઘન્મોહાવનીન્દ્રપ્રશમનવિશિખ: પંચભાષાડર્શિરર્ણ:
 મિથ્યાત્વધ્વાન્તવાન્તૌ રવિકરનિકરસ્તીબ્રલોભાદ્રિવજં;
 શ્રેયસ્તપર્વ વ: સ્તાચ્છિવસુખમિતિ વા સુપ્રતશ્રેષ્ઠિનોડભૂત. ૧
 ઈન્દ્રેરભ્રમ્મદ્મિર્મુનિપગુણરસાસ્વાદનાડડનન્દપૂર્ણો-
 દિવ્યદ્મિ: સ્ફારહારૈર્લલિતવરવપુર્યષ્ટિભિસ્સ્વર્વધૂમ્ભિ:
 સાર્ધ કલ્યાણકૌઘો જિનપતિનવતેર્ભિન્દુભૂતેન્દુસંખ્યો;
 ઘસ્રે યસ્મિન્ જગે તદ્ભવતુ સુભવિનાં પર્વ સચ્ચર્મહેતુ: ૨
 સિદ્ધાંતાબ્ધિપ્રવાહ: કુમતજનપદાન્ પ્લાવયન્ ય: પ્રવૃત્ત:
 સિદ્ધિદ્વીપં નયન્ ધીધનમુનિવણિજ: સત્યપાત્રપ્રતિષ્ઠાન્
 એકાદશ્યાદિપર્વેન્દુમણિમતિદિશન્ ધીવરાણાં મહાધર્ધ;
 સન્નયાયામ્મશ્ય નિત્યં પ્રવિતરતુ સ ન: સ્વપ્રતિરે નિવાસમ્. ૩
 તત્વપર્વોઘાપનાર્થ સમુદિતસુધિયાં શંભુસંખ્યા પ્રમેયા-
 મુષ્કૃષ્ટાં વસ્તુવીથીમભય.દસદસને પ્રાભૃતીકુર્વતાં તામ્
 તેષાં સવ્યાડક્ષપાદૈ: પ્રલપિતમતિભિ: પ્રેતભૂતાદિભિર્વા;
 દુષ્ટૈર્જન્યં ત્વજન્યં હસ્તુ હરિતનુન્યસ્તપાદાડમ્બિકાડડખ્યા. ૪

(૧૪૨) શ્રી પજુસણની ૪ થોયો

(રાગ : શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર)

વરસ દિવસમાં અષાઢ ચોમાસુ, તેમાં વળી ભાદરવો માસ;
 આઠ દિવસ અતિ ખાસ,
 પર્વ પજુસણ કરો ઉલ્લાસ, અઢાઈધરનો કરવો ઉપવાસ;
 પોસહ લીજે ગુરુ પાસ,
 વડા કલ્પનો છઠ્ઠ કરીજે, તેહ તણો વખાણ સુણીજે;
 ચૌદ સુપન વાંચીજે,
 પડવેને દિન જન્મ વંચાય, ઓચ્છવ મહોચ્છવ મંગલ ગવાય;
 વીર જિનેસર રાય. ૧

બીજ દિને દીક્ષા અધિકાર, સાંજ સમય નિર્વાણ વિચાર;
 વીર તણો પરિવાર,
 ત્રીજ દિને શ્રીપાર્શ્વ વિખ્યાત, વળી નેમીસરનો અવદાત;
 વળી નવ ભવની વાત,

પુસ્તક લઈ રાત્રિજગો કીજે, ગાજંતે વાજંતે ગુરહસ્તે દીજે;
 ગહુંલી સુહાગણ કીજે,
 કલ્પસૂત્ર પ્રારંભે વખાણું, વીરજન્મદિન સહુ કોઈ જાણું;
 નિશાળ ગરણા ટાણું,
 ખાંડપડા પેંડા પતાસાં, ખાંડના ખડીયા નાલીએર ખાસાં;
 પ્રભાવના ઉલ્લાસા,
 વીરતણો પહેલો અધિકાર, પાસ નેમીસર અંતર સાર;
 આદિચરિત્ર ચિત્ત ધાર. ૨
 જંબૂપાટે પ્રભવ ગુણ ભરીયા, શ્રીશય્યાંભવ જેણે ઉદ્ધરીયા;
 યજ્ઞ થકી ઓસરીયા,
 કોશા ઘેર ચોમાસું કીધું, અખંડ શિયલનું દાન જ દીધું;
 સ્થૂલભદ્ર નામ પ્રસિદ્ધું,
 પારણે જસ ગાયા હાલરિયાં, સાંભળતા સૂત્ર કંઠે ઠરીયા;
 વચરસ્વામી શુભ વરીયા,
 ઈમ સ્થિરાવલી ભાખી જેહ, સોહમસ્વામી ચિંતામણી જેહ;
 કલ્પમાં સુણીએ એહ. ૩
 જળકળસ મસરુ ને પાઠાં રૂમાલ, પૂજીએ પોથીને જ્ઞાન વિશાળ;
 ઠવણી સહેજ સંભાળ,
 વળી પૂજા કરીજે ગુરુ અંગે, સંવત્સરી દિન મનને રંગે;
 બારસે સુણો એક ચંગે,
 સાસુ જમાઈના અડીયાને દડીયા, સામાચારી માંહે સાંભળીયા;
 ખામણે પાપ જ ટળીયા,
 શ્રી ભાવલબ્ધિસૂરિ કહે એ કરણી, શ્રીપદ મહેલ ચઢણ નીસરણી;
 સિદ્ધાધિકા દુઃખ હરણી. ૪

(૧૪૩) સિદ્ધચક્રગુની (નવપદગુ)ની ૪ થોયો

પ્રહ ઉઠી વંદું, સિદ્ધચક્ર સદાય, જપીએ નવપદનો, જાપ સદા સુખદાય;
 વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે થઈ ઉજમાલ, તે સવિ સુખ પામે, જેમ મયણા શ્રીપાળ. ૧
 માલવપતિ પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવંત, તસ કર્મ સંયોગે, કોઠી મલીયો કંત;
 ગુરુવયણે તેણે, આરાધ્યું તપ એહ, સુખ સંપદા વરીયા, તરિયા ભવજલ તેહ. ૨
 આંબીલ ને ઉપવાસ, છઠ વલી અઠમ, દશ અઠાઈ પંદર, માસ છ માસ વિશેષ;
 ઈત્યાદિક તપ બહુ, સહુમાંહિ શિરદાર, જે ભવિયણ કરશે, તે તરશે સંસાર. ૩
 તપ સાનિધ્ય કરશે, શ્રી વિમલેશ્વર યક્ષ, સહુ સંઘના સંકટ, ચૂરે થઈ પ્રત્યક્ષ;
 પુંડરિક ગણધર, કનક વિજય બુધ શિષ્ય, બુધ દર્શનવિજય કહે, પહોંચે સકલ જગીશ. ૪

(૧૪૪) શ્રી નવતત્પની ૪ થોયો

(રાગ : વીર જિનેસર અતિ અલવેસર)

જીવાજીવા પુણ્ય ને પાવા, આશ્રવ સંવર તત્તા જ;
 સાતમે નિર્જરા આઠમે બંધ, નવમે મોક્ષપદ સત્તા જ;
 એ નવતત્તા સમકિત સત્તા, ભાખે શ્રી અરિહંતા જ;
 ભૂજનયર મંડણ રિસહેસર, વંદો તે અરિહંતા જ. ૧

ધમ્માધમ્માગાસા પુગ્ગલ, સમયા પંચ અજીવા જ;
 નાણ વિનાણ શુભાશુભ યોગે, ચેતન લક્ષણ જીવા જ;
 ઈત્યાદિક પદ્ દ્રવ્ય પ્રરૂપક, લોકાલોક દિણંદા જ;
 પ્રહ ઊઠી નિત્ય નમીયે વિધિશું, સિત્તરિસો જિન ચંદા જ. ૨

સૂક્ષ્મ બાદર દોય એકેન્દ્રિય, બી તી ચઉરિન્દ્રિ દુવિહા જ;
 તિવિહા પંચિદા પજજતા, અપજજતા તે તિવિહા જ;
 સંસારી અસંસારી સિદ્ધા, નિશ્ચય ને વ્યવહાર જ;
 પન્નવણાદિક આગમ સુણતાં, લહીએ શુદ્ધ વિચારજ. ૩

ભવનપતિ વ્યંતર જ્યોતિષવર, વૈમાનિક સુરવૃન્દા જ;
 ચોવીશ જિનના યક્ષ યક્ષિણિ, સમકિતદંષ્ટિ સુરિંદા જ;
 ભૂજનગર મહિમંડલ સઘળે, સંઘ સકલ સુખ કરજો જ;
 પંડિત માનવવિજય ઈમ જંપે, સમકિત ગુણ ચિત્ત ધરજો જ. ૪

(૧૪૫) શ્રી ચાર શાશ્વતા જિનની ૪ થોયો

ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારિષેણ દુઃખ વારેજ;
 વર્ધમાન જિનવર વળી પ્રણમો, શાશ્વતા નામ એ ચારેજ
 ભરતાદિક ક્ષેત્રે મળી હોવે, ચાર નામ ચિત્ત ધારેજ;
 તિણે ચારે એ શાશ્વત જિનવર, નમીએ નિત્ય સવારેજ. ૧

ઉર્ધ્વ અધો તીર્છા લોકે થઈ, કોડી પન્નરસેં જાણોજ;
 ઉપર કોડી બેતાલીસ પ્રણમો, અડવન લખ મન આણોજ;
 છત્રીશ સહસ એંશી તે ઉપરે, બિંબતણો પરિમાણોજ;
 અસંખ્યાત વ્યંતર જ્યોતિષીમાં, પ્રણમું તે સુવિહાણોજ. ૨

રાયપસેણી જીવાભિગમે, ભગવતી સૂત્રે ભાખીજ;
 જંબુદ્વીપ પન્નતિ ઠાણાંગે, વિવરીને ઘણું દાખીજ;

દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણ છેવી સીતે બજાવશો ? ૩૦૫

વલિય અશાશ્વતી જ્ઞાતાકલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખે આખીજી;
 તે જિનપ્રતિમા લોપે પાપી, જીહા બહુ સૂત્ર છે સાખીજી. ૩
 એ જિનપૂજાથી આરાધક, ઈશાન ઈન્દ્ર કહાયાજી;
 તિમ સુરિયાભ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવીતણાં સમુદાયાજી;
 નંદીશ્વર અઢાઈ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ ભરાયાજી;
 જિન ઉત્તમ કલ્યાણક દિવસે, પદ્મવિજય નમે પાયાજી. ૪

(૧૪૬) શ્રી વીશસ્થાનક તપની ૪ થોયો

વીશસ્થાનક તપ વિશ્વમાં મોટો, શ્રી જિનવર કહે આપજી;
 બાંધે જિનવર ત્રીજા ભવમાં, કરીને સ્થાનક જાપજી;
 થયા થશે સવિ જિનવર અરિહા, એ તપને આરાધીજી;
 કેવલજ્ઞાન દર્શન સુખ પામ્યા, સર્વે ટાળી ઉપાધીજી. ૧
 અરિહંત સિદ્ધ પવયણ સૂરિ, સ્થવિર વાચક સાધુ નાણજી;
 દર્શન વિનય ચરણ બંભ કિરિયા, તપ કરો ગોયમ ઠાણજી;
 જિનવર ચારિત્ર પંચવિધ નાણ, શ્રુત તીર્થ એહ નામજી;
 એ વીશસ્થાનક આરાધે તે, પામે શિવપદ ધામજી. ૨
 દોય કાળ પરિક્કમણું પરિલેહણ, દેવવંદન ત્રણ વારજી;
 નવકારવાળી વીશ ગણીજે, કાઉસ્સગ્ગ ગુણ અનુસારજી;
 ચારસો ઉપવાસ કરી ચિત્ત ચોખે, ઉજમણું કરો સારજી;
 પરિમા ભરાવો સંઘ ભક્તિ કરો, એ વિધિ શાસ્ત્ર મોઝારજી. ૩
 શ્રેણિક સત્યકી સુલસા રેવતી, દેવપાળ અવદાતજી;
 સ્થાનક તપ સેવા મહિમાએ, થયા જગમાંહિ વિખ્યાતજી;
 આગમ વિધિ સેવે જે તપીયા, ધન્ય ધન્ય તસ અવતારજી;
 વિઘ્ન હરે તસ શાસન દેવી, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી દાતારજી. ૪

(૧૪૭) રાત્રિ ભોજનની ૪ થોયો

શાસનનાયક વીરજીએ, પામી પરમ આધાર તો;
 રાત્રિભોજન મત કરોએ, જાણી પાપ અપાર તો;
 ધુવડ કાગ ને નાગનાએ, તે પામે અવતાર તો;
 નિયમ નોકરાશી નિત કરોએ, સાંજે કરો ચોવિહાર તો. ૧

વાસી બોળ ને રીંગણાએ, કંદમૂળ તું ટાળ તો;
 ખાતાં ખોડ ઘણી કહીએ એ, તે માટે મન વાળ તો;

૩૦૬ દ્રવ્ય પ્રતિહમણે ભાવ પ્રતિહમણે કેવી રીતે બનાવશો ?

વિવિધ-થોથો

(૧૪૯) એક ગાથાની થોથો - ચાર વખત બોલાય

(૧)

પુંડરીક ગણધર પાય પ્રણમીજે, આદિશ્વર જિન ચંદાજી
નેમિ વિના ત્રેવીશ તીર્થકર, ગિરિ ચઢીયા આણંદાજી;
આગમમાંહે પુંડરિક મહિમા, ભાખ્યો જ્ઞાન જિણંદાજી;
ચૈત્રી પૂનમ દિન દેવી ચક્રેશ્વરી, સૌભાગ્ય દીઓ સુખકંદાજી.

(૧)

(૧૪૯) (રાગ : મંદિર છો મુક્તિતણા)

શ્રી આદિ શાન્તિ નેમિ પાસ, વીર શાસનપતિ વળી;
નમો વર્તમાન અતીત અનાગત ચોવિશે જિન મન રળી;
જિનવરની વાણી ગુણની ખાણી, પ્રેમે પ્રાણી સાંભળી;
થયા સમકિતધારી ભવ નિકારી, સેવે સુવરવર લળી લળી.

(૧૪૯) (૧)

અષ્ટ મહાપ્રતિહારશું એ, શોભે સ્વામી સુપાસ તો;
મહા ભાગ અરિહા પ્રભુ એ, સુરનર જેહના દાસ તો;
ગુણ અતિશય વરણવ્યા એ, આગમ ગ્રંથ મોઝાર તો;
માતંગ શાન્તા સુર સુરી એ, વીર વિઘન અપહાર તો. ૧

(૧૪૯) (૧)

શંખેશ્વર પાર્શ્વ જુહારીએ, સવિ જિન આજ્ઞા શિર ધારિએ;
જિનવાણી સૂણી અઘહારીએ, પદ્માવતી વિઘ્ન વિદારીએ. ૧

(૧૫૦) શ્રી અમકા (અંબિકા) સતીની સખગાય

અમકા તે વાદળ ઊગીયો સૂર અમકાતે પાણીડા સંચર્યા રે,
સામા મળિયા દ્યોય મુનિરાજ, માસ ખમણનાં પારણાં રે. ૧
બેડું મેલ્યું સરોવરીઆ પાળે, અમકાએ મુનિને વાંદિયા રે,
ચાલો મુનિરાજ આપણે ઘેર, માસખમણનાં પારણાં રે. ૨
ત્યારે ઢળાવું સોવન પાટ, ચાવલ ચાકળા અતિ ઘણા રે,
આછા માંડાને ખોબલે ખાંડ, માંહિં તે ઘી ઘણાં લયપચે રે. ૩
લ્યો લ્યો મુનિરાજ ન કરો ઢીલ, અમ ઘર સાસુજી ખીજશે રે.
બાઈ રે પાડોસણ તું મારી બેન

મારી સાસુ આગળ ન કરીશ વાતડી રે... ૪

૩૦૮

હવ્ય પ્રતિભમણને ભાવ પ્રતિભમણ કેવી રીતે બનાવશો ?

કે તને આપું મારા કાનની ઝાલ, હાર આપું હીરાતણો રે,
કાનની ઝાલ તારે કાને સોહાય, હીરાનો હાર મારે અતિ ઘણા રે.. ૫
મારે વાત કર્યાની ઘણી ટેવ, વાત કર્યા વિના નહિ રે રહું રે,
પાડોસણ આવી ખડકી માંહે, બાઈ રે પાડોસણ સામી ગઈ રે... ૬
પાડોસણ બાઈ તને કહું એક વાત તારી વહુએ મુનિને વહોરાવીઓરે
નથી ઊગ્યો હજી તુલસીનો છોડ, બ્રાહ્મણે નથી કર્યા પારણાં રે. ૭
સોવન સોવન મારો પુત્ર, ઘરમાંથી કાઢો ધર્મઘેલડી રે,
લાતો મારી રે ગડદા મારીયારે, માયયે, પાટુએ પરિસહ કર્યો રે. ૮
બે બાળક ગોરીએ લીધા સાથ, અમકા તે બારણે નીસર્યા રે
ગાયના ગોવાળ ગાયના ચારણહાર, કોઈએ દીઠી મહિયર વાટડી રે? ૯
ડાબી દિશે ડુંગરીઆ હેઠ, જમણી દિશે મહિયર વાટડી રે,
આણા વિના કેમ મહિયર જાઉ, ભોજાઈઓ મેણાં બોલશેરે. ૧૦
ગાયના ગોવાળ ગાયના ચારણહાર, કોઈયે દીઠી મહિયર વાટડી રે?
ડાબી દિશે ડુંગરીઆ હેઠ, ઉજજડ વાટે જઈ વસી રે. ૧૧
સૂકાં સરોવર લહેરે જાય, વાંઝિયો આંબો ત્યાં ફળ્યો રે,
નાના ઋષભજીને પાણી પાય, મોટા ઋષભજીને ફળ આપીયો રે. ૧૨
સાસુજી જુએ ઓરડામાંહે, વહુ વિના સુના ઓરડારે.
સાસુજી જુએ પડસાલ માંહે, પુત્ર વિના સુના પારણા રે, ૧૩
સાસુજી જુએ રસોડામાંહે, રાંધી રસોઈઓ સેગે ભરી રે.
સાસુજી જુએ માટલા માંહે, લાડુડાના ઢગ વળ્યા રે,
સાસુજી જુએ કોઠલા માંહે, ખાજના ખડકા થયા રે. ૧૫
સોવન સોવન મારો પુત્ર, તેડી લાવો ધર્મઘેલડી રે,
ચાલો ગોરાદેવી આપણે ઘરે, તમવિના સૂના ઓરડા રે. ૧૬
ગાયના ગોવાળ ગાયના ચારણહાર કોઈએ દીઠી ધર્મઘેલડી રે.
ડાબી દિશે ડુંગરીઆ હેઠ, જમણી દિશે ધર્મઘેલડી રે. ૧૭
ચાલો ઋષભદેવ આપણે ઘેર, તમ વિના સૂનાં પારણાં રે,
સાસુજી ફીટીને માય થાય, તોય ન આવું તમ ઘરે રે. ૧૮
પાડોસણ ફીટીને બેની થાય, તોય ન આવું તમ ઘરે રે.
બાઈ રે પાડોસણ તું મારી બેન ઘરરે ભાંગવા ક્યાં મળી રે ૧૯
ફણિધર ફીટીને ફૂલમાલા થાય, તોય ન આવું તુમ ઘરે રે.
કાંકરો ફીટીને રતન જ થાય, તોય ન આવું તમ ઘરે રે... ૨૦

૨૦

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ છેવી સીતે બજાવશો ?

બે બાલક ગોરીએ લીધા છે સાથ, અમકાઅ જલમાં ઝંપલાવીયું રે
 બે બાલક ગોરીનો પડ્યો રે વિજોગ, ઘર રે જઈએ હવે શું કરું રે, ૨૧
 સગાસંબંધી હસશે લોક, પિત્રાઈ મેણાં મારશે રે,
 પછવાડેથી પડ્યો બાઈનો કંથ, પડતાં જ થયો ફેંસલો રે. ૨૨
 આજ દીધાનાં એ ફળ હોય, તેહ મરી થયો કાચબો રે.
 હીરવિજય ગુરુ હીરલો રે, વીરવિજય ગુણ ગાવતા રે. ૨૩

(૧૫૧) નટવાની (આત્મચિંતનની) સખ્ત્રાય

હું તો નટવો થઈને નાટક એવા નાચ્યો રે હો જિનવરિયા,
 પહેલા નાચ્યો પેટમાં, માતાના બહુ વાર,
 ઘોર અંધારી કોટડી, કોણ સુણો પુકાર,
 જહાં માથું નીચું ને, છાતી મારી ઊંચી રે હો જિનવરીયા. હું તો ૧

હાડમાંસનો પીંજરો, ઉપર મઢીયો ચામ,
 મળમૂત્ર માંહે ભયો, માન્યો સુખનો ધામ.
 જિહાં નવ નવ મહિના, ઉંધે મસ્તકે લટક્યો રે હો જિનવરિયા. હું તો ૨

ઊઠે કોડ રોમરોમમાં, કરી ધગધગતી સોય,
 કોઈ ભોંકે જો સામટી, કષ્ટ અષ્ટગણું હોય.
 પછી માતાને મેં જમના દ્વાર દેખાડ્યા રે હો... જિનવરિયા. હું તો ૩

બાંધી મુઠી દોયમાં, લાવ્યો પુણ્ય ને પાપ,
 ઉંવા ઉંવા કરી હું રડું, જગમાં હરખ ન માય,
 પછી પડદામાંથી રંગભૂમિ પર આવ્યો રે હો... જિનવરિયા. હું તો ૪

પારણિયામાં પોઢીયો, માતા હાલો ગાય,
 ખરડાયો મળમૂત્રમાં, અંગુલી મુખમાં જાય,
 પછી ભીનામાંથી સૂકામાં, સુવાડ્યો હો. જિનવરિયા. હું તો ૫

છોટાનો મોટો થયો, રમતો ધૂલી માંય,
 પિતાએ પરણાવીયો, માતા હરખ ન માય,
 પછી નારીનો નચાવ્યો, થૈ થૈ નાચ્યો રે હો... જિનવરિયા. હું તો ૬

કુટુંબ ચિંતા કારમી, ચૂંટ કલેજા ખાય,
 તેથી તો ભલી ડાકણી, મનડું માંહી મૂંઝાય,
 જાણે કોશીટાનો કીડો, જાળ ગૂંથાણો રે હો... જિનવરિયા. હું તો ૭

૩૧૦ દ્વય પ્રતિભાષણે ભાવ પ્રતિભાષણે કેવી રીતે બનાવશો ?

દાઢો ને દાંતો પડ્યા, નીચા ઢળીયા નેણ,
 ગાલોની લાલી ગઈ, ખૂં ખૂં થઈ ગઈ રેણ,
 પછી ડોસો થઈને ડગમગ ડગમગ ચાલ્યો રે હો. જિનવરિયા. હું તોં ૮
 ચાર ગતિના ચોકમાં, નાચ્યો નાચ અપાર,
 'ન્યાય સાગર' નાચ્યો નહિ, રત્નત્રયીને દ્વાર.
 જાણે કુમતિનો ભરમાવ્યો, કાંઈ નહિ સમજ્યો રે હો. જિનવરિયા. હું તોં ૯

(૧૫૨) શ્રીમતી વહૂની (સિદ્ધચક્રની ભક્તિની) સજ્ઞાય

(રાગ-મારવાડી)

મારે હાથમાં નવકારવાળી, મારે સિદ્ધચક્રો આધારજી.
 મારે અરિહંતરો આધારજી, મારે ભગવંતરો આધારજી.
 ચલી રે ચલી કુંભારિયારે ગઈતી, મટકીમાં લાઈ સાપજી,
 ઊઠો રે વહુઅર પાણી રે છાંણો, હો ગઈ ફૂલડોરી માળજી. મારેં ૧
 ચલી રે ચલી દરજીડારે ગઈતી, કપડા મેં લાઈ સાપજી.
 ઊઠો રે વહુઅર કપડાં રે પહેરો, હો ગઈ ફૂલડારી માળજી. મારેં ૨
 ચલી રે ચલી સુથારીયારે ગઈતી, પેટી મેં લાઈ સાપજી.
 ઊઠો રે વહુઅર ગહનો રે પહેરો, હો ગયો નવસેરો હારજી. મારેં ૩
 ચાલો રે વહુઅર સહેલાં રે ચાલો, નદીયાં ઊતરો પારજી.
 ઝરમર ઝરમર મેહુલોજી વરસે, નદીયાં આઈ ભરપૂરજી. મારેં ૪
 સાસુજી વહુઅર જોવણ સાલી, નદીયાં આઈ ભરપૂરજી.
 સાસુજી ઊઠો રે ધક્કો રે દીધો, વહુ ગઈ પેલે પારજી. મારેં ૫
 સાસુજી ઉબારે ટગમગ જુએ, વહુ મુક્તિમાં જાયજી.
 થે કાંઈ જુઓ મોરી હો સાસુ, કરણી ઊતરશી પારજી. મારેં ૬
 શ્રી નવકારરો પજાપ જપતા, સુવર્ણપુરુષો સિદ્ધજી,
 રૂપવિજય કહે માંગલિક માલા, નિત નવિ પહેરોજી. મારેં ૬

(૧૫૩) શ્રી હીરસૂરીજીની સજ્ઞાય

(રાગ-મારવાડી)

બે કરજોડીને વિનવું, શારદા લાગુંજી પાય,
 વાણી આપો રે નિર્મલી, ગાઈશું તપગચ્છ રાય
 થે મન મોહું ગુરુ હીરજી. ૧

વ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા છેવી સીતે બજાવશો ? ૩૧૧

અકબર કાગળીયા મોકલે, હીરજી વાંચીને જોય.
 તુજ મન મલવા અલજો ઘણો, વિલંબ ન કીજેજી કોય. થે મન૦ ૨
 અકબર કરેજી વિનંતી, ટોડરમલ લાગે જી પાય.
 પૂજય ચોમાસું ઈહાં કરો, રહિયા આનંદ થાય. થે મન૦ ૩
 તેજી ઘોડાજી અતિ ઘણા, પાળા નાવેજી પાર
 મહાજન આવેજી અતિઘણાં, આવો થાનસિંહ શાહ. થે મન૦ ૪
 અગૈશરી પોલ રળિયામણી, વચમ્ને ચૌમુખ ચાર,
 તરીયા તોરણ બાંધીયા, હીરજી આહણહાર. થે મન૦ ૫
 કીણબાઈ વેરાયા લાડુઆ, કીણબાઈ વેરાયા પુત,
 શિવચંદ વેરાયા લાડુઆ, નાથીબાઈ વેરાયા પુત. થે મન૦ ૬
 ધનવાડી ધન ઢીંકુઓ, ધનશાહ સાડીશે પુનઃ
 ધનબાઈ નાથીરો જીવીઓ, હીરજી સરીખો પુત. થે મન૦ ૭
 સામી મેલુજી પાલખી, મોતીએ નવસેરો હાર,
 એક પૂજય ચોમાસું ઈહાંકરો, હોશે ધર્મનો ભાવ. થે મન૦ ૮
 લાખ ટકારો ઘુઘરો, ઝમકયો માઝમ રાત
 ઝબકે ગુરુજી જાગીઆ, પુસ્તક જમણેજી હાથ. થે મન૦ ૯
 ગલિઆ ગલિઆંરિ ગોરડી, ભરભર મોતીઓરા થાળ
 પન્નણી ચાલ્યાજી પૂજવા, હાથે સોવન થાળ. થે મન૦ ૧૦
 કપડાં કેશરીયા સાવટુ, ઓઘો અધિક બનાય.
 ચંદા ઝબકેજી મુહપતિ, પન્ન ઝબકેજી પાય. થે મન૦ ૧૧
 પીપળ પાન ખરખરે, જાણે પાણી રી રેલ.
 જોવાને અણિહારે ઓળખ્યા, હીરજી મોહનવેલ. થે મન૦ ૧૨
 પરમન થયાંજી માંડવા, પરમન થયાજી થંભ.
 દ્રાક્ષ બીજોરો માંડવા, રતને જડીયાંજી થંભ. થે મન૦ ૧૩
 ડાબર સરોવર છોડીયા, છોડીયા બંદીર વાન
 છોડીઆ પંખીને મૃગલાં, અકબર શાહ સુજાણ. થે મન૦ ૧૪
 શેત્રુંજો જુગતે કીયો, મરતી રાખીરે ગાય.
 જજ્યા લોકવેરા છોડાવીઆ, હીરજી તુમ પસાય. થે મન૦ ૧૫
 પહેલું ચોમાસું આગ્રે, બીજું દિલ્હીરે માંય,
 ત્રીજું ચોમાસું મેડતે, ચોથું જાલોર માંય. થે મન૦ ૧૬

મોરો જંબુજી કુમાર, મોને ભલે દીધી સીખ

મેં તો સંયમ (૨) લેવાને સાથે ચાલાહો જંબુજી. ૧૩
એવી હીર વિજયરી વાણી, સાંભળજો નર ને નારી

સંયમ લેશો તો (૨) પાર ઊતરશો હો જંબુજી... ૧૪
હીલમીલ સંગ ચાલો...

(૧૫૫) શ્રી ઘણાજીની સજગાય

(રાગ-મારવાડી)

શિયાળામાં શીત ઘણી રે ધન્ના, ઉનાળે લૂ વાય,
ઓમાસે જળ વાદળાં રે ધન્ના, એ દુઃખ સહ્યું ન જાય

હું તો વારી રે ધનજી આજ નહિ સો કાલ... ૧
વનમેં તો રહેણો એકલો રે ધન્ના, કોણ કરે થારી સાર.
ભૂખ પરિસહ વેઠવો રે ધન્ના, મત કર એસી વાત.

હો ધનજી મત લીયો સંયમ ભાર... ૨
વનમાં તો મૃગ એકલો રે માતા, કોણ કરે ઉનકી સાર.
કરણી તો જેસી આપરીહે માતા, કુણ બેટો કુણ બાપ રે...

હો જનની હું તો લેઉજી સંયમ ભાર... ૩
પંચમહાવ્રત પાળવા રે ધન્ના, પાંચ એ મેરૂ સમાન,
બાવીશ પરિસહ જિતવા રે ધન્ના, સંયમ ખાડાની ધાર રે,
હો ધનજી મત... ૪

નીર વિનાની નદી કીસીરે ધન્ના, ચંદ્ર વિના કેસી રાત,
પિયુ વિના કેસી કામિની રે ધન્ના વદનકમળ વિલખાય રે.

હો ધનજી... ૫
દીપક વિના મંદિર કિસ્યા રે, ધન્ના, કાન વિના કેસો રાગ,
નયણ વિન કિસ્યું નિરખવું રે ધન્ના તિમ, પુત્ર વિના પરિવાર રે

હો ધનજી મત... ૬
તું મુજ અંધા લાકડી રે ધન્ના, સો કોઈ ટકોરે હોય,
જો કોઈ લાકડી તોડશે રે ધન્ના, અંધો હોશે ખુવાર રે,

હો ધનજી મત... ૭
રત્નજડિત શે પિંજરો રે માતા, તે જાણો સુડો રે બંધ,
કામભોગ સંસારના રે માતા જ્ઞાનીને મન ફંદરે.

હો ધનજી મત... ૮
જનની હું તો લેઉં સંયમભાર. ૮
આયું તો કંચન ભર્યો રે ધન્ના, રાઈ પર્વત જેમ સાર,
મગર પચ્ચીશી અસ્તરી રે ધન્ના, કર નહિ સંયમ વાત રે.

હો ધનજી મત... ૯

૩૧૪

૬૦૪ પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બજાવશો ?

કાળ ઓચિંતો આવશે રે માતા, કોણ છોડાવણ હાર.?
 કર્મ કાટમુક્તો ગયા રે માતા, દેવલોક સંસાર,
 હો જનની હું તો લઉં... ૨૨

જે જૈસી કરણી કરે રે માતા, તિને તેસાં ફળ હોય,
 દયા ધર્મ સંયમ વિના રે માતા, શિવસુખ પામે ન કોય
 હો જનની હું તો લઉં... ૨૩

(૧૫૬) શ્રી ચેલણા સતીની સજ્જાય

વીરે વખાણી રાણી ચેલણાજી, સતીય શિરોમણી જાણ,
 ચેડા રાજાની સાતે સુતાજી, શ્રેણિક શિયળ પ્રમાણ. વીરે ૦ ૧
 વીર વાંદી ઘેર આવતાંજી, ચેલણા એ દીઠા રે નિર્ગ્રંથ,
 વનમાં તે રાતે કાઉસગ્ગ રહ્યાજી, સાધતા મુક્તિનો પંથ. વીરે ૦ ૨
 શીત ઠાર સબળા પડેજી, ચેલણા પ્રીતમ સાથ,
 ચારિત્રિયો ચિતમાં વસ્યોજી, સોડ બાહિર રહ્યો હાથ. વીરે ૦ ૩
 ઝબકી જાગી કહે ચેલણાજી, કેમ કરતો હશે તેહ,
 કામિનીને મન કોણ હશેજી, શ્રેણિક દીયો રે સંદેહ. વીરે ૦ ૪
 અંતે ઉર પરજાળ મેજી, શ્રેણિક દીયો રે આદેશ,
 ભગવંતેસંશય ભાંજીયોજી, ચમકિયો ચિત્ત નરેશ. વીરે ૦ ૫
 વીર વાદી વળતાં થકારે, પેસતાં નગર મઝાર,
 ધૂમાંધ તિહાં દેખી કહેજી, જાજ ભૂંડા અભયકુમાર... વીરે ૦ ૬
 તાતનું વચનને પાળવાજી, વ્રત લીયો અભયકુમાર,
 સમય સુંદર કહે ચેલણાજી, પામશે ભવ તણો પાર. વીરે ૦ ૭

(૧૫૭) શ્રી મૃગા પુત્રની સજ્જાય

પ્રણમી પાર્શ્વ જિણંદ, ને સમરી સરસ્વતી માય,
 નિજ ગુરુ ચરણ નમી કરી, ભણશું મહામુનિરાય. ૧
 રાજઋદ્ધિ લીલા પરિહરી, લીધો સંયમભાર,
 તેહ મૃગાપુત્ર ગાયશું, સુણજો સહુ નરનાર. ૨
 સંક્ષેપે કરી વર્ણવું, સુત્રે છ વિસ્તાર,
 ભણતાં સુણતાં ધ્યાવતાં, લહીએ ભવનો પાર. ૩
 ભોગી નરમાં ભમરલો, ઋષિમાંહી શિરદાર,
 તસ ગુણ વર્ણવતાં થકાં, ત્રુટે કર્મ અપાર. ૪

૩૧૬

૩૧૬ દ્રવ્ય પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા ઈવીં ત્રીંતે બજાવશો ?

મોટા મંદિર માળિયાંજી, રાન સમોવડ થાય,
 તુજ વિણ સહુ અળખામણાંજી કિમ જાયે દિન રાત રે જાયા૦...૧૭
 નવ માસ વહી ઉદર ધર્યોજી, જન્મતણાં દુઃખ દીઠ,
 કનક કચોળે પોષીયોજી, હવે હું થઈ અનીઠ રે... જાયા૦...૧૮
 જોબનવય નારી તણાંજી, ભોગવો બહોળા રે ભોગ,
 જોબનવય વિત્યા પછીજી, આદરજો તપ જોગ રે..જાયા૦...૧૯
 પડ્યો અજાડી (ખાડો) જિમ હાથીઓજી મૃગલો પડીયો રે પાસ
 પંખી પડ્યો જિમ પાંજરેજી, તેમ કુંવર ઘરવાસ રે...હો માડી ક્ષણ ૨૦
 ઘરઘર ભિક્ષા માંગવીજી, અરસ વિરસ હોય આહાર,
 ચારિત્ર છે વચ્છ દોહિલુંજી, જેસી ખાંડાની ધાર રે. જાયા૦...૨૧
 પંચ મહાવ્રત પાળવાજી, પાળવા પંચ આચાર
 દો, બેંતાલીસ ટાળીનેજી, લેવો સૂઝતો આહાર રે.જાયા૦...૨૨
 મીણ દાંતે લોહમય ચણાજી, કિમ ચાવીસ કુમાર
 વેળુ સમોવડ કોળીયાજી, જિને કલ્હો સંયમભાર રે.. જાયા૦...૨૩
 પલંગ તળાઈએ પોઢતોજી, કરવો ભૂમિ સંધાર,
 કનક કચોળાં છાંડવાજી, કાયલીયે વ્યવહાર રે. જાયા૦...૨૪
 માથે લોચ કરાવવાજી, તું સુકુમાલ અપાર,
 બાવીશ પરિસહ જીતવાજી, કરવા ઉગ્ર વિહાર રે. જાયા૦...૨૫
 પાય અઢવાણે ચાલવુંજી શિયાળે શીત વાય,
 ચોમાસું વચ્છ દોહિલુંજી, ઉનાળે લૂ વાય રે... જાયા૦...૨૬
 ગંગા સાંચર આદિ કરીજી, ઉપમા દેખાડી રે માય,
 દુક્કર ચારિત્ર દાખિયુંજી, કાયર પુરુષને થાય રે...હો માડી ક્ષણ ૨૭
 કુંવર ભણે સુણ માવડીજી, સંયમ સુખભંડાર,
 ચૌદ રાજ નગરી તણાજી, ફેરા ટાળણહાર.હો માડી ક્ષણ ૨૮
 અનુમતિ તો આપું ખરીજી, કુણ કરશે તુજ સાર.
 રોગ જબ આવી લાગશેજી, નહિ ઔષધ ઉપચાર રે.જાયા૦...૨૯
 વનમાં રહે છે મૃગલાજી કુણ કરે તેહની સાર,
 વન મૃગની પરે વિચરશુંજી, એકલડા નિરધાર. હો માડી ક્ષણ ૩૦
 અનુમતિ આપે માવડીજી, આવ્યા વનહ મોઝાર,
 પંચ મહાવ્રત આદર્યાંજી, પાળે સંયમભાર...મુનિશ્વર ધનધનતુમ અવતાર.૩૧
 મૃગાપુત્ર ઋષિ રાજ્યોજી, ષટ્કાય ગોવાળ,
 એ સમ નહીં વૈરાગીયોજી, જિણે ટાળ્યો આતમ સાલ મુનિશ્વર ૩૨

રાય શ્રેણિકની મુદ્રિકા, ખોવાઈ ખોળ કરે તિહાં;
 માય ભદ્રા જ, થાળ ભરી તવ લાવિયા જ. ૧૪
 જાગો જાગો મોરા નંદન જ, કેમ સુતા આણંદ જ;
 કાંઈ આંગણે જ, શ્રેણીકરાય પધારીયા જ. ૧૫
 હું નવિ જાણું માતા બોલમાં, હું નવિ જાણું માતા તોલમાં;
 તુમે લેજો જ, જેમ તમને સુખ ઊપજે જ. ૧૬
 પૂર્વે કદી પૂછતાં નહીં, તો આમાં શું પૂછો સહી;
 મોરી માતા જ, હું નવિ જાણું વણજમાં જ. ૧૭
 રાય કરિયાણું લેજો જ, મુહ માંગ્યા દામ દેજ્યો જ;
 નાણાં ચુકવી જ, રાય ભંડારે નંખાવી દીયો જ. ૧૮
 વળતી માતા ઈમ કહે, સાચું નંદન સદહે;
 કાંઈ સાચે જ, શ્રેણિકરાય પધારીયા જ. ૧૯
 કાણમાં કરે કાંઈ રાજીઓ, કાણમાં કરે બેરાજીઓ;
 કાંઈ કાણમાં જ, ન્યાય અન્યાય કરે સહી જ. ૨૦
 પૂર્વે સુકૃત નવિ કીધા, સુપાત્રે દાન જ નવિ દીધાં;
 મુજ માથે જ, હજુ પણ એવા નાથ છે જ. ૨૧
 અબ તો કરણી કરશું જ, પંચ વિષય પરિહરશું જ;
 પાળી સંયમ જ, નાથ સનાથ થશું સહી જ. ૨૨
 ઈંદુવત્ અંગે તેજ જ, આવે સહુને હેજ જ;
 નખ શીખ લગે જ, અંગોપાંગ શોભે ઘણાં જ. ૨૩
 મુક્તાફળ જીમ ચળકે જ, કાને કુંડલ ઝળકે જ;
 રાય શ્રેણિક જ, શાલિભદ્ર ખોળે લીઓ જ. ૨૪
 રાજા કહે સુણો માતા જ, તુમ કુંવર સુખ શાતા જ;
 હવે એહને જ, પાછો મંદિર મોકલો જ. ૨૫
 શાલિભદ્ર નિજ ઘર આવિયા, રાય શ્રેણિક મહેલ સિધાવિયા જ;
 પછી શાલિભદ્ર જ, ચિંતન કરે મનમાં ઘણું જ. ૨૬
 શ્રી જિનરો હું આદરું, મોહ માયા ને પરિહરું;
 હું છાંડુ જ, ગજ રથ ઘોડા પાલખી જ. ૨૭
 સુણીને માતા વિલખે જ, નારીઓ સઘળી તલપે જ;
 તેણી વેળાજ, અશાતા પામ્યા ઘણી જ. ૨૮
 માત પિતાને ભ્રાતજ, સહુ આળ પંપાળરી વાત જ;
 ઈણ જગમાં જ, સ્વારથના સહુ કો સગાં જ. ૨૯

૩૨૦ દ્રવ્ય પ્રતિભલણે ભાવ પ્રતિભલણે કેવી રીતે બનાવશો ?

સુર સુખને તિહા ભોગવી, તિહાંથી દેવ દોનું ચ્યવી;
 મહા વિદેહે જી, મનુષ્યપણું તેહ પામશે જી. ૪૬
 શુદ્ધો સંયમ આદરી, સકલ કર્મનો ક્ષય કરી;
 લહી કેવળ જી, મોક્ષ ગતિને પામશે જી. ૪૭
 દાન તણાં ફલ દેખો જી, ધનનો શાલિભદ્ર પેખો જી;
 નહીં લેખો જી, અતુલ સુખ તિહાં પામશે જી. ૪૮
 ઈમ જાણી સુપાત્રને પોષો જી, જેમ વેગે પામો મોક્ષો જી;
 નહીં ધોખો જી, કદીય જીવને રે ઊપજે જી. ૪૯
 ઉત્તમ ના ગુણ ગાવો જી, મનવંછીત સુખ પાવોજી;
 કહે 'કવિયણ' જી, શ્રોતાજન તુમે સાંભળો જી. ૫૦

(૧૫૯) શ્રી ગજસુકુમાલની સજ્જાય

સોના કેરા કંગરા ને રૂપા કેરા ગઢ રે;
 કૃષ્ણજીની દ્વારિકામાં, જોવાની લાગી રઢ રે;
 ચિરંજીવો કુંવર તમે ગજસુકુમાલ રે, આ પુરાં પુન્યે પામીયા. ૧
 નેમિજિણંદ આવ્યા, વંદન ચાલ્યા ભાઈ રે;
 ગજસુકુમાલ વીરા, સાથે બોલાઈ રે. ચિરંજીવો ૨
 વાણી સુણી વૈરાગ્ય ઉપન્યો, મન મોહું એમાં રે;
 શ્રી જૈન ધર્મ વિના, સાર નથી શેમાં રે. ચિરંજીવો ૩
 ઘેર આવી એમ કહે, રજા દીયો માતા રે;
 સંયમ સુખે લહું, જેહથી પામું સુખ શાતા રે. ચિરંજીવો ૪
 મૂર્છાણી માડી કુંવર, સુણી તારી વાણી રે;
 કુંવર કુંવર કેતાં આંખે, નથી માતા પાણી રે. ચિરંજીવો ૫
 હૈયાનો હાર વીરા, તજયો કેમ જાય રે;
 દેવનો દીધેલો તુમ વિણ, સુખ કેમ થાય રે. ચિરંજીવો ૬
 સોના સરિખા વાળ તારા, કંચન વરણી કાયા રે;
 એહવી રે કાયા એક દિન, થાશે ધુળધાણી રે. ચિરંજીવો ૭
 સંયમ ખાંડા ધરા, તેમાં નથી સુખ રે;
 બાવીસ પરિષલ જીતવા, છે અતિ દુષ્કર રે. ચિરંજીવો ૮
 દુઃખથી બળેલો દેખું, સંસાર અટારો રે;
 કાયાની માયા જાણે, પાણીનો પરપોટો રે. ચિરંજીવો ૯

અશુચિ કાયા રે મળ મૂત્રની ક્યારી, તમને કેમ લાગી એવડી પ્યારી રે; દેવ૦
 હું તે સંયમી તમે મહાવ્રત ધારી, કામે મહાવ્રત જાશો હારી રે. દેવ૦ ૫
 ભોગ વમ્યા રે મુનિ મનથી ન ઈચ્છે, નાગ અગંધન ફુલના જેમ રે; દેવ૦
 ધિક્ કુળ નીચા થઈ નેહ નિહાળે, ન રહે સંયમ શોભા એમ રે. દેવ૦ ૬
 એવા રસીલા રાજુલ વયણ સુણીને, બુઝ્યા રહનેમિ પ્રત્યુજી પાસ રે; દેવ૦
 પાપ આલોવી ફરી સંયમ લીધું, અનુક્રમે પામ્યા શિવ આવાસ રે. દેવ૦ ૭
 ધન્ય ધન્ય જે નરનારી શિયળને પાળે, સમુદ્ર તર્યા સમ વ્રત છે એહ રે; દેવ૦
 રૂપ કહે રે તેહના નામથી હોવે, અમ મન નિર્મળ સુંદર દેહ રે. દેવ૦ ૮

(૧૬૧) શ્રી વિજયશેઠ-વિજયાશેઠાણીની સખગાય

(રાગ : દિન દુઃખિયાનો તું છે બેલી)

શુકલપક્ષ વિજયા વ્રત લીનો, શેઠ કૃષ્ણ પક્ષરો જાની;
 ધન ધન શ્રાવક પુણ્ય પ્રભાવક, વિજયશેઠ શેઠાણી. ૧
 સજી શણગાર ચઢી પિયુ મંદિર, હૈયે હર્ષ ઓર હુલસાણી;
 ત્રણ દિવસ મુજ વ્રત તણા રે, શેઠ બોલે મધુરી વાણી. ધન૦ ૨
 વચન સુણીને નીર ઢળિયાં, વદન કમલ થઈ વિલાખાણી;
 પ્રેમ ધરી પદ્મીણીને પૂછે, થેં કેમ થાયે વિલાખાણી ? ધન૦ ૩
 શુકલપક્ષ વ્રત ગુરુમુખ લીનો, થેં પરણોજી દુજી નારી;
 દુજી નાર મારે બેન બરાબર, ધન ધીરજ થારી રાણી. ધન૦ ૪
 હૈયે હાર શણગાર સજી સબ, શ્યામ ઘટા હિયે હુલસાની;
 વર્ષાકાલ અતિ ઘણો ગરજે, ચિંહુધારા હો વરસે પાણી. ધન૦ ૫
 એક શૈયાએ દોનું પ્રબલ, બેઉએ મન રાખ્યાં તાણી;
 ષટ્સ ભોજન દ્વાદશ સંવત્સર, બીજી નારીઓ ભરશે પાણી. ધન૦ ૬
 મન વચન કાયા અખંડિત નિર્મલ, શીલ પાખ્યું ઉત્તમ પાણી;
 વિમલ કેવલી કરી પ્રશંસા, એ દોનું ઉત્તમ પ્રાણી. ધન૦ ૭
 પ્રગટ હુવા સંયમ વ્રત લીનો, મોહ કર્મ કીયો ધુળધાણી;
 રતનચંદ કરજોડી વિનવે, કેવલ લહિ ગયા નિર્વાણી. ધન૦ ૮

(૧૬૨) શ્રી કૃષ્ણવાસુદેવની સખગાય

હુલા

અરિહંત પદ પંકજ નમી, કર્મ તણી ગતિ જેહ;
 વરણવશું ભલી રીતથી, સુણજો ભવિ સસનેહ. ૧

૩૨૪ દ્રવ્ય પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા હેવી રીતે બનાવશો ?

ટાળ-૨ જી

(રાગ : પ્રભુ તુજ શાસન મીઠડું રે)

વસુદેવ રાય રાણી જરા રે, માય તાય મુજ જાણ;
રામ કૃષ્ણનો ભાઈ વડો રે, તે મુજ ભ્રાતા ગુણ ખાણ રે;
મેં સાંભળી જીનની વાણ રે, તસ રક્ષા હેતે ઈણ ઠાણ રે;
ભૂખ્યો તરસ્યો રહું છું રાન રે, કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૧
મુજને બાર વરસ ગયા રે, સહેતા બહુલા કલેશ;
નર નવિ દીઠો ઈણ વને રે, તું કોણ અછે શુભ વેષ રે;
તવ જલપે કૃષ્ણ નરેશ રે, ભાઈ આવ આવ સુવિશેષ રે;
તારો ફોક થયો સવિ કલેશ રે, કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૨
તેહી જ કૃષ્ણ હું જાણજે રે, તાહરો જે લઘુ ભ્રાત;
જસ અરથે તું વન રહે રે, ભાવિ ભાવ તેહ આયાત રે;
જિન વયણ ન ફોગટ થાત રે, યદિ' જગ પલટાઈ જાત રે;
જિન વયણ નવિ પલટાય રે, કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૩
જરાકુમાર નિસુણી ઈશ્યું રે, કહે શું કૃષ્ણ એ ભાય;
આવી દીઠા કૃષ્ણને રે, મુછાંગત તે તિહાં થાય રે;
વળી ચેતના તો રૂદન કરાય રે, હા કૃષ્ણ કીહાંથી એ ઠાણ રે;
જેહથી નાશીયે તેહ આય રે, કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૪

દોહા

પૂછે વાસુદેવને, દ્વારિકાનો અધિકાર;
જેમ જેમ જરાકુમાર સાંભળે તેમ તેમ દુઃખ અપાર. ૧

ટાળ-૩ જી

(રાગ : પ્રભુ તુજ શાસન મીઠડું રે)

દુઃખભર હૈડે રોવતો રે, પૂછે કૃષ્ણનો એમ;
દ્વારિકા શું દાઝી ખરી રે, યદુ કેરો ક્ષય થયો કેમ રે;
મળ્યું સર્વે કહ્યું જિન જેમ રે, તુજ દેખીને ચિંતુ હું એમ રે;
ભાઈ એહ બની ગયું કેમ રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૧
કૃષ્ણો પણ માંડી કહ્યો રે, દ્વારિકા નગરીનો દાહ;
સાંભળી રૂદન કરે ઘણું રે, રોવરાવે વૃક્ષની સાહ રે;
તસ ઉપન્યું દુઃખ અથાહ રે, ભાઈ માર્યો વિણ અપરાધ રે;
મુજ હોશે નરકનો રાહ રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૨

રૂં કરતાં ભૂં થયું રે, પૃથ્વી આપો માર્ગ;
 એહ શરીરે નરકમાં રે, અમને છે દુઃખનો ભાગ રે;
 મુજ નરકથી અધિક દુઃખ લાગ રે, મુને કૃષ્ણ ઉપર બહુ રાગ રે;
 તેહને માર્યો વિજ્ઞ આગ રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૩
 પ્રભુએ જ્યારે ભાંખીયું રે, મરણ ન પામ્યો હું કેમ ?
 મુજ મરતાં ઓછું કીશ્યું રે, તુજ જીવંતા જગ ખેમ રે;
 તવ કૃષ્ણ કહે ઘરી પ્રેમ રે, મત શોક કરો તુમ એમ રે;
 નીપજ્યું પ્રભુએ કહ્યું તેમ રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૪
 કૌસ્તુભ લેઈ જાઓ તુમ રે, વહેલા પાંડવ પાસ;
 આગળ પાછળ જોવજો રે, કહેજો દ્વારિકાનો નાશ રે;
 વહેલો તું ઈહાંથી નાશ રે, નહિ તો બળદેવની પાસ રે;
 જમરાયને આપિન થાસ રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ રે. ૫
 વિપરીત પગલાં થાપજો રે, જેમ નાવે પૂંઠે રામ;
 પાંડવને ખમાવજો રે, અમયો અપરાધ તમામ રે;
 રાજ્ય અંધગરવને ધામ રે, અન્યાય કર્યો અમે તામ રે.
 દૂરે આપ્યું રહેવા ઠામ રે, દ્રૌપદી લઈ વળીયા જામ રે
 કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લોલ રે. ૬

દોહા

શિખ લેઈ વાસુદેવની જરાકુમાર હવે જાય;
 પાછું વાળી જુવે બહુ, અંતરમાં અકળાય. ૧

ઢાળ-૪ થી

(રાગ : દેશી ઉપર પ્રમાણે)

જરાકુમાર એમ સાંભળી રે, કાઢ્યું પગથી બાણ;
 કૌસ્તુભ લેઈને ગયો રે, પગલાં વિપરીત મંડાણ રે;
 વેદના હરિને અપ્રમાણ રે, તૃણ સંથારો કરી ઠાણ રે;
 બોલે એમ અવસરના જાણ રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૧

જિનવરને નમું હર્ષથી રે, શકે પ્રણમિત પાય;
 શાશ્વત સુખ પામ્યાજી કે રે, તે સિદ્ધ નમું: નિરમાય રે;
 આચારજ ને ઉવજઝાય રે, વળી સાધુ તણા સમુદાય રે;
 શિવ સાધન સાધે ઉપાય રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૨

નમીએ નેમિ જિનેશ્વરું રે, મુજને જસ ઉપકાર;
 ભવ્ય જીવ પ્રતિ બોધતાં રે, મુજને દેખો ઈણ ઠાણ રે;

હવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણ છેવી નીતે બજાવશો ?

તુમે જગતવત્સલ હિતકાર રે, જ્ઞાનાદિક ગુણ ભંડાર રે;
 અતિશય વર ચોત્રીશ ધાર રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૩
 જેહ કરી આશાતના રે, તેહ ખમાવું હું સ્વામ;
 તુમ ઉપકાર ન વીસરું રે, વારંવાર નમું શિરનામ રે;
 જીવડા સહુ જીવને ખામ રે, સહુ ગણજે મિત્રને ઠામ રે;
 એમ પામીશ શાશ્વત ધામ રે, કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૪
 બેસી સંધારે ચિંતવે રે, ધન્ય શ્રી નેમિ જીણંદ;
 વરદત્તાદિક રાજવી રે, તજી ગેહ થયા મુણિંદ રે;
 જસ દૂર ટળ્યા દુઃખ દંદ રે, શાંબાદિક કુમારના વૃંદ રે;
 ધન્ય ચિંતવે એમ ગોવિંદ રે, કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૫

દોહા

કરતાં એમ અનુમોદના, ઉત્તમ ધર્મની સાર;
 એહવે મનમાં આવતી, લેશ્યા દુષ્ટ તેણી વાર. ૧

ગતિ તેહવી મતિ સંપજે, જેણે અશુભાયુ બદ્ધ;
 શુભ લેશ્યા દૂરે ગઈ, તીવ્ર વેદન પ્રતિબદ્ધ. ૨

ઢાળ-૫ મી

(દેશી ઉપર પ્રમાણે)

રાજીમતિ રૂક્મિણી પ્રમુહા રે, ધન્ય જાદવની નાર;
 ગૃહવાસ છાંડીને જેણે રે, લીધો વર સંયમ ભાર રે;
 ઈમ ભાવે ભાવ ઉદાર રે, પણ વેદનાનો નહિ પાર રે;
 થયો વાત પ્રકોપ પ્રચાર રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૧
 તે દુઃખમાં વળી સાંભરી રે, દારિકા નગરીની ઋદ્ધ;
 સહસ વરસ મુજને થયાં રે, પણ એ મુજને કિણહી ન કીધ રે;
 જેમ દ્વૈપાયને દુઃખ દીદ્ધ રે, હુ એકલ મલ્લ પ્રસિદ્ધ રે;
 પણ એ દુઃખ દેવા ગીદ્ધ રે, કર્મ તણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૨
 જો દેખું હવે તેહને રે, તો કાય આણું તાસ;
 તાસ ઉદરથી હું સવિ રે, કાઢું પર ઋદ્ધિ ઉલ્લાસ રે;
 ઈમ રૌદ્ર ધ્યાન અભ્યાસ રે, છુટે તિહાં આયુ પાસ રે;
 મરી પહોંચ્યા નરકાવાસ રે, કર્મતણી ગતિ એહવી મેરે લાલ. ૩
 સોળ વરસ કુમર પણો રે, છપ્પન વળી મંડલીક;
 નવસેં અઢાવીશ જાણીએ રે, વાસુદેવ પણો તહસિક રે;

૩૨૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે હેવી નીતે બજાવશો ?

ભારી કાષ્ટની સ્ત્રીએ તિહાંજી લાવી નાંખી તેણીવાર;
 ધબકે પંખી જાગીયાજી, જવલા કાઢ્યા તેણે સાર. મેતારજી ૧૨
 દેખી જવલા વિષ્ટામાંજી, મન લાજયો સોનાર;
 ઓઘો મુહપત્તિ સાધુનાજી, લેઈ થયો અણગાર. મેતારજી ૧૩
 આતમ તાર્યો આપણોજી, સ્થિર કરી મન વચ કાય;
 રાજવિજય રંગે ભણેજી, સાધુ તણી એ સજ્જાય. મેતારજી ૧૪

(૧૬૪) શ્રી મેઘકુમારની સજ્જાય

ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને રે, તું મુજ એકજ પુત;
 તુજ વિણ જાયા રે સૂનાં મંદિર માળિયાં રે, રાખો રાખો ઘર તણાં સૂત. ધારણી ૧
 તુજને પરણાવું રે આઠ કુમારિકા રે, સુંદર અતિ સુકુમાર;
 મલપતી ચાલે રે જેમ વન હાયણી રે, નયણ વયણ સુવિશાર. ધારણી ૨
 મુજ મન આશા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, રમાડીશ વહુના રે બાળ;
 દૈવ અટારો રે દેખી નવિ શક્યો રે, ઉપાયો એહ જંજાળ ધારણી ૩
 ધન કણ કંચન રે ઋદ્ધિ ઘણી અછે રે, ભોગવો ભોગ સંસાર;
 છતી ઋદ્ધિ વિલસો રે જાયા ઘર આપણે રે, પછી લેજો સંયમ ભાર. ધારણી ૪
 મેઘકુમારે રે માતા પ્રત્યે બૂઝવી રે, દીક્ષા લીધી વીરજીની પાસ;
 પ્રીતવિમળ રે ઈણિ પરે ઉચ્ચરે રે, પહોંચી મ્હારા મનડાની આશ. ધારણી ૫

(૧૬૫) શ્રી બળદેવ (શ્રીકૃષ્ણજીના મોટાભાઈ મુનિની સજ્જાય (મારવાડી)

માસખમણને મુનિવર પારણેજી, આવી ઉતર્યા સરોવરિયા પાળજી;
 મન મોહું તુંગીયાપૂર નગર સોહામણુંજી...
 આરે નગરીમાં જઈશું ગોચરીજી, આ રે નગરીમાં કરશું આહારજી. મન ૦ ૧
 કૂવાને કાંઠે પાણીડા સંચર્યાજી, પાછળ બાલુડો જાયજી; મન ૦
 રૂપે સ્વરૂપે મુનિવર ફૂટડાજી, દેખી મનડું થયું અધીરજી. મન ૦ ૨
 ઘડાને બદલે બાલુડો ફાંસીયોજી, ગયો છે કૂવા મોઝારજી મન ૦
 આ રે નગરીમાં નહિ જાવું ગોચરીજી, આરે નગરીમાં નહિ કરું આહારજી મન ૦ ૩
 સુકા તે વનમાં મુનિવર સંચર્યાજી, મૃગલે કર્યો છે નમસ્કારજી. મન ૦
 ખત્રી વહેરે છે વનમાં લાકડાજી, ખતરાણી લાવી છે ભાતજી મન ૦ ૪

નયરી કૌશામ્બીનો વાસી, રાજપુત્ર હું છું વિલાસી;
 એક દિન મહારોગે ઘેર્યો, કેમે તે પાછો ન ફેર્યો. બંભસારે૦ ૫
 માતાપિતા છે મુજ બહુ મહિલા, વહેરાવે આંસુના રેલા;
 વડા વડા વૈઘો તેડાવે, પણ વેદના કોઈ ન હઠાવે. બંભસારે૦ ૬
 એહવું જાણી તવ શૂલ, મેં ધાર્યો ધર્મ અમૂલ;
 રોગ જાય જો આજની રાત, તો સંયમ લેઉં પ્રભાત. બંભસારે૦ ૭
 એમ ચિંતવતા વેદના નાઠી, આખર બાંધી મેં કાઠી;
 બીજે દિન સંયમભાર, લીધો ન લગાડી વાર. બંભસારે૦ ૮
 અનાથ સનાથનો વહેરો, તુમને દાખ્યો કરી ચહેરો;
 જિનધર્મ વિના નરનાથ, નથી કોઈ મુગતિનો સાથ. બંભસારે૦ ૯
 શ્રેણિક તિહાં સમકિત પામ્યો, અનાથીને શીર નામ્યો;
 મુગતે ગયા મુનિરાય, ઉદયરત્ન વંદે ઉવજ્જાય. બંભસારે૦ ૧૦

(૧૬૮) શ્રી અરણિક મુનિની સખગાય

અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી, તડકે દાઝે શીશોજ;
 પાય અડવાણે રે વેળુ પરજળે, તન સુકુમાર મુનિશોજ. અરણિક૦ ૧
 મુખ કરમાણું રે માલતી ફૂલ જયુ, ઊભો ગોખની હેઠોજ;
 ખરે બપોરે રે દીઠો એકલો, મોહી માનિની દીઠોજ. અરણિક૦ ૨
 વયણ રંગીલી રે નયણે વીંધીયો, ઋષિ થંભ્યા તેણે ઠાણોજ;
 દાસીને કહે જારે ઉતાવળી, ઋષિ તેડી ઘર આણોજ. અરણિક૦ ૩
 પાવન કીજે રે ઋષિ ઘર આંગણું, વોહરો મોદક સારોજ;
 નવ જોબન રસ કાયા કાં દહો ? સફળ કરો અવતારોજ. અરણિક૦ ૪
 ચંદ્ર વદનીયે રે ચારિત્રથી ચૂકવ્યો, સુખ વિલસે દિન રાતોજ;
 બેઠો ગોખે રે રમતો સોગઠે, તવ દીઠી નિજ માતોજ. અરણિક૦ ૫
 અરણિક અરણિક કરતી મા ફીરે, ગલિયે ગલિયે બજારોજ;
 કહો કોણે દીઠો રે માહરો અરણિકો, પૂઠે લોક હજારોજ. અરણિક૦ ૬
 હું કાયર છું રે માહરી માવડી, ચારિત્ર ખાંડાની ધારોજ;
 ધિગ્ ધિગ્ વિષયા રે માહરા જીવને, મેં કીધો અવિચારોજ. અરણિક૦ ૭
 ગોખથી ઊતરી રે જનનીને પાય પડ્યો, મનશું લાજ્યો અપારોજ;
 વત્સ તુજ ન ઘટે રે ચારિત્રથી ચૂકવું, જેહથી શિવસુખ સારોજ. અરણિક૦ ૮

નિરવદ્ય ઠામે જઈને પરઠવોજી, તુમે છો દયાના જાણ રે;
 બીજો આહાર આણી કરીજી, તુમે કરો નિરધાર રે. ૩
 ગુરુવચન શ્રવણે સુણીજી, પહોંચ્યા પહોંચ્યા વન મોઝાર રે;
 એક જ બિંદુ તિહાં પરઠવ્યોજી, દીઠા દીઠા જીવના સંહાર રે. ૪
 જીવ દયા મનમાં વસીજી, આવી આવી કરૂણા સાર રે;
 માસકામણાને પારણોજી, પડિવજયાં શરણાં ચાર રે. ૫
 સંધારે બેસી મુનિ આહાર કર્યોજી, ઉપજી ઉપજી દાહજવાળ રે;
 કાળ કરી સર્વાર્થસિદ્ધેજી, પહોંચ્યા પહોંચ્યા સ્વર્ગ મોઝાર રે. ૬
 દુઃખીણી દુર્ભાગિણી બ્રાહ્મણીજી, તુંબડા તણે અનુસાર રે;
 કાળ અનંતો તે ભમીજી, રૂલી રૂલી તિર્યંચ મોઝાર રે. ૭
 સાતે નરકે તે ભમીજી, પામી પામી મનુષ્યની દેહ રે;
 ચારિત્ર લઈ તપસ્યા કરીજી, બાંધ્યું બાંધ્યું નિયાણું તેહ રે. ૮
 દ્રુપદ રાજા ઘેર ઉપનીજી, પામી પામી યૌવન વેષ રે;
 પાંચ પાંડવને તે વરીજી, હુઈ હુઈ દ્રૌપદી એહ રે. ૯
 તે મનુષ્ય જન્મ પામી કરીજી, લેશે લેશે ચારિત્ર નિરધાર રે;
 કેવલજ્ઞાન પામી કરીજી, જસ કહે જાશે જાશે મુક્તિ મોઝાર રે. ૧૦

(૧૭૧) શ્રી અઈમુત્તા મુનિની સખ્યાય

(રાગ : દીનદુઃખીયાનો તું છે બેલી)

સંયમ રંગે રંગ્યુ જીવન, નાનો બાલકુમાર
 વંદો અઈમુત્તા અણગાર... ૧
 ગૌતમ સ્વામી ગોયરી જાવે, નાના બાલકને મન ભાવે;
 પ્રેમ થકી નિજ ઘેર બોલાવે, ભાવ ધરી મોદક વહોરાવે.
 મારે પણ ગૌતમ સમ થાવું, એમ કરે વિચાર. વંદો. ૨
 મનની ઈચ્છા પૂરણ કીધી, માતપિતાની આજ્ઞા લીધી;
 રાજ તણી ઋદ્ધિને છોડી, ગૌતમ પાસે દીક્ષા લીધી;
 રહે ઉમંગે ગુરુને સંગે વહેતા સંયમ ભાર. વંદો. ૩
 તલાવડી જલની એક આવી, બાલમુનિને મન બહુ ભાવી;
 પાત્ર તણી નૌકા ખેલાવી, ગુરુને દેખી લજજા આવી;
 અણઘટતું કારજ કીધું તે, પામ્યા ક્ષોભ અપાર. વંદો. ૪

~~~~~

સમવસરણમાં પ્રભુજી સામે, ઈરિયાવહી પડિક્કમીય પ્રમાણે;
 ચાર કર્મની ગતિ વિરામે, કેવલજ્ઞાન તિહાં મુનિ પામે;
 દેવ દેવી સહુ ઉત્સવ કરતા, વરત્યો જયજયકાર. વંદો. ૫
 ક્ષણમાં સઘળાં કર્મ ખપાવ્યા, એવા અઈમુત્તા મુનિરાયા
 ભવ્યજીવોને બોધ પમાડી, અંતે મુક્તિપુરી સીધાવ્યા
 જ્ઞાન વિમલ તે મુનિને વંદે, થાયે બેડો પાર. વંદો. ૬

(૧૭૨), ધૈરાગ્યની સજાગ્ય

તે તરીયા ભાઈ તે તરીયા, જે નારી સંગથી ડરીયા રે;
 તે ભવસમુદ્રને પાર ઊતરીયા, જઈ શિવ-રમણી વરીયા રે. ૧
 સ્થૂલભદ્રને ધન્ય જે જઈને, વેશ્યાને ઘર રહીયા રે;
 સરસ ભોજન ને વેશ્યા રાગિણી, પણ શીલે નવિ ચળીયા રે. ૨
 સીતા દેખી રાવણ ચળિયો, પણ સીતા નવિ ફરીયા રે;
 રહનેમિ રાજુલને મળીયા, પણ રાજુલ નવિ પડીયા રે. ૩
 રાજુલે તેહને ઉદ્ધરીયા, તે પણ શિવધર મલીયા રે;
 રાણીએ કોડ ઉપાય તે કરીયા, સુદર્શન નવિ ચળિયા રે. ૪
 ક્ષપકશ્રેણીમાંહે તે ચઢીયા, કેવલ જ્ઞાન વરીયા રે;
 ઉત્તમ પદ પદ્મને અનુસરીયા, તેના ભવ ફેરા ટળીયા રે. ૫

(૧૭૨), ધૈરાગ્યની સજાગ્ય

હતું બાળકપણું પછી નિશાળે ભણવું;
 પંડિતપણું મેલી, મૂરખપણું લેવું;
 આ સંસાર સુકુડો રે સુજ્ઞાની સુધર્મા... ૧
 આવ્યો સાળો ને સાળી, વચ્ચે મેલો ને થાળી;
 ભાઈએ બેન જ ટાળી, જો જો હૃદય વિચારી. આ ૨
 દીકરે દગો જ દીધો, વહુએ દાવો જ કીધો;
 ઓરડો જુદો લીધો, પીયુ પોતાનો કીધો. આ ૩
 પિતા વિચારી જોજો, ભાગ વહેંચીને દેજો;
 ન્યાય ચૂકવીને આલો, નઈતર કોરટે ચાલો. આ ૪
 ડોસી ખાટે બેસી ખાય, ડોસો કાંઈ ન કમાય;
 ભૂડો મરીય ન જાય, ઘરમાં મોકળું ન થવાય આ ૫
 એવી હીરવિજયની વાણી, સમજો સહુ ભવિ પ્રાણી;
 ધર્મ કરશે તે તરશે, નહિતર સંસારે રજળશે. આ ૬

દ્રવ્ય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કેવી રીતે બતાવશો ? ૩૩૫

(૧૭૨), ધૈરાગ્યની સજ્ઞાય

તન ધન જોબન કારમુંજ રે, કોના માત ને તાત;
 કોના મંદિર માળિયાંજ રે, જૈસી સ્વપ્નની વાત.
 સૌભાગી શ્રાવક ! સાંભળો ધર્મ સજ્ઞાય... ૧
 ફોગટ ફાંફાં મારવાજ, અંતે સગું નહિ કોઈ;
 ઘેબર જમાઈ ખાઈ ગયોજ, કુટાઈ ગયો કંદોઈ. સૌં ૨
 પાપ અઢાર સેવીનેજ, લાવે પૈસો એક;
 પાપના ભાગી કો નહીંજ, ખાવાવાળા છે અનેક સૌં ૩
 જીવતા જસ લીધો નહીંજ, મુવા પછી શી વાત;
 ચાર ઘડીનું ચાંદણુંજ, પછી અંધારી રાત સૌં ૪
 ધન્ય તે મોટા શ્રાવકોજ, આણંદ ને કામદેવ;
 ઘરનો બોજો છોડીને જ, વીર પ્રભુની કરે સેવ સૌં ૫
 બાપ દાદા ચાલ્યા ગયાજ, પૂરા થયા નહિ કામ;
 કરવી દૈવની વેઠડીજ, શેખચિલ્લીના પરિણામ. સૌં ૬
 જો સમજો તો સાનમાંજ, સદ્ગુરુ આપે છે જ્ઞાન;
 જો સુખ ચાહો મોક્ષનાજ, ધર્મરત્ન કરો ધ્યાન. સૌં ૭

(૧૭૨), ધૈરાગ્યની સજ્ઞાય

ઊંચા તે મંદિર માળિયા, સોડ વાળીને સૂતો;
 કાઢો કાઢો રે એને સહુ કહે, જાણે જન્મ્યો જ નહોતો;
 એક રે દિવસ એવો આવશે... ૧
 અબુધપણામાં હું રહ્યો મન સબળો જ સાલે.
 મંત્રી મળ્યા સવિ કારમા, તેનું કાંઈ નવ ચાલે એકં ૨
 સાવ સોનાનાં રે સાંકળા, પહેરણ નવનવા વાધા;
 ધોળું વસ્ત્ર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગ્યા. એકં ૩
 ચરૂ કઢાઈઆ અતિ ઘણા, બીજાનું નહિ લેખું;
 ખોખરી હાંડી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખું. એકં ૪
 કોના છોરૂં ને કોના વાછરૂં, કોના માય ને બાપ;
 અંતકાળે જાવું જીવને એકલું, સાથે પુણ્ય ને પાપ. એકં ૫
 સગી રે નારી એની કામિની, ઊભી ટગમગ જુવે;
 તેનું પણ કાંઈ ચાલે નહીં, બેઠી ધ્રુસકે રૂવે. એકં ૬

પાત્રાસન ઘરી નિશ્ચલ બેસશું, ધરશું આતમધ્યાન;
 ગુણઠાણાની રે શ્રેણી ચઢી કરી, સાધશું મોક્ષનું ઠામ. ધન૦ ૭
 કરી સંલેખણ અણસણ આદરી, યોનિ ચોરાશી રે લાખ;
 મિચ્છામિ દુર્કડ સર્વ જીવો પ્રતિ, દર્ઠશું સદ્ગુરુ સાખ. ધન૦ ૮
 મોટા મુનિવર આગે જે હુઆ, સમરી તસ અવદાત;
 પરિષદ સહશું રે ધીરપણું ધરી, કરશું કર્મનો ઘાત. ધન૦ ૯
 વાધર વીંટી રે ડોળા નીસર્યા, ધન્ય મેતારજ સાધ;
 ખંધક શિષ્યો રે ઘાણી પીલાયા, રાખી સમતા અગાધ. ધન૦ ૧૦
 માથે પાળી કરી સગડી ભરી, ભરીયાં માંહી અંગાર;
 ગજસુકુમાલે રે શીર બળતું સહું, તે પામ્યા ભવ પાર. ધન૦ ૧૧
 સિંહ તણી પરે સામા ચાલીયા, સુકોશલ મુનિરાય;
 વિરૂઠ વાઘણ ધસતી ખાવા, વોસિરાવી નિજ કાય. ધન૦ ૧૨
 દેવ પરીક્ષા રે કરતાં વળી વળી, ચક્રી સનતકુમાર;
 રોગે પીડ્યો રે વરસ તે સાતસે, ન કરી દેહની સાર. ધન૦ ૧૩
 નિશદિન એહવી રે ભાવના ભાવતા, સરે નિજ આતમકાજ;
 મુનિવિજય બુધ બોલે પ્રેમશું, ભાવના ભવોદધિ જહજ. ધન૦ ૧૪

(૧૭૪) કર્મ વિડંબનાની સજ્જાયા

સુખ દુઃખ સરજયા પામીયે રે, આપદ સંપદ હોય;
 લીલા દેખી પરતણી રે, રોષ મ ધરજો કોય રે;
 પ્રાણી ! મન ન આણો વિખવાદ, એતો કર્મ તણો પ્રસાદ રે. પ્રા૦ ૧
 ફળને આહારે જીવીયા રે, બાર વરસ વન રામ;
 સીતા રાવણ લઈ ગયો રે, કર્મ તણા એ કામ રે. પ્રા૦ ૨
 નીર પાખે વન એકલો રે, મરણ પામ્યો મુકુંદ
 નીચ તણે ધર જળ વહ્યો રે, શીર ધરી હરિશ્ચંદ્ર રે. પ્રા૦ ૩
 નળે દમયંતી પરહરી રે, રાત્રિ સમય વનમાંય;
 નામ-ઠામ - કૂળ ગોપવી રે, નળે નિરવહ્યો કાળ રે. પ્રા૦ ૪
 રૂપ અધિક જગ જાણીએ રે, ચક્રી સનત કુમાર;
 વરસ સાતશે ભોગવી રે, વેદના સાત પ્રકાર રે. પ્રા૦ ૫
 રૂપે વળી સૂર સારીખા રે, પાંડવ પાંચ વિચાર;
 તે વનવાસે રડવડ્યા રે, પામ્યા દુઃખ અપાર રે. પ્રા૦ ૬

૩૩૮ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણને ભાવ પ્રતિભ્રમણ હેવી રીતે બનાવશો ?

વળી તેહને શૂળીએ ચડાવે છે, કાન નાક પણ તેહના કાપે છે;
 વળી ભરસાડમાં તેહને ભારે છે. સુણ૦ ૬
 વળી કાલ ઉતારી જલાવે છે, તાતા તેલમાં પણ ઘાલે છે;
 વિરૂઆ વિપાકોને દેખાડે છે. સુણ૦ ૭
 માંસ કાપીને ખવડાવે છે, એમ જીવ ઘણા દુઃખ પાવે છે;
 અતિ ત્રાસમાં સમય વિતાવે છે. સુણ૦ ૮
 વળી શરીરમાં ખાર મિલાવે છે, એમ પરમાધામી દુઃખ પમાડે છે;
 શુભવીરની વાણીથી શીતલ થાવે છે. સુણ૦ ૯

(૧૭૭) શ્રી અધ્યાત્મપદની સજ્ઞાય

નાવમે નદીયાં ડૂબી જાય, મુજ મન અચરિજ થાય; (૨)
 કીડી ચાલી સાસરે ને, સો મણ ચૂરમો સાથ;
 હાથી ધરીયો ગોદમ્, ઊંટ લપેટ્યો જાય. નાવ૦ ૧
 કચ્ચા ઈંડા બોલતાં રે, બચ્ચાં બોલે નાય
 ષડ્દર્શનમ્ સંશય પડીયો, તો જ મુક્તિ મીલ જાય. નાવ૦ ૨
 એક અચંબો ઐસો દીઠો, માછલી ચાવે પાન;
 ઊંટ બજાવે બંસરી ને, મેંઢક જોડે તાલ. નાવ૦ ૩
 એક અચંબો ઐસો દીઠો, મડદો રોટી ખાય;
 મુખસે તો બોલે નહિ, ડગડગ હસતો જાય. નાવ૦ ૪
 બેટી બોલે બાપને, વિણ જાયો વર લાય;
 વિણ જાયો વર ના મિલે તો, મુજ શું ફેરા ખાય. નાવ૦ ૫
 સાસુ કુંવારી વહુ પરણેલી, નણદલ ફેરા ખાય;
 દેખણ વાલી કુંવર જાયો, પાડોસણ હુલરાય. નાવ૦ ૬
 એક અચંબો ઐસો દીઠો, કૂવામાં લાગી આગ;
 ક્યરે કરબટ સબહી બલા ગયો, પણ ઘટ ભરભર જાય. નાવ૦ ૭
 આનંદઘન કહે સુણ ભાઈ સાધુ, એ પદસેં નિરવાણ;
 ઈસ પદકા કોઈ અર્થ કરેંગા, શીઘ્ર હોગા કલ્યાણ. નાવ૦ ૮

૩૪૦ દુષ્ટ પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કેવી રીતે બનાવશો ?

(૧૮૧) પરિગ્રહ પાપસ્થાનકની સજ્જાયા

(રાગ : છટ્ટો આરો એવો આવશે)

પરિગ્રહ મમતા પરિહરો, પરિગ્રહ દોષનું મૂલ; સલૂણે
પરિગ્રહ જેહ ધરે ઘણો, તસ તપ-જપ પ્રતિકૂલ. સલૂણે. ૧
પરિગ્રહ મમતા પરિહરો.....
નવિ પલટે મૂલ રાશિથી, માર્ગી કદિય ન હોય; સલૂણે.
પરિગ્રહ ગ્રહ છે અભિનવો, સહુને દિએ દુઃખ સોય. સલૂણે. પરિ૦ ૨
પરિગ્રહ મદ ગુરુઅત્તણે, ભવમાંહિ પડે જંત; સલૂણે.
યાનપાત્ર જિમ સાયરે, ભારાકાંત અત્યંત. સલૂણે. પરિ૦ ૩
જ્ઞાન-ધ્યાન હય-ગાયવરે, તપ-જપ-શ્રુત પરિતંત; સલૂણે.
છોડે શમ પ્રભુતા લહે, મુનિ પણ પરિગ્રહવંત. સલૂણે. પરિ૦ ૪
પરિગ્રહગ્રહ વશે લિંગિયા, લેઈ કુમતિરજ સીસ; સલૂણે.
જિમ તિમ જગ લવતા ફિરે, ઉન્મત્ત હુએ નિશદિન. સલૂણે. પરિ૦ ૫
તૃપતો ન જીવ પરિગ્રહે, ઈંધણથી જિમ આગ; સલૂણે.
તૃષ્ણાદાહ તે ઉપશમે, જલ સમ જ્ઞાન વૈરાગ. સલૂણે. પરિ૦ ૬
તૃપતો સગર સુતે નહિ, ગોધનથી કૃચીકર્ણ; સલૂણે.
તિલકશેઠ વળી ધાન્યથી, કનકે નંદ સકર્ણ. સલૂણે. પરિ૦ ૭
અસંતુષ્ટ પરિગ્રહ ભાર્યા, સુખીયા ન ઈંદનરિંદ; સલૂણે.
સુખી એક અપરિગ્રહી, સાધુ સુજસ સમકંદ; સલૂણે. પરિ૦ ૮

(૧૮૨) અભ્યાખ્યાન પાપસ્થાનકની સજ્જાયા

(રાગ : અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી)

પાપસ્થાનક તે તેરમું છાંડીએ, અભ્યાખ્યાન દુરંતોજી;
અછતા આળ જે પરના ઉચ્ચરે, દુઃખ પામે તે અનંતોજી.
ધન ! ધન ! તે નર જે જિનમત ધરે... ૧
અછતે દોષે રે અભ્યાખ્યાન જે, કરે ન પૂરે ઠાણોજી;
તે તે દોષેરે તેહને દૂષિયે, ઈમ ભાષે જિનભાણોજી. ધન૦ ૨

૩૪૪ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવી ત્રીતે બનાવશો ?

(૧૮૪) ધર્મદૃતાની સજ્જાય

જુઓ રે જુઓ જૈનો કેવા વ્રતધારી;
 કેવા વ્રતધારી આગે થયા નરનારી રે;
 થયા નરનારી તેને વંદના હમારી.
 વંદના હમારી તેને વંદના હમારી. જુઓ ૦ ૧
 જુઓ જુઓ જંબુસ્વામી, બાળ વયે બોધ પામી;
 તજી ભોગ રિદ્ધિ જેણે, તજી આઠ નારી. જુઓ ૦ ૨
 ગજસુકુમાલ મુનિ, ધખે શિર પર ધૂણી;
 અડગ રહ્યા તે ધ્યાને, ડગ્યા ના લગારી. જુઓ ૦ ૩
 કોશ્યાના મંદિર મધ્યે, રહ્યા મુનિ સ્થૂલીભદ્ર;
 વેશ્યા સંગ વાસો તોયે, થયા ના વિકારી. જુઓ ૦ ૪
 સતી તે રાજુલ નારી, જગમાં ન જોડી એની;
 પતિવ્રતા કાજે કન્યા, રહી તે કુંવારી. જુઓ ૦ ૫
 જનક સુતા તે સીતા, બાર વર્ષ વનમાં વીત્યા;
 ઘણું કષ્ટ વેઠ્યું તોયે, ડગ્યા ના લગારી. જુઓ ૦ ૬
 ધન્ય ધન્ય નરનારી, એવી દંઢ ટેક ધારી;
 જીવિત સુધાર્યું જેણે, પામ્યા ભવ પારી. જુઓ ૦ ૭
 એવું જાણી સુજજનો, એવા ઉત્તમ આપ બનો;
 વીરવિજય ધર્મ પ્રેમે, દીએ ગતિ સારી. જુઓ ૦ ૮

શ્રી પડિક્કમણાની સજ્જાય

(પ્રતિકમણ કરવાના ભાવ જગાડતી સજ્જાય)

(રાગ : શમદમ ગુણના આગરૂજી)

કર પડિક્કમણું ભાવશુંજી, સમભાવે ચિત્ત લાય;
 અવિધિ દોષ જો સેવશોજી, તો નહિ પાતક જાય;
 ચેતનજી ! એમ કેમ તરશોજી. ૧
 સામાયિકમાં સામટીજી, નિદ્રા નયણે ભરાય;
 વિકથા કરતા પારકીજી, અતિ ઉલ્લસિત મન થાય. ચેતનજી ૦ ૨
 કાઉસગગમાં ઊભા થકા, કરતાં દુઃખે રે પાય;
 નાટક પ્રેક્ષણ જોવતાંજી, ઊભા રચણી જાય. ચેતનજી ૦ ૩
 સંવરમાં મન નવિ રૂચેજી, આશ્રવમાં હુંશિયાર;
 સૂત્ર સુણે નહિ શુભ મનેજી, વાત સુણે ધરી પ્યાર. ચેતનજી ૦ ૪

~~~~~

સાધુજનથી વેગળોજી, નીચશું ધારે નેહ;
કપટ કરે કોડો ગમેજી, ધર્મમાં ધ્રુજે દેહ. ચેતનજી ૫
ધર્મની વેળા નવિ દીએજી, ફૂટી કોડી રે એક;
રાજાએ રૂંધ્યો થકોજી, ખૂણે ગણી દીએ છેક. ચેતનજી ૬
જિનપૂજા ગુરુ વંદનાજી, સામાયિક પચ્યફૂખાણ;
નવકારવાલી નવિ રૂચેજી, કરે મન આર્તધ્યાન. ચેતનજી ૭
ક્ષમા-દયા મન આણીયેજી, કરીયે વ્રત પચ્યફૂખાણ;
ધરીયે મનમાંહિ સદાજી, ધર્મ-શુક્લ દોય ધ્યાન. ચેતનજી ૮
શુદ્ધ મને આરાધશોજી, જો ગુરુના પદપદ્મ;
રૂપવિજય કહે પામશોજી, તો સુર શિવસુખ સદ્મ. ચેતનજી ૯

(૧૮૬) શ્રી પડિક્કમણાના ફલની સજ્ઞાય

ગોયમ પૂછે શ્રી મહાવીરને રે, ભાખો ભાખો પ્રભુજી સંબંધ રે;
પ્રતિકમણથી શું ફલ પામીયે રે, શું શું થાયે પ્રાણીને બંધ રે. ગો ૧
સાંભળો ગોયમ જે કહું પુન્યથી રે, કરણી કરતાં પુન્યનો બંધ રે;
પુન્યથી બીજો અધિકો કો નહિ રે, જેથી થાયે સુખ સંબંધ રે. ગો ૨
ઈચ્છા પડિક્કમણું કરી પામે રે, પ્રાણી પુન્યનો બંધ રે;
પુન્યની કરણી જે ઉવેખશે રે, પરભવ થાશે અંધોઅંધ રે. ગો ૩
પાંચ હજાર ઉપર પાંચશે રે, દ્રવ્ય ખરચી લખાવે જેહ રે;
જીવાભિગમ ભગવઈ પન્નવણા રે, મૂકે ભંડારે પુન્યની રેહ રે. ગો ૪
પાંચ હજાર ઉપર પાંચશે રે, ગાયો ગર્ભવતી જેહ રે;
તેહને અભયદાન દેતાં થકાં રે, મુહપત્તિ આપ્યાનું પુન્ય એહ રે. ગો ૫
દસ હજાર ગોકુલ ગાયો તણી રે, એકે કો દશ હજાર પ્રમાણ રે;
તેહને અભયદાન દેતાં થકાં રે, ઊપજે પ્રાણીને નિરવાણ રે. ગો ૬
તેથી અધિકું ઉત્તમફળ પામીએ રે, પરને ઉપદેશ દીધાનું જાણ રે;
ઉપદેશ થકી સંસારી તરે રે, ઉપદેશે પામે પરિમલ નાણ રે. ગો ૭
શ્રી જિનમંદિર અભિનવ શોભતાં રે, શિખરનું ખરચ કરાવે જેહ રે;
એકે કો મંડપ બાવન ચૈત્યનો રે, ચરવળો આપ્યાનું પુન્ય એહ રે. ગો ૮
માસખમણની તપસ્યા કરે રે, અથવા પંજર કરાવે જેહ રે;
એહવા કોડ પંજર કરતાં થકાં રે, કાંબળીયું આપ્યાનું ફળ એહ રે. ગો ૯

દ્રવ્ય પ્રતિભલાને ભાવ પ્રતિભલા હેવી નીતે બજાવશો ? ૩૪૦

સહસ અઠ્યાસી દાનશાળા તણો રે, ઝિપજે પ્રાણીને પુન્યનો બંધ રે;
 સ્વામી સંઘાતે ગુરુ સ્થાનકે રે, પ્રવેશે થાએ પુન્યનો બંધ રે. ગો૦ ૧૦
 શ્રી જિનપ્રતિમા સોવનમય કરે રે, સહસ અઠ્યાસી પ્રમાણ રે;
 એકેકી પ્રતિમા પાંચશે ધનુષ્યની રે, ઈરિયાવહી પરિક્કમતા ફળ જાણ રે. ગો૦ ૧૧
 આવશ્યક પન્નવણા જુગતે ગ્રંથમાં રે, ભાખ્યો એ પરિક્કમણાનો સંબંધ રે;
 જીવા ભગવઈ આવશ્યક જોઈને રે, સ્વમુખ ભાખે વીરજિણંદ રે. ગો૦ ૧૨
 વાયક જસ કહે શ્રદ્ધા ધરો રે, પાળે શુદ્ધ પરિક્કમણાનો વ્યવહાર રે;
 અનુત્તર સમ સુખ પામે મોટકું રે, પામશે ભવિજન ભવજલ પાર રે. ગો૦ ૧૩

(૧૮૭) શ્રી સામાયિકના લાભની સજ્જાય

(રાગ : એક દિન પુંડરીક)

કર પરિક્કમણું ભાવશું, દોય ઘડી શુભ ધ્યાન લાલ રે;
 પરભવ જાતાં જીવને, સંબલ સાચું જાણ લાલ રે. કર૦ ૧
 શ્રી મુખ વીર ઈમ ઉચ્ચરે, શ્રેણિકરાય પ્રતે જાણ લાલ રે;
 લાખ ખાંડી સોના તણી, દીયે દિન પ્રત્યે દાન લાલ રે. કર૦ ૨
 લાખ વર્ષ લગે ને વળી, એમ દીયે, દ્રવ્ય અપાર લાલ રે;
 એક સામાયિકને તોલે, નાવે તેહ લગાર લાલ રે. કર૦ ૩
 સામાયિક ચઉવીસત્યો ભલું, વંદન દોય દોય વાર લાલ રે;
 વ્રત સંભારો રે આપણા, તે ભવ કર્મ નિવાર લાલ રે. કર૦ ૪
 કર કાઉરસગ્ગ શુભ ધ્યાનથી, પચ્ચફાણ સુધુ વિચાર લાલ રે;
 દોય સજ્જાયે તે વળી, ટાળો ટાળો અતિચાર લાલ રે. કર૦ ૫
 શ્રી સામાયિક પ્રસાદથી, લહીયે અમર વિમાન લાલ રે;
 ધર્મસિંહ મુનિ એમ ભણે, એ છે મુક્તિ નિદાન લાલ રે. કર૦ ૬

(૧૮૮) શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની સજ્જાય

(રાગ : ઋષભ જિનરાજ મુજ...)

સમર જીવ એક નવકાર નિજ હેજ શું, અવર કાં આળ-પંપાળ દાખે;
 વર્ણ અડસઠ નવકારના નવ પદ, સંપદા આઠ અરિહંત ભાખે. ૧
 આદિ અક્ષર નવકારના સ્મરણથી, સાત સાગર ટળી જાય દૂરા;
 એક પદ ઉચ્ચરે દુરિત દુઃખડા હરે, સાગર આયુ પચાશ પૂરા. ૨
 સર્વ પદ ઉચ્ચરતા પાંચશે સાગરા, સહસ ચોપન નવકારવાળી;
 સ્નેહે મન સંવરી હર્ષભરી હેજ ધરી, લાખ નવ જાપથી કુગતિ ટાળી. ૩

૩૪૮ દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે લેવી નીતે બજાવશો ?

અંધા લૂલા પાંગુલા પિંડ રોગી, હારે જન્મ્યા ને માત વિયોગી;
હારે સંતાપ ઘણો ને શોગી, હારે યોગી અવતાર. આ૦ ૩
મૂંગા ને વળી બોબડા ધન હીના, હારે પ્રિયા પુત્ર વિયોગી લીના;
હારે મૂરખ અવિવેકે ભીના, હારે જાણે રણનું રોજ. આ૦ ૪
જ્ઞાનતણી આશાતના કરી દૂરે, હારે જિનભક્તિ કરી ભરપૂરે;
હારે રહો શ્રી શુભવીર હજુર, હારે સુખમાંહે મગન. આ૦ ૫

(૧૯૧) છઠ્ઠા આરાની સજ્ઞાય

છઠ્ઠો આરો એવો આવશે, જણાવે શ્રી જિનવરદેવ;
પૃથ્વી પ્રલય થાયશે, વરસશે વિરૂવા મેહ રે;
રે જીવ ! જિન ધર્મ કીજીએ..... ૧
તાવડે ડુંગર તરડશે, વાએ ઊડી ઊડી જાય;
ત્યાં પ્રભુ ગૌતમે પૂછીયું, પૃથ્વી બીજ કેમ થાય રે ? રે જીવ૦ ૨
વૈતાઢ્ય ગિરિ ઠામે શાશ્વતી, ગંગા સિંધુ નદી નામ;
તેણે બે કેડે બેહુ ભેખડો, બહોતેર બીલની ખાણ રે. રે જીવ૦ ૩
સર્વે મનુષ્ય તિહાં રહેશે, મનખા કેરી રે ખાણ;
સોળ વરસનું આઉખું, મુંઢા હાથની કાય રે. રે જીવ૦ ૪
છ વરસની સ્ત્રી ગર્ભ ધરશે, દુઃખી મહાદુઃખી થાય;
રાતે ચરવા નીકળે, દિવસે બીલમાંહે જાય રે. રે જીવ૦ ૫
સર્વ ભક્ષી સર્વે માછલા, મરી મરી દુર્ગતિ જાય;
નરનારી હોશે બહુ, દુર્ગંધી તસ કાય રે. રે જીવ૦ ૬
પ્રભુ બાલની પેરે વિનવું, છક્રે આરે જન્મ નિવાર;
કાંતિવિજય કવિરાયનો, મેઘ ભણે સુખમાલ રે. રે જીવ૦ ૭

(૧૯૨) શ્રી પર્યુષણપર્વની સજ્ઞાય

પર્વપજુસણ આવીયાં રે લાલ, કીજે ઘણું ધર્મધ્યાન રે ભવિકજન !
આરંભ સકળ નિવારીએ રે લાલ, જીવોને દીજે અભયદાન રે. ભ૦ ૧
સઘળા માસમાં માસ વડો રે લાલ, ભાદ્રવ માસ સુમાસ રે ભ૦
તેહમાં આઠ દિન રૂઝડા રે લાલ, કીજે સુકૃત ઉલ્લાસ રે. ભ૦ ૨
ખાંડણ પીસણ ગારના રે લાલ, નાવણ ધોવણ જેહ રે; ભ૦
એહવા આરંભને ટાળીએ રે લાલ, વાંછો સુખ અછેહ રે. ભ૦ ૩
પુસ્તક વાસી ન રાખીએ રે લાલ, ઓચ્છવ કરીએ અનેક રે; ભ૦
ધર્મ સારૂ વિક્ત વાવરો રે લાલ, હઈડે આણી વિવેક રે. ભ૦ ૪

૩૫૦ દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠાભાજો ભાવ પ્રતિષ્ઠાભા હેવીં નીતે બજાવશો ?

(૧૯૪) અશરણ ભાવનાની સજ્જાય

કો નવિ શરણં કો નવિ શરણં, મરતાં કોઈને પ્રાણી રે;
 બ્રહ્મદત્ત મરતો નવિ રાખ્યો, જસ હય ગય બહુરાણી રે.
 તસ નવનિધિ ધન ખાણી રે કો નવિ૦ ૧
 માતપિતાદિક ટગમગ જોતાં, યમ લે જનને તાણી રે;
 મરણે થકી સૂરપતિ નવિ છૂટે, નવિ છૂટે ઈન્દ્રાણી રે. કો નવિ૦ ૨
 હય ગય પય રથ કોડે વીંટયા, રહે નિતરાણા રાય રે;
 બહુ ઉપાય તે જીવન કાજે, કરતાં અશરણ જાય રે. કો નવિ૦ ૩
 મરણ ભીતિથી કદાચિત જીવો, જો પેસે પાયાલે રે;
 ગિરિ દરિ વન અંબુધિમાં જાવે, તો ભી હરિયે કાળે રે. કો નવિ૦ ૪
 અષ્ટાપદ જેણે બળે ઉપાડ્યો, સો દશમુખ સંહરીયો રે;
 કો જગ ધર્મ વિના નવિ તરીયો, પાપે કો નવ તરીયો રે. કો નવિ૦ ૫
 અશરણ અનાથ જીવજીવન, શાંતિનાથ જગ જાણો રે;
 પારેવો જેણે શરણે રાખ્યો, મુનિ તસ ચરિતે વખાણ્યો રે. કો નવિ૦ ૬
 મેઘકુમાર જીવ ગજગતિમાં, સસલો શરણે રાખ્યો રે;
 વીર પાસે જેણે ભવભય કચ્યો, તપ સંયમ કરી નાખ્યો રે. કો નવિ૦ ૭
 મત્સ્યપરે રોગ તડફડતો, કોણે નવિ સુખી કરીયો રે;
 અશરણ અનાથ ભાવના ભરીયો, અનાથી મુનિ નિસરિયો રે. કો નવિ૦ ૮

(૧૯૫) એકલભાવનાની સજ્જાય

(રાગ : પુણ્ય સંયોગે પામીઓજી)

આવ્યો પ્રાણી એકલો રે, પરભવ એકલો જાય;
 પુણ્ય પાપ સાથે ચલે રે, સ્વજન ન સાથી થાય રે;
 પ્રાણી ! ધર જિનધર્મસું રંગ, પામો સુખ અભંગ રે. પ્રાણી૦ ૧
 માલ રહે ઘર સ્ત્રી વળે રે પોળે વળાવી કંથ;
 સ્વજન વળે સમશાનથી રે, પ્રાણ ચલે પરપંથ રે. પ્રાણી૦ ૨
 સ્વારથીયો મેળાવડો રે, સ્વજન કુટુંબ સમુદાય;
 સુખદુઃખ સહે જીવ એકલો રે, કૂળમાં નહીં વહેંચાય રે. પ્રાણી૦ ૩
 પ્રાણ ભોગ લખ આપીને રે, વસુમતી કરી નિજ હાથ;
 ચક્રી-હરિ ગયા એકલા રે, પૃથ્વી ન ગઈ તસ સાથ રે. પ્રાણી૦ ૪
 લખપતિ છત્રપતિ સૌ ગયા રે, રિદ્ધિ ન ગઈ તસ સાથ;
 હાક સુણી જન થરથરે રે, તે ગયા ઠાલે હાથ રે. પ્રાણી૦ ૫

૩૫૨

દ્વ્ય પ્રતિભાવના ભાવ પ્રતિભાવ ઈવી રીતે બનાવશો ?

અભિમાની રાવણ ગયો રે, જગ જશ લેઈ ગયો રામ;
 આખર જાવું એકલું રે, અવસર પહોંચે જામ રે. પ્રાણી૦ ૬
 એકાકીપણું આદર્યું રે, મૂક્યું મિથિલા રાજ;
 વલય દષ્ટાંતે બૂઝીયો રે, ત્યાગી થયો નમિ રાજ રે. પ્રાણી૦ ૭

(૧૯૬) અન્યત્વભાવનાની સજ્જાય

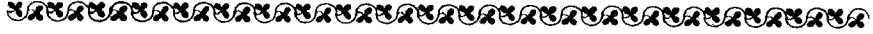
(રાગ : શ્રીજિનવરને પ્રગટ થયું રે)

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જીવ અન્યત્વ વિચાર;
 આપ સ્વાર્થી એ સહુ રે, મળીયો તુજ પરિવાર.
 સંવેગી સુંદર બુઝ, મા મુંઝ ગમાર;
 તારું કો નહીં ઈણ સંસાર, તું કેહનો નહીં નિરધાર. સં૦ ૧
 પંથ શિરે પંથી મળ્યા રે, કીજે કિણહીશું પ્રેમ;
 રાતિ વસે પ્રહ ઊઠી ચલે રે, નેહ નિર્વાહ કેમ ? સં૦ ૨
 જિમ મેળો તીરથે મળે રે, જન જન વણજની ચાહ;
 કે તોટો કે ફાયદો રે, લેઈ લેઈ નિજ ઘર જાય. સં૦ ૩
 જિહાં કારજ જેહનાં સરે રે, તિહાં લગે દાખે નેહ;
 સૂરિકાંતા નારી પરે રે, છટકી દેખાડે છેહ. સં૦ ૪
 ચૂલણી અંગજ મારવા રે, કૂડું કરે જ તુગેહ;
 ભરત બાહુબલી ઝુઝીયા રે, જો જો નિજના નેહ. સં૦ ૫
 શ્રેણિક પુત્રો બાંધીયો રે, લીધું વહેંચી રાજય;
 દુઃખ દીધું બહુ તાતને રે, દેખો સુતના કાજ. સં૦ ૬
 એ ભાવનાએ શિવપુર લહે રે, શ્રી મરૂદેવી માય;
 વીર શિખે કેવળ લહ્યું રે, શ્રી ગૌતમ ગણરાય. સં૦ ૭

(૧૯૭) પાંચમની સજ્જાય

(રાગ : એક દિન પુંડરિક)

શ્રી ગુરૂ ચરણ પસાઉલે રે લોલ, પંચમીનો મહિમાય આત્મા;
 વિવરીને કહેશું અમે રે લોલ, સુણતાં પાતક જાય આત્મા;
 પંચમી તપ પ્રેમે કરો રે લોલ... ૧
 મન શુદ્ધે આરાધીએ રે લોલ, તુટે કર્મ નિદાન આત્મા;
 ઈહ ભવ સુખ પામે ઘણો રે લોલ, પરભવ અમર વિમાન. આત્મા. પંચમી૦ ૨
 સકલ સૂત્ર રચ્યા થકી રે લોલ, ગણધર હુઆ વિખ્યાત આત્મા;
 જ્ઞાન ગુણે કરી જાણતા રે લોલ, સ્વર્ગ નરકની વાત આત્મા. પંચમી૦ ૩
 જે ગુરુ જ્ઞાને દીપતા રે લોલ, તે તરીયા સંસાર આત્મા;
 જ્ઞાનવંતને સહુ નમે રે લોલ, ઉતારે ભવપાર આત્મા. પંચમી૦ ૪

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બજાવશો ? ૩૫૩

અજવાળી પક્ષ પંચમી રે લોલ, કરો ઉપવાસ જગદીશ આત્મા;
 ઝંઝૂં નમો નાણસ્સ ગણણું ગણો રેલોલ,

નવકારવાળી વીશ આત્મા. પંચમી ૦ ૫
 પાંચ વરસ એમ કીજીએ રે લોલ, ઉપર વળી પાંચ માસ રે આત્મા;
 યથા શક્તિ કરી ઊજવો રે લોલ, જેમ હોય મનને ઉલ્લાસ. આત્મા. પંચમી ૦ ૬
 વરદત્ત ને ગુણમંજરી રે લોલ, તપથી નિર્મળ થાય આત્મા;
 કીર્તિવિજય ઉવજઝાયનો રે લોલ, કાંતિવિજય ગુણ ગાય આત્મા. પંચમી ૦ ૭

(૧૯૮) આઠમલી સજ્ઞાય

(રાગ : એક દિન પુંડરિક ગણધર)

અષ્ટ કર્મ ચુરણ કરી રે લાલ, આઠ ગુણે પ્રસિદ્ધ મેરે પ્યારે;
 ક્ષાયિક સમકિતના ધણી રે લાલ, વંદુ વંદુ એવા સિદ્ધ મેરે. પ્યારેરે. અષ્ટ ૧
 અનંતજ્ઞાન દર્શન ધરા રે લાલ, ચોથું વીર્ય અનંત મેરે;
 અગુરૂ લઘુ સૂક્ષ્મ કલ્યા રે લાલ, અવ્યાબાધ મહંત મેરે. અષ્ટ ૨
 જેહની કાયા જેહવી રે લાલ, ઊણી ત્રીજે ભાગ મેરે;
 સિદ્ધશિલાથી જોયણે રે લાલ, અવગાહન વીતરાગ. મેરે ૦ અષ્ટ ૩
 સાદી અનંતા તિહા ઘણા રે લાલ, સમય સમય તેહ જાય મેરે;
 મંદિર માંહી દીપાલીકા રે લાલ, સઘળા તેજ સમાય. મેરે ૦ અષ્ટ ૪
 માનવ ભવથી પામીયે રે લાલ, સિદ્ધ તણા સુખ સંગ મેરે;
 એહનું ધ્યાન સદા ધરો રે લાલ, એમ બોલે ભગવતી અંગ મેરે. અષ્ટ ૫
 શ્રી વિજયદેવ પટ્ટધરૂ રે લાલ, શ્રી વિજયસેન સૂરિશ મેરે;
 સિદ્ધ તણા ગુણ એ કલ્યા રે લાલ, દેવ દીયે, આશિષ મેરે. અષ્ટ ૬

(૧૯૯) અગિયારશની (એકાદશીની) સજ્ઞાય

આજ મારે એકાદશી રે, નણદલ મૌન કરી મુખ રહીએ;
 પૂછ્યાનો પરિઉત્તર પાછો, કેહને કાંઈ ન કહીએ. આજ ૧
 મારો નણદોઈ તુજને વહાલો, મુજને તારો વીરો;
 ધૂમાડાના બાયકા ભરતાં, હાથ ન આવે હીરો. આજ ૨
 ઘરનો ધંધો ઘણો કર્યો પણ, એકે ન આવ્યો આડો;
 પરભવ જાતા પાલવ ઝાલે, તે મુજને દેખાડો. આજ ૩
 માગશર સુદિ અગિયારસ મોટી, નેવું જિનના નીરખો;
 દોઢસો કલ્યાણક મોટા, પોથી જોઈ જોઈ હરખો. આજ ૪

૩૫૪

૬૦૪૫ પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા કેવી રીતે બનાવશો ?

એ પણ બોલ મૃષા મન ધરીએ, બહુજનમત આદરતાં;
 છોડ ન આવે બહુલ અનારય, મિથ્યામતમાં ફિરતાં રે. જિનજી! ૦ ૮
 થોડા આર્ય અનારય જનથી, જૈન આર્યમાં થોડા;
 તેહમાં પણ પરિણત જન થોડા, શ્રમણ અલ્પ બહુ મુંડા જિનજી! ૦ ૯
 ભદ્રબાહુગુરુ વચન વિચારી, આવશ્યકમાં લહીએ;
 આણાશુદ્ધ મહાજન જાણી, તેહની સંગે રહીએ રે. જિનજી! ૦ ૧૦
 અજ્ઞાની નવિ હોવે મહાજન, જો પણ ચલવે ટોળું;
 ધર્મદાસગણી વચન વિચારી, મન નવિ કીજે ભોળું રે. જિનજી! ૦ ૧૧
 અજ્ઞાની નિજ છંદે ચાલે, તસ નિશ્રાએ વિહારી;
 અજ્ઞાની જે ગચ્છને ચલવે, તે તો અનંત સંસારીરે. જિનજી! ૦ ૧૨
 ખંડ ખંડ પણિડત જે હોવે, તે નવિ કહીએ નાણી;
 નિશ્ચિત સમય લહે તે નાણી, સંમતિની સહિનાણી રે. જિનજી! ૦ ૧૩
 જિમ જિમ બહુશ્રુત બહુજનસંમત, બહુશિષ્યે પરિવરિયો;
 તિમ તિમ જિનશાસનનો વચરી, જો નવિ નિશ્ચયદરિયો. જિનજી! ૦ ૧૪
 કોઈ કહે ‘લોચાદિક કષ્ટે, મારગ ભિક્ષાવૃત્તિ;’
 તે મિથ્યા નવિ મારગ હોવે, જનમનની અનુવૃત્તિ રે. જિનજી! ૦ ૧૫
 જો કષ્ટે મુનિમારગ પાવે, બળદ થાએ તો સારો;
 ભાર વહે જે તાવડે ભમતો, ખમતો ગાઢપ્રહારો રે. જિનજી! ૦ ૧૬
 લહે પાપઅનુબંધી પાપે, બલહરણી જનભિક્ષા;
 પૂરવભવ વ્રતખંડન ફળ એ, પંચવસ્તુની શિક્ષા રે. જિનજી! ૦ ૧૭
 કોઈ કહે ‘અમે લિંગે તરશું, જૈનલિંગ છે વારુ;’
 તે મિથ્યા નવિ ગુણ વિણ તરીએ, ભુજ વિણ ન તરે તારું રે. જિનજી! ૦ ૧૮
 કૂટલિંગ જિમ પ્રગટ વિડંબક, જાણી નમતાં દોષ;
 નિધ્ધંધસ જાણીને નમતાં, તિમજ કહ્યો તસ પોષ રે. જિનજી! ૦ ૧૯
 શિષ્ય કહે ‘જિમ જિન પ્રતિમાને, જિનવર થાપી નમીએ;
 સાધુ વેષ થાપી અતિસુંદર, તિમ અસાધુને નમીએ રે.’ જિનજી! ૨૦
 ભદ્રબાહુગુરુ બોલે ‘પ્રતિમા, ગુણવંતી નહિ દુષ્ટ;
 લિંગ માંહે બે વાનાં દીસે, તે તું માન અદુષ્ટ રે.’ જિનજી! ૦ ૨૧
 કોઈ કહે ‘જિન આગે માગી, મુક્તિ મારગ અમે લહિશું;
 નિરગુણને પણ સાહિબ તારે, તસ ભક્તે ગહગહિશું રે.’ જિનજી! ૦ ૨૨
 પામી બોધ ન પાલે મૂરખ, માગે બોધ વિચાલે;
 લહીએ તેહ કહો કુણ મૂલે? બોલ્યું ઉપદેશમાલે રે. જિનજી! ૦ ૨૩
 આણા પાલે સાહેબ તૂસે, સકલ આપદા કાપે;
 આણાકારી જે જન માગે, તસ જસલીલા આપે રે. જિનજી! ૦ ૨૪

(૨૦૧) સમકિતના ત્રણ લિંગની સજ્જાય - ઢાળ રજી

(રાગ : જંબુદ્વીપના ભરતમાં રે)

ત્રણ લિંગ સમકિત તણાં રે, પહિલો શ્રુત અભિલાષ;
જેહથી શ્રોતા રસ લહે રે, જેહવો સાકર દ્રાખ રે;
પ્રાણી ! પરીયે સમકિત રંગ, જિમ લહિયે સુખ અભંગ રે. પ્રા૦ ૧૧
તરૂણ સુખી સ્ત્રી પરિવર્યો રે, ચતુર સુણે સુર ગીત;
તેહથી રાગે અતિ ઘણે રે, ધર્મ સુણ્યાની રીત રે. પ્રા૦ ૧૨
ભૂખ્યો અટવી ઊતર્યો રે, જિમ દ્વિજ ઘેબર ચંગ;
ઈચ્છે તિમ જે ધર્મને રે, તેહી જ બીજુ લિંગ રે. પ્રા૦ ૧૩
વૈયાવચ્ચ ગુરુ-દેવનું રે ત્રીજું લિંગ ઉદાર;
વિદ્યાસાધક તણી પરે રે, આળસ નવિ ય લગાર રે. પ્રા૦ ૧૪

(૨૦૨) સમકિતના ૧૦ વિનયની સજ્જાય - ઢાળ ૩જી

(રાગ : સમકિતનું મૂલ જાણીએજી)

અરિહંત તે જિન વિચરતાંજી, કર્મ ખપી હુઆ સિદ્ધ;
ચેઈય જિન પડિમા કહીજી, સૂત્ર સિદ્ધાંત પ્રસિદ્ધ.
ચતુર નર ! સમજો વિનય પ્રકાર.....
જિમ લહિયે સમકિત સાર ચ૦ ૧૫
ધર્મક્ષમાદિક ભાખિએજી, સાધુ તેહના રે ગેહ;
આચારજ આચારનાજી, દાયક નાયક જેહ. ચ૦ ૧૬
ઉપાધ્યાય તે શિષ્યનેજી, સૂત્ર ભણાવણહાર;
પ્રવચન સંઘ વખાણિયેજી, દરિસણ સમકિત સાર. ચ૦ ૧૭
ભગતિ બાહ્ય પ્રતિપત્તિથીજી, હૃદય પ્રેમ બહુમાન;
ગુણ યુતિ અવગુણ ઢાંકવાજી, આશાતનાની હાણ. ચ૦ ૧૮
પાંચ ભેદે એ દશ તણોજી, વિનય કરે અનુકૂળ;
સીચે તેહ સુધારસેજી, ધર્મવૃક્ષનું મૂળ. ચ૦ ૧૯

(૨૦૩) સમકિતના આઠ પ્રભાવકની સજ્જાય - ઢાળ છઠ્ઠી

(રાગ : અભિનંદન જિન દરિશણ તરીસીએ)

આઠ પ્રભાવક પ્રવચનના કહ્યા, પાવયણી ધુરિ જાણ;
વર્તામાન શ્રુતના જે અર્થનો, પાર લહે ગુણ ખાણ.
ધન ધન શાશન મંડન મુનિવરા..... ૨૮
ધર્મકથી તે બીજો જાણિયે નંદિષેણ પરે જેહ;
નિજ ઉપદેશે રે રંજે લોકને, ભંજે હૃદય સંદેહ. ધન૦ ૨૯

દ્રવ્ય પ્રતિભમણે ભાવ પ્રતિભમણે ઠેવી રીતે બનાવશો ?

વાદી ત્રીજો રે તર્કનિપુણ ભણ્યો, મલ્લવાદી પરે જેહ;
 રાજદારે રે જય કમલા વરે, ગાજંતો જિમ મેહ. ધન૦ ૩૦
 ભદ્રબાહુ પરે જેહ નિમિત્ત કહે, પર મત જીપણ કાજ;
 તેહ નિમિત્તિ રે ચોથો જાણિયે, શ્રીજિનશાસન રાજ. ધન૦ ૩૧
 તપ ગુણ ઓપે રે રોપે ધર્મને, ગોપે નવિ જિન આણ;
 આશ્રવ લોપે રે નવિ કોપે કદા, પંચમ તપસી તે જાણ. ધન૦ ૩૨
 છઠો વિદ્યા રે મંત્ર તણો બલિ, જિમ શ્રીવચર મુણિદ;
 સિદ્ધ સાતમો રે અંજન યોગથી, જિમ કાલિક મુનિ ચંદ. ધન૦ ૩૩
 કાવ્ય સુધારસ મધુર અર્થે ભર્યા, ધર્મ હેતુ કરે જેહ;
 સિદ્ધસેન પરે રાજા રીઝવે, અઠમ વર કવિ તેહ. ધન૦ ૩૪
 જબ નવિ હોવે પ્રભાવક એહવા, તબ વિધિ પૂર્વ અનેક;
 જાત્રા પૂજાદિક કરણી કરે, તેહ પ્રભાવક છેક. ધન૦ ૩૫

વિભાગ-૩

(નૂતન સ્તવનો-પારણું-ગીત-ગદુંલી-દિક્ષાગીતો-અન્ય ગીત-તીર્થકર નામ-લંછન અને વણ)

(૨૦૪) શ્રી મહાવીર જિન નૂતન સ્તવન (મારવાડી)

ધોમ પડેરે ધરતી તપે રે, પડે રે નગારાં વળી ઢોલ પ્રભુજી થારી જાનમાંયરે. ૧
 માતા વિના રે કૈસો ચાલણો રે, માતા ત્રિશલાદેવી સાથ... પ્રભુજી. ૨
 પિતા વિના રે કૈસો ચાલણો રે, પિતા સિદ્ધારથ સાથ પ્રભુજી... ૩
 ભાઈ વિના રે કૈસો ચાલણો રે, ભાઈ નંદિવર્ધન સાથ... પ્રભુજી. ૪
 બહેન વિના રે કૈસો ચાલણો રે, બહેન સુદર્શના સાથ. પ્રભુજી. ૫
 બાંયે શોભે પ્રભુને બેરખારે, કોટે નવસેરો હાર. પ્રભુજી. ૬
 માથે મુગટ હીરે જડ્યો રે, કેસર તિલક લલાટ. પ્રભુજી. ૭
 મુંગફળી જેસી આંગલી રે, આંખ્યો લાલ ગુલાલ. પ્રભુજી. ૮

(૨૦૪) શ્રી મહાવીર જિન અર્વાચીન સ્તવન (મારવાડી)

મત જાઓ મોરા મહાવીર સ્વામી (૨) રો રો ચંદના પોકાર રે. મતિ૦ ૧
 મેં અબળા કરમોરી ભારી. (૨) દરદર ઠોકર ખાઈ રે મતિ૦ ૨
 મેં ભી તો થી રાજદુલારી, શહેર બાજર, બિકાણી રે. મતિ૦ ૩
 ધન્ય ધડી ધન્ય ભાગ્ય હમારો (૨) આપ પધાર્યા આંગણિયે મતિ૦ ૪
 હાથ પગો મેં હથકડિયાં રે , તીનદિનોરી ભૂખી રે મતિ૦ ૫
 અડદ બાકુલા હૈ અબ હાજર, આહાર કરો મોરા સ્વામી રે... મતિ૦ ૬
 મેં દુખિયારી દુઃખ થી ભારી. (૨) અબ હુઈ પરીક્ષા મારી રે... મતિ૦
 મિત્રમંડલરી અરજ માનલો, વીરપ્રભુ ગુણ ગાવો રે. મતિ૦ ૭

સકસાંઈરે પાપી રે કાંટો વાગિયો,

સકસાંઈરે ધરમી દોડયો દોડયો જાય... નજરે. ૬
સકસાંઈરે ભાવે જૈન ધર્મ કીજિએ,

સકસાંઈરે મળશે મુક્તિમાલ... નજરે. ૭

(૨૦૭) આત્માને શિખામણનું ગીત

ભોલી આતમા રે ડાગ લગાઈજો મતિ,

અણ ઉજળીને મેલીથે, બનાઈજો મતિ. ભોલી. ૧
આતમા એ થારો અસલી રે સોનો અણ સોને મેં ખોટ થે

મિલાઈ જો મતિ... ભોલી. ૨
આતમા એ થારો અમીરસ કુંપો, અણ અમૃતમેં ઝેર થે

મિલાઈજો મતિ... ભોલી. ૩
આતમાએ થારો જ્ઞાનરો હે દીવડો

ફૂંક માર દીવડો ભુજાઈજો મતિ. ભોલી. ૪
આતમા એ થારી જ્ઞાનરી હૈ ગોદડી

પાપરી ખોલી થેં ચડાઈજો મતિ.. ભોલી. ૫
આતમાએ થારી જ્ઞાનરી હે પાવડી

સુખેસુખે મુક્તિ જાઈજો જીઓ, પાછા આઈજો મતિ...

ભોલી આતમારે ડાગ લગાઈજો. ૬

વિભાગ-૩

(ગુરુ ગહુંલી)

(૨૦૮) આ છે અણગાર અમારા

જેના રોમ રોમથી ત્યાગ અને સંયમની વિલસે ધારા,

આ છે અણગાર અમારા (૨)

દુનિયામાં જેની જોડ જડે ના એવું જીવન જીવનારા

આ છે અણગાર અમારા (૨)

સામગ્રી સુખની લાખ હતી સ્વેચ્છાએ એણે ત્યાગી

સંગાય સ્વજનનો છોડીને સંયમની ભિક્ષા માગી (૨)

દીક્ષાની સાથે પાંચ મહાવ્રત અંતરમાં ધરનારા...

આ છે અણગાર અમારા... ૧

ના પંખો વીંજે ગરમીમાં ના ઠંડીમાં કદી તાપે,

ના કાચા જળનો સ્પર્શ કરે, ના લીલોતરીને ચાંપે,

નાનામાં નાના જીવ તણું, પણ સંરક્ષણ કરનારા

આ છે અણગાર અમારા. ૨

૩૬૦ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણે ભાવ પ્રતિભ્રમણે ઈવી રીતે બનાવશો ?

વિતરાગ તણા વચનો સુણી, વધતી તારી વાણી હો,
અંધારે કોઈ મારગ ઢૂંઢે, ત્યાં તારા વેણ સદા રણકાર કરે
વૈરાગ્ય ભરી મધુરી વાણી, તારા સંયમનો શણગાર બને
જા સંયમ પંથે... ૪

અણગાર તણા જે આચારો, એનું પાલન તું દિનરાત કરે,
લાલચ કેરાં લાખ પ્રલોભનો, પણ તું ધર્મ તણો સંગાથ કરે
સંયમનું સાચું આરાધન, તારો તરવાનો આધાર બને
જા સંયમપંથે દીક્ષાર્થી... ૫

જે પરિવારે તું આજ ભળે, તે ઉન્નત હો તુજ નામ થકી
જીતે સૌનો તું પ્રેમ સદા, તારા સ્વાર્થ વિહોણા કામ થકી,
શાસનમાં જગમાં શાન વધે, તારા એવા શુભ સંસ્કાર બને
જા સંયમ પંથે દીક્ષાર્થી તારો પંથ... ૬

(૨૦૯) ઓઘો હાથમાં આવે ત્યારે ગાવાનું ગીત

ઓઘો છે અણમોલો, એનું ખૂબ જતન કરજો,
મોંઘી છે મુહપતી, એનું રોજ રટણ કરજો. ઓઘો છે ૦ ૧
આ ઉપકરણો આખ્યાં, તમને એવી શ્રદ્ધાથી,
ઉપયોગ સદા કરજો, તમે પૂરી નિષ્ઠાથી,
આધાર લઈ એનો, ધર્મારાધન કરજો. ઓઘો છે ૦ ૨
આ વેશ વિરાગીનો, એનું માન ઘણું છે જગમાં.
માબાપ નમે તમને, પડે રાજા પણ પગમાં,
આ માન નથી મુજને, એવું અર્થઘટન કરજો. ઓઘો છે ૦ ૩
આ ટુકડા કાપડના, કદી ઢાલ બની રહેશે,
દાવાનલ લાગે તો, દીવાલ બની રહેશે.
એના તાણાવાણામાં, તપનું સિંચન કરજો... ઓઘો છે ૦ ૪
આ પાવન વસ્ત્રો તો, છે કાયાનું ઢાંકણ,
બની જાયે ના જોજો, એ માયાનું ઢાંકણ,
ચોખ્ખું ને ઝગમગતું, દિલનું દર્પણ કરજો. ઓઘો છે ૦ ૫
મેલાં કે ધોયેલાં, લીસાં કે ખરબચડાં
ફાટેલાં કે આખા, સૌ સરખા છે કપડાં
જ્યારે મોહ દશા જાગે, ત્યારે આ ચિંતન કરજો. ઓઘો છે ૦ ૬
આ વેશ ઉગારે છે, એને જે અજવાળે છે,
ગાફેલ રહે એને, આ વેશ ડુબાડે છે.
ડૂબવું કે તરવું છે, મનમાં મંથન કરજો. ઓઘો છે ૦ ૭
દેવો ઝંખે તો પણ, જે વેશ નથી મળતો,
તમે પુણ્ય થકી પામ્યા, એની કિંમત પારખજો,
દેવોથી પણ ઊંચે, તમે સ્થાન ગ્રહણ કરજો.

ઓઘો છે અણમૂલો... ૦ ૮

૩૬૨ દુષ્ટ પ્રતિષ્ઠાલાને ભાવ પ્રતિષ્ઠાલા લેવી નીતે બતાવશો ?

(૨૧૦) ઉપકારી ગુરુદેવનું ગીત

શ્રી બ્રહ્મભટ્ટ સાહેબે બનાવેલ ગુરુ ગીત

ચાર્તુમાસ પ્રસંગે પધારેલ શ્રી ભાવેશ રત્ન વિજયજી મહારાજ
 તથા મુનિરાજ શ્રી પ્રશમરત્ન વિજયજી મહારાજના પર્યુષણ
 પર્વે રચાયેલ ગીત / વિસનગર / પારેખ પોળ ઉપાશ્રય.
 મુખે છે અનેરી વૈખરી અમૃત સમાણી તો જો
 નિકાય છે આપનો વિસનગર ઉપાશ્રય જો
 રાગ નહીં વૈરાગની વાતો વહાવતા સંત જો
 જન્મ જેગોલે, દાંતીવાડા પાસના સપૂત તો જો
 શ્રીમોર બન્યા આપ દોશી મુત્તા પરિવારના જો
 ભાવથી રત્નગ્રથી પ્રાપ્ત કરવાને કાજે તો જો
 વેતા છો આપ કલ્પસૂત્રના અનેરા ભાસતા જો
 શરીરની ચિંતા છોડી સ્વાધ્યાય કરતા રહ્યા જો
 રસપૂર્વક સ્વાધ્યાય કરાવતા મુમુક્ષોને જો
 તત્સમ-તદ્ભવ ધર્મગ્રંથો પર પ્રભુત્વ જો
 નમસ્કાર મંત્રના જાપ્ત, અક્રમના તપસ્વી જો
 વિસનગરે આપનો દ્વિતીય આ ચાર્તુમાસ જો
 જગવંદનીય તીર્થકર ઋષભદેવની જો
 યત્ર પ્રતિષ્ઠા કરાવી આપે શ્રાવકો પાસ જો
 જીવન ઉજ્જવળ કરવા દેતા ઉપદેશ જો
 મળસકે જિનેન્દ્રનું અકળ ધ્યાન ધરતા જો
 હાજર શંકાના નિવારક સંસ્કૃતના વક્તા જો
 રામાયણ પર ગામે ગામે વ્યાખ્યાનો આપતા જો
 જગને અહિંસાનો પાઠ ભણાવતા ધૂમતા જો
 સાદગીના અપરિગ્રહના પાઠ શીખવતાં જો
 હેતે પ્રભુનું પ્રેમે કલ્પસૂત્ર સંભળાવતા જો
 બળવંત આપ મહાવીરના ગુણાનુરાગી જો
 ને સંવત્સરી પ્રતિક્રમણમાં સૌ શ્રાવકોને જો
 વંદન સહ મિચ્છામિ દુક્કડં સહુને હોજો
 દર્દ-જન્મ-જરાના મિટાવા ઉપાયો બતાવો જો
 નાડી તમારે હાથ અમારા ઉધારની જાણ જો
 કવિ આનંદ રાય કરે વંદના કર જોડી જો
 નોંધ :- કાવ્યની દરેક પંક્તિનો પ્રથમ અક્ષર લેવાથી - મુનિરાજ શ્રી
 ભાવેશરત્ન વિજયજી સાહેબને વંદના એમ વાક્ય બનશે.

કવિશ્રી આનંદરાય બ્રહ્મભટ્ટ

ગુંદીખાડ - બ્રહ્મભટ્ટ મહોલ્લો વિસનગર

~~~~~

દ્રવ્ય પ્રતિભમલાને ભાવ પ્રતિભમલા હેવી સીતે બનાવશો ?

(૨૧૧) અંજનાસુંદરીની સખાગય

- અંજનાવાત કરે છે મારી સખી રે, મને મેલી ગયા છે મારા પતિ રે;
 અંતે રંગમહેલમાં મને રોતી મૂકી રે, સાહેલી મોરી કર્મે મલ્યો નિવાસ રે,
 સાહેલી મોરી પુણ્યયોગે તુમ પાસ રે ૧
- લશ્કરે જતાં મેં થુકન જ કીધા રે, તે તો મારા નાથે નહિ લીધા;
 ઢીંકા-પાટુ પોતે મને દીધા... સાહેલી. ૨
- સખિ! ચકવી-ચકવાનો સુણી પોકાર રે, રાત્રે આવ્યા પવનજી દરબાર રે;
 બાર વરસે લીધી છે સંભાળ... સાહેલી. ૩
- સખી! કલંક ચડાવ્યું મારે માથે રે, મારો સાસુએ રાખી નહિ પાસે રે;
 મારે સસરે મેલી વનવાસે ... સાહેલી. ૪
- પાંચસે સખી દીધી છે મારા બાપે રે, તેમાં એકેય નથી મારી પાસે રે;
 એક વસંતબાલા છે સાથે... સાહેલી. ૫
- કાળો ચાંલ્યો ને ખરડી છે રાખી રે, રથ મેલ્યો વન મોઝરી રે;
 સહાય કરો દેવ મોરારી... સાહેલી. ૬
- મારી માતાએ લીધી નહિ સાર રે, મારા પિતાએ કાઢી ધરબાર રે;
 સખી! ન મેલ્યો પાણીનો પાનાર... સાહેલી. ૭
- મને વાત ન પૂછી મારા વીરે રે, મારા મનમાં રહેતી નથી ધીરે રે;
 મારા અંગે ફાટી ગયા ચીરે... સાહેલી. ૮
- મને દિશા લાગે છે ઝાંખી રે, મારી છાતી જાય છે ફાટી રે;
 અંતે અંધારી અટવીમાં કર્મે નાખી... સાહેલી. ૯
- મારું જમણું ફરકે છે અંગ રે, નથી બેઠી હું કોઈની સંગ રે;
 અંતે રંગમઃ શો પડશે ભંગ... સાહેલી. ૧૦
- સખિ! ધાવતાં છોક્રવ્યાં હશે બાળ રે, નહિતર કાપી હશે કુંપળ ઝાળ રે;
 તેના કર્મે પામી ખોટી આળ... સાહેલી. ૧૧
- વનમાં ભમતાં દીઠા મુનિ આજ રે, પૂર્વભવની પૂછે છે વાત રે;
 જીવે કેવા કીધાં હરો પાપ?... સાહેલી. ૧૨
- બેની! હસતાં રજોહરણ તમે લીધાં રે, મુનિરાજને દુઃખ જે દીધાં રે,
 તેણે કર્મે વનવાસ તમે લીધ... સાહેલી. ૧૩
- પૂર્વે હતો શોક્યનો બાળ રે, તેને દેખી ઊછળતી ઝાળ રે;
 તેણ કર્મે જોયાં વનનાં ઝાડ... સાહેલી. ૧૪
- સખિ! વનમાં જન્મ્યો છે બાળ રે, ક્યારે ઊતરશે મારી આળ રે;
 ઓચ્છવ કરશું માને મોસાળ... સાહેલી. ૧૫
- વનમાં ભમતાં દીઠા મુનિ આજ રે, અમને ધર્મ બતાવ્યો મુનિરાજ રે;
 ક્યારે સરસે અમારાં કાજ?... સાહેલી. ૧૬
- વનમાં મળશે મામા-મામી આજ રે, ત્યાં પવનજી કરશે રે સાજ રે;
 પછી સરસે તમારાં કાજ... સાહેલી. ૧૭
- મુનિરાજની શીખ જ સારી રે, સર્વે લેજો ઉરમાં અવધારી રે;
 માણેકવિજયને જાઉં બલિહારી... સાહેલી. ૧૮

૩૧૪

દુલ્લય પ્રતિક્રમણને ભાવ પ્રતિક્રમણ કેવી રીતે બનાવશો ?

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

(રાગ : તુજ શાસનરસ અમૃત મીઠું)

આજ મનોરથ માહરો ફળિયો, પાસ જિનેસર મળિયો રે;
 દુરગતિનો ભય દૂરે ટળિયો, પાયો પુણ્ય પોટલિયો રે...આજ૦ ૧
 મોહ મહાભટ જે છે બળિયો, સયલ લોક જેણે છળિયો રે;
 માયામાંહે જગ સહુ ડુલિયો, તે તુજ તેજે ગળિયો રે... આજ૦ ૨
 તુજ દરસન વિણ બહુ ભવ રુલિયો, કુગુરુ કુદેવે જલિયો રે;
 ઝાઝા દુઃખમાંહી હાંફળિયો, ગતિ ચારે આફળિયો રે... આજ૦ ૩
 કુમતિ કદાચ્છ હેલે દળિયો, જબ જિનવર સાંભળિયો રે;
 પ્રભુ દીઠે આણંદ ઉછળિયો, મગમાંહે ઘી ઢળિયો રે... આજ૦ ૪
 અવર દેવશું નેહ વિચલિયો, જિનજીશું ચિત્ત હળિયો રે;
 પામી સરસ સુધારસ ફળિયો, કુણ લે જલ ભાંભળિયો રે...આજ૦ ૫
 જન મન વાંછિત પૂરણ કલિયો, ચિંતામણિ ઝળહળિયો રે;
 મેઘ કહે ગુણમણિ માદળિયો, દો દોલત દાદલિયો રે... આજ૦ ૬

નેમિનાથ ભગવાનું સ્તવન

આવ્યા ઉગ્રસેન દરબાર, નેમ પરણવા રાજુલ નાર(૨)
 નવભવની નારીને બુઝવવા...
 જાન તોરણ પાસે આવે, સખીયો મંગલ ગીતો ગાવે
 સજી સોળ શણગાર, રાજુલ ઉભી ગોખમાં(૨)
 શામળીયા નેમને નિહાળવા...૧
 સુણી નેમજીનું દિલડું દુભાય છે, રથડો પાછો વાળે છે શ્યામરે,
 દેવા માંડચું વર્ષીદાન, ત્યાં તો રૂવે રાજુલ નાર
 નવભવની નારીને બુઝવવા...૨
 પતિ વિરહ સુણી ધરણી ઢળે, રાજુલ કોટી વિલાપ કરે છે,
 મુજને છોડી ન જાવો નાથ, હું તો આવું તમારી સાથ
 શામળીયા નેમને નિહાળવા...૩
 સહસાવન જઈ સંયમ લીએ છે, રાજુલ પણ સંસાર તજે છે,
 બુઝવી સ્નેહી રાજુલ નાર, બતલાવે મુક્તિનો માર્ગ
 નવભવની નારીને બુઝવવા...૪
 નેમ રાજુલની જોડી શોભે છે, બંને મુક્તિની મોજ માણે છે,
 પહેલા તારી રાજુલ નાર, પછી પહેરે મુક્તિમાળ
 શામળીયા નેમને નિહાળવા...૫
 ગુરૂ ઉદયરત્ન વિનવે છે, ભવો ભવનાં દર્શન ઈચ્છે છે,
 જેમ તારી રાજુલ નાર, તેમ તારી લ્યો આ બાળ
 નવભવની નારીને બુઝવવા...૬

૩૬૬ દ્રવ્ય પ્રતિભમલાળે ભાવ પ્રતિભમલા ઠેવી નીતે બનાવશો ?

ॐ ह्रीं श्री भाभर तीर्थमंडल श्री मुनिसुप्रत स्वामिने नमः
 वि. सं. २०६२ना श्रावण सु६-१०नी
 श्री मुनिसुप्रत दादानी ११०मी शालगीरी निमिते

भाभर संघना दाताओनी नामावली

गढेया हरगोपलदास ताराचंढ प्रेमचंढ
 रोलीया पन्नालाल ककलदास कपुरचंढ
 मणीयार मनदीप दीनेशचंढ झोजलाल
 मणीयार झोजलाल अमृतलाल मयाचंढ
 मणीयार कंचनढेन झोजलाल अमृतलाल
 मणीयार मधुढेन दीनेशचंढ झोजलाल
 मणीयार कल्पनाढेन कीरीटभाई झोजलाल
 मणीयार रेभाढेन प्रकाशभाई झोजलाल
 मणीयार मीनाढेन राजेशकुमार झोजलाल
 मणीयार सुमित्राढेन तथा मुक्ताढेन झोजलाल
 मणीयार पैरागीढेन राजेशकुमार झोजलाल
 मणीयार यीमनलाल अमृतलाल मयाचंढ
 मणीयार रीणुढेन यीमनलाल अमृतलाल
 मणीयार रमणीकलाल यीमनलाल अमृतलाल
 मणीयार ताराढेन रमणीकलाल यीमनलाल
 मणीयार प्रकूलभाई रमणीकलाल यीमनलाल
 मणीयार अश्विनभाई रमणीकलाल यीमनलाल
 मणीयार कैलाशढेन प्रकूलभाई रमणीकलाल
 मणीयार शर्माष्टाढेन अश्विनभाई रमणीकलाल
 मणीयार रीधीढेन प्रकूलभाई रमणीकलाल
 मणीयार सभक्ति प्रकूलभाई रमणीकलाल
 मणीयार जुनल प्रकूलभाई रमणीकलाल
 मणीयार हर्ष अश्विनभाई रमणीकलाल
 मणीयार रूची अश्विनभाई रमणीकलाल
 मणीयार अपेदाढेन कीरीटभाई झोजलाल
 मणीयार शुशीलाढेन पसंतलाल छोटालाल
 मणीयार लूरीढेन जेतशीभाई अमृतलाल
 मणीयार रंभाढेन नानालाल अमृतलाल
 मणीयार रंभाढेन यीमनलाल परसोतमदास
 मणीयार शुशीलाढेन तथा ज्योत्सनाढेन
 मणीयार पारुंढेन संप्रीतलाल नेमचंढ
 मणीयार धंढुढेन जसवंतलाल संप्रीतलाल
 मणीयार ङाढलौ आशीषभाई नानालाल
 मणीयार प्रेमीलाढेन प्रविषलभाई छोटालाल

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 दृष्य प्रतिष्ठमलाते भाव प्रतिष्ठमला डेवी नीते अनावशो ? ३ ६७

રોલીયા કપૂરચંદ માનચંદ ચંદ્રભાણ
 રોલીયા રંભાબેન બાબુલાલ મફતલાલ
 રોલીયા શાન્તાબેન હાલચંદ યુનીલાલ
 રોલીયા બચુલાલ શાન્તીલાલ હરગોવનદાસ
 રોલીયા શશીબેન બચુલાલ મફતલાલ
 રોલીયા મોતીબેન મફતલાલ કપૂરચંદ
 રોલીયા ભીખીબેન પનાલાલ કકલદાસ
 રોલીયા મંજુલાબેન તથા નયનાબેન મુમચંદ
 રોલીયા નરોત્તમદાસ હરગોવનદાસ બાલચંદ
 રોલીયા પ્રભાબેન ફોજલાલ ઉત્તમચંદ
 રોલીયા ઘુડીબેન પનાલાલ ગંભીરદાસ
 રોલીયા સેવન્તીલાલ જગજીવનદાસ ચાંપશીભાઈ
 રોલીયા શુભદ્રાબેન મફતલાલ ભુદરદાસ
 રોલીયા શારદાબેન સેવન્તીલાલ હરગોવનદાસ
 રોલીયા ભૂરીબેન છોટાલાલ ચાંપશીભાઈ
 રોલીયા રંભાબેન જમનાલાલ ભુદરદાસ
 રોલીયા ચંદુબેન હરગોવનદાસ ચાંપશીભાઈ
 રોલીયા રંભાબેન કીર્તીલાલ હરગોવનદાસ
 રોલીયા પ્રભાબેન કીર્તીલાલ ગંભીરદાસ
 રોલીયા સવિતાબેન મહેન્દ્રભાઈ ધનજીભાઈ
 શેઠ જીવતલાલ અમૃતલાલ અમૃતલાલ
 શેઠ સમરથબેન જીવતજાલ અમૃતલાલ
 શેઠ બબીબેન મુક્તિલાલ જીવતલાલ
 શેઠ સવીતાબેન જમનાલાલ જીવતલાલ
 શેઠ ઘુડીબેન કાંતિલાલ જીવતલાલ
 સંઘવી બાલચંદ મણીલાલ ભુદરદાસ
 સંઘવી કંચનબેન બાલચંદ મણીલાલ
 સંઘવી મફતલાલ દેવસીભાઈ કેવળદાસ
 સંઘવી રમણીકલાલ લહેરચંદ પોપટલાલ
 સંઘવી શારદાબેન બાબુલાલ લહેરચંદ
 સંઘવી મકુબેન બાબુલાલ મણીલાલ
 સંઘવી શારદાબેન જયંતીલાલ નરોત્તમદાસ
 સંઘવી રીખુબેન ફોજલાલ ખૂબચંદભાઈ
 સંઘવી હાલચંદ મણીલાલ વજેચંદભાઈ
 સંઘવી લીલાબેન હિરાલાલ મનસુખલાલ
 સંઘવી મંજુલાબેન કીર્તીલાલ હિરાલાલ
 સંઘવી હિરાલાલ હરગોવનદાસ હરજીવનદાસ
 સંઘવી પ્રભાબેન પ્રભુલાલ યુનીલાલ
 સંઘવી શારદાબેન રમણીકલાલ હરગોવનદાસ
 સંઘવી સુરેશભાઈ હિરાલાલ મણીલાલ
 સંઘવી ચંદનબેન કકલદાસ જગજીવનદાસ

૩૬૮ દ્રવ્ય પ્રતિષ્ઠાબેન બાવ પ્રતિષ્ઠાબેન ઠેવી રીતે બનાવશો ?

શુદ્ધિપત્રક વિચારણા

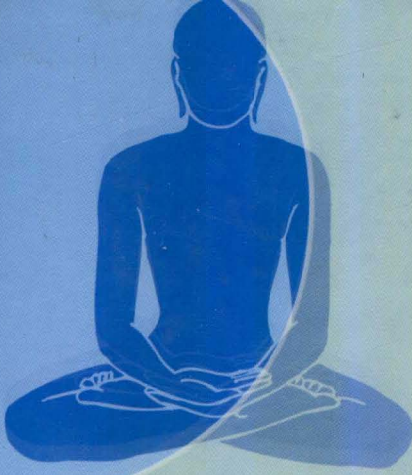
ક્રમ	પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ	ગાથા
૧	૧૦૩	૧૬	વિલયં જંતિ	વિલિજજંતિ	૭
૨	૧૪૦	૮	પરમાર્થ જાણ્યા વિના ભુલાવ્યા મોહ્યા	પરમાર્થ જાણ્યા વિના ભૂલ્યા વ્યામોહ્યા	
૩	૧૪૬	૨	ખાદિ લગે અદેખાઈ ચિંતવી	ખાધિ લગે અદેખા ચિંતવી	
૪	૧૮૨	૧૫	ૐ દ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ- કીર્તિ-કાંતિ	ૐ દ્રીં શ્રી ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાંતિ	૬
૫	૧૮૮	૧૧	એષા શાન્તિઃ પ્રતિષ્ઠાયાત્રા	એષાં શાન્તિઃ પ્રતિષ્ઠાયાત્રા	૧૩
૬	૧૧૬	૬	સોં હોં નમો સવ્વોસદિ	સોં દ્રીં નમો ચ સવ્વોસદિ	૩
૭	૧૧૭	૪	રકખંતુ મમ રોહિણી	રકખંતુ મમં રોહિણી	૫
૮	૧૧૭	૨૧	ઝંભો મણુઓ સુરકુમારો	ઝંભો મણુએ સરકુમારો	૭
૯	૨૧	૧૦	જગચિંતામણિ જગનાહ	જગચિંતામણિ જગહનાહ	૯
૧૦	૯૮	૧૪	ફૂદ ફૂદ સ્વાહા	ફૂદ ફૂદ સ્વાહા	૧૪
૧૧	૧૩૧	૧૨	ભાવતોડહં નમામિ	ભાવતોડચાં નમામિ	૩૦
૧૨	૨૦૪	૧૯	સ્થંડિલ (ઠલ્લ આદિ...)	સ્થંડિલ (ઠલ્લે આદિ...)	

અનુક્રમણિકાનું શુદ્ધિપત્રક

પેજ	ક્રમ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨૫	૮	શ્રી લોગસ્સ..... ૧૪	શ્રી લોગસ્સ..... ૧૫
૨૭	૧૦૦(૪)	સ્વામી સીમંધરા.... ૨૫૩	સ્વામી સીમંધર.. ૨૫૪

૩૭૦ દ્રવ્ય પ્રતિભ્રમણને ભાવ પ્રતિભ્રમણ છેવીં નીતે બનાવશો ?

ક્રિયાનો મહિમા

શ્રી જિનેશ્વરદેવના શાસનની બધી ક્રિયાઓ મોક્ષના હેતુપૂર્વક કરવાની છે. 'અમે આટઆટલી ધર્મક્રિયાઓ કરી છીએ એટલે અમે તો દુર્ગતિમાં નહિ જવાના' એવી તમારી ખાતરી છે ? તમે ધર્મ કરો છો, તે એટલી રૂચિપૂર્વક કરો છો જ્યાં સુધી ધર્મ થઈ શકે ત્યાં સુધી તો તમે જ કરો ને ? ઘરે ગયા વિના ચાલે તેમ નથી, ઘરે જાઓ છો ને ? કરવા લાયક-સેવવા લાયક ધર્મ જ, એવું જ તમારા મનમાં ખરું ને ? એટલે ઘેર પણ તમને 'ગૃહવાસ સારો છે'

એમ તો લાગે નહિ ને ? ધર્મક્રિયા થોડો સમય થાય, પણ ધર્મની તો બધે રહે ને ?

જૈનશાસન કહે છે કે 'જ્ઞાનક્રિયાભ્યાં મોક્ષઃ' - એકલા જ્ઞાનથી મુક્તિ જૈનશાસને માની નથી.

છોકરો દુનિયાનું ન ભણે, વેપાર ન આવડે, પચાસ પગાર લાવતાં ન આવડે બાપ તે છોકરાને અક્કલ વગરનો બેવકૂફ કહે, પણ શ્રી જિનેશ્વરદેવની પુસ્તકો ન કરે, વ્યાખ્યાન ન સાંભળે, સાધુ પાસે ન જાય, સામાયિક પ્રતિક્રમણ ન તો માબાપ કહે કે-કામ ઘણું છે, કુરસદ નથી, બિચારો શી રીતે કરે ? અને લોકપ્રવાહમાં તણાઈને સાધુ પણ એમ કહી દે કે-એમાં કંઈ વાંધો નથી, તો પછી કહેવું જ શું ?

સામાની ઉત્તમ ક્રિયા આંખે ન ચટતાં બીજું જ યાદ આવે છે, એમાં તમારી ખુટિ છે. એમાં સારી ક્રિયા પ્રત્યેનો અનાદર છે.

- પૂ. આ. ભ. વિજય રામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ

Rajarts
Concept By

094274 70773
098795 54578